

RAVDHAT AL-KAAF1

(TAMAN YANG MENCUKUPI)

THIQAAT AL-ISLAM ABU JA'FAR MUHAMMAD BIN
YA'QUB AL-KULAINI

Wafat 328/ 329 Hijrah

 14

|||||

Diterjemahkan dari buku aslinya *Raudhat al-Kaafi*
Karya Thiqat al-Islam Abu Ja'far Muhammad
bin Ya'qub al-Kulaini
Tahqiq oleh Ali Akbar al-Ghifari
Cetakan Bahasa Arab: Dar al-Adhwaa', Beirut, 1985

Hak terjemahan dilindungi undang-undang
All rights reserved

Cetakan Kedua: September, 1994

Edisi Bahasa Arab
Raudhat al-Kaafi/Furuu' al-Kaafi, jilid viii, Beirut, 1985

Edisi Bahasa Melayu

Copyright @

PRAKATA DAN KOMENTAR

Bismillahir Rahmanir Rahim

Segala pujian adalah untuk Allah s.w.t, selawat dan salam kepada Muhammad s.a.w dan keluarganya yang suci a.s serta para sahabat mereka yang terpilih r.h.

Amma Ba'du, Adapun kemudian daripada itu, bahawa buku ini berjudol **Raudhat al-Kaafi** adalah karya *Thiqat al-Islam* Abu Ja'far Muhammad bin Ya'qub bin Ishaq al-Kulaini al-Razi. Beliau dilahirkan di sebuah kampung bernama al-Kulain atau al-Kulin di Iran. Beliau adalah di kalangan ulama yang masyhur di Ray, Iran. Kemudian beliau berpindah ke Baghdad kerana menjadi ketua ulama kepada pengikut Syi'ah Imam Dua Belas di sana semasa pemerintahan al-Muqtadir. Beliau hidup di zaman *sufaraa'* (wakil-wakil Imam al-Mahdi a.s) dan mati pada tahun 328/329 hijrah bersamaan 939/940 masihi.

Beliau telah menulis beberapa buah buku di antaranya *al-Kaafi* (yang mencukupi), *Kitab al-Rijaal*, *al-Radd 'ala al-Qaramitah* dan lain-lain. Buku beliau yang paling masyhor adalah *al-Kaafi*. Beliau telah menulis buku ini selama dua puluh tahun. Buku *al-Kaafi* boleh dibahagikan kepada tiga bahagian. Bahagian pertama *al-Kaafi* membincangkan mengenai *Usuul* yang mengandungi lapan bab (*kutub*) seperti kitab akal dan kejahilan, kitab kelebihan ilmu, kitab tauhid, kitab hujjah, kitab iman dan lain-lain, dinamakan *al-Usuul min al-Kaafi*. Ia telah diterjemahkan ke dalam bahasa Inggeris oleh World Organization for Islamic Services (WOFIS) P.O. Box No.11365-1545, Tehran, Iran 1984 bersama teks Arab. Bahagian kedua *al-Kaafi/Furuu'* membincangkan mengenai *Furuu'* yang mengandungi dua puluh enam (26) bab (*kutub*) seperti kitab kebersihan, kitab sembahyang, kitab haid, kitab jenazah, kitab puasa, kitab haji dan lain-lain, maka ia dinamakan *al-Furuu' min al-Kaafi*. Bahagian ketiga *al-Kaafi/Raudhat* membincangkan mengenai *Furuu'*, *Usuul* secara ringkas, alam semesta, rawatan penyakit dan lain-lain mengandungi lima ratus sembilan puluh tujuh (597) hadis, maka ia dinamakan *al-Raudhat min al-Kaafi* atau *Raudhat al-Kaafi*.

Penterjemahan buku ini adalah berdasarkan kepada *Tahqiq* Hujjat al-Islam 'Ali Akbar Al-Ghifari, cetakan ketiga Dar al-Adhwaa', Beirut, 1405 hijrah bersamaan 1985 masihi.

Keistimewaan buku *Raudhat al-Kaafi* karangan Thiqat al-Islam al-Kulaini terletak kepada sanad dan matannya yang masih tidak terputus dengan para Imam Ahlu l-Bait a.s meskipun terdapat beberapa hadis yang diriwayatkannya secara *marfuu'*.

Terjemahan buku *Raudhat al-Kaafi* yang bererti "Taman Yang Mencukupi" ini adalah khusus untuk pengikut-pengikut mazhab Ahlu l-Bait a.s atau mazhab Ja'fari atau mazhab Syi'ah Imam Dua Belas SAHAJA.

Semoga ia akan dapat memanfaatkan mereka mengenai hadis dan *aatahar* Ahlu l-Bait a.s di tamannya yang aman dan indah. *Ilaahi aamiin*.

Penterjemah Dan Komentari

15 hb. September, 1994.

KANDUNGAN

PRAKATA DAN KOMENTAR 3

BAHAGIAN PERTAMA 27

Risalah Abu Abdullah A.S Kepada Para Sahabatnya, Mashaf Ali Bin Al-Husain Bin Ali Mengenai Zuhud, Khutbah Amir Al-Mukminin A.S Mengenai Takwa Dan Khutbah Al-Wasilah.

1. Risalah Abu Abdullah a.s kepada para sahabatnya 27
2. Mashaf Ali bin al-Husain Mengenai Zuhud 40
3. Wasiat Amir al-Mukminin a.s mengenai takwa 43
4. Khutbah al-Wasilah Amir al-Mukminin a.s 43

BAHAGIAN KEDUA 56

Khutbah Al-Talutiyyah, Kedudukan Syi'ah Dan Kelebihan Mereka, Hadis Abu Abdullah A.S Dengan Al-Mansur, Hadis Musa A.S Dan Lain-Lain.

5. Khutbah Amir al-Mukminin a.s yang dikenali dengan khutbah al-Talutiyyah 56
6. Kedudukan Syi'ah dan kelebihan mereka 58
7. Hadis Abu Abdullah a.s dengan al-Mansur 62
8. Hadis Musa a.s. 67
9. Wasiat dan nasihat Abu Abdullah a.s 74
10. Allah telah memilih tujuh orang daripada Bani Hasyim 74
11. Pengertian firman Allah Surah al-Jaasyiah (45): 29 "*Inilah Kitab Kami yang menurut kepada kamu dengan benar*" 75

12. Pengertian firman Allah Surah Asysyu'araa' (91): 1 "*Demi Matahari dan cahayanya di pagi hari*" 75
13. Takwil firman Allah Surah al-Ghaasyiah (88):1 "*Sudah datangkah kepadamu berita (mengenai) hari pembalasan?*" 76
14. Takwil firman Allah Surah al-Nahl (16): 38 "*Mereka bersumpah dengan nama Allah dengan sumpahnya sesungguhnya*" 76
15. Takwil firman Allah Surah al-Anbiyaa' (21): 12 "*Maka tatkala mereka merasakan azab kami, tiba-tiba mereka melarikan diri*" 77
16. Risalah pertama Abu Abdullah a.s kepada Sa'd al-Khair 78
17. Risalah kedua Abu Abdullah a.s kepada Sa'd al-Khair 81
18. Amir al-Mukminin a.s menyerupai Isa bin Maryam 82
19. Takwil firman Allah Surah al-Ruum (30): 41 "*Telah kelihatan kerosakan di darat dan di laut*" 83
20. Tafsir firman Allah Surah al-A'raaf (7): 56 "*Dan janganlah kamu membuat kerosakan di muka bumi, sesudah Allah memperbaikinya*" 84

BAHAGIAN KETIGA 85

Khutbah Amir al-Mukminin A.S Mengenai Celaan Mengikut Hawa Nafsu, Bid'ah; Pengubahan Sunnah Rasulullah S.A.W Oleh Tiga Khalifah Sebelumnya, Khutbah Amir Al-Mukminin A.S Mengenai Dukacitanya Di Atas Apa Yang Berlaku Dan Lain-Lain.

21. Khutbah Amir al-Mukminin mengenai celaan mengikut hawa nafsu, bid'ah; pengubahan sunnah Rasulullah s.a.w dengan sengaja oleh tiga khalifah sebelumnya 85
22. Khutbah Amir al-Mukminin a.s mengenai dukacitanya di atas apa yang berlaku selepas Rasulullah s.a.w 88
23. Khutbah Amir al-Mukminin a.s mengenai kezaliman 90
24. Hadis Ali bin al-Husain a.s 92
25. Alamat akhir zaman 92
26. Pembahagian harta dengan saksama 92
27. Hadis Nabi s.a.w ketika dibentangkan kuda kepadanya 93
28. Nasihat Amir al-Mukminin a.s kepada *maulanya* yang lari kepada Mu'awiyah 94
29. Percakapan Ali bin al-Husain a.s dan nasihatnya kepada orang ramai pada setiap hari jumaat 95
30. Hadis syeikh bersama Abu Ja'far a.s 98
31. Kisah penjual minyak bersama Rasulullah s.a.w 99
32. Kami di sisi mereka lebih jahat daripada Yahudi, Nasara, Majusi dan musyrikin 100
33. Wasiat Nabi s.a.w kepada Amir al-Mukminin a.s 101
34. Nilai seseorang adalah agamanya 102

-
35. Agama adalah cinta dan anda bersama orang yang anda cintai 102
 36. Kelebihan Ahlu l-Bait a.s dan Syi'ah mereka 103
 37. Menghidupkan urusan mereka 103
 38. Kelebihan Syi'ah dan tafsir firman Allah Surah al-Ra'd (13): 38
"Sesungguhnya Kami telah mengutus beberapa rasul sebelum kamu" 104
 39. Orang yang celaka dan orang yang bahagia 105
 40. Tafsir firman Allah Surah al-Baqarah (2): 213 " *Manusia adalah umat yang satu*" 106
 41. Hadis mengenai laut dengan matahari 106
 42. Setiap Ahlu l-Bait mempunyai hujah pada hari Kiamat 107
 43. Allah akan berhujah pada hari Kiamat ke atas jirannya 107
 44. Tafsir firman Allah Surah al-Fail (105): 3 " *Dan Dia mengirimkan kepada mereka burung-burung yang berbondung-bondung*" 108
 45. Janganlah kamu mencampuri dalam urusan keluarga kami 108
 46. Doa untuk mengusir jin 109
 47. Hadis nabi s.a.w mengenai hakikat kehidupan 109
 48. Dakwaan lelaki Hamadan mengenai baghal betina Musa a.s 109
 49. Layanan al-Mansur terhadap Abu Abdullah a.s 110
 50. Layanan Abu Abdullah a.s terhadap budaknya 110
 51. Tidak ada kebaikan pada menyalahi Ahlu l-Bait a.s 111
 52. Hadis mengenai tabib dan sebab ia dinamakan tabib 111
 53. Tiada suatu penyakitpun melainkan ia menyerap ke badan 111
 54. Cara mengubati penyakit dan bacaan doa 111
 55. Hadis mengenai ikan paus 112
 56. Penciptaan bumi dan penghantaran air yang masin serta asal asul kejadian 112
 57. Hadis mengenai mimpi-mimpi dan hujah di atas ahli zaman itu 113
 58. Mimpi mukmin pada akhir zaman 113
 59. Soalan Nabi s.a.w " Adakah mimpi yang mengembirakan? 114
 60. Tafsir firman Allah Surah Yunus (10): 64 " *Bagi mereka berita gembira di dalam kehidupan di dunia*" 114
 61. Mimpi ada tiga jenis 114
 62. Mimpi yang benar dan mimpi yang bohong keluar dari satu tempat 114
 63. Hadis mengenai angin pada empat bahagian, utara, selatan, barat dan timur 114

BAHAGIAN KEEMPAT 117

Angin Rahmat Dan Angin Azab, Syukur Kepada Allah, Doa Untuk Murah Rezeki, Makna Kerabat Rasulullah S.A.W, Hadis Mengenai Seorang Syam (*al-Syami*) Bersama Abu Ja'far A.S Dan Lain-Lain.

-
- 64. Angin rahmat dan angin azab 117
 - 65. Syukur kepada Allah dan doa murah rezeki 118
 - 66. Makna kerabat Rasulullah s.a.w 118
 - 67. Hadis mengenai seorang lelaki Syam bersama Abu Ja'far a.s 119
 - 68. Setiap sesuatu adalah air dan 'Arasy-Nya adalah di atas air 120
 - 69. Hadis mengenai syurga dan unta betina 120
 - 70. Percakapan Para Imam a.s di atas tujuh puluh bahasa dan bagi mereka jalan keluar 125
 - 71. Hadis Abu Basir bersama seorang perempuan 125
 - 72. Nasibi terhadap Ahlu l-Bait a.s adalah lebih jahat daripada orang yang meninggalkan sembahyang 126
 - 73. Janganlah meringan-ringankan mukmin 127
 - 74. Kami mewartakan kamu dan melepaskan diri kami daripada musuh kamu 127
 - 75. Roh kudus bersama anda selama anda mencintai kami 128
 - 76. Kata-kata Umar kepada Ali a.s mengenai Bani Umayyah 128
 - 77. Mengenai firman Allah Surah Ibrahim (14): 28 *"Golongan yang telah menukar nikmat Allah dengan kekafiran"* 129
 - 78. Mengenai firman Allah Surah al-Dhaariyat (51):54 *"Maka berpalinglah kamu dari mereka dan kamu sekali-kali tidak tercela"* 129
 - 79. Keadaan manusia pada hari Kiamat 129
 - 80. Sesiapa yang mencintai Ahlu Bait a.s akan bersama mereka pada hari Kiamat 131
 - 81. Penolakan kepada orang yang menyangka bahawa kesempurnaan terletak kepada penjagaan perut dan kemaluan 132
 - 82. Allah mempunyai lima perkara yang suci 133
 - 83. Apabila mukmin meningkat umur empat puluh tahun 133
 - 84. Ambillah tindakan keras ke atas hamba-Ku 133
 - 85. Boleh lari daripada wabak penyakit 133
 - 86. Tiga perkara seorang nabi dan bukan nabi tidak akan berjaya 134
 - 87. Rawatan penyakit 134
 - 88. Tangkal demam panas 135
 - 89. Bacaan bagi mengelakkan penyakit 135
 - 90. Sesungguhnya Ali daripadaku dan aku daripada Ali 135
 - 91. Peperangan Uhud dan peranan Amir al-Mukminin a.s 136
 - 92. Hadis Adam a.s bersama pokok 137
 - 93. Hadis Abu Ja'far a.s bersama Nafi' 144

BAHAGIAN KELIMA 147

Hadis Mengenai Seorang Nasrani Bersama Al-Baqir A.S, Hadis Abu Al-Hasan Musa A.S, Hadis Yang Pelik Mengenai Abu Dhar Bersama Rasulullah S.A.W, Anda Lebih Baik Daripadaku Dan lain-Lain.

-
94. Hadis mengenai Nasrani Syam bersama Abu Ja'far a.s 147
 95. Hadis Abu al-Hasan Musa a.s 149
 96. Hadis yang pelik mengenai Abu Dhar bersama Rasulullah s.a.w 152
 97. Anda adalah lebih baik daripadaku 153
 98. Allah tidak menerima amalan melainkan dengan wilayah Ahlu l-Bait a.s 153
 99. Sentiasa lapar lagi takutkan Allah 155
 100. Rasulullah s.a.w tidak pernah makan bersila 155
 101. Rasulullah s.a.w makan dan duduk seperti seorang hamba kerana tawaduk kepada Allah 157
 102. Aku telah dibentangkan seluruh Makkah dengan emas 157
 103. Hadis Isa a.s 157
 104. Mengenai firman Allah Surah Saad (38): 62-3 "*Kenapa kamu tidak melihat orang yang dahulu kami anggap sebagai orang jahat...*" 167
 105. Hadis mengenai Iblis 167
 106. Berpindah dari tempat tidur jika mimpi buruk berlaku 168
 107. Rasulullah s.a.w mengajar doa kepada Fatimah a.s 168
 108. Hadis mengenai muhasabah diri 168
 109. Musafir pada hari Sabtu 169
 110. Keadaan manusia pada hari Kiamat 169
 111. Hadis Hafs dan sujud Abu Abdullah a.s 169
 112. Mengenai celaan terhadap dunia 169
 113. Celaan pengaduan mukmin akan hajatnya kepada seorang kafir 170
 114. Dalil kematian Sulaiman keluarnya pohon al-Kharnubah 170
 115. Keadaan musyrikin apabila berjumpa dengan Rasulullah s.a.w 170
 116. Allah menciptakan syurga sebelum neraka 170
 117. Mengenai firman Allah Surah Surah Hud (11):7 "*Dan Dialah yang menciptakan langit dan bumi di dalam enam masa*" 171
 118. Pujian kepada Zararah bin A'yan dan para sahabatnya 171
 119. Sesungguhnya kamu adalah di atas kebenaran 171
 120. Sesiapa yang mati mencintai Ahlu l-Bait a.s, maka dia mati syahid 172
 121. Amalkan sifat warak dan ijtihad 172
 122. Orang yang mati di kalangan kamu adalah mati syahid seperti penghunus pedang pada jalan Allah 172
 123. Sesiapa yang mati tiada baginya imam, nescaya dia mati seperti seorang jahiliyah 173
 124. Pergi dan pulang melalui jalan yang berlainan 174
 125. Membohongi orang yang mengumpat dan menyangka baik kepada mukmin 174
 126. Hadis mengenai orang yang dilahirkan di dalam Islam 174
 127. Nikmat dunia 175

-
128. Allah telah memperkenalkan diri-Nya kepada makhluk-Nya dengan firman dan dalil-dalil 175
 129. Allah tidak menciptakan sesuatu melainkan Dia menciptakan sesuatu yang akan mengalahkannya 175
 130. Wasiat Rasulullah s.a.w kepada seorang lelaki yang meminta wasiat daripadanya 176
 131. Perintah Nabi s.a.w supaya mengasihi tiga orang 177
 132. Kelebihan adab 177
 133. Allah telah mengasihani kamu, lalu Dia menjadikan untuk kamu mut'ah sebagai gantian kepada minuman keras 178
 134. Syarat al-Ridha a.s kepada al-Makmun 178
 135. Hak ke atas seorang muslim 179
 136. Kesihatan dan masa lapang 179
 137. Dilarang pendedahan diri kepada tohmah 179
 138. Sebatang sungai di syurga bernama Ja'far 179
 139. Dua golongan ahli kebatilan tidak akan bertemu 179
 140. Hati tertarik kepada orang yang memberi manfaat kepadanya 180
 141. Buatlah kebaikan kepada orang yang memintanya 180
 142. Setiap sesuatu asalnya air dan 'Arasy-Nya di atas air 180
 143. Hadis mengenai Zainab al-'Attaarah 181
 144. Hadis mengenai orang yang telah menerima Rasulullah s.a.w sebagai tetamu di Taif, pengumpulan tulang Nabi Yusuf a.s dan berita seorang perempuan tua Bani Israel 182
 145. Umar berkata: Keluarga Rasulullah s.a.w tidak ada hak lagi ke atas anda dan ke atas kami 183
 146. Takwil firman Allah Surah Ali Imran(3): 170 "*Dan mereka bergirang hati terhadap golongan yang masih tinggal di belakang yang belum menyusul mereka, bahawa tidak ada kekhuatiran terhadap mereka dan tidak (pula) mereka bersedih hati*" 184
 147. Tafsir firman Allah Surah al-Rahman (55): 70 "*(Bidadari-bidadari) yang jelita, putih bersih dipingit dalam rumah*" 184

BAHAGIAN KEENAM 186

Bagi Matahari Tiga Ratus Enam Puluh Menara, Larangan Abu Ja'far A.S Terhadap Jabir al-Ja'fi, Aku Akan Mengambil Kira Orang Yang Tidak Berdosa Di Kalangan Kamu Dan Lain-Lain.

148. Bagi matahari tiga ratus enam puluh menara 186
149. Larangan Abu Ja'far a.s akan Jabir al-Ja'fi dari mendedahkan tujuh puluh hadis yang diajarkan kepadanya 186
150. Aku akan mengambil orang yang tidak berdosa di kalangan kamu dengan dosa orang yang sakit 187

-
- 151. Mengenai firman Allah di dalam Surah al-A'raaf (7): 165 "Maka manakala mereka melupakan apa yang diperingatkan kepada mereka, kami selamatkan orang yang melarang diri dari perbuatan jahat" 187
 - 152. Nasihat Abu Abdullah a.s kepada Syi'ah 188
 - 153. Kerajaan Adam dan kerajaan Iblis 188
 - 154. Hadis mengenai manusia pada hari Kiamat 188
 - 155. Pergaulan dengan orang ramai 189
 - 156. Berhati-hatilah ketika menyebut nama Ali dan Fatimah a.s 189
 - 157. Jika Allah menghendaki melenyapkan mana-mana kerajaan 189
 - 158. Hadis Sulaiman bin Khalid bersama Abu Abdullah a.s Mengenai Zaidiah 189
 - 159. Bersabar ketika musibat 189
 - 160. Pengambilan darah di kepala 190
 - 161. Kenapakah mukmin dinamakan mukmin? 190
 - 162. Aku tidak mengambil berat mengenai *nasibi* sama ada dia mengerjakan solat atau dia berzina 190
 - 163. Sesiapa yang tidak mewalikan Ali a.s 190
 - 164. Pujian terhadap Zaid bin Ali bin al-Husain a.s 191
 - 165. Kebinasaan Bani Umayyah 191
 - 166. Sahabat setia 191
 - 167. Kepada kami makhluk ini akan kembali dan hisab mereka di atas kami 191
 - 168. Rasulullah s.a.w mempersaudarakan Salman dan Abu Dhar 192
 - 169. Wajib menjauhi orang yang melakukan kemungkaran 192
 - 170. Diazab enam dengan enam 192
 - 171. Perkara yang paling dicintai oleh Rasulullah s.a.w 193
 - 172. Kezuhudan Ali bin Abu Talib dan al-Husain bin Ali a.s 193
 - 173. Sirah Ali a.s dan kezuhudannya serta walinya tidak makan perkara yang haram 193
 - 174. Makruh memakan makanan yang panas 194
 - 175. Akhlak Rasulullah s.a.w 194
 - 176. Sirah Ali dan Fatimah a.s 195
 - 177. Ujian getir kepada setiap nabi 196
 - 178. Kata-kata unta betina Rasulullah ketika diserbu 196
 - 179. Perlu kepada pembantu 196
 - 180. Niat yang diredai Allah adalah suatu kesucian 196
 - 181. Penjelasan mengenai firman Allah Surah Fussilat (41): 53 "*Kami akan memperlihatkan kepada mereka tanda-tanda (kekuasaan) kami di segenap penjuru*" 196
 - 182. Ketaatan kepada Ali a.s dan menderhakainya 197
 - 183. Arab dan A'raab 197
 - 184. Arab dan keturunan Rom 197
 - 185. Kedatangan al-Qaim a.s satu kebenaran 197
 - 186. Hikmat adalah barang mukmin yang hilang 198

-
187. Al-Asy'ath bin Qais, anak perempuannya dan anak lelakinya laknatullah 198
 188. Kelembutan hati dan menangis mendengar bacaan al-Qur'an 198
 189. Wasiat Abu Abdullah a.s kepada 'Umru bin Sa'id bin Hilal 199
 190. Wasiat Rasulullah s.aw kepada sahabatnya 199
 191. Angan-angan tiga jenis manusia 200
 192. Dilarang membuat pengaduan kepada Ahli Khilaf 201
 193. Khutbah Amir al-Muikminin a.s mengenai nasihat 201
 194. Khutbah Amir al-Mukminin supaya bertakwa kepada Allah pada hari Jumaat 203
 195. Setiap mukmin ada penjaga dan penggirang 206
 196. Pergaulan yang baik 206
 197. Orang ramai adalah seperti galian emas dan perak 206
 198. Hadis mengenai al-Zauraa' dan pembunuhan 206
 199. Tafsir mengenai firman Allah Surah al-Furqaan (25): 73 *"Dan golongan yang apabila diberi peringatan dengan ayat-ayat Tuhan mereka, mereka tidaklah menghadapinya sebagai golongan yang tuli dan buta"* 207
 200. Tafsir firman Allah Surah al-Mursalaat (77):36 *"Dan tidak diizinkan kepada mereka minta uzur sehingga mereka (dapat) minta uzur"* 207
 201. Takwil firman Allah Surah al-Talaaq (65):2-3 *"Sesiapa yang bertakwa kepada Allah, nescaya Dia akan mengadakan baginya jalan keluar. Dan memberinya rezeki dari arah yang tiada disangka-sangka"* 207
 202. Takwil firman Allah Surah al-Mujaadalah (58):7 *"Tiada pembicaraan rahsia antara tiga orang, melainkan Dialah yang keempatnya..."* 208
 203. Umar menghina Salman al-Farisi mengenai keturunannya 210
 204. Pembahagian sama rata oleh Amir Al-Mukminin a.s 211
 205. Nasihat Rasulullah s.a.w kepada Bani 'Abd Al-Muttalib 211
 206. Mimpi Abu Abdullah a.s 211
 207. Para malaikat memandikan Abu Ja'far a.s di al-Baqi' 212
 208. Mengenai firman Allah Surah Ali Imran (3): 103 *"Dan kamu telah berada di tepi jurang neraka, lalu Allah menyelamatkan kamu daripadanya..."* 212
 209. Mengenai firman Allah Surah Ali Imran (3):92 *"Kamu sekali-kali tidak sampai kepada kebaktian..."* 212
 210. Penjelasan mengenai firman Allah Surah al-Nisaa' (4): 66 *"Dan sesungguhnya kalau kami perintahkan kepada mereka: "Bunuhlah dirimu (terimalah Imam) atau keluarlah kamu dari kampungmu (reda kepadanya)"* 213
 211. Penjelasan mengenai firman Allah Surah al-Nisaa' (4): 63 *"Mereka itu adalah golongan yang Allah mengetahui apa yang ada di dalam hati mereka"* 213

-
- 212. Taat kepada Allah, Rasul dan Uli al-Amri 213
 - 213. Hadis mengenai kaum Salih a.s 214
 - 214. Kaum Thamud dan unta Nabi Salih A.S 216
 - 215. Hadis Farwat daripada Abu Ja'far a.s 218
 - 216. Di manakah kekuatan Bani Hasyim dan bilangan mereka yang ramai? 218

BAHAGIAN KETUJUH 220

Cara Rawatan Beberapa Penyakit, Peranan Hati, Jantung Dan Paru-Paru, Rawatan Penyakit Limpa, Rawatan Tali Perut, Rawatan Sakit Sendi, Rawatan Sakit Belakang Dan lain-Lain.

- 217. Cara mengubati beberapa penyakit 220
- 218. Peranan hati, jantung dan paru-paru 220
- 219. Rawatan penyakit limpa 220
- 220. Rawatan tali perut 221
- 221. Rawatan sakit sendi 221
- 222. Rawatan sakit belakang 221
- 223. Berbekam 221
- 224. Membekam pada hari Selasa 222
- 225. Membekam Pada Hari Jumaat 222
- 226. Penawar 222
- 227. Rawatan batuk 222
- 228. Kelembapan tubuh 223
- 229. Rawatan luka dengan api 223
- 230. Meminum ubat dan memotong uratnya yang sakit 223
- 231. Rawatan gusi dan mulut 223
- 232. Penawar sakit gusi 224
- 233. Pandangan mengenai ilmu bintang-bintang 224
- 234. Tiada jangkitan, tiada padah (*tairah*), tiada kesusahan dan tiada jahat sangka 225
- 235. Padah terletak pada anda 226
- 236. Penutupan padah adalah tawakal 226
- 237. Kisah mereka yang keluar daripada rumah mereka kerana takut mati 226
- 238. Adakah Ya'qub A.S mengetahui bahawa Yusuf masih hidup? 227
- 239. Takwil firman Allah Surah al-Maa'idah (5):71 "*Mereka menjadi buta dan pekak*" 228
- 240. Makna firman Allah Surah Al-Maa'idah (5): 78 "*Telah dilaknat golongan kafir dari Bani Israel dengan lisan Daud dan Isa putera Maryam*" 228

-
241. Bacaan firman Allah Surah al-An'aam (6): 33 *"Kerana mereka sebenarnya bukan mendustakan kamu, tetapi golongan yang zalim itu mengingkari ayat-ayat Allah"* 228
242. Kisah Ibn Abi Sarah, suratnya dan penghalalan darahnya 229
243. Takwil firman Allah Surah al-Baqarah (2) 193 *"Dan perangilah mereka itu, sehingga tidak ada fitnah lagi dan (sehingga) agama itu hanya untuk Allah"* 229
244. Al-'Abbas dan 'Aqil pada hari Badr 229
245. Mengenai firman Allah Surah al-Taubah (9): 19 *"Apakah (golongan) yang memberi minuman kepada golongan yang mengerjakan haji dan mengurus Masjidilharam...?"* 231
246. Mengenai firman Allah Surah al-Zumar (39): 8 *"Dan apabila manusia itu ditimpa kemudaratannya, dia memohon (pertolongan) kepada Tuhannya"* 231
247. Mengenai firman Allah Surah Al-Talaaq (65):2 *"Dhawaa 'adlin min-kum"* 232
248. Mengenai firman Allah Surah Al-Maa'idah (5):101 *"la tas'aluu 'an asyyaa' (lam tubda la-kum) in tubda la-kum tasu'-kum)"* 232
249. Mengenai firman Allah Surah al-An'aam (6):115 *"wa tammat kalimatu rabbi-ka"* 232
250. Takwil firman Allah Surah al-Israa' (17): 4 *"Dan telah kami tetapkan terhadap Bani Israel dalam Kitab ini: Sesungguhnya bahawa kamu akan membuat kerosakan di bumi ini dua kali"* 233
251. Pengusiran Abu Dhar ke Rabdhah oleh Uthman 233
252. Laungan kebenaran dan laungan kebatilan 235
253. Dua orang yang menyeru, salah seorang di awal pagi dan yang lain di akhir siang 236
254. Akibat perselisihan 236
255. Hadis mengenai jeritan 236
256. Kisah Abu al-Dawaaniq dan raja Bani al-'Abbas 237
257. Tinggalkan perselisihan faham 238
258. Gerhana matahari dan gerhana bulan 238
259. Kelebihan Syi'ah 239
260. Hampirnya Syi'ah dengan 'Arasy 240
261. Pengaduan Abu Ja'far a.s kepada Allah 241
262. Al-Kumait membaca syair kepada Abu Abdullah a.s 241
263. Hadis mengenai Farwat daripada Abu Ja'far a.s 242
264. Peristiwa di al-Khandaq 242
265. Angin al-Azib 242
266. Doa minta hujan 243
267. Peranan kilat 243
268. Di manakah awan berada? 243
269. Kebenaran lidah 244

-
270. Peranan mata, lidah dan kemaluan 244
271. Tiga orang tidak boleh diharapkan kebbaikannya 244
272. Pengertian *al-Syarif*, *al-Hasib* dan *al-Karam* 245
273. Kesedihan wanita, perpisahan maut dan kefakiran 245
274. Hadis mengenai Ya'juj dan Ma'juj 245
275. Manusia terbahagi kepada tiga golongan 245
276. Pengertian orang ramai menentang mereka 246
277. Rezeki, akal dan bala 246
278. Apa yang Allah telah berikan kepadaku itu adalah lebih baik daripada apa yang Dia telah mengambilnya daripadaku 246
279. Tiga perkara yang dibenci oleh manusia 247
280. Aku melihat Bani Umayyah menaiki mimbar-mimbar [masjid] dan turun darinya 247
281. Mengenai firman Allah Surah al-Nuur (24): 63 "*Maka hendaklah golongan yang menyalahi perintah-Nya takut akan ditimpa fitnah atau ditimpa azab yang pedih*" 248
282. Penyelesaian kepada perselisihan 248
283. Penjelasan firman Allah Surah al-Zumar (39): 29 "*Allah membuat perumpamaan (iaitu) seorang lelaki (budak) yang dimiliki oleh beberapa orang...*" 249
284. Pemerintahan batil itu panjang masanya 250
285. Kejayaan Syi'ah 250
286. Allah melaknati Abu al-Khattab 251
287. Manusia ada tiga jenis 251
288. Apa yang akan dilakukan oleh al-Qaim a.s kepada nawasib 252
289. Alangkah banyaknya percakapan dan alangkah sedikitnya amalan 252
290. Syi'ah Ali adalah orang yang membenarkan kata-katanya dengan amalannya 253
291. Kisah kecekalan Maryam, Yusuf dan Ayyub a.s 253
292. Duduk di tempat tertentu dan bercakap 254
293. Allah memberi rahmat kepada orang yang membuatkan kami dicintai oleh orang ramai 254
294. Penjelasan mengenai firman Allah Surah al-Mu'minuun (23): 60 "Dan golongan yang memberikan apa yang mereka berikan, dengan hati yang takut" 254
295. Orang yang sesat ada pengikutnya 254
296. Layanan yang sama 255
297. Tabiat jisim 255
298. Pengertian *jazaaka llahu khairan* 255
299. Satu sungai dua tebingnya adalah bidadari-bidadari 256
300. Hadis mengenai kubah-kubah (bumbung) 256
301. Kubah Adam a.s 256
302. Pelepasan diri dari takbur 256

-
- 303. Pelepasan diri dari kata-kata sahabat Abu Al-Khattab oleh Abu Abdullah a.s 257
 - 304. Pembantu Iblis bernama Tamrih 257
 - 305. Mengenai cicak dan pertukaran bentuk 257
 - 306. Muhammad (s.a.w) sebagai rahmat dan al-Qaim a.s sebagai membalas dendam 258
 - 307. Al-Hasan dan al-Husain a.s menyurui Musa bin Imran a.s 258
 - 308. Ukuran Adam a.s 258
 - 309. Mengenai seorang lelaki yang mana bapanya ditawan pada masa jahiliyah 259
 - 310. Tiga sifat untuk mukmin 259
 - 311. Tiga kemegahan mukmin 259
 - 312. Tiada kemuliaan bagi Quraisy dan Arab 260
 - 313. Hadis mengenai Yazid bin Mu'awiyah laknatullah dan Ali bin Al-Husain a.s 260
 - 314. *Naisibi* dan *Zaidi* adalah sama 261

BAHAGIAN KELAPAN 262

Sesiapa Yang Menghadiri Majlis Seorang Imam Dicela, Ibadat Tidak Diterima Melainkan Mengakui Wilayah Mereka A.S, Allah Tidak Menerima Ibadat Haji Melainkan Daripada Kamu Dan Lain-lain

- 315. Sesiapa yang menghadiri majlis seorang Imam dicela 262
- 316. Ibadat tidak diterima melainkan mengakui wilayah mereka a.s. 262
- 317. Riwayat yang sama 263
- 318. Allah tidak menerima ibadat haji melainkan daripada kamu 263
- 319. Hadis mengenai Ummu Khalid, Abu Basir dan Kathir al-Nuwa 264
- 320. Hadis mengenai Fatimah a.s sewaktu Ali a.s dipaksa keluar dari rumahnya 264
- 321. Kekeramatan Fatimah a.s 265
- 322. Kedudukan anak zina terhenti di atas amalannya 265
- 323. Marwan dan bapanya dipanggil dengan cicak (*al-Wazagh*) 265
- 324. Hadis 'Aisyah bersama Rasulullah s.aw mengenai Marwan 265
- 325. Bani Umayyah lebih rapat perhubungan kekeluargaan daripada anda 265
- 326. Air yang hampir kepada 'Arasy 266
- 327. Janganlah memperbesarkan dukacita anda 267
- 328. Kelebihan Syi'ah dan Nasihat Abu Abdullah a.s 267
- 329. Apabila al-Qaim a.s datang tiada perantaraan di antaranya dan Syi'ahnya 267
- 330. *Istikharah* dengan penuh keredaan 268
- 331. Pertanyaan mengenai kemuliaan, maruah dan akal 268

-
332. Mengenai suhu kepanasan matahari dan bulan 268
333. Sesiapa mempunyai hakikat yang tetap, tidak akan berdiri di atas subhat 269
334. Kebenaran akan mengalahkan kebatilan 269
335. Setiap sebab, nasab, kerabat, teman setia, bid'ah dan syubahat akan terputus melainkan apa yang ditetapkan oleh al-Qur'an 269
336. Kami adalah punca segala kebaikan 269
337. Memadailah apa yang dikurniakan Allah kepada anda 270
338. Memadai apa yang ada 270
339. Pengertian *al-Naas*, *asybaah al-Naas* dan *al-Nisnaas* 271
340. Soalan Sudair kepada Abu Ja'far a.s mengenai Abu Bakr dan Umar 271
341. Manusia selepas Nabi s.a.w telah murtad melainkan tiga 272
342. Sabda Rasulullah s.a.w pada pembukaan Makkah 273
343. Mengenai taubat anak-anak Ya'qub dan mereka bukan semuanya nabi 273
344. Hadis mengenai semut dan nabi Sulaiman a.s 273
345. Allah mempunyai hamba-hamba yang dirahmati 274
346. Bersabar di dalam negara yang batil 274
347. Kelebihan makrifatullah 274
348. Mengenai kelebihan nyamuk 275
349. Mengenai firman Allah Surah Al-Anfaal (8): 24 "*Wahai golongan yang beriman, penuhilah seruan Allah dan seruan Rasul*" 275
350. Hormatilah diri anda dan jauhilah dari pelaku bid'ah 276
351. Kamu tidak mampu melakukan keadilan 276
352. Penyerahan tugas umat kepada para imam a.s 277
353. Perang terhadap Rasulullah s.a.w lebih jahat atau perang terhadap Ali a.s lebih jahat? 277
354. Mengenai firman Allah Surah al-Anbiyaa' (21): 84 "*Dan Kami kembalikan keluarganya kepadanya dan Kami lipat gandakan bilangan mereka*" 278
355. Mengenai firman Allah Surah Yunus (10): 27 "*Seakan-akan muka mereka ditutupi dengan kepingan-kepingan malam yang gelap gelita*" 278
356. Semua manusia binasa melainkan tiga 278
357. Hakikat keimanan 279
358. Jika anda menyalahiku di dalam amalanmu, maka besok janganlah kamu bermalam bersamaku di rumahku 280
359. Hanya kami dan Syi'ah kami yang beragama dengan agama Ibrahim a.s 280
360. Allah lebih mulia dari membuatkan hamba-Nya bersusah hati 280
361. Amalan umat dibentangkan kepada Rasulullah s.a.w 280
362. Orang yang menuntut bukan haknya adalah pembohong 281
363. Kedatangan Ali bin al-Husain untuk menziarah al-Husain a.s 281

-
364. Turunnya firman Allah Surah al-Israa' (17): 33 *"Dan sesiapa dibunuh secara zalim"* 281
365. Kisah ikan paus 282
366. Gegaran bumi 282
367. Sesiapa mencintai kamu sebagai penganut Syi'ah akan masuk syurga 282
368. Khutbah Amir Al-Mukminin a.s selepas peperangan Jamal 283
369. Kesederhanaan Amir al-Mukminin a.s 284
370. Takbir mimpi Ali al-Ridha a.s 284
371. Sekiranya Harun mengambil satu urat rambutku dari kepalaku, maka aku bukan seorang imam 284
372. Kisah hamba prempuan al-Zubair; salasilah Umar dan kisah lelaki al-'Aqili 285
373. Golongan kanan adalah Syi'ah Ali a.s 288
374. Ali memberi baiah kepada Rasulullah (s.a.w) di atas kesusahan dan kesenangan 288
375. Hadis mengenai Kaum Dharih 289
376. Hadis mengenai Israk dan pemberitahuan Rasulullah s.a.w mengenai Syam kepada mereka 289
377. Hadis mengenai Hijrah dan kisah Abu Bakr bersama Rasulullah s.a.w di Gua 290
378. Hadis mengenai Suraaqah bin Malik dan niat jahatnya kepada Rasulullah s.a.w 291
379. Kedatangan al-Mahdi a.s adalah satu kepastian 291
380. Biri-biri yang lesu 291
381. Pujian kepada Zaid bin Ali bin al-Husain a.s 292
382. Keluar bersama al-Qaim a.s 292
383. Berada di rumah sebelum keluarnya al-Sufyaani 293
384. Rawatan demam 293
385. Rawatan sakit badan 293
386. Rawatan demam panas 293
387. Kelebihan *Bismillah* 294
388. Dengan Rasulullah mereka terselamat 294
389. Mengenai firman Allah Surah Ali Imraan (3): 26 *"Katakanlah: Wahai Tuhan yang mempunyai kerajaan. Engkau berikan kerajaan kepada siapa yang Engkau kehendaki"* 295
390. Mengenai firman Allah Surah al-Hadid (57):17 *"Ketahuilah olehmu bahawa Allah menghidupkan bumi sesudah matinya"* 295
391. Mengenai Pedang *Dhu al-Fiqar* 295
392. Hadis mengenai Nuh a.s pada hari Kiamat, penyaksian Ja'far bin Abu Talib dan Hamzah kepada para nabi a.s 295
393. Rasulullah s.a.w membahagikan masanya dengan saksama 296
394. Rasulullah s.a.w tidak pernah bercakap kepada orang ramai melebihi akal mereka 296

395. Anda berpegang kepada agama Allah dengan mentaati kami 296
 396. Syi'ah kami adalah *hawaari* kami. Sekiranya anda memukul batang hidung pencita-pencinta kami dengan pedang, nescaya mereka tidak memarahi kami 297
 397. Mengenai firman Allah Surah al-Ruum (30):2-5 "*Telah dikalahkan bangsa rumawi, di negeri yang terdekat dan mereka sesudah dikalahkan itu akan menang*" 297

BAHAGIAN KESEMBILAN 300

Penolakan Terhadap Sangkaan Umum Bahawa *Khilafah* Abu Bakr Berlaku Secara Ijmak, Sujud Abu Abdullah A.S, Keadilan Memanjangkan Umur Dan Lain-Lain.

398. Penolakan terhadap sangkaan umum bahawa *khilafah* Abu Bakr berlaku secara ijmak 300
 399. Sujud Abu Abdullah a.s 301
 400. Keadilan memanjangkan umur 302
 401. Dari manakah angin bertiup? 302
 402. Tiada makhluk yang lebih ramai daripada malaikat 303
 403. Malaikat ada tiga jenis 303
 404. Di dalam syurga terdapat satu sungai di mana Jibrail a.s menyelam padanya setiap pagi 303
 405. Lima ratus tahun perjalanan burung 303
 406. Ayam jantan 303
 407. Pengambilan darah 304
 408. Pengambilan darah, bacaan ayat Kursi dan bersedekah 304
 409. Ubat yang menggoncangkan penyakit 304
 410. Demam keluar pada tiga perkara 304
 411. Debu adalah ke atas orang yang meniupkannya 304
 412. Surat Abu Muslim al-Maruzi kepada Abu Abdullah a.s 305
 413. Iblis bukan daripada malaikat 305
 414. Jadikanlah setiap solatku untuk anda 306
 415. Aku hairan dengan orang yang berjaya bagaimana dia berjaya 306
 416. Sesiapa musafir atau bernikah 307
 417. Wahai Tuhanku, laknatilah al-Murjiah 307
 418. Hadis mengenai Abu Lahab dan hasrat musyrikin membunuh Rasulullah s.a.w 308
 419. Hadis mengenai Iblis pada hari Badr 309
 420. Peperangan al-Ahzab 309
 421. Tempat masjid Kufah yang pertama, rumah Nabi Nuh a.s, bahteranya, dakwahnya kepada kaumnya, kelebihan masjid Kufah dan sembahyang padanya 311
 422. Berita Nuh a.s dan bahteranya 312

-
423. Isteri Nuh a.s telah datang ketika beliau a.s sedang membuat bahteranya 313
424. Syariat Nuh a.s 313
425. Kaum Nuh a.s mentertawakannya 314
426. Saiz bahtera Nuh a.s 314
427. Muatan di dalam bahtera Nuh a.s 314
428. Air naik di atas setiap gunung [setinggi] lima belas hasta 315
429. Umur Nuh a.s dan malaikat maut 315
430. Nuh a.s dan wasinya 316
431. Tiga saham untuk Ahlu l-Bait a.s, anak-anak perempuan sundal-menahan diri daripada mereka (*Al-Mukhalifiin*) adalah lebih baik 316
432. Takwil ayat-ayat mengenai keluarnya al-Qaim 318
433. Syaitan tidak menguasai agama mukmin 319
434. Abu Ja'far a.s menyamakan amalan tawaf mereka dengan amalan Jahiliyah dan takwil beberapa ayat serta pentafsirannya 319
435. Mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2): 205 "*Dan apabila ia berpaling, ia berjalan di bumi untuk mengadakan kerosakan padanya dan merosakkan tanam-tanaman dan binatang ternak*" 320
436. Mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2): 257 "*Dan golongan yang kafir, maka para wali mereka adalah al-Tawaaghiit*" 320
437. Mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2): 255 "*Kepunyaan-Nya apa yang di langit dan di bumi [Dan di antara keduanya dan apa yang tersembunyi di bawahnya]*" 320
438. Mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2):255 "*Dan mereka tidak mengetahui apa-apa mengenai ilmu Allah melainkan apa yang dikehendaki-Nya*" 321
439. Mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2): 214 "*Wa zalzalu [thumma zalzalu] sehingga yaquulu al-Rasuul*" 321
440. Mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2) 102 "*Dan mereka mengikuti apa yang dibacakan oleh syaitan-syaitan*" Dan firman Allah Surah al-Baqarah (2): 211 "*Tanyalah kepada Bani Israel: "Berapa banyaknya tanda-tanda yang nyata yang telah kami berikan kepada mereka"*" 321
441. Menahan dari memakan kurma semasa sakit 322
442. Pengawalan makanan 322
443. Perjalanan bagi pesakit 322
444. Perjalanan bagi pesakit adalah suatu pembalikan 322
445. Takbir mimpi 323
446. Biji-bijian melimpah dengan banyak 323
447. Ilmu Abu Hanifah mengenai takbir mimpi dan kesalahannya 323
448. Bilakah pembukaan dan kejayaan? 325
449. Kamu adalah tiang-tiang bumi dan penjaga-penjaganya 326
450. Bergembiralah dengan kesenangan 326

-
451. Ramalan Ali a.s mengenai peristiwa yang akan berlaku 327
 452. Bendera al-Qaim a.s 327
 453. Pembunuhan akan berlaku pada Ahlu l-Bait a.s 327
 454. Sebab Ali a.s merahsiakan urusannya dan kemurtadan orang ramai selepas Rasulullah s.a.w 327
 455. Kemurtadan orang ramai selepas Rasulullah s.a.w 328
 456. Perubahan orang ramai selepas Rasulullah s.a.w seperti pengikut Harun a.s dan pengikut lembu jantan 329
 457. Mengenai islamnya Abu Dhar a.s 329
 458. Hadis mengenai keislaman Thamaamah bin Athaal 332
 459. Kelahiran Nabi s.a.w, berakhirnya kenabian Bani Israel dan kisah Yahudi 332
 460. Hadis mengenai kelahiran Nabi s.a.w dan kelahiran wasinya 333
 461. Mengenai firman Allah Surah al-Hadid (57): 11 *"Siapakah yang mahu meminjamkan kepada Allah pinjaman yang baik"* 334
 462. Allah di sisi sangkaan hamba-Nya 334
 463. Bilangan sahabat dalam musafir 334
 464. Sahabat yang dicintai Allah adalah empat 335
 465. Musafir seorang diri 335
 466. Kelengkapan musafir 335
 467. Bekalan musafir yang mencukupi 335
 468. Persediaan makanan yang baik 336

BAHAGIAN KESEPULUH 337

Allah Menguasai Di Dunia Musuh-Nya Ke Atas Wali-Nya, Sesungguhnya Bagi Allah Malaikat Yang Meluruhkan Dosa-Dosa Daripada Belakang-Belakang Syi'ah Kami Dan Lain-Lain.

469. Allah menguasai di dunia musuh-Nya ke atas wali-Nya 337
 470. Sesungguhnya bagi Allah malaikat yang meluruhkan dosa-dosa daripada belakang-belakang Syi'ah kami 337
 471. Mengenai firman Allah di dalam Surah al-Zumar (39): 45 *"Dan apabila hanya nama Allah saja yang disebut, kesallah hati golongan yang tidak beriman kepada kehidupan akhirat"* 338
 472. Taubat Adam a.s 338
 473. Ibrahim a.s melihat kerajaan langit dan bumi 338
 474. Sebab panas dan sejuk 340
 475. Sesiapa yang mencintai Ali a.s 340
 476. Akan datang kepada umatku zaman dalaman mereka buruk dan luaran mereka adalah baik 340
 477. Hadis mengenai fakih dan ulama 341
 478. Rintihan Abu Dhar 341

-
479. Akan datang kepada manusia satu zaman di mana al-Qur'an hanya tulisan sahaja 341
480. Kami Ahlu l-Bait mewarisi kemaafan daripada keluarga Ya'qub dan kesyukuran daripada keluarga Daud 342
481. Tafsir firman Allah Surah al-Baqarah (2): 89 *"Padahal sebelumnya mereka biasa memohon untuk mendapat kemenangan atas golongan kafir"* 343
482. Mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2): 89 *"Padahal sebelumnya mereka biasa memohon untuk mendapat kemenangan atas golongan kafir"* 344
483. Lima alamat sebelum datangnya al-Qaim a.s 344
484. Di antara alamat al-Qaim a.s 345
485. Dialog Abu Ja'far a.s dengan Qatadah al-Da'aamah dan tafsir firman Allah di dalam Surah Ibrahim (14): 37 *"Dan jadilah sebahagian manusia cenderung kepada mereka"* 345
486. Sifat neraka jahanam 346
487. Mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2): 148 *"Maka berlumbalumbalah kamu (di dalam membuat) kebaikan. Di mana saja kamu berada pasti Allah akan mengumpulkan kamu sekalian"* 347
488. Perjalanan untuk kebaikan 347
489. Bumi dilipat pada waktu malam 347
490. Dilipatkan bumi sebagaimana dilipatkan kain 348
491. Dilipatkan bumi pada akhir malam 348
492. Kematian Nabi s.a.w pada hari Isnin 348
493. Lima ramalan jahat bagi orang musafir 348
494. Akhlak dan keilmuan 349
495. Orang yang mencintai kamu akan masuk syurga, orang yang membenci kamu akan masuk neraka dan buku catatan amal kamu dipenuhi pahala tanpa amal 349
496. Galakan ziarah dan membuat perjanjian 350
497. Hanya orang yang mempunyai kemuliaan dan galian baik mencintai kami 350
498. Khabar tabut Bani Israil 350
499. Mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2): 248 *"Sesungguhnya tanda ia akan menjadi raja, ialah kembalinya Tabut kepadamu"* 351
500. Mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2):248 *"Sesungguhnya tanda ia akan menjadi raja, ialah kembalinya Tabut kepadamu"* 351
501. Al-Hasan dan al-Husain kedua-duanya adalah anak lelaki Rasulullah s.a.w 351
502. Peperangan Uhud dan kisah golongan yang lari 352
503. Perjanjian al Hudaibiyah 355

-
504. Mengenai firman Allah Surah al-Nisaa' (4):90 *"Atau golongan yang datang kepada kamu sedang hati mereka merasa keberatan untuk memerangi kamu dan memerangi kaumnya"* 358
505. Hadis mengenai tetamu Ibrahim 358
506. Apa yang dilakukan oleh al-Hasan bin Ali a.s adalah untuk kebaikan umat ini 361
507. Soalan Mu'alla bin Khanis mengenai bintang-bintang 361
508. Kepakaran ilmu bintang 362
509. Pembunuhan al-Sufyaani adalah di antara alamat al-Qaim a.s 362
510. Mengenai firman Allah Surah al-Nuur (24): 36 *"Di rumah-rumah yang diperintahkan untuk dimuliakan"* 362
511. Baju besi Rasulullah s.a.w 363
512. Tali hijau dari langit 363
513. Aku telah kembali kepada Tuhanku yang pertama 363
514. Di atasku agama anda semuanya 363
515. Pengaduan unta betina Rasulullah s.a.w 364
516. Maryam telah mengandungkan Isa a.s selama sembilan jam 364
517. Hari ini adalah bagi malam yang lalu 364
518. Syi'ah adalah mereka yang istimewa dan ikhlas kepada kami Ahlu l-Bait 364
519. Kamu telah bermusuhan dengan keluarga kamu kerana kami 365
520. Ali manusia yang paling *aula* selepas Rasulullah (s.a.w) 365
521. Kelebihan keluarga Muhammad s.a.w 366
522. Janganlah kamu membebaskan Syi'ah kami 366
523. Mengenai firman Allah Surah Fussilat (41):29 *"Wahai Tuhan kami perlihatkanlah kepada kami dua jenis orang yang telah menyesatkan kami"* 366
524. Mengenai firman Allah Surah Fussilat (41): 29 *"Wahai Tuhan kami perlihatkanlah kepada kami dua jenis orang yang telah menyesatkan kami"* 366
525. Mengenai firman Allah Surah al-Nisaa' (4):108 *"Ketika pada suatu malam mereka menetapkan keputusan rahsia yang Allah tidak reda"* 367
526. Mengenai firman Allah Surah al-Nisaa' (4): 63 *"Mereka itu adalah golongan yang Allah mengetahui apa yang di dalam hati mereka"* 367
527. Mimpi mengikut takwil 368
528. Takbir mimpi kepada kebaikan 368
529. Takbir mimpi 368
530. Mimpi boleh diceritakan kepada mukmin 369
531. Hadis mengenai Dhi Al-Namirah 369
532. Hadis mengenai orang yang dihidupkan oleh Isa a.s 370
533. Mengenai firman Allah Surah al-Hajj (22): 25 *"Dan siapa yang bermaksud di dalamnya melakukan kejahatan secara zalim"* 370

534. Mengenai firman Allah Surah al-Hajj (22): 40 *“Golongan yang telah diusir dari kampung halaman mereka tanpa alasan yang benar, kecuali kerana mereka berkata: “Tuhan kami hanyalah Allah”* 371
535. Mengenai firman Allah Surah al-Maidah (5): 109 *“Hari di waktu Allah mengumpulkan para rasul, lalu Allah bertanya: “Apa jawapan kaummu terhadapmu?”* 371
536. Hadis mengenai Islamnya Ali a.s 371
537. Menahan lidah kamu daripada mereka 374
538. Aku tidak akan bersahabat dengan mereka 374
539. Anak-anak al-Mirdaas 374
540. Khalid Bin Sinan a.s, anak perempuannya dan keingkaran kaumnya 374
541. Orang yang pertama memberi baiah kepada Abu Bakr 375

BAHAGIAN KESEBELAS 378

Hadis Mengenai Iblis Pada Hari Al-Ghadir, Bani Taim (Abu Bakr), Bani ‘Adi (Umar) Dan Bani Umayyah Sedang Menaiki Mimbarku Ini, Jikaulah Tidak Kerana Kata-Kata Orang ramai Dan Lain-Lain.

542. Hadis Iblis pada hari al-Ghadir 378
543. Bani Taim (Abu Bakr), Bani ‘Adi (Umar) dan Bani Umayyah sedang menaiki mimbarku ini, mereka menolak orang ramai daripada Islam ke belakang 379
544. Jikaulah tidak kerana kata-kata orang ramai, nescaya Nabi s.a.w memenggal kepala kebanyakan sahabatnya 379
545. Orang yang meninggalkan rawatan orang yang terluka adalah sekutu kepada orang yang melukakannya 380
546. Reda, kesyukuran dan sangkaan baik terhadap Allah 380
547. Nasihat Luqman kepada anaknya 381
548. Dialog Abu Ja’far a.s dengan Abdullah bin Nafi’ 383
549. Pendapat Abu Abdullah a.s mengenai ilmu bintang-bintang 384
550. Khutbah Amir al-Mukmin a.s mengenai hak wali 380
551. Khutbah Amir al-Mukminin a.s mengenai hukum Islam 390
552. Hadis mengenai anak lelaki seorang alim bersama jirannya dan pembahagian zaman kepada tiga 391
553. Aku telah mewarisi mashaf Ibrahim, Musa dan Isa daripada bapa-bapaku a.s 394
554. Mengenai firman Allah Surah Yunus (10): 2 *“Dan gembiralah golongan yang beriman bahawa mereka mempunyai [seorang yang] kedudukan yang tinggi di sisi Tuhan mereka”* 394
555. Khabar mengenai mikraj dan Israk 395
556. Pujian terhadap Syi’ah 396
557. Apa yang mengagumkan Ja’far bin Abu Talib di Habsyah 397

-
558. Khabar mengenai Aazar, Namrud dan Kelahiran Ibrahim a.s 397
 559. Dialog Ibrahim a.s dengan Namrud dan berita mengenai api yang mereka menyalakannya untuk Ibrahim a.s 399
 560. Ibrahim a.s dilahirkan di Kutha Riba, pengusiran Ibrahim a.s dari negaranya, berita Ibrahim a.s dengan Namrud dan kisah Saarah 400
 561. Mengenai Hajr bin Za'idah, 'Aamir bin Jadha'ah dan al-Mufadhdhal bin 'Umar 404
 562. Aku bukanlah Imam melainkan bagi orang yang telah mentaati aku 404
 563. Syair-syair Talib bin Abu Talib 405

BAHAGIAN KEDUA BELAS 406

Khutbah Fatimah A.S, Khabar Rasulullah S.A.W Mengenai Pembunuhan Ja'far R.A, Bilangan Mereka Yang Dibunuh Ali A.S Di Hunain, Bentuk Buraq Dan Lain-Lain.

564. Khutbah Fatimah a.s 406
 565. Khabar Rasulullah s.a.w mengenai pembunuhan Ja'far r.a 406
 566. Bilangan orang yang dibunuh Ali a.s di Hunain 406
 567. Bentuk Buraq yang dinaiki Oleh Rasulullah s.a.w 407
 568. Penjelasan mengenai bacaan firman Allah Surah al-Taubah (9): 118 "*Dan terhadap tiga orang yang ditanggukkan*" 407
 569. Penjelasan mengenai firman Allah Surah al-Taubah (9):112 "*Taa'ibuun al- 'Aabiduun*" 407
 570. Penjelasan mengenai firman Allah Surah al-Taubah (9):128 "*Sesungguhnya telah datang kepada [kami] seorang rasul dari kaum [kami] sendiri*" 408
 571. Penjelasan mengenai firman Allah Surah al-Taubah (9): 40 "*Maka Allah menurunkan ketenangan-Nya kepada [Rasul-Nya] dan membantunya dengan tentera yang kamu tidak melihatnya*" 408
 572. Penjelasan mengenai firman Allah Surah Hud (11): 12 "*Maka boleh jadi kamu hendak meninggalkan sebahagian dari apa diwahyukan kepadamu dan sempit kerananya dadamu*" 408
 573. Penjelasan mengenai firman Allah Surah Hud (9): 118-19 "*Jikalau Tuhanmu menghendaki, tentu Dia menjadikan manusia...*" 409
 574. Penjelasan mengenai firman Allah Surah Hud (9): 118-19 "*Jikalau Tuhanmu menghendaki, tentu Dia menjadikan manusia umat ...*" 410
 575. Penjelasan mengenai firman Allah Surah Fussilat (41): 53 "*Kami akan memperlihatkan kepada mereka tanda-tanda (kekuasaan) Kami di segenap penjuru dan pada diri mereka sendiri*" 413
 576. Ribaat mereka a.s adalah sepanjang masa 413
 577. Rasulullah (s.a.w) tidak mengubati selesema (*zukaam*) 414

-
578. Selesema adalah tentera Allah 414
 579. Anak Adam mempunyai dua urat 415
 580. Tiga ramuan untuk rawatan mata 415
 581. Rawatan mata 415
 582. Kisah Abu Abdullah a.s dengan Abu Ja'far al-Dawaaniq dan kisah Nabi Bani Israel 415
 583. Celak Abu Ja'far a.s 416
 584. Hadis mengenai seorang *'abid* 416
 585. Hadis mengenai seorang 'Abid, isterinya dan peminta sedekah 418
 586. Khutbah Amir al-Mukmin di Dhi Waqqar 419
 587. Fasiq, *faajir* dan pendosa 423
 588. Apabila Ibrahim a.s melihat janggutnya 423
 589. Hadis mengenai malaikat maut dan khabar gembira untuk Ibrahim a.s 424
 590. Hadis mengenai malaikat maut dan Ibrahim a.s 424
 591. Hadis mengenai Ibrahim a.s dan seorang 'abid 425
 592. Kata-kata Ali bin al-Husain a.s 426
 593. Tidak seorang keluar menentang Hisyam melainkan dia membunuhnya 426
 594. Khabar Muhammad bin Abdullah bin al-Hasan bin Ali a.s 427
 595. Apakah pengertian *al-Fataa*? 427
 596. Tafsir firman Allah Surah Sabaa' (34): 19 "Mereka berkata: "Ya Tuhan kami, jauhkanlah jarak perjalanan kami" 428
 597. Sifat-sifat Ahlu l-Bait a.s 428

BIBLIOGRAFI 429

INDEKS 432

BAHAGIAN PERTAMA

Risalah Abu Abdullah A.S kepada Para Sahabatnya, Mashaf Ali Bin Al-Husain Bin Ali A.S Mengenai Zuhud, Wasiat Amir Al-Mukminin A.S Mengenai Takwa Dan Khutbah Al-Wasilah.

Risalah Abu Abdullah A.S Kepada Para Sahabatnya.

Bismillahir Rahmanir Rahim

1. Muhammad bin Ya'qub al-Kulaini berkata: Ali bin Ibrahim telah memberitahu aku daripada bapanya, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Hafs al-Mu'adhdhin, daripada Abu Abdullah a.s, dan daripada Muhammad bin Ismail bin Badhi', daripada Muhammad bin Sinan, daripada Ismail bin Jabir, daripada Abu Abdullah a.s bahawa beliau telah menulis risalah ini kepada para sahabatnya dan memerintahkan mereka supaya mengkajinya, membuat perjanjian dengannya serta beramal dengannya. Mereka meletakkannya di musala rumah mereka, dan apabila selesai solat, mereka membacanya.

Beliau berkata: Al-Hasan bin Muhammad telah memberitahu aku, daripada Jafar bin Muhammad bin Malik al-Kufi, daripada al-Qasim bin Rabi' al-Sahaf, daripada Ismail bin Mukhallad al-Sarraj, daripada Abu

Abdullah a.s, berkata: Risalah ini adalah daripada Abu Abdullah a.s kepada para sahabatnya:

Bismillahir Rahmanir Rahim

Amma ba'd, adapun kemudian daripada itu, maka pohonlah afiat daripada Tuhan kamu, bertenang, bersifat malu dan bersihkan diri kamu daripada kekejian (*tanazzuh*) sebagaimana telah dilakukan oleh golongan yang soleh sebelum kamu.

Layanilah ahli kebatilan (*ahlu al-Batil*) dengan budi bahasa, bersabarlah dengan kezaliman yang dilakukan oleh mereka. Jauhilah kamu dari memarahi mereka (*mumazata-hum*). Jagalah peradaban apabila kamu bergaul dan berbincang dengan mereka, kerana kamu tidak dapat mengelakkan diri dari bergaul dan berbincang dengan mereka walaupun secara *taqiyyah* sebagaimana telah diperintahkan oleh Allah di antara kamu dan mereka.

Dan apabila kamu diuji oleh mereka, maka mereka akan menyakiti kamu, dan kamu dapat mengetahui penentangan di muka-muka mereka. Jikalau Allah tidak menolak mereka daripada kamu, nescaya mereka akan memusnahkan kamu, kerana permusuhan dan kemarahan yang terdapat di dada-dada mereka adalah lebih besar dari apa yang mereka zahirkan terhadap kamu. Majlis kamu dan majlis mereka adalah satu, tetapi roh-roh kamu, dan roh-roh mereka adalah berbeza, dan tidak akan bersatu; kamu tidak akan mencintai mereka selama-lamanya, dan mereka juga tidak akan mencintai kamu, tetapi Allah telah memuliakan kamu dengan kebenaran dan memperlihatkannya kepada kamu.

Sebaliknya Allah tidak menjadikan mereka daripada ahli kebenaran. Justeru layanilah mereka dengan budi bahasa (*tujamiluuna-hum*) sekalipun mereka tidak mempunyai budi bahasa dan kesabaran di atas sesuatu. [Hati-hatilah] Kelicikan dan kewaswasan di kalangan mereka, kerana musuh-musuh Allah, jika mereka mampu, nescaya mereka menghalang kamu dari kebenaran. Maka Allah menjaga kamu daripada demikian itu. Bertakwalah kepada Allah dan tahanlah lidah kamu melainkan untuk kebaikan.

Jauhilah lidah kamu dari tergelincir dengan kata-kata pembohongan, dosa dan permusuhan, kerana jika kamu menahan lidah kamu dari apa yang dilarang oleh Allah, adalah lebih baik bagi kamu di sisi Tuhan kamu. Kerana tergelincirnya lidah pada apa yang dilarang oleh Allah akan membawa kepada kemurkaan-Nya terhadap hamba-Nya. Allah akan menjadikannya pekak, buta dan bisu pada hari Kiamat sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Baqarah (2):18 “*Mereka tuli, bisu dan buta, maka tidaklah mereka kembali*” Iaitu mereka tidak akan bercakap dan firman-Nya di dalam Surah al-Mursalaat(77): 35-36 “*Ini*

adalah hari yang mereka tidak dapat berbicara, dan tidak diizinkan kepada mereka minta uzur sehingga mereka minta uzur”

Janganlah kamu melakukan apa yang ditegah oleh Allah. Kamu hendaklah berdiam diri melainkan apa yang Allah memanfaatkan kamu daripada urusan akhirat dan Dia akan memberi pahala kepada kamu mengenainya.

Perbanyakkan tahlil, takdis, tasbih, pujian kepada Allah, ibadat kepada-Nya, dan mencintai kebaikan di sisi-Nya yang tidak dapat dicapai hakikatnya oleh seseorang melainkan dengan keredaan-Nya. Justeru sibukkan lidah kamu dengan perkara-perkara tersebut. Dan jauhilah dari percakapan batil yang membuatkan pelakunya kekal di neraka jika dia mati tanpa taubat.

Hendaklah kamu sentiasa berdoa kerana muslimin tidak akan mencapai kejayaan hajat mereka di sisi Tuhan yang lebih baik dari berdoa kepada-Nya. Justeru sahutilah seruan Allah, nescaya kamu mendapat kejayaan dan selamat daripada azab Allah.

Jauhilah dari membiarkan diri kamu tamak kepada apa yang telah diharamkan oleh Allah ke atas kamu, kerana sesiapa melanggar apa yang diharamkan oleh Allah ke atasnya di dunia, maka Allah akan menghalangnya syurga, nikmat, kelazatan dan kemuliaan yang abadi.

Ketahuilah bahawa sesungguhnya sejahat-jahat habuan yang merbahaya bagi orang yang menentang Allah adalah meninggalkan ketaatan kepada Allah dan melakukan maksiat. Justeru dia memilih untuk melanggar apa yang dilarang oleh Allah di dalam kelazatan dunia yang akan hilang daripada nikmat syurga yang berkekalan.

Celaka bagi mereka, alangkah ruginya habuan mereka dan alangkah jahatnya keadaan mereka di sisi Tuhan mereka pada hari Kiamat. Pohonlah perlindungan daripada Allah supaya Dia melindungi kamu dari melakukan perbuatan sebagaimana mereka lakukan atau menguji kamu sebagaimana Dia menguji mereka. Tiada kekuatan bagi kami dan kamu melainkan dengan-Nya.

Wahai golongan yang berjaya, sekiranya Allah menyempurnakan untuk kamu sebagaimana Dia lakukan kepada para *salihin* sebelum kamu, nescaya kamu akan diuji pada diri kamu dan harta kamu sehingga kamu mendengar daripada musuh Allah perkara-perkara yang menyakitkan hati kamu. Lantaran itu, kamu hendaklah bersabar sekalipun mereka menghina kamu, memarahi kamu sehingga kamu menanggung kezaliman mereka kerana inginkan keredaan Allah dan negeri akhirat.

Kamu hendaklah memendamkan kemarahan kamu di atas keburukan yang dilakukan kepada kamu kerana Allah¹, sekalipun

¹ Jika kamu tidak mampu bertindak dengan bijak.

mereka membohongi kebenaran dan memusuhi kamu mengenainya dan memarahi kamu kerananya.

Justeru bersabarlah di atas semua itu daripada mereka sebagai membenarkan Kitab Allah yang telah diturunkan oleh Jibrail ke atas Nabi kamu s.a.w. Kamu telah mendengar firman Allah kepada Nabi-Nya di dalam Surah al-Ahqaaf (46):35 *“Maka bersabarlah kamu seperti golongan yang mempunyai keteguhan hati dari rasul-rasul telah bersabar dan janganlah kamu meminta supaya disegerakan (azab) bagi mereka”*

Kemudian Dia berfirman di dalam Surah al-Faatir (35): 24 *“Dan jika mereka mendustakan kamu, maka golongan sebelum mereka telah mendustakan (rasul-rasul)”* Dan firman-Nya di dalam Surah al-An’aam (6) : 34 *“Mereka bersabar terhadap pendustaan dan kezaliman yang dilakukan terhadap mereka”*

Sesungguhnya para nabi dan para rasul sebelum kamu telah dibohongi dan disakiti, kerana rahsia kamu adalah urusan Allah pada mereka. Dia telah menciptakan mereka untuk kekafiran pada asal kejadian mereka pada ilmu-Nya sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Qasas (28): 41 *“Dan kami jadikan mereka pemimpin-peminpin yang menyeru kepada neraka”*

Lantaran itu, renunglah, fikirkanlah dan janganlah kamu mengabaikannya kerana orang yang mengabaikannya dan seumpamanya, maka dia akan meninggalkan agama Allah dan melakukan maksiat. Lantaran itu, dia berhak mendapat kemurkaan Allah dan dimasukkan ke neraka.

Dia berkata: Wahai golongan yang bahagia dan dirahmati, sesungguhnya Allah telah menyempurnakan kebaikan kepada kamu. Sesungguhnya ia bukanlah daripada ilmu Allah dan urusan-Nya jika seorang daripada makhluk-Nya mengambil agamanya dengan hawa nafsu, pendapat dan kias, kerana Allah telah menurunkan al-Qur’an yang menerangkan setiap sesuatu sebagaimana Dia tidak membenarkan pakar di dalam ilmu al-Qur’an menggunakan hawa nafsu, pendapat dan kias.

Sedangkan mereka adalah *Ahli al-Zikr* yang Allah telah perintahkan umat ini supaya bertanyakan kepada mereka. Mereka pula akan menunjukkan umat dan mengajar mereka ilmu al-Qur’an. Melainkan mereka, pada ilmu Allah pada azali, di kalangan mereka yang celaka pada asal kejadian di alam bayangan (*azillah*).

Mereka itulah yang tidak ingin bertanya kepada *ahli al-Zikr* yang dikurniakan oleh Allah ilmu al-Qur’an, menjadikan mereka pakar mengenainya dan memerintahkan supaya bertanyakan kepada mereka, tetapi mereka itu mengambil hawa nafsu, pendapat, dan kias sehingga syaitan menguasai mereka. Mereka menjadikan ahli iman (*ahl al-Iman*) di dalam ilmu al-Qur’an di sisi Allah sebagai kafir dan sebaliknya mereka menjadikan ahli kesesatan (*ahl al-Dhalalah*) di dalam ilmu al-Qur’an dan

di sisi Allah sebagai mukminin sehingga mereka menjadikan sebahagian yang dihalalkan oleh Allah sebagai haram dan mereka menjadikan sebahagian yang diharamkan oleh Allah sebagai halal².

Ini adalah punca hawa nafsu mereka (*thamaratu ahwa'i-him*). Sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah membuat perjanjian dengan mereka sebelum kematiannya, tetapi mereka berkata: Kami selepas Allah mematikan Rasul-Nya, boleh memilih pendapat yang dipersetujui oleh orang ramai (*ra'yu al-Nas*)³. Ini adalah menyalahi Allah dan Rasul-Nya, kerana tiada seorangpun berani ke atas Allah dan tiada yang lebih terang kesesatan daripada mereka yang berkata sedemikian.

Mereka menyangka perkara sedemikian boleh dilakukan oleh mereka. Demi Allah, sesungguhnya Allah telah mewajibkan ke atas makhluk-Nya supaya mentaati-Nya dan mematuhi perintah-Nya pada masa hidup Muhammad s.a.w dan selepas kematiannya. Adakah musuh-musuh Allah menyangka bahawa setiap orang yang telah memeluk Islam bersama Muhammad s.a.w bebas mengambil kata-katanya sendiri, pendapatnya dan kiasnya sendiri?

Sekiranya dia berkata: Ya, maka sesungguhnya dia telah membohongi Allah dan menjadi sesat dan sekiranya dia berkata: Tidak, maka tiada seorangpun bebas menuruti kata-katanya sendiri, pendapatnya dan kiasnya, maka dia telah mengakui hujah ke atas dirinya sendiri dan termasuk orang yang berpendapat bahawa Allah ditaati dan dipatuhi perintah-Nya selepas kematian Rasulullah s.a.w sebagaimana firman-Nya di dalam Surah Ali Imran (3) : 144 "*Muhammad itu tidak lain hanyalah seorang rasul, sungguh telah berlalu sebelumnya beberapa orang rasul. Apakah jika dia wafat atau dibunuh kamu berbalik ke belakang? Sesiapa yang berbalik ke belakang, maka ia tidak dapat mendatangkan mudarat kepada Allah sedikitpun; dan Allah akan memberi pembalasan kepada orang ang bersyukur*"

Justeru kamu mengetahui bahawa sesungguhnya Allah ditaati dan perintah-Nya dipatuhi pada masa hidup Muhammad s.a.w dan selepas kematiannya sebagaimana tiada seorangpun bersama Muhammad s.a.w bebas menuruti pendapatnya sendiri, hawa nafsunya dan kiasnya menyalahi perintah Muhammad s.a.w (*khilafan li-amri Muhammad*) sebagaimana tiada seorangpun selepas Muhammad bebas menuruti hawa nafsunya, pendapatnya dan kiasnya.

Beliau a.s berkata: Janganlah kamu mengangkat tangan kamu di dalam solat melainkan satu kali angkat ketika memulakannya, kerana

² Meskipun sedemikian, mereka masih mengatakan bahawa merekalah di atas kebenaran.

³ Menggunakan demokrasi untuk menolak nas, kemudian mereka mengikut hawa nafsu mereka.

kamu telah tersohor oleh orang ramai dengan perkara tersebut⁴, Allah adalah penolong dan tiada helah dan kekuatan melainkan dengan Allah.

Beliau a.s berkata: Perbanyakkanlah doa kepada Allah, kerana Allah suka hamba-hamba-Nya yang mukminin berdoa kepada-Nya. Dia telah berjanji kepada mereka untuk memperkenankannya. Kepada Allah tempat berakhirnya doa mukminin pada hari Kiamat sebagai amalan yang menambahkan pahala mereka.

Lantaran itu, perbanyakkanlah zikir pada kadar kemampuan kamu setiap waktu; malam dan siang, kerana Allah telah memerintahkan supaya memperbanyakkan zikir kepada-Nya. Allah mengingati mukmin yang berzikir kepada-Nya dengan baik. Justeru berilah kesungguhan di dalam ketaatan kepada-Nya, kerana segala kebaikan di sisi-Nya tidak boleh didapati melainkan dengan ketaatan kepada-Nya, menjauhi segala larangan-Nya zahir dan batin, kerana Allah berfirman di dalam Surah al-An'aam (6):120 "*Dan tinggallah dosa yang nampak dan tersembunyi*" Ketahuilah bahawa apa yang diperintahkan oleh Allah supaya kamu menjauhinya, maka sesungguhnya Dia telah mengharamkannya. Justeru ikutilah sunnah Rasulullah s.a.w dan beramallah dengannya⁵.

Janganlah kamu menurut hawa nafsu kamu dan pendapat kamu, nescaya kamu akan sesat, kerana orang yang paling sesat di sisi Allah adalah orang yang menuruti hawa nafsunya dan pendapatnya tanpa petunjuk daripada Allah. Berbuat baiklah kepada diri kamu pada kadar kemampuan kamu. Jika kamu melakukan sedemikian, maka kamu telah melakukannya untuk kebaikan diri kamu sendiri. Sebaliknya jika kamu melakukan kejahatan, maka ia akan mengenakan diri kamu sendiri.

Bergaulah dengan orang ramai dan janganlah kamu membuatkan mereka mengawasi kamu (*'ala riqabi-kum*)⁶. Justeru kamu dapat meneruskan ketaatan kepada Tuhan kamu.

Jauhilah kamu dari mencela (*sabb a'daa'i l-Lah*) musuh-musuh Allah ketika mereka mendengar kamu, lantaran itu, mereka akan mencela Allah secara bermusuhan tanpa ilmu. Malah kamu harus mengetahui apakah dia had celaan mereka kepada Allah? Sesungguhnya sesiapa yang mencela para wali Allah, sesungguhnya dia telah mencela Allah. Siapakah yang lebih zalim di sisi Allah daripada orang yang membuatkan Allah dan para wali-Nya dicela? Lantaran itu, patuhilah perintah Allah kerana tiada helah dan kekuatan melainkan dengan Allah.

Beliau a.s berkata: Wahai golongan yang dijagai Allah akan urusan mereka, hendaklah kamu mematuhi *aathar* dan sunnah Rasulullah s.a.w serta *aathar* para imam daripada Ahlu l-Bait Rasulullah s.a.w

⁴ Ia mengikut keadaan semasa.

⁵ Mana-mana sunnah sahabat yang menyalahi sunnah Rasulullah s.a.w hendaklah ditolak.

⁶ Wajib mengambil kira keselamatan diri dan rakan-rakan.

selepasnya, kerana sesiapa yang melakukan sedemikian, maka dia mendapat petunjuk dan sebaliknya sesiapa yang meninggalkannya serta membencinya, maka dia menjadi sesat. Kerana merekalah orang yang diperintahkan oleh Allah supaya mentaati mereka dan mewartakan mereka. Bapa kami (*abuu-naa*) Rasulullah s. a.w telah bersabda: Hendaklah kamu sentiasa beramal dengan *aathar* dan sunnah sekalipun sedikit kerana ia adalah lebih diredai oleh Allah dan lebih bermanfaat dari melakukan ijtihad di dalam perkara bid'ah dan mematuhi hawa nafsu.

Ketahuilah bahawa mematuhi hawa nafsu dan mematuhi bid'ah tanpa petunjuk daripada Allah adalah suatu kesesatan. Setiap kesesatan adalah bid'ah dan setiap bid'ah adalah di neraka. Sesuatu kebaikan tidak akan dicapai melainkan dengan mentaati-Nya. Kesabaran dan keredaan adalah daripada ketaatan kepada Allah.

Ketahuilah kamu semua bahawa sesungguhnya seorang hamba tidak akan beriman (*lan yu'mina*) sehingga dia meredai apa yang dilakukan Allah terhadapnya. Dia melakukan apa yang Dia mahu dan apa yang Dia benci. Allah tidak akan melakukan sesuatu terhadap orang yang bersabar dan reda kepada-Nya melainkan orang yang layak; iaitu apa yang lebih baik untuknya.

Kamu hendaklah menjaga solat dan solat *al-Wusta* dan berdirilah kepada Allah di dalam keadaan rendah diri sebagaimana Allah perintahkan mukminin dengannya di dalam Kitab-Nya sebelum kamu dan kepada kamu. Hendaklah kamu mencintai golongan miskin muslimin, kerana sesiapa yang menghina mereka dan angkuh terhadap mereka, maka dia telah tergelincir daripada agama Allah dan Allah pula menghinanya serta memarahinya.

Bapaku Rasulullah s.a.w bersabda: Allah telah memerintahkan aku supaya mencintai golongan Islam yang miskin. Ketahuilah bahawa sesiapa yang menghina seorang daripada mereka, Allah akan mencampakkan kemurkaan dan kehinaan ke atasnya, sementara orang ramai akan memarahinya pula. Lantaran itu, bertakwalah kepada Allah mengenai saudara-saudara Islam kamu yang miskin, kerana mereka mempunyai hak ke atas kamu supaya kamu mencintai mereka. Allah telah memerintahkan Rasul-Nya supaya mencintai mereka. Justeru sesiapa yang tidak mencintai perintah Allah dengan mencintai mereka, maka sesungguhnya dia menderhakai Allah dan Rasul-Nya. Sesiapa yang menderhakai Allah dan Rasul-Nya, kemudian dia mati dalam keadaan sedemikian, maka mati-nya dalam keadaan kesesatan.

Janganlah kamu merasa angkuh dan takbur kerana takbur itu adalah pakaian Allah a.w. Sesiapa yang menentang Allah akan pakaian-Nya, maka Dia akan menentangnya dan menghinanya pada hari Kiamat. Janganlah kamu melakukan kezaliman ke atas orang lain, kerana ia bukanlah daripada sifat golongan yang soleh. Lagipun kezaliman itu

akan kembali kepada diri sendiri. Pertolongan Allah adalah untuk mereka yang dizalimi. Sesiapa yang ditolong oleh Allah akan menang dan kemenangan itu adalah daripada Allah.

Jauhilah perasaan hasad di kalangan kamu kerana kekufuran asalnya daripada hasad. Jauhilah kamu dari membantu [seorang] melakukan kezaliman terhadap seorang muslim yang dizalimi, lantas dia berdoa kepada Allah ke atas kamu dan diterima doanya terhadap kamu. Bapa kami Rasulullah s.a.w bersabda: Sesungguhnya doa seorang muslim yang dizalimi itu diterima (*mustajabah*). Sebahagian kamu hendaklah membantu sebahagian yang lain kerana bapa kami Rasulullah s.a.w bersabda: Sesungguhnya menolong muslim itu adalah lebih baik dan lebih besar pahalanya daripada berpuasa sebulan dan beriktikaf di Masjid Haram.

Jauhilah kamu dari menyusahkan seorangpun di kalangan saudara-saudara mukminin kamu. Sekiranya kamu menyusahkannya dengan sesuatu perkara, maka ia akan berlaku kepada kamu selepasnya kerana bapa kami Rasulullah s.a.w bersabda: Seorang muslim tidak boleh menyusahkan saudara muslimnya. Dan sesiapa yang menyusahkannya, maka Allah akan menyeksa pada hari Kiamat.

Jauhilah, wahai golongan yang dihormati dan dimuliakan, dari menahan hak-hak Allah ⁷di sisi kamu hari demi hari, masa demi masa, kerana orang yang menyegerakan hak-hak Allah di sisinya, maka Allah lebih mampu menyegerakan kepadanya kebaikan yang berganda secara cepat atau lambat. Sesiapa yang memperlambatkan hak-hak Allah di sisinya, maka Allah lebih mampu untuk memperlambatkan rezekinya. Dan sesiapa yang Allah menahan rezekinya, maka dia tidak mampu untuk mendapatkan rezekinya. Justeru tunailah kepada Allah akan hak yang dikurniakan kepada kamu dengan kebaikan Allah terhadap kamu, nescaya Dia akan melaksanakan janji-Nya terhadap kamu dengan berlipat ganda, tanpa diketahui bilangannya melainkan Allah, Tuhan alam semesta.

Beliau a.s berkata: Bertakwalah kepada Allah, wahai golongan yang mulia mengikut kemampuan kamu, janganlah ada di kalangan kamu orang yang meresah atau menyusahkan imam (*muhrij li-l-Imam*), kerana orang yang meresah atau menyusahkan imam adalah orang yang berada bersama mereka yang melakukan kebaikan di kalangan pengikut imam yang mengakui kelebihanannya, bersabar di dalam menunaikan haknya, mengetahui kehormatannya.

Ketahuiilah kamu sekalian bahawa orang yang melakukan sedemikian adalah orang yang menyusahkan imam. Apabila dia melakukan sedemikian rupa di sisi imam, maka imam turut melaknati orang yang baik di kalangan pengikutnya yang mengakui kelebihanannya; bersabar di dalam menunaikan haknya, mengetahui kehormatannya.

⁷ Termasuk pembayaran khums.

Apabila imam melaknati mereka bagi menyusahkan musuh Allah, maka laknatnya menjadi rahmat daripada Allah ke atas mereka⁸ sehingga laknat daripada Allah, para malaikat dan para rasul-Nya ke atas “mereka”⁹.

Ketahuilah kamu, wahai golongan yang dihormati, bahawa sesungguhnya sunnah Allah telah berlaku kepada golongan yang soleh terdahulu. Beliau a.s berkata: Sesiapa yang ingin berjumpa dengan Allah di dalam keadaan mukmin yang sebenar, maka hendaklah dia mewalikan Allah, para rasul-Nya dan golongan yang beriman. Hendaklah dia membebaskan dirinya (*li-Yabra'u*) kepada Allah daripada musuh-musuh mereka, menerima kelebihan Ahlu l-Bait a.s kerana kelebihan mereka tidak boleh dicapai oleh malaikat yang terdekat (*muqarrab*) dan nabi yang diutuskan (*mursal*) (Selain daripada nabi Muhammad s.a.w).

Tidakkah kamu mendengar kelebihan pengikut-pengikut para imam yang mendapat petunjuk dan mereka itu adalah mukminun sebagaimana disebutkan oleh Allah di dalam Surah al-Nisaa' (4): 69 *“Mereka itu akan bersama-sama golongan yang dianugerahi nikmat oleh Allah iaitu para nabi, para siddiqin, golongan yang mati syahid dan golongan soleh. Dan mereka itulah teman sebaik-baiknya”*. Ini adalah sebahagian daripada kelebihan pengikut-pengikut para imam dan bagaimana dengan para imam sendiri dan kelebihan mereka.

Sesiapa yang Allah mahu menyempurnakan iman untuknya sehingga menjadi seorang mukmin yang sebenar, maka hendaklah dia menyempurnakan syarat-syarat yang dikenakan ke atas mukminin, kerana Dia telah mensyaratkan bersama-sama wilayah-Nya, wilayah rasul-Nya dan wilayah para imam, mendirikan solat, menunaikan zakat, membuat kebaikan, menjauhi perkara mungkar zahir dan batin. Justeru tiada lagi yang tertinggal apa yang dijelaskan mengenai apa yang diharamkan oleh Allah melainkan termasuk di dalam sabdanya: Sesiapa yang melaksanakan syarat-syarat tersebut secara ikhlas tanpa meninggalkan sesuatupun, maka dia di sisi Allah adalah tergolong di dalam parti-Nya yang menang dan dia adalah mukmin yang sebenarnya.

Jauhilah kamu semua dari terus melakukan apa yang diharamkan oleh Allah pada zahir al-Qur'an dan batinnya sebagaimana firman-Nya di dalam Surah Ali Imran (3): 135 *“Dan mereka tidak meneruskan perbuatan kejinya itu sedangkan mereka mengetahu”* (setakat ini riwayat al-Qasim bin Rabi'), iaitu golongan sebelum kamu apabila mereka melupai sesuatu perkara yang disyaratkan oleh Allah di dalam Kitab-Nya, mereka mengetahui bahawa mereka telah menderhakai Allah kerana meninggalkan perkara tersebut, lantas mereka melakukan istighfar dan

⁸ Pengikut para Imam a.s.

⁹ Penentang para Imam a.s

tidak mengulanginya lagi. Itulah pengertian firman-Nya di dalam Surah Ali Imran (3): 135 “*Dan mereka tidak meneruskan perbuatan kejinya itu sedangkan mereka mengetahui*”.

Ketahuiilah kamu semua bahawa sesungguhnya Dia telah memerintah dan melarang supaya ditaati perkara yang diperintahkan oleh-Nya dan dihentikan apa yang dilarangkan oleh-Nya. Justeru sesiapa yang mematuhi suruhan-Nya, maka dia mentaati-Nya dan mendapati segala kebaikan di sisi-Nya. Sesiapa yang tidak menghentikan perkara yang dilarang oleh-Nya, maka dia menderhakai-Nya. Sekiranya dia mati di dalam maksiat terhadap-Nya, Allah akan mencampakkannya ke neraka.

Ketahuiilah kamu semua bahawa tiada di antara Allah dan seorangpun makhluk-Nya sama ada malaikat yang hampir kepada-Nya atau nabi yang diutuskan atau makhluk lain; semuanya mentaatiNya. Justeru bersungguh-sungguhlah kamu pada mentaati Allah kerana tujuan kamu adalah untuk menjadi mukminin yang sebenar, tiada kekuatan melainkan dengan Allah. Dan beliau berkata: Hendaklah kamu mentaati Tuhan kamu menurut keupayaan kamu, kerana Allah adalah Tuhan kamu.

Ketahuiilah bahawa sesungguhnya Islam adalah suatu penyerahan (*al-Taslim*) dan penyerahan (*al-Taslim*) adalah Islam. Justeru sesiapa yang telah menyerahkan dirinya (*salima*), maka dia telah menerima Islam (*aslama*). Sesiapa yang belum menyerahkan dirinya (*lam yaslimu*), maka tiada Islam (penyerahan) baginya. Lantaran itu, sesiapa yang ingin meningkatkan ihsan di dalam dirinya, maka hendaklah dia mentaati Allah. Sesiapa yang mentaati Allah, maka dia telah meningkatkan ihsan pada dirinya.

Tinggalkan kemaksiatan kepada Allah kerana sesiapa yang melakukannya, dia telah melakukan kejahatan pada dirinya sendiri sedangkan tiada kedudukan (*manzilah*) di antara kebaikan (*ihsan*) dan kejahatan (*isa'at*). Bagi mereka yang melakukan kebaikan di sisi Tuhan mereka adalah syurga dan bagi mereka yang melakukan kejahatan di sisi Tuhan mereka adalah neraka. Justeru beramallah dengan mentaati Allah dan jauhilah kemaksiatan kepada-Nya.

Ketahuiilah bahawa tiada seorangpun makhluk-Nya sama ada malaikat yang hampir kepada-Nya atau nabi yang diutuskan dan lain-lain yang dapat melepaskan diri mereka daripada-Nya. Lantaran itu, sesiapa yang ingin disyafaatkan di sisi Allah, maka hendaklah dia memohon kepada Allah supaya meredainya. Dan ketahuiilah bahawa seseorang makhluk Allah tidak akan mendapat keredaan Allah melainkan dengan mentaatiNya, mentaati rasul-Nya dan mentaati para imam ahlu l-Bait Rasulullah s.a.w, kerana kemaksiatan terhadap mereka adalah kemaksiatan terhadap Allah dan kelebihan mereka tidak boleh diingkari sama ada sedikit ataupun banyak.

Ketahuilah bahawa sesungguhnya mereka yang mengingkari[kelebihan mereka] adalah pembohong dan pembohong adalah munafik. Sesungguhnya Allah berfirman kepada munafikin di dalam Surah al-Nisa' (4):145 "*Sesungguhnya golongan munafik itu (ditempatkan) pada tingkatan yang paling bawah dari neraka. Dan kamu sekali-kali tidak akan mendapat seorang penolongpun bagi mereka*". Tidak seorangpun daripada kamu dapat memisahkan dirinya daripada seseorang apabila Allah menjadikan hatinya taat dan takut kepada-Nya, sebagaimana tidak seorangpun daripada kamu dapat memisahkan dirinya daripada seseorang apabila Allah mengeluarkannya daripada sifat kebenaran (*sifat al-Haq*). Sesiapa yang Allah tidak menjadikan sifat kebenaran untuk mereka, maka mereka adalah syaitan-syaitan manusia dan jin.

Sesungguhnya syaitan-syaitan manusia mempunyai helah dan kelecikan kerana mereka mahu, jika mereka mampu, mengembalikan ahli kebenaran kepada kedudukan yang sama dengan musuh Allah dari segi syak, ingkar dan pembohongan. Lantaran itu, mereka menjadi sama sebagaimana difirmankan oleh Allah di dalam Surah al-Nisaa' (4): 89 "*Mereka ingin supaya kamu menjadi kafir sebagaimana mereka menjadi kafir, lalu kamu menjadi sama (dengan mereka)*". Kemudian Allah melarang ahli kemenangan dengan kebenaran supaya mereka tidak mengambil musuh-musuh Allah sebagai wali dan pembantu (*waliyyan wa la nasiran*).

Justeru dia tidak akan menolak kamu daripada kemenangan dengan kebenaran yang Allah tentukan untuk kamu di dalam menghadapi tipu-daya syaitan-syaitan manusia dan kelecikan mereka terhadap urusan-urusan kamu. Kamu hendaklah menolak kejahatan (*al-Sayyi'ah*) dengan cara yang lebih baik di antara kamu dan mereka, kerana mencari keredaan Allah dengan mentaatinya sedangkan mereka tiada kebaikan di sisi mereka.

Janganlah kamu menzahirkan kepada mereka Usuluddin Allah¹⁰, kerana jika mereka mendengar sesuatu daripada kamu mengenainya, nescaya mereka akan memusuhi kamu (*'aadaa-kum*) dan menentang kamu serta bekerja keras untuk membinasakan kamu. Mereka akan melakukan apa saja yang kamu benci, kerana kamu tidak mempunyai simpati daripada mereka di dalam pemerintahan yang jahat (*al-Fujjar*)¹¹. Lantaran itu, ketahuilah kedudukan kamu apabila menghadapi ahli kebatilan, kerana ahli kebenaran hendaklah meletakkan diri mereka di atas kedudukan ahli kebatilan¹² (*an yanazziluu anfusa-hum manzilata ahli al-Baatil*), kerana Allah tidak menjadikan ahli kebenaran di sisi-Nya

¹⁰ Umpamanya mengenai kelebihan para imam a.s dan lain-lain.

¹¹ Kezaliman terhadap Syi'ah tidak mendapat simpati daripada kaum Wahabi dan mereka seumpamanya.

¹² Secara taqiyyah.

setaraf dengan ahli kebatilan. Tidakkah mereka mengetahui firman Allah di dalam Kitab-Nya; Surah al-Saad (38): 28 “*Patutkah kami menganggap golongan yang beriman dan mengerjakan amal yang soleh sama dengan golongan yang berbuat kerosakan di muka bumi? Patutkah kami menganggap golongan yang bertakwa sama dengan golongan yang berbuat maksiat?*”

Justeru hormatilah diri kamu apabila berhadapan dengan ahli kebatilan dan janganlah menjadikan Allah, imam kamu dan agama kamu sebagai alasan kepada ahli kebatilan, nescaya kamu akan memarahi Allah, maka kamu akan binasa. Bersabarlah, wahai ahli kebaikan, janganlah kamu meninggalkan urusan Allah dan urusan kamu dengan mentaati ahli kebatilan, nescaya Allah akan mengubah nikmat kamu.

Cintailah kerana Allah akan mereka yang sealiran dengan kamu dan marahilah kerana Allah akan mereka yang menyalahi kamu. Korbanlah kasih-sayang kamu dan nasihat kamu untuk mereka yang sealiran dengan kamu¹³. Janganlah kamu menghabiskan masa kamu untuk mereka yang tidak sealiran dengan kamu dan memusuhi kamu mengenainya. Ini adalah adab kami, adab Allah. Lantaran itu, beramallah dengannya dan fahamilah betul-betul. Janganlah kamu meninggalkannya begitu sahaja.

Apa yang serasi dengan hidayat kamu, maka ambillah dan apa yang serasi dengan hawa nafsu kamu, maka tinggalkanlah. Jauhilah kamu dari melakukan paksaan (*tajabbur*) terhadap Allah¹⁴. Ketahuilah bahawa seseorang itu tidak diuji dengan melakukan paksaan terhadap Allah tetapi dia diuji dengan melakukan paksaan terhadap agama Allah. Lantaran itu teruslah sifat *istiqamah* kepada Allah dan janganlah kamu berpaling ke belakang (*la tartaddu*), kelak kamu akan rugi. Allah akan melindungi kita dari melakukan paksaan terhadap Allah dan tiada kekuatan bagi kami dan kamu melainkan dengan Allah.

Beliau a.s berkata: Sesungguhnya seorang hamba apabila Allah telah menciptakannya pada asalnya sebagai mukmin, maka dia tidak akan mati sehingga Allah menjauhkan daripadanya kejahatan. Sesiapa Allah membenci kejahatan kepadanya dan menjauhinya daripadanya, maka Allah menyelamatkannya daripada takbur menguasainya, akhlaknya menjadi lembut dan baik serta berseri mukanya penuh ketenangan, menjauhi daripada perkara yang haram dan menjauhi kemarahan-Nya. Allah kurniakan kepadanya kasih sayang orang ramai terhadapnya tanpa sebarang pertengkaran.

¹³ *Marja' Taqlid* bukanlah untuk berselisih faham.

¹⁴ Jangan sekali-kali memaksa seseorang berpegang kepada ajaran Ahlul Bait a.s melainkan dengan kerelaan hatinya.

Sesungguhnya seorang hamba apabila Allah menciptakannya pada asalnya sebagai seorang kafir, maka dia tidak akan mati sehingga Dia membuatnya mencintai kejahatan dan mendekatinya. Dan apabila dia mencintai kejahatan dan mendekatinya, maka dia diuji dengan takbur lalu hatinya menjadi keras dan akhlaknya juga menjadi keras, mukanya muram, kejahatannya terserlah dan kurang malu. Allah mendedahkan rahsianya, lalu dia melakukan perkara yang haram tanpa meninggalkannya. Dia terus mengerjakan maksiat kepada Allah, membenci ketaatan-Nya dan ahlinya. Inilah perbezaan antara keadaan seorang mukmin dan seorang kafir.

Pohonlah kepada Allah afiat, kerana tiada helah dan kekuatan melainkan dengan Allah. Bersabarlah dalam menghadapi bala di dunia, kerana menghadapi bala di dunia di dalam keadaan mentaati Allah, mewalikanNya dan mewalikan mereka yang diperintahkan oleh-Nya adalah lebih baik akibatnya di sisi Allah di akhirat daripada memiliki dunia sekalipun panjang nikmatnya dan kemewahan hidupnya di dalam kemaksiatan kepada Allah, mewali dan mentaati mereka yang dilarang oleh Allah. Ini kerana Allah telah memerintahkan supaya mewalikan para imam yang dinamakan oleh-Nya di dalam Kitab-Nya Surah al-Anbiyaa' (21) : 73 *"Kami telah menjadikan mereka itu sebagai pemimpin-pemimpin yang memberi petunjuk dengan perintah kami"*. Maka mereka itulah yang diperintahkan oleh Allah supaya dijadikan wali dan ditaati.

Adapun mereka yang dilarang oleh Allah dari diwalikan dan ditaati, maka mereka itulah para imam sesat yang ditentukan oleh Allah bahawa mereka mempunyai pemerintahan di dunia ke atas para wali Allah yang terdiri daripada para imam Ahlul Bait Muhammad s.a.w. Mereka melakukan maksiat kepada Allah dan Rasul-Nya s.a.w di dalam pemerintahan mereka bagi melayakkan mereka menerima azab sedangkan kamu dipilih untuk bersama Nabi Allah Muhammad s.a.w dan para rasul sebelumnya.

Justeru renunglah terhadap apa yang diceritakan oleh Allah kepada kamu di dalam Kitab-Nya mengenai ujian-ujian yang dihadapi oleh para nabi-Nya dan pengikut-pengikut mereka yang mukminin. Kemudian pohonlah kepada Allah supaya Dia mengurniakan kesabaran kepada kamu di dalam menghadapi bala di masa senang dan di masa susah sebagaimana Dia telah kurniakan kepada mereka.

Jauhilah dari memarahi ahli kebatilan dan berpeganglah kepada petunjuk para *salihin*, ketenangan mereka, lemah lembut mereka, kewarakan mereka daripada perkara yang haram, kebenaran mereka, kesetiaan mereka dan ijtihad mereka kerana Allah dengan melakukan ketaatan kepada-Nya. Jika kamu tidak melakukan sedemikian, maka kamu tidak akan mencapai kedudukan para *salihin* sebelum kamu.

Ketahuilah jika Allah menghendaki hamba-Nya kebaikan, nescaya Dia melapangkan dadanya dengan Islam. Apabila Dia kurniakan Islam

kepadanya, maka lidahnya bercakap kebenaran, hatinya menyimpulkannya, lalu beramal dengannya. Apabila Allah mengumpulkan semuanya, maka sempurna Islamnya. Apabila dia mati di dalam keadaan tersebut, maka dia di sisi Allah adalah seorang mukmin yang sebenar.

Apabila Allah tidakengehendaki hamba-Nya kebaikan, maka Dia menyerahkannya kepada dirinya, lalu dadanya menjadi sempit dan susah. Jika berlaku kebenaran di lidahnya, maka hatinya tidak menyimpulkannya. Apabila hatinya tidak menyimpulkannya, maka Allah tidak kurniakan kepadanya untuk mengamalkannya.

Apabila terjadi sedemikian ke atasnya sehingga dia mati, maka dia di sisi Allah daripada golongan munafik. Lantaran itu kebenaran yang berlalu di lidahnya, hatinya yang tidak menyimpulkannya dan amalan yang tidak dikurniakan Allah untuk dilakukannya adalah menjadi hujah ke atasnya.

Justeru bertakwalah kepada Allah dan pohonlah kepada-Nya supaya Dia melapangkan dada kamu kepada Islam dan menjadikan lidah kamu bercakap dengan kebenaran sehingga Dia mematikan kamu dalam keadaan sedemikian. Pohonlah supaya Dia menjadikan kamu seperti para *salihin* sebelum kamu, tiada kekuatan melainkan dengan Allah dan segala puji bagi Allah Tuhan alam semesta.

Sesiapa yang ingin mengetahui bahawa Allah mencintainya, maka hendaklah dia beramal dengan mentaatinya dan mengikut kami, tidakkah dia mendengar firman Allah a.w kepada Nabi-Nya s.a.w di dalam Surah Ali Imran (3): 31 *“Katakanlah: Jika kamu (benar-benar) mencintai Allah, ikutilah aku, nescaya Allah mengasihi dan mengampuni dosa-dosa kamu”*. Demi Allah, seorang hamba tidak akan mentaati Allah selama-lamanya melainkan Allah menjadikannya di kalangan pengikut-pengikut kami. Demi Allah, seorang hamba tidak mengikut (*la yatbi‘u-na*) kami selama-lamanya melainkan Allah mengasihinya (*ahabba-hu*). Demi Allah, seorang tidak akan mengetepikan seorang daripada pengikut-pengikut kami selama-lamanya melainkan dia memarahi kami (*abghadha-na*). Demi Allah, seorang tidak akan memarahi kami selama-lamanya melainkan dia menderhakai Allah (*‘asa l-LLah*). Sesiapa yang mati di dalam keadaan derhaka kepada Allah, maka Allah menghinanya dan mencampaknya ke neraka. Segala puji bagi Allah Tuhan alam semesta.

Mashaf Ali Bin Al-Husain A.S Mengenai Zuhud

2. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin ‘Isa, dan Ali bin Ibrahim daripada bapanya, daripada al-Hasan bin Mahbub daripada Malik bin ‘Atiyyah, daripada Abu Hamzah berkata: Aku tidak pernah mendengar seorang yang lebih zuhud daripada Ali bin

al-Husain a.s selain Ali bin Abu Talib a.s, Abu Hamzah berkata: Imam Ali bin al-Husain a.s apabila beliau bercakap mengenai zuhud dan memberi nasihat, orang ramai di hadapannya menangis. Abu Hamzah berkata: Aku telah membaca mashaf mengenai kezuhudan Ali bin al-Husain a.s, lalu aku menulisnya kemudian aku mendatangi Ali bin al-Husain a.s. Aku telah membentangkannya kepadanya, lalu beliau a.s memperakui dan membetulkannya, antaranya seperti berikut:

Bismillahir Rahmanir Rahim

Allah telah mencukupi kami dan kamu mengenai tipu muslihat golongan yang zalim, kezaliman para pendengki dan keganasan penguasa-penguasa. Wahai mukminun, janganlah kamu difitnahkan oleh golongan taghut, pengikut-pengikut mereka yang mencintai dunia ini, terpesona dengannya dan mengejar habuannya yang sementara. Berhati-hatilah dengannya sebagaimana telah diberi peringatan oleh Allah, bersifat zuhudlah sebagaimana telah diterangkan oleh Allah. Janganlah kamu cenderung kepada dunia sebagaimana mereka yang mengambilnya sebagai tempat tinggal yang kekal.

Demi Allah, sesungguhnya bagi kamu bukti dan peringatan mengenai berlalu hari-harinya, perubahannya dan permainannya dengan penghuninya. Sesungguhnya dunia mengangkat yang hina, menjatuhkan yang mulia dan mengheret beberapa golongan ke neraka kelak. Ini semua adalah sebagai teladan, ujian dan ancaman bagi orang yang sedar.

Setiap perkara yang mendatangi kamu malam dan siang sama ada fitnah, bid'ah, sunnah yang zalim, takut kepada penguasa dan waswas syaitan adalah natijah daripada kelalaian hati, lunturnya daripada petunjuk dan tidak mengetahui ahli kebenaran melainkan sedikit sahaja yang dipelihara oleh Allah. Tidak diketahui perjalanan hari-harinya, perubahannya dan bahaya fitnahnya melainkan mereka yang dipelihara oleh Allah, lalu memilih jalan petunjuk dan lurus. Kemudian diikuti dengan zuhud, berfikiran sedemikian, memberi nasihat mengenai kesabaran, lalu dia beramal dengannya. Zuhud daripada kebahagiaan dunia yang cepat hilang dan menjauhi diri daripada kelazatannya kerana cintakan nikmat akhirat yang berterusan dan beramal untuk mendapatkannya. Dia menunggu kematian dan membenci kehidupan bersama golongan yang zalim.

Dia melihat kepada dunia dengan matanya yang tajam; dia melihat peristiwa fitnah, kesesatan bid'ah dan kezaliman penguasa-penguasa. Sesungguhnya kamu telah membelakangi perkara-perkara yang telah berlalu di hari-hari yang sunyi daripada fitnah dengan alasan menjauhi ahli bid'ah, kezaliman dan kerosakan di bumi tanpa kebenaran. Justeru pohonlah pertolongan dengan Allah, kembalilah kepada ketaatan Allah dan ketaatan mereka yang lebih berhak (*aula*) ditaati yang terdiri daripada mereka yang diikuti, lalu ditaati.

Berhati-hatilah daripada penyesalan dan berhadapan dengan Allah di kemudian hari. Demi Allah, seorang kaum yang melakukan kemaksiatan kepada Allah akan berakhir kepada azab-Nya. Begitu juga seorang kaum yang mencintai dunia berbanding akhirat akan menerima padahnya. Justeru pengetahuan mengenai Allah dan beramal dengannya merupakan dua perkara yang bertaut. Sesiapa yang mengenali Allah, nescaya dia akan takut kepada-Nya dan ketakutannya akan mendorongnya beramal mentaati Allah.

Sesungguhnya mereka yang mempunyai ilmu dan pengikut-pengikut yang mengenali Allah, beramal untuk-Nya dan mencintainya. Allah berfirman di dalam Surah Faatir (35):28 "*Sesungguhnya yang takut kepada Allah antara hamba-hambaNya adalah ulama*". Lantaran itu, janganlah kamu menuntut sesuatu di dunia ini dengan kemaksiatan kepada Allah. Bekerjalah di dunia ini dengan mentaati Allah, ambillah peluang ini dan berusaha untuk kejayaan kamu di hari esok daripada azab Allah, kerana ia adalah lebih hampir kepada kejayaan. Justeru laksanakanlah perintah Allah dan taatilah mereka yang diwajibkan oleh Allah.

Janganlah kamu melaksanakan perkara-perkara yang ditujukan terhadap kamu untuk mentaati taghut kerana inginkan habuan dunia dari mentaatiNya dan *uli l-Amr* di kalangan kamu. Ketahuilah bahawa sesungguhnya kamu adalah hamba-hamba Allah, kami bersama-sama kamu. Dia menghukum ke atas kami dan kamu pada hari Kiamat. Lantaran itu, bersedialah segala jawapan dan pembentangan sebelum wukuf di hadapan Tuhan semesta alam, seorang tidak boleh bercakap melainkan dengan izin-Nya.

Ketahuilah bahawa sesungguhnya Allah tidak akan membenarkan di hari itu pembohong dan tidak akan membohongi orang yang benar. Dia tidak akan menolak keuzuran orang yang berhak, Dia tidak memaafkan selain daripada orang yang uzur. Bagi-Nya hujah ke atas makhluk-Nya melalui para rasul dan para wasi selepas para rasul. Justeru bertakwalah kepada Allah, wahai hamba-hamba Allah, bersedialah untuk memperbaiki diri kamu (*islahi anfusi-kum*), mentaati Allah dan mentaati orang yang kamu mewalikannya dalam ketaatan kamu kepada Allah.

Mudah-mudahan orang yang telah menyesal di atas apa yang dilakukannya kelmarin dan mengabaikan hak-hak Allah, lalu memohon keampunan-Nya dan bertaubat kepada-Nya, maka Dia menerima taubatnya dan memaafkan kejahatannya. Dia mengetahui apa yang kamu lakukan.

Jauhilah dari bersahabat dengan pelaku-pelaku maksiat, menolong golongan yang zalim dan berjiran dengan golongan yang fasiq. Berhati-hatilah mengenai fitnah mereka dan hindarilah dari halaman mereka. Ketahuilah bahawa sesiapa menyalahi para wali Allah, beragama selain

daripada agama Allah dan berpegang dengan perintah selain daripada perintah wali Allah, nescaya dia akan berada di neraka yang akan memakan badan-badan mereka dan akan menambah lagi kecelakaannya. Mereka itu bagaikan orang mati yang tidak merasai kepanasan api.

Sekiranya mereka orang yang hidup, nescaya mereka merasai kepanasan api neraka. Justeru ambillah teladan, wahai golongan yang mempunyai mata hati. Pujilah Allah kerana hidayah-Nya kepada kamu. Ketahuilah bahawa kamu tidak terkeluar daripada kekuasaan Allah kepada kekuasaan selain daripada-Nya. Allah dan rasul-Nya akan melihat amalan-amalan kamu. Kemudian kepada-Nya kamu akan dihindungkan. Lantaran itu, manfaatkanlah nasihat ini dan beradablah dengan adab-adab para *salihin*.

Wasiat Amir Al-Mukminin A.S Mengenai Takwa

3. Ahmad bin Muhammad bin Ahmad al-Kufi, daripada Abd al-Wahid bin al-Sawwaf, daripada Muhammad bin Ismail al-Hamdani daripada Abu al-Hasan Musa a.s berkata: Amir al-Mukminin a.s pernah berwasiat kepada para sahabatnya dan berkata: Aku berwasiat kepada kamu supaya bertakwa kepada Allah, kerana ia merupakan suatu kegembiraan bagi penuntut yang berharap dan suatu kepercayaan bagi orang yang lari dan mengharap perlindungan. Justeru jadilah takwa sebagai slogan kebatinan, ingatlah kepada Allah dengan ingatan yang ikhlas, nescaya kamu akan hidup dengan penghidupan yang lebih baik dan berjalan di atas landasan yang betul.

Lihatlah kepada dunia dengan penglihatan seorang zuhud yang akan berpisah daripadanya, kerana ia akan menghilangkan penghuni yang mendiaminya, mendukacitakan orang yang mewah, kerana dia sendiri tidak mengetahui apa yang sedang datang kepadanya untuk dia menunggunya.

Hadapilah bala dengan ketenangan, kerana dunia akan binasa. Kegembiraan bercampur dengan dukacita, tinggal lama di dunia membawa kepada kelemahan. Ia seperti taman yang kelihatan indah, mengagumkan sesiapa yang melihatnya. Tetapi apabila angin kencang tiba, ia merosakkan taman tersebut sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Kahfi (18) :45 “*Kemudian tumbuh-tumbuhan menjadi kering yang diterbangkan oleh angin. Dan Allah adalah Maha Kuasa atas segala suatu*”. Justeru lihatlah kepada dunia betapa banyaknya perkara yang mengagumkan kamu dan betapa sedikitnya perkara yang memanfaatkan kamu.

Khutbah Al-Wasilah Amir al-Mukminin A.S

4. Muhammad bin Ali bin Mu‘ammar, daripada Muhammad bin Ali bin ‘Ikayah al-Tamimi, daripada al-Husain bin al-Nadhar al-Fihri, daripada Abu ‘Umru al-Auzaa’i daripada ‘Umru bin Syamar, daripada Jabir bin Yazid berkata: Aku telah datang berjumpa dengan Abu Jafar a.s, maka aku berkata: Wahai anak lelaki Rasulullah, perselisihan Syi’ah di dalam mazhab-mazhab mereka telah mendukacitakan aku, maka beliau a.s berkata: Wahai Jabir, tidakkah aku telah menerangkan kepada kamu mengenai pengertian *ikhtilaf* (perselisihan), dari manakah mereka berselisih faham dan dari manakah mereka berpecah (*tafarraquu*)?

Aku berkata: Ya, wahai anak lelaki Rasulullah, beliau a.s berkata: Janganlah kamu berselisih faham apabila mereka berselisih faham (*ikhtalafuu*) wahai Jabir, sesungguhnya orang yang ingkar (*al-Jaahid*) Imam zaman sepertilah orang yang mengingkari Rasulullah s.a.w pada hari-harinya, wahai Jabir, dengarlah dan perhatikanlah, maka aku berkata: Teruskanlah, maka beliau a.s berkata: Dengarlah dan perhatikanlah serta sampaikanlah apabila kenderaan anda berhenti. Sesungguhnya Amir al-Mukminin a.s telah memberi khutbah kepada orang ramai di Madinah selepas tujuh hari kematian Rasulullah s.a.w; apabila beliau a.s selesai mengumpulkan al-Qur’an dan berkata:

Segala puji bagi Allah yang telah menahan segala waham dicapai melainkan dengan kewujudan-Nya dan Dia telah menutupi akal dari memikirkan mengenai zat-Nya, kerana ingin menghalangnya dari kesamaran. Dia tidak berbeza dengan zat-Nya, Dia tidak boleh dibahagikan dengan bilangan mengenai kesempurnaan-Nya. Dia berjauhan dengan perkara-perkara (*al-Asyiya*) bukan berlainan tempat, Dia berada padanya bukan secara percampuran, tetapi kerana ilmu-Nya tanpa peralatan. Tiada di antara-Nya dan apa yang diketahuinya (*ma‘lum*) suatu ilmu selain daripadanya. Jika dikaitkan kepadanya: Perkara yang telah berlaku (*kaana*) adalah di atas takwil kewujudan-Nya pada azali. Begitu juga jika dikaitkan kepada-Nya: Sentiasa (*lam yazaal*), maka ia adalah di atas takwil penapian ketiadaan-Nya (*al-‘Adam*). Maha Suci Tuhan dari apa yang dikatakan oleh seorang hamba selain daripada-Nya dan mengambil tuhan selain daripada-Nya.

Kami memujiNya dengan segala pujian yang diredaiNya daripada makhluk-Nya dan Dia mewajibkan penerimaannya ke atas diri-Nya. Aku naik saksi bahawa tiada tuhan melainkan Allah Yang Satu, tiada sekutu bagi-Nya. Dan aku naik saksi bahawa Muhammad adalah pesuruh-Nya dan hamba-Nya. Dua syahadah yang mengangkat kalimah dan menggandakan amalan. Timbangan (*miizaaan*) menjadi ringan tanpanya. Ia menjadi berat dengannya. Dengan kedua-duanyalah kemenangan di syurga, kejayaan daripada neraka, dan melepasi titian. Dengan syahadahlah kamu akan memasuki syurga. Dengan solat kamu akan mendapat rahmat. Justeru perbanyakkanlah selawat ke atas nabi kamu

sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Ahzab (33):56 *“Sesungguhnya Allah dan para malaikat-Nya berselawat ke atas nabi wahai golongan yang beriman, berselawatlah ke atasnya dan ucapilah salam ke atasnya”*

Wahai manusia, tiada kemuliaan yang lebih tinggi daripada Islam, tiada *karam* (penghormatan) yang lebih mulia daripada takwa, tiada akal yang lebih berperisai daripada warak. Tiada ada orang yang memberi syafaat yang lebih berjaya daripada taubat. Tiada pakaian yang lebih cantik daripada kesihatan. Tiada penjagaan yang lebih baik daripada pengawalannya.

Tiada harta yang dapat menghilangkan kepapaan selain daripada keredaan dan *qanaa'ah* (memadai apa yang ada). Tiada barang simpanan yang lebih kaya daripada sifat *qanaa'ah*, sesiapa yang memadai apa yang ada, maka dia akan mendapat kerehatan. Keinginan kepada sesuatu itu adalah punca kepenatan. Pemonopolian itu adalah kesinambungan kepenatan. Hasad adalah bala agama.

Mementingkan diri adalah punca peningkatan dosa dan kezaliman akan membawa kepada kecelakaan. Ketamakan adalah meliputi segala keaiban. Kemungkinan ketamakan yang hampa dan angan-angan yang palsu akan membawa kepada pencegahan dari melakukan kebaikan dan suatu perniagaan yang akan membawa kepada kerugian.

Sesungguhnya orang yang melibatkan diri di dalam sesuatu perkara tanpa melihat kepada kesan-kesannya, maka sesungguhnya dia mendedahkan dirinya kepada keburukan dan seburuk-buruk kalung adalah kalung dosa bagi seorang mukmin.

Wahai manusia, tiada simpanan yang lebih bermanfaat daripada ilmu dan tiada kemuliaan yang lebih tinggi daripada budi pekerti. Tiada keturunan yang lebih baik daripada adab. Tiada kepenatan yang lebih rendah daripada kemarahan. Tiada kecantikan yang lebih berseri daripada akal. Tiada keburukan yang lebih buruk daripada pembohongan. Tiada penjagaan yang lebih baik daripada diam. Tiada kehilangan (*ghaib*) yang lebih hampir daripada kematian.

Wahai manusia, sesiapa melihat kepada keaiban dirinya, maka tiada masa baginya melihat keaiban orang lain. Sesiapa yang reda dengan rezeki Allah kepadanya, dia tidak berdukacita dengan apa yang ada pada tangan orang lain. Sesiapa yang menghunus pedang kezaliman akan dibunuh dengannya. Sesiapa yang menggali perigi untuk saudaranya, maka dia akan terjatuh ke dalamnya.

Sesiapa yang mendedahkan hijab orang lain, maka aurat rumahnya akan didedahkan. Sesiapa yang terlupa kesilapannya, maka dia akan membesar-besarkan kesilapan orang lain. Sesiapa yang kagum dengan pendapatnya akan tersesat. Sesiapa yang berpegang kepada pendapatnya sahaja akan tergelincir. Sesiapa yang takbur terhadap orang ramai akan terhina. Sesiapa yang membodohi orang ramai akan

dicaci. Sesiapa yang bercampur dengan orang bawahan akan dihina. Sesiapa yang menanggung perkara yang dia tidak mampu, akan menjadi lemah.

Wahai manusia, tiada harta yang lebih berharga daripada akal. Tiada kefakiran yang lebih parah daripada kejahilan. Tiada penasihat yang lebih daripada nasihat. Tiada akal yang menyamai akal pentadbiran. Tiada ibadat seperti tafakur. Tiada demonstrasi yang lebih dipercayai daripada mesyuarat. Tiada kengerian yang lebih dahsyat daripada takjub kepada diri sendiri. Tiada kewarakan yang lebih baik dari menahan perkara yang diharamkan. Tiada budi pekerti yang lebih baik daripada kesabaran dan diam.

Wahai manusia, Sesungguhnya manusia mempunyai sepuluh sifat yang dizahirkan oleh lidahnya: Yang zahir menceritakan yang batin, yang bijak terserlah di dalam ucapannya, yang bercakap dituntut menjawab, yang memberi pertolongan mengetahui hajat seseorang, yang menceritakan sesuatu mengetahui perkara tersebut, yang memerintah memerintah dengan baik, yang memberi nasihat melarang perkara yang buruk, yang mulia dapat menenangkan segala dukacita, yang hadir dapat mendedahkan kezaliman dan yang menghibur dapat melazatkan telinga.

Wahai manusia, tiada kebaikan jika berdiam diri dari menceritakan kebenaran sebagaimana tiada kebaikan jika berkata sesuatu yang tidak diketahuinya. Ketahuilah, wahai manusia, sesungguhnya orang yang tidak memiliki lidahnya akan menyesal, sesiapa yang tidak mengetahui, dia adalah seorang yang jahil. Sesiapa yang tidak mempunyai budi pekerti tidak akan dilayani. Sesiapa yang tidak mempunyai tindak balas, maka dia tidak mempunyai akal. Sesiapa yang tidak mempunyai akal dihina. Sesiapa yang dihina, tidak akan tenang. Sesiapa yang tidak tenang akan diburuk-burukkan.

Sesiapa yang mendapatkan harta bukan haknya, maka dia membelanjakannya tanpa mendapat pahala. Sesiapa yang ditinggalkan di dalam keadaan dia dipuji, dia akan ditinggalkan di dalam keadaan dia dikeji. Sesiapa yang tidak memberi kepada orang yang duduk, maka dia akan menghalang orang yang berdiri. Sesiapa yang menuntut kemuliaan yang bukan haknya, akan dihina. Sesiapa yang menang dengan kezaliman akan dikalahkan. Sesiapa menentang kebenaran akan diikuti kelemahan.

Sesiapa mendalami sesuatu, dia akan merasa tenang. Sesiapa merasa takbur, maka dia akan hina. Sesiapa yang tidak baik di dalam sesuatu perkara, maka dia tidak akan dipuji.

Wahai manusia, sesungguhnya kematian sebelum kehinaan, mempertahankan diri sebelum dibodohi, hisab sebelum balasan kubur adalah lebih baik daripada kefakiran. Merendahkan penglihatan adalah lebih baik dari banyak melihat, masa adalah satu hari untuk kamu dan satu hari ke atas kamu dan apabila ia adalah hari kamu, maka

janganlah kamu bergembira. Apabila ia ke atas kamu, maka bersabarlah, dengan kedua-duanya kamu diuji.

Wahai manusia, perkara yang paling pelik pada diri manusia adalah hatinya. Ia mempunyai perkara-perkara yang bersifat hikmat dan perlawanannya. Justeru jika ia diberi harapan, maka tamak akan menghinanya. Jika tamak menguasainya, maka sifat kepentingan diri akan membinasakannya. Jika perasaan putus asa menguasainya, maka dukacita akan membunuhnya. Jika kemarahan dibentangkan kepadanya, maka ia bertambah marah. Jika ia bergembira dengan penuh keredaan, dia akan terlupa menjaga dirinya.

Jika ketakutan menguasainya, ia akan berhati-hati. Jika keamanan menguasainya, maka kemuliaan diri akan merampasnya. Jika ia menguasai harta, maka kekayaannya akan menzaliminya. Jika kefakiran menguasainya, maka bala akan menimpanya. Jika kelaparan menguasainya, maka ia akan menjadi lemah. Jika ia terlalu kenyang, maka ia akan dikuasai perutnya. Lantaran itu, setiap kecuai akan mendatangkan kemudarat dan setiap yang melampaui batas akan merosakkan [sesuatu].

Wahai manusia, Sesiapa yang lari akan dihina. Sesiapa yang pemurah akan menjadi ketua. Sesiapa yang memiliki harta yang banyak akan menjadi ketua. Sesiapa yang mempunyai budi pekerti akan menjadi mulia. Sesiapa yang memikir mengenai zat Allah akan menjadi kafir zindiq. Sesiapa yang memperbanyakkan sesuatu, maka dia akan dikenali dengannya. Sesiapa banyak bersenda gurau, maka dia akan dipandang remeh. Sesiapa yang banyak ketawa, maka kehebatannya akan hilang.

Orang yang tidak mempunyai budi pekerti akan merosakkan maruah agamanya. Sesungguhnya perbuatan yang baik adalah menjaga kehormatan dengan harta. Bukanlah orang yang bergaul dengan orang jahil itu sama dengan orang yang mempunyai akal. Lantaran itu, sesiapa yang bergaul dengan orang jahil, maka hendaklah dia bersedia mengenai apa yang akan dikatakan kepadanya. Orang yang kaya dengan hartanya tidak akan terlepas daripada kematian. Begitu juga dengan orang yang fakir dengan kefakirannya.

Wahai manusia, sekiranya kematian dapat dibeli, nescaya ia akan dibeli daripada ahli dunia oleh orang kaya dan pencaci yang hina. Wahai manusia, sesungguhnya hati mempunyai tanda-tanda untuk mengetahui seorang pelampau atau seorang yang bijak dan berwaspada daripada bahaya. Hati juga terdedah kepada hawa nafsu, tetapi akal melarang dan menegah. Bagi pengalaman, ilmu yang tersendiri. Teladan membawa kepada petunjuk. Memadailah dengan budi pekerti untuk diri anda laksanakanlah sekalipun anda tidak menyukainya untuk orang lain. Hak anda ke atas saudara mukmin anda sebagaimana haknya ke atas anda. Sesungguhnya berbahaya orang yang berpegang kepada pendapatnya sahaja.

Fikirlah sebelum melakukan sesuatu, kerana ia menyelamatkan kamu daripada penyesalan. Sesiapa yang mengalu-ngalukan berbagai pendapat, maka dia mengetahui punca kesalahan. Sesiapa yang menahan dirinya daripada percakapan yang tidak bermanfaat, maka akalunya akan memperbetulkan pendapatnya.

Sesiapa yang menjaga syahwatnya, maka dia menjaga kemampuannya. Sesiapa yang menjaga lidahnya, nescaya kaumnya terselamat daripadanya dan dia akan mendapat hajatnya. Dengan perubahan keadaan, akan diketahui hakikat seseorang dan hari-hari akan menerangkan kepada anda rahsia-rahsia yang tersembunyi. Tiada orang bersedap-sedapan ketika petir di malam yang gelap. Sesiapa yang mengetahui hikmat, maka matanya kelihatan tenang dan hebat. Kekayaan yang paling mulia adalah meninggalkan angan-angan.

Kesabaran adalah perisai daripada kefakiran. Tamak adalah alamat kefakiran. Kebakhilan adalah baju kemiskinan. Kasih sayang adalah kerabat yang berguna. Fakir yang peramah itu adalah lebih baik daripada orang kaya yang bersikap dingin. Nasihat adalah gua bagi mereka yang menjaganya. Sesiapa yang melakukan apa sahaja yang dikehendakinya akan banyak penyesalannya. Masa akan membuatnya bersyukur di atas apa yang menyimpannya. Katakanlah apa yang di sedari oleh lidah anda ketika menyebarkan keburukan atau kebaikan. Sesiapa yang akhlaknya menyusahkan [orang lain] akan dijemukan oleh keluarganya.

Sesiapa yang mendapati sesuatu, dia akan melengah-lengahkan masanya. Katakanlah apa yang dibenarkan oleh angan-angan anda. Tawaduk akan membawa kepada kehebatan. Akhlak yang baik adalah gedung rezeki. Berapa ramai orang yang masih di dalam dosanya pada akhir umurnya!. Sesiapa yang menjadikan malu sebagai pakaian, maka keaibannya akan tersembunyi kepada orang ramai. Tumpukan kata-kata anda, kerana orang yang tepat di dalam kata-katanya, bebannya akan ringan. Kecerdikan anda adalah di dalam menyalahi hawa nafsu anda.

Sesiapa mengetahui hari-hari, maka dia tidak akan lupa membuat persediaan. Sesungguhnya setiap minuman dan makanan ada perkiraannya. Sesuatu nikmat tidak akan dicapai melainkan dengan hilangnya nikmat yang lain. Setiap pengisian perut itu adalah makanan (*qut*). Setiap biji-bijian ada orang yang memakannya dan anda adalah makanan maut (*wa anta qut al-Maut*). Ketahuilah, wahai manusia, sesungguhnya orang yang berjalan di atas muka bumi akan sampai ke penghujungnya, malam dan siang bersegera untuk menghabiskan umur [manusia]. Wahai manusia, kufur nikmat adalah dicela, persahabatan dengan orang yang jahil dikeji. Di antara sifat mulia itu adalah bercakap dengan sopan dan memberi salam.

Jauhi dari tipu daya, kerana ia adalah daripada akhlak yang dikeji. Bukan semua orang yang mencari akan mendapat apa yang dicarinya dan bukan semua orang yang hilang ditemui. Janganlah anda membenci

orang yang berjauhan dengan anda. Kemungkinan orang yang jauh lebih hampir daripada kerabat sendiri. Carilah kawan sebelum berjalan, berjiran sebelum berumah. Sesungguhnya orang yang cepat di dalam perjalanannya, orang akan bercakap mengenainya. Tutupi aurat saudara lelaki anda sebagaimana anda mengetahuinya pada anda.

Maafilah kesalahan sahabat anda, suatu hari musuh anda akan menentang anda kerana memarahi orang yang dia tidak mampu memudaratkannya dahulu. Sesiapa takut kepada Tuhannya, maka dia akan menahan kezalimannya. Sesiapa yang tidak ragu-ragu di dalam percakapannya, maka dia akan menzahirkan kemegahannya. Sesiapa yang tidak mengetahui kebaikan daripada kejahatan, maka dia seperti binatang. Di antara kerosakan itu adalah menghilangkan bekalan. Alangkah kecilnya musibah jika dibandingkan dengan kefakiran esok. Keingkaran kamu adalah disebabkan dosa yang ada pada kamu. Alangkah hampirnya kerehatan daripada kepenatan dan keburukan daripada nikmat.

Tidak dihitung kejahatan [jika] selepasnya syurga (*wa maa syarrun bi-syarrin ba'da-hu al-Jannatu*) dan tidak dihitung kebaikan [jika] selepasnya neraka (*wa maa khairun bi-khairin ba'da-hu al-Naaru*). Setiap nikmat selain daripada syurga adalah dihina (*mahquur*) dan setiap bala selain daripada neraka adalah afiat. Ketika memperbetulkan hati, akan terserlah dosa-dosa besar. Pembersihan amal adalah lebih sukar daripada amalan. Membersihkan niat daripada kerosakan adalah lebih sukar ke atas pelaku-pelakunya sepanjang jihad. Sekiranya tiada takwa, nescaya aku adalah Arab yang paling licik.

Wahai manusia, sesungguhnya Allah t.a telah menjanjikan Nabi-Nya Muhammad s.a.w *al-Wasilah*¹⁵ dan menjanjikan kepadanya kebenaran. Allah tidak akan mungkir janji-Nya. Sesungguhnya *al-Wasilah* adalah tangga ke syurga dan kemuncak yang dekat serta kesudahan matlamat cita-cita. Ia mempunyai seribu tangga dan perjalanan kuda dari satu tangga ke tangga yang lain mengambil masa seratus tahun. Di antara tangga ke tangga yang lain terdapat berbagai-bagai hiasan permata, berlian, jed, mutiara, zamrud, yaqut, delima, emas dan cahaya yang meliputi semua syurga.

Rasulullah s.a.w pada masa itu duduk di atasnya berpakaian dengan dua lapisan pakaian. Satu lapisan daripada rahmat Allah dan satu lapisan lagi daripada cahaya Allah. Di atasnya mahkota kenabian dan kerasulan yang menyinari semua tempat dan aku pada hari itu mempunyai kedudukan yang tinggi di bawah darjatnya memakai dua lapisan pakaian. Satu lapisan daripada cahaya dan satu lapisan daripada kapur barus. Sementara para nabi dan para rasul berdiri di

¹⁵ Darjat ketinggian, mercu ketinggian, jalan dan tangga bagi mendapatkan keredaan Allah.

atas tangga. Begitu juga dengan pemuka-pemuka sepanjang zaman dan hujah-hujah sepanjang masa mengenai keimanan kami. Mereka semua diserikan dengan kelipan cahaya dan penghormatan.

Para malaikat yang hampir dan para nabi yang diutuskan bergembira dengan cahaya-cahaya kami dan kebesaran kami. Di kanan *al-Wasilah* dan di kanan Rasulullah s.a.w. awan berkumpul dan suara datang dari arahnya:

Wahai ahli al-Mauqif, berbahagialah orang yang mencintai wasi dan beriman dengan Nabi *al-Ummiyyi* berbangsa Arab. Sesiapa yang kafir, maka neraka adalah tempatnya. Di kiri *al-Wasilah* dan di kiri Rasul s.a.w. terdapat bayang dan suara datang dari arahnya:

Wahai ahli al-Mauqif, berbahagialah orang yang mencintai wasi dan beriman dengan Nabi *al-Umiyyi* dan baginya para malaikat yang tinggi. Tiada seorangpun yang berjaya mendapat roh dan syurga melainkan dia ikhlas kepada mereka berdua dan mengikuti bintang-bintang mereka berdua. Lantaran itu, percayalah, wahai ahli wilayah Allah dengan keputihan muka-muka kamu, kemuliaan tempat duduk kamu, kemuliaan tempat rujukan kamu dan dengan kemenangan kamu pada hari ini di atas katil-katil yang berhadapan.

Wahai ahli penyelewengan (*al-Inhiraaf*) dan ahli penentangan kepada Allah (*al-sadud*), Rasul-Nya, sirat-Nya dan pemuka-pemuka-Nya sepanjang zaman, percayalah dengan kehitaman muka-muka kamu dan kemurkaan Tuhan kamu sebagai balasan di atas apa yang kamu lakukan. Tiada seorang nabi atau rasul yang terdahulu melainkan dia memberitahu kepada umatnya mengenai rasul selepasnya dan memberitahu berita gembira mengenai Rasulullah s.a.w, berwasiat kepada kaumnya supaya mengikutinya, menjelaskannya di sisi kaumnya supaya mereka mengenalinya dengan sifatnya, mengikutinya di atas syariahnya agar mereka tidak sesat selepasnya.

Justeru orang yang binasa atau sesat adalah selepas diberi peringatan mengenai keterangan dan penentuan hujah. Umat-umat mengharapkan kedatangan para rasul dan para nabi kepada mereka. Jika tiada nabi selepas nabi berlaku, maka ia merupakan suatu musibah yang besar kepada mereka. Lantaran itu, tiada musibah yang lebih besar berlaku seperti musibah Rasulullah s.a.w, kerana Allah telah menamatkan peringatan dengannya, memutuskan hujah di antara-Nya dan makhluk-Nya. Dia telah menjadikannya sebagai pintu-Nya di antara-Nya dan hamba-hamba-Nya serta penguasanya di mana Dia tidak akan menerima apa jua ibadat dan pengorbanan kepada-Nya melainkan dengan ketaatan kepadanya. Dia berfirman di dalam Kitab-Nya Surah al-Nisa'(4): 80 "*Sesiapa yang mentaati rasul itu, sesungguhnya ia telah mentaati Allah. Dan sesiapa yang berpaling (dari ketaatan itu), maka kami tidak mengutusmu untuk menjadi pemelihara bagi mereka*"

Maka Dia telah mengiringi ketaatan kepada-Nya dengan ketaatan kepada Rasul-Nya, kemaksiatan kepada-Nya dan kemaksiatan kepada Rasul-Nya sebagai bukti penyerahan-Nya kepadanya. Justeru Rasul-Nya sebagai saksi dari pihak-Nya ke atas mereka yang mengikutinya atau menderhakainya di dalam beberapa ayat di dalam al-Qur'an, mendorong pengikut-pengikutnya supaya menerima seruannya. Antaranya di dalam Surah Ali Imran (3):31 "*Katakanlah: Jika kamu (benar-benar) mencintai Allah, ikutilah aku, nescaya Allah mengasihi dan mengampuni dosa-dosa kamu*".

Justeru mengikutinya s.a.w adalah mencintai Allah (*mahabbatu L-Lah*), keredaan-Nya adalah pengampunan dosa-dosa, kemenangan yang sempurna dan berhak syurga. Sedangkan berpaling daripadanya dan menentang-Nya adalah menentang Allah, menghadapi kemurkaan-Nya, dan jauh daripada-Nya. Lantaran itu, ia berhak neraka sebagaimana firman-Nya di dalam Surah Hud (11):17 "*Dan sesiapa di antara mereka (golongan Quraisy) dan sekutu-sekutunya yang kafir dengan al-Qur'an, maka nerakalah tempat yang diancamkan baginya*" iaitu keingkaran dan penderhakaan kepada-Nya. Sesungguhnya Allah t.w menguji hamba-hamba-Nya denganku (*imtahana bi 'ibada-hu*), dibunuh musuh-musuh-Nya di tanganku dan dimusnahkan penentang-penentang-Nya dengan pedangku.

Dia telah menjadi aku hampir kepada para mukminin, ancaman kematian kepada penguasa-penguasa yang zalim. Dia telah memperkuatku aku untuk menolong Rasul-Nya dan memuliakan aku dengan pertolongan-Nya. Dia telah memuliakan aku dengan ilmunya dan mencintai aku dengan hukum-hukum-Nya. Dia telah menentukan aku dengan wasiatnya dan memilih aku mengganti tempatnya pada umatnya. Rasulullah s.a.w bersabda: Golongan Muhajirin dan Ansar berhimpun di sekelilingnya sehingga majlis dipenuhi oleh orang ramai.

Wahai manusia, sesungguhnya Ali adalah daripadaku seperti kedudukan Harun di sisi Musa melainkan tiada nabi selepasku". Justeru mukminun mengetahui bahawa percakapan Rasul itu adalah daripada Allah, kerana mereka mengetahui bahawa aku bukanlah saudara lelakinya sama ada di sebelah bapanya atau di sebelah ibunya sebagaimana Harun adalah saudara Musa di sebelah bapanya dan ibunya dan aku pula bukan seorang nabi (*wa la kuntu nabiyyan*) sehingga aku menjadi seorang nabi, tetapi itu semua adalah kerana beliau s.a.w melantik aku sebagai penggantinya sebagaimana Musa telah melantik Harun sebagai penggantinya sebagaimana Musa a.s berkata kepada saudaranya Harun di dalam Surah al-A'raf (7): 142 "*Gantilah aku dalam (memimpin) kaumku, dan perbaikilah dan janganlah kamu mengikuti jalan golongan yang mengikuti kerosakan*" Dan sabdanya s.a.w ketika satu golongan berkata: Kami adalah mewalikan Rasulullah s.a.w.

Lalu Rasulullah s.a.w keluar untuk mengerjakan haji Wida', kemudian pergi ke Ghadir Khum.

Beliau s.a.w memerintahkan supaya dibuat mimbar, kemudian beliau s.a.w menaikinya. Lalu beliau s.a.w memegang lenganku sehingga dapat dilihat keputihan dua ketiakku di dalam keadaan meninggikan suaranya sambil bersabda di hadapan orang ramai: Sesiapa yang menjadikan aku walinya, maka Ali adalah walinya, wahai Tuhanku, hormatilah orang yang menjadikannya wali dan musuhilah orang yang memusuhinya" (*man kuntu maula-hu fa-'Aliyyu maula-hu Allahumma wali man walaa-hu wa 'aadi-man 'aada-h*). Justeru wilayahku adalah wilayah Allah dan permusuhan terhadapku adalah permusuhan terhadap Allah (*kaanat 'ala wilayatii wilayatu l-Lahi wa 'ala adawatii 'adawatu l-Lahi*).

Kemudian Allah telah menurunkan pada hari itu firman-Nya di dalam Surah al-Ma'idah (5): 3 "*Pada hari ini telah Ku sempurnakan untuk kamu agama-Ku dan telah Kucukupkan kepada kamu nikmat-Ku dan telah Ku redai Islam itu menjadi agama kamu*". Wilayah aku adalah kesempurnaan agama dan keredaan Tuhan (*fa-kaanat wilayatii kamala al-Din wa ridha al-Rabb*). Allah telah menurunkan ayat tersebut khusus mengenaiku, menghormatiku selayaknya dan suatu kelebihan daripada Rasulullah s.a.w mengenaiku. Dan firman-Nya di dalam Surah al-An'am(6): 62 "*Kemudian mereka dikembalikan kepada Allah, Penguasa mereka yang sebenarnya. Ketahuilah bahawa segala hukum (pada hari itu) kepunyaan-Nya. Dan Dialah pembuat perhitungan yang paling cepat*"

Sekiranya aku menyebut kelebihan-kelebihanku, nescaya orang ramai mempebesar-besarkannya dan akan mengambil masa yang panjang. Sekiranya dua orang yang celaka ¹⁶(*al-Asyqiyaani*) merampas jawatan khalifah daripadaku dan menentangku, maka mereka berdua tidak mempunyai hak dan mereka melakukannya kerana kesesatan mereka (*rakabaa-ha dhalalatan*) serta kepercayaan mereka yang jahil. Lantaran itu, ia adalah sejahat-jahat perkara yang mereka kerjakan untuk diri mereka sendiri.

Kemudian mereka berdua pula saling melaknati di antara satu sama lain berhubung dengan peranan masing-masing (*yatala'anaani fi dauri-hima*). Mereka membersihkan diri masing-masing dengan berkata kepada sahabatnya apabila berjumpa: Mudah-mudahan di antara aku dan anda sejauh timur dan barat, maka dia adalah sejahat-jahat sahabat¹⁷. Maka yang paling celaka pula menjawab: Mudah-mudahan aku tidak pernah mengambil kamu sebagai seorang teman yang akrab. Sesungguhnya kamu telah menyesatkan aku daripada *al-Dhikr* (peringatan) selepas ia mendatangi aku. Dan sesungguhnya syaitan tidak

¹⁶ Abu Bakr dan Umar.

¹⁷ Abu Bakr.

mahu menolong manusia¹⁸. Maka akulah *al-Dhikr* (peringatan) yang mereka abaikan dan *al-Sabil* (jalan) yang mereka berdua menyimpang daripadanya. Akulah iman yang diingkari, al-Qur'an yang ditinggalkan (*hujira*), *al-Din* (agama) yang dibohongi dan *sirat al-Mustaqim* yang tidak mahu dilalui.

Sekiranya mereka berdua berlumba-lumba bagi mendapatkan habuan dunia dan kilauannya yang sementara, maka mereka berdua akan berada di neraka sejahat-jahat habuan, serugi-rugi delegasi, selaknat-laknat tempat kesudahan. Mereka berdua melaung-laung laknat (*yatasarakhaani bi-l-La'nati*) dan penyesalan yang tidak berkesudahan. Tiada kerehatan bagi mereka berdua daripada azab mereka berdua.

Sesungguhnya mereka (*al-Qaum*) masih menyembah dan memuja berhala-berhala (*inna al-Qaum lan yazaluu 'ubbada al-Authan*). Mereka mengerjakan *manasik*, melakukan korban kepada berhala-berhala dengan berbagai-bagai cara sebagai penghubung dan mengundi nasib dengan panah menentang Allah dengan sengaja. Mereka jauh daripada petunjuk dan dikuasai syaitan serta ditutupi oleh kehitaman jahiliyah. Mereka membesar di atas kejahilan dan berakhir dengan kesesatan. Maka Allah telah mengeluarkan kami kepada mereka sebagai rahmat dan kami melayani mereka dengan kasihan belas.

Dengan kamilah Dia menzahirkan cahaya daripada hijab-hijab kepada mereka yang memanfaatkannya, menjadi suatu kelebihan bagi orang yang mengikutinya, sebagai sokongan bagi orang yang membenarkannya. Justeru dapatkan kemulian selepas kehinaan, banyak selepas sedikit. Hati dan penglihatan mereka menjadi gerun. Penguasa-penguasa yang kejam dan pengikut-pengikut mereka akan menunduk serta bertukar menjadi ahli nikmat tersebut.

Kekeramatan yang senang, keamanan selepas ketakutan dan persatuan selepas pertengkaran. Dengan kamilah bersinarnya kemegahan Mu'ad bin 'Adnan, kami membentangkan kepada mereka pintu petunjuk, kami memasukkan mereka Dar al-Salam. Kami pakaikan mereka dengan pakaian keimanan, lalu mereka berjaya kerana kami di alam semesta. Terserlah kesan-kesan kesalihan mereka pada masa Rasulullah s.a.w sebagai mujahid, pelaku solat dan iktikaf yang zuhud.

Mereka menzahirkan sifat amanah dan mengejar pahala sehingga apabila Allah menyeru Nabi-Nya s.a.w dan mengangkatnya kepada-Nya, maka dengan sekelip mata sahaja mereka kembali ke belakang (kafir). Lantas mereka menimbulkan ketegangan, menzahirkan beberapa kumpulan penentang, merosakkan pintu dan meninggalkan rumah-rumah. Kemudian mereka mengubah sunah-sunah Rasulullah s.a.w

¹⁸ Umar.

(*ghayyaruu aathar Rasulullah*), membenci hukum-hukum-Nya. Mereka telah jauh daripada cahaya-cahaya-Nya. Lalu mereka menukar penggantinya.

Mereka adalah golongan yang zalim. Mereka menyangka bahawa golongan yang memilih keluarga Abu Qahafah itu adalah lebih baik *maqam* mereka daripada *maqam* Rasulullah s.a.w dan daripada orang yang telah dipilih oleh Rasulullah s.a.w sendiri ke *maqamnya*. Bagi mereka seorang Muhajir daripada keluarga Abu Qahafah itu adalah lebih baik daripada seorang Muhajir Ansar rabbani yang cerdik; Hasyim bin 'Abd Manaf.

Sesungguhnya pembohongan penyaksian pertama (*auwal syahadah al-Zaur*) telah berlaku di dalam Islam adalah penyaksian mereka bahawa sahabat mereka adalah pengganti Rasulullah s.a.w. Mengenai urusan Sa'd bin 'Ubadah, mereka tidakpun merujuk kepadanya, malah mereka berkata: Sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah pergi dan beliau s.a.w tidak melantik penggantinya (*lam yastakhlif*). Lantaran itu, Rasulullah s.a.w yang baik dan sumber berkat itu dijadikan bahan pembohongan pertama di dalam Islam. Hanya sedikit sahaja yang memahami akibat apa yang diasaskan oleh golongan yang terdahulu.

Sekiranya mereka mempunyai pilihan daripada kecuaiian, dipanjangkan umur, dilapangkan dari berpaling ke belakang, dapat mengurangkan tipu daya, berada di dalam keadaan yang tenang, mencapai angan-angan, maka sudah tentu Allah telah menanggukkan Syidad bin 'Ad, Thamud bin 'Abud dan Bal'am bin Ba'ur dengan mencucuri ke atas mereka nikmat zahir dan batin, kurniakan kepada mereka harta dan pembangunan yang banyak.

Bumi akan mengeluarkan keberkatannya supaya mereka mengingati nikmat Allah, mengenali kehebatan-Nya, dan bertaubat kepada-Nya. Lantaran itu hendaklah mereka berhenti daripada keangkuhan. Apabila masa mereka tiba, Allah akan mengambil mereka dengan berbagai-bagai cara. Di kalangan mereka ada yang mati secara tertimbus, suara teriakan, terbakar oleh bayang, gegaran dan ditelan bumi sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Ankabut (29):40 "*Dan Allah sekali-kali tidak hendak menganiaya mereka tetapi merekalah yang menganiayai diri mereka sendiri*"

Sesungguhnya setiap ajal ditulis, apabila sampai masanya, jika didedahkan kepada kamu apa yang akan berlaku kepada golongan yang zalim dan kepada golongan yang paling rugi, nescaya kamu lari kepada Allah a.w daripada perbuatan mereka. Sesungguhnya aku pada kamu, wahai manusia, seperti Harun pada keluarga Fir'aun, seperti pintu taubat pada Bani Israel, seperti bahtera Nuh pada kaum Nuh. Sesungguhnya akulah *al-Naba' al-'Azim* (berita yang besar), *al-Siddiq al-Akbar* (orang yang paling benar) Sedikit sahaja daripada kamu yang akan mengetahui apa yang dijanjikan. Ia merupakan sesuap makanan

yang dimakan (*lu'qati al-Aakil*), seteguk air yang diminum dan satu pukulan yang memeningkan. Kemudian mereka diikuti dengan kehinaan di dunia dan pada hari akhirat akan diazab. Allah tidak pernah lupa apa yang kamu perbuat.

Justeru apakah balasan orang yang menentang hujah-Nya, menyalahi petunjuk-Nya, berpaling daripada cahaya-Nya, terlibat di dalam kezaliman terhadapnya, menukarkan air dengan kilauan, nikmat dengan azab, kemenangan dengan kecelakaan, kesenangan dengan kesusahan, kelapangan dada dengan kesempitan. Semuanya sebagai balasan kepada kejahatan perbuatan mereka. Justeru hendaklah mereka yakin dengan janji yang sebenar sebagaimana dijanjikan. Firman-Nya di dalam Surah Qaaf (50):42 *“(Iaitu) pada hari mereka mendengar teriakan dengan sebenar-benarnya, itulah hari keluar (dari kubur). Sesungguhnya kami menghidupkan dan mematikan dan hanya kepada kamilah tempat kembali. (Iaitu) pada hari bumi terbelah-belah menampakkan mereka dengan cepat. Yang demikian itu adalah pengumpulan yang mudah bagi kami”*

BAHAGIAN KEDUA

Khutbah Al-Talutiyyah Amir Al-Mukminin A.S, Kedudukan Syi'ah Dan Kelebihan Mereka, Hadis Abu Abdullah A.S Bersama Al-Mansur, Hadis Musa A.S, Wasiat Abu Abdullah A.S, Tujuh Orang Bani Hasyim Dan Lain-Lain.

Khutbah Al-Talutiyyah Amir Al-Mukminin A.S.

5. Muhammad bin Ali bin Mu'ammār, daripada Muhammad bin Ali berkata: Abdullah bin Ayyub al-Asy'ari telah memberitahu kami daripada 'Umru al-Auzaa'i daripada 'Umar bin Syamar, daripada Salmah bin Kuhail daripada Abu al-Haitham al-Tihan bahawa Amir al-Mukminin a.s telah memberi khutbah di Madinah, berkata:

Segala puji bagi Allah Yang tiada tuhan melainkan Dia. Dia telah hidup tanpa *kaif* (bagaimana?), tiada bagi-Nya *kaana* (telah berlalu) yang memberi implikasi *kaifa*, *aiana* (di mana?), *fi syai'in* (pada sesuatu) dan *'ala syai'in* (di atas sesuatu) yang memberi implikasi tempat. Dia bukanlah *Qawiyyu* (Yang Kuat) selepas Dia menjadikan sesuatu. Dia bukanlah lemah (*dha'iifan*) sebelum Dia menjadikan sesuatu. Dia bukanlah merasa takut sebelum Dia menciptakan sesuatu. Dia tidak menyerupai sesuatu. Dia bukanlah sunyi daripada kerajaan sebelum menjadi sesuatu. Dia tidak sunyi daripada sesuatu selepas kehilangannya. Dia adalah Tuhan Yang Hidup tanpa *hayat*. Dia adalah Raja sebelum kewujudan rakyat dan Raja selepas ketiadaan rakyat.

Tiada bagi Allah *kaifa*, *aina* dan had yang boleh diketahui. Tiada sesuatu yang menyerupaiNya. Dia tidak menjadi tua kerana kekekalan-Nya. Dia tidak menjadi lemah kerana ketakutan. Dia tidak takut sebagaimana takutnya makhluk-Nya kepada sesuatu, tetapi Dia mendengar tanpa pendengaran (*sam'*), melihat tanpa penglihatan (*basar*), kuat tanpa kekuatan daripada makhluk-Nya. Penglihatan dan pendengaran tiada mencapaiNya. Apabila Dia kehendaki sesuatu Dia tidak perlu mesyuarat, demonstrasi dan pengalaman. Dia tidak bertanya

kepada seseorang mengenai sesuatu daripada makhluk-Nya apa yang Dia kehendaki.

Dia tidak dapat dicapai oleh penglihatan tetapi Dia mencapai penglihatan. Dia adalah halus dan pakar. Aku naik saksi bahawa tiada tuhan melainkan Allah sahaja dan aku naik saksi bahawa Muhammad adalah hamba-Nya dan Rasul-Nya. Dia telah mengutus-Nya dengan petunjuk dan agama yang benar untuk dimenangkan-Nya ke atas segala agama sekalipun dibenci oleh musyrikun. Maka beliau s.a.w telah menyampaikan risalah dengan dalil yang terang.

Wahai umat yang telah ditipu (*khudi'at*), lalu tertipu (*fa-inkhda'at*), dan mengetahui penipuan orang yang menipunya (*'arafat khadi'ata man khada'a-ha*), lantas berkeras di atas apa yang diketahuinya dan mengikut hawa nafsunya dengan angkuh. Kebenaran terserlah kepadanya, tetapi ia menentang-Nya. Jalan yang terang diselewengkannya. Demi Yang memecahkan biji-bijian dan menghidupkan jiwa, sekiranya kamu mengambil ilmu daripada galiannya, meminum air daripada kemanisannya, menyimpan kebaikan pada tempatnya, mengambil jalan yang terang dan benar, nescaya kamu berjaya dan mendapat cahaya Islam.

Lantaran itu, kamu dapat makan dengan mewah tanpa bebanan, dan tiada seorang muslim pun akan menzalimi kamu, begitu juga orang yang membuat perjanjian dengan kamu. Tetapi kamu telah memilih jalan kegelapan, lalu dunia menggelapkan kamu, menutup ke atas kamu pintu-pintu ilmu. Justeru kamu bercakap menurut hawa nafsu dan berselisih faham mengenai agama kamu. Lalu kamu memberi fatwa mengenai agama Allah tanpa ilmu. Kamu telah mengikuti golongan yang sesat, lalu mereka menyesatkan kamu.

Kamu telah meninggalkan para imam, lalu mereka meninggalkan kamu (*tarak-tum al-A'immah fa-tarakuu-kum*). Kemudian kamu mulai menghukum dengan hawa nafsu kamu. Apabila disebut sesuatu perkara, maka kamu bertanya *ahli al-Dhikr*. Dan apabila mereka memberi fatwa kepada kamu, maka kamu berkata itulah ilmu yang sebenar. Bagaimana kamu telah meninggalkannya dan menyalahinya pula? ! Betapa sedikit apa yang kamu dapat daripada semua tanaman kamu dan kamu akan mendapatinya tidak menepati sasaran (*wakhim*) apa yang kamu lakukan.

Demi Yang memecahkan biji-bijian dan menghidupkan jiwa, sesungguhnya kamu telah mengetahui bahawa akulah sahabat kamu (*khalifah*) yang diperintahkan ke atas kamu. Sesungguhnya akulah orang yang alim kamu dan dengan ilmunya (*ilmuku*) akan membawa kejayaan kepada kamu. Akulah wasi nabi kamu dan orang pilihan Tuhan kamu. Lisan cahaya kamu dan orang yang alim mengenai kepentingan kamu.

Sedikit demi sedikit akan turun ke atas kamu apa yang dijanjikan dan apa yang telah diturunkan ke atas umat-umat yang terdahulu sebelum kamu. Allah akan bertanya kepada kamu mengenai para imam kamu, bersama-sama mereka kamu akan dihimpunkan dan kepada Allah nanti kamu akan pergi. Demi Allah sekiranya aku mempunyai bilangan para sahabat Talut atau bilangan ahli Badr, mereka seramai bilangan kamu, nescaya aku akan memukul kamu dengan pedang sehingga kamu cenderung kepada kebenaran dan menyahutinya. Itu adalah lebih baik, wahai Tuhanku, hukumlah di antara kami dengan kebenaran dan Engkau adalah sebaik-baik hakim.

Kemudian beliau a.s keluar daripada masjid dan melihat tiga puluh ekor biri-biri, lalu beliau berkata: Demi Allah sekiranya aku mempunyai lelaki yang ikhlas kepada Allah dan Rasul-Nya seramai bilangan biri-biri ini, nescaya aku memecat anak lelaki ¹⁹kepada perempuan²⁰ pemakan lalat daripada kekuasaannya. (*la-azal-tu ibna aakilati al-Dhubaan 'an mulki-hi*).

Beliau berkata: Apabila tiba waktu petang, tiga ratus enam puluh lelaki telah memberi baiah kepadanya di atas dasar kematian (*'ala al-Maut*). Amir al-Mukminin a.s berkata : Mereka tidak menepati janji mereka supaya bercukur kepala (*muhalliqa*) melainkan Abu Dhar, al-Miqdad, Huzaifah bin al-Yaman dan 'Ammar bin Yasir. Salman adalah yang paling akhir datang di kalangan mereka.

Kemudian beliau a.s mengangkat tangannya ke langit dan berkata: Sesungguhnya mereka telah menentang aku sebagaimana Bani Israel menentang Harun. Wahai Tuhanku, sesungguhnya Engkau mengetahui apa yang kami sembunyi dan apa yang kami luahkan, tiada sesuatupun di bumi dan di langit tersembunyi daripada Engkau. Matikanlah aku sebagai seorang muslim dan kaitkanlah aku dengan orang-rang yang soleh.

Beliau a.s berkata: Sekiranya tiada perjanjian yang dijanjikan oleh Nabi *al-Ummiyyi* kepadaku, nescaya aku menyerang golongan yang menentang aku. Aku akan kirimkan kepada mereka petir maut, tetapi sedikit sahaja yang mengetahui.

Kedudukan Syi'ah Dan Kelebihan Mereka.

6. Beberapa orang di kalangan sahabat kami, daripada Sahal bin Ziad, daripada Muhammad bin Sulaiman, daripada bapanya berkata: Aku berada di sisi Abu Abdullah a.s, tiba-tiba Abu Basir datang. Beliau kelihatan resah dengan nafas yang tinggi. Apabila beliau duduk, maka Abu Abdullah a.s berkata kepadanya: Wahai Abu Muhammad, apakah

¹⁹ Abu Bakr.

²⁰ Ibu Abu Bakr gemar memakan lalat.

keresahan ini? Maka beliau berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, wahai anak lelaki Rasulullah, umurku telah tua, tulangku menjadi reput dan ajalku semakin hampir, tetapi aku masih tidak mengetahui mengenai apa yang akan berlaku kepadaku di akhirat kelak.

Abu Abdullah a.s berkata: Wahai Abu Muhammad, anda yang berkata sedemikian? Abu Basir berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, kenapa aku tidak boleh berkata sedemikian? Maka beliau a.s berkata: Tidakkah anda mengetahui bahawa Allah memuliakan pemuda-pemuda (*al-Syabaab*) daripada kamu dan malu kepada golongan tua (*al-Kuhul*)? Abu Basir berkata: Aku jadikan diri aku tebusan anda, bagaimana Dia memuliakan pemuda-pemuda di kalangan kita dan Dia malu kepada golongan tua?

Beliau a.s. berkata: Dia memuliakan pemuda-pemuda daripada kamu supaya Dia tidak menyiksa mereka dan Dia malu kepada golongan tua daripada kamu supaya Dia tidak menghisabkan mereka. Abu Basir berkata: Aku jadikan diri aku tebusan anda, adakah ini khusus untuk kita atau untuk semua ahli tauhid? Beliau a.s berkata: Tidak, demi Tuhan ia khusus untuk kamu dan bukan untuk orang lain. Abu Basir berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, sesungguhnya kami telah melakukan perkara yang buruk, belakang kami telah pecah, hati kami telah mati, penguasa-penguasa telah menghalalkan darah kami di dalam hadis yang telah diriwayatkan oleh para ulama mereka²¹.

Beliau a.s. berkata: al-Rafidhah? Abu Basir berkata: Ya. Beliau a.s. berkata: Bukan mereka yang telah menamakan kamu dengannya, malah Allah yang telah menamakan kamu dengan nama tersebut. Tidakkah kamu mengetahui, wahai Abu Muhammad, bahawa bersama Fir'aun adalah tujuh puluh lelaki daripada Bani Israel yang beragama dengan agamanya. Ketika ternyata bagi mereka kesesatan Fir'aun dan hidayat Musa, maka mereka *Rafadhuu* (menolak) Fir'aun.

Kemudian mereka menyertai Musa dan berada di dalam kem Musa dan dikenali sebagai orang yang kuat beribadat dan berijtihad. Mereka telah menolak Fir'aun. Maka Allah telah mewahyukan kepada Musa supaya menetapkan nama ini untuk mereka di dalam Taurat. Sesungguhnya aku telah menggunakan nama mereka, kemudian Allah menyimpan nama ini sehingga Dia menamakan kamu dengannya. Wahai Abu Muhammad, mereka telah menolak kebaikan dan kamu menolak kejahatan. Manusia telah berpecah kepada beberapa golongan dan Syi'ah, tetapi kamu telah menjadi Syi'ah Ahlu l-Bait Nabi kamu. Maka kamu telah berpegang kepada apa yang telah diperintahkan oleh Allah dan kamu memilih apa yang telah dipilihkan oleh Allah. Maka bergembiralah dan berikan khabar gembira ini kepada mereka.

²¹ Penguasa menindas kami, mengusir kami, memenjarakan kami dan membunuh kami dengan pertolongan ulama mereka yang jahat.

Kamu, demi Tuhan, dirahmati, diterima kebaikan kamu, diampuni kejahatan kamu. Siapa yang tidak berjumpa dengan Allah seperti kamu, maka Allah tidak akan menerima amalan baiknya dan tidak memaafkan kejahatannya. Adakah aku telah menggembirakan anda wahai Abu Muhammad?

Abu Basir berkata: Aku jadikan diri aku tebusan anda, tambah lagi untuk aku. Beliau a.s berkata: Wahai Abu Muhammad, sesungguhnya Allah dan para malaikat-Nya meluruhkan dosa-dosa daripada belakang Syi'ah kami sebagaimana angin meluruhkan daun daripada pohon pada masa luruhnya sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Syura (42):5 *"Para malaikat bertasbih dan memuji Tuhan mereka dan memohon ampun bagi golongan yang ada di bumi"* Istighfaruu-hum. Permohonan ampun oleh para malaikat adalah untuk kamu bukan untuk alam ini. Adakah aku telah menggembirakan kamu, wahai Abu Muhammad?

Abu Basir berkata: Aku jadikan diri aku tebusan anda, tambah lagi untuk aku? Beliau a.s berkata: Allah telah menyebut kamu di dalam Kitab-Nya Surah al-Ahzab (33):23 *"Di antara golongan mukmin itu ada golongan yang menepati apa yang mereka janjikan kepada Allah, maka di antara mereka ada yang gugur, dan di antara mereka ada yang menunggununggu, dan mereka sedikit pun tidak mengubah(janjinya)"*

Demi Allah, sesungguhnya Dia tidak maksudkan selain daripada kamu, kerana kamu telah menyempurnakan perjanjian kamu (*mithaqakum*) mengenai wilayah kami dan kamu tidak menukarkan kami dengan orang selain daripada kami. Jika kamu tidak berbuat sedemikian, nescaya Allah akan menghina kamu sebagaimana Dia telah menghina orang lain selain daripada kamu di dalam Kitab-Nya Surah al-A'raaf (7):102 *"Dan kami tidak mendapati kebanyakan mereka memenuhi janji, sesungguhnya kami mendapati kebanyakan mereka golongan yang fasiq"*. Adakah aku telah menggembirakan anda, wahai Abu Muhammad?

Abu Basir berkata: Aku jadikan diri aku tebusan anda, tambah lagi untuk aku? Beliau a.s berkata: Allah telah menyebut kamu di dalam Kitab-Nya Surah al-Zukhruf (43): 67 *"Teman-teman akrab pada hari itu sebagiannya menjadi musuh bagi sebahagian yang lain kecuali golongan yang bertakwa"* Makhluq, demi Tuhan, besok menjadi musuh selain daripada kami dan Syi'ah kami. Allah tidak maksudkan dengan *al-Muttaqiin* selain daripada kami dan selain daripada Syi'ah kami. Adakah aku telah menggembirakan anda, wahai Abu Muhammad? Aku berkata: Aku jadikan diri aku tebusan anda, beliau a.s berkata: Allah telah mengumpulkan kami, wali kami dan musuh kami di dalam satu ayat di dalam Kitab-Nya Surah al-Zumar (39):9 *"Adakah sama orang yang mengetahui dengan orang yang tidak mengetahui? Sesungguhnya orang yang berakallah yang dapat menerima pelajaran"* Adakah aku telah menggembirakan anda wahai Abu Muhammad?

Abu Basir berkata: Aku jadikan diri aku tebusan anda, tambahkan lagi untuk aku. Beliau a.s berkata: Wahai Abu Muhammad, demi Tuhan, Dia tidak mengecualikan seorang di kalangan para wasi dan pengikut mereka selain daripada Amir al-Mukminin a.s, dan Syi'ahnya. Allah berfirman di dalam Surah al-Dukhaan (44) :41-2 *"Iaitu hari seorang karib tidak dapat memberi manfaat kepada karibnya sedikit pun dan mereka tidak akan dapat pertolongan, kecuali golongan yang diberi rahmat oleh Allah. Sesungguhnya Dialah Yang Maha Perkasa lagi Maha Penyayang"*

Demi Tuhan, Dia tidak maksudkan dengan "rahmat" selain daripada Amir al-Mukminin a.s dan Syi'ahnya. Adakah aku telah menggembirakan anda wahai Abu Muhammad?

Abu Basir berkata: Aku jadikan diri aku tebusan anda, tambahkan lagi untuk aku. Beliau a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menyebut kamu di dalam Kitab-Nya, maka Dia telah mewajibkan keampunan untuk kamu. Dia berfirman dalam Surah al-Zumar (39):53 *"Wahai hamba-hamba-Ku yang telah melampaui batas terhadap diri mereka sendiri, janganlah kamu berputus asa dari rahmat Allah. Sesungguhnya Allah mengampuni dosa-dosa semuanya"* Demi Tuhan, Dia tidak maksudkannya selain daripada kamu. Adakah aku telah menggembirakan kamu, wahai Abu Muhammad?

Abu Basir berkata: Aku jadikan diri aku tebusan anda, tambahkan lagi untuk aku. Beliau a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menyebut dan melindungi kamu daripada syaitan yang dilaknati di dalam Kitab-Nya Surah al-Hijr (15): 42 dan Surah al-Israa'(17): 65 *"Sesungguhnya hamba-hamba-Ku tidak ada kekuasaan bagimu terhadap mereka"*

Demi Tuhan, Dia tidak maksudkan selain daripada kita dan selain daripada Syi'ah kita (*ma'anna ghaira-na wa ghaira syi'ati-na*). Adakah aku telah menggembirakan anda wahai Abu Muhammad?

Abu Basir berkata: Aku jadikan diri aku tebusan anda, tambah lagi untuk aku. Beliau a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menyebut kamu di dalam Kitab-Nya Surah al-Nisa' (4): 69 *"Dan sesiapa yang mentaati Allah dan Rasul-Nya, mereka itu akan bersama dengan golongan yang dianugerahi nikmat oleh Allah iaitu para nabi, para siddiqin, golongan yang mati syahid dan golongan soleh. Dan mereka itulah teman yang sebaik-baiknya"*

Muhammad s.a.w adalah *al-Nabiyyin*, kami adalah *al-Siddiqin* dan *al-Syuhada'*, dan kamu adalah *al-Salihun*. Kamu dinamakan dengan *al-Salihin* sebagaimana Allah telah menamakan kamu. Demi Tuhan, Dia tidak maksudkan selain daripada kamu. Adakah aku telah menggembirakan anda, wahai Abu Muhammad?

Abu Basir berkata: Aku jadikan diri aku tebusan anda, tambahkan lagi untuk aku. Beliau a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menyebut

kamu di dalam Kitab-Nya Surah al-Sad (38):62 “*Dan (golongan derhaka) berkata: Mengapa kami tidak melihat golongan yang dahulu (di dunia) kami anggap sebagai golongan jahat*” Kamu yang akan dicari di neraka berada di syurga, demi Tuhan, kamu dihormati. Adakah aku telah menggembirakan anda wahai Abu Muhammad?

Abu Basir berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, tambahkan lagi untuk aku, beliau a.s berkata: Wahai Abu Muhammad, tiada satu ayatpun yang membawa kepada syurga dan menyebut ahlinya dengan kebaikan melainkan ia adalah untuk kita dan Syi'ah kita. Tiada satu ayatpun yang menyebut ahlinya dengan kejahatan dan membawanya ke neraka melainkan ia adalah untuk musuh kita (*hiya fi 'aduwwi-na*) dan orang yang menyalahi kita (*man khaalafa-na*). Adakah aku telah menggembirakan anda, wahai Abu Muhammad?

Abu Basir berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, tambahkan lagi untuk aku, Abu Abdullah a.s berkata: Wahai Abu Muhammad, bukan di atas *millah* (agama) Ibrahim selain daripada kita dan Syi'ah kita, sementara orang lain terlepas daripadanya. Wahai Abu Muhammad, adakah aku telah menggembirakan anda? Di dalam riwayat yang lain, Abu Basir berkata: Cukuplah.

Hadis Abu Abdullah A.S Bersama Al-Mansur Sewaktu Pembarisannya.

7. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada sebahagian sahabatnya dan Ali bin Ibrahim, daripada bapanya daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Muhammad bin Abu Hamzah, daripada Hamraan berkata: Abu Abdullah a.s berkata bahawa mereka telah menyebut di sisinya mengenai kejahatan Syi'ah di sisi mereka, lalu beliau a.s berkata: Sesungguhnya aku telah berjalan bersama-sama Abu Ja'far al-Mansur²² yang berada di atas kuda di dalam pembarisannya. Di hadapan dan di belakangnya beberapa ekor kuda sedangkan aku berada di atas seekor keldai di sampingnya.

Al-Mansur berkata kepadaku: Wahai Abu Abdullah, sepatutnya anda bergembira dengan kekuatan yang dikurniakan Allah kepada kita dan memberikan kita kemuliaan, tetapi janganlah anda memberitahu orang ramai bahawa anda dan keluarga anda (*ahli baiti-ka*) adalah lebih berhak daripada kami, nanti anda menentang kami melalui mereka. Abu Abdullah a.s berkata: Sesiapa yang mengangkat perkara ini kepada anda daripadaku, maka dia berbohong. Al-Mansur berkata kepadaku : Adakah anda mahu bersumpah apa yang anda katakan?

Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya orang ramai adalah *sahirah*²³; mereka suka merosakkan hati anda terhadapku. Kami lebih

²² Khalifah al-Mansur al-Dawaniq.

²³ Tukang sihir.

berhajat kepada anda daripada anda berhajat kepada kami, lalu beliau berkata kepadaku: Adakah anda teringat pada suatu hari aku telah bertanya kepada anda adakah kita mempunyai raja? Anda berkata: Ya, perkara itu sudah lama, ia adalah panjang dan lebar. Kamu sentiasa menanggungkan urusan kamu dan kelapangan dunia kamu sehingga kamu mengenakan darah haram daripada kami pada bulan Ramadhan di negeri Haram. Justeru aku mengetahui bahawa beliau telah menghafaz hadis, maka aku berkata: Mudah-mudahan Allah a.w mencukupkan anda dan aku bukan menentukan anda dengan perkara ini. Sesungguhnya ia adalah hadis yang anda riwayatkan.

Mudah-mudahan orang lain daripada keluarga anda akan melaksanakannya. Lantas beliau terdiam. Apabila aku pulang ke rumahku, beberapa pengikut aku datang kepadaku, berkata: Aku jadikan diri aku tebusan anda, demi Allah, aku telah melihat anda sewaktu pembarisan Al-Mansur. Anda berada di atas keldai dan beliau berada di atas kuda. Beliau telah memuliakan anda dengan bercakap-cakap dengan anda seolah-olah anda di bawahnya. Aku berkata: Di antara aku dan diri aku, ini adalah hujah Allah di atas makhluk-Nya dan *sihib al-Amr* (imam) yang diikuti. Dan yang seorang lagi, pelaku kezaliman, membunuh anak-anak nabi, mengalirkan darah di bumi dengan cara yang dibenci oleh Allah sedangkan beliau di dalam pembarisannya.

Ketika anda berada di atas seekor keldai, aku didatangi oleh perasaan syak sehingga aku takut di atas agamaku dan diriku. Abu Abdullah a.s berkata: Sekiranya anda melihat para malaikat di sekeliling aku, di hadapan, di belakang, di kanan dan di kiriku, nescaya anda memperkecilkan al-Mansur dan memperkecilkan kudanya. Maka beliau berkata: Sekarang hatiku menjadi tenang (*sakana qalbi*).

Beliau a.s berkata: Bilakah mereka akan berhenti rehat? Aku berkata: Tidakkah anda mengetahui bahawa setiap sesuatu ada masanya. Beliau a.s berkata: Ya, maka aku berkata: Adakah ilmu anda memanfaatkan anda bahawa perkara ini apabila ia datang, maka ia adalah lebih cepat daripada kelipan mata? Sesungguhnya jika anda mengetahui keadaan mereka di sisi Allah, maka anda akan lebih memarahi mereka. Sekiranya anda bekerja keras atau seluruh ahli bumi bekerja keras untuk memasukkan mereka (ke neraka) sejajar dengan dosa mereka, nescaya mereka tidak mampu. Lantaran itu, syaitan tidak akan menggoda anda kerana kemuliaan adalah untuk Allah, Rasul-Nya dan mukminin, tetapi munafikin tidak mengetahui.

Tidakkah anda mengetahui bahawa sesiapa yang menanti urusan kita, bersabar di atas kesakitan dan ketakutan, maka dia nantinya di dalam kumpulan kita (*fi zumrati-naa*). Apabila anda melihat kebenaran telah mati, ahlinya tiada lagi dan anda melihat kezaliman meliputi seluruh negara, anda melihat al-Qur'an telah diselewengkan, berlakulah

apa yang sepatutnya tidak berlaku mengikut hawa nafsu. Anda melihat agama tidak berfungsi lagi, anda melihat ahli kebatilan menguasai ahli kebenaran, anda melihat kejahatan secara terang-terangan tanpa larangan dan pelakunya dimaafkan.

Anda melihat kefasiqan terserlah; lelaki memadai dengan lelaki dan perempuan dengan perempuan, anda melihat mukmin berdiam diri, kata-katanya tidak diterima, anda melihat orang yang fasiq tidak dimengenalai pembohongannya, anda melihat orang muda memperkecilkan orang tua, anda melihat pertalian silaturahim terputus, anda melihat orang yang dipuji kerana kefasiqannya, tetapi kata-katanya tidak ditolak, anda melihat hamba lelaki (*ghulam*) melakukan apa yang dilakukan oleh perempuan.

Anda melihat perempuan mengahwini perempuan, anda melihat pujian menjadi banyak, anda melihat lelaki membelanjakan hartanya bukan kerana ketaatan kepada Allah, tidak dilarang, anda melihat pemerhati (*al-Nazir*) berlindung dengan Allah apabila dia melihat kesungguhan mukmin menentang perkara tersebut. Anda melihat jiran menyakiti jirannya, tanpa penentangan, anda melihat orang kafir bergembira apabila dia melihat apa yang berlaku ke atas mukmin, berpesta apabila dia melihat kerosakan di bumi. Anda melihat *khamr* diminum secara terang-terangan dan ia dapat mengumpulkan golongan yang tidak takutkan Allah a.w.

Anda melihat perkara yang baik (*ma'ruf*) menjadi hina, anda melihat orang fasiq melakukan apa yang tidak dicintai Allah dan dipuji. Anda melihat Ashaab al-Ayyat (para imam a.s) dihina dan golongan yang mencintai mereka juga dihina. Anda melihat jalan kebaikan terputus, dan jalan kejahatan dilalui. Anda melihat Baitullah diperintahkan supaya ditinggalkan. Anda melihat lelaki berkata apa yang dia tidak melakukannya. Anda melihat lelaki menggemukkan diri mereka untuk lelaki dan perempuan pula untuk perempuan.

Anda melihat hasil pendapatan lelaki daripada duburnya dan pendapatan perempuan daripada farajnya. Anda melihat perempuan menghadiri majlis sebagaimana dihadiri oleh lelaki. Anda melihat sifat kewanitaan pada anak-anak lelaki Abbas terserlah. Mereka menzahirkan inai dan menyikat rambut sebagaimana seorang isteri melakukannya kepada suaminya. Mereka memberi harta kepada lelaki kerana faraj mereka.

Orang yang mempunyai harta adalah lebih mulia daripada mukmin. Riba adalah terserlah tanpa malu lagi. Zina adalah menjadi kemegahan wanita. Isteri menggalakkan suaminya supaya mengahwini lelaki. Anda melihat kebanyakan orang ramai dan sebaik-baik perkara adalah orang yang menolong perempuan kerana kefasiqan mereka. Anda melihat mukmin dukacita, hina dan diperkecil-kecilkan. Anda melihat bid'ah dan zina terserlah. Anda melihat orang ramai berpegang kepada penyaksian

palsu. Anda melihat perkara yang haram dihalalkan dan perkara yang halal diharamkan.

Anda melihat agama dengan pendapat (*al-Ra'yi*). Kitab dan hukumnya ditangguhkan. Anda melihat di waktu malam tanpa sembunyi melakukan kemaksiatan kepada Allah. Anda melihat seorang mukmin tidak mampu menentangnya melainkan dengan hatinya. Anda melihat betapa banyaknya harta dibelanjakan di dalam kemurkaan Allah a.w. Anda melihat penguasa-penguasa mendekatkan diri mereka dengan golongan kafir dan menjauhi golongan yang baik.

Anda melihat penguasa-penguasa menerima rasuah di dalam pemerintahan, dan anda melihat wilayah boleh ditambahkan. Memadai dinikahkan perempuan-perempuan yang mempunyai pertalian kerabat sahaja. Anda melihat seorang lelaki dibunuh semata-mata kerana tuduhan dan sangkaan. Anda melihat lelaki malu untuk menyetubuhi perempuan dan anda melihat lelaki memakan hasil pelacuran isterinya. Anda melihat isteri memaksa suaminya dan melakukan apa yang suaminya tidak gemari dan membelanjakan harta suaminya.

Anda melihat lelaki menjadikan isteri dan hamba perempuannya sebagai buruh dan meredai dengan makanan dan minuman yang sedikit. Anda melihat iman kepada Allah adalah banyak, tetapi ia dilakukan secara pembohongan. Anda melihat perjudian terserlah.

Anda melihat *khamr* dijual secara terang-terangan tanpa halangan. Anda melihat wanita mengorbankan diri mereka kepada golongan kafir. Anda melihat tempat-tempat hiburan terserlah, tiada seorang pun berani melarang orang lain dari mendekatinya. Anda melihat orang yang mulia dihina oleh orang yang takutkan penguasa. Anda melihat orang yang paling hampir dengan penguasa-penguasa adalah orang yang dipuji kerana mencaci kami Ahlu l-Bait (*man yumtadahu bi-syamti-na ahli l-Bait*).

Anda melihat orang yang mencintai kami dibohongi (*yuzaawwar*) dan tidak diterima penyaksiannya. Anda melihat pembohongan ditingkatkan bagi menentangnya. Anda melihat al-Qur'an telah menjadi keberatan kepada orang ramai mendengarnya, orang ramai lebih senang mendengar kebatilan. Anda melihat jiran menghormati jirannya kerana takutkan lidahnya. Anda melihat hukum hudud ditangguhkan dan dilakukan mengikut hawa nafsu. Anda melihat masjid dihiasi.

Anda melihat orang yang paling benar di sisi orang ramai adalah pembohong yang licik. Anda melihat kejahatan terserlah dan cacian dilakukan. Anda melihat kezaliman tersebar. Anda melihat umpatan digalakkan. Anda melihat amalan haji dan jihad bukan kerana Allah. Anda melihat kuasa mukmin dihina oleh orang kafir. Anda melihat kerosakan digantikan dengan pembangunan. Anda melihat pendapatan lelaki daripada penipuan timbangan. Anda melihat pengaliran darah dipandang ringan. Anda melihat lelaki mengejar pangkat kerana dunia

dan memasyhurkan dirinya dengan kejahatan lidahnya bagi menjaga dirinya.

Anda melihat solat dipandang ringan. Anda melihat lelaki di sisinya harta yang banyak, tetapi tidak pernah mengeluarkan zakat hartanya. Anda melihat mayat dicuri dari kuburnya dan dijual kain kapannya. Anda melihat hasutan semakin banyak. Anda melihat lelaki menjadi mabuk tanpa mempedulikan orang ramai. Anda melihat binatang-binatang ternakan disetubuhi. Anda melihat lelaki keluar surau dan kembali tanpa pakaian di atasnya.

Anda melihat hati manusia telah menjadi keras dan mata mereka menjadi keras, dan sukar menasihati mereka. Anda melihat riba terserlah dan berlumba-lumba dengannya. Anda melihat orang yang mengerjakan solat supaya dia dilihat oleh orang ramai. Anda melihat seorang fakih berkhidmat bukan kerana agama, mengejar dunia dan pangkat. Anda melihat orang ramai bersama orang yang menang. Anda melihat orang yang mencari rezeki yang halal dihina dan orang yang mencari rezeki yang haram dipuji dan diperbesar-besarkan.

Anda melihat al-Haramain dilakukan pada kedua-duanya perkara yang dibenci oleh Allah, tiada yang menghalangnya daripada amalan yang buruk. Anda melihat piano secara terang-terangan di al-Haramain. Anda melihat lelaki bercakap sesuatu kebenaran, menyuruh melakukan kebaikan dan melarang daripada kemungkaran, lalu seorang akan menasihatinya pada dirinya dan berkata: Ini adalah perkara yang tidak benar.

Anda melihat orang ramai melihat di antara satu sama lain, lalu mengikut ahli kejahatan. Anda melihat jalan kebaikan sunyi tanpa dilalui orang. Anda melihat mayat digerakkan, tetapi seorang pun tidak merasa takut dengannya. Anda melihat setiap tahun meningkatnya kejahatan dan bid'ah. Anda melihat orang ramai hanya mengikut golongan kaya. Anda melihat orang yang berhajat diberi sesuatu kepadanya dengan ketawa dan dilakukan bukan kerana Allah.

Anda melihat ayat-ayat di langit²⁴ tidak ditakuti oleh seorang pun. Anda melihat orang ramai bersekedudukan sebagaimana binatang-binatang. Tiada yang melarangnya kerana takut. Anda melihat lelaki membelanjakan banyak harta pada bukan ketaatan kepada Allah dan menghalang harta yang sedikit kerana ketaatan kepada Allah. Anda melihat penderhakaan kepada kedua-dua ibu bapa terserlah, tidak melayani ibu bapa sehingga kedua-duanya menjadi orang yang paling buruk di sisi anaknya. Malah anaknya bergembira jika berbohong kepada mereka berdua.

Anda melihat wanita-wanita menguasai semua perkara menurut hawa nafsu mereka. Anda melihat anak lelaki menipu bapanya, menentanginya dan bergembira dengan kematian ibu bapanya. Anda

²⁴ Gerhana bulan dan matahari.

melihat lelaki apabila berlalu hari tanpa melakukan dosa besar; pengurangan timbangan, meminum minuman yang memabukkan, dia akan berdukacita di atas kehilangan hari tersebut. Anda melihat penguasa memonopoli makanan, anda melihat *khamr* digunakan di dalam perubatan. Anda melihat orang ramai sama sahaja di dalam meninggalkan makruf dan melarang kemungkaran..

Anda melihat pengaruh munafikin terserlah dan pengaruh ahli kebenaran menurun. Anda melihat azan dibayar dan solat dibayar. Anda melihat masjid-masjid dipinggirkan, hanya didatangi oleh mereka yang tidak takutkan Allah bagi tujuan mengumpat dan memakan daging-daging ahli kebenaran. Mereka bercakap-cakap mengenai minuman yang memabukkan. Anda melihat orang yang mabuk mengerjakan solat bersama orang ramai. Apabila dia mabuk, maka dia dihormati dan dilayani, tanpa diberi balasan kerana kemabukannya.

Anda melihat orang yang memakan harta anak yatim dipuji kerana kebajikan. Anda melihat para kadi memberi hukuman menyalahi hukum Allah. Anda melihat penguasa-penguasa mempercayai pengkhianat kerana ketamakan. Anda melihat harta pusaka diperuntukkan oleh penguasa-penguasa untuk ahli fasiq dan orang berani menentang Allah. Mereka mengambil apa yang mereka mahu dan meninggalkan apa yang mereka tidak mahu. Anda melihat mimbar-mimbar masjid diperintahkan supaya bertakwa, tetapi orang yang berkata tidak beramal dengan apa yang dikatakannya.

Anda melihat solat dipandang ringan. Anda melihat sedekah diberikan bukan kerana Allah. Ia diberikan di atas permintaan. Anda melihat orang ramai mementingkan perut dan kemaluan, mereka tidak peduli apa yang mereka makan dan apa yang mereka kahwini. Anda melihat dunia mendatangi mereka dan anda melihat bendera-bendera kebenaran diturunkan. Justeru berhati-hatilah dan pohonlah kejayaan kepada Allah.

Ketahuilah bahawa sesungguhnya manusia di dalam kemurkaan Allah, tetapi Dia menangguhkannya [azab] kerana sebab-sebab tertentu. Lantaran itu, berwaspadalah supaya Allah melihat anda menyalahi perbuatan mereka jika Dia menurunkan azab kepada mereka. Jika anda berada di kalangan mereka, maka anda bersegera kepada rahmat Tuhan. Jika anda terlewat, mereka diuji. Sedangkan anda telah keluar daripada keadaan mereka yang berani menentang Allah. Ketahuilah bahawa sesungguhnya Allah tidak akan menghilangkan pahala mereka yang melakukan kebaikan dan sesungguhnya rahmat Allah adalah hampir kepada mereka yang membuat baik.

Hadis Musa A.S.

8. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada 'Umru bin 'Uthman, daripada Ali bin Isa secara *marfuu'* berkata: Sesungguhnya Musa a.s

telah dimunajatkan oleh Allah t.w, lalu Dia berfirman kepadanya: Wahai Musa, janganlah kamu berangan-angan panjang umur di dunia, maka ia akan mengeraskan hati kamu dan orang keras hatinya adalah jauh daripada-Ku.

Wahai Musa, jadilah kegembiraan kamu pada-Ku, kerana kegembiraan-Ku adalah ketika Aku ditaati, maka Aku tidak akan diderhakai. Matikan hati kamu dengan ketakutan. Sembunyikan pakaian kamu yang sederhana dengan hati yang baru daripada penghuni bumi, meskipun kamu dikenali oleh penghuni langit. Hiasilah rumah-rumah dengan lampu-lampu malam dan berdoalah kepada Aku sebagai doa golongan yang sabar. Meraunglah kepada Aku kerana dosa kamu yang banyak seperti raungan orang berdosa yang lari daripada musuhnya. Pohonlah pertolongan kepada Aku, kerana Aku adalah sebaik-baik penolong.

Wahai Musa, sesungguhnya Aku adalah Tuhan kepada hamba-hamba-Ku, hamba-hamba-Ku adalah di bawah-Ku dan kepada-Ku mereka kembali. Janganlah kamu memberi amanah kepada anak lelaki kamu melainkan ia seperti kamu mencintai para *salihin*.

Wahai Musa, basuh dan mandilah serta hampirlah para *salihin*. Wahai Musa, jadilah kamu imam mereka di dalam solat dan imam di dalam pertenggaran mereka. Hukumulah di antara mereka menurut apa yang Aku telah turunkan kepada kamu. Sesungguhnya Aku telah menurunkan kepada kamu hukum yang terang, hujah yang pemutus dan cahaya yang bercakap pada mereka yang terdahulu dan terkemudian.

Aku berwasiat kepada kamu, wahai Musa, dengan wasiat yang penuh kasihan belas dan dengan Isa bin Maryam, pemilik keldai betina, pemilik jubah, minyak zaitun, mihrab dan selepasnya pemilik unta betina merah, baik dan bersih. Umpamanya di dalam Kitab kamu seperti mukmin yang menguasai Kitab kesemuanya, rukuk, sujud, pengasih, dan warak. Saudara-saudaranya adalah golongan miskin dan penolong-penolongnya adalah kaum yang lain. Pada zamannya akan berlaku gempa bumi dan pembunuhan, harta yang sedikit, namanya Ahmad, Muhammad al-Amin daripada golongan awal yang sedikit.

Dia beriman dengan semua kitab, membenar semua para rasul dan para nabi. Umatnya dirahmati dan mendapat berkat selama mereka berada di dalam agama yang sebenar. Mereka mempunyai waktu tertentu untuk mengerjakan solat sebagai tugas seorang hamba kepada Tuhannya. Justeru kamu ikutilah dia, kerana dia adalah saudara kamu.

Wahai Musa, sesungguhnya dia adalah seorang *ummiyyu* hamba yang benar dan diberkati sebagaimana ia di dalam ilmu-Ku dan demikianlah Aku telah menciptakannya. Dengannya Aku membuka hari Kiamat dan dengan umatnya Aku menamatkan segala anak kunci dunia.

Lantaran itu, hadapilah kezaliman Bani Israel supaya mereka tidak memadamkan namanya dan menghina, tetapi mereka akan melakukannya. Cinta-Ku kepadanya adalah suatu kebaikan. Lantaran itu, Aku bersamanya dan Aku daripada partinya. Dia adalah daripada parti Aku dan parti mereka akan menang.

Maka sempurnalah sudah kalimat-Ku bahawa Aku akan menzahirkan agamanya di atas segala agama. Aku akan disembah pada setiap tempat. Aku akan menurunkan kepadanya al-Qur'an (al-Furqan) sebagai penyembuh kepada apa yang ada di dada daripada kekotoran syaitan. Justeru berselawatlah ke atasnya, kerana Aku sendiri berselawat ke atasnya begitu juga para malaikat-Ku.

Wahai Musa, engkau adalah hamba-Ku dan Aku adalah Tuhan engkau. Janganlah engkau menghina orang yang hina dan miskin. Janganlah engkau menggembirakan orang yang kaya dengan suatu pemberian yang menyenangkan. Jadilah engkau seorang yang khusyuk ketika mengingat Aku dan ketika membaca Taurat sebagai seorang yang tamak kepada nikmat-Ku. Bacalah kepada Aku kelazatan Taurat dengan suara yang khusyuk dan dukacita. Ketenangan ketika mengingatKu. Sembahlah Aku dan janganlah melakukan syirik kepada-Ku, sesungguhnya Aku adalah Tuan Yang Besar (*al-sayyid al-Kabir*).

Sesungguhnya Aku telah menjadikan engkau daripada air mani yang hina, daripada campuran tanah yang hina. Kemudian ia menjadi seorang manusia. Maka Akulah yang membuatnya (*saani'u-hu*). Maha Suci zat-Ku dan Maha Suci pembuatan-Ku. Tiada sesuatu yang menyerupai-Ku dan Aku sentiasa hidup tanpa kematian.

Wahai Musa, jadilah engkau jika berdoa kepada-Ku, seorang yang takut dan lemah, tutuplah muka engkau untuk-Ku dengan tanah (*'affir wajha-ka*) dan sujudlah kepada-Ku dengan kemuliaan badan engkau. Berdoalah kepada-Ku di dalam keadaan berdiri. Bermunajatlah kepada-Ku dengan perasaan takut daripada hati yang lemah. Amallah Taurat-Ku pada masa hidup engkau, memberitahu kepada golongan yang jahil yang memuji-Ku dan memberi ingat kepada mereka mengenai nikmat-Ku. Katakan kepada mereka supaya mereka tidak melampaui batas kerana azab-Ku adalah pedih.

Wahai Musa, apabila tali anda terputus daripada-Ku, maka ia tidak akan bersambung dengan tali lain selain daripada-Ku. Justeru sembahlah Aku dan berdirilah di hadapan-Ku sebagai seorang hamba yang hina dan miskin. Cacilah diri engkau, kerana ia adalah lebih layak dengan celaan dan janganlah engkau memanjangkan Kitab-Ku kepada Bani Israel. Lantaran itu, cukuplah dengan ini sebagai penasihat dan pencerahan kepada hati engkau. Ia adalah firman Tuhan alam semesta.

Wahai Musa, apabila engkau menyeru kepada-Ku dan mengharap Aku, maka Aku akan mengampuni engkau di atas apa yang berlaku daripada engkau. Langit bertasbih kepada-Ku dengan

rendah diri dan para malaikat kerana takutkan Aku mereka berkhidmat. Bumi bertasbih kepada-Ku kerana tamak. Malah semua makhluk bertasbih kepada-Ku. Kemudian hendaklah engkau mengerjakan solat, kerana solat adalah daripada-Ku dan ia mengandungi janji-Ku. Di antara janji-Ku adalah zakat, korban daripada harta yang baik, kerana Aku tidak akan menerimanya melainkan yang baik dan semata-mata kerana-Ku.

Sertailah bersamanya (solat) akan silaturahim, kerana Aku adalah Allah Yang Maha Pemurah lagi Maha Penyayang. Aku telah menciptakannya daripada rahmat-Ku supaya hamba-hamba-Ku berkasih sayang. Bagi-Ku kuasa mengenainya di akhirat. Aku memutuskan sesiapa yang memutuskan silaturahim dan menyambung sesiapa yang menyambungkannya. Demikianlah Aku lakukan kepada orang yang mensia-siakan urusan-Ku.

Wahai Musa, hormatilah peminta sedekah apabila dia mendatangi engkau dengan penolakan yang baik atau pemberian yang sedikit, kerana engkau akan didatangi oleh orang yang bukan jin dan bukan manusia. Malaikat Tuhan yang menguji engkau bagaimana engkau menangani apa yang sewajarnya atau bagaimana pengorbanan engkau?

Justeru khusyuklah kepada-Ku dengan membaca al-Kitab dan ketahuilah bahawa Aku menyeru engkau dengan seruan Pemilik akan hamba-Nya dengan tujuan menyampaikan kemuliaan kedudukannya. Itu adalah antara kelebihan Aku kepada engkau dan bapa-bapa engkau yang terdahulu.

Wahai Musa, janganlah engkau melupai Aku pada setiap masa. Janganlah engkau bergembira dengan harta yang banyak, kerana melupai Aku akan mengeraskan hati dan memiliki harta yang banyak akan membanyakkan dosa. Bumi mentaati-Ku, langit mentaati-Ku dan laut mentaati-Ku. Lantaran itu, derhaka kepada-Ku adalah kecelakaan daripada jin dan manusia. Aku Maha Pemurah dan Maha Penyayang. Pemurah pada setiap zaman, Aku mendatangi kesusahan selepas kesenangan dan kesenangan selepas kesusahan, raja-raja selepas raja-raja. Kerajaan-Ku adalah selama-lamanya tanpa hilang. Tiada suatu pun yang terlindung daripada-Ku baik di bumi mahupun di langit. Bagaimana ia tersembunyi daripada-Ku sedangkan Akulah yang melakukannya dan bagaimana hemah atau cita-cita engkau selain daripada apa yang ada di sisi-Ku dan kepada Aku engkau pasti akan kembali.

Wahai Musa, jadilah Aku sebagai pelindung engkau. Letakkanlah simpanan engkau yang baik. Takutlah kepada-Ku dan janganlah engkau takutkan kepada selain daripada-Ku dan kepada-Ku engkau kembali. Wahai Musa, kasihanilah orang yang lebih rendah daripada engkau dan janganlah engkau hasad kepada orang yang melebihi engkau, kerana hasad akan memakan kebaikan seumpama api memakan kayu.

Wahai Musa, sesungguhnya dua orang anak lelaki Adam telah melakukan tawaduk di dalam satu kedudukan bagi mencapai kelebihan-Ku dan rahmat-Ku, lalu kedua-duanya telah melakukan pengorbanan, maka Aku tidak menerimanya melainkan daripada golongan yang bertakwa. Maka keadaan mereka berdua Aku telah mengetahuinya, maka bagaimana engkau percaya kepada sahabat selepas saudara lelaki dan wazir (pembantu) anda (Harun)?

Wahai Musa, tinggalkan kemegahan dan keangkuhan. Ingatlah bahawa engkau adalah penghuni kubur. Justeru ia akan menghalang engkau daripada syahwat. Wahai Musa, bersegeralah bertaubat dan akhirilah dosa. Berwaspadalah di hadapan-Ku di dalam solat dan janganlah engkau mengharapkan selain daripada-Ku. Ambillah Aku sebagai perisai di dalam kesusahan dan benteng di dalam segala perkara.

Wahai Musa, bagaimana makhluk akan khusyuk kepada-Ku sedangkan ia tidak mengetahui kelebihan-Ku. Bagaimana ia mengetahui kelebihan-Ku ke atasnya sedangkan ia tidak melihat kepada-nya, malah ia tidak beriman kepada-nya. Bagaimana ia beriman kepada-Nya sedangkan ia tidak mengharapkan kepada pahala-Nya. Bagaimana ia tidak mengharapkan pahala-Nya sedangkan ia mencukupi dengan dunia, lalu mengambilnya sebagai tempat tinggal dan cenderung kepadanya sebagaimana cenderungnya golongan yang zalim.

Wahai Musa, berlumba-lumbalah dengan ahli kebaikan, kerana kebaikan adalah seperti namanya dan tinggallah kejahatan dengan segala fitnahnya. Wahai Musa, jadilah lidah engkau di sebalik hati engkau, nescaya engkau akan terselamat. Berzikirlah kepada-Ku dengan banyak di waktu malam dan siang, nescaya engkau akan mendapat ganjaran yang banyak. Dan janganlah engkau mengikut kesalahan, nescaya engkau akan menyesal, kerana kesalahan tempatnya adalah neraka.

Wahai Musa, tuntutlah percakapan daripada orang yang meninggalkannya kerana dosa. Duduklah bersama mereka dan ambillah mereka sebagai saudara. Bersahabatlah dengan mereka, nescaya mereka akan bersahabat dengan engkau. Wahai Musa, bahawa sesungguhnya kematian akan mendatangi engkau, tiada mustahil lagi. Lantaran itu, berbekallah dengan bekalan orang yang akan memanfaatkan bekalannya. Wahai Musa, apa yang dikehendaki kerana Aku, maka banyaknya adalah sedikit. Dan apa yang dikehendaki selain daripada-Ku, maka sedikitnya adalah banyak.

Perbaikilah hari-hari depan engkau dan renunglah pada hari apakah ia. Bersedialah untuk menjawabnya, kerana engkau bertanggungjawab, ambillah nasihat engkau daripada masa, kerana masa panjangnya adalah pendek dan pendeknya adalah panjang. Setiap sesuatu akan binasa. Justeru beramallah seolah-olah engkau melihat pahala amalan engkau. Dengan demikian, engkau lebih tamak untuk

melakukan amalan akhirat. Kerana apa yang “kekal” di dunia, maka ia telah berlalu. Setiap pelaku hendaklah melakukannya dengan sedar.

Justeru bermuhasabahlah diri engkau, mudah-mudahan engkau akan berbahagia besok; hari pertanyaan dan di sana akan rugilah mereka yang rugi. Wahai Musa, campaklah dua tangan engkau di hadapan-Ku dengan rendah diri seperti perbuatan seorang hamba yang meraung kepada tuannya. Jika engkau melakukan sedemikian, maka engkau akan dirahmati dan Aku adalah semulia-mulia kuasa yang berkuasa.

Wahai Musa, pohonlah kelebihan-Ku dan rahmat-Ku, kerana kedua-duanya di tangan-Ku, tidak dimiliki oleh seorompok selain daripada-Ku. Lihatlah ketika engkau memohon kepada-Ku, bagaimana Aku menyukai engkau apa yang ada di sisi-Ku. Setiap orang yang melakukannya ada ganjaran baginya. Kekufuran dibalas menurut perbuatannya.

Wahai Musa, jagalah diri engkau daripada dunia, kerana ia bukanlah untuk engkau dan Aku bukanlah juga pemiliknya. Ia adalah negeri bagi golongan yang zalim melainkan pelaku kebaikan di dunia, maka baginya sebaik-baik tempat. Wahai Musa, apa yang Aku perintahkan engkau melakukannya, maka dengarlah dan lakukanlah. Ambillah hakikat Taurat kepada dada engkau dan bangkitlah kerananya pada waktu-waktu malam dan siang. Jangan biarkan golongan yang mencintai dunia menguasai dada engkau, lalu mereka menjadikannya sarang burung.

Wahai Musa, golongan yang mencintai dunia dan ahlinya saling memfitnah di kalangan mereka bagi mendapat perhatian. Mukmin adalah orang yang dihiasi akhirat, lalu dia melihat kepadanya apa yang baik. Nafsunya telah menghalang di antaranya dan kelazatan hidup. Seperti penunggang yang sampai kepada matlamatnya sentiasa berdukacita. Alangkah baik baginya jika didedahkan perkara yang sebenar bagi menepati kegembiraannya.

Wahai Musa, dunia adalah air mani, tiada pahala bagi seorang mukmin dan tiada dendam bagi seorang yang jahat. Kecelakaan yang berpanjangan bagi orang yang menjual pahala akhiratnya dengan sesuap [makanan]atau seteguk [air] yang tidak lama. Justeru jadilah engkau sebagaimana Aku memerintahkan engkau dan setiap urusan-Ku ada penunjuk.

Wahai Musa, apabila engkau melihat orang yang kaya datang, maka katakan kepadanya: Dosa yang engkau segerakan untuk-ku akan menerima balasannya. Apabila engkau melihat orang yang fakir datang, maka katakan kepadanya: Selamat datang dengan lambang golongan yang soleh. Janganlah engkau menjadi seorang penguasa yang zalim dan janganlah engkau menjadi sahabat kepada golongan yang zalim.

Wahai Musa, umur meskipun panjang dicela juga akhirnya. Tiada kemudaratannya apa yang dijauhkan daripada engkau apabila engkau

memuji ketika ketiadaannya. Wahai Musa, Kitab telah menerangkan kepada engkau mengenai apa yang akan terjadi kepada engkau. Bagaimana engkau dapat tidur dengan tenang atau bagaimana mereka akan merasai kelazatan hidup jika mereka tidak melampaui kelalaian, mengikut hawa nafsu? Dan ia mendukacitakan golongan yang benar.

Wahai Musa, suruhlah hamba-hamba-Ku supaya menyeru-Ku selepas mereka mengakui bahawa Aku adalah Maha Pemurah, menyahuti seruan golongan yang terpaksa, Aku adalah Fakir Yang Maha Kaya, Aku sentiasa Mulia dan Perkasa.

Lantaran itu, sesiapa yang berlindung kepada engkau di kalangan mereka yang bersalah, maka katakan kepada mereka: Selamat datang dengan sepenuhnya, pohonlah keampunan untuk mereka, jadilah engkau seperti salah seorang daripada mereka, janganlah engkau melambat-lambatkan kelebihan yang Aku kurniakan kepada engkau dan beritahu mereka supaya memohon kepada-Ku akan kelebihan-Ku dan rahmat-Ku, kerana ia tidak dimiliki oleh seorang pun selain daripada-Ku dan Aku mempunyai kelebihan yang besar.

Alangkah beruntungnya engkau, wahai Musa, menjadi gua kepada mereka yang bersalah, teman kepada mereka yang terpaksa, dan pemohon keampunan untuk mereka yang berdosa. Sesungguhnya engkau mendapat keredaan-Ku. Justeru serulah Aku dengan hati yang bersih (*al-Qalb al-Naqiyy*) dan lidah yang benar. Jadilah engkau sebagaimana Aku perintahkan engkau. Taatilah perintah-Ku. Janganlah engkau berucap suatu perkara yang engkau sendiri tidak melakukannya.

Hampirilah Aku, kerana Aku adalah hampir. Aku tidak meminta engkau supaya melakukan apa yang tidak dapat ditanggung oleh engkau, sesungguhnya Aku telah meminta engkau supaya menyeru-Ku, lantaran itu Aku menyahuti seruan engkau. Engkau memohon kepada-Ku, maka Aku akan kurniakannya kepada engkau, engkau menghampiri-Ku, maka Akulah yang membuat keputusan dan kepada-Ku sempurnanya wahyu (*tamaam tanzili-hi*).

Wahai Musa, Lihatlah kepada bumi, kerana ia adalah hampir kepada kubur engkau dan renunglah dengan dua mata engkau ke langit, kerana padanya para malaikat yang besar. Tangisilah selama engkau di dunia, takutilah kebinasaan (*al-Mahalik*) dan janganlah terpedaya oleh perhiasan dunia. Janganlah engkau meredai kezaliman dan janganlah engkau menjadi orang zalim, kerana Aku menunggu orang yang zalim sehingga Aku memberi hak kepada orang yang dizalimi.

Wahai Musa, sesungguhnya kebaikan (*al-Hasanah*) mempunyai sepuluh kali ganda pahala dan daripada satu kesalahan saja akan membawa kepada kebinasaan. Janganlah engkau melakukan syirik kepada-Ku, kerana ia tidak halal bagi engkau untuk melakukannya terhadap-Ku. Hampirilah Aku, berdoa kepada-Ku dengan doa seorang yang tamak kepada apa yang ada di sisi-Ku dan menyesal apa yang

dilakukan oleh kedua-dua tangannya. Kerana kehitaman malam akan dihilangkan oleh siang hari. Begitulah kejahatan akan dihilangkan oleh kebaikan. Kegelapan malam mendatangi cahaya siang, begitulah kejahatan mendatangi kebaikan, lalu menguasainya.

Wasist Dan Nasihat Abu Abdullah A.S

9. Ali bin Muhammad, daripada Muhammad bin al-Husain dan Humaid bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Muhammad al-Kindi, daripada Ahmad bin al-Hasan al-Mithami, daripada seorang lelaki daripada para sahabatnya, berkata: Aku telah membaca jawapan daripada Abu Abdullah a.s kepada seorang daripada sahabatnya, *Amma ba'd*, adapun kemudian daripada itu, sesungguhnya aku berwasiat kepada kamu supaya bertakwa kepada Allah, kerana Allah telah memberi jaminan kepada orang yang bertakwa kepada-Nya bahawa Dia akan memalingkannya daripada apa yang dibencinya kepada apa yang dicintainya dan memberi rezeki kepadanya dengan banyak. Justeru janganlah kamu di antara orang yang takutkan dosa hamba-hamba-Nya, lalu melepaskan balasan daripada dosanya. Kerana Allah tidak akan ditipu mengenai syurga-Nya dan tidak akan dicapai apa yang ada di sisi-Nya melainkan dengan mentaatiNya- *insya' Allah*.

Allah Telah Memilih Tujuh Orang Bani Hasyim

10. Beberapa orang daripada sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad bin Sulaiman, daripada Aisyam bin Asyim daripada Mu'awiyah bin 'Ammar, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Nabi s.a.w telah keluar pada suatu hari di dalam keadaan gembira, maka orang ramai berkata kepadanya: Semoga Allah menggembirakan anda, wahai Rasulullah s.a.w, lalu Rasulullah s.a.w bersabda: Sesungguhnya tiada satu hari dan satu malam berlalu melainkan bagiku pada kedua-duanya hadiah daripada Allah (*fi-hi-ma tuhfatun min Allah*). Sesungguhnya Tuhanku telah memberi hadiah yang paling istimewa kepadaku pada hari ini. Sesungguhnya Jibrail telah datang kepadaku, lalu dia memberi salam kepadaku daripada Tuhanku dan berkata: Wahai Muhammad, sesungguhnya Allah telah memilih daripada Bani Hasyim tujuh orang. Allah tidak pernah menjadikan orang terdahulu dan terkemudian seperti mereka. Anda, wahai Rasulullah s.a.w, Ali bin Abu Talib, wasi anda, penghulu para wali. Al-Hasan, al-Husain, Hamzah, bapa saudara anda di sebelah bapa sebagai penghulu para syahid, Ja'far sepupu anda, dia akan berterbang di syurga bersama para malaikat di mana dia kehendaki dan di kalangan kalian adalah al-Qaim di mana Isa bin Maryam akan melakukan solat di belakangnya apabila Allah

menurunkannya ke bumi daripada zuriat Ali dan Fatimah daripada anak lelaki al-Husain a.s.

Pengertian Firman Allah Surah Al Jaasyiah (45) : 29 “*Inilah kitab Kami yang menuturkan terhadap kamu dengan benar*”

11. Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad bin Sulaiman al-Dailami al-Misri, daripada bapanya, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s, berkata: Aku berkata kepadanya mengenai firman Allah di dalam Surah al-Jaathiah (45) 29 “*Inilah kitab Kami yang menuturkan terhadap kamu dengan benar*” Maka beliau a.s berkata: Sesungguhnya Kitab tidak pernah atau tak akan menuturkan kebenaran, tetapi Rasulullah s.a.w yang menuturkan dengan Kitab (*al-Natiq bi al-Kitab*). Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, kami tidak membacanya sedemikian (*la naqra’u-ha hakadha*), maka Abu Abdullah as. berkata: Demikianlah, demi Allah, Jibrail telah menurunkannya ke atas Muhammad s.a.w, tetapi ia merupakan sebahagian daripada *tahrif* pada kitab Allah²⁵.

Pengertian Firman Allah Surah Al-Syams (91) : 1“*Demi matahari dan cahayanya di pagi hari*”

12. Sekumpulan daripada sahabat kami, daripada Sahl, daripada Muhammad, daripada bapanya (daripada Abu Muhammad), daripada Abu Abdullah a.s berkata: Aku telah bertanya kepadanya mengenai firman Allah a.s di dalam Surah Asy-Syams (91):1“*Demi matahari dan cahayanya di pagi hari*”, maka beliau a.s berkata: *Asy- Syams* (matahari) adalah Rasulullah s.a.w. Dengannyalah Allah telah menerangkan kepada manusia akan agama mereka. Aku berkata: *Wa l-Qamari idha ma talaa-ha* (dan bulan apabila mengiringinya?) Maka beliau a.s berkata: *Al-Qamar* (bulan) itu adalah Amir al-Mukminin a.s di mana Rasulullah s.a.w telah mengurniakan kepadanya ilmu.

Aku berkata: *Wa l-Laili idha yaghyaa-ha* (dan malam apabila menutupinya)? Maka beliau a.s berkata: *Al-Lail* (malam) adalah para imam yang zalim selain daripada keluarga Rasulullah s.a.w. mereka menduduki tempat di mana keluarga Rasulullah s.a.w lebih layak dengannya. Justeru mereka menutup agama Allah dengan kezaliman, lalu Allah menceritakan perbuatan mereka di dalam firman-Nya “*Dan malam apabila menutupinya*”. Aku berkata: *Wa n-Nahari idha jallaa-ha* (dan siang apabila menampakkannya?) Beliau a.s berkata: Itulah imam

²⁵ Al-Suyuti, *al-Itqaan*, iii, hlm. 82, *al-Durr al-Manthur*, v, hlm. 180 meriwayatkan daripada ‘Aisyah bahawa dia berkata: Surah al-Ahzab dibaca pada zaman Rasulullah s.a.w sebanyak 200 ayat, tetapi pada masa Uthman menulis mashaf ia tinggal hanya 73 ayat sahaja.

daripada zuriat Fatimah a.s. yang akan ditanya mengenai agama Rasulullah s.a.w, lalu ia menjelaskannya kepada siapa yang bertanya kepadanya. Lantaran itu, Allah a.w menceritakan firman-Nya “*Dan siang apabila menampakkannya*”

Takwil Firman Allah “*Sudah datangkah kepadamu berita (mengenai) hari pembalasan?*” Surah Al-Ghaasyiah(88):1

13. Sahl, daripada Muhammad, daripada bapanya, daripada Abu Abdullah a.s , berkata: Aku berkata: “*Sudah datangkah kepadamu berita (mengenai) hari pembalasan?*” Surah al-Ghaasyiah(88):1. Beliau a.s berkata: Al-Qaim akan membalas mereka dengan pedang. Aku berkata: “*Banyak muka pada hari itu tunduk terhina?*” Beliau a.s berkata: Tunduk tanpa penentangan. Aku berkata: ‘*amilatun* [bekerja keras] beliau a.s berkata: Ia bekerja keras tanpa menurut hukum Allah (‘*amilat bi-ghai ma anzala l-Lah*). Aku berkata: *Nasibatun* (penuh dengan penentangan?) Beliau a.s berkata: Menentang para imam (*nasabat ghaira wulaat al-Amr*). Aku berkata: *Taslaa naaran hamiyatan* (memasuki api yang sangat panas), beliau a.s berkata: Memasuki api peperangan di dunia pada masa al-Qaim dan pada hari akhirat api neraka.

Takwil Firman Allah “*Mereka bersumpah dengan nama Allah dengan sumpahnya yang sungguh-sungguh*” Surah Al-Nahl (16):38

14. Sahl, daripada Muhammad, daripada bapanya, daripada Abu Basir, berkata: Aku berkata kepada Abu Abdullah a.s mengenai firman-Nya Surah al-Nahl (16):38 “*Mereka bersumpah dengan nama Allah dengan sumpahnya yang sungguh-sungguh: “Allah tidak akan membangkitkan orang yang mati “(Tidak demikian) bahkan Allah akan membangkitkannya), sebagai suatu janji yang benar, akan tetapi kebanyakan manusia tidak mengetahuinya?”* Beliau a.s berkata kepadaku : Wahai Abu Basir, apa pendapat anda mengenai ayat ini?

Aku berkata: Sesungguhnya musyrikin menyangka dan bersumpah kepada Rasulullah s.a.w bahawa Allah tidak akan membangkitkan orang yang mati. Maka beliau a.s berkata: Binasalah orang yang berkata sedemikian, dan bertanyalah kepada mereka, adakah musyrikin bersumpah dengan Allah atau dengan al-Lata dan al-‘Uzza? Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, maka teranglah kepadaku. Maka beliau a.s berkata kepadaku: Wahai Abu Basir, sekiranya al-Qaim kita datang, maka Allah akan membangkitkan satu kaum di kalangan Syi’ah kita dengan sarung-sarung pedang mereka berada di atas bahu-bahu mereka, lalu al-Qaim menyampaikannya kepada satu kaum di kalangan Syi’ah kita yang belum mati dan mereka berkata: Polan telah

dibangkitkan, begitu juga polan dan polan telah dibangkitkan daripada kubur-kubur mereka dan mereka bersama al-Qaim.

Kemudian al-Qaim menyampaikan perkara tersebut kepada satu kumpulan di kalangan musuh kita, lalu mereka berkata: Wahai kumpulan Syi'ah, alangkah dustanya kamu, ini adalah kerajaan kamu, tetapi kamu bercakap bohong, demi Allah, mereka tidak pernah hidup dan mereka tidak akan hidup sehingga hari Kiamat. Maka Allah menceritakan percakapan mereka di dalam firman-Nya *"Mereka bersumpah dengan nama Allah dengan sumpahnya yang sungguh-sungguh: "Allah tidak akan membangkitkan orang yang mati"*

Takwil Firman Allah *"Maka tatkala mereka merasakan azab kami, tiba-tiba mereka melarikan diri"* Surah Al-Anbiyaa' (21): 12

15. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Tha'labah bin Maimun daripada Badr bin al-Khalil al-Asadi berkata: Aku telah mendengar Abu Ja'far a.s berkata mengenai firman Allah di dalam Surah al-Anbiyaa' (21): 12 *"Maka tatkala mereka merasakan azab kami, tiba-tiba mereka melarikan diri dari negerinya. Janganlah kamu lari tergesa-gesa; kembalilah kepada nikmat yang telah kamu rasakan dan kepada tempat-tempat kediamanmu(yang baik), supaya kamu ditanya"*, maka beliau a.s berkata: Apabila al-Qaim datang dan diutus kepada Bani Umayyah di Syam, lalu mereka lari ke Rom.

Maka golongan Rom berkata kepada mereka: Kami tidak akan membenarkan kamu masuk sehingga kamu menjadi kristian (*tatanassaru*). Lantas mereka menggantungkan salib di tengkuk-tengkuk mereka. Kemudian mereka dibenarkan masuk. Apabila para sahabat al-Qaim datang kepada mereka, mereka menuntut keamanan dan perdamaian. Lantas para sahabat al-Qaim berkata: Kami tidak akan melakukannya sehingga kamu memulangkan kepada kami golongan kami di pihak kamu. Kemudian mereka memulangkan mereka semua kepada para sahabat al-Qaim.

Justeru Allah berfirman *"Maka tatkala mereka merasakan azab kami, tiba-tiba mereka melarikan diri dari negerinya. Janganlah kamu lari tergesa-gesa; kembalilah kepada nikmat yang telah kamu rasakan dan kepada tempat-tempat kediamanmu(yang baik), supaya kamu ditanya"* Al-Qaim akan bertanya mereka mengenai barang simpanan sedangkan beliau a.s lebih mengetahui mengenainya. Justeru mereka berkata di dalam Surah al-Anbiyaa' (21):14-15 *"Aduhai, celaka kami, sesungguhnya kami adalah golongan yang zalim"* *"Maka tetaplah demikian keluhan kami, sehingga kami jadikan mereka sebagai tanaman yang telah dituai, yang tidak dapat hidup lagi"* dengan pedang.

Risalah Pertama Abu Ja'far A.S Kepada Sa'd Al-Khair

16. Muhammad bin Yahya, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Muhammad bin Ismail bin Bazi' dan al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abdullah, daripada Yazid bin Abdullah, daripada orang yang telah memberitahunya, berkata: Abu Ja'far a.s telah menulis surat kepada Sa'd al-Khair:

Bismillahir Rahmanir Rahim

Amma ba'd, adapun kemudian daripada itu, bahawa aku berwasiat kepada kamu supaya bertakwa kepada Allah, kerana ia akan mendatangkan keselamatan daripada kerosakan dan harta rampasan daripada kehancuran. Sesungguhnya Allah akan mempertahankan hamba-Nya dengan takwa selama dia menggunakan akalnyanya. Lalu Dia menampakkannya dengan takwa. Dengan takwa telah berjaya Nuh dan mereka bersamanya di dalam bahteranya. Dengan takwa Salih dan mereka bersamanya terselamat daripada petir.

Dengan takwa telah berjaya golongan yang sabar daripada kebinasaan dan bagi mereka saudara-saudara yang mengikut jalan tersebut mencari kelebihan. Mereka telah meninggalkan kezaliman dan syahwat apabila contoh-contoh yang baik telah sampai kepada mereka daripada al-Kitab. Mereka memuji Tuhan di atas rezeki yang dikurniakan kepada mereka dan merekalah ahli kepujian. Mereka mencela diri mereka kerana keterlanjuran dan merekalah ahli celaan.

Mereka mengetahui bahawa kemurkaan Allah yang Maha Mengetahui adalah kepada orang yang tidak menerima keredaan-Nya. Sesungguhnya Dia menghalang orang yang tidak menerima pemberian-Nya. Sesungguhnya sesatlah orang yang tidak menerima hidayat-Nya. Kemudian Dia membolehkan orang yang melakukan kejahatan bertaubat dengan melakukan kebaikan. Dia telah menyeru hamba-hamba-Nya di dalam al-Kitab dengan suara yang lembut, tidak terputus dan Dia tidak menghalang doa hamba-hamba-Nya.

Justeru Allah melaknati mereka yang menyembunyikan apa yang diturunkan oleh-Nya dan menetapkan ke atas diri-Nya rahmat, lalu rahmat-Nya mendahului kemurkaan-Nya. Lantaran itu, ia akan berkesudahan dengan kebenaran dan keadilan. Ia tidak memulakan kemurkaan kepada hamba-Nya sebelum mereka memarahi-Nya. Itu adalah daripada ilmu yakin dan ilmu takwa. Setiap umat Allah mengangkat ilmu Kitab (ilmu agama) daripada mereka ketika mereka meninggalkannya (kitab) dan mewalikan musuh mereka ketika mereka melantiknya (*tawalluu-hu*). Contoh-contoh mereka meninggalkan Kitab, mereka mengadakan huruf-hurufnya dan menukarkan had-hadnya (*aqamuun hurufa-hu wa-harrafu hududa-hu*). Justeru mereka

meriwayatkannya, tetapi tidak menjaganya. Golongan jahil kagum dengan penghafazan mereka mengenai riwayat. Sementara para ulama pula meninggalkan *al-Ri'aayah* (kefahaman). Di antara contoh-contoh peninggalan mereka akan Kitab Allah bahawa mereka melantik golongan yang tidak mengetahui, lantas mereka dikuasai oleh hawa nafsu dan membawa mereka kepada keburukan. Justeru mereka mengubah agama. Kemudian mereka mewariskannya kepada golongan yang bodoh dan kanak-kanak. Justeru umat mengeluarkan perintah manusia selepas perintah Allah, lalu menentang perintah-Nya.

Sejahat-jahat pelaku kezaliman yang menukarkan wilayah Allah dengan wilayah manusia, ganjaran manusia selepas ganjaran Allah. Keredaan manusia selepas keredaan Allah. Demikianlah ia berlaku kepada umat dan para mujtahid mereka menjadi kagum mengenai ibadat berdasarkan kepada kesesatan tersebut. Justeru ibadat mereka menjadi fitnah kepada mereka dan pengikut-pengikut mereka. Pada para rasul menjadi ikutan kepada ahli ibadat bahawa seorang nabi di kalangan para nabi sudah sempurna ketaatannya, kemudian ia menderhakai Allah, lalu ia dikeluarkan daripada syurga dan ditinggalkan di dalam perut ikan paus. Kemudian ia tidak dapat diselamatkan melainkan dengan pengakuan kesalahannya dan bertaubat.

Kemudian ketahuilah mereka seumpamanya seperti pendeta-pendeta Yahudi dan paderi-paderi Kristian yang bekerja untuk menyembunyikan al-Kitab (*kitmaan al-Kitab*) dan mengubahnya (*tahriif*), maka perniagaan mereka tidak menguntungkan dan mereka tidak pula mendapat hidayat. Kemudian ketahuilah bahawa golongan seperti mereka di kalangan umat ini telah mengadakan huruf-huruf al-Qur'an dan menukarkan had-hadnya, maka mereka adalah bersama pembesar-pembesar [negara].

Apabila berlaku perpecahan di kalangan pemimpin-pemimpin hawa nafsu, maka mereka pula bersama pemimpin-pemimpin yang memiliki dunia yang banyak dan itulah pengetahuan mereka yang sentiasa di dalam ketamakan. Suara Iblis sentiasa didengari di lidah-lidah mereka dengan penuh kebatilan. Para ulama sabar di atas kejahatan mereka dan mereka pula menghina para ulama dengan bebanan. Para ulama pada hakikatnya, juga pengkhianat, jika mereka menyembunyikan nasihat (*katamuu al-Nasihah*) ketika mereka melihat seorang yang sesat, maka mereka tidak menunjukkannya atau seorang mati, maka mereka tidak menyempurnakannya. Maka sejahat-jahat apa yang mereka buat kerana Allah telah membuat perjanjian ke atas mereka di dalam al-Kitab supaya mereka menyuruh melakukan kebaikan dan melarang kejahatan. Menolong di atas kebaikan dan takwa dan tidak menolong di atas dosa dan permusuhan.

Justeru para ulama jahil sentiasa gigih [di dalam perjuangan mereka] dan jika anda menasihati mereka, maka mereka akan berkata:

Anda telah melampau (*tughta*). Dan jika mereka mengetahui kebenaran yang mereka tinggalkan, maka mereka akan berkata: Anda telah menyalahi [kami]. Jika mereka ditinggalkan, maka mereka akan berkata: Anda telah meninggalkan [kami]. Jika mereka berkata: Kemukakan bukti kamu di atas apa yang kamu katakan? Maka mereka akan berkata: Anda telah melakukan *nifaq* (*naafaq-ta*). Jika mereka ditaati, maka mereka akan berkata: Anda menderhakai Allah a.w. Justeru golongan jahil akan binasa di atas apa yang mereka tidak mengetahui, tidak memahami apa yang mereka baca. Mereka membenarkan al-Kitab ketika diperkenalkannya (*al-Ta'rif*) dan membohonginya ketika diceritakan mengenai *tahriifnya*.

Mereka sepertilah pendeta-pendeta Yahudi dan paderi-paderi Kristian sebagai pemimpin-pemimpin hawa nafsu, ketua-ketua kepada keburukan. Sementara yang lain pula duduk di antara kesesatan dan petunjuk tidak mengetahui di antara dua golongan tersebut. Mereka berkata: Orang ramai tidak mengetahui perkara ini, lalu mereka membenarkan bahawa Rasulullah s.a.w telah meninggalkan mereka di dalam keadaan malamnya lebih cerah daripada siang. Bid'ah tidak zahir pada mereka dan sunnah tidak ditukar pada masa mereka serta tidak ada khilaf di kalangan mereka.

Tetapi apabila manusia menutupi kegelapan kesalahan mereka, maka terjadilah dua imam (*imamaini*). Seorang imam menyeru kepada Allah t.w dan seorang imam menyeru kepada neraka. Maka ketika itu syaitan bertutur dengan suaranya yang tinggi di atas lisan para walinya. Kemudian syaitan bersyarikat di dalam harta dan anak dengan orang yang bersyarikat dengannya. Lalu dia melakukan bid'ah, meninggalkan Kitab dan Sunnah.

Kemudian para wali Allah bercakap dengan hujah, mereka mengambil al-Kitab dan hikmah. Lantaran itu, pada hari itu, terpisahlah ahli kebenaran dan ahli kebatilan, lalu ahli kebatilan menjadi hina, lantas mengadakan gencatan senjata dengan ahli hidayah, tetapi membantu ahli kesesatan seperti golongan bersama polan dan seumpamanya. Lantaran itu, kenalilah golongan ini. Adapun golongan yang lain, maka perhatikan mereka betul-betul, mereka adalah golongan yang cerdik (*al-Nujabaa*), sentiasalah bersama mereka, nescaya ia akan menggembarakan keluarga anda. Kerana mereka yang rugi adalah mereka yang merugikan diri mereka sendiri dan keluarga mereka pada hari Kiamat. Itu adalah kerugian yang besar.

Setakat ini sahaja riwayat al-Husain dan di dalam riwayat Muhammad bin Yahya ada sedikit tambahan seperti berikut:

Mereka mempunyai keilmuan mengenai jalan yang benar. Jika mereka menempuhi bala, maka janganlah anda melihat kepada mereka, kerana ia akan berakhir. Kemudian ia akan bertukar menjadi senang. Ketahuilah bahawa saudara-saudara yang boleh dipercayai merupakan

barang simpanan kepada orang lain. Sekiranya sangkaan anda akan hilang daripadaku, nescaya aku akan mendedahkan kepada anda beberapa perkara benar yang aku sembunyikan, tetapi aku tetap ingin menjaga anda. Kerana seorang itu tidak dikatakan *al-Haliim* (lemah lembut) jika dia tidak menjaga seseorang pada tempat takwa. Lemah lembut itu adalah pakaian orang yang alim. Justeru janganlah anda menanggalkannya. *Wa al-Salam*.

Risalah Kedua Abu Ja'far A.S Kepada Sa'd Al-Khair

17. Muhammad bin Yahya, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Muhammad bin Ismail bin Bazi', daripada Hamzah bin Bazi' berkata: Abu Ja'far a.s telah menulis surat kepada Abu Sa'd al-Khair seperti berikut:

Bismillahir Rahmanir Rahim

Amma ba'd, adapun kemudian daripada itu, sesungguhnya surat anda telah sampai kepadaku bahawa anda menyebut padanya mengenai makrifat yang tidak wajar ia ditinggalkan (*ma la yanbaghi tarku-hu*) dan ketaatan orang yang Allah meredai akan keredaannya, maka anda telah menerimanya untuk diri anda selama diri anda tergadai. Sekiranya anda meninggalkannya, nescaya anda takjubkan diri anda sendiri. Sesungguhnya keredaan Allah, ketaatan kepada-Nya dan nasihat-Nya tidak diterima, tidak didapati dan dikenali melainkan pada hamba-hamba yang pelik (*ghurabaa'*).

Sunyi daripada manusia di mana orang ramai mengambilnya sebagai bahan ketawa, kerana mereka lontarkan kepada mereka dengan perkara-perkara yang mungkar. Beliau a.s berkata: Mukmin tidak benar-benar mukmin sehingga ia menjadi orang yang paling dimarahi oleh orang ramai daripada bangkai keldai (*al-Mu'min la yakuna mu'minan hatta yakuuna abghadha ila l-Naasi min jifati l-Himaan*). Sekiranya anda tidak ditimpa bala sebagaimana ia telah menimpa kami, maka anda akan menjadikan fitnah orang ramai itu seperti azab Allah-Aku melindungi anda dan kami dengan Allah daripada perkara tersebut-nescaya kedudukan anda yang jauh menjadi dekat kepadaku. Ketahuilah, semoga Allah mencucuri rahmat kepada anda bahawa sesungguhnya kecintaan kepada Allah tidak dapat dicapai melainkan dengan kemarahan kebanyakan orang ramai. Begitu juga wilayah-Nya tidak dapat dicapai melainkan dengan memusuhi mereka. Hanya golongan yang sedikit sahaja yang dapat mencapainya. Ia daripada Allah bagi mereka yang mengetahui.

Wahai saudaraku sesungguhnya Allah a.w telah menjadikan bersama setiap rasul segelintir ahli ilmu menyeru mereka yang sesat

kepada petunjuk dan mereka pula bersabar menanggung segala kesusahan. Mereka menyahuti orang yang menyeru kepada Allah dan mereka menyeru kepada Allah, maka Allah memberi mereka petunjuk. Lantaran itu, mereka mempunyai kedudukan yang tinggi. Jika musibat berlaku kepada mereka, maka mereka menghidupkan orang mati dengan Kitab Allah, mereka memperlihatkan orang buta dengan cahaya Allah. Berapa ramai orang yang menjadi mangsa kepada pembunuhan Iblis, maka mereka menghidupkannya. Berapa ramai orang yang sesat mereka telah menunjukkan jalan. Mereka mengorbankan darah mereka tanpa membinasakan orang ramai. Alangkah baiknya kesan mereka ke atas orang ramai dan alangkah jahatnya kesan orang ramai ke atas mereka.

Amir Al-Mukminin Menyerupai Isa bin Maryam A.S

18. Daripada beberapa sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad bin Sulaiman, daripada bapanya, daripada Abu Basir berkata: Manakala Rasulullah s.a.w duduk pada suatu hari, tiba-tiba Amir al-Mukminin a.s datang, maka Rasulullah s.a.w bersabda kepadanya: Sesungguhnya anda menyerupai Isa bin Maryam. Jikalau beberapa golongan daripada umatku tidak akan berkata kepada anda sebagaimana golongan Nasrani telah berkata kepada Isa bin Maryam, nescaya aku berkata kepada anda perkataan di mana jika anda melalui di hadapan orang ramai, nescaya mereka akan mengambil tanah di bawah kedua-dua tapak kaki anda bagi mendapatkan berkat²⁶.

Lantas dua orang Badwi, al-Mughirah bin Syu'bah dan beberapa orang Quraisy bersama-sama mereka menjadi marah, mereka berkata: Allah tidak meredainya (Rasulullah s.a.w) kerana membuat perumpamaan sepupunya dengan Isa bin Maryam. Maka Allah menurunkan firman-Nya ke atas Nabi-Nya di dalam Surah al-Zukhruf (43):57-60 *"Dan tatkala putera (Isa) Maryam dijadikan perumpamaan tiba-tiba kaumnya (Quraisy) bersorak kerananya. Dan mereka berkata: Manakah yang lebih baik tuhan-tuhan kami atau dia (Isa)? Mereka tidak memberikan perumpamaan itu kepadamu melainkan dengan maksud membantah sahaja, sebenarnya mereka kaum yang suka bertengkar. Isa tidak lain hanyalah seorang hamba yang kami berikan kepadanya nikmat(kenabian) dan kami jadikananya sebagai tanda bukti (Kekuasaan Allah) untuk Bani Israel. Dan jika kami kehendaki, kami jadikan daripadamu (iaitu daripada Bani Hasyim) sebagai gantimu di muka bumi malaikat-malaikat yang turun-temurun"*. Lalu al-Haris bin 'Umr al-Fihri menjadi marah dan berkata: Wahai Tuhanku, jika inilah kebenaran di sisi Engkau bahawa Bani Hasyim akan mewarisi seorang selepas

²⁶ Di antara kelebihan Imam Ali a.s.

seorang, maka hujanilah kami dengan batu daripada langit atau bawalah kepada kami azab yang pedih.

Maka Allah menurunkan firman-Nya menyahuti seruan al-Harith di dalam Surah al-Anfaal (8): 33 “ *Dan Allah sekali-kali tidak akan mengazab mereka, sedangkan kamu berada di antara mereka. Dan tidaklah (pula) Allah akan mengazab mereka sedangkan mereka minta ampun*”. Kemudian beliau s.a.w bersabda kepadanya: Wahai ‘Umru, sama ada anda bertaubat atau anda meninggalkan tempat ini? Maka ‘Umru berkata: Wahai Muhammad, malah anda menjadikan sesuatu di tangan anda ke atas semua Quraisy sedangkan Bani Hasyim telah mendapat penghormatan Arab dan bukan Arab?

Maka Rasulullah s.a.w bersabda kepadanya: Itu bukanlah urusanku, itu adalah urusan Allah, maka ‘Umru berkata: Hatiku tidak mahu bertaubat, tetapi aku akan pergi jauh daripada anda, lalu dia pergi menaiki kenderaannya. Apabila dia sampai di luar Madinah, maka serpihan batu terkenanya, lalu memusnahkannya. Kemudian wahyu turun kepada Rasulullah s.a.w di dalam Surah al-Ma’aarij (70):1-3 “*Seorang peminta telah meminta kedatangan azab yang bakal terjadi. Untuk golongan kafir(dengan wilayah Ali), yang tidak seorang pun dapat menolaknya, (yang datang) dari Allah, Yang mempunyai tempat-tempat naik*”

Abu Basir berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, kami tidak membacanya sedemikian (*la naqra’u-ha ha-kadhaa*), maka beliau a.s berkata: Demikianlah, demi Tuhan, Jibrail telah menurunkannya kepada Muhammad s.a.w. Demikianlah ia, demi Tuhan, terdapat di dalam mashaf Fatimah a.s. Maka Rasulullah s.a.w bersabda kepada munafikin di sekelilingnya: Pergilah kepada sahabat kamu. Sesungguhnya telah datang kepadanya apa yang dia pohonkan. Allah berfirman di dalam Surah Ibrahim (14): 15 “*Dan mereka memohon kemenangan (ke atas musuh-musuh mereka) dan binasalah semua orang yang berlaku sewenang-wenang lagi keras kepala*”

Takwil Firman Allah Surah Al-Ruum (30) : 41 “Telah kelihatan kerosakan di darat dan di laut”

19. Muhammad bin Yahya, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Ali bin al-Nu’mān, daripada Ibn Maskan, daripada Muhammad bin Muslim, daripada Abu Ja’far a.s mengenai firman-Nya di dalam Surah al-Rum(30): 41 “*Telah kelihatan kerosakan di darat dan di laut disebabkan perbuatan manusia, supaya Allah merasakan mereka sebahagian (akibat) perbuatan mereka, agar mereka kembali(ke jalan yang benar)*” Beliau a.s berkata: Itu, demi Tuhan, ketika kaum Ansar berkata: Seorang amir daripada kami dan seorang amir daripada kamu”.

Tafsir Firman Allah Surah Al-A'raaf (7) : 56 “*Dan janganlah kamu membuat kerusakan di muka bumi, sesudah (Allah) memperbaikinya*”

20. Daripadanya, daripada Muhammad bin Ali, daripada Ibn Maskan, daripada Maisar, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Aku bertanya mengenai firman Allah di dalam Surah al-A'raaf (7): 56 “*Dan janganlah kamu membuat kerusakan di muka bumi, sesudah (Allah) memperbaikinya*”, maka beliau a.s berkata: Wahai Maisar, sesungguhnya bumi adalah rosak, maka Allah memperbaikinya dengan nabi-Nya s.a.w, oleh itu Dia berfirman di dalam Surah al-A'raaf (7): 56 “*Dan janganlah kamu membuat kerusakan di muka bumi, sesudah (Allah) memperbaikinya*”.

BAHAGIAN KETIGA

Khutbah Amir al-Mukminin A.S Mengenai Celaan Mengikut Hawa Nafsu, Bid'ah; Pengubahan Sunnah Rasulullah S.A.W Oleh Tiga Khalifah Sebelumnya, Khutbah Amir Al-Mukminin A.S Mengenai Dukacitanya Di Atas Apa Yang Berlaku Dan Lain-Lain.

Khutbah Amir Al-Mukminin A.S Mengenai Celaan Hawa Nafsu Dan Bid'ah.

21. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Hammad bin Isa, daripada Ibrahim bin 'Uthman, daripada Sulaim bin Qais al-Hilali, berkata: Amir al-Mukminin a.s telah memberi khutbah, lalu beliau a.s memuji Allah, kemudian berselawat ke atasnya s.a.w dan berkata:

Sesungguhnya dua perkara yang aku paling takut ke atas kamu: Mengikut hawa nafsu (*itba' al-Hawa*) dan panjang angan-angan (*tul al-Amal*). Adapun mengikut hawa nafsu, maka ia akan menentang kebenaran. Adapun panjang angan-angan, maka ia akan melupakan akhirat. Sesungguhnya dunia undur ke belakang dan akhirat mara ke depan. Setiap satu mempunyai pengikutnya, maka jadilah kamu pengikut akhirat (*abnaa' al-Akhirat*) dan janganlah kamu menjadi pengikut dunia (*abnaa' al-Dunya*), kerana hari ini amal tanpa hisab dan esok hisab tanpa amal.

Sesungguhnya punca berlakunya fitnah adalah kerana mengikuti hawa nafsu dan hukum-hukum yang dicipta menyalahi hukum Allah. Justeru golongan tertentu menguasai orang ramai. Sesungguhnya kebenaran semata-mata tidak akan ada perselisihan, begitu juga dengan kebatilan semata-mata tidak akan tersembunyi kepada orang yang mempunyai akal, tetapi ia diambil daripada bahagian ini sedikit dan bahagian itu sedikit, lalu kedua-duanya bercampur aduk dan terserlah, maka di sinilah syaitan menguasai di atas para walinya dan berjajalah orang tertentu yang mendapat petunjuk daripada Allah.

Sesungguhnya aku telah mendengar Rasulullah s.a.w bersabda: Bagaimana kamu apabila fitnah menguasai kamu di mana yang kecil membesar dan yang besar menjadi tua, orang ramai biasa dengan perkara tersebut dan mengambilnya sebagai sunnah. Apabila suatu perkara diubah daripadanya, maka orang ramai akan berkata: Sunnah telah diubah (*qad ghuyyirat al-Sunnah*), lalu orang ramai menentangnya. Kemudian perkara ini terus berlaku sehingga fitnah meresapi pemikiran mereka seperti api di dalam sekam dan kisaran dengan hampasnya. Mereka belajar bukan kerana Allah dan bukan pula untuk diamalkan. Mereka mencari dunia dengan amalan akhirat (*yalubuun al-Dunya bi-a'maal al-Akhirat*). Kemudian beliau a.s berdepan dengan keluarganya dan Syi'ahnya seraya berkata:

"Khalifah-khalifah sebelumku telah melakukan perbuatan-perbuatan yang menyalahi Rasulullah s.a.w dengan sengaja. Mereka melanggar janji mereka dengan beliau dengan mengubah sunnah-sunnah beliau. Sekarang jika aku memaksa mereka supaya meninggalkannya dan mengembalikan keadaan sebagaimana di zaman Rasulullah s.a.w, nescaya tenteraku akan bertaburan lari dariku, meninggalkanku bersendirian atau hanya sedikit sahaja di kalangan Syi'ahku yang mengetahui kelebihanku dan *imamahku* melalui Kitab Allah dan Sunnah Rasulullah s.a.w akan tinggal bersamaku. Apa pendapat kalian, sekiranya aku menempatkan Maqam Ibrahim pada tempat yang telah ditempatkan oleh Rasulullah s.a.w.

Mengembalikan Fadak kepada pewaris-pewaris Fatimah (a.s), mengembalikan timbangan dan ukuran seperti yang lazim di zaman Rasulullah s.a.w, mengembalikan tanah kepada orang yang telah diberikan oleh Rasulullah s.a.w, mengembalikan rumah Ja'far kepada pewaris-pewarisnya dan memisahkannya dari masjid (kerana mereka telah merampasnya dan memasukkannya ke dalam masjid); mengembalikan hukum-hukum yang kejam yang dipaksa oleh khalifah-khalifah yang terdahulu ke atas wanita-wanita yang secara tidak sah telah dipisahkan dari suami mereka, mengembalikan jizyah kepada Bani Taghlab, mengembalikan tanah Khaibar yang telah dibahagi-bahagikan, memansuhkan dewan-dewan pemberian dengan meneruskan pemberian kepada semua orang sebagaimana dilakukan pada masa Rasulullah s.a.w tanpa menjadikannya tertumpu di kalangan golongan kaya, memulihkan pajak bumi, menyamakan kaum Muslimin di dalam masalah nikah kahwin, melaksanakan *khums* sebagaimana difardukan Allah (swt).

Memulihkan Masjid Nabi seperti bentuknya yang asal pada zaman Nabi s.a.w, menutup pintu-pintu yang dibuka (selepas kewafatan Rasul) dan membuka pintu-pintu yang ditutup (selepas kewafatan Rasul), mengharamkan penyapuan di atas *al-Khuffain*, mengenakan hukum had ke atas peminum nabit, memerintahkan halal mut'ah wanita dan mut'ah haji sebagaimana pada zaman Nabi s.a.w, memerintahkan takbir lima kali dalam solat jenazah, mewajibkan kaum Muslimin membaca *Bismillahir Rahmanir Rahim* dengan suara yang nyaring pada masa solat, mengeluarkan orang yang dimasukkan selepas Rasulullah s.a.w di dalam masjidnya, iaitu Rasulullah s.a.w telah mengeluarkannya, memasukkan orang yang dikeluarkan selepas Rasulullah s.a.w (beliau sendiri) di mana Rasulullah s.a.w telah memasukkannya, memaksa kaum Muslimin dengan hukum al-Qur'an dan talak menurut Sunnah, mengambil zakat menurut jenis-jenisnya, mengembalikan wuduk basuh dan solat kepada waktunya, syariatnya dan tempatnya, mengembalikan ahli Najran ke tempat-tempat mereka, mengembalikan layanan terhadap

tawanan perang Farsi dan bangsa-bangsa lain kepada kitab Allah dan Sunnah Nabi-Nya.

Sekiranya aku melaksanakan semua ini, nescaya mereka mengembara meninggalkanku. Demi Allah ketika aku perintahkan golongan supaya tidak melakukan solat jama'ah di masjid pada bulan Ramadhan kecuali solat-solat fardu dan memberitahukan kepada mereka bahawa solat sunat berjama'ah (Tarawih) adalah bid'ah, sekelompok tenteraku yang pernah berperang di pihakku mulai berteriak: "Wahai kaum Muslimin! Ali ingin mengubah sunnah Umar dan bermaksud menghentikan kita dari melakukan solat-solat sunat Tarawih pada bulan Ramadhan sehingga aku khuatir mereka akan memberontak. Pada masa yang sama aku sedang menghadapi perpecahan di kalangan umat dan ketaatan mereka kepada pemimpin-pemimpin mereka yang sesat yang hanya menyeru mereka ke neraka (*a'immah dhalalah wa al-Du'ati ila al-Nar*).

Aku telah dikurniakan saham kerabat di dalam firman-Nya Surah al-Anfal (7): 41 “ *Jika kamu beriman kepada Allah dan kepada apa yang kami turunkan kepada hamba kami (Muhammad) di hari Furqan, iaitu di hari bertemunya dua pasukan.*”. Maka kamilah yang dimaksudkan dengan *dhi l-Qurba* (kerabat) di mana Allah telah meletakkan kami selepas diri-Nya dan Rasul-Nya s.a.w sebagaimana firman-Nya Surah al-Hasyar (59): 7 “*Untuk Allah, rasul, kerabat rasul, anak-anak yatim, golongan miskin dan ibnu ssabil* (adalah untuk kami secara khusus) *agar harta itu tidak hanya beredar di kalangan golongan kaya di kalangan kamu. Apa yang diberikan rasul kepada kamu, maka terimalah dia. Dan apa yang dilarangnya bagimu, maka tinggalkanlah, dan bertakwalah kepada Allah. Sesungguhnya Allah sangat keras hukuman-Nya*” bagi golongan yang telah menzalimi mereka sebagai rahmat daripada-Nya untuk kami dan kekayaan yang Allah kurniakan kepada kami dan Dia telah berwasiat kepada nabi kami mengenainya.

Dia tidak menjadikan sedekah sebagai saham kami. Dia telah memuliakan kami Ahlu l-Bait dengan tidak memakan sedekah orang ramai (*ausakh al-Nas*). Justeru mereka telah membohongi Allah, membohongi Rasul-Nya dan menentang kitab-Nya yang bertutur dengan hak kami. Mereka telah menghalang kami daripada fardu yang difardukan oleh Allah untuk kami. Inilah yang dihadapi oleh Ahlu l-Bait nabi selepas nabi kita s.a.w. Allah menentang mereka yang telah menzalimi kami dan tiada helah dan kekuatan melainkan dengan Allah Yang Maha Tinggi dan Perkasa.

Khutbah Amir Al-Mukminin A.S Mengenai Dukacitanya Di Atas Apa Yang Berlaku.

22. Ahmad bin Muhammad al-Kufi, daripada Ja'far bin Abdullah al-Muhammadi, daripada Abu Ruh Faraj bin Qurrah, daripada Ja'far bin Abdullah, daripada Mas'adah bin Sadaqah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Amir al-Mukminin a.s telah memberi khutbah di Madinah, beliau a.s telah memuji Allah dan berselawat ke atas Nabi serta keluarganya. Kemudian beliau a.s berkata:

Amma ba'd, adapun kemudian daripada itu, bahawa sesungguhnya Allah tidak memusnahkan penguasa-penguasa semasa melainkan selepas penangguhan dan kesenangan. Dia tidak memaksa untuk memecahkan kekuatan umat melainkan selepas kehinaan dan bala. Wahai manusia, kamu tidak menerimaku dengan baik. Kamu membelakangi khutbahku. Bukan semua yang mempunyai hati dapat membuka mata hatinya. Bukan semua yang mempunyai pendengaran dapat mendengar. Bukan semua yang mempunyai mata dapat melihat dengan tepat.

Wahai hamba-hamba Allah! Perbaikkanlah penglihatan kamu padanya. Kemudian lihatlah kepada pengaruh mereka. Mereka adalah di atas sunnah keluarga Fir'aun menikmati segala-galanya. Kemudian lihatlah bagaimana Allah menamatkan kehidupan mereka yang mewah. Sesiapa yang bersabar di kalangan kamu, akhirnya ke syurga, kekal di dalamnya selama-lama. Alangkah aneh! Kenapa aku tidak terasa aneh mengenai kesalahan berbagai-bagai puak yang berlainan hujah di dalam agama mereka.

Mereka tidak mematuhi sunnah nabi dan tidak mengikuti amalan wasi. Mereka tidak beriman dengan perkara ghaib, mereka tidak memaafkan keaiban. Perkara yang baik pada mereka adalah apa yang mereka tahu dan perkara mungkar di sisi mereka adalah apa yang mereka ingkar. Setiap orang daripada mereka adalah imam untuk dirinya, melakukan apa dia fikir baik. Justeru mereka sentiasa melakukan kezaliman dan menambahkan kesalahan. Mereka tidak dapat mendekati diri (*taqarruban*) kepada Allah, malah mereka semakin jauh.

Mereka bersahabat dan saling mempercayai di kalangan mereka sahaja. Semuanya menjadi satu kejutan terhadap apa yang diwarisi nabi s.a.w. Malah mereka bertambah liar kepada berita Pencipta langit dan bumi. Mereka adalah orang yang rugi, gua kesamaran, ahli kesesatan dan parasangka. Sesiapa yang telah diwakilkan Allah untuk dirinya dan pendapatnya, maka dia adalah terjamin di sisi orang yang tidak mengetahuinya, terlepas daripada tuduhan di sisi orang yang tidak mengetahuinya.

Mereka sepertilah binatang ternakan yang telah hilang penjaganya, berdukacita di atas perbuatan Syi 'ahku selepas kasih sayang mereka pada hari ini. Bagaimana sebahagian akan menghina akan sebahagian yang lain selepasku dan bagaimana mereka melakukan pembunuhan ke atas sebahagian yang lain. Perpecahan besok adalah daripada tunjang ke cabangnya, mengharap kejayaan tanpa rancangan.

Setiap golongan berpegang kepada satu dahan. Apabila dahan itu condong, maka dia condong bersamanya. Sedangkan Allah-Segala pujian untuk-Nya- akan mengumpulkan mereka pada suatu hari yang malang bagi Bani Umayyah sebagaimana Dia mengumpulkan kesejukan musim sejuk- Allah akan menjinakkan di kalangan mereka. Kemudian Dia menjadikan mereka timbunan seperti timbunan awan. Kemudian Dia membuka untuk mereka beberapa pintu untuk mereka melaluinya seperti dua kebun di dalam kebanjiran.

Kemudian Dia mengutus pelarian yang tidak mematuhi sunnah-Nya, lalu Dia mencampakkan mereka di perut lembah dan mengeluarkan mata air serta mengambil hak sesuatu golongan di tempat mereka dengan sewajarnya. Ini adalah kerana mengusir Bani Umayyah dan mereka tidak akan menjadi perampas lagi. Allah akan meletakkan mereka di suatu sudut khusus bagi menentang perbuatan mereka yang jahat.

Demi Yang telah memecah biji-bijian dan menyuburkan jiwa bahawa ia akan berlaku sedemikian. Seolah-olah aku sedang mendengar suara kuda dan percakapan tentera mereka. Demi Allah, apa yang berada di tangan mereka akan cair dan hilang selepas ketinggian dan kekuasaan mereka di dalam negara. Umpama cairnya besi di atas api. Sesiapa yang mati di kalangan mereka, maka dia mati di dalam sesat. Dan kepada Allah a.w melaksanakan hukuman-Nya ke atas mereka yang melakukannya. Allah akan menerima taubat daripada mereka yang bertaubat.

Mudah-mudahan Allah menghimpunkan Syi'ahku selepas perselisihan bagi menghadapi hari yang paling dukacita bagi Bani Umayyah. Tiada pilihan bagi sesiapaupun, malah pilihan dan urusan adalah bagi Allah.

Wahai manusia, sesungguhnya mereka yang menuntut *Imamah* yang bukan di kalangan ahlinya adalah ramai jika kamu tidak benar-benar mengetahui kebenaran dan jika kamu tidak dapat menolak kebatilan. Orang seperti kamu tidak akan berani melakukannya apatah lagi bagi melenyapkan ketaatan dan menjauhkannya daripada ahlinya. Tetapi kamu akan menghadapi keadaan yang sama dengan Bani Israel yang telah sesat pada masa Musa Bin Imran a.s. Kesesatan kamu akan bertambah selepasku berlipat ganda. Sekiranya kamu dapat hidup selepasku masa pemerintahan Bani Umayyah, maka sesungguhnya kamu akan berhadapan dengan kuasa yang menyeru kepada kesesatan. Dan Kamu menghidupkan kebatilan.

Kamu membelakangi kebenaran, memutuskan perhubungan yang rapat dengan ahli Badr. Sementara itu kamu menghubungi mereka yang jauh di kalangan anak-anak mereka yang memerangi Rasulullah s.a.w. Aku bercita-cita jika kuasa yang berada di tangan mereka itu hilang, maka bagi kami perkiraannya bagi menghukum mereka dengan

sewajarnya. Apabila berakhirnya hari mereka, maka bintang akan terserlah di timur dan bulan yang bersinar akan terserlah kepada kamu.

Apabila ia berlaku sedemikian, maka bersegeralah bertaubat. Dan ketahuilah jika kamu mengikuti sinar timur, nescaya kamu mengikuti jejak Rasulullah s.a.w. Kamu dapat mengobati daripada buta, pekak dan bisu. Kamu memadai apa yang ada dan meninggalkan beban tanggungan di tengkuk kamu. Allah tidak menjauhi melainkan mereka yang enggan (*abaa*) dan zalim serta mengambil sesuatu yang bukan haknya sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Syu 'ara' (26): 227 "*Dan orang yang zalim itu kelak akan mengetahui ke tempat mana mereka akan kembali*"

Khutbah Amir Al-Mukminin A.S Mengenai Kezaliman dan Penindasan

23. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Ali bin Ri'ab dan Ya'qub al-Sarraj, daripada Abu Abdullah a.s bahawa sesungguhnya Amir al-Mukminin a.s apabila dilantik selepas pembunuhan Uthman, maka beliau a.s menaiki mimbar dan berkata: Segala puji bagi Allah Yang Maha Tinggi. Dia Maha dekat dan Maha Tinggi di atas sesuatu penglihatan.

Aku naik saksi bahawa sesungguhnya tiada tuhan melainkan Allah Yang Esa. Dan aku naik saksi bahawa sesungguhnya bahawa Muhammad adalah hamba-Nya dan Rasul-Nya, penutup segala nabi, hujah Allah ke atas alam sejagat, membenarkan segala para rasul yang terdahulu. Dia bersifat kasihan belas kepada mukminin. Maka selawat Allah dan para malaikat-Nya ke atasnya dan keluarganya.

Adapun kemudian daripada itu. *Amma ba'du*, wahai manusia, sesungguhnya kezaliman membawa pelakunya kepada neraka. Sesungguhnya orang pertama yang telah melakukan kezaliman (*bagha*) ke atas Allah adalah 'Unaq binti Adam dan ia merupakan orang yang pertama dibunuh oleh Allah di suatu tempat di bumi bernama Jarib. Dia mempunyai dua puluh anak jari tangan dan setiap anak jari mempunyai dua kuku yang panjang. Lantas Allah menguasainya dengan seekor singa seperti gajah dan seekor serigala seperti unta serta seekor helang seperti baghal, lalu mereka membunuhnya. Sesungguhnya Allah telah membunuh mereka yang perkasa dan zalim (*al-Jababirah*) mengikut keadaan mereka yang selayaknya. Dia telah mematikan Haman, membinasakan Fir'aun dan membunuh Uthman.

Sesungguhnya bala kamu telah kembali sebagaimana keadaannya pada hari Allah mengutus Nabi-Nya s.a.w. Demi Yang telah mengutusnya dengan kebenaran bahawa kamu akan menyayi seperti burung murai, bergembira seperti burung gagak dan anda akan mengangkat "tongkat kadar" sehingga yang di bawah kamu kembali ke atas dan yang tinggi kamu akan kembali ke bawah. Orang yang

terdahulu hendaklah di dahulukan, tetapi mereka telah mengabaikannya.

Demi Allah aku bukanlah menyembunyikan penentanganku dan aku tidak sedikit pun berbohong. Sesungguhnya aku telah meramalkan keadaan ini. Pada hari ini kesalahan adalah seperti kuda liar yang ditunggang oleh ahlinya dan dicabut tali mulutnya, kemudian ia membawanya ke nereka. Sesungguhnya takwa merupakan binatang tunggangan yang baik, ditunggang oleh ahlinya, dibukakan kepadanya pintu-pintu syurga dan mendapati bauannya yang harum. Dikatakan kepadanya: *“Dan masuklah ke dalamnya dengan sejahtera lagi aman”* (Surah al-Hijr(15):46)

Sesungguhnya ramalan ini telah didahului oleh orang yang terdahulu daripadaku. Sesungguhnya tiada nabi selepas nabi Muhammad s.a.w yang dapat menyelamatkan mereka daripada api neraka Jahanam. Kebenaran dan kebatilan ada penyokongnya. Aku hanya bekerja keras, tetapi aku khuatir kamu akan menjadi jemu denganku kerana tidak sependapat denganku. Jika aku mahu aku berkata: Allah memaafkan apa yang telah berlaku. Dua orang lelaki telah mendahuluinya (Uthman), lalu datang yang ketiga seperti burung gagak yang mementingkan perutnya.

Celaka baginya, jika dikerat dua sayapnya dan dipotong kepalanya adalah lebih baik baginya. Jauh dari syurga dan neraka di hadapannya. Tiga, dua dan lima, tiada bagi mereka yang ke enam: Malaikat berterbang dengan dua sayapnya, seorang nabi yang Allah memegang di kedua ketiakannya. Seorang mujtahid yang gigih, penuntut yang mengharapkan, dan orang yang cuai adalah di neraka. Kanan dan kiri adalah menyesatkan. Jalan tengah adalah jalan yang didatangi kitab dan *athaar* kenabian. Binasalah orang yang menuntut bukan haknya. Rugilah orang yang menipu. Sesungguhnya Allah telah mengajar umat ini dengan pedang dan cemeti yang mana seorang Imam tidak menahan diri daripada kedua-duanya. Justeru bersembunyilah di rumah-rumah kamu dan perbaikilah silaturahim di antara kamu serta taubat daripada kamu. Sesiapa yang menzahirkan penentangannya kepada kebenaran akan binasa

Hadis Ali Bin Al-Husain A.S

24. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Hasan bin al-Mahbub, daripada Hilal bin ‘Atiyyah daripada Abu Hamzah, daripada Ali bin al-Husain a.s berkata: Sesungguhnya orang yang paling dicintai Allah adalah orang yang paling baik amalannya. Sesungguhnya orang yang paling besar amalannya di sisi Allah adalah orang yang paling besar cintanya kepada Allah.

Orang yang paling berjaya dari azab Allah adalah orang yang paling takut kepada-Nya. Orang yang paling hampir kepada Allah adalah orang

yang paling baik akhlaknya. Orang yang paling diredai Allah adalah orang yang bertanggungjawab terhadap keluarganya. Dan orang yang paling mulia di sisi Allah adalah orang yang paling takwa kepada-Nya.

Alamat-Alamat Akhir Zaman

25. Daripada para sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Musa bin Umar al-Saiqal, daripada Abu Syu'azib al-Muhamili, daripada Abdullah bin Sulaiman, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Amir al-Mukminin a.s berkata: Akan tiba suatu zaman, orang yang jahat (*faajir*) dihormati, pelawak atau pelakon didekati dan orang yang insaf diperkecilkan.

Abu Abdullah a.s berkata: Ada orang berkata kepadanya: Bilakah perkara itu akan berlaku, wahai Amir al-Mukminin? Beliau a.s berkata: Apabila amanah diambil sebagai harta rampasan, zakat sebagai hutang, ibadat sebagai perkara yang boleh ditanggguhkan dan silaturahmi diputuskan.

Abu Abdullah a.s berkata: Ada orang bertanya: Bilakah perkara itu akan berlaku, wahai Amir al-Mukminin? Beliau a.s berkata: Apabila perempuan memegang kuasa, lalu mereka menggunakan para hamba dan remaja.

Pembahagian Harta Dengan Saksama

26. Daripada beberapa para sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ya'qub bin Yazid, daripada Muhammad bin Ja'far al-Uqba secara *marfuu'* berkata: Amir al-Mukminin a.s telah memberi khutbah, lalu beliau a.s memuji Allah, kemudian berkata: Sesungguhnya Adam tidak melahirkan seorang hamba lelaki dan seorang hamba perempuan (*lam yalid 'abdan wa la amatan*). Sesungguhnya manusia semuanya merdeka, tetapi Allah melebihkan sebahagian kamu ke atas sebahagian yang lain.

Sesiapa yang menghadapi bala, maka hendaklah dia bersabar tanpa memarahi Allah. Kadang-kadang berlaku sesuatu sedangkan kami adalah sama di antara yang hitam dan yang merah. Marwan berkata kepada Talhah dan al-Zubair: Beliau (Ali a.s) tidak menghendaki perkara ini selain daripada kamu berdua. Marwan berkata: Beliau (Ali a.s) telah memberi setiap orang tiga dinar. Beliau a.s telah memberi seorang lelaki Ansar sebanyak tiga dinar. Kemudian datang budak hitam, lalu beliau a.s memberi tiga dinar. Lantas lelaki Ansar berkata: Wahai Amir al-Mukminin, budak ini aku telah memerdekakannya kelmarin, tetapi anda menjadikan aku dan dia sama? Beliau a.s berkata: Sesungguhnya aku telah melihat pada Kitab Allah, maka aku tidak dapati kelebihan anak-anak Ismail ke atas anak-anak Ishaq.

Hadis Nabi S.A.W Ketika Dibentangkan Kuda Kepadanya

27. Abu Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Salim, daripada Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ahmad bin al-Nadhar, daripada Muhammad bin Yahya, daripada Muhammad bin Abu al-Qasim, daripada al-Husain bin Abu Qatadah, daripada 'Umru bin Syamar, daripada Jabir, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Rasulullah s.a.w telah keluar ketika pembentangan kuda, kemudian beliau s.a.w melalui kubur Abu Uhaihah, maka Abu Bakr berkata: Allah melaknati tuan kubur ini, demi Allah, jika dia menentang jalan Allah dan membohongi Rasulullah s.a.w.

Kemudian anak lelaki si mati bernama Khalid berkata: Allah melaknati Abu Qahafah, kerana dia tidak menghormati tetamu dan tidak memerangi musuh. Rasulullah s.a.w bersabda kepada Abu Qahafah: Jika kamu berhadapan dengan musyrikin, maka jadikan ungkapan kamu secara umum bukan secara khusus. Lantas Khalid menjadi marah, kemudian berdiri, lalu kuda ditunjukkan kepadanya. Kemudian seekor kuda melaluinya, "Uyainah bin Hasn berkata: Kuda ini begini dan begini, lalu Rasulullah s.a.w bersabda: Datanglah kepada kami, kerana aku lebih mengetahui mengenai kuda daripada anda, maka 'Uyainah berkata: Aku lebih mengetahui mengenai *al-Rijal* (lelaki) daripada anda.

Lantas Rasulullah s.a.w memarahinya sehingga kelihatan mukanya merah sambil bersabda kepadanya: Manakah lelaki yang lebih baik? 'Uyainah bin Hasn berkata: Lelaki yang paling baik adalah di Najd. Mereka meletakkan pedang-pedang mereka di atas bahu-bahu mereka sementara anak panah di dalam kotak kuda mereka. Kemudian mereka melontarkannya ke hadapan.

Rasulullah s.a.w bersabda: Anda telah berbohong. Ini adalah kerana lelaki Yaman adalah lebih baik mengenai keimanan dan hikmah. Sekiranya tiada hijrah, nescaya aku seorang daripada ahli Yaman. Dingin dan keras hati adalah kaum Badwi. Rabi'ah dan Mudhar adalah yang paling ramai memasuki syurga. Hadrhramaut adalah lebih baik daripada Amir bin Sa'sa'ah. Menurut riwayat yang lain adalah lebih baik daripada al-Harith bin Mu'awiyah. Bajilah adalah lebih baik daripada Ra'al dan Zakwan. Jika Lahayan binasa, aku tidak peduli. Kemudian baginda bersabda: Allah melaknati empat raja: Jamdan, Makhusan, Musyrihan dan Abdha'ah serta adik perempuan mereka bernama al-'Umradah. Allah melaknati *al-Muhallil* dan *al-Muhallalah*. Dan sesiapa yang mewartakan orang yang bukan walinya. Sesiapa yang mendakwa keturunan yang tidak dikenali. Orang yang menyerupai kaum lelaki dan perempuan. Perempuan yang menyerupai lelaki. Sesiapa yang melakukan bid'ah di dalam Islam atau melindungi orang yang melakukan bid'ah.

Sesiapa yang membunuh bukan pembunuhnya atau memukul bukan orang yang memukulnya dan orang yang melaknati kedua ibu bapanya. Seorang lelaki berkata: Wahai Rasulullah, adakah ada lelaki yang melaknati kedua ibu bapanya? Baginda bersabda: Dia melaknati bapa-bapa dan ibu-ibu orang lain, lalu mereka melaknati dua ibu bapanya. Allah melaknati Ra'ian, Zakwan, 'Adhlan, Lahayan dan al-Mujzamin di kalangan Asad, Ghatafan, Abu Sufyan bin Harb, Syahbala, dua anak lelaki kepada Malikah bin Jazim, Marwan, Huwazah dan Huwanah.

Nasihat Amir Al-Mukminin A.S Kepada Maulanya Yang Telah Lari Kepada Mu'awiyah.

28. Ali bin Ibrahim, daripada Muhammad bin Isa, daripada Yunus, daripada sebahagian daripada sahabatnya daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya seorang *maula* kepada Amir al-Mukminin a.s telah meminta harta daripada Amir al-Mukminin a.s, maka beliau a.s berkata: Akan dikeluarkan pemberianku ('*ata'i*'), maka aku akan membahagikannya kepada anda, lalu dia berkata: Aku tidak berpuas hati, lalu dia keluar kepada Mu'awiyah. Lalu dia diterima oleh Mu'awiyah.

Lelaki itu menulis surat kepada Amir al-Mukminin a.s memberitahunya mengenai harta yang dia perolehi daripada Mu'awiyah. Maka Amir al-Mukminin a.s menulis surat kepadanya: Adapun kemudian daripada itu, *amma ba'd*, sesungguhnya harta yang ada di tangan anda itu ada pemiliknya sebelum anda dan ia menjadi milik ahlinya selepas anda. Sesungguhnya milik anda adalah apa yang aku peruntukkan untuk diri anda (*ma mahhadt li-nafsi-ka*). Justeru cintailah diri anda demi kebaikan anak lelaki anda.

Ini adalah kerana anda mencukupi syarat salah seorang daripada dua lelaki: Seorang lelaki yang beramal kerana mentaati Allah, lalu dia menjadi bahagia dengan apa yang anda alami atau dia seorang lelaki yang melakukan sesuatu kerana maksiat kepada Allah, lalu dia menderita kerana anda memberi bukan haknya kepadanya. Tiada seorangpun di dalam kedua-dua keadaan ini layak untuk memberi sesuatu kepada anda. Lantaran itu, letaklah harapan bagi orang yang telah mati sebagai mengharapkan rahmat Allah. Dan percayalah bagi orang yang masih hidup dengan rezeki Allah.

Percakapan Ali Bin Al-Husain A.S

29. Muhammad bin Yahya telah memberitahuku, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa dan Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Hasan bin Mahbub, daripada Abdullah bin Ghalib al-Asadi daripada

bapanya, daripada Sa'id bin al-Musayyab berkata: Ali bin al-Husain a.s telah memberi nasihat kepada orang ramai di masjid Rasulullah s.a.w pada setiap jumaat supaya zuhud di dunia dan beramal dengan amalan akhirat. Beliau a.s berkata:

Wahai manusia, bertakwalah kamu kepada Allah dan ketahuilah bahawa sesungguhnya kamu kepada-Nyalah akan dikembalikan. Maka setiap jiwa akan mendapati apa yang dilakukannya di dunia ini sama ada baik dan buruk di hadapannya kelak. Ia mahu jika di antara dunia dan dirinya masa yang panjang dan Allah memperingatkan kamu mengenai diri-Nya. Aduhai anak Adam yang pelupa sedangkan ia tidak dilupai.

Wahai anak Adam, sesungguhnya ajal kamu adalah lebih cepat kepada kamu. Ia telah mendatangi kamu dan hampir mendapati kamu. Seolah-olah ajal kamu telah sampai dan malaikat telah mengambil roh kamu dan kamu berada di dalam kubur kamu seorang diri. Lalu dikembalikan roh kamu. Dua malaikat Munkar dan Nakir bergegas kepada kamu kerana mahu bertanya kamu dan menguji kamu.

Sesungguhnya perkara yang pertama mereka berdua akan bertanya kepada kamu adalah mengenai Tuhan yang kamu sembah, mengenai nabi kamu yang diutus kepada kamu, mengenai agama yang kamu anuti, mengenai Kitab yang kamu membacanya dan mengenai Imam yang kamu mewalikannya. Kemudian mengenai umur yang kamu habiskan.

Harta dari manakah kamu mendapatinya dan kepada siapa kamu membelanjakannya. Berwaspadalah dan renunglah diri kamu. Sedialah jawapan sebelum ujian. Sekiranya kamu seorang mukmin mengetahui dengan agama kamu mengikuti golongan yang benar, mewalikan para wali Allah, nescaya Allah menerima hujah kamu, lidah kamu bercakap dengan benar dapat menjawab dengan baik, lalu kamu diberi khabar gembira dengan syurga dan keredaan-Nya. Para malaikat mengalu-ngalukan kamu dengan gembira.

Sekiranya kamu tidak sedemikian, lidah kamu tidak dapat bertutur, hujah kamu dapat ditumpaskan dan kamu tidak dapat menjawab. Lantas kamu diberi khabar sedih dengan neraka. Lalu malaikat azab mengalu-ngalukan kamu dengan neraka jahim. Ketahuilah wahai anak Adam, bahawa sesungguhnya azab yang paling digeruni adalah pada hari berlakunya Kiamat yang mana Allah mengumpulkan golongan yang terdahulu dan terkemudian. Hari ditiupkan di dalam pelbagai bentuk manusia dan dikeluarkan mereka di dalam kubur. Iaitu hari yang tidak diambil fidyah, tidak diterima kemaafan dan taubat. Hanya apa yang ada sebagai balasan kebaikan dan balasan kejahatan. Sesiapa di kalangan mukminin mengerjakan amalan baik di dunia meskipun sebesar biji sawi, maka dia akan mendapatinya di akhirat. Sebaliknya sesiapa di kalangan mukminin mengerjakan amalan jahat di dunia ini meskipun sebesar biji sawi, maka dia akan mendapatinya di akhirat.

Justeru berwaspadalah, wahai manusia, daripada dosa dan maksiat yang dilarang oleh Allah di dalam Kitab-Nya. Kamu tidak terlepas daripada balasan Allah, peringatan dan ugutan-Nya ketika syaitan yang terkutuk menyeru kamu kepada kelazatan syahwat di dunia ini. Sesungguhnya Allah a.w berfirman di dalam Surah al-A'raaf (97): 201 “*Sesungguhnya golongan yang bertakwa bila mereka ditimpa was-was dari syaitan, mereka ingat kepada Allah, maka ketika itu juga mereka melihat kesalahan-kesalahannya*”

Lantaran itu, biasakanlah hati kamu supaya takutkan Allah dan ingatlah apa yang telah dijanjikan oleh Allah kepada kamu ketika kamu kembali kepada-Nya dengan pahala-Nya sebagaimana Dia telah menakutkan kamu dengan balasan-Nya. Justeru sesiapa yang takutkan sesuatu, maka dia akan berwaspada mengenainya. Sesiapa yang berwaspada mengenai sesuatu, dia akan menjauhinya. Lantaran itu, janganlah kamu lalai kepada kecantikan dunia yang penuh dengan kelecikan. Allah berfirman di dalam Surah al-Nahl (16): 45-6 “*Maka apakah golongan yang membuat makar yang jahat itu, merasa aman (dari bencana) ditenggelamkannya bumi oleh Allah bersama mereka, atau datangnya azab kepada mereka dari tempat yang mereka tidak sedari. atau Allah mengazab mereka ketika mereka di dalam perjalanan, maka sekali-kali mereka tidak dapat menolak (azab itu)*”

Justeru berwaspadalah mengenai apa yang telah diterangkan oleh Allah dan renunglah apa yang telah dilakukan-Nya terhadap golongan yang zalim di dalam Kitab-Nya dan kamu tidak dapat mengelakkan diri kamu sebagaimana berlaku kepada mereka. Sesungguhnya orang yang bahagia adalah orang yang menerima nasihat orang lain. Sesungguhnya Allah telah menerangkan kepada kamu apa yang dilakukan kepada golongan yang zalim sebelum kamu sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Anbiyaa' (21): 11-15 “*Dan berapa banyaknya (penduduk) negeri yang zalim yang telah kami binasakan*”.

Apa yang dimaksudkan dengan negeri (*qaryah*) adalah penduduknya sebagaimana firman-Nya di dalam ayat yang sama “*Dan kami adakan sesudah mereka itu kaum yang lain (sebagai penggantinya)*” Dan firman-Nya di dalam ayat yang sama “*Maka tatkala mereka merasakan azab kami, tiba-tiba mereka lari tergesa-gesa daripadanya. Janganlah kamu lari tergesa-gesa; kembalilah kamu kepada nikmat yang kamu telah rasakan dan kepada tempat-tempat kediamanmu (yang baik) supaya kamu ditanya. Mereka berkata: Aduhai, celaka kami, sesungguhnya kami adalah golongan yang zalim. Maka tetaplah demikian keluhan mereka, sehingga kami jadikan mereka sebagai tanaman yang telah dituai, yang tidak dapat hidup lagi*”

Demi Allah, inilah nasihat untuk kamu bagi menakutkan kamu. Jika kamu menerima nasihat dan takut, maka firman Allah itu

dikembalikan kepada pelaku dosa dan maksiat. Allah berfirman di dalam Surah al-Anbiyaa' (21) : 46 *"Dan sesungguhnya jika mereka ditimpa sedikit sahaja dari azab Tuhanmu, pastilah mereka akan berkata: Aduhai, celakalah kami, bahawasanya kamilah orang yang menzalimi diri sendiri"*

Jika kamu berkata: Wahai manusia, sesungguhnya Allah maksudkan ayat ini untuk ahli syirik, maka jawabannya bagaimana Dia berfirman di dalam Surah yang sama ayat 47 *"Kami akan memasang timbangan yang tepat pada hari kiamat, maka tiadalah dirugikan seseorang barang sedikitpun. Dan jika (amalan itu) hanya seberat biji sawi pun pasti kami mendatangkan (pahala) nya. Dan cukuplah kami menjadi golongan yang membuat perhitungan"*

Ketahuilah wahai hamba Allah bahawa ahli syirik tidak diadakan timbangan dan dewan untuk mereka. Sesungguhnya mereka dikumpulkan terus ke neraka jahanam secara berkelompok. Sesungguhnya timbangan dan dewan diadakan untuk golongan Islam. Justeru bertakwalah kepada Allah, wahai hamba-hamba Allah, ketahuilah bahawa Allah tidak suka kepada perhiasan dunia dan mempercepatkannya kepada salah seorang para walinya.

Sesungguhnya Dia telah menciptakan dunia dan menciptakan ahlinya bagi menguji mereka mengenai siapakah di kalangan mereka yang baik amalannya untuk akhiratnya. Demi Allah, Dia telah memberi contoh yang banyak kepada kamu dan memaparkan ayat-ayat kepada mereka supaya mereka berfikir. Tiada kekuatan melainkan dengan Allah. Justeru amalkan zuhud di dunia sebagaimana diperintahkan oleh Allah. Dia berfirman di dalam Surah Yunus (10): 24 *"Sesungguhnya perumpamaan kehidupan duniawi itu, adalah seperti air (hujan) yang kami turunkan dari langit, lalu tumbuhlah dengan suburnya kerana air itu tanam-tanaman bumi, di antaranya ada yang dimakan manusia dan binatang ternak. Hingga apabila bumi itu telah sempurna keindahannya, dan memakai (pula) perhiasannya, dan pemilik-pemiliknya mengira bahawa mereka pasti menguasainya, tiba-tiba datanglah kepadanya azab-azab kami di waktu malam atau siang, lalu kami jadikan (tanam-tanaman) laksana tanam-tanaman yang telah disabit, seakan-akan belum pernah tumbuh kelmarin. Demikianlah kami menjelaskan tanda-tanda kekuasaan (kami) kepada golongan yang berfikir"*

Justeru jadilah kamu hamba-hamba Allah yang berfikir dan janganlah cenderung kepada dunia, kerana Allah berfirman kepada Nabi Muhammad s.a.w di dalam Surah Hud (11): 113 *"Dan janganlah kamu cenderung kepada golongan yang zalim yang menyebabkan kamu disentuh api nereka"*. Lantaran itu, janganlah kamu cenderung kepada perhiasan dunia seperti orang yang mengambilnya sebagai tempat tinggal yang kekal (*daar qaraar*) atau sebagai rumah syaitan (*manzil syaitan*), kerana dunia adalah tempat beramal.

Justeru berbekallah dengan amal yang soleh di dunia sebelum berlalunya hari-harinya sebelum kerosakannya. Ia akan dirosakkan oleh Yang membinanya. Aku memohon pertolongan dari Allah untuk kami dan kamu supaya ditambahkan takwa dan zuhud di dunia. Dia menjadikan kami dan kamu di kalangan golongan yang zuhud di dunia ini, kerana inginkan pahala di akhirat. Selawat dan salam kepada Muhammad dan keluarganya.

Hadis Syeikh Bersama Al-Baqir A.S

30. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Muhammad bin Sinan, daripada Ishaq bin 'Ammar berkata: Seorang lelaki daripada sahabat kami, daripada al-Hakam bin 'Utaibah berkata: Manakala aku bersama Abu Ja'far a.s, rumahnya adalah penuh dengan keluarganya. Tiba-tiba seorang syeikh datang bertongkat dengan kambingnya sehingga dia sampai ke pintu rumah.

Beliau berkata: Salam ke atas anda, wahai anak lelaki Rasulullah, rahmat dan berkat-Nya. Kemudian beliau diam, lalu Abu Ja'far a.s berkata: Salam kembali ke atas anda. Kemudian syeikh berhadapan dengan keluarganya a.s dan berkata: Salam ke atas kamu semua, kemudian beliau diam sehingga mereka menjawab salamnya. Kemudian beliau berhadapan dengan Abu Ja'far a.s dan berkata: Wahai anak lelaki Rasulullah s.a.w, dekatilah aku, Allah jadikan aku tebusan anda. Demi Allah, sesungguhnya aku mencintai kamu (*inni la-uhibbu-kum*) dan aku mencintai orang yang mencintai kamu.

Demi Allah, aku tidak mencintai kamu dan aku tidak mencintai orang yang mencintai kamu kerana tamak kepada dunia. Demi Allah, aku memarahi musuh kamu dan melepaskan diriku daripadanya (*inni la-abghadhu 'aduwwa-kum wa abra'u min-hu*). Demi Allah, aku tidak memarahinya dan melepaskan diriku daripadanya kerana ketegangan di antara aku dan dia. Demi Allah, aku akan menghalalkan halal kamu dan mengharamkan haram kamu dan aku menunggu urusan kamu, adakah anda mengharapkan aku? Allah jadikan aku tebusan anda? Maka Abu Ja'far a.s berkata: Kepadaku, kepadaku sehingga beliau a.s memintanya duduk di sisinya, kemudian berkata: Wahai syeikh, sesungguhnya bapaku Ali bin al-Husain a.s telah didatangi oleh seorang lelaki yang telah bertanya kepadanya sebagaimana anda bertanya kepadaku, maka bapaku berkata kepadanya: Sekiranya anda mati, anda akan dikembalikan kepada Rasulullah s.a.w, Ali, al-Hasan, al-Husain dan Ali bin al-Husain. Hati anda akan gembira, dada anda menjadi lapang, mata anda akan menjadi tenang dan anda akan disambut dengan meriah bersama malaikat *al-Kiram al-Katibin* jika nyawa anda sampai di halkum. Sekiranya anda hidup, anda akan melihat ketenangan yang dikurniakan

oleh Allah kepada anda dan anda akan bersama kami di tempat yang tinggi.

Syeikh berkata: Bagaimana anda berkata sedemikian, wahai Abu Ja'far? Maka beliau a.s mengulangi kembali kata-katanya. Syeikh berkata: Allah Akbar, wahai Abu Ja'far, jika aku mati (*in ana muttu*) aku akan dikembalikan kepada Rasulullah s.a.w, Ali, al-Hasan, al-Husain dan Ali bin al-Husain a.s, matakuk menjadi tenang, hatiku bergembira, dadaku menjadi lapang dan aku akan disambut dengan meriah bersama malaikat *al-Kiram al-Katibin* sehingga nyawaku sampai ke halkum. Sekiranya aku hidup, aku akan melihat ketenangan yang dikurniakan oleh Allah kepadaku dan aku akan bersama kamu di tempat yang tinggi?!!

Kemudian syeikh mulai menangis tersedu-sedu sehingga beliau melekat pipinya di bumi. Ahlu l-Bait menangis tersedu-sedu manakala mereka melihat keadaan syeikh. Abu Ja'far a.s datang, lalu menyapu linangan air mata syeikh dengan anak jarinya. Kemudian syeikh mengangkat kepalanya sambil berkata kepada Abu Ja'far a.s: Wahai anak lelaki Rasulullah s.a.w, hুলurkan tangan anda kepadaku, Allah jadikan aku tebusan anda, lalu beliau memegang tangannya, terus mengucupnya dan meletakkannya di atas dua matanya dan pipinya.

Kemudian beliau meletakkannya di atas perutnya dan dadanya sambil berkata: Salam ke atas kamu, maka Abu Ja'far a.s melihat di belakang kepalanya. Kemudian beliau a.s berhadapan dengan orang ramai, lalu berkata: Sesiapa yang ingin melihat kepada seorang lelaki daripada ahli syurga (*man ahabba an yanzura ila rajulin min ahli al-Jannah*), maka hendaklah dia melihat kepada lelaki ini (*fa-l yanzur ila haadhaa*). Al-Hakam bin 'Utaibah berkata: Aku tidak pernah melihat satu majlis ratapan seperti ini.

Kisah Penjual Minyak (*sahib al-Zait*)

31. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin al-Hakam, daripada sebahagian daripada sahabat kami daripada Abu Abdullah a.s berkata: Seorang lelaki penjual minyak amat mencintai Rasulullah s.a.w. Apabila beliau mahu pergi untuk mendapatkan keperluannya, beliau tidak akan pergi sehingga beliau melihat kepada Rasulullah s.a.w dan baginda s.a.w mengetahui perkara ini daripadanya. Apabila lelaki itu datang, baginda s.a.w memberi peluang kepadanya sehingga beliau dapat melihat kepadanya.

Pada suatu hari, beliau datang berjumpa Rasulullah s.a.w, maka baginda s.a.w melayaninya sehingga beliau dapat melihatnya, kemudian beliau pergi untuk mendapat keperluannya (*madha fi hajati-hi*). Belum sempat beliau pulang, baginda s.a.w melihatnya, lalu baginda s.a.w memberi isyarat kepadanya dengan tangannya supaya lelaki itu duduk, maka baginda s.a.w pun duduk sambil bersabda: Apakah yang anda

telah melakukan sesuatu pada hari ini dan tidak melakukannya sebelum ini?

Beliau berkata: Wahai Rasulullah s.a.w, demi Yang mengutus anda dengan kebenaran sebagai seorang nabi (*wa lladhi ba'atha-ka nabiyyan*), hatiku begitu merindukan anda sehingga aku tidak mampu menunaikan keperluanku sehingga aku pulang kepada anda. Lalu baginda s.a.w berdoa untuknya dengan kebaikan. Kemudian Rasulullah s.a.w tidak melihatnya beberapa hari.

Lalu baginda s.a.w bertanya mengenainya. Ada orang berkata kepada baginda s.a.w: Wahai Rasulullah, kami tidak melihatnya beberapa hari. Lantas Rasulullah s.a.w dan para sahabatnya datang ke kedai minyak (*sauq al-Zait*) yang mana tiada seorangpun di kedai itu, lalu baginda s.a.w bertanya jiran-jiran nya. Mereka berkata: Wahai Rasulullah s.a.w, lelaki itu telah mati. Beliau di sisi kami adalah seorang yang amanah lagi benar, tetapi beliau mempunyai satu sifat, baginda s.a.w bertanya: Apakah ia? Mereka berkata: Beliau mengikut perempuan (*yatba' al-Nisa'*), lantas Rasulullah s.a.w bersabda: Allah memberi rahmat kepadanya, demi Allah, beliau telah mencintai aku (*kana yuhibbu-ni hubban*), jika beliau seorang pengembala binatang ternakan sekalipun, nescaya Allah mengampunkannya.

Kami Di Sisi Mereka Adalah Lebih Jahat Daripada Yahudi, Nasara, Majusi Dan Musyrikin.

32. Ali bin Muhammad, daripada Ahmad bin Abu Abdullah, daripada 'Uthman bin Isa daripada Maisar berkata: Aku telah berjumpa Abu Abdullah a.s berkata: Bagaimana dengan para sahabat anda? Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, kami di sisi mereka adalah lebih jahat (*Laa-nahnu 'inda-hum asyarru min al-Yahud*) daripada Yahudi, Nasara, Majusi dan Musyrikin, lantas beliau a.s terus duduk, kemudian berkata: Bagaimana anda berkata? Demi Allah, kami di sisi mereka²⁷ adalah lebih jahat daripada Yahudi, Nasara, Majusi, dan Musyrikin.

Beliau a.s berkata: Demi Allah, kamu berdua tidak akan memasuki neraka, demi Allah, sesungguhnya kamulah orang yang difirmankan oleh Allah di Surah Sad (38): 62-4 "*Dan (golongan durhaka) berkata: "Mengapa kami tidak melihat golongan yang dahulu (di-dunia) kami anggap sebagai golongan yang jahat (hina). Apakah kami dahulu menjadikan mereka olok-olokan, ataukah kerana mata kami tidak melihat mereka? Sesungguhnya yang demikian itu pasti terjadi, (iaitu) pertengkaran penghuni neraka"*.

²⁷ Nasibi seperti Khawarij, kaum Wahabi dan golongan seumpama mereka.

Kemudian beliau a.s berkata: Mereka mencari kamu, demi Allah, di neraka, tetapi mereka tidak mendapati seorangpun daripada kamu (*fa-ma wajaduu min-kum ahadan*)

Wasiat Nabi S.A.W Kepada Amir Al-Mukminin A.S

33. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin al-Nu'man daripada Mu'awiyah bin 'Ammar berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Di antara wasiat Nabi s.a.w kepada Ali a.s baginda s.a.w bersabda: Wahai Ali, aku wasiatkan pada diri anda beberapa sifat, justeru hafazlah daripadaku: Kebenaran: Janganlah anda mengeluarkan dari mulut anda sebarang pembongkaran.

Kedua: Warak, janganlah anda berani melakukan pengkhianatan selama-lamanya.

Ketiga: Takut kepada Allah seolah-olah anda melihat-Nya.

Keempat: Banyakkan menangis kerana takutkan Allah, Dia akan membina untuk anda bagi setiap titisan air mata seribu rumah di syurga.

Kelima: Pengorbanan anda akan harta anda dan darah anda kerana agama anda.

Keenam: Mengambil Sunnahku di dalam solatku, puasaku dan sedekahku. Adapun solat adalah lima puluh rakaat. Puasa adalah tiga hari di dalam sebulan. Awal Khamis, hari Rabu pertengahan dan Khamis akhir. Adapun sedekah, hendaklah anda bekerja keras untuk melakukannya sehingga dikatakan bahawa anda telah boros, tetapi anda tidak boros.

Hendaklah anda mengerjakan solat malam (*salat al-Lail*), solat gelincir (*salat al-Zawal*), solat gelincir dan solat gelincir²⁸. Hendaklah anda membaca al-Qur'an. Angkatlah dua tangan anda di dalam solat anda dan memutar kedua-duanya. Bersugi pada setiap wuduk. Berakhlak dengan akhlak yang baik. Jauhilah akhlak yang buruk. Jika anda tidak melakukannya, maka janganlah anda mencela melainkan diri anda sendiri.

Nilai Seseorang Adalah Agamanya

34. Beberapa orang sahabat kami. Daripada Sahl bin Ziyad, daripada Bakr bin Salih, daripada al-Hasan bin Ali, daripada Abdullah bin al-Mughirah berkata: Ja'far bin Ibrahim telah memberitahuku (Ibn Muhammad bin Ali bin Abdullah bin Ja'far al-Tayyar), daripada Abu Abdullah, daripada bapanya a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda:

²⁸ Baginda s.a.w telah menyebutnya sebanyak tiga kali.

Nilai (keturunan) seseorang adalah agamanya, maruahanya, akal nya, kemuliannya, dan kecantikannya. Kemuliannya adalah takwanya.

Agama Adalah Cinta Dan Anda Adalah Bersama Orang yang Anda cintai

35. Daripada mereka daripada Sahl bin Ziyad daripada al-Hasan bin Ali bin Fadhdhal, daripada Ali bin 'Uqbah, Tha'labah bin Maimun, Ghalib bin 'Uthman dan Harun bin Muslim daripada Yazid bin Mu'awiyah berkata: Aku telah berada di sisi Abu Ja'far a.s di sebuah khemahnya di Mina, lantas beliau a.s melihat kepada Ziyad al-Aswad yang terseliuh kakinya, maka beliau a.s bersimpati dengannya sambil berkata: Kenapa kaki anda jadi begini?

Beliau berkata: Aku telah datang dengan pakaianku yang koyak, lalu aku berjalan di atas jalan umum [kemudian aku terseliuh]. Beliau a.s bersedih untuknya, kemudian Ziyad berkata kepadanya: Sesungguhnya aku menderita kerana dosa [ku] sehingga aku menyangka bahawa aku telah binasa. Akupun mengingati cinta kamu (*zakar-tu hubba-kum*), lalu aku mengharapkan kejayaan, maka ia terserlah untukku.

Abu Ja'far a.s berkata: Tidakkah agama itu sebuah cinta? Allah berfirman di dalam Surah al-Hujarat (49): 7 *"Allah menjadikan kamu cinta kepada keimanan dan menjadikan keimanan itu indah dalam hatimu"*. Firman-Nya di dalam Surah Ali Imran (3): 31 *"Katakanlah: "Jika kamu (benar-benar) mencintai Allah, ikutilah aku, nescaya Allah mencintaimu"*. Dan firman-Nya di dalam Surah al-Hasyr (59): 9 *"Mereka mencintai orang yang berhijrah kepada mereka"*

Sesungguhnya seorang lelaki telah datang kepada Nabi s.a.w dan berkata: Wahai Rasulullah, aku mencintai orang yang mengerjakan solat (*uhibbu al-Musalliin*), tetapi aku tidak melakukannya (*wa-laa usalli*) dan aku mencintai orang yang berpuasa, tetapi aku tidak berpuasa (*uhibbu al-Sawwaamin wa la asuumu*)? Maka baginda s.a.w bersabda kepadanya: Anda adalah bersama orang yang anda cintai dan bagi anda apa yang anda usahakannya (*anta ma'a man ahabbab-ta wa la-ka maa k-tasab-ta*). Kemudian Abu Ja'far a.s berkata: Apakah yang kamu semua tuntutan dan apakah yang kamu semua mahu sekiranya perkara yang menakutkan dari langit [turun], nescaya setiap kaum yang ketakutan akan [berlindung] di tempat selamat mereka, tetapi kami ketika ketakutan [berlindung] kepada Nabi kami dan kamu pula [berlindung] kepada kami (*faza'na ila nabiyyi-na wa faza'-tum ilai-na*).

Kelebihan Ahlu I-Bait A.S Dan Syi'ah Mereka.

36. Sahl, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Ali bin 'Uqbah dan Abdullah bin Bakir daripada Sa'id bin Yassar berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: *Al-Hamdulillah*, terjadinya golongan Murjiah, golongan Haruriyyah (Khawarij), Qadariyyah (Mu'tazilah) dan kamu dinamakan al-Turabiyyah²⁹ dan Syi'ah Ali. Demi Allah tiada tuhan yang lain melainkan Dia Yang Satu, tiada sekutu bagi-Nya, Rasul-Nya s.a.w, keluarga Rasulullah s.a.w (*ali rasulullah s.a.w*) dan Syi'ah *ali Rasulullah* s.a.w. Mereka sahaja yang dimaksudkan dengan manusia (*al-Naas*). Ali adalah orang yang paling layak dan *aula* selepas Rasulullah s.a.w. Beliau a.s mengulangnya sebanyak tiga kali.

Menghidupkan Urusan Mereka Dan Menunggu Kejayaan Mereka.

37. Daripadanya, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Ali bin 'Uqbah, daripada Umar bin Abban al-Kalbi, daripada Abd al-Hamid al-Wasiti, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Aku berkata kepadanya: *Aslaha-ka llahu*, sesungguhnya kami telah meninggalkan kedai-kedai kami (*aswaaqa-na*) kerana menunggu urusan ini (*li-hadha al-Amr*) sehingga hampir lelaki di kalangan kami ditanya apa yang ada ditangannya?

Beliau a.s berkata: Wahai Abu Abd al-Hamid, adakah anda berpendapat sesiapa yang menahan dirinya (*habisa nafsa-hu*) kerana Allah, Dia tidak menjadikan baginya jalan keluar? Tentu sekali, Allah akan menjadikan dirinya jalan keluar (*makhrajan*). Allah memberi rahmat kepada hamba-Nya yang menghidupkan urusan kami (*amra-na*).

Aku berkata: *Aslaha-ka llahu*, sesungguhnya Murjiah berkata bahawa tidaklah wajib ke atas kami percaya kepada orang yang kami percaya sekarang sehingga beliau datang; kamu berkata bahawa kami dan kamu adalah sama. Beliau a.s berkata: Wahai Abd al-Hamid, benar kata-kata mereka bahawa sesiapa yang bertaubat, Allah menerima taubatnya. Tetapi sesiapa yang menyembunyikan nifak, maka Allah tidak memaksanya melainkan ke atas dirinya.

Sesiapa yang menentang urusan kami, Allah akan mensia-siakan darahnya. Allah akan menyembelih mereka di atas Islam sebagaimana tukang sembelih menyembelih kambingnya³⁰. Aku berkata: Kami dan orang lain pada hari itu sama saja? Beliau a.s berkata: Tidak, kamu, pada hari itu, pada tempat yang tinggi di bumi dan pemerintahnya. Ia akan berlaku sedemikian di dalam agama kita. Aku berkata: Jika aku mati sebelum mendapati al-Qaim a.s? Beliau a.s berkata: Sesungguhnya orang yang berkata di kalangan kamu: Apabila aku mendapati al-Qaim daripada keluarga Muhammad s.a.w, nescaya aku menolongnya (*in*

²⁹ Dinisbahkan kepada Abu Turab iaitu pengikut-pengikut Amir al-Mukminin a.s. Beliau a.s dikenali dengan Abu Turab.

³⁰ Allah mengazabkan mereka dengan berbagai-bagai cara.

adrak-tu qaim ali Muhammad nasar-tu-hu), maka beliau adalah seperti orang yang menghunus pedangnya bersama-samanya (*ka l-Muqari' ma'a-hu bi-saifi-hi*) dan orang yang mati syahid di dalam peperangan bersamanya mendapat pahala dua syahid.

**Kelebihan Syi'ah Dan Tafsir Firman Allah Surah Al-Ra'd (13) :38“
“*Sesungguhnya kami telah mengutus beberapa Rasul sebelum kamu*”**

38. Daripadanya, daripada al-Hasan bin Ali, daripada Abdullah bin al-Walid al-Kindi berkata: Aku telah berjumpa dengan Abu Abdullah a.s pada zaman Marwan, maka beliau a.s berkata: Siapakah kamu? Kami berkata: Daripada ahli Kufah, beliau a.s berkata: Dari negeri di mana penduduknya yang paling ramai mencintai kami, apatah lagi golongan ini. Sesungguhnya Allah telah menunjukkan kamu kepada suatu perkara yang tidak diketahui oleh orang ramai (*jahila-hu al-Naasu*): Kamu mencintai kami sementara orang ramai memarahi kami (*ahabbab-tumuu-naa wa abghadha-naa al-Naas*), kamu mengikut kami sedangkan orang ramai menentang kami (*wa ttaba'tumuu-naa wa khalafa-naa al-Naas*) dan kamu membenarkan kami sedangkan orang ramai membohongi kami (*saddaqtumuu-naa wa khazzaba-naa al-Naasu*).

Maka Allah akan menghidupkan kamu kehidupan kami (*fa-ahyakumu llahu mahyaa-naa*) dan Allah akan mematikan kamu kematian kami (*amaata-kum mamaata-naa*). Aku naik saksi bahawa bapa aku berkata: Sebelum seorang daripada kamu dapat melihat ketenangan matanya yang dikurniakan Allah kepadanya, dia akan merasa gembira sehingga nyawanya sampai di halkum. Allah berfirman di dalam Surah al-Ra'd (13): 38 “*Sesungguhnya kami telah mengutus beberapa Rasul sebelum kamu dan kami memberikan kepada mereka isteri-isteri dan keturunan*”. Lantaran itu, kamilah keturunan Rasulullah s.a.w.

Orang Yang Celaka Dan Orang Yang Bahagia Di Dalam Perut Ibunya

39. Daripada Hamid bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Muhammad al-Kandi, daripada Ahmad bin 'Adis, daripada Abban bin Uthman, daripada Abu al-Sabah berkata: Aku telah mendengar kata-kata yang diriwayatkan daripada Nabi s.a.w, Ali a.s dan Ibn Mas'ud, lalu aku membentangkannya kepada Abu Abdullah a.s, beliau a.s berkata: Ini adalah kata-kata Rasulullah s.a.w yang aku mengetahuinya dan berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Orang yang celaka (*al-Syaqiyyu*) adalah orang yang telah celaka di dalam perut ibunya.

Orang yang bahagia (*al-Sa'id*) adalah orang yang menerima nasihat orang lain. Orang yang paling cerdik (*akyasu l-Kais*) adalah orang yang

bertakwa. Orang yang paling bodoh (*ahmaq*) adalah orang yang melakukan kejahatan (*al-Fujur*). Sejahat-jahat riwayat adalah riwayat pembohongan. Sejahat-jahat perkara adalah perkara bid'ah. Buta yang paling teruk adalah buta hati. Penyesalan yang paling jahat adalah penyesalan pada hari Kiamat. Sebesar-besar kesalahan di sisi Allah adalah lidah pembohong.

Sejahat-jahat pendapatan adalah pendapatan daripada riba. Sejahat-jahat pemakanan adalah memakan harta anak yatim. Sebaik-baik perhiasan adalah perhiasan lelaki. Petunjuk yang baik adalah bersama keimanan. Sesiapa yang mahukan reputasi, maka Allah memperdengarkan kepadanya pembohongan. Sesiapa yang memerintah dunia, maka dia akan menjadi lemah dengannya. Sesiapa yang mengetahui bala, maka dia akan bersabar mengenainya. Dan sesiapa yang tidak mengetahuinya, maka dia akan menentanginya.

Syak (*al-Raib*) adalah suatu kekufuran. Sesiapa yang takbur, maka Allah akan menjatuhkannya. Sesiapa yang mentaati syaitan, maka dia menderhakai Allah. Sesiapa yang menderhakai Allah, maka dia akan diazabkan oleh Allah. Sesiapa yang bersyukur, maka Allah akan menambahkan lagi untuknya. Sesiapa yang bersabar di atas kesusahan, maka Allah akan membantunya. Sesiapa yang bertawakal kepada Allah, maka Allah akan membuat perkiraan dengannya.

Janganlah kamu memarahi Allah bagi mendapatkan keredaan seorang daripada makhluk-Nya. Janganlah kamu mendekati seorang yang membuatkan kamu jauh daripada Allah, kerana tiada sesuatu yang dapat memberi kebaikan kepadanya atau menolak kejahatan daripadanya melainkan dengan mentaatiNya. Ketaatan kepada Allah adalah kejayaan daripada setiap kebaikan.

Kejayaan daripada kejahatan adalah dijaga. Ini adalah kerana Allah menjaga orang yang mentaatiNya dan tidak menjaga orang yang menderhakaiNya. Orang yang lari daripada Allah tidak selamat. Sesungguhnya urusan Allah akan berlaku meskipun dibenci oleh makhluk. Setiap yang datang itu adalah dekat. Perkara yang dikehendaki oleh Allah akan berlaku dan jika Dia tidak mahu, maka ia tidak akan berlaku. Justeru tolong-menolonglah kamu di dalam kebaikan dan takwa dan janganlah kamu tolong-menolong di dalam dosa dan permusuhan. Dan bertakwalah kepada Allah sesungguhnya Allah amat berat siksa-Nya

Tafsir Firman Allah Surah Al-Baqarah (2) : 213 “Manusia adalah umat yang satu”

40. Dengan sanad ini, daripada Abban, daripada Ya'qub bin Syu'aib bahawa sesungguhnya beliau telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Baqarah (2): 213 “Manusia adalah umat

yang satu”, maka beliau a.s berkata: Manusia sebelum Nuh adalah umat yang sesat, lalu Allah mengutus beberapa orang rasul. Dan ia tidaklah sebagaimana yang dikatakan oleh mereka. Ia sentiasa demikian dan mereka telah berbohong. Allah akan membahagikan pada malam al-Qadar apa yang susah dan senang atau hujan menurut kadar yang Dia kehendaki.

Hadis Mengenai Laut Dan Matahari

41. Daripada Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Abdullah bin Sinan, daripada Ma’ruf bin Kharbuz, daripada al-Hakam bin al-Mustaurid, daripada Ali bin al-Husain a.s berkata: Di antara bahan makanan (*al-Aqwaat*) yang telah ditentukan oleh Allah dan menjadi keperluan kepada manusia adalah [berada di] lautan (*al-Bahr*) yang diciptakan oleh Allah a.w di antara langit dan bumi. Beliau a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menentukan padanya perjalanan matahari, bulan, bintang dan planet berdasarkan kepada falak. Kemudian Dia mewakilkan padanya seorang malaikat bersama tujuh puluh ribu para malaikat yang lain, maka merekalah yang memutarakan falak.

Apabila mereka memutarkannya, maka matahari, bulan, bintang dan planet berputar bersamanya menurut fungsi yang telah ditentukan oleh Allah pada malam dan siang. Apabila dosa manusia bertambah banyak dan Allah kehendaki mencela mereka dengan salah satu daripada ayat-ayat-Nya, maka Dia memerintahkan malaikat yang ditugaskan di falak supaya menggerakkan falak yang menguasai perjalanan matahari, bulan, bintang dan planet. Lantas malaikat yang ditugaskan memerintahkan tujuh puluh ribu para malaikat yang lain supaya mengubah perjalanannya.

Beliau a.s berkata: Apabila mereka mengubah perjalanannya, maka matahari berada di lautan yang berlari di falak. Beliau a.s berkata: Lalu cahayanya terpadam dan berubah warnanya. Apabila Allah kehendaki membesar-besarkan kekuasaannya (*ayat*), maka matahari terpadam di laut menurut apa yang disukai oleh Allah bagi menakut-nakutkan makhluk-Nya dengan kekuasaan-Nya. Beliau a.s berkata: Itu adalah ketika berlaku gerhana matahari. Beliau a.s berkata: Begitu juga Dia melakukan perkara yang sama terhadap bulan.

Beliau a.s berkata: Apabila Allah kehendaki menzahirkannya atau mengembalikannya kepada perjalanannya, maka Allah memerintahkan malaikat yang bertugas di falak supaya mengembalikan falak kepada tempatnya. Apabila falak dikembalikan, maka matahari kembali pada perjalanan asalnya, beliau a.s berkata: Matahari keluar dari air di dalam keadaan yang kotor (*kadirah*). Beliau a.s berkata: Begitulah berlaku kepada bulan. Kemudian Ali bin al-Husain a.s berkata: Sesungguhnya

dua peristiwa tersebut; gerhana matahari dan bulan tidak ditakuti melainkan oleh Syi'ah kita. Apabila berlaku sedemikian, maka kembalikan ketakutan itu kepada Allah dan kepada-Nya kamu kembali.

Setiap Ahlu l-Bait Mempunyai Hujah Dikemukakan Allah Pada Hari Kiamat

42. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Muhammad bin Sulaiman, daripada al-Fadhl bin Ismail al-Hasyimi, daripada bapanya berkata: Aku telah mengadu kepada Abu Abdullah a.s mengenai keluargaku yang tidak mengambil berat mengenai agama, maka beliau a.s berkata: Wahai Ismail, janganlah anda menentang ahli anda disebabkan perkara tersebut. Ini adalah kerana Allah telah menjadikan bagi setiap keluarga hujah yang akan dikemukakan pada hari Kiamat terhadap keluarganya. Akan dikatakan kepada mereka: Tidakkah kamu melihat polan di kalangan kamu, tidakkah kamu melihat petunjuknya kepada kamu, tidakkah kamu melihat solatnya pada kamu, tidakkah kamu melihat agamanya, kenapa kamu tidak mengikutinya mengenainya, maka ia menjadi hujah ke atas mereka pada hari Kiamat.

Allah Akan Berhujah Pada Hari Kiamat Ke Atas Jirannya (lelaki) Dengannya

43. Daripadanya, daripada bapanya, daripada Muhammad bin 'Athim al-Nakhas, daripada Mu'awiyah bin 'Ammar berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya seorang lelaki di kalangan kamu akan berada di suatu tempat, maka Allah akan berhujah pada hari Kiamat ke atas jirannya (lelaki) dengannya. Akan dikatakan kepada mereka: Tidakkah polan di kalangan kamu, kenapa kamu tidak mendengar kata-katanya, kenapa kamu tidak mendengar tangisannya di waktu malam, maka ia akan menjadi hujah ke atas mereka.

Tafsir Firman Allah Surah Al-Fail (105) : 3 “Dan Dia mengirimkan kepada mereka burung yang berbondong-bondong”

44. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Hasan bin Mahbub, daripada Jamil bin Salih, daripada Abu Maryam, daripada Abu Ja'far a.s, berkata: Aku telah bertanya beliau a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Fail (105):3 “*Dan Dia mengirimkan kepada mereka burung yang berbondong-bondong, yang melimpahi mereka dengan batu (berasal) dari tanah yang terbakar*”, beliau a.s berkata: Burung telah mendatangi mereka di sebelah laut, kepalanya seperti kepala binatang buas (*ru'uus al-Siba'*) dan kukunya seperti kuku burung yang buas. Setiap burung mempunyai tiga batu: Dua batu pada dua kakinya dan satu batu pada paruhnya.

Burung-burung melontarkan batu-batu kepada mereka sehingga tubuh-tubuh mereka dijangkiti cacar, lalu membunuh mereka meskipun penyakit cacar tidak pernah berlaku kepada mereka. Mereka juga tidak pernah melihat burung sedemikian rupa sebelum hari itu dan selepasnya. Beliau a.s berkata: Orang yang terlepas di kalangan mereka pada hari itu, telah melarikan diri ke Hadhramaut; satu lembah di Yaman. Kemudian Allah mengutus banjir ke atas mereka, lalu menenggelamkan mereka semua. Beliau a.s berkata: Air sebelum hari itu tidak pernah di lihat selama lima belas tahun di lembah tersebut, beliau a.s berkata: Justeru ia dinamakan Hadhramaut ketika mereka mati padanya.

Janganlah Anda Mencampuri Dalam Hal Keluarga Kami

45. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ibn Fadhdhal daripada Abdullah bin Bakir, Tha'labah bin Maimun, Asli bin 'Uqbah, daripada Zararah, daripada Abd al-Malik berkata: Percakapan telah berlaku di antara Abu Ja'far a.s dan anak lelaki al-Hasan a.s. Kemudian berita itu telah sampai kepadaku, lalu aku berjumpa dengan Abu Ja'far a.s. Maka aku mulai bercakap mengenainya, lalu beliau a.s berkata kepadaku: Janganlah anda mencampuri dalam hal keluarga kami. Umpama kami dan sepupu kami seperti seorang lelaki pada Bani Israel yang mempunyai dua orang anak perempuan. Suami kepada salah seorang daripadanya adalah peladang dan suami kepada yang satu lagi adalah seorang pembuat belanga dari tanah liat.

Kemudian bapanya telah menziarahi mereka berdua. Beliau mulai menziarahi anak perempuannya yang suaminya seorang peladang, maka beliau berkata kepadanya: Apakah keadaan kamu? Anak perempuannya berkata: Suamiku telah menanam tanaman yang banyak. Jika Allah menurunkan hujan dari langit, nescaya keadaan kami adalah yang terbaik di kalangan Bani Israel. Kemudian beliau datang kepada anak perempuannya yang suaminya seorang pembuat belanga dari tanah liat, maka beliau berkata kepada anak perempuannya: Apakah keadaan kamu? Anak perempuannya berkata: Suamiku telah banyak membuat belanga dari tanah liat, jika Allah tidak menurunkan hujan, nescaya keadaan kami adalah yang terbaik di kalangan Bani Israel. Kemudian bapanya pulang sambil berkata: Wahai Tuhanku, Engkau berserta mereka berdua. Abu Ja'far a.s berkata: Demikian juga kami.

Doa Untuk Mengusir Jin

46. Muhammad, daripada Ahmad, daripada Ibn Mahbub, daripada Jamil bin Salih, daripada Zuraih berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s melindungi (*ya'udhu*) anak lelakinya sambil berkata: Aku

berazam ke atas anda, wahai Raih dan Waja', yang masih boleh didapati selama aku memiliki azam yang dimiliki oleh Ali bin Abu Talib, Amir al-Mukminin a.s, utusan kepada Rasulullah s.a.w ke atas Jin wadi al-Basrah, lantas mereka menjawab dan mentaatinya. Abu Abdullah a.s berkata: Kenapakah anda tidak menjawab, anda tidak taat dan anda tidak keluar daripada anak lelakiku polan, anak lelaki kepada anak perempuanku polan sekarang juga?

Hadis Nabi s.a.w Mengenai Hakikat Kehidupan.

47. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Fadhhal, daripada Ibn Sinan, daripada Ibn Jarud, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Sesiapa yang tidak ada sesuatu, maka dia tidak memilikinya. Sesiapa yang tidak bersabar menghadapi kesusahan semasa, maka dia akan menjadi lemah. Sesiapa yang memberi pinjaman kepada orang ramai, maka mereka pula akan memberi pinjaman kepadanya. Sesiapa yang meninggalkan mereka, maka mereka tidak akan meninggalkannya. Ada orang berkata: Apakah yang aku akan lakukan, wahai Rasulullah s.a.w? Beliau s.a.w bersabda: Berilah pinjaman kepada orang yang memintanya, demi hari kefakiran anda.

Dakwaan Lelaki Hamdan Akan Seekor Baghal Bertina Musa Bin Ja'far A.S

48. Daripadanya, daripada Ahmad, daripada al-Barqi, daripada Muhammad bin Yahya, daripada Hammad bin Uthman berkata: Manakala Musa bin Isa di rumahnya yang terletak di al-Mas'a, tiba-tiba beliau a.s melihat Abu al-Hasan a.s menghala dari al-Marwah di atas seekor baghal betina, lalu Ibn Hiyaj memerintahkan seorang lelaki dari Hamadan pergi kepadanya dan bergantung di tali kekangnya dan menuntut baghal betina. Kemudian lelaki itu mendatangnya, lalu bergantung di tali kekang dan menuntut baghal betina tersebut. Lantas Abu al-Hasan a.s mengangkat kakinya, lalu turun daripadanya dan berkata kepada hamba-hambanya: Kamu ambillah pelananya (*sarja-ha*) dan berikan kepadanya, maka dia berkata: Pelana juga untukku? Abu al-Hasan a.s berkata: Anda telah berbohong, di sisi kami keterangan (*al-Bayyinah*) bahawa sesungguhnya ia adalah pelana Muhammad bin Ali. Adapun baghal betina, maka kami telah membelinya pada masa yang terdekat dan anda lebih mengetahui apa yang aku katakan.

Layanan Al-Mansur terhadap Abu Abdullah A.S

49. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muhammad bin Marazim, daripada bapanya berkata: Kami telah keluar bersama Abu Abdullah a.s ketika beliau a.s keluar di sisi Abu Ja'far al-Mansur dari Hirah. Lalu al-Mansur keluar beberapa ketika, kemudian membenarkannya dan ia berakhir di al-Salihin pada awal malam. Al-Mansur berkata dengan tegas: Aku tidak membiarkan anda melintasi kawasannya, beliau a.s memohon supaya dibenarkan pergi, tetapi al-Mansur tidak membenarkannya.

Aku dan Musadif bersama-nya, lalu Musadif berkata kepadanya: Aku jadikan diriku tebusan anda, sesungguhnya "anjing ini" telah menyakiti anda, aku khuatir dia akan menentang anda dan aku tidak mengetahui apa yang akan berlaku mengenai urusan Abu Ja'far a.s. Aku dan Murazim, adakah anda membenarkan kami meninggalkan kepalanya, kemudian kami akan mencampakkannya ke sungai. Maka beliau a.s berkata: Tahankan diri anda, wahai Musadif, dia sentiasa memohon kebenarannya sehingga berlalunya malam. Kemudian beliau a.s telah membenarkannya, lalu berkata: Wahai Murazim, ini lebih baik atau apa yang kamu berdua katakan itu lebih baik? Aku berkata: Ini aku jadikan diriku tebusan anda, maka beliau a.s berkata: Sesungguhnya lelaki ini keluar daripada kehinaan yang kecil kepada kehinaan yang lebih besar.

Layanan Abu Abdullah A.S Terhadap BudakNya

50. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada al-Hijal, daripada Hafs bin Abu 'Aisyah berkata: Abu Abdullah a.s telah mengutus seorang budaknya (*ghulaaman*) bagi melaksanakan hajatnya, lalu dia melambat-lambatkannya. Abu Abdullah a.s keluar mengesannya manakala dia terlewat pulang, maka beliau a.s mendapatinya tertidur. Kemudian beliau a.s duduk di sisi kepalanya sambil merehatkannya sehingga dia jaga. Apabila dia terjaga, maka Abu Abdullah a.s berkata kepadanya: Wahai polan apakah yang membuat anda tidur malam dan siang, bagi anda ia malam dan bagi kami ia adalah siang.

Tidak Ada Kebajikan Pada Menyalahi Ahlu l-Bait A.S.

51. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Hassan daripada Abu Ali berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Janganlah kamu menyebut rahsia kami menyalahi lahiriah kami (*la tazkuruu sirra-naa bi-khilafi 'alaniyyati-naa*) dan berterang-terangan kami menyalahi rahsia kami (*wa la 'alaniyyata-naa bi-khilafi sirri-naa*). Memadailah kamu berkata apa yang kami katakan, kamu diam apa yang kami diam. Sesungguhnya kamu telah ketahui bahawa Allah a.w tidak akan menjadikan kebaikan kepada

seseorang yang menyalahi kami³¹. Sesungguhnya Allah berfirman di dalam Surah al-Nur (24): 63 “*Maka hendaklah golongan yang menyalahi perintah-Nya takut akan ditimpa fitnah atau ditimpa azab yang pedih*”

Hadis Mengenai Tabib Dan Sebab Dinamakannya.

52. Muhammad, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Ziyad bin Abu al-Halal, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Musa a.s berkata: Wahai Tuhanku, dari manakah penyakit (*al-Da'*). Dia berfirman: Daripada-Ku, Musa berkata: Penyembuhan (*al-Syifaa'*) daripada siapa? Dia berfirman: Daripada-Ku. Musa a.s berkata: Apakah hamba-hamba Engkau lakukan dengan pengamal perubatan (*al-Mu'aalij*)? Dia berfirman: Pengamal perubatan memperbaiki diri mereka (*utibu bi-anfusi-him*), maka mulai hari itulah pengamal perubatan (*al-Mu'aalij*) dinamakan tabib.

Tiada Suatu Penyakitpun Melainkan Ia Menyerap Ke Badan.

53. Daripadanya, daripada Ahmad, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Ibn Bakir, daripada Abu Ayyub, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Tiada suatu penyakitpun melainkan ia menyerap ke badan. Ia menunggu bila ia diperintahkan untuk melakukannya. Di dalam riwayat yang lain, melainkan demam, kerana ia ditolak keluar.

Cara Mengubati Penyakit Dan Bacaan Doa.

54. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Abd al-'Aziz bin al-Muhtadi, daripada Yunus bin Abd al-Rahman, daripada Daud bin Zarbi berkata: Aku telah jatuh sakit di Madinah dengan serius, perkara ini telah sampai kepada Abu Abdullah a.s, lalu beliau a.s menulis surat kepadaku: Berita kesakitan anda telah sampai kepadaku. Justeru belilah segantang biji gandum, kemudian anda tidur melentang dan taburkanlah di atas dada anda.

Kemudian anda bacalah: Wahai Tuhanku, sesungguhnya aku memohon dengan nama Engkau yang mana apabila orang yang terpaksa (*al-Mudhtarru*) memohon kepada Engkau, Engkau akan menyembuhkan penyakitnya dan menenangkannya di bumi. Engkau menjadikannya (*al-Mahdi*) khalifah Engkau di atas makhluk Engkau. Berselawatlah kepada Muhammad dan Ahlu l-Baitnya dan sembuhkanlah aku dari penyakitku”

Kemudian beliau a.s terus duduk. Kumpulkan biji gandum di sekeliling anda dan katalah seperti itu. Kemudian bahagikannya setiap

³¹ Orang yang menyalahi para Imam Ahlu l-Bait a.s tidak selamat daripada azab Allah.

cupak kepada orang miskin dan katalah seperti itu. Daud berkata: Maka akupun melakukannya sebagaimana yang diperintahkaninya seolah-olah aku terlepas dari simpulan tali. Ia dilakukan juga oleh orang lain dan ia telah mengambil manfaat dengannya.

Hadis Mengenai Ikan Paus (*al-Huut*)

55. Muhammad, daripada Ahmad, daripada Ibn Mahbub, daripada Jamil bin Salih, daripada Abban bin Taghlab, daripada Abu Abdullah a.s, berkata: Aku telah bertanya beliau a.s mengenai bumi di atas apakah ia? Beliau a.s berkata: Di atas ikan paus (*hiya 'ala al-Huut*), aku berkata: Ikan paus di atas apa? Beliau a.s berkata: Di atas air. Aku berkata: Air di atas apa? Beliau a.s berkata: Di atas batu besar (*sakhr*). Aku berkata: Batu besar itu di atas apa? Beliau a.s berkata: Di atas lembu jantan yang licin (*thaurun amlas*). Aku berkata: Lembu jantan yang licin di atas apa? Beliau a.s berkata: Di atas tanah, aku berkata: Tanah di atas apa? Beliau a.s berkata: Di sinilah ilmu para pengkaji tidak dapat mencapainya³².

Penciptaan Bumi Dan Penghantaran Air yang Masin Serta Asal Kejadian.

56. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abu 'Umair, daripada Jamil bin Darraj, daripada Zararah, daripada seorang daripada mereka berdua a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menciptakan bumi, kemudian Dia menghantar air yang masin selama empat puluh pagi (*sabaahan*) dan air yang manis selama empat puluh pagi sehingga ia bertemu dan bercampur. Dia mengambil dengan tangan-Nya di dalam satu genggam dan Dia memerahnya dengan kuat. Kemudian Dia membahagikannya kepada dua bahagian. Kemudian terkeluarlah dari setiap perahan itu seperti satu kepala benih (*zuriat*). Lalu diambil sebahagiannya ke syurga dan sebahagiannya ke neraka.

Hadis Mengenai Mimpi (*al-Ahlaam*) Dan Hujah Ke Atas Ahli Zaman

57. Sebahagian daripada sahabat kami, daripada Ali bin al-'Abbas, daripada al-Hasan bin Abd al-Rahman daripada Abu al-Hasan a.s berkata: Sesungguhnya mimpi tidak berlaku pada masa yang lalu; pada masa awal kejadian. Kemudian ia berlaku, maka aku berkata: Apakah sebabnya? Sesungguhnya Allah telah mengutus seorang rasul kepada ahli zamannya, lalu beliau menyeru mereka kepada Allah dan ketaatan-Nya. Mereka berkata: Jika kami berbuat sedemikian, apakah akan

³² Hadis dhaif.

terjadi kepada kami, demi Allah, anda bukanlah orang yang mempunyai harta yang lebih banyak daripada kami dan bukanlah keluarga yang lebih mulia daripada keluarga kami.

Maka rasul itu berkata: Sekiranya kamu mentaati aku, nescaya Allah memasukkan kamu syurga dan sekiranya kamu menderhakai aku, nescaya Allah memasukkan kamu ke neraka. Mereka berkata: Apakah itu syurga dan neraka? Maka rasul itu menceritakan kepada mereka mengenai syurga dan neraka. Mereka berkata: Bilakah kami akan memasukinya? Rasul itu berkata: Apabila kamu mati, maka mereka berkata: Kami telah melihat golongan mati di kalangan kami dan mereka telah menjadi tulang yang reput. Mereka bertambah lagi membohonginya dan memandang rendah kepadanya. Lalu Allah menjadikan mimpi-mimpi untuk mereka. Lantaran itu, mereka mendatanginya dan menceritakan kepadanya mimpi-mimpi mereka dan mereka tidak menentangnya, maka rasul itu berkata: Sesungguhnya Allah mahu berhujah ke atas kamu dengan perkara ini. Beginilah akan terjadi kepada roh-roh kamu apabila kamu mati sekalipun badan-badan kamu reput; roh-roh kamu akan menghadapi azab sehingga badan-badan kamu dibangkitkan.

Mimpi Mukmin Pada Akhir Zaman.

58. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Hisyam bin Salim, daripada Abu Abdullah a.s, berkata: Aku telah mendengarnya berkata: Pendapat seorang mukmin dan mimpinya pada akhir zaman adalah di atas tujuh puluh bahagian daripada bahagian-bahagian kenabian.

Soalan Nabi S.A.W: Adakah Mimpi Yang Mengembirakan?

59. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Mu'ammarr bin Khalad, daripada al-Ridha a.s berkata: Sesungguhnya Rasulullah s.a.w apabila datang waktu pagi bersabda kepada para sahabatnya: Adakah ada berita gembira (*hal min mubasysyiraat*). Apa yang baginda s.a.w maksudkannya adalah mimpi (*al-Ru'ya*).

Tafsir Firman Allah Surah Yunus (10) :64“Bagi mereka berita gembira di dalam kehidupan di dunia”

60. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Abu Jamilah, daripada Jabir, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Seorang lelaki telah berkata kepada Rasulullah s.a.w mengenai firman Allah di dalam Surah Yunus (10): 64 “Bagi mereka berita gembira

di dalam kehidupan di dunia”. Beliau a.s berkata: Iaitu mimpi yang baik yang dilihat oleh mukmin, maka dia bergembira dengannya di dunianya.

Mimpi Ada Tiga Jenis.

61. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi ‘Umair, daripada Sa’d bin Abu Khalaf, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Mimpi ada tiga jenis: Sebagai berita gembira Allah kepada mukmin, sebagai galakan daripada syaitan dan sebagai mimpi-mimpi yang kosong.

Mimpi Benar Dan Mimpi Bohong Keluar Dari Satu Tempat.

62. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada bapanya, daripada al-Nadhar bin Suwaid, daripada Darst bin Abu Mansur, daripada Abu Basir berkata: Aku berkata kepada Abu Abdullah a.s: Aku jadikan diriku tebusan anda, mimpi yang benar dan mimpi yang bohong kedua-duanya keluar dari satu tempat? Beliau a.s berkata: Anda memang benar, adapun mimpi yang bohong, maka seorang itu melihatnya pada awal malam di dalam kekuasaan fasik. Ia suatu yang dikhayalkan oleh seseorang. Iaitu mimpi bohong yang bercanggah, tiada kebaikan padanya. Adapun mimpi yang benar, iaitu apabila seseorang itu melihatnya pada dua pertiga malam dengan pertolongan malaikat. Itu adalah sebelum sahur, maka mimpi itu adalah benar. Janganlah anda menentangnya, insya Allah melainkan dia di dalam junub atau tidur tanpa kebersihan diri dan tidak berzikir kepada Allah dengan sebenar. Justeru mimpi itu akan bercanggah dan tidak membantu tuannya.

Hadis Mengenai Angin (*al-Riyaah*)

63. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Hasan bin al-Mahbub, daripada Ali bin Ri’ab, dan Hisyam bin Salim, daripada Abu Basir, berkata: Aku telah bertanya Abu Ja’far a.s mengenai angin yang empat; utara, selatan, timur dan barat dan aku berkata: Sesungguhnya orang ramai menyebut bahawa angin utara dari syurga dan angin selatan dari neraka? Beliau a.s berkata: Sesungguhnya bagi Allah tentera-tentera (*junuudan*) daripada angin yang mana Dia mengazab sesiapa yang Dia kehendaki daripada orang yang menderhakainya. Setiap angin ada malaikat yang diwakilinya. Apabila Allah kehendaki mengazab sesuatu kaum dengan azab tertentu, lalu Dia memberitahu malaikat yang ditugaskan dengan angin itu supaya mengazabkan mereka dengannya.

Beliau a.s berkata: Lalu malaikat memerintahkannya, maka angin menjadi kencang seperti singa yang bengis. Beliau a.s berkata: Setiap angin mempunyai nama yang tersendiri. Tidakkah anda mendengar

firman-Nya di dalam Surah al-Qamar (54): 18-19 “*Kaum ‘Aadpun telah mendustakan (pula). Maka alangkah azab-Ku dan ancaman-ancaman-Ku. Sesungguhnya kami telah menghembuskan kepada mereka angin yang sangat kencang (riihan sarsaran) pada hari nahas yang terus menerus*”

Dia berfirman di dalam Surah al-Dhaariyaat(51): 41 “*Angin yang membinasakan (al-Riih al- ‘Aqim)* . Dia berfirman di dalam Surah al-Ahqaf (46): 24 “*Angin yang mengandungi azab yang pedih*”. “*Maka kebun itu ditiup angin keras yang mengandungi api*”. Itu adalah angin-angin yang Allah mengazabkan mereka yang telah menderhakainya. Bagi Allah angin rahmat bagi pendebungaan benih dan lain lain seperti angin yang menggerakkan awan bagi menurunkan hujan, angin yang memutarakan awan bagi menurunkan hujan dengan izin Allah.

Adapun angin yang empat; utara (*syimaal*), selatan (*januub*), timur (*sibaa*) dan barat (*dabur*) adalah nama-nama para malaikat yang ditugaskan. Apabila Allah mahu menggerakkan angin ke utara, maka Dia memerintahkan malaikat yang bernama al-Syimaal, lalu dia turun di atas Bait al-Haram. Kemudian dia berdiri di sudut Syami, lalu dia memukul dengan ekornya, lantas angin utara itu berpecah menurut apa yang dikehendaki Allah di darat dan di laut.

Apabila Allah mahu menggerakkan angin ke selatan, maka Dia memerintahkan malaikat yang bernama *al-Januub*, lalu dia turun di atas Bait al-Haram. Kemudian dia berdiri di sudut Syami, lalu dia memukul dengan ekornya, lantas angin selatan itu berpecah menurut apa yang dikehendaki Allah di darat dan di laut.

Apabila Allah mahu menggerakkan angin ke timur, maka Dia memerintahkan malaikat yang bernama al-Sibaa, lalu dia turun di atas Bait al-Haram. Kemudian dia berdiri di sudut Syami, lalu dia memukul dengan ekornya, lantas angin timur itu berpecah menurut apa yang dikehendaki Allah di darat dan di laut.

Apabila Allah mahu menggerakkan angin ke barat, maka Dia memerintahkan malaikat yang bernama al-Dabur, lalu dia turun di atas Bait al-Haram. Kemudian dia berdiri di sudut Syami, lalu dia memukul dengan ekornya, lantas angin barat itu berpecah menurut apa yang dikehendaki Allah di darat dan di laut. Tidakkah anda mendengar firman-Nya di dalam hadis kudsi “ *Angin utara, angin selatan, angin timur dan angin barat*”. Sesungguhnya angin-angin tersebut dikaitkan dengan para malaikat yang mewakilinya.

BAHAGIAN KEEMPAT

Angin Rahmat Dan Angin Azab, Syukur Kepada Allah, Doa Untuk Murah Rezeki, Makna Kerabat Rasulullah S.A.W, Hadis Mengenai Seorang Syam (*al-Syami*) Bersama Abu Ja'far A.S Dan Lain-Lain.

Angin Rahmat Dan Angin Azab.

64. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Mahbub, daripada Abdullah bin Sinan daripada Ma'ruf bin Kharbudh, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya bagi Allah angin rahmat dan angin azab. Sekiranya Allah mahu menjadikan azab daripada angin rahmat, Dia boleh melakukannya. Dia tidak menukar angin rahmat kepada angin azab. Ini adalah kerana Dia tidak hanya memberi rahmat kepada kaum yang mentaatiNya sahaja melainkan jika mereka meninggalkan ketaatan mereka kepada-Nya secara menyeluruh.

Demikianlah Dia telah melakukannya kepada kaum Yunus manakala mereka beriman dengan-Nya Dia memberi rahmat kepadaNya selepas menentukan azab kepada mereka. Dia telah menukar azab ke atas mereka dengan rahmat apabila mereka bermunajat kepada-Nya. Adapun angin yang mandul, maka ia adalah angin azab yang tidak memberi manfaat kepada pendebungaan. Iaitu angin yang keluar dari bawah bumi yang tujuh. Angin ini hanya keluar untuk kaum 'Aad ketika Allah memarahi mereka.

Lalu Dia memerintahkan para malaikat yang menjaganya supaya mengeluarkan sebesar ukuran cicin daripada angin tersebut. Riwayat yang lain mengatakan ia adalah sebesar batang hidung lembu jantan kerana memarahi kaum 'Aad. Lantas para malaikat yang menjaganya menjadi riuh dan berkata kepada Allah: Wahai Tuhan kami, kami khuatir ia akan membinasakan mereka yang tidak menderhakai Engkau dan semua pembangunan negeri Engkau. Kemudian Allah mengutus Jibrail a.s, lalu dia mengembalikan angin tersebut ke tempatnya dengan dua sayapnya dan berkata: Keluarlah anda menurut perintahku. Maka angin itu keluar sebagaimana ia diperintahkan, lalu ia membinasakan kaum 'Aad dan mereka yang berada bersama mereka.

Syukur Kepada Allah Dan Doa Untuk Murah Rezeki.

65. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya daripada al-Naufali, daripada al-Sukuni, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Sesiapa yang mendapat nikmat, maka hendaklah dia memperbanyakkan berkata: *Al-Hamdulillah*. Sesiapa yang banyak dukacita, maka hendaklah dia melakukan *istighfar*. Sesiapa yang fakir, maka hendaklah dia memperbanyakkan kata-kata *La haula wa-la quwwata illa bi l-Lahi l-'Azim*, nescaya ia akan menolak kefakiran. Beliau a.s berkata: Rasulullah s.a.w telah kehilangan seorang lelaki Ansar, lalu baginda s.a.w bersabda: Apakah sebab anda menghilangkan diri daripada kami (*ma ghaibu-ka 'annaq*)?

Maka lelaki itu berkata: Kefakiran dan kesakitan, wahai Rasulullah. Maka baginda s.a.w bersabda kepadanya: Aku akan mengajar anda kata-kata apabila anda ucapkan, maka kefakiran dan kesakitan akan hilang daripada anda? Dia berkata: Ya, wahai Rasulullah, lalu baginda

s.a.w bersabda: Apabila tiba waktu pagi dan petang, anda bacalah: *La haula wa-la quwwata illa bi l-Lahi 'aliyyi l-'Azim. Tawakkal-tu 'ala l-Hayyi l-ladhi la yamuut wa l-Hamduli l-Lahi l-Ladhi lam yattakhiz waladan wa lam yakun lahu syariikun fi l-Mulki wa lam yakun lahu waliyyun mina l-Dhdhulli wa kabbir-hu takbiran*. Maka lelaki itu berkata: Demi Allah, aku tidak membacanya melainkan tiga hari sehingga hilang daripadaku kefakiran dan kesakitan.

Makna Kerabat Rasulullah S.A.W

66. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Ismail bin Abd al-Khaliq berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata kepada Abu Ja'far al-Ahwal: Aku sedang mendengar anda telah datang ke Basrah? Dia menjawab: Ya, beliau a.s berkata: Bagaimana anda melihat keterlibatan orang ramai di dalam perkara ini? Dia berkata: Demi Allah, sesungguhnya mereka adalah sedikit.

Sesungguhnya mereka telah melakukannya, tetapi bilangan mereka adalah sedikit. Beliau a.s berkata: Hendaklah anda mengikuti peristiwa yang berlaku, kerana mereka adalah lebih cepat kepada setiap kebaikan. Kemudian beliau a.s berkata: Apa pendapat ahli Basrah mengenai firman-Nya di dalam Surah Assyuura (42): 23 "*Aku tidak meminta kepadamu sesuatu upahpun melainkan kasih sayang kepada keluarga(ku)*"? Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, mereka berkata: Ayat itu adalah untuk kaum kerabat Rasulullah s.a.w, maka beliau a.s berkata: Mereka telah berbohong, sesungguhnya ia diturunkan khusus pada kami Ahlu l-Bait; pada Ali, Fatimah, al-Hasan, al-Husain; Ashaab al-Kisaa' a.s.

Hadis Mengenai Seorang Syam (al-Syami) Bersama Abu Ja'far A.S

67. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada al-Husain bin Sa'id, daripada Muhammad bin Daud, daripada Muhammad bin 'Atiyyah berkata: Seorang lelaki daripada Syam di kalangan para ulama mereka telah datang kepada Abu Ja'far a.s dan berkata: Wahai Abu Ja'far, aku telah datang untuk bertanya anda satu soalan yang memeningkan kepalaku. Oleh itu, jika aku mendapati seorang yang boleh mentafsirkannya kepadaku. Aku telah bertanya kepada tiga jenis manusia, tetapi setiap jenis daripada mereka memberi jawapan yang berbeza dengan yang lain. Maka Abu Ja'far a.s berkata: Apakah ia? Dia berkata: Aku bertanya anda mengenai makhluk pertama yang diciptakan oleh Tuhan, kerana sebahagian mereka berkata: Al-Qadar dan sebahagian mereka berkata: Al-Qalam dan sebahagian mereka berkata: Al-Ruh, maka Abu Ja'far a.s berkata: Mereka tidak memberi apa-apa jawapan (*maa qaaluu syai'an*).

Aku akan memberitahu anda bahawa Allah t.w telah wujud sebelum wujudnya makhluk-Nya, Dia adalah Maha Perkasa, tiada seorangpun perkasa sebelum keperkasaan-Nya sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Safaat (37): *“Maha Suci Tuhanmu Yang mempunyai keperkasaan dari apa yang mereka perkatakan”*. Dia adalah Pencipta sebelum penciptaan-Nya. Jika ciptaan-Nya yang pertama adalah sesuatu (*al-Syai*) daripada sesuatu jika tidak terputus selama-lamanya, maka Allah sentiasa bersama sesuatu tersebut. Lantaran itu, Dia tidaklah mendahuluinya. Tetapi Dia telah wujud tanpa sesuatu perkara pun selain daripada-Nya. Kemudian Dia telah menciptakan sesuatu yang mana semua perkara adalah daripadanya. Iaitu air (*al-Maa*) yang mana Dia telah menciptakan semua perkara daripadanya.

Kemudian Dia mengaitkan semua perkara kepada air, tetapi Dia tidak mengaitkan air kepada semua perkara. Dia telah menciptakan angin daripada air. Kemudian Dia telah menjadikan angin menguasai ke atas air, lalu ia membelah permukaan air sehingga air melahirkan buih-buih menurut kadar yang Dia kehendaki. Kemudian daripada buih-buih Dia menciptakan bumi yang putih dan bersih. Tiada pecahan dan lubang tiada naik dan turun dan tanpa pokok. Kemudian Dia melipatkannya (*tawaa-ha*) dan meletakkannya di atas air. Kemudian Allah menciptakan api (*al-Naar*) daripada air, lalu api membelah permukaan air sehingga ia mengeluarkan asap (*dukhaan*) menurut kadar yang dikehendaki Allah. Kemudian Dia menciptakan daripada asap itu langit yang bersih tanpa pecahan dan lubang sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Nazi'aat (79): *“Dan langit dia telah membinanya. Dia meninggikan bangunannya lalu menyempurnakannya dan Dia menjadikan malamnya gelap gelita dan menjadikan siangya terang benderang”*

Beliau a.s berkata: Tiada matahari, tiada bulan, tiada bintang-bintang, tiada awan, kemudian Dia melipatkannya dan meletakkannya di atas bumi, kemudian mengaitkan kedua-duanya, lalu Dia mengangkat langit sebelum bumi sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Nazi'aat (79): 30 *“Dan bumi sesudah itu dihamparkannya”* Beliau a.s berkata: Dia membentangkannya, maka lelaki Syam berkata kepada Abu Ja'far a.s mengenai firman-Nya di dalam Surah al-Anbiyaa' (21): 30 *“Dan apakah golongan kafir tidak mengetahui bahawasanya langit dan bumi itu kedua-duanya adalah ratqan (tidak menghasilkan sesuatu). Kemudian kami membuatkan kedua-duanya berhasil”*.

Abu Ja'far a.s berkata: Kemungkinan anda menyangka kedua-duanya bersepadu dan melekat di antara satu sama lain, kemudian ia terpisah? Dia berkata: Ya, maka Abu Ja'far a.s berkata: Pohonlah istighfar kepada Tuhan anda, kerana firman Allah *“kaanataa ratqaa”* bererti bahawa langit tidak menurunkan hujan dan bumi tidak menumbuhkan biji-bijian. Tetapi apabila Allah menjadikan binatang

yang melata (*daabbah*), maka langit menurunkan hujan dan bumi mengeluarkan tumbuhan biji-bijian, maka lelaki Syam berkata: Aku naik saksi bahawa anda adalah daripada anak lelaki para nabi dan bahawa ilmu anda adalah ilmu mereka.

Setiap Sesuatu Adalah Air Dan Arasy-Nya Di Atas Air.

68. Muhammad, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Mahbub, daripada al-'Ala bin Razin, daripada Muhammad bin Muslim berkata: Abu Ja'far a.s telah berkata kepadaku: Setiap sesuatu adalah air dan Arasy-Nya adalah di atas air. Allah memerintahkan air, maka ia membakar api. Kemudian Dia memerintahkan api, lalu ia padam dan asap telah naik daripada pemadamannya. Lantaran itu, Allah telah menciptakan langit-langit daripada asap tersebut dan Dia menciptakan bumi daripada debunya. Kemudian air, api dan angin berbalah, maka air berkata: Aku adalah tentera Allah yang lebih besar. Angin berkata: Aku adalah tentera Allah yang lebih besar dan api berkata: Aku adalah tentera Allah yang lebih besar. Lantas Allah memberitahu angin bahawa anda adalah tentera-Ku yang paling besar.

Hadis Mengenai Syurga Dan Unta

69. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Muhammad bin Ishaq al-Madani, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah ditanya mengenai firman Allah a.w di dalam Surah Maryam (19): 85 *"(Ingatlah) hari (ketika) kami mengumpulkan golongan yang takwa kepada Tuhan Yang Maha Pemurah sebagai perutusan yang terhormat"*, maka baginda s.a.w bersabda: Wahai Ali, sesungguhnya perutusan (*wafdan*) datang dengan iringan. Mereka adalah lelaki yang bertakwa kepada Allah, maka Allah mencintai mereka secara khusus dan meredai amalan mereka. Dia menamakan mereka *al-Muttaqiin*.

Kemudian baginda s.a.w bersabda kepadanya: Wahai Ali, demi Yang membelah biji-bijian dan menghidupkan jiwa bahawa sesungguhnya mereka akan keluar dari kubur-kubur mereka. Para malaikat akan menyambut mereka dengan unta-unta dan kemuliaan di atasnya dihiasi dengan emas yang bersalut mutiara dan yaqut dengan bermacam-macam perhiasan sampingan, akan membawa mereka ke padang mahsyar bersama setiap lelaki daripada mereka seribu malaikat dari kakinya, di sebelah kanannya kirinya memeriahkan majlis mereka sehingga mereka sampai ke pintu syurga yang besar.

Di atas pintu syurga terdapat pokok yang mana satu daunnya sahaja seribu lelaki dapat berteduh di bawahnya. Di sebelah kanan pokok terdapat satu mata air yang bersih. Kemudian mereka pergi

kepada mata air yang lain di sebelah kiri pokok, lalu mereka mandi padanya. Iaitu air mata kehidupan (*'ain al-Hayat*). Justeru mereka tidak akan mati selama-lamanya. Kemudian mereka dihentikan di hadapan Arasy. Mereka terselamat daripada halangan, penyakit, panas dan sejuk selama-lamanya.

Baginda s.a.w bersabda: Allah akan berfirman kepada para malaikat-Nya yang mengikuti mereka: Kumpulkan para wali-Ku ke syurga. Janganlah kamu memberhentikan mereka bersama orang ramai. Sesungguhnya reda-Ku telah mendahului mereka dan rahmat-Ku adalah pasti untuk mereka. Bagaimana Aku mahu memberhentikan mereka bersama pelaku-pelaku kebaikan dan kejahatan. Kemudian para malaikat membawa mereka ke syurga. Apabila mereka berakhir ke pintu syurga yang besar, maka malaikat memukul satu pukulan yang memperdengarkan suaranya kepada bidadari-bidadari yang disediakan oleh Allah untuk para wali-Nya di syurga.

Maka mereka bergembira apabila mendengar suara tersebut. Sebahagian daripada mereka berkata: Para wali Allah telah datang kepada kita, kemudian dibuka pintu kepada mereka, lalu mereka memasuki syurga dan isteri-isteri mereka daripada bidadari dan manusia melayani mereka dan berkata: Selamat datang, alangkah rindunya kami kepada kamu, maka para wali Allah berkata perkara yang sama kepada mereka.

Ali a.s berkata: Wahai Rasulullah, jelaskan kami mengenai firman Allah di dalam Surah Azzumar (39):20 *"Mereka mendapat tempat-tempat yang tinggi, di atasnya dibangun pula tempat-tempat tinggi yang lain"*. Dengan apakah ia dibina, wahai Rasulullah s.a.w? Baginda s.a.w bersabda: Wahai Ali, tempat-tempat tinggi itu telah dibina oleh Allah a.w untuk para wali-Nya dengan mutiara, yaqut dan jed. Atapnya daripada emas yang bersalut perak. Setiap bilik daripadanya mempunyai seribu pintu daripada emas dan di atas setiap pintunya seorang malaikat yang menjaganya.

Padanya hamparan yang diangkat di atas yang lain yang dibuat daripada sutera yang halus dengan berbagai-bagai warna dan ditepinya berbagai-bagai bauan yang semerbak sebagaimana firman Allah di dalam Surah al-Waqi'ah (56): 34 *"Dan kasur-kasur yang tebal lagi empuk"*

Apabila mukmin dimasukkan ke syurga mengikut pangkatnya, lalu diletakkan di atasnya mahkota dan kemuliaan, dipakaikan pakaian daripada emas, perak, yaqut dan mutiara yang diukir di bawah mahkota. Kemudian baginda s.a.w bersabda: Dia diberi tujuh puluh pakaian persalinan daripada sutera dengan bermacam-macam warna dan tenunan daripada emas, perak dan yaqut merah sebagaimana firman Allah di dalam Surah al-Hajj (22): 23 *"Di syurga itu mereka diberi perhiasan dengan gelang-gelang dari emas dan mutiara dan pakaian mereka adalah sutera"*

Apabila mukmin duduk di atas katilnya, maka katilnya bergegar kerana gembira. Apabila seorang wali Allah mendapat tempatnya di syurga, maka malaikat yang menjaganya mengucap tahniah kepadanya dengan tahap kehormatan Allah kepadanya. Penjaga akan berkata kepada khadam : Bawa bertenang, kerana wali Allah telah duduk di atas bangkunya sementara isteri bidadarinya bersedia untuknya dan bersabarlah untuk wali Allah. Kemudian isteri bidadarinya keluar dari khemahnya berjalan menuju ke hadapan dan di kelilingnya pengawalnya. Bidadari mempunyai tujuh puluh pasang pakaian yang ditenun daripada yaqut, mutiara dan jed. Di atas kepalanya mahkota kemuliaan dan mempunyai dua kasut yang bersalut emas dan mutiara yang dilekatkan dengan yaqut merah.

Apabila dia menghampiri wali Allah, maka wali Allah memahami bahawa dia akan datang kepadanya kerana keseronokan. Maka bidadari itu akan berkata kepadanya: Wahai wali Allah, ini bukanlah hari penat dan susah, lantaran itu, anda tidak perlu khuatir, aku adalah untuk anda dan anda adalah untukku. Maka baginda s.a.w bersabda: Kedua-dua mereka berpelukan selama lima ratus tahun kadar tahun dunia tanpa jemu. Apabila pelukan itu berakhir tanpa jemu, maka dia melihat kepada tengkuk bidadari di atasnya rantai dari yaqut merah di tengahnya terdapat loh kecil tertulis padanya: Anda adalah wali Allah dan aku adalah bidadari kekasih anda. Kepada anda akan berakhir diriku dan kepadaku akan berakhir diri anda.

Kemudian Allah akan mengutus seribu malaikat yang akan memberi tahniah kepadanya dan akan mengahwinkannya dengan bidadari-bidadari. Kemudian mereka akan berakhir kepada pintu pertama dari syurga-syurganya, maka mereka akan berkata kepada malaikat yang menjaga pintu-pintu syurga: Izinlah kami untuk berjumpa dengan wali Allah, kerana Allah telah mengutus kami kepadanya bagi mengucapkan tahniah kepadanya. Maka malaikat itu berkata kepada mereka sehingga aku memberitahu kepada penjaganya supaya memberitahu kedudukan kamu.

Baginda s.a.w bersabda: Maka malaikat terus berjumpa penjaga, maka di antaranya dan penjaga itu jaraknya tiga syurga sehingga berakhir kepada pintu pertama, maka malaikat berkata kepada penjaga: Di pintu halaman depan seribu malaikat yang telah diutus oleh Tuhan supaya mereka memberi tahniah kepada wali Allah. Sesungguhnya mereka telah meminta aku supaya memberi izin kepada mereka, maka penjaga pintu berkata: Adalah terlalu besar bagiku untuk membenarkan seseorang datang kepada wali Allah ketika dia bersama isteri bidadarinya.

Baginda s.a.w bersabda: Jarak di antara penjaga pintu dan wali Allah adalah dua syurga. Lalu penjaga berjumpa dengan ketuanya dan berkata kepadanya bahawa di pintu hadapan ada seribu malikat yang diutus oleh Allah supaya mereka memberi tahniah kepada wali Allah,

maka mereka akan memberitahunya mengenai kedudukan mereka. Kemudian dia membenarkan para malaikat bertemu dengan wali Allah yang berada di dalam sebuah bilik yang mempunyai seribu pintu. Pada setiap pintu ada malaikat yang menjaganya. Apabila dibenarkan malaikat berjumpa dengan wali Allah, maka setiap malaikat membuka pintunya.

Kemudian ketua penjaga memasukkan setiap malaikat yang menjaga pintu, lalu mereka menyampaikan kepadanya risalah Yang Maha Perkasa sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Ra'd(13): *"Sedang para malaikat masuk ke tempat-tempat mereka dari semua pintu".* Iaitu dari semua pintu-pintu bilik (sambil mengucap) *"salamun 'alaikum"* di atas kesabaran kamu. Maka alangkah baiknya tempat kesudahan itu". Demikian juga dengan firman-Nya di dalam Surah al-Insan (76): 20 *"Dan apabila kamu melihat di sana (syurga), nescaya kamu akan melihat berbagai macam kenikmatan dan kerajaan yang besar"* Apa yang dimaksudkan dengannya adalah wali Allah yang dilayani dengan penuh kehormatan. Meskipun para malaikat adalah utusan Allah, tetapi mereka juga perlu meminta kebenaran berjumpa dengannya. Justeru mereka tidak akan berjumpa dengannya melainkan dengan kebenarannya. Baginda s.a.w bersabda: Sungai-sungai mengalir di bawah tempat-tempat tinggal mereka sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Baqarah (2): 25 *"Sungai-sungai mengalir di bawah mereka"*

Buah-buahan adalah hampir dengan mereka sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Insaan (76): 14 *"Dan naungan (pohon-pohon syurga itu) dekat di atas mereka dan buahnya dimudahkan memetiknya semudah-mudahnya"* Iaitu dekat dengan mereka. Mukmin mengambil buah yang dia mahu ketika dia duduk dan semua jenis buah berkata kepada wali Allah: Wahai wali Allah, makanlah aku sebelum anda memakan buah yang lain sebelumku. Setiap mukmin mempunyai syurga yang banyak dan berbagai-bagai jenis sungai-sungai daripada arak, air, susu dan madu. Apabila wali Allah meminta makanannya, lantas dibawa kepadanya mengikut seleranya. Kemudian dia bergembira bersama saudara-saudaranya dan melawat sesama mereka. Malah mereka bergembira di bawah bayang-bayang yang panjang dari waktu pagi hingga ke petang.

Apa yang paling menyeronokkan adalah setiap mukmin mempunyai tujuh puluh bidadari dan empat daripada manusia. Mukmin menghabiskan masa beberapa ketika bersama bidadari-bidadari, beberapa ketika bersama wanita daripada manusia dan beberapa ketika dia menghabiskan masanya seorang diri di atas katil, melihat sesama mereka. Sesungguhnya mukmin ditutupi oleh cahaya matahari ketika di atas katilnya dan berkata kepada khadam-khadamnya: Apakah cahaya yang bersinar ini, kemungkinan Yang Maha Perkasa melihatku? Maka mereka berkata kepadanya: *Quddus, quddus, jalla jalalu l-Lah*, malah ini

adalah bidadari perempuan anda yang anda belum mencampurinya. Dia mengawasi anda dari khemahnya kerana rindukan anda. Dia telah membentangkan dirinya kepada anda dan mahu berjumpa anda. Apabila dia melihat anda berada di atas katil, maka dia tersenyum terhadap anda kerana rindukan anda. Lantaran itu, cahaya yang anda telah lihat itu dan cahaya yang telah menutup anda adalah dari keputihan gigi hadapannya, kebersihannya dan kehalusannya.

Baginda s.a.w bersabda: Maka wali Allah berkata: Benarkanlah dia datang kepadaku, lalu mereka mengalu-ngalukannya. Kemudian dia bermalam di sisinya. Dia mempunyai tujuh puluh jenis pakaian yang ditenun dari emas dan perak bersalut dengan mutiara, yaqut dan jed. Ia disemerbakkan dengan bauan yang bermacam-macam. Mukmin melihat betisnya di balik tujuh puluh pakaian yang panjangnya tujuh puluh hasta. Dibentangkan di antara dua bahunya sepuluh hasta. Apabila dia menghampiri wali Allah, maka khadam-khadam mengemukakan mashaf-mashaf emas dan perak yang mengandungi mutiara, yaqut dan jed, lalu mereka menaburkannya ke atasnya. Kemudian wali Allah memeluknya dan bidadari memeluknya tanpa jemu.

Abu Ja'far a.s berkata: Adapun syurga-syurga tersebut di dalam al-Qur'an adalah syurga Adan, syurga Firdaus, syurga Na'im dan syurga Ma'waa. Beliau a.s berkata: Sesungguhnya bagi Allah ada banyak lagi syurga di samping syurga-syurga tersebut. Mukmin boleh memilih syurga yang dia mahu dengan berkata: *Subhana-ka l-Lahumma*. Apabila dia berkata sedemikian, maka khadam-khadam akan segera datang membawa apa yang dikehendaknya tanpa sebarang perintah sebagaimana firman-Nya di dalam Surah Yunus (10): 10 "*Doa mereka di dalamnya ialah: "Subhanaka llahumma dan salam kehormatan mereka ialah: Salam. Iaitu khadam-khadam berkata: "Dan penutup doa mereka ialah: Al-Hamduli llahi rabbi l- 'Alamin"*.

Iaitu ketika mereka melakukan kelazatan jimak, makanan dan minuman, maka mereka memuji Allah ketika selesai. Adapun firman-Nya di dalam Surah al-Safaat (37): 41 "*Mereka itu memperoleh rezeki yang termaklum*". Beliau a.s berkata: Khadam-khadam mengetahui mengenai rezeki mereka, lalu mereka membawa datang kepada mereka sebelum mereka meminta daripada mereka. Adapun firman-nya di dalam Surah al-Safaat (37): 42 "*Iaitu buah-buahan. Dan mereka adalah golongan yang dimuliakan*". Beliau a.s berkata: Mereka diperkenankan apa yang mereka ingini.

Percakapan Para Imam A.S Di Atas Tujuh Puluh Bahasa Sebagai Jalan Keluar.

70. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada al-Wasya', daripada Abban bin Uthman, daripada

Abu Basir berkata: Ada orang bertanya Abu Ja'far a.s dan aku berada bersamanya. Sesungguhnya Salim bin Abu Hafsah dan para sahabatnya meriwayatkan daripada anda bahawa anda boleh bercakap dengan tujuh puluh bahasa sebagai jalan keluar? Maka beliau a.s berkata: Salim tidak mahu daripadaku, adakah dia mahu aku membawa malaikat, demi Allah, para nabipun tidak melakukannya. Ibrahim a.s berkata di dalam Surah al-Safaat (37): 89 “*Sesungguhnya aku sakit*”. Dia bukanlah sakit dan dia tidak berbohong. Ibrahim a.s juga berkata di dalam Surah al-Anbiya' (21): 63 “*Sebenarnya patung yang besar itulah yang melakukannya*”. Dia tidak melakukannya dan dia tidak berbohong. Yusuf a.s berkata di dalam Surah Yusuf(120:70 “*Wahai kafilah, sesungguhnya kamu adalah golongan yang mencuri*”. Demi Allah, mereka tidak mencuri dan beliau (Yusuf a.s) tidaklah berbohong.

Hadis Mengenai Abu Basir Dengan Seorang Perempuan.

71. Abban, daripada Abu Basir berkata: Aku sedang duduk di sisi Abu Abdullah a.s, tiba-tiba Ummu Khalid datang kepada kami yang dilintasi oleh Yusuf bin Umar, lalu Ummu Khalid meminta izin untuk berjumpa dengan Abu Abdullah a.s, lalu beliau a.s berkata kepadaku: Adakah anda suka mendengar percakapannya? Aku berkata: Ya, lantas beliau a.s memberi izin kepada Ummu Khalid. Kemudian beliau a.s telah memintaku duduk bersamanya di atas bangku. Lalu Ummu Khalid masuk dan bercakap. Tiba-tiba dia adalah seorang yang fasih bercakap. Dia telah bertanya kepada Abu Abdullah a.s mengenai mereka berdua (Abu Bakr dan Umar). Abu Abdullah a.s berkata kepadanya: Kenapa tidak anda mewartakan mereka berdua?

Dia berkata: Aku akan berkata kepada Tuhanku apabila aku berjumpa dengan-Nya bahawa anda telah menyuruhku supaya mewartakan mereka berdua. Abu Abdullah a.s berkata kepadanya: Ya, Ummu Khalid berkata: Orang yang bersama anda (Abu Basir) di atas bangku menyuruhku supaya melepaskan diriku (*al-Bara'ah*) daripada mereka berdua sedangkan Kathir al-Nuwa menyuruhku supaya mewartakan mereka berdua.

Lantaran itu, manakah yang lebih baik dan lebih anda cintai? Beliau a.s berkata: Ini (Abu Basir), demi Tuhan, lebih aku cintai daripada Kathir al-Nuwa dan para sahabatnya. Ini adalah suatu pertengkaran, maka beliau a.s merujuk kepada Surah al-Ma'idah(5): 44,45,47 “*Sesiapa yang tidak memutuskan menurut apa yang diturunkan Allah, maka mereka itu adalah golongan yang kafir*” dan firman-Nya “*Sesiapa yang tidak memutuskan apa yang diturunkan Allah, maka mereka itu adalah golongan yang zalim*” dan firman-Nya “*Sesiapa yang tidak memutuskan apa yang diturunkan Allah, maka mereka itu adalah golongan yang fasik*”.

Nasibi Terhadap Ahlu l-Bait A.S Adalah Lebih Jahat Daripada Orang Yang Meninggalkan Sembahyang.

72. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Hasan bin Ali bin Fadhdhal daripada Ali bin ‘Uqbah, daripada Umar bin Abban, daripada Abd al-Hamid al-Wabisyi, daripada Abu Ja’far a.s, berkata: Aku telah berkata kepadanya bahawa bagi kami jiran yang mencabuli semua perkara yang haram sehingga dia meninggalkan solat lebih daripada yang lain? Maka beliau a.s berkata: *Subhanallah*, aku akan memberitahu kepada kamu yang lebih besar daripada itu; orang yang lebih jahat daripadanya, aku berkata: Ya, beliau a.s berkata: Orang yang menentang kami (*nasibi*) adalah lebih jahat daripadanya (*al-Naasibu la-naa syarrun min-hu*).

Kerana tiada seorang hamba yang menyebutkan di sisinya Ahlu l-Bait Rasulullah s.a.w, lalu hatinya menjadi lembut, lantas malaikat menyapukan belakangnya dan mengampuni segala dosa-dosanya untuknya melainkan dia melakukan dosa yang mengeluarkannya daripada iman. Sesungguhnya syafaat akan diterima, tetapi syafaat *nasibi* tidak akan diterima (*wa ma tuqbalu fi naasibin*). Sesungguhnya seorang mukmin akan memberi syafaat kepada jirannya yang tidak mempunyai kebaikan. Dia berkata: Wahai Tuhanku, jiranku telah menahan kesakitan daripadaku, lalu dia memberi syafaat kepadanya. Maka Allah berfirman: Aku adalah Tuhan kamu dan Aku adalah lebih berhak memberi syafaat kepada orang yang mempertahankan kamu, lalu Dia memasukkannya ke syurga tanpa kebaikan yang dilakukannya. Seorang mukmin sekurang-kurangnya dapat memberi syafaat kepada tiga puluh orang, maka ketika itu ahli neraka berkata di dalam Surah al-Syu’araa’ (26): 100-1 “*Maka kami tidak mempunyai pemberi syafaat seorangpun dan tidak pula mempunyai teman yang akrab*”.

Janganlah Meringan-Ringankan Hak Mukmin.

73. Muhammad bin Yahya, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Muhammad bin Ismail bin Bazi’, daripada Salih bin ‘Uqbah, daripada Abu Harun, daripada Abu Abdullah a.s, berkata kepada beberapa orang di sisinya dan aku hadir bersama: Kenapakah kamu meringan-ringankan kami (*tastakhiffuna bi-naa*)? Lalu seorang lelaki dari Khurasan berdiri sambil berkata: Kami berlindung dengan zat Allah dari meringan-ringankan anda atau sesuatupun daripada urusan anda. Beliau a.s berkata: Ya, sesungguhnya anda adalah seorang yang meringan-ringankan [urusan]ku, lalu dia berkata: Aku minta berlindung dengan zat Allah dari meringan-ringankan [urusan] anda. Beliau a.s berkata kepadanya: Aduhai anda, tidakkah anda mendengar polan

(*fulaanan*) pada masa kami berdekatan al-Juhfah dia berkata: Bawalah aku sekadar satu batu (*ihmil-ni qadra mailin*) kerana sesungguhnya, demi Allah, aku telah penat, demi Allah, anda tidak mengangkat kepala anda mengenainya. Sesungguhnya anda telah meringan-ringankannya. Sesiapa yang meringan-ringankan seorang mukmin di kalangan kita, maka dia telah meringan-ringankan kehormatan Allah a.w.

Kami Mewalikan Kamu Dan Melepaskan Diri Kami Daripada Musuh Kamu.

74. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada al-Wasya', daripada Abban bin Uthman, daripada Abd al-Rahman bin Abu Abdullah berkata: Aku telah berkata kepada Abu Abdullah a.s: Sesungguhnya Allah a.w telah mengurniakan nikmat-Nya ke atas kami dengan memperkenalkan kepada kami tauhid-Nya, kemudian Dia telah kurniakan ke atas kami nikmat-Nya dengan ikrar kami kepada Muhammad s.a.w dengan risalah-Nya. Kemudian Dia telah mengurniakan keistimewaan kepada kami kerana mencintai kamu Ahlu l-Bait. Kami mewalikan kamu dan melepaskan diri kami daripada musuh kamu (*natawallaa-kum wa natabarra'u min 'aduwwi-kum*). Sesungguhnya kami mahu sedemikian adalah untuk menyelamatkan diri kami dari neraka. Akupun menjadi lembut hati, lalu akupun menangis.

Abu Abdullah a.s berkata: Bertanyalah kepadaku, demi Allah, anda tidak bertanya kepada sesuatu melainkan aku memberitahu anda mengenainya. Abd al-Malik bin A'yan berkata kepada Abd al-Rahman: Aku tidak pernah mendengar Abu Abdullah a.s berkata sedemikian kepada orang lain selain daripada anda. Maka Aku berkata: Beritahu kepadaku mengenai dua lelaki itu (Abu Bakr dan Umar)? Beliau a.s berkata: Kedua-dua mereka telah menzalimi kami akan hak kami (*zalamaa-naa haqqa-naa*) di dalam Kitab Allah, mereka berdua telah menegah Fatimah a.s akan pusaknya daripada bapanya dan kezaliman itu berterusan sehingga ke hari ini, beliau a. s telah memberi isyarat ke belakangnya-Mereka berdua telah meninggalkan Kitab Allah di belakang mereka berdua (*nabazaa kitaba l-Lah waraa' zuhuuri-himaa*).

Roh Kudus Sentiasa Bersama Anda Selama Anda Mencintai Kami.

75. Dengan sanad ini daripada Abban, daripada 'Uqbah bin Basyir al-Asadi, daripada al-Kumait bin Zaid al-Asadi berkata: Aku telah berjumpa dengan Abu Ja'far a.s, maka beliau a.s berkata: Demi Allah, wahai Kumait, jika kami mempunyai harta, nescaya kami memberikannya kepada anda, tetapi bagi anda sebagaimana yang dikatakan oleh Rasulullah s.a.w kepada Hassan bin Thabit bahawa roh

kudus akan sentiasa bersama anda selama anda mencintai kami. Aku berkata: Beritahu kepadaku mengenai dua lelaki itu (Abu bakr dan Umar), beliau a.s mengambil bantal, lalu memecahkannya di dadanya, kemudian berkata: Demi Allah, wahai Kumait, tidak disia-siakan setitik darah, tidak diambil harta tanpa halal, tidak ada hati yang ditahan melainkan kesemuanya di atas tengkuk mereka berdua.

Kata-Kata Umar Kepada Ali A.S Mengenai Bani Umayyah.

76. Dengan sanad ini, daripada Abban, daripada Abd al-Rahman bin Abu Abdullah, daripada ‘Abbas al-Makki, berkata: Aku telah mendengar Abu Ja’far a.s berkata: Sesungguhnya Umar telah berjumpa dengan Ali a.s, maka dia berkata kepadanya: Andalah yang membaca ayat ini *“Siapa di antara kamu yang gila”* Surah al-Qalam (68): 6, lalu anda membentangkannya kepadaku dan sahabatku (Abu Bakr)? Maka Ali a.s berkata kepadanya: Aku akan memberitahu kepada anda ayat yang telah diturunkan kepada Bani Umayyah *“Maka apakah kiranya jika kamu berkuasa kamu akan membuat kerosakan di muka bumi dan memutuskan hubungan kekeluargaan?”* Surah Muhammad (47): 22, maka Umar berkata: Anda telah berbohong, Bani Umayyah adalah lebih rapat silaturrahim daripada anda, tetapi anda telah enggan melainkan bermusuhan terhadap Bani Taim, Bani ‘Adi dan Bani Umayyah³³.

Mengenai Firman Allah Surah Ibrahim (14): 28 “Golongan yang telah menukar nikmat Allah dengan kekafiran”

77. Dengan sanad ini, daripada Abban bin Uthman, daripada al-Harth al-Nasri berkata: Aku telah bertanya Abu Ja’far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah Ibrahim (14): 28 *“Golongan yang telah menukar nikmat Allah dengan kekafiran”*, maka beliau a.s berkata: Apakah pendapat mereka mengenai ayat ini? Aku berkata: Mereka adalah dua orang daripada Quraisy³⁴, Bani Umayyah dan Bani al-Mughirah. Kemudian beliau a.s berkata: Ia adalah Quraisy secara langsung, sesungguhnya Allah telah memberitahu Nabi-Nya s.a.w dan berfirman: *[Sesungguhnya Aku melebihkan Quraisy ke atas semua Arab, Aku memyempurnakan ke atas mereka nikmat-Ku, Aku mengutus kepada mereka rasul-Ku], lalu mereka menukarkan nikmat-Ku dengan kekufuran dan mereka memasukkan kaum mereka ke lembah kebinasaan*³⁵.

³³ Sikap ini diwarisi oleh Ahlus Sunnah wa l-Jama’ah dan kaum Wahabi..

³⁴ Abu Bakr dan Umar.

³⁵ Sebahagian firman ini terdapat di dalam Surah Ibrahim (14): 28.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Dhaariyaat (51): 54 “Maka berpalinglah kamu dari mereka, dan kamu sekali-kali tidak tercela”

78. Dengan sanad ini, daripada Abban, daripada Abu Basir, daripada Abu Ja'far dan Abu Abdullah a.s bahawa mereka berdua berkata: Sesungguhnya manusia apabila mereka telah membohongi Rasulullah s.a.w, maka Allah merancang (*hamma*) untuk membinasakan penduduk bumi melainkan Ali dan orang yang selain daripadanya³⁶ dengan firman-Nya di dalam Surah al-Dhaariyaat (51):54 “*Maka berpalinglah kamu dari mereka, dan kamu sekali-kali tidak tercela*”. Kemudian telah berlaku *al-Bada'*, lalu Dia memberi rahmat kepada mukminin. Kemudian Dia berfirman kepada Nabi-Nya di dalam Surah al-Dhaariyaat (51): 55 “*Dan tetaplah memberi peringatan, kerana sesungguhnya peringatan itu bermanfaat bagi golongan yang beriman*”

Keadaan Manusia Pada Hari Kiamat.

79. Beberapa sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Mahbub daripada Ali bin Ri'ab, daripada Abu 'Ubaidah al-Haza', daripada Thuwair bin Abu Fakhitah berkata: Aku telah mendengar Ali bin al-Husain a.s sedang bercakap di dalam masjid Rasulullah s.a.w, berkata: Bapaku telah memberitahuku bahawa beliau a.s telah mendengar bapanya Ali bin Abu Talib a.s sedang bercakap-cakap kepada orang ramai: Apabila tiba hari Kiamat, Allah akan mengutus orang ramai dari kubur-kubur mereka di atas satu pentas. Mereka dipandu oleh cahaya dan dikumpulkan oleh kegelapan sehingga mereka berhenti di padang mahsyar. Mereka berada di dalam kesesakan, mereka dihalang dari bergerak. Nafas mereka menjadi sesak, banyak mengeluarkan peluh dan mereka meninggikan suara.

Beliau a.s berkata: Ia merupakan ketakutan yang pertama pada hari Kiamat. Allah mengawasi mereka dari 'Arasy-Nya di dalam bayangan malaikat. Dia memerintahkan malaikat, lalu dia menyeru mereka: Wahai orang ramai, diamlah kamu semua dan dengarlah seruan Yang Maha Perkasa. Beliau a.s berkata: Yang akhir mereka mendengar sebagaimana yang awal mereka. Suara mereka berpecah ketika itu, hati mereka takut dan mereka mengangkat kepala-kepala mereka ke arah suara di dalam keadaan rendah diri kepada penyeru.

Pada ketika itu golongan kafir berkata: Ini adalah hari yang sukar, lalu Yang Maha Perkasa menjalankan hukuman yang adil ke atas mereka sambil berfirman: Aku adalah Allah, tiada tuhan melainkan Aku,

³⁶ Rasulullah s.a.w secara *mafhumnya* adalah *aula* diselamatkan tanpa menyebutnya.

pada hari ini adalah hukuman yang adil. Aku menghukum ke atas kamu dengan adil. Tiada seorangpun yang akan menzalimi kamu. Hari ini Aku mengambil yang lemah daripada yang kuat dengan haknya. Bagi pelaku kezaliman dengan kezalimannya dengan hukum kisas daripada kebaikan dan kejahatan. Pada hari ini tiada seorang zalim yang dapat terlepas dari sisi-Ku. Justeru wahai orang ramai, tuntutan kezaliman yang dilakukan kepada kamu di dunia dan Aku sebagai saksi untuk kamu ke atas mereka dan cukuplah bagi Allah sebagai saksi.

Beliau a.s berkata: Mereka kenal-mengenal di antara satu sama lain dan bergaul sehingga mereka menuntut hak mereka dengan sewajarnya. Mereka tinggal di dalam keadaan sedemikian sehingga dikendaki Allah. Keadaan mereka bertambah parah dan banyak mengeluarkan peluh. Dukacita mereka makin meningkat dan suara mereka semakin tinggi. Mereka bercita-cita supaya mereka dapat melepaskan diri daripadanya. Lalu seorang yang menyeru berkata: Wahai orang ramai, diamlah, kerana Allah akan berfirman kepada kamu: Akulah Penghebah (pemaaf) jika kamu suka pengebahan.

Jika tidak, Aku akan mengambil tindakan terhadap kezaliman kamu. Lalu mereka bergembira dengan firman itu, kerana kepenatan dan kesesakan yang mereka alami. Mereka mengebahkan (memafkan) kezaliman yang dilakukan kepada mereka bagi melepaskan diri mereka dari balasan yang akan dikenakan terhadap mereka. Mereka berkata Wahai Tuhan kami, kezaliman kami adalah lebih besar dari apa yang kami hebahkan (maafkan). Kemudian mereka dikurniakan kota dari perak. Kemudian penyeru dari sisi Allah berkata: Wahai orang ramai, angkatlah kepala-kepala kamu, lihatlah kepada kota ini. Lalu mereka mengangkat kepala-kepala mereka dan semuanya bercita-cita untuk mendapatkannya.

Penyeru di sisi Allah berkata: Wahai orang ramai, Ini adalah bagi orang yang memaafkan mukmin. Lalu mereka dimaafkan melainkan sedikit. Allah berfirman: Orang yang zalim tidak boleh melintasi ke syurga-Ku dan orang zalim tidak akan melintasi neraka-Ku sehingga Aku melakukan hisab. Wahai orang ramai, bersedialah untuk hisab. Kemudian Dia memberi jalan kepada mereka sehingga mereka sampai di Aqabah. Mereka terus kejar-mengejar sehingga mereka berakhir di dataran dan Yang Maha Perkasa di atas Arasy. Lalu timbangan disediakan, para nabi dan para syahid iaitu para Imam hadir bersama. Setiap Imam menyaksikan di atas ahli zamannya bahawa beliau a.s telah berada di sisi mereka kerana menjalankan perintah Allah dan menyeru mereka kepada jalan Allah.

Beliau a.s berkata: Seorang lelaki daripada Quraisy berkata: Wahai anak lelaki Rasulullah s.a.w, apabila seorang lelaki mukmin dizalimi oleh lelaki kafir, maka di atas alasan apakah ia diambil daripada lelaki kafir sedang dia daripada ahli neraka? Ali bin al-Husain a.s berkata kepadanya: Dibuang daripada muslim kejahatannya menurut kadar

kejahatan lelaki kafir terhadapnya, lalu lelaki kafir itu diazab dengan nya bersama azab kekafirannya menurut kadar kezalimannya terhadap muslim. Maka lelaki Quraisy itu berkata kepadanya: Apabila kezaliman itu dilakukan oleh muslim terhadap muslim, bagaimana kezaliman itu dituntut daripada muslim? Beliau a.s berkata: Diambil kebaikan orang yang melakukan kezaliman untuk orang yang dizalimi menurut kadar kezalimannya, kemudian ia ditambahkan kepada kebaikan orang yang dizalimi.

Lelaki Quraisy itu berkata lagi: Jika orang yang melakukan kezaliman itu tidak mempunyai apa-apa kebaikan? Beliau a.s berkata: Jika orang yang melakukan kezaliman tidak mempunyai apa-apa kebaikan, tetapi orang yang dizalimi mempunyai kejahatan, maka diambil kejahatan orang yang dizalimi itu, kemudian ditambahkan kepada kejahatan orang yang zalim.

Sesiapa Mencintai Ahlu l-Bait A.S, Maka Dia Akan Bersama Mereka Pada Hari Kiamat.

80. Abu Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Abd al-Jabbar, daripada al-Hasan bin Ali bin Fadhdhal, daripada Tha'labah bin Maimun, daripada Abu Umayyah Yusuf bin Thabit bin Abu Sa'idah, daripada Abu Abdullah a.s bahawa mereka berkata ketika mereka berjumpa dengannya: Sesungguhnya kami telah mencintai kamu kerana kamu adalah kerabat Rasulullah s.a.w (*ahbabnaa-kum li-qaraabati-kum min rasulillah*) manakala Allah mewajibkan hak kamu. Kami bukanlah mencintai kamu kerana dunia, ganjarannya daripada kamu melainkan kerana Allah dan negeri akhirat serta bagi memperbaiki urusan agama kami. Maka Abu Abdullah a.s berkata: Kamu memang benar, kamu memang benar. Kemudian beliau a.s berkata: Sesiapa yang mencintai kami, maka dia adalah bersama kami atau dia akan datang bersama kami pada hari Kiamat. Kemudian beliau a.s telah mengumpulkan dua jari telunjuknya.

Kemudian berkata: Demi Allah, sekiranya seorang lelaki telah berpuasa di siang hari dan beribadat di waktu malam (*saama al-Nahaar wa qaama al-Lail*), kemudian dia berjumpa dengan Allah a.w tanpa mewartakan kami Ahlu l-Bait (*bi-ghairi wilayati-naa ahli l-Bait*), nescaya dia berjumpa dengan-Nya di dalam keadaan di mana Dia tidak meredainya atau memarahinya (*wa huwa 'an-hu ghaira radhin au sakhitun 'alai-hi*). Kemudian beliau a.s berkata: Itu adalah sebagaimana firman Allah di dalam Surah al-Taubah (9): 54 "*Dan tidak ada yang menghalangi mereka untuk diterima dari mereka nafkah-nafkah melainkan kerana mereka kafir kepada Allah dan Rasul-Nya dan mereka tidak mengerjakan sembahyang, melainkan dengan malas dan tidak (pula) menafkahkan (harta) mereka, melainkan dengan rasa enggan*".

Kemudian beliau a.s berkata: Begitu juga iman tidak akan merosakkan bersamanya amal. Demikianlah kekufuran tidak akan memanfaatkan bersamanya amal. Kemudian beliau a.s berkata: Jadilah kamu orang yang mentauhidkan Tuhan. Rasulullah s.a.w adalah orang yang mentauhidkan Tuhan menyeru orang ramai, tetapi mereka tidak menyahuti seruannya. Ali a.s adalah orang pertama yang menyahuti seruannya. Rasulullah s.a.w bersabda: Kedudukan anda di sisiku seperti kedudukan Harun di sisi Musa melainkan tiada nabi selepasku.

Penolakan Kepada Orang Yang Menyangka Bahawa Kesempurnaan Terletak Kepada Penjagaan Perut Dan Kemaluan.

81. Ali bin Ibrahim, daripada Muhammad bin Isa bin 'Ubaid, daripada Yunus berkata: Abu Abdullah a.s berkata kepada 'Ubbad bin Kathir al-Basri al-Sufi: Aduhai 'Ubbad, anda terpedaya jika perut dan kemaluan anda tidak menerima apa yang sepatutnya sedangkan Allah berfirman di dalam Surah al-Ahzab (33): 70-1 "*Wahai golongan yang beriman, bertakwalah kamu kepada Allah dan katalah perkataan yang benar, nescaya Allah memperbaiki bagimu amalan-amalanmu*". Ketahuilah bahawa sesungguhnya Allah tidak akan menerima sesuatupun daripada anda sehingga anda berkata perkataan yang benar.

Allah Mempunyai Lima Perkara Yang Suci.

82. Yunus, daripada Ali bin Syajarah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Allah mempunyai lima perkara yang suci (*haram*) di bumi . Haram Rasulullah s.a.w, haram keluarga Rasulullah s.a.w (*ali rasulillah*), haram kitab Allah, haram Ka'bah dan haram mukmin.

Apabila Mukmin Meningkatkan Umur Empat Puluh Tahun...

83. Beberapa sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Abu Najran, daripada Muhammad bin al-Qasim, daripada Ali bin al-Mughirah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Aku telah mendengarnya berkata: Apabila mukmin meningkat umur empat puluh tahun, maka Allah selamatkannya dari tiga penyakit: Kanser, penyakit kusta dan gila. Apabila dia meningkat umur lima puluh tahun, maka Allah akan menringankan hisabnya. Apabila dia meningkat umur enam puluh tahun, maka Allah akan kurniakan kepadanya taubat. Apabila dia meningkat umur tujuh puluh tahun, maka dia dicintai oleh ahli langit. Apabila dia meningkat umur lapan puluh tahun, maka Allah memerintahkan supaya ditetapkan kebbaikannya dan dibuangkan kejahatannya. Apabila dia meningkat umur sembilan puluh tahun, maka

Allah akan mengampuni dosanya yang dahulu dan sekarang serta ditulis sebagai tawanan Allah di bumi-Nya. Di dalam riwayat yang lain, apabila dia meningkat umur seratus tahun, maka itulah umur yang paling lanjut (*ardhali l-'umari*).

Ambillah Tindakan Keras Ke Atas Hamba-Ku.

84. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin al-Hakam daripada Daud daripada Saif, daripada Abu Basir berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya seorang hamba berada di dalam kerehatan urusannya sebelum umurnya empat puluh tahun. Apabila dia meningkat empat puluh tahun, maka Allah akan memberitahu dua malaikat-Nya: Aku telah memanjangkan umur hamba-Ku ini. Lantaran itu, ambil tindakan yang keras ke atasnya dan tuliskan ke atasnya perkara yang sedikit ataupun banyak, kecil ataupun besar.

Dibenarkan Lari Daripada Wabak Penyakit.

85. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abu 'Umair, daripada Hammad bin Uthman, daripada al-Halabi, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah mengenai wabak penyakit di bahagian Mesir, lalu seorang itu berpindah ke tempat yang lain atau ia berlaku di Mesir, kemudian dia berpindah ke tempat yang lain? Maka beliau a.s berkata: Tidak mengapa, sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah melarang mengenainya pada tempat yang berhadapan dengan musuh, lalu berlakulah wabak penyakit pada mereka. Kemudian mereka telah melarikan diri daripadanya. Maka Rasulullah s.a.w bersabda: Orang yang lari daripadanya adalah seperti orang yang lari daripada peperangan, kerana benci markaz-markaz mereka akan ditinggalkan.

Tiga Perkara Seorang Nabi Atau Bukan Nabi Tidak Akan Berjaya.

86. Ali, daripada bapanya, daripada Ibn Abu 'Umair, daripada Abu Malik al-Hadhrami, daripada Hamzah bin Hamran, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Tiga perkara yang mana seorang nabi atau bukan nabi tidak akan berjaya: Berfikiran waswas mengenai kejadian (*al-Khalq*), ramalan yang tidak baik (*tiirah*) dan hasad melainkan mukmin yang tidak melakukan hasadnya.

Rawatan Penyakit.

87. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Husain bin Sa'id, daripada al-Qasim bin Muhammad al-Jauhari daripada Ali bin Abu Hamzah, daripada Abu Ibrahim a.s berkata: Beliau a.s telah berkata kepadaku bahawa sesungguhnya aku tidak sihat selama tujuh bulan dan anak lelakiku tidak sihat selama dua belas bulan, maka ia membebankan kami. Aku rasa ia tidak berlaku kepada seluruh badan, hanya bahagian atas badan sahaja, tidakpun di bawahnya. Kemungkinan ia berlaku di bawah badan dan tidak berlaku di atas seluruh badan?

Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, jika anda izinkan aku, nescaya aku menceritakan kepada anda sebuah hadis daripada Abu Basir, daripada datuk anda bahawa apabila beliau a.s tidak sihat, beliau a.s telah menggunakan air sejuk. Beliau a.s mempunyai dua kain satu kain di letakkan di dalam air sejuk dan satu kain di atas badannya, lalu beliau a.s memutarkannya di antara keduanya. Kemudian beliau a.s berdoa sehingga didengari suaranya di balik pintu, wahai Fatimah binti Muhammad, maka beliau a.s berkata: Anda memang benar.

Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, kamu tidak mempunyai ubat untuk mengubati demam selesema? Maka beliau a.s berkata: Kami tidak mendapati ubat untuknya di sisi kami selain berdoa dan air sejuk. Sesungguhnya aku telah mengadu, lalu Muhammad bin Ibrahim mengutus kepadaku seorang tabib, lalu dia membawa ubat cair kepadaku, tetapi aku telah enggan meminumnya, kerana apabila aku muntah, maka sendiku menjadi lemah.

Tangkal Demam Panas.

88. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Ishaq al-Asy'ari, daripada Bakr bin Muhammad al-Azadi berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w telah demam panas, lalu Jibrail a.s telah mendatangnya, dan memberi tangkal demam, lalu berkata: *Bismillah* aku mengangkat anda, wahai Muhammad dan *Bismillah* aku menyembuhkan anda dan *Bismillah* daripada setiap penyakit yang membuatkan anda tidak sihat, *Bismillah*, Allah menyembuhkan anda, *Bismillah* ambillah, ia akan meninggalkan anda, *Bismillahir Ramanir Rahim*, aku bersumpah dengan bintang-bintang bahawa anda akan sembuh dengan izin Allah. Bakr berkata: Aku telah bertanya kepadanya mengenai tangkal demam, lalu beliau a.s memberitahuku dengan tangkal ini.

Bacaan Bagi Mengelakkan Penyakit.

89. Abu 'Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Salim, daripada Ahmad bin al-Nadhar, daripada 'Umru bin Syamar, daripada Jabir, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Sesiapa yang berkata: "*Bismillahir Rahmanir Rahim.. La haula wa la quwwata illa bi llahi l-'Aliyyi l-'azim*" sebanyak tiga kali. Allah akan mencukupinya sembilan puluh sembilan jenis penyakit dan yang paling senang adalah sesak nafas.

Sesungguhnya Ali Daripadaku Dan Aku Daripada Ali.

90. Hamid bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Muhammad al-Kandi, daripada Ahmad bin al-Hasan al-Maithami, daripada Abban bin Uthman, daripada al-Nu'man al-Razi, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Orang ramai telah lari pada hari Uhud dari Rasulullah s.a.w, lalu baginda s.a.w telah memarahi mereka. Beliau a.s berkata: Apabila baginda s.a.w marah, peluh seperti mutiara keluar dari dahinya.

Beliau a.s berkata: Lalu baginda s.a.w melihat di [kelilingnya], tiba-tiba Ali a.s berada di sampingnya, maka Baginda s.a.w bersabda kepadanya: Pergilah dengan anak lelaki bapa anda bersama orang yang telah lari dari Rasulullah s.a.w. Maka Ali a.s berkata: Wahai Rasulullah, bagiku anda adalah sebaik-baik ikutan. Baginda s.a.w bersabda: Aku adalah mencukupi bagi mereka, lalu baginda s.a.w memukul orang pertama yang berhadapan dengannya di kalangan mereka. Jibrail a.s berkata: Ini adalah satu dugaan, wahai Muhammad, maka baginda s.a.w bersabda: Sesungguhnya Ali adalah daripadaku dan aku adalah daripadanya. Jibrail a.s berkata: Aku adalah daripada kamu berdua, wahai Muhammad. Abu Abdullah a.s berkata: Maka Rasulullah s.a.w telah melihat Jibrail a.s sedang duduk di atas kerusi dari emas di antara langit dan bumi seraya berkata: Tiada pedang melainkan Dhu l-Fiqar dan tiada pemuda melainkan Ali (*la saifa illa dhu l-Fiqar wala fatan illa 'Ali*).

Peperangan Uhud Dan Peranan Ali A.S.

91. Hamid bin Ziyad, daripada 'Ubaidillah bin Ahmad al-Dahqan, daripada Ali bin al-Hasan al-Tatari, daripada Muhammad bin Ziyad bin Isa Biya' al-Sabiri, daripada Abban bin Uthman berkata: Fudhail al-Barjami telah memberitahuku berkata: Aku telah berada di Makkah dan Khalid bin Abdullah adalah seorang amir. Dia berada di masjid di sisi Zamzam, maka dia berkata: Panggillah Qatadah untukku, lalu seorang tua yang mempunyai rambut dan janggut merah datang, lalu aku menghampirinya supaya aku dapat mendengar. Maka Khalid berkata: Wahai Qatadah, beritahuku peperangan yang paling mulia dan perkasa kepada Arab dan peperangan yang paling hina kepada Arab, maka dia

berkata: *Aslaha-ka l-Lahu al-Amir*, aku akan memberitahu kepada anda peperangan yang paling mulia kepada Arab, peperangan yang paling perkasa kepada Arab dan peperangan yang paling hina kepada Arab adalah satu sahaja. Khalid berkata: Aduhai anda, satu sahaja!

Dia berkata: Ya, *aslaha l-Lahu l-Amir*, maka dia berkata: Beritahuku? Dia berkata: Badr, dia berkata: Bagaimana begitu? Dia berkata: Sesungguhnya Badr adalah peperangan yang paling mulia kepada Arab yang mana Allah telah memuliakannya dan ahlinya. Ia adalah peperangan yang paling mulia kepada Arab. Dengannya Allah memperkuatkan Islam dan ahlinya dan ia adalah peperangan yang paling hina kepada Arab manakala Quraisy dibunuh pada hari itu, maka Arab telah menjadi hina. Maka Khalid berkata kepadanya: Anda telah berbohong, demi Allah, sekalipun dikalangan Arab pada hari itu ada orang yang lebih mulia daripada mereka, celaka anda, wahai Qatadah, beritahu kepadaku mengenai tanda-tanda mereka? Dia berkata: Abu Jahal telah keluar pada hari itu dan dia telah diberitahu supaya melihat kedudukannya memakai serban merah dan di tangannya perisai sambil berkata:

*Peperangan tidak berdendamkan matahari daripadaku
Dua tahun yang paling hina berusia muda
Seumpama ini semenjak ibuku melahirkan aku.*

Maka Khalid berkata: Anda telah berbohong, wahai musuh Allah, sekalipun sepupuku lebih keperwiraannya daripadanya. Iaitu Khalid bin Walid dan ibunya Qusyairiyah. Celaka anda, wahai Qatadah, siapakah yang berkata: "Orang yang paling tegas melaksanakan janjiku dan lebih menjaga maruah?" Maka dia berkata: *Aslaha llahu l-Amir*, ini bukanlah hari itu, ini adalah hari Uhud yang mana Talhah bin Abu Talhah telah keluar sambil menyeru siapa yang akan bertarung, maka tiada seorangpun keluar kepadanya.

Khalid berkata: Kamu menyangka kamu menyediakan kami dengan pedang-pedang kamu ke neraka sedangkan kami menyediakan kamu dengan pedang-pedang kami ke syurga. Justeru seorang lelaki hendaklah dia bertarung denganku menyediakan aku dengan pedangnya ke neraka dan aku menyediakannya dengan pedangku ke syurga. Lalu Ali bin Abu Talib a.s keluar sambil berkata:

*Akulah anak lelaki yang memiliki dua kolam Abdu l-Muttalib
Hasyim yang memberi makan pada tahun kesusahan
Orang yang melaksanakan janjiku dan menjaga maruahku*

Maka Khalid *la'ana-hu llahu* berkata: Demi Allah, Abu Turab telah berbohong, kerana ia bukanlah begitu. Qatadah berkata: Wahai Amir, izinkan aku pulang. Lalu dia keluar di celah-celah orang ramai sambil

berkata: Dia (Khalid) adalah seorang zindiq, wahai Tuhan Ka'bah, zindiq, wahai Tuhan Ka'bah.

Hadis Adam A.S Bersama Pokok

92. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Hasan bin Mahbub, daripada Muhammad Ibn al-Fudhail, daripada Abu Hamzah, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah berjanji kepada Adam a.s supaya beliau a.s tidak menghampiri pokok ini (*hadhihi al-Syajarati*), tetapi manakala tiba waktu pada ilmu Allah bahawa Adam a.s akan memakan [sesuatu] daripadanya, beliau a.s terlupa lalu memakan sesuatu daripadanya iaitu sebagaimana firman-Nya di dalam Surah Taha (20): 115 *“Dan sesungguhnya telah Kami perintahkan kepada Adam dahulu, maka ia lupa (akan perintah) dan tidak Kami dapati padanya kemahuan yang kuat”*

Manakala beliau a.s memakan [sesuatu] daripada pokok itu, maka beliau a.s diturunkan ke bumi. Maka Allah kurniakan kepadanya seorang anak lelaki bernama Habil dan seorang anak perempuan yang menjadi kembarnya. Dia juga kurniakan kepadanya seorang anak lelaki bernama Qabil dan seorang anak perempuannya yang menjadi kembarnya. Kemudian Adam memerintahkan Habil dan Qabil supaya melakukan korban. Habil adalah pemilik kambing sementara Qabil pemilik ladang. Lalu Habil mengorbankan kambingnya yang terbaik. Sementara Qabil mengorbankan sebahagian daripada hasil tanamannya yang belum dibersihkan³⁷.

Justeru Allah telah menerima korban Habil dan tidak menerima korban Qabil sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Maidah (5): 27 *“Ceritalah kepada mereka kisah kedua putra Adam (Habil dan Qabil) menurut yang sebenarnya, ketika keduanya mempersembahkan korban, maka diterima dari salah seorang dari mereka berdua (Habil) dan tidak diterima dari yang lain (Qabil). Ia berkata (Qabil) “Aku pasti membunuhmu!” Berkata Habil “Sesungguhnya Allah hanya menerima (korban) dari golongan yang bertakwa”*.

Korbannya dimakan api, lalu Qabil cenderung kepada api. Kemudian dia membina sebuah rumah api. Iaitu rumah api pertama dibina dan berkata: Aku akan menyembah api ini sehingga Engkau menerima korbanku. Kemudian Iblis *la'natullah* telah mendatangnya secepat perjalanan darah manusia dan berkata: Wahai Qabil, sesungguhnya Dia telah menerima korban Habil dan tidak menerima korban anda. Sesungguhnya jika anda meninggalkannya sedemikian, maka keturunannya akan bermegah dengan keturunan anda, lalu dia membunuhnya.

³⁷ Kurang baik.

Manakala Qabil kembali kepada Adam a.s, maka Adam a.s berkata kepadanya: Wahai Qabil, di manakah Habil? Qabil berkata: Aku sedang mencarinya selepas kami melakukan korban. Adam a.s mencarinya, maka beliau a.s mendapatinya terbunuh (*qatilan*). Maka Adam a.s berkata kepada Qabil: Kamu dilaknat di bumi ini sebagaimana kamu menerima darah Habil. Lalu Adam a.s telah menangis ke atas Habil selama empat puluh malam. Adam a.s telah memohon kepada Tuhannya supaya dikurniakan kepadanya seorang anak lelaki. Kemudian Dia telah kurniakan kepadanya seorang anak lelaki bernama Hibatullah dan seorang anak perempuan yang menjadi kembarnya.

Manakala kenabian Adam a.s tamat dan beliau a.s telah menyempurnakan hari-harinya, maka Allah telah mewahyukan kepadanya: Wahai Adam, sesungguhnya kenabian anda telah tamat dan anda telah menyempurnakan hari-hari anda, maka jadilah ilmu yang di sisi anda, iman, nama yang *akbar*, warisan ilmu dan *aathaar* ilmu kenabian daripada keturunan anda pada Hibatullah. Sesungguhnya Aku tidak akan memotong ilmu, iman, nama yang *akbar* dan *aathaar* kenabian daripada keturunan anda sehingga hari Kiamat. Aku tidak akan meninggalkan bumi ini melainkan padanya seorang alim yang mana dengannya diketahui agamaku, di ketahui dengannya ketaatan kepada-Ku dan kejayaan adalah kepada mereka yang dilahirkan di antara anda dan Nuh a.s.

Kemudian Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah mengutus seorang nabi bernama Nuh. Sesungguhnya beliau a.s telah menyeru kepada Allah, tetapi kaumnya telah membohonginya. Lalu Allah telah membinasakan mereka dengan taufan. Di antara Adam dan Nuh a.s adalah sepuluh bapa para nabi dan para wasi. Adam a.s telah berwasiat kepada Hibatullah bahawa sesiapa yang mendapatinya (Nuh) di kalangan kamu, maka hendaklah dia beriman dengannya, mengikutinya dan membenarkannya, kerana ia akan menyelamatkannya dari tenggelam. Kemudian Adam a.s telah jatuh sakit yang membawa kepada kematiannya. Beliau a.s telah mengutus Hibatullah dan berkata kepadanya: Jika anda berjumpa dengan Jibrail atau malaikat yang lain, maka ucaplah salamku kepadanya dan katakanlah kepadanya: Wahai Jibrail, sesungguhnya bapakku akan memberi kepada anda buah dari syurga.

Maka Jibrail berkata kepadanya: Wahai Hibatullah, sesungguhnya bapa anda telah mati dan sesungguhnya kami turun untuk melakukan solat ke atasnya. Lantaran itu, kembalilah, lalu beliau kembali. Beliau mendapati Adam a.s telah mati. Jibrail memperlihatkan kepadanya cara memandikannya, lalu beliau memandikannya sehingga beliau melakukan solat ke atasnya. Hibatullah berkata: Wahai Jibrail, datang kehadapan, dan lakulah solat ke atas Adam, maka Jibrail berkata kepadanya: Sesungguhnya Allah telah memerintahkan kami supaya

kami sujud kepada bapa anda Adam ketika beliau di syurga, maka tidak boleh bagi kami menjadi imam kepada anak-anaknya.

Justeru Hibatullah datang kehadapan, lalu melakukan solat ke atas bapanya. Jibrail di belakangnya, kemudian tentera para malaikat. Mereka melakukan takbir ke atasnya sebanyak tiga puluh kali. Kemudian Jibrail a.s telah memerintahkannya supaya melakukan takbir sebanyak dua puluh lima takbir- Dan sunnah pada kami pada hari ini adalah lima takbir. Ahli Badr ditakbirkan tujuh kali dan ada yang ditakbirkan sembilan kali.

Kemudian apabila Hibatullah telah mengapankan bapanya, lalu Qabil datang kepadanya dan berkata: Wahai Hibatullah, sesungguhnya aku telah melihat bapaku Adam telah memberi kepada anda ilmu secara khusus yang beliau tidak memberikannya kepadaku, iaitu ilmu yang saudara anda Habil telah berdoa dengannya, lalu korbannya diterima. Sesungguhnya aku telah membunuhnya supaya keturunannya tidak akan bermegah dengan keturunanku sehingga mereka berkata: Kami adalah anak-anak lelaki yang mana korban bapanya diterima dan kamu adalah anak-anak lelaki yang mana korban bapanya ditolak.

Jika anda memperlihatkan ilmu yang diberikan khusus oleh bapa anda, nescaya aku akan membunuh anda sebagaimana aku telah membunuh saudara anda Habil. Justeru Hibatullah dan keturunannya tinggal di dalam keadaan menyembunyikan ilmu, iman, nama yang *akbar*, warisan kenabian dan *aathaar* ilmu kenabian di sisi mereka sehingga Allah mengutus Nuh a.s. Lantaran itu, wasiat Hibatullah terserlah apabila mereka melihat kepada wasiat Adam a.s., maka mereka mendapati Nuh a.s adalah seorang nabi yang telah diberikan khabar gembira oleh Adam a.s. Lantas mereka beriman kepadanya (*amanuubi-hi*), mengikutinya dan membenarkannya (*saddaquu-hu*). Adam a.s telah berwasiat kepada Hibatullah supaya memperbaharui wasiat ini pada setiap awal tahun sebagai hari perayaan mereka.

Justeru mereka melakukan janji setia kepada Nuh dan setiap nabi selepasnya sehingga Allah mengutus Muhammad s.a.w. Sesungguhnya mereka mengetahui Nuh dengan ilmu yang mereka miliki sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Mu'minin (23):23 "*Sesungguhnya kami telah mengutus Nuh kepada kaumnya, lalu ia berkata: Wahai kaumku sembahlah Allah, sekali-kali tiada tuhan bagimu selain Dia. Maka kamu tidak bertakwa (kepada-Nya)*". Para nabi di antara Adam dan Nuh a.s tidak didedahkan identiti mereka (*mustakhiffin*). Lantaran itu, identiti mereka tidak disebut di dalam al-Qur'an sebagaimana para nabi yang lain. Allah berfirman di dalam Surah al-Nisaa'(164): "*Dan (kami telah mengutus) rasul-rasul yang sungguh telah kami kisahkan mengenai mereka kepadamu dahulu dan rasul-rasul yang tidak kami kisahkan mengenai mereka kepadamu*".

Iaitu Aku tidak menamakan mereka yang dirahsiakan sebagaimana Aku telah menamakan mereka yang Aku telah dedahkan identiti mereka di kalangan para nabi a.s.

Maka Nuh a.s telah tinggal bersama kaumnya selama sembilan ratus lima puluh tahun. Tiada nabi yang lain semasa kenabiannya. Tetapi beliau a.s telah menghadapi kaumnya yang membohongi para nabi a.s di antaranya dan Adam a.s sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Syu'araa'(26):105 "*Kaum Nuh telah mendustakan para rasul*". Iaitu orang yang di antaranya dan Adam a.s sehingga kepada firman-Nya di dalam Surah al-Syu'araa' (26): 104 "*Dan sesungguhnya Tuhanmu benar-benar Dialah Yang Maha Perkasa lagi Maha Penyayang*".

Kemudian Nuh a.s apabila tamat kenabiannya dan menyempurnakan hari-harinya, maka Allah memberitahu kepadanya: Wahai Nuh, kenabian anda telah tamat dan anda telah menyempurnakan hari-hari anda, maka jadilah ilmu di sisi anda, iman, nama yang *akbar*, warisan ilmu dan *aathaar* ilmu kenabian selepas anda adalah untuk keturunan anda. Aku tidak akan memotongnya sebagaimana Aku tidak memotongnya daripada para nabi a.s di antara anda dan Adam a.s. Aku tidak meninggalkan bumi melainkan padanya seorang alim yang dikenali dengannya agamaku dan dikenali dengannya ketaatan mereka kepada-Ku. Kejayaan adalah kepada mereka yang dilahirkan di antara kematian nabi sehingga datangnya nabi yang lain.

Nuh a.s telah memberi khabar gembira kepada Sam dengan [kedatangan] Hud a.s. Sam a.s adalah di antara Nuh dan Hud a.s. Nuh berkata: Sesungguhnya Allah telah mengutus seorang nabi bernama Hud yang akan menyeru kaumnya kepada Allah, tetapi kaumnya akan membohonginya dan Allah akan membinasakan mereka dengan angin. Sesiapa yang mendapatinya di kalangan kamu, maka hendaklah dia mempercayainya dan mengikutinya, kerana Allah akan menyelamatkannya daripada azab angin. Justeru Nuh a.s telah membuat perjanjian mengenai wasiat ini dengan anak lelakinya Sam pada setiap awal tahun sebagai hari perayaan mereka. Lalu mereka mematuhi perjanjian tersebut.

Kemudian mereka mendapati Hud sebagai seorang nabi a.s yang telah diberi khabar gembira oleh bapa mereka Nuh a.s. Lantas mereka beriman kepadanya, mengikutinya dan membenarkannya. Lantaran itu, mereka terselamat daripada azab angin sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-A'raaf (6): 65 "*Dan (kami telah mengutus) kepada kaum 'Aad saudara mereka Hud*". Firman-Nya di dalam Surah al-Syu'araa'(26): 123-4 "*Kaum 'Aad telah mendustakan para rasul ketika saudara mereka Hud berkata kepada mereka: Mengapa kamu tidak bertakwa?*"

Firman-Nya di dalam Surah al-Baqarah (2): 132 "*Dan Ibrahim telah mewasiatkan ucapan itu kepada anak-anaknya, demikian pula Ya'qub*". Firman-Nya di dalam Surah al-An'aam (6): 84 "*Dan kami telah*

menganugerahkan Ishaq dan Ya'qub kepadanya. Kepada kedua-duanya masing-masing telah kami beri petunjuk (pada Ahli Baitnya); dan Nuh sebelum itu juga kami telah beri petunjuk", supaya kami menjadikannya pada Ahli Baitnya dan selepasnya daripada keturunan para nabi a.s sebelum Ibrahim adalah untuk Ibrahim a.s. Begitu juga di antara Ibrahim dan Hud a.s daripada para nabi a.s. Iaitu sebagaimana firman-Nya di dalam Surah Hud (11): 89 *"Sedang kaum Lut tidak (pula) jauh (tempatnyanya) dari kamu"*. Firman-Nya di dalam Surah al-'Ankabuut (29): 26 *"Maka Lut membenarkannya. Dan berkatalah Ibrahim: Sesungguhnya aku akan berpindah kepada Tuhanku"*.

Dan firman-Nya di dalam Surah al-'Ankabuut (29): 16 *"Dan (ingatlah) Ibrahim, ketika ia berkata kepada kaumnya: Sembahlah olehmu akan Allah dan bertakwalah kepada-Nya. Yang demikian itu adalah lebih baik bagimu, jika kamu mengetahui"*. Dan telah berlaku di antara dua nabi; Ibrahim dan Lut itu sepuluh para nabi. Dan telah berlaku kepada setiap nabi apa yang berlaku kepada Nuh a.s, Adam, Hud, Salih, Syu'aib dan Ibrahim a.s sehingga sampai kepada Yusuf bin Ya'qub a.s. Kemudian kenabian selepas Yusuf adalah kepada suku (*asbaat*) saudara-saudaranya sehingga berakhir kepada Musa a.s. Di antara Yusuf dan Musa terdapat beberapa nabi.

Maka Allah telah mengutus Musa dan Harun a.s kepada Fir'aun, Haman dan Qarun. Kemudian Dia telah mengutus beberapa rasul sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Mu'minuun (23): 44 *"Setiap rasul datang kepada umatnya, umat itu mendustakannya, maka kami perikutkan sebahagian mereka dengan sebahagian yang lain. Dan kami jadikan mereka buah tutur (manusia)"*. Bani Israel telah membunuh pada satu hari tujuh puluh para nabi. Apabila Taurat diturunkan ke atas Musa a.s, maka ia memberi khabar gembira mengenai Muhammad s.a.w. Di antara Yusuf dan Musa a.s ada beberapa nabi a.s.

Wasi Musa adalah Yusu' bin Nun a.s iaitu pemudanya yang disebutkan oleh Allah di dalam Kitab-Nya. Para nabi a.s sentiasa memberi khabar gembira mengenai Muhammad s.a.w sehingga Allah mengutus al-Masih Isa bin Maryam, lalu beliau a.s telah memberi khabar gembira mengenai Muhammad s.a.w sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-A'raaf (7): 157 *"Mereka mendapatinya (iaitu Yahudi dan Nasara) tertulis di dalam Taurat dan Injil yang ada di sisi mereka (iaitu sifat Muhammad) menyuruh mereka melakukan perkara yang baik dan melarang mereka melakukan perkara yang mungkar"*

Firman Allah yang menceritakan mengenai Isa di dalam Surah al-Saaf (61): 6 *"Memberi khabar gembira dengan (datangnya) seorang rasul yang akan datang sesudahku yang namanya Ahmad"*. Justeru Musa dan Isa a.s telah memberi khabar gembira dengan kedatangan Muhammad s.a.w sebagaimana para nabi a.s telah dilakukan oleh para nabi

terdahulu sehingga sampai kepada Muhammad s.a.w. Manakala Muhammad s.a.w melaksanakan kenabiannya dan hari-harinya telah disempurnakannya, maka Allah telah memberitahu kepadanya: Wahai Muhammad s.a.w, Sesungguhnya anda telah melaksanakan kenabian anda dan menyempurnakan hari-harinya, maka jadilah ilmu yang di sisi anda, iman, nama yang akbar, warisan kenabian dan *aathaar* ilmu kenabian pada Ahlu l-Bait anda di sisi Ali bin Talib a.s.

Sesungguhnya Aku tidak memotong ilmu, iman, nama yang *akbar*, warisan ilmu dan *aathaar* ilmu kenabian selepas anda daripada keturunan anda sebagaimana Aku tidak memotongnya daripada Ahlu l-Bait para nabi a.s yang terdahulu. Iaitu di antara anda dan bapa anda Adam a.s sebagaimana firman-Nya di dalam Surah Ali Imran (3): 33-4 “*Sesungguhnya Allah telah memilih Adam, Nuh, keluarga Ibrahim dan keluarga Imran melebihi segala umat (di masa mereka masing-masing). (Iaitu) satu keturunan yang sebahagiannya (turunan) dari yang lain. Dan Allah maha Mendengar lagi Maha mengetahui*”.

Sesungguhnya Allah tidak menjadikan keilmuan sebagai suatu kejahatan tanpa mewakilkannya kepada malaikat *muqarrab* dan nabi *mursal*, malah Dia mengutus utusan daripada para malaikat-Nya dan berfirman: Katakan begitu dan begini, lalu dia memerintahkan mereka melakukan apa yang Dia cintai dan melarang mereka apa yang Dia benci. Lantaran itu, Dia menyerahkan urusan makhluk-Nya kepada mereka dengan ilmu. Dia telah mengajarkannya kepada para nabi-Nya, golongan pilihan-Nya di kalangan para nabi, saudara-saudara dan zuriat selepasnya sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Nisaa’ (4): 54 “*Sesungguhnya kami telah memberi kitab dan hikmah kepada keluarga Ibrahim dan kami telah memberikan kepadanya kerajaan yang besar*”

Adapun *al-Kitab* adalah kenabian. Adapun *al-Hikmah*, maka mereka adalah para nabi. Adapun *mulk ‘azim*, maka mereka adalah para Imam yang terpilih yang menjadi *wulaat al-Amr* kepada Allah. Justeru sesiapa yang berpegang kepada kelebihan mereka dan berakhir dengan keilmuan mereka, akan berjaya. Sesiapa yang menghina mereka, maka dia telah menyalahi perintah Allah.

Dia telah menjadikan golongan yang jahil sebagai *wulaat al-Amr* kepada Allah dengan menyangka mereka sebagai ahli ijtihad tentang ilmu Allah. Lantaran itu, mereka telah berbohong terhadap Allah, Rasul-Nya dan membenci wasinya serta ketaatan kepadanya. Mereka tidak meletakkan kelebihan Allah sebagaimana Dia meletakkannya. Justeru mereka sesat dan menyesatkan pengikut-pengikut mereka. Mereka tidak memiliki hujah (imam) pada hari Kiamat, kerana hujah adalah pada keluarga Ibrahim a.s sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Nisaa’ (4): 54 “*Sesungguhnya kami telah memberi kitab dan hikmah kepada*

keluarga Ibrahim dan kami telah memberikan kepadanya kerajaan yang besar”

Justeru hujah adalah para nabi a.s dan Ahlu l-Bait mereka sehingga berlakunya Kiamat, kerana Kitab Allah bertutur sedemikian. Wasiat Allah mengenai sebahagian mereka akan sebahagaian sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Nuur (24) 36: *“Di rumah-rumah yang diizinkan oleh Allah untuk disebut nama-Nya”*. Iaitu di rumah-rumah para nabi a.s, rasul dan para Imam. Ini menunjukkan ketinggian iman yang mana orang yang berjaya telah berjaya dengannya sebelum kamu. Dengannyalah akan berjaya orang yang mengikut para Imam dan Allah berfirman di dalam Surah al-An’aam (6): 84-9 *“Dan kepada Nuh sebelum itu juga telah kami beri petunjuk dan kepada sebahagian daripada keturunannya (Nuh) iaitu Daud, Sulaiman, Ayyub, Yusuf, Musa dan Harun. Demikianlah kami memberi balasan kepada golongan yang berbuat baik dan Zakaria, Yahya, Isa dan Ilyas. Semuanya termasuk golongan yang soleh.*

Dan Ismail, al-Yasa’, Yunus dan Lut. Masing-masing kami lebihkan darjatnya di atas umat (semasanya). Dan kami lebihkan (pula) darjat sebahagian dari bapa-bapa mereka, keturunan mereka dan saudara-saudara mereka. Dan kami telah memilih mereka dan kami menunjuki mereka ke jalan yang lurus. Itulah petunjuk Allah yang dengannya Dia memberi petunjuk kepada siapa yang dikehendaki-Nya di antara hamba-hamba-Nya. Seandainya mereka mempersekutukan Allah, nescaya lenyaplah dari mereka amalan yang mereka telah kerjakan. Mereka itulah golongan yang telah kami berikan kepada mereka kitab, hikmat dan kenabian. Jika golongan (Quraisy) itu mengingkarinya (yang tiga macam itu), maka kami akan menyerahkannya kepada kaum yang sekali-kali tidak akan mengingkarinya”.

Sesungguhnya Dia telah mewakilkan kelebihan itu adalah untuk Ahlu l-Bait Nabi-Nya, saudara-saudaranya dan zuriat mereka sebagaimana di dalam kitab-Nya. Sesungguhnya Allah telah membersihkan Ahlu l-Bait Nabinya a.s dan telah meminta daripada orang ramai pahala kasih sayang, melakukan ke atas mereka wilayah, menjadikan mereka para wasinya dan orang yang dikasihinya adalah tetap selepasnya pada umatnya. Justeru ambillah iktibar wahai manusia, apa yang aku telah perkatakan, kerana Allah telah meletakkan wilayah-Nya, ketaatan kepada-Nya dan kasih sayang-Nya, pengambilan ilmu-Nya dan hujah-Nya kepada Ahlu l-Bait a.s. Wilayah Allah tidak dapat dicapai melainkan dengan mereka. Justeru sesiapa yang melakukan sedemikian, maka berhak ke atas Allah memuliakannya dan tidak mengazabkannya. Sesiapa yang mendatangi Allah tanpa mentaati perintah-Nya, maka berhak ke atas Allah menghinanya dan mengazabkannya.

Hadis Abu Ja'far A.S Bersama Nafi'.

93. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada al-Hasan bin al-Mahbub, daripada Abu Hamzah Thabit bin Dinar al-Thumali dan Abu Mansur, daripada Abu al-Rabi' berkata: Kami telah mengerjakan haji bersama Abu Ja'far a.s pada tahun Hisyam bin Abdu l-Malik mengerjakan haji bersama Nafi' *maula* Umar bin al-Khattab. Lantas Nafi' telah melihat Abu Ja'far a.s di sudut Ka'bah di mana orang ramai telah berkumpul, maka Nafi' berkata: Wahai Amir al-Mukminin, siapakah lelaki ini yang didatangi orang ramai? Maka dia berkata: Ini adalah nabi ahli Kufah, ini adalah Muhammad bin Ali. Maka dia berkata: Aku naik saksi bahawa aku akan bertanya kepadanya mengenai beberapa masalah yang tidak boleh dijawab melainkan dia seorang nabi atau anak lelaki nabi atau wasi nabi. Lalu Hisyam berkata: Pergilah, dan bertanyalah kepadanya mudah-mudahan anda dapat memalukannya.

Kemudian Nafi' datang di celah-celah orang ramai, lalu menghampiri Abu Ja'far a.s seraya berkata: Wahai Muhammad bin Ali, sesungguhnya aku telah membaca Taurat, Injil, Zabur dan Furqan, aku telah mengetahui halalnya dan haramnya. Aku datang untuk bertanya kepada anda beberapa masalah yang tidak akan dijawab melainkan oleh seorang nabi atau anak lelaki nabi atau wasi nabi. Lalu Abu Ja'far a.s mengangkat kepalanya dan berkata: Tanyalah apa yang terlintas di hati anda. Maka Nafi' berkata: Beritahuku berapa tahunkan di antara Isa dan Muhammad? Abu Ja'far a.s berkata: Aku akan memberitahu kepada anda pendapat aku atau pendapat anda? Dia berkata: Beritahu kepadaku kedua-dua pendapat. Abu Ja'far a.s berkata: Adapun pendapat aku adalah lima ratus tahun dan pendapat anda adalah enam ratus tahun.

Nafi' berkata: Beritahuku mengenai firman Allah kepada Nabi-Nya di dalam Surah al-Zukhruf (43):45 *"Dan tanyakanlah kepada rasul-rasul kami yang telah kami utus sebelum kamu: "Adakah kami menentukan tuhan-tuhan untuk disembah selain Allah Yang Maha Pemurah"* Siapakah yang telah bertanya kepada Muhammad s.a.w sedangkan di antaranya dan Isa adalah lima ratus tahun? Lalu Abu Ja'far a.s membaca firman Allah di dalam Surah al-Israa' (17): 1 *"Maha Suci Allah yang telah memperjalankan hamba-Nya pada suatu malam dari al-Masjidil Haram ke al-Masjidi al-Aqsa yang telah kami berkati sekelilingnya agar kami perlihatkan kepadanya sebahagian dari tanda-tanda (kebesaran) kami"*

Di antara tanda-tanda yang telah diperlihatkan oleh Allah kepada Muhammad s.a.w apabila beliau s.a.w diperjalankan ke Bait al-Maqdis bahawa Allah telah mengumpulkan golongan yang terdahulu dan terkemudian di kalangan para nabi dan para rasul. Kemudian Dia

memerintahkan Jibrail melakukan azan dua dua (*syafa'an*) dan *iqamat* dua-dua dan berkata di dalam azannya: *Hayya 'ala khairi l-'Amal*³⁸, kemudian Muhammad datang, lalu mengerjakan solat bersama mereka. Apabila selesai, beliau s.a.w bersabda: Di atas apakah kamu bersyahadah dan apakah kamu sembah? Mereka berkata: Kami naik saksi bahawa tiada tuhan melainkan Allah Yang Esa tanpa syirik baginya dan sesungguhnya engkau adalah Rasulullah. Kemudian janji-janji kami berdasarkan kepada penyaksian tersebut.

Nafi' berkata: Anda memang benar, wahai Abu Ja'far, maka beritahuku mengenai firman Allah di dalam Surah al-Anbiyaa' (21): 30 "*Dan apakah golongan yang kafir tidak mengetahui bahawasanya langit dan bumi itu ratqan, kemudian kami pisahkan di antara keduanya (fa-fataqnaa-humaa)*"? Beliau a.s berkata: Sesungguhnya Allah apabila Dia menurunkan Adam a.s ke bumi, maka langit tidak menurunkan hujan (*ratqan*). Begitu bumi juga *ratqan*, kerana tidak mengeluarkan tumbuh-tumbuhan.

Apabila Allah menerima taubat Adam a.s, maka Dia memerintahkan langit supaya menurunkan hujan. Kemudian Dia memerintahkan bumi supaya mengeluarkan tumbuh-tumbuhan dan buah-buahan. Inilah pengertian *ratqan* bagi langit dan bumi. Nafi' berkata: Anda memang benar, wahai anak lelaki Rasulullah s.a.w. Lantaran itu beritahuku mengenai firman Allah di dalam Surah Ibrahim(14): 48 "*(Iaitu) pada hari (ketika) bumi diganti dengan bumi yang lain dan (demikian pula) langit*" iaitu bumi manakah yang digantikan pada hari itu? Abu Ja'far a.s berkata: Bumi yang mengeluarkan roti sementara mereka memakannya sehingga Allah menyelesaikan hisab. Maka Nafi' berkata: Mereka sibuk dengan makan? Abu Ja'far a.s berkata: Adakah mereka pada hari itu lebih sibuk ketika mereka di neraka? Nafi' berkata: Ya, mereka di neraka adalah lebih sibuk. Abu Ja'far a.s: Demi Allah, mereka tidak sibuk apabila mereka meminta makanan, lalu mereka memakan Zaquum. Dan apabila mereka meminta minuman, maka mereka diberi minuman panas (*hamim*).

Nafi' berkata: Anda memang benar, wahai anak lelaki Rasulullah s.a.w. Tinggal hanya satu soalan sahaja lagi. Abu Ja'far a.s a.s berkata: Apakah ia? Nafi' berkata: Beritahuku mengenai Allah, bilakah Dia telah wujud? Abu Ja'far a.s berkata: Celaka anda, perkataan "bilakah" tidak berlaku sehingga aku memberitahu kepada anda apa yang telah berlaku. Maha Suci Dia Yang sentiasa Satu, menjadi tempat tumpuan, tidak mengambil teman wanita dan anak. Kemudian beliau a.s berkata: Wahai Nafi', beritahuku mengenai perkara yang aku akan bertanya kepada

³⁸ Al Halabi, *al-Sirah*, ii, hlm. 110 menyatakan bahawa Umar telah membuang *Hayya 'ala khairi al- 'Amal* di dalam azan dan *iqamah*, lalu pengikut-pengikutnya mentaatinya sehingga sekarang ini.

anda. Nafi' berkata: Apakah dia? Beliau a.s berkata: Apakah pendapat anda mengenai Ashab Nahrawan (Khawarij), jika anda berkata: Sesungguhnya Amir al-Mukminin telah membunuh mereka dengan hak, maka sesungguhnya anda telah murtad dan jika anda berkata bahawa beliau a.s telah membunuh mereka secara batil, maka sesungguhnya anda telah kafir?

Maka beliau a.s berkata: Dia berpaling kepada orang yang di sisinya sambil berkata: Anda, demi Allah, adalah orang yang paling alim dengan sebenarnya. Lalu dia mendatangi Hisyam, lantas Hisyam berkata kepadanya: Apakah yang anda lakukan? Nafi' berkata: Tinggalkan saja apa yang anda katakan kepadaku, ini, demi Allah, adalah orang yang paling alim dengan sebenarnya. Beliau adalah anak lelaki Rasulullah s.a.w yang sebenar. Justeru para sahabatnya berhak mengambilnya sebagai nabi.

BAHAGIAN KELIMA

Hadis Mengenai Seorang Nasrani Bersama Al-Baqir A.S, Hadis Abu Al-Hasan Musa A.S, Hadis Yang Pelik Mengenai Abu Dhar Bersama Rasulullah S.A.W, Anda Lebih Baik Daripadaku Dan lain-Lain.

Hadis Mengenai Seorang Nasrani Bersama Al-Baqir A.S

94. Daripadanya, daripada Ismail bin Abban, daripada Umar bin Abdullah al-Thaqafi berkata: Hisyam bin Abd al-Malik telah mengeluarkan Abu Ja'far a.s dari Madinah ke Syam, lalu beliau a.s tinggal di sana beberapa malam. Beliau a.s telah duduk bersama orang ramai di dalam satu majlis dan orang ramai telah bertanya kepadanya. Tiba-tiba beliau a.s terpandang kepada golongan Nasrani sedang memasuki sebuah gunung di sana. Maka beliau a.s berkata: Apakah gerangan mereka? Adakah bagi mereka perayaan pada hari ini?

Mereka berkata: Tidak, wahai anak lelaki Rasulullah, tetapi mereka mendatangi seorang alim di kalangan mereka di gunung ini pada setiap tahun pada hari ini. Mereka mengeluarkannya, lalu mereka bertanya kepadanya apa yang akan berlaku kepada mereka di dalam setahun. Maka Abu Ja'far a.s berkata: Adakah dia mempunyai ilmu? Mereka berkata: Dia adalah orang yang paling alim. Dia telah dapat bertemu dengan para sahabat al-Hawariyyin di kalangan para sahabat Isa a.s. Beliau a.s berkata: Adakah kita akan pergi kepadanya? Mereka berkata: Itu adalah terserah kepada anda, wahai anak lelaki Rasulullah s.a.w.

Umar bin Abdullah al-Thaqafi berkata: Abu Ja'far a.s telah menutup kepalanya dengan kainnya, lalu beliau a.s dan para sahabatnya pergi dan bercampur dengan orang ramai sehingga mereka menaiki gunung. Maka Abu Ja'far a.s dan para sahabatnya telah duduk di tengah golongan Nasrani. Golongan Nasrani mengeluarkan hamparan dan meletakkan beberapa bantal di atasnya. Kemudian mereka terus masuk dan mengeluarkan seorang alim mereka. Kemudian mereka mengikat kedua-dua matanya, lalu kedua-dua matanya bertukar seperti dua mata ular. Kemudian dia datang kepada Abu Ja'far a.s sambil berkata: Wahai syeikh, adakah anda di kalangan kami atau di kalangan umat yang dirahmati? Maka Abu Ja'far a.s berkata: Malah di kalangan umat yang dirahmati. Nasrani berkata: Adakah anda di kalangan ulama mereka atau di kalangan golongan jahil mereka?

Abu Ja'far a.s berkata: Aku bukanlah di kalangan golongan jahil mereka. Nasrani berkata: Adakah aku bertanya kepada anda atau anda bertanya kepadaku? Abu Ja'far a.s berkata: Tanyalah aku, maka Nasrani berkata: Wahai golongan Nasrani, seorang lelaki daripada umat Muhammad berkata: Tanyalah aku, ini bererti dia penuh dengan ilmu. Kemudian dia berkata: Wahai hamba Allah, beritahuku mengenai masa (*sa'atin*) yang bukan pagi dan bukan pula siang; masa apakah dia?

Abu Ja'far a.s berkata: Iaitu di antara naik fajar sehingga naik matahari. Nasrani berkata: Jika ia bukan masa malam dan bukan pula masa siang, maka masa apakah dia? Abu Ja'far a.s berkata: Masa syurga dan di sanalah keredaan kami akan terserlah. Nasrani berkata: Aku bertanya anda atau anda bertanya aku? Abu Ja'far a.s berkata: Anda tanyalah aku, maka Nasrani berkata: Wahai golongan Nasrani, lelaki ini adalah penuh dengan ilmu. Beritahuku mengenai ahli syurga bagaimana mereka jadi, mereka makan tanpa berak, berikan contoh

mereka di dunia? Abu Ja'far a.s berkata: Janin di dalam perut ibunya memakan apa yang dimakan oleh ibunya tanpa berak. Nasrani berkata: Tidakkah anda berkata: Aku bukanlah di kalangan ulama mereka? Abu Ja'far a.s berkata: Apa yang aku telah katakan kepada anda: Aku bukanlah di kalangan golongan jahil mereka.

Nasrani berkata: Aku bertanya anda atau anda bertanya aku? Abu Ja'far a.s berkata: Tanyalah aku, maka Nasrani berkata: Wahai golongan Nasrani, demi Allah, aku akan bertanya kepadanya satu masalah yang akan menjatuhkan [air mukanya] sebagaimana terjatuhnya unta ke dalam lumpur. Abu Ja'far a.s berkata kepadanya: Tanyalah, maka Nasrani berkata: Beritahuku mengenai seorang lelaki yang telah mendekati perempuannya, lalu dia telah mengandung (hamil) dua janin pada satu masa, kemudian dia telah melahirkan kedua-duanya pada satu masa, lalu kedua-duanya mati pada masa yang sama dan ditanam pada satu kubur. Salah seorang daripada mereka hidup selama seratus lima puluh tahun dan seorang lagi hidup selama lima puluh tahun, maka siapakah mereka berdua?

Abu Ja'far a.s berkata: 'Uzair dan 'Azarah. Kedua-duanya telah dikandung (hamil) dan dilahirkan oleh ibu mereka berdua sebagaimana dikatakan oleh anda. Kemudian Allah mematikan 'Uzair ketika usianya seratus tahun. Kemudian Dia membangkitnya kembali, lalu dia hidup bersama 'Azarah selama lima puluh tahun dan kedua-duanya mati pada satu masa. Nasrani berkata: Wahai golongan Nasrani, aku tidak pernah melihat dengan mataku seorang yang lebih alim daripada lelaki ini. Justeru janganlah kamu bertanya kepadaku meskipun satu huruf ketika lelaki ini berada di Syam, bawalah aku pulang. Lalu mereka menghantarnya kembali ke guanya dan golongan Nasara kembali bersama Abu Ja'far a.s.

Hadis Abu Al-Hasan Musa A.S

95. Daripada beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziad, daripada Ismail bin Mihran daripada Muhammad bin Mansur al-Khaza'i, daripada Ali bin Suwaid, daripada Muhammad bin Yahya, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Muhammad bin Ismail bin Yazba', daripada Hamzah bin Bazi' daripada Ali bin Suwaid dan al-Hasan bin Muhammad, daripada Muhammad bin Ahmad al-Nahdi, daripada Ismail bin Mihran daripada Muhammad bin Mansur daripada Ali bin Suwaid berkata: Aku telah menulis sepucuk surat kepada Abu al-Hasan Musa a.s ketika beliau a.s di dalam tahanan bertanyakan kepadanya mengenai keadaannya dan pelbagai masalah yang banyak. Tetapi beliau a.s tidak menjawab suratku selama beberapa bulan. Kemudian beliau a.s telah menjawabnya seperti berikut:

Bismillahir Rahmanir Rahim, segala puji bagi Allah Yang Maha Tinggi dan Maha Besar. Dengan kebesaran-Nya dan cahaya-Nya Dia mencerahkan hati mukminin. Dengan kebesaran-Nya dan cahaya-Nya Dia telah dimusuhi oleh golongan yang jahil. Dengan kebesaran-Nya dan cahaya-Nya golongan di langit dan di bumi menuntut kedudukan yang tinggi di sisi-Nya dengan amalan yang bermacam-macam dan agama-agama yang berlawanan. Ada yang betul dan ada yang tersalah, ada yang sesat dan ada yang mendapat petunjuk. Ada yang mendengar, dan ada yang pekak. Ada yang melihat dan ada yang buta lagi tercengang. Maka segala puji bagi Allah yang telah memperkenalkan agama-Nya Muhammad s.a.w.

Amma ba'd. Adapun kemudian daripada itu, maka anda adalah seorang yang telah dikurniakan oleh Allah daripada keluarga Muhammad dengan kurniaan khusus, menjaga kasih sayang yang dituntut oleh agama-Nya. Dia telah kurniakan kepada anda kecerdikan dan pencerahan di dalam urusan agama anda kerana anda melebihi mereka dan menyerahkan segala urusan anda kepada mereka. Anda telah menulis surat bertanya kepadaku mengenai beberapa perkara sedangkan aku mengenainya masih di dalam *taqiyyah* dan masih merahsiakannya. Apabila berakhirnya penguasa yang zalim dan datang penguasa yang adil dengan meninggalkan dunia yang keji kepada ahlinya yang menderhakai Pencipta mereka, maka aku fikir aku akan menghuraikan kepada anda apa yang anda telah bertanya kepadaku kerana khuatir kebingungan (*al-Hiirah*) akan menguasai Syi'ah yang lemah di samping kejahilan mereka.

Justeru bertakwalah kepada Allah, tinggalkan perkara itu kepada ahlinya secara khusus. Berwaspadalah supaya anda tidak menjadi penyebab berlakunya bala ke atas para wasi dan mencemaskan mereka dengan mendedahkan apa yang aku telah meminta anda merahsiakannya dan anda tidak akan melakukannya insya' Allah.

Pertama yang aku akan memberitahu anda adalah betapa dukacitanya diriku terhadap anda pada malam-malam sebegini, tanpa menyesal, tanpa syak kepada apa yang telah ditetapkan oleh Allah. Justeru berpeganglah kepada ikatan agama keluarga Muhammad, ikatan teguh wasi selepas wasi, penyerahan diri kepada mereka dan reda apa yang mereka katakan (*al-Ridha ma qaaluu*).

Janganlah anda mengambil agama selain daripada Syi'ah anda (*la taltamis dina man laisa bi-syi'ati-ka*), kerana mereka³⁹ adalah pengkhianat-pengkhianat yang telah mengkhianati Allah dan Rasul-Nya. Mereka telah mengkhianati amanah-amanah mereka, anda mengetahui apakah yang mereka telah mengkhianati amanah-amanah mereka? Mereka telah diamanahkan supaya berpegang kepada kitab Allah, tetapi

³⁹ Musuh-musuh Ahlu l-Bait a.s.

mereka mengubahnya (*fa-harrafuu-hu*), menukarkannya (*baddaluu-hu*)⁴⁰ dan melantik penguasa-penguasa (*wulaat al-Amr*) di kalangan mereka. Kemudian mereka meninggalkan mereka pula (*wulaat al-Amr*). Justeru Allah merasakan mereka pakaian kelaparan dan ketakutan di atas apa yang mereka kerjakan.

Anda telah bertanyaku mengenai dua orang lelaki yang telah merampas harta seorang lelaki yang membelanjakannya kepada fakir miskin, orang musafir dan pada jalan Allah. Apabila kedua-dua orang tadi merampasnya, lalu mereka berdua memaksanya ke rumah mereka berdua. Dan apabila mereka berdua menahannya, lantas mereka berdua mengendalikan infaknya, adakah perbuatan kedua-duanya mencapai kekufuran? Bagiku mereka berdua telah menjadi nifak. Sebelum itu, mereka berdua telah menolak firman Allah, mereka berdua telah mempersendakan (*hazza'aa*) Rasulullah s.a.w. Mereka berdua adalah kafir, laknat Allah, laknat para malaikat dan laknat semua manusia ke atas mereka berdua⁴¹.

Demi Allah, iman tidak memasuki hati seorangpun daripada mereka semenjak ia keluar dari hati mereka berdua. Malah syaknya semakin bertambah. Mereka berdua adalah penipu (*khadda'aini*) yang syak, dan munafik sehingga malaikat azab mematikan mereka berdua dan membawanya ke tempat yang hina. Anda telah bertanyaku mengenai orang yang menghadiri majlis lelaki yang merampas hartanya, kemudian ia diletakkan di bawah jagaannya, terdapat di kalangan mereka orang yang arif dan yang menentang, maka mereka itu adalah ahli riddah yang pertama di kalangan umat ini, maka di atas mereka laknat Allah, laknat malaikat dan laknat semua manusia⁴².

Anda telah bertanyaku mengenai peringkat ilmu kami; iaitu di atas tiga cara. Ilmu yang telah berlaku (*maadhin*), ilmu di masa lalu sehingga sekarang (*ghaabir*) dan ilmu yang akan berlaku (*haadith*). Adapun mengenai ilmu yang telah berlaku, maka ia adalah sebagai pentafsir. Ilmu yang sedang berlaku, maka ia seperti pemerhati? Adapun ilmu yang akan berlaku, maka ia dicampakkan di hati, diukir di telinga. Iaitu ilmu kami yang paling baik dan tiada nabi selepas nabi kami Muhammad s.a.w.

Anda telah bertanyaku mengenai *ummahaat aulaadi-him* (hamba-hamba perempuan mereka yang telah melahirkan anak), nikah dan

⁴⁰ Al-Suyuti, *al-Itqaan*, I, hlm. 226 menyatakan bahawa dua surah yang bernama *al-Khal* ' dan *al-Hafd* telah ditulis di dalam mashaf Ubayy bin Ka'ab dan mashaf Ibn 'Abbas. Sesungguhnya Ali a.s telah mengajar kedua-dua surah tersebut kepada Abdullah al-Ghaafiqii. Umar dan Abu Musa al-Asy'ari juga telah membacanya, tetapi ia tidak ada di mashaf Uthman sekarang.

⁴¹ Abu Bakr dan Umar.

⁴² Mana-mana penyokong kepada kezaliman.

talak mereka. Adapun mengenai *ummahaat aulaadi-him*, maka mereka adalah pelacur-pelacur (*'awaahir*) sehingga hari Kiamat, nikah tanpa wali dan talak tanpa iddah. Adapun orang yang telah memasuki di dalam dakwah kami, maka imannya telah merosakkan kesesatannya dan keyakinannya akan syaknya.

Anda telah bertanya mengenai zakat pada mereka, maka setiap zakat kamulah yang lebih berhak dengannya, kerana kami telah menghalalkannya kepada kamu, siapa di kalangan kamu dan di mana dia. Anda telah bertanya mengenai golongan yang lemah (*al-Dhu'afaa*). Adapun orang yang lemah adalah orang yang tidak dibentangkan hujah kepadanya dan dia tidak mengetahui perselisihan. Apabila dia mengetahui mengenai perselisihan, maka dia bukanlah orang yang lemah.

Anda telah bertanya mengenai syahadah-syahadah (*syahadaat*) untuk mereka, maka dirilah syahadah untuk Allah sekalipun di atas diri anda, dua ibu bapa anda dan kaum kerabat anda di antara anda dan mereka. Jika anda takut kezaliman ke atas saudara lelaki anda, maka janganlah anda melakukannya. Serulah kepada syarat-syarat Allah dengan mengenali kami terhadap orang yang anda mengharapkan penerimaannya. Janganlah anda berlindung di balik benteng riyak dan *wala'* kepada keluarga Muhammad. Janganlah anda memberitahu kepada orang ramai apa yang telah sampai kepada anda mengenai kami. Apatah lagi mengaitkan kami dengan perkara-perkara yang batil sekalipun anda mengetahui daripada kami sebaliknya. Apatah lagi jika anda tidak mengetahui apa yang kami katakannya dan menceritakannya [kepada orang lain].

Justeru berimanlah dengan apa yang aku akan memberitahu anda dan janganlah anda mendedahkan apa yang kami minta anda merahsiakannya daripada berita anda. Tetapi ia menjadi hak yang wajib bagi saudara lelaki anda jika anda memberitahunya, maka ia akan memanfaatkannya di dalam urusan dunianya dan akhiratnya. Janganlah anda merasa dendam terhadapnya meskipun ia melakukan kejahatan kepada anda. Terimalah jemputannya apabila dia menjemput anda, janganlah anda memberi ruang di antaranya dan musuhnya di kalangan orang ramai sekalipun ia adalah lebih akrab kepadanya daripada anda.

Ziarahlah dia ketika sakit. Penipuan, siksaan, khianat, takbur, bahasa kotor, kemungkaran dan dorongan untuk melakukannya adalah bukan daripada akhlak mukmin. Apabila anda melihat seorang Badwi di dalam kesamaran dengan tentera yang ramai, maka tunggulah kemenangan anda (*faraja-ka*) dan Syi'ah anda. Dan apabila berlaku gerhana matahari, maka angkatlah mata anda ke langit dan renunglah apa yang dilakukan oleh Allah terhadap golongan yang zalim. Maka

sesungguhnya aku telah menerangkan kepada anda secara ringkas, selawat dan salam kepada Muhammad dan keluarganya yang terpilih.

Hadis Yang Pelik Mengenai Abu Dhar Bersama Rasulullah S.A.W.

96. Hamid bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Muhammad bin Sama'ah, daripada Muhammad bin Ayyub, dan Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr, daripada Abban bin Uthman, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Abu Dhar telah mendatangi Rasulullah s.a.w dan berkata: Wahai Rasulullah, aku akan menziarahi Madinah adakah anda membenarkan aku keluar bersama sepupuku ke Mazinah, kami akan berada di sana? Beliau s.a.w berkata: Sesungguhnya aku khuatir penunggang kuda Arab akan menyerang anda, lalu ia membunuh sepupu anda, lantas anda akan mendatangkiku di dalam kesedihan. Anda akan berdiri di hadapanku memegang tongkat anda dan anda akan berkata: Sepupuku telah dibunuh dan binatangnya telah diambil, lalu Abu Dhar berkata: Wahai Rasulullah, ia tidak akan berlaku sedemikian, insya' Allah. Kemudian Rasulullah s.a.w telah memberi izin kepadanya.

Lalu Abu Dhar, sepupunya dan isterinya keluar. Tidak lama selepas itu penunggang-penunggang kuda Bani Fazarah yang mana 'Uyainah bin Hasan di kalangan mereka telah menyerangnya, lalu membunuh sepupunya dan mencederakan isterinya dari Bani Ghaffar. Abu Dhar yang juga terkena tikaman telah datang dan berdiri di hadapan Rasulullah s.a.w berpegang kepada tongkatnya sambil berkata: Allah dan Rasul-Nya memang benar. Binatang telah diambil, sepupuku telah dibunuh dan aku berdiri di hadapan anda berpegang di atas tongkatku. Maka Rasulullah s.a.w telah memanggil muslimin, lalu mereka keluar untuk mendapatkannya, lalu mereka mengembalikan binatang, dan membunuh beberapa orang musyrikin.

Anda Lebih Baik Daripadaku (*anta khairun min-nii*).

97. Abban, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w telah bermalam di dalam peperangan Dhat al-Riqaa' di bawah pokok berhampiran dengan sebuah wadi. Kemudian banjir melimpah, lalu memisahkan di antara beliau s.a.w dan para sahabatnya. Tiba-tiba seorang daripada musyrikin telah melihat kepadanya sedangkan muslimun masih berdiri berhampiran wadi menunggu bilakah banjir akan berhenti. Maka seorang lelaki daripada musyrikin berkata kepada kaumnya: Aku akan membunuh Muhammad, lalu dia datang kepada Rasulullah s.a.w dengan pedang, kemudian berkata: Siapakah yang akan menyelamatkan anda daripadaku, wahai Muhammad?

Baginda s.a.w bersabda: Tuhanku dan Tuhan anda. Lantas Jibrail menolaknya dari kudanya, lalu dia terjatuh di atas belakangnya. Maka Baginda s.a.w berdiri dan mengambil pedang dan duduk di atas dadanya sambil bersabda: Siapakah yang dapat menyelamatkan anda, wahai Ghaurath? Maka dia berkata: Kemurahan dan kekeramatan anda, wahai Muhammad, lalu baginda s.a.w meninggalkannya. Lantas dia berdiri sambil berkata: Demi Allah, bahawa anda adalah lebih baik daripadaku (*anta khairun min-ni*).

Allah Tidak Menerima Amalan Melainkan Dengan Mewalikan Ahlu l-Bait A.S.

98. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Qasim bin Muhammad daripada Sulaiman bin Daud al-Munqari, daripada Hafs bin Ghiyath, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Jika anda mampu tidak mengenali sesiapa, maka lakukanlah. Tidak mengapa jika orang ramai tidak memuji anda. Tidak mengapa jika anda dicela (*mazmuuman*) di sisi orang ramai sekiranya anda dipuji (*mahmuudan*) di sisi Allah, sesungguhnya Amir al-Mukminin a.s berkata: Tiada kebaikan di dunia ini melainkan pada salah seorang daripada dua lelaki: Seorang lelaki yang bertambah ihsannya pada setiap hari dan seorang lelaki yang mencapai angan-angannya dengan taubat. Demi Allah, sekiranya dia sujud sehingga terputus tengkuknya, nescaya Allah tidak menerima amalannya melainkan dengan wilayah kami Ahlu l-Bait (*fa wallahi lau sajada hatta yanqati'u 'unqu-hu ma qabila l-Lahu a.w 'an-hu 'amalan illa bi-wilayati-na ahl l-Bait*)⁴³.

Sesungguhnya sesiapa yang mengetahui hak kami atau mengharapkan pahala dengan kami, meredai makanannya (*quti-hi*) sebanyak setengah cupak pada setiap hari, meredai pakaian yang menutupi auratnya, meredai tempat letak kepalanya, takut kepada Allah dan itulah yang dia mahukan habuannya di dunia sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Mu'minuun (23): 60 “*Dan golongan yang memberikan apa yang mereka telah berikan dengan hati yang takut*” Apa yang diberikan kepada mereka, demi Allah, adalah dengan ketaatan, kasih sayang dan wilayah Ahlu l-Bait a.s. Mereka di dalam keadaan sedemikian masih takut bahawa Allah tidak menerima amalan mereka. Ketakutan mereka, demi Allah, bukanlah ketakutan syak pada agama yang mereka lakukan, tetapi mereka takut bahawa mereka termasuk di kalangan golongan yang mengabaikan kasih sayang dan ketaatan kepada kami.

Kemudian beliau a.s berkata: Sekiranya anda mampu tidak keluar dari rumah anda, maka lakukanlah. Sekiranya anda keluar, maka

⁴³ Seorang itu tidak terselamat melainkan dia berpegang kepada Ahlu l-Bait a.s.

janganlah anda mengumpat, berbohong, hasad, memuji diri anda sendiri, berpura-pura dan menipu. Kemudian beliau a.s berkata: Sebaik baik biara (*sauma'ah*) seorang muslim adalah rumahnya. Dia dapat menegah matanya, lidahnya dan kemaluannya di rumahnya. Sesiapa yang mengetahui nikmat Allah dengan hatinya, maka dia berhak tambahan daripada Allah a.w sebelum dia menzahirkan kesyukurannya di lidahnya.

Sesiapa yang memperlihatkan kelebihannya ke atas orang lain, maka dia adalah daripada golongan yang sombong. Aku berkata: Jika dia memperlihatkan kesihatannya melebihi orang lain khususnya apabila dia melihatnya (orang lain) melakukan maksiat? Beliau a.s berkata: Kemungkinan Allah telah mengampuni dosanya sedangkan anda akan dihisab. Tidakkah anda membaca kisah tukang-tukang sihir Musa a.s, kemudian beliau a.s berkata: Berapa ramai orang yang terpedaya dengan nikmat-Nya ke atasnya, berapa ramai orang yang diuji (*mustadrij*) dengan penutupan Allah ke atasnya dan berapa ramai orang yang diuji dengan pujian orang ramai terhadapnya.

Kemudian Beliau a.s berkata: Sesungguhnya aku mengharap kejayaan bagi orang yang mengetahui hak kami daripada umat ini melainkan salah satu daripada tiga: Pemerintah yang zalim, orang yang mengikut hawa nafsu dan orang fasik secara terang-terangan. Kemudian beliau a.s membaca Surah Ali Imran (3): 31 "*Katakanlah 'Jika kamu (benar-benar) mencintai Allah, ikutlah aku, nescaya Allah mengasihimu*". Kemudian beliau a.s berkata: Wahai Hafs, cinta itu (*al-Hubb*) adalah lebih baik daripada takut (*al-Khauf*), kemudian beliau a.s berkata: Demi Allah, Allah tidak mencintai orang yang mencintai dunia dan mewalikan selain daripada kami. Sesiapa yang mengetahui hak kami (*man 'arafa haqqa-na*) dan mencintai kami (*ahabba-na*), sesungguhnya dia mencintai Allah. Lantas lelaki itu menangis dan berkata: Adakah anda menangis jika semua ahli langit dan bumi berkumpul, lalu berdoa kepada Allah supaya Dia menyelamatkan anda dari neraka dan memasukkan anda syurga, tidak memberi syafaat kepada anda (sekiranya anda mempunyai hati yang hidup, nescaya anda adalah orang yang paling takut kepada Allah pada masa itu).

Kemudian beliau a.s berkata kepadanya: Wahai Hafs, jadilah anda orang yang bertaubat daripada dosa anda. Wahai Hafs, Rasulullah s.a.w bersabda: Orang yang takutkan Allah sepenuh lidahnya. Kemudian beliau a.s berkata: Manakala Musa bin Imran a.s menasihati para sahabatnya, tiba-tiba seorang lelaki berdiri dan mengoyakkan bajunya, lalu Allah memberitahu Musa, wahai Musa, katakanlah kepadanya: Janganlah anda mengoyakkan baju anda, tetapi lapanglah dada anda untuk-Ku. Kemudian beliau a.s berkata: Musa a.s telah melalui seorang lelaki daripada para sahabatnya yang sedang sujud, kemudian Musa a.s pulang dari melakukan hajatnya mendapati lelaki itu masih sujud di

dalam keadaan sebelumnya, lalu Musa a.s berkata kepadanya: Sekiranya hajat anda ditanganku, nescaya aku menunaikannya untuk anda. Kemudian Allah memberitahu Musa: Wahai Musa, sekiranya dia sujud sehingga terputus tengkuknya, nescaya Aku tidak menerimanya sehingga dia berubah dari apa yang Aku benci kepada apa yang Aku cintai.

Sentiasa Lapar Lagi Takutkan Allah.

99. Ali bin Ibrahim daripada bapanya, daripada Ibn Abu 'Umair, daripada Hisyam bin Salim dan lain-lain, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Tiada perkara yang paling dicintai oleh Rasulullah s.a.w dan keluarganya selain daripada sentiasa lapar lagi takutkan Allah.

Rasulullah S.AW Tidak Pernah Makan Bersila.

100. Beberapa sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad dan Abu 'Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin 'Abd al-Jabbar, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Ali bin 'Uqbah, daripada Sa'id ibn 'Umru al-Ja'fi, daripada Muhammad bin Muslim berkata: Aku telah berjumpa dengan Abu Ja'far a.s pada suatu hari beliau a.s sedang makan di dalam keadaan bersila.

Muhammad bin Muslim berkata: Berita yang telah sampai kepada kami bahawa perkara tersebut adalah yang dibencinya. Justeru aku mulai melihat kepadanya, lalu beliau a.s menyeruku kepada makanannya. Apabila Abu Ja'far a.s selesai makan, beliau a.s berkata: Wahai Muhammad, kemungkinan anda terfikir bahawa Rasulullah s.a.w telah dilihat oleh mata bahawa beliau s.a.w makan di dalam keadaan bersila semenjak baginda s.a.w diutus sehingga baginda s.a.w mati. Kemudian Abu Ja'fat a.s menafikan bahawa ia berlaku kepada dirinya seraya berkata: Tidak! Mata tidak pernah melihatnya makan di dalam keadaan bersila semenjak beliau s.a.w diutus sehinggalah beliau s.a.w mati.

Kemudian Abu Ja'far a.s berkata: Wahai Muhammad, kemungkinan anda terfikir bahawa baginda s.a.w telah kenyang daripada roti gandum selama tiga hari berturut-turut semenjak baginda s.a.w diutus sehingga baginda s.a.w mati. Kemudian beliau a.s telah menafinya sendiri sambil berkata: Tidak, demi Allah, baginda s.a.w tidak pernah kenyang daripada roti gandum selama tiga hari berturut-turut semenjak Allah mengutusnyanya sehingga Dia memamatikannya.

Tetapi aku tidak berkata bahawa baginda s.a.w tidak mendapatinya (roti gandum). Sesungguhnya baginda s.a.w telah memberi hadiah kepada seorang lelaki sahaja sebanyak seratus ekor unta. Jika baginda s.a.w mahu makan, nescaya baginda s.a.w boleh makan. Sesungguhnya Jibrail a.s telah mendatangnya dengan anak kunci khazanah bumi

sebanyak tiga kali memberi pilihan kepadanya tanpa mengurangkan sedikitpun apa yang disediakan oleh Allah untuknya pada hari Kiamat, tetapi baginda s.a.w telah memilih tawaduk kepada Tuhan-Nya. Maka Abu Ja'far a.s berkata: Tidak, sekalipun baginda s.a.w diberi sesuatu untuknya, baginda s.a.w tidak pernah meminta sesuatu melainkan baginda s.a.w menyerahkannya kepada-Nya.

Meskipun diberi syurga kepadanya, maka baginda s.a.w menyerahkannya kepada Allah. Kemudian Abu Ja'far a.s memegang tanganku sambil berkata: Sekalipun sahabat kamu (Amir al-Mukminin Ali a.s) duduk seperti duduknya seorang hamba, makan makanan hamba, memberi makan kepada orang ramai roti gandum dan daging, Amir al-Mukminin a.s kembali kepada ahlinya, lalu memakan roti dan minyak (zait). Sekiranya Amir al-Mukminin a.s membeli baju, maka beliau a.s memberi pilihan kepada hambanya yang lebih baik. Kemudian beliau a.s memakai apa yang ada.

Apabila ia melebihi anak jarinya, maka beliau a.s memotongnya. Apabila ia melebihi pergelangan kakinya, maka beliau a.s membuangnya. Dua perkara yang telah menjadi perhatiannya: Keduanya adalah untuk keredaan Allah. Justeru beliau a.s telah memilih perkara yang paling susah untuk dirinya. Beliau a.s telah memerintahkan orang ramai selama lima tahun tanpa mengambil sebarang bayaran melainkan tujuh ratus dirham. Itupun sebagai lebihan dari pemberiannya [kepada orang ramai] yang beliau a.s mahu membeli dengannya seorang hamba untuk ahlinya.

Rasulullah S.A.W Makan Dan duduk Seperti Seorang Hamba Kerana Tawaduk Kepada Allah.

101. Beberapa orang daripada sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr, daripada Hamaad bin Uthman berkata: Ibn al-Mughirah telah memberitahuku berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Jibrail a.s telah mendatangi Rasulullah s.a.w, maka dia telah memberi pilihan kepadanya dan memberi isyarat kepadanya supaya bertawaduk, Jibrail a.s adalah penasihatnya. Rasulullah s.a.w makan dan duduk seperti seorang hamba kerana tawaduk kepada Allah. Kemudian dia telah mendatangnya ketika mati dengan anak-kunci khazanah dunia, maka Jibrail a.s berkata: Ini adalah anak kunci khazanah dunia di mana Tuhan anda telah mengutus kepada anda untuk menjadi milik anda tanpa mengurangkan sesuatupun hak anda. Maka Rasulullah s.a.w bersabda: Kepada Tuhan Yang Maha Tinggi.

Aku Dibentangkan Seluruh Makkah Dengan Emas.

102. Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Ali bin 'Uqbah, daripada 'Abd al-Mukmin al-Ansari, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w berkata: Aku telah dibentangkan seluruh Makkah sebagai emas, maka aku bersabda: Wahai Tuhanku, aku memohon agar aku kenyang satu hari, aku lapar satu hari (*asyba' yauman wa aju' yauman*). Apabila aku kenyang, maka aku memuji Engkau dan apabila aku lapar, maka aku menyeru Engkau dan mengingati Engkau.

Hadis Isa A.S

103. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ali bin Asbat daripada mereka a.s berkata: Di antara nasihat-nasihat Allah a.w kepada Isa a.s:

Wahai Isa, Aku adalah Tuhan anda dan Tuhan bapa-bapa anda, nama-Ku adalah Satu Yang Tunggal, Yang Menciptakan setiap sesuatu. Setiap sesuatu adalah perbuatan-Ku dan semuanya kembali kepada-Ku.

Wahai Isa, anda adalah *al-Masih* dengan perintah-Ku. Anda diciptakan daripada tanah seperti keadaan burung dengan izin-Ku. Anda boleh menghidupkan orang yang telah mati dengan percakapan-Ku. Justeru jadilah anda orang yang mencintaiKu, orang yang takut kepada-Ku dan anda tidak akan mendapat tempat berlindung selain daripada-Ku.

Wahai Isa, Aku menasihati anda dengan wasiat yang dipenuhi kasih sayang dan rahmat sehingga anda berhak wilayah daripada-Ku dengan melakukan perkara yang menggembirakan Aku. Anda diberkati semasa besar dan diberkati pada masa kecil. Aku naik saksi bahawa anda adalah hamba-Ku, anak lelaki kepada hamba perempuan-Ku, rendahlah diri anda daripada-Ku. Jadilah peringatan kepada-Ku untuk hari akhirat anda. Hampirilah Aku dengan mengerjakan perkara-perkara yang sunat (*al-Nawaafil*). Bertawakallah kepada-Ku, nescaya Aku akan menjaga anda dan janganlah anda bertawakal kepada yang lain daripada-Ku, nescaya Aku akan mengazab anda.

Wahai Isa, bersabarlah menghadapi bala, redailah dengan *qada'*, jadilah anda orang yang memegang rahsia-Ku pada anda, kerana orang yang sedemikian jika ditaati, maka dia tidak akan diderhakai.

Wahai Isa, hidupkanlah zikir-Ku dengan lidah anda agar kasih sayang-Ku akan berada di hati anda.

Wahai Isa, bangunlah pada masa kelalaian dan buatlah keputusan untuk-Ku dengan hikmat.

Wahai Isa, jadilah anda orang yang mencintaiKu dan orang yang takutkan kepada-Ku.

Wahai Isa, berjagalah pada waktu malam bagi mendapatkan rahsia-Ku dan berdahagalah pada siang hari untuk hari anda berhajat di sisi-Ku.

Wahai Isa, berlumba-lumbalah dengan tenaga anda untuk kebaikan, nescaya anda akan mengetahui kebaikan apabila anda menghadapinya.

Wahai Isa, hukumlah pada hamba-hamba-Ku dengan nasihat-Ku dan laksanakan keadilan pada mereka. Maka sesungguhnya Aku telah menurunkan kepada anda penyembuh kepada penyakit syaitan yang terdapat di dada manusia.

Wahai Isa, janganlah anda menjadi pemerhati kepada setiap fitnah.

Wahai Isa, memang benar firman-Ku: Makhluk-Ku tidak beriman kepada-Ku melainkan ia tunduk kepada-Ku. Dan ia tidak tunduk kepada-Ku melainkan ia mengharapkan pahala-Ku. Justeru Aku naik saksi bahawa ia terselamat dari azab-Ku selama ia tidak mengganti atau mengubah sunnah-Ku.

Wahai Isa, anak lelaki kepada dara sunti, tangisilah di atas diri anda dengan tangisan orang yang mengucapkan selamat tinggal kepada ahlinya dan meninggalkan dunia kepada ahlinya sehingga cintanya pada apa yang ada di sisi-Nya.

Wahai Isa, selain daripada itu, perlembutkanlah percakapan anda dan ucaplah salam. Bangun beribadat apabila mata-mata orang baik tertidur, berwaspadalah mengenai hari akhirat yang mana ahli, anak dan harta tidak ada guna lagi.

Wahai Isa, celakkan mata anda dengan celakan dukacita apabila golongan yang jahat ketawakan anda.

Wahai Isa, jadilah anda seorang yang rendah diri lagi sabar. Oleh itu, berbahagialah anda jika anda mencapai apa yang dijanjikan oleh golongan yang sabar.

Wahai Isa, pergilah dari dunia ini hari demi hari dan rasailah kepahitannya manakala ia hilang madunya. Dengan benar Aku berfirman: Anda hanya mempunyai beberapa ketika dan beberapa hari. Gembira sebentar di dunia, sesungguhnya Aku telah melihat apa yang akan terjadi kepada anda. Tertulis apa yang anda telah mengambilnya dan bagaimana anda merosakkannya.

Wahai Isa, sesungguhnya anda adalah seorang yang bertanggungjawab, lantaran itu, kasihanilah orang yang lemah sebagaimana rahmat-Ku terhadap anda dan janganlah anda memaksa anak yatim.

Wahai Isa, tangisilah di atas diri anda di dalam kesunyian, pindahlah dua kaki anda kepada waktu solat dan perdengarlah kepada-Ku kelazatan percakapan anda dengan berzikir kepada-Ku, kerana perbuatan-Ku kepada anda adalah baik.

Wahai Isa, berapa banyak di kalangan umat ini Aku telah membinasakannya kerana dosa-dosa yang mana Aku telah menjaga anda daripadanya.

Wahai Isa, berlembutlah dengan orang yang lemah. Angkatlah penglihatan anda ke langit dan serulah Aku, kerana Aku adalah dekat dengan anda. Justeru janganlah anda menyeruKu melainkan dengan tawaduk. Sesungguhnya jika anda menyeruKu sedemikian, nescaya Aku menyahuti seruan anda.

Wahai Isa, sesungguhnya Aku tidak reda dengan dunia sebagai pahala bagi orang sebelum anda sebagaimana Aku tidak reda dengan dunia sebagai balasan bagi orang yang Aku murka kepadanya.

Wahai Isa, anda akan binasa dan Aku kekal. Daripada-Ku rezeki anda, di sisi-Ku waktu ajal anda, kepada Aku anda kembali. Di atas-Ku hisab anda. Justeru tanyalah Aku dan jangan bertanya kepada selain daripada-Ku. Bacalah doa anda dengan baik dan di atas Akulah penerimaannya.

Wahai Isa, alangkah ramainya manusia dan alangkah sedikitnya bilangan orang yang bersabar! Pokok-pokok adalah banyak sedangkan kebbaikannya adalah sedikit. Justeru janganlah anda terpedaya dengan pokok yang baik sehingga anda merasai buahnya.

Wahai Isa, janganlah anda terpedaya dengan orang yang menderhakaiKu, dia memakan rezeki-Ku, tetapi menyembah selain daripada-Ku. Kemudian dia menyeruKu ketika dukacita, maka Aku menyahuti seruannya, kemudian dia kembali kepada asalnya; menderhakaiKu atau dia menghadapi kemarahan-Ku. Maka dengan-Ku, Aku bersumpah akan mengambil tindakan ke atasnya sehingga tiada tempat yang selamat untuknya dan tempat berlindung selain daripada-Ku. Di manakah dia akan lari dari langit-Ku dan bumi-Ku?.

Wahai Isa, katakanlah kepada golongan yang zalim di kalangan Bani Israel, janganlah kamu menyeru-Ku sedangkan kamu memiliki harta-harta haram dan berhala-berhala berada di rumah-rumah kamu. Justeru Aku tidak mahu menyahuti orang yang menyeruKu. Dan sebaliknya Aku menjadikan jawapan-Ku kepada mereka dengan laknat ke atas mereka sehingga mereka berpisah.

Wahai Isa, semenjak berapa lama Aku menunggu sedangkan mereka di dalam kelalaian tanpa kembali. Kalimat terkeluar dari mulutmulut mereka tanpa disedari oleh hati mereka. Mereka terdedah kepada kemarahan-Ku. Mereka menampakkan kasih sayang kepada mukminin kerana berdekatan dengan-Ku.

Wahai Isa, hendaklah lidah anda mengenai perkara rahsia dan lahiriah adalah satu. Begitulah hendaknya hati anda dan penglihatan anda. Cegahlah hati anda dan lidah anda daripada perkara yang haram. Cegahlah penglihatan anda daripada perkara yang tiada kebaikan. Berapa banyak penglihatan yang tertanam di hatinya perasaan berahi yang membawa kepada kebinasaan.

Wahai Isa, jadilah seorang yang pemurah dan mengasihani. Jadilah apa yang anda mahu asalkan hamba-hamba (Ku) untuk anda. Perbanyakkanlah mengingati mati dan perpisahan keluarga. Janganlah anda lalai, kerana kelalaian akan merosakkan tuannya. Dan orang yang lalai adalah jauh daripada-Ku. Sebutlah Aku dengan melakukan amalan-amalan yang baik sehingga Aku mengingati anda.

Wahai Isa, bertaubatlah kepada-Ku selepas dosa, sebutlah bersama-Ku golongan yang baik dan berimanlah kepada-Ku dan hampirlah Aku kepada mukminin. Perintahlah mereka supaya menyeru kepada-Ku bersama anda. Hati-hatilah anda mengenai dakwah orang yang dizalimi. Sesungguhnya Aku akan membuka satu pintu daripada langit untuk menerima permintaannya meskipun selepas beberapa ketika.

Wahai Isa, ketahuilah bahawa sesungguhnya sahabat yang jahat akan memusuhi [anda] dan memburukkan nama anda. Justeru pilihlah dengan siapakah anda bersahabat. Dan pilihlah untuk diri anda saudara-saudara di kalangan mukminin.

Wahai Isa, bertaubatlah kepada-Ku, dosa sebesar manapun Aku akan mengampuninya dan Aku adalah Yang Maha Pengampun. Beramallah sebelum datang ajal anda. Sembahlah Aku satu hari seperti seribu bulan yang anda perhitungkan. Padanya Aku akan menggandakan kebaikan berkali ganda. Sesungguhnya kejahatan akan membinasakan pelakunya. Justeru bersedialah diri anda seketika dan berlumba-lumbalah untuk melakukan amalan yang baik. Berapa banyak majlis yang mana ahlinya bangkit di dalam keadaan mereka ditarik ke neraka.

Wahai Isa, hiduplah secara zuhud di dunia yang sementara dan jejakilah rumah-rumah orang sebelum anda. Serulah mereka dan selamatkanlah mereka. Adakah anda merasai bahawa anda seorang daripada mereka? Ambillah nasihat daripada mereka. Dan ketahuilah bahawa anda akan bersama mereka kelak.

Wahai Isa, katakanlah kepada orang yang menderhakaiKu bahawa dia akan menunggu azab-Ku. Dan Aku akan membinasakannya. Alangkah beruntungnya anda, wahai anak lelaki Maryam. Kemudian alangkah beruntungnya anda jika anda mengambil adab Tuhan anda yang mengasihani anda, memberi nikmat kepada anda sebagai suatu penghormatan-Nya. Janganlah anda menderhakaiNya ketika di dalam kesusahan, wahai Isa, kerana ia tidak halal bagi anda menderhakaiNya sebagaimana Aku telah menjanjikan anda dan golongan sebelum anda. Aku adalah di kalangan saksi-saksi di atas perkara tersebut.

Wahai Isa, Aku tidak pernah menghormati makhluk-Ku seperti agama-Ku dan Aku tidak pernah memberi nikmat ke atas makhluk-Ku seperti rahmat-Ku.

Wahai Isa, basuhilah dengan air apa yang zahir dan ubatilah dengan kebaikan apa yang batin, kerana kepada-Ku anda kembali.

Wahai Isa, Aku telah kurniakan ke atas anda kurniaan yang banyak (*faidhan*) tanpa sebarang kekotoran. Justeru Aku telah meminta daripada anda sebagai hutang untuk diri anda sendiri, tetapi anda telah menjadi bakhil ke atasnya supaya anda termasuk di kalangan golongan yang binasa.

Wahai Isa, hiasilah diri anda dengan agama, kasihilah golongan miskin, berjalanlah di bumi dengan rendah diri dan kerjakan solat di mana tempat di bumi kerana ia semuanya bersih.

Wahai Isa, beramallah, kerana setiap yang datang itu adalah dekat, bacalah kitab-Ku ketika anda bersih dan perdengarlah kepada-Ku suara anda yang dukacita.

Wahai Isa, tiada kebaikan pada kelazatan yang tidak kekal dan kehidupan daripada tuannya yang akan pergi. Wahai anak lelaki Maryam, Jika mata anda melihat apa yang Aku telah menyediakan kepada para wali-Ku yang soleh, nescaya hati anda merindunya dan jiwa anda mencintainya. Tiada negeri yang sama dengan negeri akhirat yang mana golongan yang baik mendiaminya sementara para malaikat yang hampir dengan Tuhan memasukinya. Mereka percaya apa yang akan berlaku di hari Kiamat. Negeri yang tidak berubah nikmatnya dan tidak akan hilang dari penghuninya. Wahai anak lelaki Maryam, berlumba-lumbalah pada dunia ini untuk kebaikan, kerana ia adalah angan-angan bagi golongan yang berangan-angan.

Alangkah beruntungnya anda, wahai anak lelaki Maryam, jika anda di kalangan orang yang beramal di dunia bersama bapa-bapa anda Adam dan Ibrahim di syurga yang penuh nikmat yang tidak berubah. Demikianlah Aku lakukan kepada golongan yang bertakwa.

Wahai Isa, larilah bersama orang yang lari dari neraka yang mempunyai berbagai-bagai azab; seperti malam gelap yang mana sesiapa yang berjaya darinya akan menang dan tidak akan berjaya darinya golongan yang binasa. Ia adalah tempat tinggal golongan yang perkasa dan zalim.

Wahai Isa, sejahat-jahat negeri bagi orang yang cenderung kepadanya dan sejahat-jahat tempat adalah tempat tinggal golongan yang zalim. Sesungguhnya Aku memberi peringatan kepada anda, maka hendaklah anda bersama-Ku mengetahuinya.

Wahai Isa, jadilah anda sebagai pemerhati untuk-Ku. Persaksikanlah bahawa Aku telah menciptakan anda dan anda adalah hamba-Ku. Sesungguhnya Aku telah memberi bentuk kepada anda dan Aku menurunkan anda ke bumi.

Wahai Isa, dua lidah tidak layak untuk satu mulut. Begitu juga dua hati tidak layak untuk satu dada begitu juga dengan pemikiran.

Wahai Isa, janganlah anda bangkit di dalam keadaan menderhakaiKu, janganlah anda melantik orang yang lalai, cegahkan diri anda daripada syahwat yang membinasakan. Setiap syahwat menjauhkan anda daripada-Ku. Justeru tinggallah ia. Ketahuilah

bahawa anda di sisi-Ku adalah seorang rasul yang dipercayai. Lantaran itu, hati-hatilah mengenai Aku. Ketahuilah bahawa dunia anda akan membawa anda kepada-Ku. Sesungguhnya Aku akan mengambil anda dengan ilmu-Ku. Oleh itu, rendahlah diri anda ketika menyebutKu. Khususyuklah hati anda ketika berzikir kepada-Ku, bangkit ketika tidurnya golongan yang lalai.

Wahai Isa, ini adalah nasihat-Ku kepada anda. Lantaran itu, ambillah ia daripada-Ku dan sesungguhnya Aku adalah Tuhan Alam semesta.

Wahai Isa, apabila hamba-Ku bersabar di sisi-Ku, maka pahala amalannya adalah di atas-Ku. Aku di sisinya ketika dia menyeruKu. Cukuplah bagi-Ku membalas dendam terhadap orang yang menderhakaiKu. Di manakan golongan yang zalim akan melarikan diri daripada-Ku?

Wahai Isa, bertuturlah dengan perkataan yang baik, jadilah anda seorang alim yang sentiasa belajar.

Wahai Isa, lakulah segala kebaikan kepada-Ku sehingga anda menyebutnya di sisi-Ku. Berpeganglah dengan wasiat-Ku, kerana ia adalah penawar kepada hati.

Wahai Isa, anda tidak terlepas dari perencanaan-Ku dan janganlah anda terlupa menyebutKu ketika bersendirian.

Wahai Isa, hitunglah diri anda untuk kembali kepada-Ku sehingga terlaksana pahala-pahala yang dilakukan oleh mereka dan Aku adalah sebaik-baik orang yang memberi.

Wahai Isa, anda adalah makhluk dengan firman-Ku. Maryam telah melahirkan anda dengan perintah-Ku melalui roh-Ku Jibrail al-Amin sehingga anda berdiri di bumi, hidup dan berjalan. Semuanya adalah menurut keilmuan-Ku yang terdahulu.

Wahai Isa, kedudukan Zakaria adalah seperti bapa anda, dia adalah penjaga ibu anda. Manakala dia memasuki Mihrab, maka dia mendapati di sisinya rezeki. Yahya adalah daripada makhluk-Ku dan ia adalah setanding dengan anda. Aku telah memberinya kepada ibunya selepas usianya yang lanjut, tanpa kekuatan lagi untuk melahirkan anak. Aku melakukan sedemikian adalah untuk menzahirkan kekuasaan-Ku dan menzahirkan kepada anda kekuatan-Ku. Orang yang paling Aku cintai adalah orang yang paling taat kepada-Ku dan orang yang paling takut kepada-Ku.

Wahai Isa, bangkitlah, janganlah anda berputus asa daripada roh-Ku, Bertasbihlah kepada-Ku bersama orang yang bertasbih kepada-Ku, maka dengan percakapan yang baik dia mengkuduskan Aku.

Wahai Isa, bagaimana hamba-hamba-Ku mengingkariKu sedangkan mereka tidak terlepas dari genggamannya-Ku dan berkeliaran di bumi-Ku, jahil dengan nikmat-Ku. Mereka melantik musuh-Ku. Demikianlah binasanya golongan kafir.

Wahai Isa, dunia adalah penjara yang busuk dan kebaikan yang anda lihat adalah menjadi punca pembunuhan yang dilakukan oleh penguasa-penguasa zalim. Berwaspadalah dengan dunia, kerana nikmatnya akan hilang, malah nikmatnya adalah sedikit.

Wahai Isa, dapatkan Aku ketika di bantal anda (tidur)⁴⁴, nescaya anda akan mendapatiKu. Serulah Aku di dalam keadaan anda mencintaiKu. Aku adalah orang yang mendengar, Aku menyahuti mana mana orang yang menyeruKu.

Wahai Isa, takutlah kepada-Ku dan takutkan hamba-hamba-Ku kepada-Ku, kerana golongan yang berdosa jika mereka tidak melakukan dosa, maka mereka tidak akan binasa melainkan mereka mengetahui.

Wahai Isa, takutlah kepada-Ku, nescaya Aku akan membuatkan binatang-binatang buas takut kepada anda dan kematian yang anda akan menghadapinya. Semuanya Akulah yang menciptakannya. Justeru takutlah kepada-Ku.

Wahai Isa, sesungguhnya kerajaan adalah untuk-Ku dan di tangan-Ku dan Akulah Raja. Jika anda mentaatiKu, maka Aku akan memasukkan anda syurga-Ku berjiran dengan golongan yang soleh.

Wahai Isa, sesungguhnya apabila Aku memarahi anda, maka reda orang lain tidak akan memanfaatkan anda lagi. Jika Aku reda mengenai anda, maka kemarahan orang lain tidak akan memusnahkan anda.

Wahai Isa, sebutlah Aku di dalam diri anda, nescaya Aku akan menyebut anda di dalam diri-Ku. Sebutlah Aku pada kumpulan anda, nescaya Aku menyebut anda pada kumpulan yang lebih baik daripada manusia.

Wahai Isa, berdoalah kepada-Ku seperti doa orang lemas yang dukacita yang mana tiada pembantu baginya.

Wahai Isa, janganlah anda bersumpah kepada-Ku sebagai pembohong, lantas Arasy-Ku bergegar kerana kemarahan [Ku]. Dunia umurnya pendek, tetapi panjang angan-angan. Dan bagi-Ku tempat yang paling baik.

Wahai Isa, bagaimana kamu akan lakukan jika Aku mengeluarkan kepada kamu kitab yang bercakap dengan kebenaran dan kamu menyaksi rahsia-rahsia yang kamu sembunyikannya dan amalan-amalan yang kamu lakukan.

Wahai Isa, katakanlah kepada golongan yang zalim daripada Bani Israel: Kamu membasuhi muka-muka kamu dan mengotori hati-hati kamu. Adakah kamu terpedaya dengannya atau kepada-Ku kamu berani menentang? Kamu berbuat baik dengan kebaikan untuk ahli dunia sedangkan batin kamu adalah di sisi-Ku seperti kedudukan bangkai yang busuk, maka kamu adalah seperti kaum yang mati.

Wahai Isa, katakanlah kepada mereka: Keratlah kuku-kuku kamu daripada pendapatan haram. Pekakkanlah telinga-telinga kamu dari

⁴⁴ Beribadat kepada-Nya pada waktu malam.

mendengar bahasa yang kotor. Justeru datanglah kepada-Ku dengan hati kamu, kerana Aku tidak mahu rupa bentuk kamu.

Wahai Isa, bergembiralah dengan kebaikan, kerana Aku reda dengannya. Tangisilah di atas keburukan, kerana ia adalah celaan. Apa yang anda tidak mahu dilakukan kepada anda, maka janganlah anda melakukannya kepada orang lain. Sekiranya dia menamparkan pipi anda yang kanan, maka berilah pipi anda yang kiri. Dekatlah kepada-Ku dengan kasih sayang dan mengenailah golongan yang jahil.

Wahai Isa, rendahlah dirimu kepada ahli kebaikan dan bersyarikatlah dengan mereka mengenainya. Jadilah anda sebagai saksi ke atas mereka. Katakanlah kepada golongan yang zalim daripada Bani Israel: Wahai kawan-kawan yang jahat, sekiranya kamu tidak berhenti, nescaya Aku akan menukarkan kamu kepada kera dan babi.

Wahai Isa, katakanlah kepada golongan yang zalim daripada Bani Israel: Hikmat menangis, kerana berpisah dari-Ku sedangkan kamu ketawa, kerana berpisah. Adakah pelepasan daripada-Ku mendatangi kamu atau di sisi kamu aman dari azab-Ku atau kamu terdedah kepada balasan-Ku? Dengan-Ku, Aku bersumpah bahawa Aku akan meninggalkan kamu sebagai contoh bagi golongan yang melakukannya.

Kemudian Aku berwasiat kepada anda, wahai anak lelaki Maryam, dengan penghulu para rasul dan kekasih-Ku Ahmad; tuan kepada unta yang merah dan mukanya seperti bulan purnama, bersinar seperti cahaya, bersih hati, hidup derita, tetapi mulia. Dia merupakan rahmat kepada alam semesta dan menjadi penghulu anak Adam pada hari dia berjumpa dengan-Ku. Orang yang paling mulia di kalangan golongan yang terdahulu dan rasul yang paling hampir kepada-Ku, berbangsa Arab dan dipercayai, penjaga agama-Ku, sabar mengenai zat-Ku, penentang musyrikin dengan tangannya kerana-Ku. Kamu hendaklah memberitahu Bani Israel mengenainya dan memerintahkan mereka supaya membenarkannya, beriman dengannya, mengikutinya dan menolongnya.

Isa a.s berkata: Wahai Tuhanku, siapakah dia sehingga aku meredainya dan Engkau pula meredainya? Dia berfirman: Dia adalah Muhammad Rasulullah kepada semua manusia, paling hampir kepada-Ku dan orang yang paling banyak memberi syafaat. Alangkah beruntung baginya dan alangkah beruntung bagi umatnya jika mereka mengikuti jalannya. Dia dipuji oleh ahli bumi dan diucap *istighfar* untuknya oleh ahli langit, aman dan nyaman sebaik-baik orang di sisi-Ku. Dia akan keluar pada akhir zaman dengan langit menghormatinya dan bumi mengeluarkan bunganya sehingga mereka melihat keberkatannya dan Aku memberkati untuk mereka pada setiap tempat yang dia meletakkan tangannya. Ramai isterinya, sedikit anaknya, tinggal di Makkah di tempat Ibrahim.

Wahai Isa, agamanya al-Hanifiyyah, diterima oleh orang Yaman. Alangkah beruntung baginya. Kemudian alangkah beruntung baginya.

Baginya kolam Kauthar dan makam yang tinggi di syurga Adan, hidup yang paling mulia dan dia akan mati syahid. Baginya kolam lebih besar dari Makkah ke arah naiknya matahari. Padanya bijana seperti bintang-bintang dan cawan-cawan dari tanah. Setiap minuman padanya adalah manis, dapat mengecapi semua buahan di dalam syurga. Sesiapa yang meminumnya tidak akan dahaga selama-lamanya. Ini adalah sebahagian daripada pembahagian-Ku untuknya dan nikmat-Ku kepadanya beberapa ketika di antara anda dan dia.

Rahsianya menepati nyatanya dan perbuatannya menepati kata-katanya. Dia tidak menyuruh orang ramai melakukan sesuatu melainkan dia memulakannya terlebih dahulu. Agamanya adalah jihad di dalam kesukaran dan kesenangan. Negara mematuhinya dan raja Rom menghormatinya. Dia adalah di atas agama Ibrahim, dia menyebut *Bismillah* ketika makan, memberi salam, mengerjakan solat ketika orang ramai tidur. Baginya lima solat yang berturut-turut, menyeru kepada solat seperti seruan tentera dengan syiar-syiar (lambang), memulai dengan takbir dan mengakhiri dengan salam, dua kakinya berada di dalam saf sebagaimana saf para malaikat.

Hati dan kepalanya khusyuk kepada-Ku, cahaya di dadanya, kebenaran di atas lidahnya dan dia adalah di atas kebenaran. Asalnya seorang anak yatim, dua matanya tidur, tetapi hatinya tidak pernah tidur. Baginya syafaat ke atas umatnya di hari Kiamat. Tangan-Ku adalah di atas tangan mereka. Justeru sesiapa yang menentang, maka penentangan itu adalah di atas dirinya. Sesiapa yang menunaikan apa yang dijanjikan ke atasnya, maka Aku akan memberikannya syurga. Lantaran itu, perintahlah golongan yang zalim daripada Bani Israel supaya mereka mengkaji kitab-kitab mereka, janganlah mereka mengubah sunnahnya, supaya mereka memberi salam kepadanya, kerana dia mempunyai kedudukan yang tinggi.

Wahai Isa, setiap kali dia menghampiri anda kerana-Ku, maka Aku menunjukkan anda ke atasnya dan setiap kali dia menjauhkan anda kerana-Ku, maka sesungguhnya Aku melarang anda daripadanya, justeru kembalilah anda kepada diri anda sendiri.

Wahai Isa, dunia adalah manis. Sesungguhnya Aku telah menggunakan anda padanya, lantaran itu, jauhlah diri anda dari apa yang Aku telah memperingatkan anda. Ambillah daripadanya apa yang Aku telah memberikannya kepada anda secara kemaafan.

Wahai Isa, lihatlah pada amalan anda sebagai seorang hamba yang berdosa lagi bersalah. Janganlah anda melihat kepada amalan orang lain sebagai Tuhan. Hiduplah di dunia sebagai seorang yang zuhud dan janganlah anda mencintainya, nescaya anda akan menyesal.

Wahai Isa, fikirlah dan lihatlah pada seluruh pelusuk bumi bagaimanakah akibat golongan yang zalim.

Wahai Isa, setiap gambaran yang Aku berikan kepada anda adalah nasihat. Setiap firman-Ku adalah benar. Akulah kebenaran yang nyata.

Memang benar apabila Aku berfirman: Jika anda menderhakai Aku selepas Aku memberitahukan anda, maka anda tidak lagi mempunyai wali dan penolong.

Wahai Isa, rendahkan diri anda dengan ketakutan (*al-Khasyyah*). Lihatlah kepada orang yang di bawah anda, janganlah anda melihat kepada orang yang di atas anda. Ketahuilah bahawa punca segala kesalahan adalah cinta kepada dunia. Justeru janganlah anda mencintainya, sesungguhnya Aku tidak mencintainya.

Wahai Isa, perbaikkanlah hati anda kepada-Ku, perbanyakkanlah zikir kepada-Ku ketika keseorangan dan ketahuilah bahawa kegembiraan-Ku adalah apabila anda datang kepada-Ku sepenuh hati. Justeru beramallah anda sebagai seorang yang hidup dan bukan seorang yang mati.

Wahai Isa, janganlah anda melakukan syirik kepada-Ku, berwaspadalah dengan-Ku. Janganlah anda terpedaya dengan kesihatan, lantas anda bergembira dengan diri anda, kerana dunia akan hilang. Berlumba-lumbalah di dalam melakukan perkara-perkara yang baik. Jadilah anda bersama kebenaran di mana saja anda berada sekalipun anda dipotong atau dibakar dengan api (*quti'-ta au uhriq-ta bi al-Nar*). Janganlah anda mengingkariKu selepas mengenaliKu. Janganlah anda tergolong daripada golongan yang jahil.

Wahai Isa, cucurilah kepada-Ku air matamu dan khusyuklah kepada-Ku.

Wahai Isa, pohonlah pertolongan-Ku ketika di dalam kesusahan, kerana Aku menolong golongan yang di dalam kesusahan. Aku menyahuti seruan golongan yang dipaksa dan Aku adalah Yang Maha Penyayang.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Saad (38) : 62-3 “Mengapa kami tidak melihat golongan yang dahulu (di dunia) kami anggap sebagai golongan yang jahat (hina)”

104. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Mansur bin Yunus, daripada ‘Anbasah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Apabila ahli neraka menetap di neraka, maka mereka terasa ketiadaan kamu. Mereka tidak melihat seorangpun daripada kamu. Lalu mereka berkata di dalam Surah al-Saad (38): 62-3 “*Mengapa kami tidak melihat golongan yang dahulu (di dunia) kami anggap sebagai golongan yang jahat (hina)*. Apakah kami dahulu menjadikan mereka olok-olokan ataukah kerana mata kami tidak melihat mereka?” Beliau a.s berkata: Demikian juga firman-Nya di dalam Surah yang sama ayat 4 “*Sesungguhnya yang demikian itu pasti terjadi, (iaitu) pertengkaran penghuni neraka*”. Beliau a.s berkata: Mereka bertengkar apa yang mereka perkatakan mengenai kamu di dunia.

Hadis Mengenai Iblis

105. Abu Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Abd al-Jabbar, daripada Safwan, daripada Ya'qub bin Syu'aib berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Siapakah orang yang paling teruk kepada kamu? Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda semuanya, beliau a.s berkata: Adakah anda mengetahui perkara itu wahai Ya'qub? Aku berkata: Aku tidak mengetahui, aku jadikan diriku tebusan anda, beliau a.s berkata: Sesungguhnya Iblis telah menyeru mereka, maka mereka menyahuti seruannya (*inna iblisa da'aa-hum fa-ajabuu-hu*), dia menyuruh mereka, maka mereka mentaatinya, dia menyeru kamu, tetapi kamu tidak menyahutinya, dia menyuruh kamu, tetapi kamu tidak mentaatinya. Justeru orang ramai menggoda kamu (*amara-hum fa-ataa'uu-hu fa-ughriya bi-kum al-Naas*).

Berpindah Dari Tempat Tidur .

106. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abu 'Umair, daripada Mu'awiyah bin 'Ammar, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Apabila seorang lelaki melihat apa yang dia benci di dalam tidurnya, maka hendaklah dia berpindah dari tempat tidurnya dan berkata: "*Sesungguhnya pembicaraan rahsia itu adalah dari syaitan, supaya golongan yang beriman itu berdukacita, sedang pembicaraan itu tiadalah memberi mudharat sedikitpun kepada mereka kecuali dengan izin Allah* (Surah al-Mujadalah (58):10). Kemudian hendaklah dia membaca: Aku berlindung sebagaimana berlindungnya para malaikat *muqarrabun*, para nabi-Nya dan hamba-hamba-Nya yang soleh daripada kejahatan yang aku telah melihatnya dan daripada kejahatan syaitan yang direjam.

Rasulullah S.A.W Mengajar Doa Kepada Fatimah A.S.

107. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad dan Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Harun bin Mansur al-'Abdi, daripada Abu al-Ward, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Rasulullah s.a.w telah bersabda kepada Fatimah a.s mengenai mimpinya: Katakan: Aku minta berlindung sebagaimana berlindungnya para malaikat *muqarrabun*, para nabi-Nya dan hamba-hamba-Nya yang soleh daripada kejahatan yang aku telah melihatnya pada malamku ini supaya sesuatu yang jahat atau yang aku benci tidak akan menimpaku. Kemudian palingkan dari sebelah kanan anda selama tiga kali.

Hadis Mengenai Muhasabah Diri

108. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya dan Ali bin Muhammad, daripada al-Qasim bin Muhammad, daripada Sulaiman bin Daud al-Munqari, daripada Hafs bin Ghiyath berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Apabila seorang daripada kamu mahu Allah memberinya apa yang dimintanya, maka hendaklah dia berputus asa daripada semua manusia dan tiada baginya harapan melainkan dari sisi Allah. Apabila Allah mengetahui demikian itu dari pihaknya, maka dia tidak meminta sesuatu melainkan Allah memberikannya kepadanya. Lantaran itu, hisablah diri kamu sebelum kamu dihisab, kerana Kiamat mempunyai lima puluh tempat berhenti (*mauqif*). Setiap tempat berhenti kadarnya seribu tahun. Kemudian beliau a.s membaca Surah al-Sajdah (32): 5 *“Dalam satu hari yang kadarnya seribu tahun menurut perhitunganmu”*.

Musafir Pada Hari sabtu.

109. Dengan sanad-sanad ini, daripada Hafs, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesiapa yang ingin musafir, maka hendaklah dia musafir pada hari sabtu. Sekiranya satu batu tergelincir dari sebuah gunung pada hari sabtu, nescaya Allah menolaknya ke tempatnya. Sesiapa ingin memohon hajatnya, maka hendaklah dia memohonnya pada hari Selasa. Kerana pada hari ini Allah melembutkan besi untuk Daud a.s.

Kedadaan Manusia Pada Hari Kiamat.

110. Dengan sanad-sanad ini, daripada Hafs, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Umpama manusia pada hari Kiamat apabila mereka berdiri di hadapan Tuhan semesta alam umpama anak panah di dalam kotaknya, tiada baginya ruang di bumi melainkan untuk kakinya seperti anak panah di dalam kotaknya tidak mampu bergerak ke mana-mana.

Hadis Hafs Dan Sujud Abu Abdullah A.S.

111. Dengan sanad-sanad ini, daripada Hafs berkata: Aku telah melihat Abu Abdullah a.s berjalan di celah-celah dua kebun di Kufah dan berakhir dengan kebun kurma, lalu beliau a.s mengambil wuduk di sisinya. Kemudian beliau a.s rukuk dan sujud. Aku telah menghitung di dalam sujudnya lima ratus tasbih. Kemudian beliau a.s telah menyandar di pohon kurma, lalu berdoa dengan beberapa doa, kemudian berkata: Wahai Abu Hafs, demi Allah, sesungguhnya kurma ini adalah kurma yang difirmankan oleh Allah kepada Maryam a.s di dalam Surah Maryam (19): 25 *“Dan goyanglah pangkal pohon kurma itu ke arahmu,*

nescaya pohon itu akan menggugurkan buah kurma yang masak kepadamu”

Celaan Kepada Dunia.

112. Hafs, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Isa a.s berkata: Urusan dunia dan urusan akhirat adalah berlainan. Adapun urusan dunia, maka sesungguhnya anda tidak menghulur tangan anda kepada sesuatu daripadanya melainkan anda mendapati orang yang jahat telah mendahului anda kepadanya (*faajiran qad sabaqa-ka ilai-ha*). Adapun urusan akhirat, maka sesungguhnya anda tidak mendapati pembantu-pembantu yang akan membantu anda mengenainya (*la tajid a'waana yu 'iinu-ka 'alai-ha*).

Celaan Pengaduan Mukmin Akan Hajatnya Kepada Orang Kafir.

113. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Mahbub, daripada Yunus bin 'Ammar berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Mukmin yang telah mengadu hajatnya dan kemudaratannya kepada seorang kafir atau kepada orang yang menyalahi agamanya, maka seolah-olah dia mengadu akan Allah kepada salah seorang daripada musuh-musuh-Nya. Mukmin mengadu hajatnya dan kemudaratannya kepada mukmin seumpamanya, maka aduannya adalah kepada Allah.

Dalil Kematian Sulaiman Keluarnya Pohon Al-Kharnubah.

114. Ibn Mahbub, daripada Jamil bin salih, daripada al-Walid bin Sabih, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menurunkan wahyu kepada Sulaiman bin Daud a.s bahawa sesungguhnya dalil kematian anda adalah pohon akan keluar dari Bait al-Maqdis dikenali dengan al-Kharnubah. Pada suatu hari Sulaiman telah melihat kepada pohon al-Kharnubah telah menjalar dari Bait al-Maqdis, maka Sulaiman a.s berkata kepadanya: Apakah nama anda? Dia berkata: Al-Kharnubah.

Lantas Sulaiman a.s pulang ke mihrabnya, lalu berdiri padanya di dalam keadaan memegang tongkatnya. Kemudian dia mati pada ketika itu juga. Jin dan manusia berkhidmat kepadanya, menjalankan tugasannya seperti sebelum kematiannya, kerana mereka menyangka bahawa beliau a.s masih hidup tidak mati. Mereka datang dan pergi sedangkan Sulaiman a.s berdiri memegang tongkatnya sehingga rayap yang memakan tongkatnya, lalu ia pecah dan Sulaiman a.s tersungkur ke tanah. Tidakkah anda mendengar firman-Nya di dalam Surah Saba' (34): 14 “*Maka tatkala ia telah tersungkur, tahulah jin itu bahawa*

sekiranya mereka mengetahui yang ghaib tentulah mereka tidak akan tetap dalam siksa yang menghinakan”

Keadaan Musyrikin Apabila Berjumpa Rasulullah S.A.W.

115. Ibn Mahbub, daripada Jamil bin Salih, daripada Sudir, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Jabir bin Abdullah telah memberitahuku bahawa musyrikin apabila mereka melalui Rasulullah s.a.w sekitar rumahnya, salah seorang daripada mereka menggerakkan belakang dan kepalanya begini..., menutup kepalanya dengan kainnya supaya Rasulullah s.a.w tidak melihatnya. Maka Allah menurunkan Surah Hud (11): 5 *“Ingatlah sesungguhnya mereka memalingkan dada mereka untuk menyembunyikan diri daripadanya (Muhammad). Ingatlah di waktu mereka menyelimuti dirinya dengan kain, Allah mengetahui apa yang mereka sembunyikan dan apa yang mereka lahirkan”*

Allah Menciptakan Syurga Sebelum Neraka.

116. Ibn Mahbub, daripada Abu Ja'far al-Ahwal, daripada Salam bin al-Mustanir, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menciptakan syurga sebelum Dia menciptakan neraka. Dia telah menciptakan ketaatan sebelum Dia menciptakan kemaksiatan. Dia telah menciptakan rahmat sebelum Dia menciptakan kemarahan, Dia menciptakan kebaikan sebelum kejahatan, menciptakan bumi sebelum Dia menciptakan langit, menciptakan kehidupan sebelum kematian, menciptakan matahari sebelum bulan dan menciptakan cahaya sebelum kegelapan.

Mengenai Firman Allah Surah Hud (11) :7 “Dan Dialah yang menciptakan langit dan bumi di dalam enam masa”

117. Daripadanya, daripada Abdullah bin Sinan berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menciptakan kebaikan pada hari Ahad. Dia tidak menciptakan kejahatan sebelum kebaikan. Pada hari Ahad dan Isnin Dia telah menciptakan bumi. Dia telah menciptakan makanannya (*aqwaata-ha*) pada hari Selasa. Dia telah menciptakan langit-langit pada hari Rabu dan hari Khamis. Dia menciptakan makanannya pada hari Jumaat sebagaimana firman-Nya di dalam Surah Hud (11): 7 *“Dan Dialah yang menciptakan langit dan bumi di dalam enam masa”*.

Pujian Kepada Zararah Dan Para Sahabatnya.

118. Ibn Mahbub, daripada Hannan dan Ali bin Ri'ab, daripada Zararah berkata: Aku berkata kepadanya: Firman Allah di dalam Surah al-A'raaf (7): 16 "*Aku benar-benar akan menghalang mereka dari jalan Engkau yang lurus, kemudian aku akan mendatangi mereka dari muka dan dari belakang mereka, dan dari kanan dan dari kiri mereka. Dan Engkau tidak akan mendapati kebanyakan mereka bersyukur*". Abu Ja'far a.s berkata: Wahai Zararah, sesungguhnya syaitan tidak dapat melakukan sedemikian kepada anda dan para sahabat anda. Adapun orang lain, maka dia telah selesai melakukannya kepada mereka.

Sesungguhnya Kamu Adalah Di Atas Kebenaran.

119. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muhammad bin Khalid dan al-Husain bin Sa'id, daripada al-Nadhar bin Suwaid, daripada Yahya bin Imran al-Halabi, daripada Abdullah bin Miskan, daripada Badr bin al-Walid al-Khasy'ami, berkata: Yahya bin Sabur telah berjumpa dengan Abu Abdullah a.s untuk mengucapkan selamat jalan kepadanya, maka Abu Abdullah a.s berkata kepadanya: Demi Allah, sesungguhnya kamu adalah di atas kebenaran (*inna-kum la-'ala al-Haq*) dan sesungguhnya orang yang menyalahi kamu bukan di atas kebenaran (*man khaalafa-kum la-'ala ghairi al-Haq*). Demi Allah, aku bukan mengesyaki kamu akan ke syurga, tetapi aku mengharap Allah supaya menenangkan mata kamu sedikit masa lagi.

Sesiapa Yang Mati Mencintai Ahlu l-Bait A.S, Maka Dia Mati Syahid.

120. Yahya bin al-Halabi, daripada Abdullah bin Maskan, daripada Abu Basir, berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, adakah anda berpendapat bahawa orang yang menentang perkara ini (*al-Raad 'ala hadha al-Amr*) seperti orang yang menentang kamu? Abu Abdullah a.s berkata: Wahai Abu Muhammad, sesiapa yang menentang anda mengenai perkara ini (*imamah*), maka dia adalah seperti menentang Rasulullah s.a.w dan Allah t.w, wahai Abu Muhammad, sesungguhnya orang yang mati daripada kamu di atas perkara ini adalah mati syahid. Abu Basir berkata: Sekalipun dia mati di atas hamparannya? Beliau a.s berkata: Ya, demi Allah, sekalipun dia mati di atas hamparannya, dia mati syahid, hidup dan diberi rezeki.

Amalkan Sifat Warak Dan Ijtihad.

121. Yahya al-Halabi, daripada Abdullah bin Maskan, daripada Habib berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Demi Allah, tiada seorangpun manusia yang aku paling mencintainya selain

daripada kamu. Sesungguhnya manusia telah memilih jalan yang bermacam-macam. Di antara mereka ada yang memilih pendapatnya sendiri, ada yang menurut hawa nafsunya dan ada yang menurut riwayat (tanpa kajian). Tetapi kamu telah memilih perkara yang ada asalnya. Justeru hendaklah kamu bersifat warak dan ijtihad. Hadirilah jenazah, ziarahilah pesakit dan hadirilah bersama kaum kamu pada masjid-masjid mereka untuk solat. Tidakkah seorang daripada kamu terasa malu apabila jirannya mengetahui haknya sedangkan dia tidak mengetahui hak jirannya.

Orang Yang Mati Di Kalangan Kamu Adalah Mati Syahid Seperti Penghunu Pedang Pada Jalan Allah.

122. Daripadanya, daripada Ibn Maskan, daripada Malik al-Jahani berkata: Abu Abdullah berkata kepadaku: Wahai Malik, adakah kamu reda mengerjakan solat, memberi zakat, menahan nafsu kamu dan memasuki syurga? Wahai Malik, tiada satu kaumpun yang telah mengimamkan seorang imam di dunia melainkan dia (imam) datang pada hari kaimat melaknati mereka dan mereka pula melaknatinya selain daripada kamu dan golongan seperti kamu. Wahai Malik, sesungguhnya orang yang mati daripada kamu di atas perkara ini adalah syahid sepertilah orang yang menghunus pedangnya pada jalan Allah.

Sesiapa Yang Mati Dan Tiada Baginya Imam, Nescaya Dia Mati Seperti Seorang Jahiliyah.

123. Yahya al-Halabi, daripada Basyir al-Kinasi berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Kamu telah menghubungi silaturahim sedangkan orang lain memutuskannya, kamu mencintai kami sedangkan orang lain memarahi kami, kamu mengenali kami sedangkan orang lain mengingkari kami, ini adalah satu kebenaran. Sesungguhnya Allah telah mengambil Muhammad s.a.w sebagai seorang hamba sebelum Dia mengambilnya sebagai seorang nabi. Sesungguhnya Ali a.s adalah seorang hamba yang memberi nasihat kerana Allah. Dia telah menjalankan khidmat nasihatnya dan mencintai Allah, justeru Allah mencintainya. Sesungguhnya hak kami pada kitab Allah adalah jelas. Untuk kami harta yang bersih dan untuk kami harta rampasan.

Sesungguhnya kami adalah kaum yang mana Allah telah memfardukan ketaatan kami. Sesungguhnya kamu di amanahkan supaya tidak menolak kami. Rasulullah s.a.w bersabda: Sesiapa yang mati dan tiada baginya Imam, nescaya dia mati seperti seorang jahiliyah (*man maata wa-la-hu imam maata maitatan jahiliyyatan*), hendaklah kamu melakukan ketaatan seperti kamu telah melihat para sahabat Ali a.s, Kemudian Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Rasulullah

s.a.w bersabda ketika sakitnya: Panggilah *khaliilku*, maka kamipun mengutus kedua-dua bapa mereka (Aisyah dan Hafsa), tetapi apabila kedua-dua datang⁴⁵, Rasulullah s.a.w memalingkan mukanya, kemudian bersabda: Panggilah untukku *khaliilku*, maka mereka berdua berkata: Baginda s.a.w telah melihat kami, jika baginda s.a.w menghendaki kami, nescaya baginda s.a.w telah bercakap dengan kami.

Lalu Aisyah dan Hafsa mengutus kepada Ali a.s. Manakala Ali a.s datang, baginda s.a.w menatapinya, bercakap dengannya dan Ali a.s pula bercakap dengannya sehingga apabila baginda s.a.w selesai, kedua-duanya datang dan berkata kepada Ali a.s: Apakah yang baginda s.a.w bersabda kepada anda? Maka Ali a.s berkata: Baginda s.a.w telah memberitahuku seribu bab daripada ilmu dan setiap bab akan membuka seribu bab yang lain pula.

Pergi Dan Pulang Melalui Jalan Yang Berlainan.

124. Daripada beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada al-Haitham bin Abu Masruq al-Nahdi, daripada Musa bin Umar bin Bazi' berkata: Aku berkata kepada al-Ridha a.s: Sesungguhnya orang ramai meriwayatkan bahawa Rasulullah s.a.w apabila baginda s.a.w telah mengambil satu jalan pergi, lalu baginda s.a.w kembali melalui jalan yang lain pula, adakah ini dilakukan oleh baginda s.a.w? Beliau a.s berkata: Ya, aku sendiri melakukan sedemikian beberapa kali, maka lakukanlah. Kemudian beliau a.s berkata kepadaku: Jika ia lebih menyenangkan anda⁴⁶.

Membohongi Orang Yang Mengumpat Dan Menyangka Baik Kepada Mukmin.

125. Sahl bin Ziyad, daripada Yahya bin al-Mubarak, daripada Abdullah bin Jabalah, daripada Muhammad bin Fudhail, daripada Abu al-Hasan yang pertama, berkata: Aku telah berkata kepadanya: Aku jadikan diriku tebusan anda, seorang lelaki daripada saudara-saudaraku menyampaikan kepadaku perkara yang aku tidak menyukainya, lalu aku bertanya kepadanya mengenai perkara tersebut, tetapi dia mengingkarinya. Sesungguhnya orang yang boleh dipercayai telah memberitahuku dan berkata: Wahai Muhammad, pendengaran dan penglihatan anda mengenai saudara anda telah berbohong sekalipun di sisi anda lima puluh saksi yang bersumpah. Apabila dia berkata sesuatu, maka percayalah kepadanya dan bohongilah mereka. Janganlah anda menyebarkan sesuatu yang menghinannya, merosakkan maruahnyanya. Justeru anda termasuk di kalangan orang yang difirmankan

⁴⁵ Abu Bakr dan Umar.

⁴⁶ Ia bukanlah wajib.

Allah di dalam Surah al-Nuur (24): 19 “*Sesungguhnya golongan yang ingin agar perbuatan yang amat keji itu tersiar di kalangan golongan yang beriman, maka bagi mereka azab yang pedih di dunia dan di akhirat*”

Hadis Mengenai Golongan Yang Dilahirkan Di dalam Islam

126. Sahl bin Ziyad, daripada Ya'qub bin Yazid, daripada 'Abd Rabbi-hi bin Rafi' daripada al-Habab bin Musa, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesiapa yang telah dilahirkan di dalam Islam sebagai seorang yang merdeka, maka dia adalah seorang Arab. Sesiapa yang mempunyai janji dan menjaganya, maka dia adalah *maula* bagi Rasulullah s.a.w . Sesiapa yang memeluk Islam secara sukarela, maka dia adalah seorang Muhajir⁴⁷.

Nikmat Dunia.

127. Ali bin Ibrahim, daripada Harun bin Muslim, daripada Mas'adah bin Sadqah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Sesiapa yang selamat pada waktu pagi dan petang dan di sisinya tiga perkara, maka nikmat dunia telah sempurna untuknya. Iaitu orang yang selamat pada waktu pagi dan petang di dalam keadaan sihat badannya, aman di rumahnya dan di sisinya makanan hariannya. Jika dia mempunyai yang ke empat; Islam⁴⁸, maka nikmat dunia dan akhirat telah sempurna untuknya.

Allah Memperkenalkan Diri-Nya Kepada Makhluk-Nya Dengan Firman Dan Dalil-Dalil.

128. Daripadanya, daripada Harun bin Muslim, daripada Mas'adah, daripada Abu Abdullah a.s (daripada bapanya a.s) bahawa beliau a.s telah berkata kepada seorang lelaki yang mana beliau a.s telah berkata kepadanya dengan percakapan yang banyak, maka beliau a.s berkata: Wahai lelaki, anda menghina percakapan dan memperkecilkannya pula, ketahuilah bahawa sesungguhnya Allah tidak mengutus para rasul-Nya dengan emas dan perak, tetapi Dia mengutusnyanya dengan percakapan. Sesungguhnya Allah memperkenalkan diri-Nya kepada makhluk-Nya dengan percakapan (*al-Kalam*), dalil-dalil dan pemberitahuan-pemberitahuan.

Allah Tidak Menciptakan Sesuatu Melainkan Dia Menciptakan Sesuatu Yang Mengalahkannya.

⁴⁷ Orang berhijrah.

⁴⁸ Mencintai Ahlu l-Bait a.s.

129. Dengan sanad-sanad ini, beliau a.s berkata: Nabi s.a.w bersabda: Allah tidak menciptakan makhluk melainkan Dia telah memerintahkan makhluk lain mengalahkannya sebagaimana Allah telah menciptakan laut bawahan, lalu ia bermegah dengan dirinya dan berkata: Adakah sesuatu yang akan mengalahkan aku? Lalu Dia menciptakan bumi dan menghamparkannya di permukaannya, lalu ia merendahkan dirinya kepada bumi.

Kemudian bumi pula bermegah dengan dirinya dan berkata: Adakah sesuatu yang akan mengalahkan aku? Lalu Dia menciptakan gunung-gunung dan meletakkannya di permukaannya supaya ia tidak bergerak, lalu bumi merendahkan dirinya kepadanya. Kemudian gunung-gunung bermegah dengan dirinya ke atas bumi yang semakin tinggi dan memanjang sambil berkata: Adakah sesuatu yang akan mengalahkan aku? Lalu Allah telah menciptakan besi, lalu ia memotongnya, kemudian gunung-gunung menetap di tempatnya dan merendahkan dirinya kepada besi. Kemudian besi bermegah dengan dirinya di atas gunung-gunung dan berkata: Adakah sesuatu yang akan mengalahkan aku? Lalu Dia menciptakan api, lalu ia mencairkan besi, lantas ia merendahkan dirinya kepada api.

Kemudian api melaung dan bermegah dengan dirinya seraya berkata: Adakah sesuatu yang akan mengalahkan aku? Lalu Dia menciptakan air, lantas ia memadamkannya, lantas api merendahkan dirinya kepada air. Kemudian air bermegah dengan dirinya dan berkata: Adakah sesuatu yang akan mengalahkan aku? Lalu Dia menciptakan angin, lalu ia menggerakkan gelombang-gelombangnya dan memusingkannya di bawahnya, kemudian menahannya dari mengalir, lalu air merendahkan dirinya kepada angin. Kemudian angin bermegah dengan dirinya dan bertiup dengan kencang sambil berkata: Adakah sesuatu yang akan mengalahkan aku? Lalu Dia menciptakan manusia, kemudian dia mendirikan bangunan dan berpindah serta mengambil perlindungan dari tiupan angin dan lain-lainnya, lalu angin merendahkan dirinya kepada manusia.

Kemudian manusia menjadi zalim (*tagha*) dan berkata: Siapakah yang lebih kuat daripadaku? Maka Allah menciptakan baginya maut (kematian) dan memaksanya, lalu manusia merendahkan dirinya kepada maut. Kemudian maut bermegah dengan dirinya, maka Allah berfirman: Janganlah anda bermegah dengan diri anda, kerana Aku yang menyembelih anda di antara dua golongan: Ahli syurga dan ahli neraka, kemudian Aku tidak akan menghidupkan anda selama-lamanya, lalu ia mengharap dan takutkan Allah.

Begitu juga lemah lembut mengalahkan kemarahan, rahmat mengalahkan kemurkaan dan sedekah mengalahkan kesalahan. Kemudian Abu Abdullah a.s berkata: Begitulah seterusnya sesuatu dapat mengalahkan sesuatu yang lain.

Wasiat Rasulullah S.A.W Kepada Seorang Lelaki.

130. Daripadanya, daripada Harun bin Muslim, daripada Mas'adah bin Sadaqah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya seorang lelaki telah datang kepada Rasulullah s.a.w dan berkata kepadanya: Wahai Rasulullah s.a.w, berwasiatlah kepadaku, maka Rasulullah s.a.w bersabda: Adakah anda akan berwasiat jika aku berwasiat kepada anda sehingga baginda s.a.w bersabda sedemikian sebanyak tiga kali. Setiap kali baginda s.a.w bersabda sedemikian dia berkata: Ya, wahai Rasulullah, maka Rasulullah s.a.w bersabda kepadanya: Sesungguhnya aku berwasiat kepada anda bahawa apabila anda berniat untuk melakukan sesuatu, maka renunglah akibatnya (*idha hamam-ta bi-amrin fa-tadabbar'aaqibata-hu*). Jika ia membawa kepada kebaikan, maka teruskanlah dan jika ia membawa kepada keburukan, maka hentikanlah daripadanya.

Perintah Nabi S.A.W Supaya Mengasihani Tiga Orang.

131. Dengan sanad-sanad ini bahawa Nabi s.a.w bersabda: Kasihanilah orang yang perkasa apabila dia merendahkan dirinya (kepada kamu), orang yang kaya apabila dia menjadi fakir dan orang alim apabila dia hilang pada zaman masyarakat yang jahil.

Kelebihan Adab.

132. Dengan sanad-sanad ini beliau berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata kepada para sahabatnya pada suatu hari: Janganlah kamu mendedahkan keaiban orang yang datang kepada kamu dengan kasih sayang. Janganlah kamu menghentikannya di atas kejahatan yang mana dia akan mematuhi, ini kerana ia bukanlah daripada akhlak Rasulullah s.a.w dan akhlak para walinya.

Abu Abdullah a.s berkata: Sebaik-baik perkara yang mana bapa-bapa mewariskan kepada anak-anak mereka adalah adab, bukan harta. Kerana harta akan kehabisan dan adab akan kekal. Mas'adah berkata: Apa yang dimaksudkan dengan adab itu adalah ilmu. Abu Abdullah a.s berkata: Sekiranya anda dilanjutkan dua hari di dalam umur anda, maka jadilah salah satu daripadanya untuk adab anda. Justeru ia dapat membantu anda pada hari kematian anda. Ada orang bertanya kepadanya: Apakah bentuk bantuan? Beliau a.s berkata: Anda memperelokkan pengurusan yang terdahulu dan mengemaskinikannya. Abu Abdullah a.s telah menulis surat kepada seorang lelaki:

Bismillahir Rahmanir Rahim. Amma ba'du. Adapun kemudian daripada itu, sesungguhnya munafik tidak akan sukakan perkara yang

menggembirakan mukminin. Orang yang bahagia akan mengambil nasihat yang berguna (takwa) meskipun ia dimaksudkan untuk orang lain.

Allah Mengasihani Kamu, Lalu Dia Menjadikan Untuk Kamu Mut'ah Sebagai Gantian Kepada Minuman Arak.

133. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ali bin Asbat berkata: Sebahagian daripada sahabat kami telah memberitahuku daripada Muhammad bin Muslim, berkata: Abu Ja'far a.s berkata: Wahai Ibn Muslim, orang ramai adalah ahli riyak selain daripada kamu. Ini adalah kerana kamu menyembunyikan apa yang Allah cintai dan menzahirkan apa yang orang ramai cintai. Orang ramai menzahirkan apa yang dimurkai oleh Allah dan menyembunyikan apa yang dicintai oleh Allah, wahai Ibn Muslim, sesungguhnya Allah telah mengasihani kamu, lalu Dia telah menjadikan mut'ah⁴⁹ sebagai gantian kepada minuman keras⁵⁰ (*inna llaha ra'afa bi-kum fa-ja'ala al-Mut'ata 'iwadhan 'an al-Asyribati*).

Syarat Al-Ridha A.S Kepada Al-Makmun.

134. Beberapa orang daripada sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Mu'ammarr bin Khalaad, berkata: Abu al-Hasan al-Ridha a.s berkata kepadaku: al-Makmun berkata kepadaku: Wahai Abu al-Hasan, kenapakah anda tidak menulis kepada sebahagian orang yang

⁴⁹ Al-Suyuti, *Tarikh al-Khulafa'*, hlm. 137 menyatakan bahawa Umar adalah orang yang pertama mengharamkan nikah mut'ah. Al-Baihaqi, *al-Sunan*, v, hlm. 206 meriwayatkan kata-kata Umar: Dua mut'ah yang dilakukan pada masa Rasulullah s.a.w, tetapi aku melarang kedua-duanya dan aku akan mengenakan hukuman ke atasnya; iaitu mut'ah perempuan dan mut'ah haji. Justeru ayat mengenai mut'ah Surah al-Nisaa' (4):24 "*Maka isteri-isteri kamu yang kamu nikmati (mut'ah) di atas mereka, berilah kepada mereka maharnya sebagai suatu kewajipan*" adalah ayat *muhkamah* dan *madaniyyah*.. Oleh itu, ayat tersebut tidak dimansuhkan oleh Surah al-Mukminun (23):6 "*Kecuali terhadap isteri-isteri mereka atau budak yang mereka miliki*" dan Surah al-Ma'aarij (70):30 "*Kecuali terhadap isteri-isteri mereka atau budak yang mereka miliki*" Kedua-dua ayat tersebut adalah *mutasyaabihaat* dan *makkiyyah*. Ayat *mutasyaabihaat* dan *makkiyyah* tidak boleh memansuhkan ayat *muhkamah* dan *madaniyyah*, kerana ayat *madaniyyah* adalah ayat yang terakhir turun. Ia juga tidak boleh dimansuhkan dengan ayat *muirath* (pusaka) dan ayat talak.

⁵⁰ Minuman keras atau khususnya *nabidh* adalah halal menurut Abu Hanifah.

mentaati anda di seluruh pelusuk yang telah menentang kami? Aku berkata kepadanya: Wahai Amir al-Mukminin, jika anda melaksanakannya untukku, nescaya aku akan melaksanakannya untuk anda. Sesungguhnya aku telah terlibat di dalam urusan ini (pemerintahan) dengan syarat aku tidak memerintah, aku tidak melarang, aku tidak diwalikan dan aku tidak disisihkan.

Perkara ini tidak menambahkan nikmat di sisiku sedikitpun⁵¹. Aku telah berada di Madinah, suratku dilaksanakan di timur dan barat. Aku pernah menunggang keldaiku dan aku melalui perkampungan di Madinah. Bagiku tiada yang lebih mulia daripadanya dan tiada seorang daripada mereka meminta hajatnya kepadaku yang mana aku mampu melaksanakannya melainkan aku melaksanakannya untuknya. Al-Makmun berkata kepadaku: Aku akan melaksanakannya untuk anda.

Hak Ke atas Seorang Muslim.

135. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Naufali, daripada al-Sukuni, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Nabi s.a.w bersabda: Hak ke atas muslim apabila dia mahu musafir memberitahu saudara-saudaranya dan hak saudara-saudaranya apabila dia kembali mendatangnya pula.

Kesihatan Dan Masa Lapang.

136. Dengan sanad-sanad ini beliau a.s berkata: Nabi s.a.w bersabda: Dua perkara yang mana kebanyakan orang ramai terpedaya: Kesihatan dan masa lapang.

Dilarang Pendedahan Diri kepada Tohmah.

137. Dengan sanad-sanad ini, beliau a.s berkata: Amir al-Mukminin a.s berkata: Sesiapa yang mendedahkan dirinya kepada tohmah, maka janganlah dia mencela orang yang menyangka jahat terhadapnya. Sesiapa yang menyembunyikan rahsianya, maka kebbaikannya adalah di tangannya.

Sebatang Sungai Di Syurga Bernama Ja'far.

138. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada Muhammad bin Jumhur, daripada Syazan, daripada Abu al-Hasan Musa a.s berkata: Bapaku berkata kepadaku: Sesungguhnya di syurga ada sebuah sungai dipanggil Ja'far. Di tepi

⁵¹ Beliau a.s lebih senang hidup seperti orang biasa tanpa memegang jawatan pengganti khalifah.

sebelah kanannya mutiara putih padanya seribu istana. Pada setiap istana pula seribu istana yang lain untuk Muhammad dan keluarganya. Di sebelah kirinya pula mutiara kuning padanya seribu istana dan pada tiap istana ada seribu istana yang lain pula untuk Ibrahim dan keluarga Ibrahim a.s.

Dua Golongan Ahli Kebatilan Tidak Akan Bertemu.

139. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ibn al-Hakam, daripada Hisyam bin Salim, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Dua golongan ahli kebatilan tidak akan bertemu (berperang) melainkan kemenangan bersama golongan yang lebih baik di antara keduanya bagi menentang (ahli) Islam.

Hati Tertarik Kepada Orang Yang Memberi Manfaat Kepadanya.

140. Daripadanya, daripada Ahmad, daripada Ali bin Hadid, daripada sebahagian para sahabat kami daripada Abu Abdullah a.s berkata: Hati tertarik kepada orang yang memberi manfaat kepadanya dan memarahi orang yang memudaratkannya.

Buatlah Kebaikan Kepada Orang Yang Memintanya.

141. Muhammad bin Abu Abdullah, daripada Musa bin Imran, daripada al-Husain bin Isa bin Abdullah, daripada Ali bin Ja'far, daripada, daripada saudaranya Abu al-Hasan Musa a.s berkata: Bapaku telah memegang tanganku, kemudian berkata: Wahai anak lelakiku, sesungguhnya bapaku Muhammad bin Ali a.s telah memegang tanganku sebagaimana aku memegang tangan anda dan berkata: Sesungguhnya bapaku Ali bin al-Husain a.s telah memegang tanganku dan berkata: Wahai anak lelakiku, buatlah kebaikan kepada orang yang memintanya daripada anda. Jika dia daripada ahlinya, maka anda telah menepati sasarannya dan jika dia bukan daripada ahlinya, maka anda adalah daripada ahlinya. Jika seorang lelaki di sebelah kanan anda mencaci anda, kemudian dia berpindah ke sebelah kiri anda, lalu meminta maaf daripada anda, maka terimalah maafnya itu.

Setiap Sesuatu Asalnya Air Dan 'Arasy-Nya Di Atas Air.

142. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Mahbub, daripada al-'Ala' bin Ruzban, daripada Muhammad bin Muslim dan al-Hijal, daripada al-'Ala', daripada Muhammad bin Muslim berkata: Abu Ja'far a.s berkata kepadaku: Setiap sesuatu pada asalnya adalah air. Dan 'Arasy-Nya adalah di atas air. Kemudian Allah memerintahkan air, lalu ia mengeluarkan api. Kemudian Dia memerintahkan api, lalu ia padam. Kemudian asap

(*dukhaan*) naik ke atas, lalu Allah menciptakan langit-langit daripada asap tersebut. Kemudian Dia menciptakan bumi daripada abu (*al-Ramaad*). Kemudian api, air dan angin bertengkar, maka air berkata: Akulah tentera Allah yang *akbar*. Api berkata: Akulah tentera Allah yang *akbar*. Dan angin berkata: Akulah tentera Allah yang *akbar*. Lantas Allah menurunkan wahyu kepada angin: Andalah tentera Allah yang *akbar*.

Hadis Mengenai Zainab Al-‘Attaarah

143. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Abd al-Rahman bin Abu Najran, daripada Safwan, daripada Khalf bin Hammad, daripada al-Husain bin Zaid al-Hasyimi, daripada Abu Abdullah a.s: Zainab al-‘Attaarah telah datang kepada isteri-isteri Nabi s.a.w dan anak-anak perempuannya, menjual minyak atar. Tiba-tiba Nabi s.a.w datang dan Zainab al-‘Attaarah berada di sisi mereka, lalu baginda s.a.w bersabda: Apabila anda datang, maka rumah-rumah kami menjadi harum. Maka dia berkata: Rumah-rumah anda dengan bauan anda adalah lebih harum, wahai Rasulullah.

Baginda s.a.w bersabda: Apabila anda menjual, maka perelokkanlah jualan anda, janganlah anda menipu, kerana ia adalah lebih terpelihara dan mengekalkan harta anda, maka dia berkata: Wahai Rasulullah, aku datang tidak membawa sesuatu daripada jualanaku, tetapi aku datang untuk bertanya kepada anda mengenai kebesaran Allah a.w, maka baginda s.a.w bersabda: Maha Tinggi kebesaran Allah, aku akan memberitahu anda sebahagian daripadanya, kemudian baginda s.a.w bersabda: Sesungguhnya bumi ini dan apa yang ada di atasnya adalah di sisi yang di bawahnya, berkait rapat di antara satu sama lain seperti siri pertemuan di tempat terbuka yang ditinggalkan, kemudian baginda s.a.w membaca Surah at-Talaaq (65): 12 “*Allahlah yang menciptakan tujuh langit dan seperti itu pula bumi*”.

Tujuh lapisan bumi, apa yang ada bersamanya dan di atasnya adalah di atas belakang ayam jantan (*al-Dik*)⁵² yang berkait rapat di antara satu sama lain seperti siri pertemuan di tempat terbuka yang ditinggalkan. Ayam jantan itu pula mempunyai dua sayap; satu sayap di timur dan satu sayap lagi di barat sementara dua kakinya di atas tanah keras. Sementara tujuh bumi, ayam jantan, apa yang ada padanya dan di atasnya adalah di atas batu besar (*sakhrat*)⁵³ yang sangat rapat di antara satu sama lain seperti siri pertemuan di tempat terbuka yang ditinggalkan.

Sementara batu besar dan apa yang ada di atasnya adalah di atas belakang ikan paus seperti siri pertemuan di tempat terbuka yang

⁵² Hadis dhaif.

⁵³ Hadis dhaif.

ditinggalkan. Sementara tujuh bumi, ayam jantan, batu besar, ikan paus dan lautan yang gelap berada di atas angin seperti siri pertemuan di tempat terbuka yang ditinggalkan. Kemudian mereka semua berada di atas tanah yang berkaitan di antara satu sama lain seperti siri pertemuan di tempat terbuka yang ditinggalkan. Kemudian baginda s.a.w membaca Surah Taha (20): 6 *“Kepunyaan Nyalah semua yang ada di langit, semua yang ada di bumi, semua yang ada di antara keduanya dan semua yang di bawah tanah”*.

Kemudian dakwat terputus di sisi apa yang ada di bawah tanah, tujuh bumi, ayam jantan, batu basar, ikan paus, lautan yang gelap, udara dan tanah serta apa yang ada di atasnya adalah di sisi langit pertama. Ini semua, langit dunia dan apa yang ada di atasnya adalah di atasnya secara lapisan. Dua langit ini dan apa yang ada di atasnya adalah di sisi yang di atasnya. Begitulah tingkatannya sehingga berakhir kepada langit ke tujuh dan apa yang ada di atasnya berada di sisi lautan yang terpisah dari penduduk bumi. Tujuh bumi dan lautan ini berada di sisi gunung al-Bard seperti siri pertemuan di tempat terbuka yang ditinggalkan. Kemudian baginda s.a.w membaca Surah al-Nuur (24): 43 *“Dan Allah menurunkan dari langit dari gunung-gunung, maka ditimpakan-Nya ais”*.

Tujuh bumi, laut yang mati (buta), gunung-gunung yang mempunyai salji, udara di sisi hijab cahaya seperti siri pertemuan di tempat terbuka yang ditinggalkan. Hijab cahaya adalah di sisi Kursi. Kemudian baginda s.a.w membaca Surah al-Baqarah (2): 255 *“Kursi Allah meliputi langit dan bumi. Dan Allah tidak merasa berat memelihara kedua-duanya, dan Allah Maha Tinggi dan Maha Besar”*. Tujuh bumi, lautan, gunung-gunung salji, udara, hijab cahaya dan Kursi adalah di sisi ‘Arasy seperti siri pertemuan di tempat terbuka yang ditinggalkan. Dan baginda s.a.w membaca Surah Taha (20):5 *“Tuhan Yang Maha Pemurah, Yang bersemayam di atas ‘Arasy. Di dalam riwayat al-Hasan bahawa hijab sebelum udara adalah yang menghairankan hati*.

Hadis Mengenai Orang Yang Menerima Rasulullah S.A.W Sebagai Tetamu Di Taif, Pengumpulan Tulang Nabi Yusuf A.S Dan Berita Seorang Perempuan Tua Bani Israel.

144. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Jamil bin Salih, daripada Yazid al-Kinasi, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah bermalam di rumah seorang lelaki di Taif sebelum Islam. Lelaki itu telah memuliakan baginda s.a.w. Manakala Allah mengutusnyanya (sebagai rasul) kepada manusia, ada orang berkata kepada lelaki itu: Adakah anda mengetahui siapakah yang Allah mengutusnyanya kepada manusia? Dia berkata: tidak, mereka berkata kepadanya: Dia adalah Muhammad bin Abdullah, anak

yatim Abu Talib. Dialah yang telah bermalam di rumah anda di Taif pada hari tertentu dan anda telah memuliakannya. Kemudian lelaki itu datang kepada Rasulullah s.a.w dan memeluk Islam. Kemudian dia berkata kepadanya: Adakah anda mengenaliku, wahai Rasulullah? Baginda s.a.w bersabda: Siapakah anda?

Dia berkata: Akulah tuan rumah yang anda telah bermalam di Taif pada zaman Jahiliyah pada hari tertentu, maka aku telah memuliakan anda, maka Rasulullah s.a.w bersabda kepadanya: Selamat datang dengan anda, mintalah hajat anda, maka dia berkata: Aku meminta daripada anda tempat ternakan kambing dengan pengembalanya. Lalu Rasulullah s.a.w memberi apa yang dimintanya. Kemudian baginda s.a.w berkata kepada para sahabatnya: Lelaki ini tidak meminta daripadaku sebagaimana diminta oleh perempuan tua Bani Israel kepada Musa a.s. Mereka berkata: Apakah yang telah diminta oleh perempuan tua Bani Israel?

Baginda s.a.w bersabda: Sesungguhnya Allah telah menurunkan wahyu kepada Musa a.s supaya beliau membawa tulang-tulang Yusuf a.s dari Mesir sebelum beliau a.s keluar darinya kepada Bait al-Maqdis di Syam. Musa a.s telah bertanya mengenai kubur Yusuf a.s, lalu seorang lelaki tua (syekh) mendatangnya seraya berkata: Orang yang mengetahui mengenai kuburnya adalah seorang perempuan tua. Lalu Musa a.s mengutus kepadanya. Manakala dia datang kepadanya, Musa a.s berkata kepadanya: Adakah anda mengetahui tempat kubur Yusuf a.s?

Dia berkata: Ya, Musa a.s berkata: Tunjukkan aku kepadanya dan bagi anda apa yang anda minta. Dia berkata: Aku tidak menunjukkannya kepada anda melainkan dengan syaratku. Musa a.s berkata: Bagi anda syurga. Dia berkata: Tidak, melainkan dengan syaratku di atas anda. Lalu Allah menurunkan wahyu kepada Musa a.s supaya menerima syaratnya. Musa a.s berkata kepadanya: Bagi anda syarat anda. Dia berkata: Syaratku bahawa aku mahu bersama anda dari segi darjat pada hari Kiamat di syurga. Maka Rasulullah s.a.w bersabda: Lelaki ini tidak meminta daripadaku sedemikian.

Umar Berkata: Keluarga Rasulullah S.A.W Tidak Ada Hak Lagi Ke Atas Anda Dan Ke Atas Kami.

145. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Abdullah bin Sinan, berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Seorang perempuan di kalangan kaum Ansar mencintai kami Ahlu l-Bait dan banyaklah perjanjian yang dibuatnya untuk kami. Pada suatu hari Umar al-Khattab telah bertemu dengannya sedang dia di dalam perjalanan kepada kami, maka Umar berkata kepadanya: Ke mana anda sedang pergi, wahai perempuan tua kaum Ansar? Dia berkata: Aku sedang pergi kepada keluarga Muhammad, aku

akan memberi salam kepada mereka, memperbaharui janji dan menunaikan hak mereka (*aqdhi haqqa-hum*).

Umar berkata kepadanya: Celaka anda (*waila-ki*), hari ini mereka tiada hak lagi ke atas anda dan ke atas kami (*waila-ki laisa la-hum al-Yaum haqqun'alai-ka wa-la 'alai-na*). Sesungguhnya hak mereka adalah pada masa Rasulullah s.a.w sahaja (*Inna-ma kaana la-hum haqqun 'ala 'ahdi rasulillah s.a.w*). Adapun hari ini mereka tidak ada hak lagi, maka pulanglah anda (*fa-amma al-Yaum fa-laisa lahum haqqun fa- nsarifi*). Lantas dia pulang sehingga Ummu Salmah datang kepadanya dan berkata: Apakah yang melambat-lambatkan anda mendatangi kami? Dia berkata: Aku telah bertemu dengan Umar sehingga dia memberitahunya apa yang dia telah katakan kepada Umar dan apa yang dikatakan Umar kepadanya, maka Ummu Salmah berkata: Dia (Umar) telah berbohong, hak keluarga Muhammad (*ali Muhammad*) sentiasa wajib ke atas muslimin sehingga hari Kiamat (*kadhiba la-yazaalu haqqu ali Muhammad s.a.w waajiban 'ala al-Muslimin ila yaum al-Qiyamah*).

Takwil Firman Allah Surah Ali Imran (3): 170 “Dan mereka bergirang hati terhadap golongan yang masih tinggal di belakang yang belum menyusul mereka, bahawa tidak ada kekhuatiran terhadap mereka dan tidak (pula) mereka bersedih hati”

146. Ibn Mahbub, daripada al-Harith bin Muhammad bin al-Nu'man, daripada Barid al-'Ajali berkata: Aku telah bertanya Abu Ja'far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah Ali Imran(3): 170 “*Dan mereka bergirang hati terhadap golongan yang masih tinggal di belakang yang belum menyusul mereka, bahawa tidak ada kekhuatiran terhadap mereka dan tidak (pula) mereka bersedih hati*”. Beliau a.s berkata: Demi Allah, mereka adalah Syi'ah kami ketika roh-roh mereka di syurga, mereka mendapat penghormatan daripada Allah a.w. Mereka mengetahui dan yakin bahawa mereka berada di atas kebenaran dan di atas agama Allah. Justeru mereka bergirang hati terhadap saudara-saudara mereka mukminin yang masih tinggal di belakang yang belum menyusul mereka tanpa kekhuatiran dan dukacita.

Tafsir Firman Allah Surah Al-Rahman (55): 70 ““(Bidadari-bidadari) yang jelita, putih bersih dipingit dalam rumah”

147. Daripadanya, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Abu Ayyub al-Halabi berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Rahmann (55): 70 “*Di dalam syurga-syurga itu ada bidadari-bidadari yang baik lagi cantik-cantik*”. Beliau a.s berkata: Mereka adalah mukminat yang soleh lagi arif.

Aku bertanya mengenai firman-Nya di dalam Surah yang sama :72 “*(Bidadari-bidadari) yang jelita, putih bersih dipingit dalam rumah*”. Beliau a.s berkata: Bidadari-bidadari putih yang mana pipi-pipinya kemerahan di khemah-khemah mutiara, yaqut dan marjan. Setiap khemah ada empat pintu. Setiap pintu ada tujuh puluh hijab untuk mereka. Pada setiap hari kekeramatan datang daripada Allah untuk mereka, kerana Allah mahu menggembirakan mukminin dengan mereka.

BAHAGIAN KEENAM

Bagi Matahari Tiga Ratus Enam Puluh Menara, Larangan Abu Ja'far A.S Terhadap Jabir al-Ja'fi, Aku Akan Mengambil Kira Orang Yang Tidak Berdosa Di Kalangan Kamu Dan Lain-Lain.

Bagi Matahari Tiga Ratus Enam Puluh Menara.

148. Ali bin Ibrahim, dan beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad bin Isa, daripada Abu Sabah al-Kinani, daripada al-Asbagh bin Nabatah berkata: Amir al-Mukmin a.s berkata: Matahari mempunyai tiga ratus enam puluh menara. Setiap menara seumpama semenanjung. Setiap hari ia turun di atas menara. Apabila ia hilang, maka ia berakhir kepada had 'Arasy, sentiasa sujud sehingga keesokannya. Kemudian ia kembali ke tempat naiknya bersamanya dua malaikat yang sentiasa berhubung dengannya, mukanya menghala ke arah ahli langit sementara tengkuknya menghala ke arah ahli bumi. Sekiranya mukanya menghala ke arah ahli bumi, nescaya bumi dan apa yang ada di atasnya akan terbakar. Adapun makna sujudnya adalah sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Hajj (22): 18 *"Apakah kamu tidak mengetahui bahawa kepada Allah bersujud apa yang ada di langit, di bumi, matahari, bulan, bintang, gunung, pohon-pohonan, binatang-binatang yang melata dan sebahagian besar daripada manusia"*.

Larangan Abu Ja'far A.S Terhadap Jabir al-Ja'fi Dari Mendedahkan Tujuh Puluh Hadis Yang Diajarkan KEPADANYA.

149. Beberapa orang daripada sahabat kami, daripada Salih bin Abu Hamid, daripada Ismail bin Mihran, daripada orang yang

memberitahunya, daripada Jabir bin Yazid berkata: Muhammad bin Ali a.s telah memberitahuku tujuh puluh hadis yang mana aku tidak pernah memberitahu seorangpun mengenainya. Apabila Muhammad bin Ali a.s mati, maka tengkukku menjadi berat dan dadaku menjadi cemas, lalu aku mendatangi Abu Abdullah a.s, maka aku berkata kepadanya: Aku jadikan diriku tebusan anda, sesungguhnya bapa anda telah memberitahuku (*haddatha-ni*) tujuh puluh hadis.

Tiada hadis yang terkeluar daripadaku dan tiada satupun daripadanya terkeluar kepada seorangpun. Lalu beliau a.s memerintahku supaya merahsiakannya. Lantaran itu, tengkukku menjadi berat dan dadaku menjadi cemas, kenapa anda tidak memerintahku, maka beliau a.s berkata: Wahai Jabir, apabila ada sesuatu yang menyusahkan anda, maka keluarlah anda ke al-Jabanah dan galilah lubang. Kemudian masukkan kepala anda di dalamnya dan katakanlah: Muhammad bin Ali telah memberitahuku mengenai hadis tertentu, kemudian timbuslah kembali, kerana bumi akan merahsiakannya. Jabir berkata: Akupun melakukannya, maka aku terasa ringan pada diriku.

Aku Akan Mengambil Kira Orang Yang Tidak Berdosa Di Kalangan Kamu Dengan Dosa Orang Yang Sakit

150. Beberapa orang daripada sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Safwan bin Yahya, daripada al-Harith bin al-Mughirah berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Aku akan mengambil kira orang yang tidak berdosa kamu dengan dosa “orang yang sakit” tetapi aku tidak melakukannya sedangkan berita akan sampai kepada kamu bahawa seorang lelaki akan menghina kamu dan menghina aku, lalu kamu duduk bersama-sama orang ramai dan bercakap-cakap dengan mereka, lantas seorang lelaki melalui di hadapan kamu dan berkata: Mereka itu adalah lebih jahat daripada lelaki ini. Sekiranya kamu mencegahnya dari melakukan apa yang kamu benci, nescaya ia adalah lebih baik kepada kamu dan aku.

Mengenai Firman Allah Surah Al-A'raaf (7): 165 “Maka manakala mereka melupakan apa yang diperingatkan kepada mereka, kami selamatkan orang yang melarang diri dari perbuatan jahat”

151. Sahl bin Ziyad, daripada Umru bin Uthman, daripada Abdullah bin al-Mughirah, daripada Talhah bin Zaid, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-A'raaf (7): 165 “Maka manakala mereka melupakan apa yang diperingatkan kepada mereka, kami selamatkan orang yang melarang diri dari perbuatan jahat”. Beliau a.s berkata: Mereka terdiri daripada tiga jenis: Pertama: Mereka melakukan

mesyuarat dan melaksanakannya, maka mereka terselamat. Kedua: Mereka melakukan mesyuarat, tetapi mereka tidak melaksanakannya, maka mereka ditukar bentuk (*fa-musikhuu*) mereka. Ketiga: Mereka tidak melakukan mesyuarat dan tidak melaksanakannya, maka mereka binasa.

Nasihat Abu Abdullah A.S Kepada Syi'ah.

152. Daripadanya, daripada Ali bin Asbat, daripada al-'Ala' bin Razin, daripada Muhammad bin Muslim berkata: Abu Abdullah a.s telah menulis surat kepada Syi'ah: Orang yang tua di kalangan kamu hendaklah dihormati, larangan ke atas orang jahil dan pengejar pangkat atau laknatku akan menimpa kamu semua.

Kerajaan Adam Dan Kerajaan Iblis.

153. Muhammad bin Abu Abdullahy dan Muhammad bin al-Hasan, daripada Salih bin Abu Hammad, daripada Ja'far al-Kufi, daripada seorang lelaki, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menjadikan agama dua kerajaan; kerajaan Adam a.s dan kerajaan Iblis. Kerajaan Adam a.s adalah kerajaan Allah a.w. Apabila Allah menghendaki Dia disembah secara terang-terangan (*an yu'bada 'alaniyyatan*), maka Dia menzahirkan kerajaan Adam. Apabila Allah menghendaki Dia disembah secara rahsia (*an yu'bada sirran*), maka ia adalah kerajaan Iblis. Penyebar (*al-Mudhi'*) apabila Allah mahu menyembunyikannya, maka dia keluar daripada agama.

Hadis Mengenai Manusia Pada Hari Kiamat

154. Daripada beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad bin Sinan, daripada Umru bin Syamr, daripada Jabir, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Wahai Jabir, Apabila tiba hari Kiamat, Allah akan menghimpunkan golongan yang terdahulu dan golongan yang terkemudian bagi memberi ucapan pemutus. Lalu diseru Rasulullah s.a.w dan diseru Amir al-Mukmin a.s. Rasulullah s.a.w memakai pakaian hijau yang bersinar di antara timur dan barat. Sementara Ali a.s memakai pakaian seperti pakaian Rasulullah s.a.w. Kemudian kedua-duanya naik, kemudian kami diseru, lalu diberikan kepada kami hisab manusia. Maka kamilah, demi Allah, memasukkan ahli syurga akan syurga dan ahli neraka akan neraka. Kemudian diseru para nabi a.s, maka mereka berdiri bersaf-saf di sisi 'Arasy Allah sehingga kami selesai daripada hisab manusia. Apabila ahli syurga memasuki syurga dan ahli neraka memasuki neraka, maka Allah akan mengutus Ali a.s, lalu beliau a.s menentukan martabat mereka di syurga

dan menikahkan mereka. Maka Ali, Demi Allah, beliaulah yang akan menikahkan ahli syurga di syurga, tiada orang lain. Satu penghormatan daripada Allah dan kelebihan yang dikurniakan Allah kepadanya. Beliaulah, demi Allah, yang akan memasukkan ahli neraka akan neraka. Beliaulah yang akan menutup pintu-pintu syurga apabila ahli syurga memasukinya, kerana pintu-pintu syurga dan pintu-pintu neraka adalah kepadanya.

Pergaulan Dengan Orang Ramai.

155. Ali bin Ibrahim, daripada Salih bin al-Sanadi, daripada Ja'far bin Basyir daripada 'Anbasah, daripada Abu Abdullah a.s, berkata: Aku telah mendengarnya berkata: Bergaullah dengan orang ramai, kerana jika cinta Ali dan Fatimah a.s tidak memanfaatkan kamu secara rahsia, nescaya ia tidak akan memanfaatkan kamu secara terang-terangan.

Berhati-Hatilah Ketika Menyebut Nama Ali Dan Fatimah A.S

156. Ja'far, daripada 'Anbasah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Berhati-hatilah ketika menyebut nama Ali dan Fatimah a.s, kerana menyebut nama Ali dan Fatimah a.s adalah perkara yang paling dibenci oleh orang ramai.

Jika Allah Menghendaki Melenyapkan Mana-Mana Kerajaan.

157. Ja'far, daripada 'Anbasah, daripada Jabir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah apabila menghendaki melenyapkan mana-mana kerajaan, Dia memerintahkan falak, lalu ia mempercepatkan perjalanannya menurut kadar yang Dia kehendaki.

Hadis Sulaiman Bin Khalid Dengan Abu Abdullah A.S.

158. Ja'far bin Basyir, daripada Umru bin Uthman, daripada Abu Syabl berkata: Aku dan Sulaiman bin Khalid berjumpa dengan Abu Abdullah a.s, maka Sulaiman bin Khalid berkata kepadanya: Sesungguhnya Zaidiyyah adalah satu kaum yang dikenali ramai, lantaran itu, tidak ada seorang Muhammadi (Islam) yang lebih dicintai oleh mereka selain daripada anda, jika anda fikir untuk mendekatkan mereka kepada anda, maka lakukanlah, maka Abu Abdullah a.s berkata: Wahai Sulaiman bin Khalid, jika mereka itu golongan yang bodoh mahu menghalang kami daripada ilmu kami kepada kejahilan mereka, maka tidak ada "selamat datang" kepada mereka. Jika mereka mendengar kata-kata kami dan menunggu urusan kami, maka tidak mengapa.

Bersabar Ketika Musibat.

159. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Mahbub, daripada orang yang menyebutnya, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Jambul kasut Abu Abdullah a.s terputus sedangkan beliau a.s berada di hadapan jenazah, lalu seorang lelaki membawa jambul kasutnya untuk diberikan kepadanya, maka beliau a.s berkata: Simpanlah jambut kasut anda, kerana orang yang terkena musibat itu lebih baik baginya bersabar.

Pengambilan Darah Di Kepala.

160. Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Fadhdhal, daripada orang yang menyebutnya, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Pengambilan darah di kepala (*al-Hijaamah*) memanfaatkan segala penyakit selain daripada racun. Kemudian beliau a.s menunjukkan tempat untuk pengambilan darah dengan ibu jarinya dan berkata: Di sinilah tempatnya.

Kenapa Mukmin Dinamakan Mukmin?

161. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muruk bin 'Ubaid, daripada Rifa'ah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Adakah anda mengetahui, wahai Rifa'ah, kenapa mukmin dinamakan mukmin? Aku berkata: Aku tidak mengetahuinya. Beliau a.s berkata: Kerana dia beriman kepada Allah, maka Dia memberi keamanan kepadanya.

Aku Tidak Mengambil Berat Mengenai Nasibi Sama Ada Dia Mengerjakan Solat Atau Dia Berzina.

162. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad daripada Ibn Fadhdhal daripada Hanan, daripada Abu Abdullah a.s bahawa beliau a.s berkata: Beliau a.s tidak mengambil berat mengenai *nasibi* sama ada dia mengerjakan solat atau dia berzina⁵⁴ (*la yubaali bi al-Nasibi sallaa am zanaa*). Kerana ayat ini diturunkan kepada mereka "*Bekerja keras lagi kepayahan, memasuki api yang sangat panas*" al-Ghaasyiah (88): 3-4.

Sesiapa Yang Tidak Mewalikan Ali A.S.

163. Sahl bin Ziyad, daripada Ya'qub bin Yazid, daripada Muhamamad bin Murazim dan Yazid bin Hammad, daripada Abdullah bin Sinan, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sekiranya selain daripada

⁵⁴ Ibadat *nasibi* tidak memanfaatkannya.

wali Ali a.s mendatangi Sungai Furat, lalu dia mengawasi airnya di antara dua tebingnya dan mengalirkannya dengan kuat, kemudian dia mengambilnya dengan tapak tangannya seraya berkata: *Bismillah*, manakala dia selesai, dia berkata: *Al-Hamdulillah*, maka air itu merupakan darah sembelihan atau daging babi baginya (*kaana damman masfuuhan au lahma khinzir*).

Pujian Kepada Zaid Bin Ali Bin Al-Husain A.S.

164. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abu 'Umair, daripada seorang lelaki yang menyebutnya, daripada Sulaiman bin Khalid berkata: Abu Abdullah a.s berkata kepadaku: Bagaimanakah kamu telah melakukan kepada bapa saudaraku Zaid? Aku berkata: Mereka mengawalinya dan apabila orang ramai tidak ada, kami mengambil mayatnya. Kemudian kami mengapannya di tepi sungai Furat. Pada keesokannya, mereka mencarinya, lalu mereka mendapatinya, kemudian mereka membakarnya. Abu Abdullah a.s berkata: Kenapa kamu tidak mengikatnya dengan besi atau kamu mencampakkannya di sungai Furat? Allah memberi rahmat kepadanya dan melaknati pembunuhnya.

Kebinasaan Bani Umayyah.

165. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Ali al-Wasya', daripada orang yang menyebutnya, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah membenarkan kebinasaan Bani Umayyah tujuh hari selepas mereka membakar Zaid.

Sahabat Setia.

166. Sahl bin Ziyad, daripada Mansur bin al-'Abbas, daripada orang yang menyebutnya daripada 'Ubaid bin Zararah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah akan menjaga orang yang menjaga sahabatnya.

Kepada Kami Makhluq Ini Akan Kembali Dan Hisab Mereka Di Atas Kami.

167. Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Sinan, daripada Sa'dan, daripada Sama'ah berkata: Aku telah duduk bersama Abu al-Hasan yang pertama a.s sedangkan orang ramai sedang tawaf di tengah malam, maka beliau a.s berkata: Wahai Sama'ah, kepada kami makhluq ini akan kembali, hisab mereka di atas kami. Dosa yang berlaku di antara mereka dan

Allah, maka Allah menyerahkannya kepada kami, dosa yang berlaku di antara mereka dan orang ramai, kami pohon supaya Dia memberikannya kepada mereka secara hibah, maka mereka menyahutinya, lantaran itu, Allah akan mengurniakan kepada mereka *'iwadh* (gantian).

Rasulullah S.A.W Mempersaudarakan Salman Dan Abu Dhar.

168. Sahl bin Ziyad, daripada Mansur bin al-'Abbas, daripada Sulaiman al-Mustariq daripada Salih al-Ahwal berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w telah mempersaudarakan di antara Salman dan Abu Dhar dan baginda s.a.w telah mensyaratkan ke atas Abu Dhar supaya tidak menderhakai Salman.

Wajib Menjauhi Orang Yang Melakukan Kemungkaran.

169. Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Mahbub, daripada Khitab bin Muhammad, daripada al-Harith bin al-Mughirah berkata: Abu Abdullah a.s telah berjumpa denganku di satu jalan di Madinah, lalu beliau a.s berkata: Siapakah ini, adakah ini Harith? Aku berkata: Ya, maka beliau a.s berkata: Sesungguhnya aku akan membawa dosa golongan yang bodoh kamu di atas para ulama kamu, kemudian beliau a.s pergi. Kemudian aku mendatanginya. Aku telah meminta izinnya, kemudian aku masuk berjumpa dengannya.

Maka aku berkata: Anda telah berjumpa denganku dan anda telah berkata: Sesungguhnya aku akan membawa dosa golongan yang bodoh kamu di atas para ulama kamu, maka suatu perkara yang besar telah memasuki fikiranku. Maka beliau a.s berkata: Ya, apakah yang menghalang kamu apabila berita sampai kepada kamu mengenai seorang lelaki daripada kamu melakukan apa yang kamu benci dan ia menyakitkan kami, lalu kamu membawanya, membuatnya bertaubat, mengusirnya dan berkata kepadanya percakapan yang lembut? Aku berkata kepadanya: Aku jadikan diriku tebusan anda, jika begitu, mereka tidak mentaati kita dan tidak menerima daripada kita? Maka beliau a.s berkata: Tinggalkan mereka dan jauhilah majlis mereka.

Diazab Enam Dengan Enam.

170. Sahl bin Ziyad, daripada Ibrahim bin 'Uqbah, daripada Siyabah bin Ayyub dan Muhammad bin al-Walid, dan Ali bin Asbat mereka mengaitkannya kepada Amir al-Mukminin a.s sebagai berkata: Sesungguhnya aku akan mengazab enam dengan enam: Arab dengan asabiyah, pemilik-pemilik tanah dengan keangkuhan, pemimpin-

pemimpin dengan kezaliman, para fakih dengan hasad, peniaga-peniaga dengan pengkhianatan dan ahli Rasatiq dengan kejahilan.

Perkara Yang Paling Dicintai Oleh Rasulullah S.A.W.

171. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Hisyam dan lain-lainnya, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Tidak ada suatu perkara yang paling dicintai oleh Rasulullah s.a.w selain daripada seorang itu sentiasa takut dan mengharap kepada Allah a.w.

Kezuhudan Ali Bin Abu Talib Dan Ali Bin Al-Husain A.S.

172. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya dan Muhammad bin Ismail, daripada al-Fadhl bin Syazan, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Abd al-Rahman bin al-Hajjaj dan Hafs al-Buhturi dan Salmah Biya' al-Sabiri, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Ali bin al-Husain a.s apabila mengambil kitab Ali a.s, maka beliau a.s mengkajinya dan berkata: Siapakah yang mampu melakukannya, siapakah yang mampu melakukannya? Kemudian Ali bin al-Husain a.s melakukannya. Apabila beliau a.s mengerjakan solat, warna mukanya berubah. Tidak ada seorangpun yang mampu melakukan amalan Ali bin Abu Talib a.s di kalangan anak-anaknya selepasnya selain daripada Ali bin al-Husain a.s.

Sirah Ali A.S, Kezuhudannya Dan Walinya Tidak Makan Perkara Haram.

173. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Nu'man, daripada Ibn Maskan, daripada al-Hasan al-Saiqal berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya wali Ali a.s tidak makan melainkan makanan yang halal. Ini kerana sahabatnya (Amir al-Mukminin a.s) sedemikian. Tetapi wali Uthman tidak peduli sama ada dia makan makanan yang halal atau yang haram. Ini kerana sahabatnya (Uthman) sedemikian. Kemudian beliau a.s kembali menyebut Ali a.s seraya berkata: Sesungguhnya Ali a.s tidak pernah makan benda yang haram sama ada sedikit ataupun banyak sehingga beliau a.s meninggal dunia. Dan beliau a.s apabila dibentangkan kepadanya dua perkara yang mana kedua-duanya bagi mentaati Allah, maka beliau a.s memilih perkara yang paling sukar ke atas badannya. Apabila berlaku kesukaran kepada Rasulullah s.a.w, maka Ali a.s menghadapinya dengan tenang kerana keyakinannya kepada Rasulullah s.a.w.

Tiada seorangpun yang mampu melakukan amalan Rasulullah s.a.w di kalangan umat ini selepasnya selain daripadanya. Beliau a.s telah melakukan amalan seorang yang melihat kepada syurga dan neraka. Beliau a.s telah memerdekakan seribu hamba daripada hartanya.

Semuanya tidak diketahui oleh dua tangannya. Dahinya berpeluh kerana mencari keredaan Allah a.w dan melepaskan dirinya dari api neraka. Makanannya adalah cuka dan minyak, pencuci mulutnya adalah kurma apabila beliau a.s mendapatinya. Pakaianya daripada kain kapas. Dan apabila pakaianya melebihi ukuran badannya, maka beliau a.s menyeru dengan gunting, lalu memotongnya.

Makruh Memakan Makanan Yang Panas.

174. Abu Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Abd al-Jabbar, daripada al-Hasan bin Ali, daripada Yunus bin Ya'qub, daripada Sulaiman bin Khalid daripada seorang pekerja kepada Muhammad bin Rasyid berkata: Aku telah menghadiri makan malam Ja'far bin Muhammad a.s di musim panas, lalu dibawa dengan meja makan di atasnya roti. Kemudian dibawa dengan mangkuk di dalamnya sup daging. Beliau a.s telah meletakkan tangannya, maka beliau a.s mendapatinya panas, kemudian mengangkatnya seraya berkata: Kami pohon perlindungan daripada Allah dari api, kami pohon perlindungan dari api.

Kami tidak mampu ke atas api ini bagaimana dengan api neraka. Beliau a.s telah mengulangi kata-kata ini sehingga aku dapat menghirupnya. Beliau a.s telah meletakkan tangannya padanya dan kami meletakkan tangan-tangan kami. Beliau a.s makan, maka kamipun makan bersamanya. Kemudian mangkuk di angkat, lalu beliau a.s berkata: Wahai budak, Bawakan sesuatu kepada kami, lalu dia membawa kurma di dalam dulang, maka akupun menghulurkan tanganku, maka aku dapati ia adalah kurma. Aku berkata: *Aslaha-ka llahu*, ini musim anggur dan buah-buahan? Beliau a.s berkata: Musim kurma, kemudian beliau a.s berkata: Angkat ini dan bawalah yang lain, lalu dia membawa kepadanya kurma. Maka aku telah menghulurkan tanganku, maka aku berkata: Ini adalah kurma? Maka beliau a.s berkata: Ia adalah baik.

Akhlaq Rasulullah S.A.W

175. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Mu'awiyah bin Wahab, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w tidak pernah makan di dalam keadaan bersila semenjak Allah mengutusnyanya sehingga beliau s.a.w mati kerana tawaduk kepada Allah. Baginda s.a.w tidak pernah memperlihatkan dua lututnya di hadapan orang yang duduk bersamanya di dalam mana-mana majlis.

Baginda s.a.w tidak pernah berjabat tangan seseorang lelaki, kemudian baginda s.a.w mencabutkan tangannya dari tangannya sehingga lelaki itulah yang mencabutkan tangannya terlebih dahulu dan

baginda s.a.w tidak pernah membalas dengan kejahatan sebagaimana firman Allah di dalam Surah al-Mukminun (23): 96 *“Tolaklah perbuatan buruk mereka dengan yang lebih baik”*, lalu baginda s.a.w melakukan kebaikan.

Baginda s.a.w tidak pernah menolak peminta sedekah. Sekiranya baginda s.a.w mempunyai sesuatu di sisinya, lalu baginda s.a.w memberikannya. Jika tidak baginda s.a.w bersabda: Allah akan memberikan kepadanya kelak. Baginda s.a.w tidak pernah memberi sesuatu melainkan dibenarkan oleh Allah meskipun baginda s.a.w akan diberi syurga, maka Allah akan membenarkannya berbuat demikian. Kemudian saudaranya (Ali a.s) selepasnya tidak pernah makan di dunia makanan yang haram sehingga beliau a.s keluar daripadanya.

Demi Allah, jika beliau a.s dibentangkan dua perkara yang mana kedua-duanya bagi mentaati Allah, nescaya beliau a.s akan memilih yang paling sukar baginya untuk badannya. Demi Allah, beliau a.s telah memerdekakan seribu hamba kerana Allah yang mana kedua-dua tangannya tidak mengetahuinya. Demi Allah, tiada sesiapa pun yang mampu melakukan amalan Rasulullah s.a.w selepasnya selain daripadanya. Demi Allah, tiada satu kesusahan yang menimpa Rasulullah s.a.w melainkan Ali a.s menghadapinya dengan penuh keyakinan daripadanya sekalipun baginda s.a.w telah mengutusnya dengan benderanya, lalu Jibrail berperang di sebelah kanannya dan Mikail di sebelah kirinya. Kemudian beliau a.s tidak pulang sehingga Allah memberi kepadanya kemenangan.

Sirah Ali Dan Fatimah A.S

176. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasir, daripada Hammad bin Uthman, daripada Zaid bin al-Hasan berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Ali a.s adalah orang yang paling menyerupai Rasulullah s.a.w dari segi selera makannya dan sirahnya s.a.w. Beliau a.s memakan roti dan minyak, memberi makan kepada orang ramai roti dan daging. Ali a.s menyediakan air dan kayu api. Sementara Fatimah a.s mengisar gandum, menguli tepung, membuat roti dan menampalkan kain. Fatimah a.s adalah orang yang paling cantik mukanya; dua pipinya kemerahan. Selawat Allah ke atasnya, ke atas bapanya, ke atas suaminya dan anak-anaknya yang suci.

Ujian Getir Kepada Setiap Nabi.

177. Sahl bin Ziyad, al-Rayyan bin al-Salt, daripada Yunus secara *marfuu'* berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah tidak mengutus seorang nabi melainkan bersamanya ujian yang getir. Allah

tidak mengutus seorang nabi melainkan ia mengakui bahawa baginya *al-Bada'*.

Kata-kata Unta Betina Rasulullah Ketika Diserbu.

178. Sahl, daripada Ya'qub bin Yazid, daripada Abd al-Hamid, daripada orang yang menyebutnya daripada Abu Abdullah a.s berkata: Apabila mereka menyerbu Rasulullah s.a.w bersama unta betinanya, maka unta betinanya berkata kepadanya: Demi Allah, aku tidak terasa takut meskipun aku dikerat sedikit demi sedikit⁵⁵.

Perlu Kepada Pembantu.

179. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, dan beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ya'qub bin Yzid, daripada Hammad bin Isa, daripada Ibrahim bin Umar, daripada seorang lelaki, daripada Abu Abdullah a.s bahawa beliau a.s berkata: Mudah-mudahan kita mempunyai golongan yang di dalam perjalanan (*sayyaarat*) seperti keluarga Ya'qub sehingga Allah memutuskan di antara kami dan makhluk-Nya.

Niat Yang Diredai Allah Adalah Suatu Kesucian.

180. Sahl bin Ziyad, daripada Ya'qub bin Yazid, daripada Ismail bin Qutaibah, daripada Hafs bin Umar, daripada Ismail bin Muhammad, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah berfirman: Sesungguhnya bukan semua percakapan daripada orang yang cerdik Aku menerimanya. Sesungguhnya Aku menerima hawa nafsunya dan niatnya. Sekiranya hawa nafsunya dan niatnya di dalam keredaan-Ku, maka Aku menjadikan niatnya suatu kesucian dan kepujian.

Penjelasan Mengenai firman Allah Surah Fussilat (41): 53 “*Kami akan memperlihatkan kepada mereka tanda-tanda (kekuasaan) kami di segenap penjuru*”

181. Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Tha'labah bin Maimun, daripada al-Tayyar, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah Fussilat (41): 53 “*Kami akan memperlihatkan kepada mereka tanda-tanda (kekuasaan) kami di segenap penjuru dan pada diri mereka sendiri, sehingga jelaslah bagi mereka bahawa al-Qur'an itu benar*”. Beliau a.s berkata: Ditelan bumi, ditukar

⁵⁵ Peristiwa ini telah berlaku di 'Aqabah selepas haji Widaa' ketika beberapa orang sahabat Rasulullah s.a.w telah cuba membunuhnya (Rasulullah s.a.w).

bentuk dan dicampak ke mana-mana. Aku berkata: “*Sehingga jelaslah bagi mereka*”? Beliau a.s berkata: Tinggalkan yang ini. Ini adalah untuk al-Qaim.

Ketaatan Kepada Ali A.S Dan Menderhakainya.

182. Sahl, daripada Yahya bin al-Mubarak, daripada Abdullah bin Jabalah, daripada Ishaq bin ‘Ammar, Ibn Sinan dan Sama‘ah, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Mentaati Ali adalah kerendahan diri dan menderhakainya adalah kekufuran dengan Allah. Ada orang bertanya: Wahai Rasulullah, bagaimana mentaati Ali adalah kerendahan diri dan menderhakainya adalah kekufuran dengan Allah? Baginda s.a.w bersabda: Sesungguhnya Ali membawa kamu di atas kebenaran. Justeru sekiranya kamu mentaatinya, maka kamu merendah diri kepadanya dan sekiranya kamu menderhakainya, maka kamu mengingkari Allah.

Arab Dan A‘raab.

183. Daripadanya, daripada Yahya bin al-Mubarak, daripada Abdullah bin Jabalah, daripada Ishaq bin ‘Ammar atau selain daripadanya berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Kami Bani Hasyim dan Syi‘ah kami adalah Arab. Sementara orang lain adalah al-A‘raab.

Arab Dan Keturunan Rom.

184. Sahl, daripada al-Hasan bin Mahbub, daripada Hanan, daripada Zararah berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Kami Quraisy dan Syi‘ah kami adalah Arab. Manakala orang lain adalah keturunan Rom.

Kedatangan Al-Qaim A.S Satu Kebenaran.

185. Sahl, daripada al-Hasan bin Mahbub, daripada beberapa orang lelaki, daripada Abu Abdullah a.s bahawa beliau a.s berkata: Seolah-olah aku melihat al-Qaim a.s di atas mimbar Kufah di atasnya pakaian, lalu al-Qaim a.s mengeluarkan satu surat dari pakaiannya yang dimetraikan dengan cop daripada emas. Kemudian al-Qaim a.s menanggalkannya, lalu membacakannya kepada orang ramai. Lantas orang ramai meninggalkannya kerana ketakutan seperti biri-biri. Tiada yang tinggal selain daripada orang tertentu yang menjadi pengawas (*al-Nuqabaa*). Kemudian al-Qaim a.s bercakap dengan percakapan yang mana mereka tidak dapat perlindungan melainkan mereka kembali kepadanya. Sesungguhnya aku mengetahui percakapan yang akan diucapkan oleh al-Qaim a.s.

Hikmat Adalah Barang Mukmin Yang Hilang.

186. Sahl bin Ziyad, daripada Bakr bin Salih, daripada Ibn Sinan, daripada 'Umru bin Syamar, daripada Jabir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Hikmat adalah barang mukmin yang hilang. Juteru itu, jika salah seorang daripada kamu mendapatinya, maka hendaklah dia mengambilnya kembali.

Al-Asy'ath Bin Qais, Anak Perempuannya Dan Anak Lelakinya Laknatullah.

187. Sahl bin Ziyad, daripada Ya'qub bin Yazid, daripada Sulaiman Katib Ali bin Yaqtin, daripada orang yang telah menyebutnya, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya al-Asy'ath bin Qais telah bersyarikat pada darah Amir al-Mukminin a.s, anak perempuannya Ja'dah telah meracuni al-Hasan a.s dan anak lelaki Muhammad telah bersyarikat pada darah al-Husain a.s.

Kelembutan Hati Dan Menangis Ketika Mendengar Bacaan Al-Qur'an.

188. Ali bin Ibrahim, daripada Salih bin al-Sanadi, daripada Ja'far bin Basyir, daripada Sabah al-Hiza', daripada Abu Usamah berkata: Aku telah berkawan dengan Abu Abdullah a.s, berkata: Beliau a.s telah berkata kepadaku: Bacalah, lalu aku membuka satu surah daripada al-Qur'an, kemudian aku membacanya, lalu beliau a.s menangis. Kemudian beliau a.s berkata: Wahai Usamah, rawatlah hati kamu dengan berzikir kepada Allah dan berhati-hatilah dengan bintik-bintik (*al-Nukat*), kerana ia kadangkala mendatangi di hati pada masa syak dari pagi yang mana tiada padanya iman dan kekufuran seperti kain yang buruk atau tulang yang reput.

Wahai Usamah, tidakkah anda pernah terasa "kehilangan hati anda", justeru anda tidak menyebut dengannya kebaikan dan kejahatan serta anda tidak mengetahui di manakah dia? Aku berkata kepadanya: Ya, ia menimpaku dan aku berpendapat ia juga menimpa orang lain. Beliau a.s berkata: Ya, seorang tidak dapat mengelakkan daripadanya. Apabila berlaku sedemikian, maka sebutlah Allah dan berhati-hatilah dengan bintik-bintik. Ini adalah kerana apabila Dia kehendaki hamba-Nya kebaikan, maka Dia menandakan dengan bintik-bintik iman dan apabila Dia kehendaki hamba-Nya selain daripada itu, maka Dia menandakan selain daripada itu. Aku berkata: Apakah maksud "selain daripada itu", aku jadikan diriku tebusan anda, apakah dia? Beliau a.s berkata: Apabila Dia kehendaki kekufuran, maka Dia menandakan bintik kekufuran (*idha araada kufran nakata kufran*).

Wasiat Abu Abdullah A.S Kepada ‘Umru Bin Sa’id Bin Hilal.

189. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Abu al-Maghra, daripada Zaid al-Syahham, daripada ‘Umru bin Sa’id bin Hilal berkata: Aku telah berkata kepada Abu Abdullah a.s: Sesungguhnya aku hampir tidak akan bertemu dengan anda melainkan beberapa tahun akan datang. Justeru berwasiatlah kepadaku sesuatu, agar aku berpegang kepadanya. Beliau a.s berkata: Aku berwasiatkan kepada anda supaya bertakwa kepada Allah, benar di dalam percakapan, warak dan ijtihad.

Ketahuiilah bahawa tiada manfaat ijtihad tanpa warak bersamanya. Janganlah anda bandingkan diri anda dengan orang yang di atas anda. Cukuplah dengan firman Allah di dalam Surah al-Taubat(9): 55 *“Dan janganlah harta benda dan anak-anak mereka menarik hatimu”*. Dan firman-Nya di dalam Surah Taha (20): 131 *“Dan janganlah kamu tujukan kedua matamu kepada apa yang telah kami berikan kepada golongan-golongan dari mereka, sebagai bunga kehidupan dunia”*. Sekiranya anda khuatir sesuatu daripada itu, maka ingatlah kehidupan Rasulullah s.a.w. Sesungguhnya makanan hariannya adalah gandum, pencuci mulutnya adalah kurma dan bahan bakarnya adalah pelepah kurma apabila baginda s.a.w mendapatinya. Apabila anda ditimpa musibah, maka ingatlah musibah yang telah menimpa Rasulullah s.a.w. Ini adalah kerana orang lain tidak akan ditimpa musibah seperti Rasulullah s.a.w.

Wasiat Rasulullah S.A.W Kepada Sahabatnya.

190. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Mahbub, daripada al-Hasan bin al-Sariy, daripada Abu Maryam, daripada Abu Ja’far a.s, berkata: Aku telah mendengar Jabir bin Abdullah berkata: Sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah melalui kami pada suatu hari ketika itu kami sedang berada di kelab kami dan baginda s.a.w berada di atas unta betinanya. Ini berlaku ketika baginda s.a.w pulang dari *hajjatu al-wida’*, lalu baginda s.a.w berdiri di hadapan kami, memberi salam kepada kami, kemudian kami menjawab salamnya. Kemudian baginda s.a.w bersabda: Aku melihat kecintaan kepada dunia telah menguasai ke atas kebanyakan orang sehingga seolah-olah maut di dunia ini difardukan untuk orang lain.

Seolah-olah kebenaran di dunia ini diwajibkan ke atas orang lain seolah-olah mereka tidak mendengar dan melihat berita golongan mati sebelum mereka. Jalan mereka adalah sama dengan jalan kaum yang musafir sedikit sahaja yang akan kembali kepada mereka. Rumah-rumah mereka adalah kubur-kubur mereka. Mereka makan warisan mereka. Mereka menyangka mereka kekal selepas mereka [di dunia]. Alangkah jauhnya sangkaan mereka. Orang yang akhir mereka tidak

menerima nasihat orang yang awal mereka. Sesungguhnya mereka telah jahil dan melupai setiap nasihat pada kitab Allah. Mereka percaya kepada setiap akibat kejahatan. Justeru mereka tidak takut kepada malapetaka yang akan berlaku.

Alangkah beruntungnya orang yang disibukkan dengan ketakutan kepada Allah daripada ketakutan kepada manusia.

Alangkah beruntungnya orang yang mana keaibannya menegahannya dari mengaibkan saudara-saudaranya yang mukminin.

Alangkah beruntungnya orang yang tawaduk kepada Allah, zuhud kepada apa yang dihalalkan oleh Allah, tanpa menentang sirahku, menolak perhiasan dunia tanpa mengubah sunnahku. Menuruti berita-berita daripada keluargaku selepasku, menjauhi ahli khayal, orang yang bermegah dan orang yang cintakan dunia. Golongan yang melakukan bid'ah; menyalahi sunnahku dan beramal menyalahi sirahku.

Alangkah beruntungnya orang mukmin yang berusaha mendapatkan hartanya tanpa maksiat, lalu dia membelanjakannya bukan pada maksiat dan mengembalikannya kepada keluarganya.

Alangkah beruntungnya orang yang akhlaknya baik bersama manusia, membelanjakan kepada mereka pendapatannya dan memalingkan kejahatannya daripada mereka.

Angan-Angan Tiga Jenis Manusia.

191. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad secara *marfuu'*, daripada sebahagian bijaksana, berkata: Orang yang paling berhak mengangan-angankan kekayaan kepada manusia adalah orang yang bakhil. Ini adalah kerana manusia apabila mereka menjadi kaya, mereka akan menahan harta mereka. Orang yang paling berhak mengangan-angankan kebaikan manusia adalah ahli keaiban. Ini adalah kerana manusia apabila mereka menjadi baik, mereka akan menahan diri mereka dari mengikuti keaiban orang lain.

Orang yang paling berhak mengangan-angankan kelembutan manusia adalah orang bodoh yang memerlukan kebodohan mereka dimaafi. Justeru orang yang bakhil mengangan-angankan kefakiran manusia. Ahli keaiban mengangan-angankan kefasikan mereka. Orang yang melakukan dosa mengangan-angankan kebodohan mereka. Di dalam kefakiran memerlukan kepada orang yang bakhil. Di dalam kefasadan menuntut aurat ahli keaiban dan di dalam kebodohan dibalas dengan dosa.

Dilarang Membuat Pengaduan Kepada Ahli Khilaf.

192. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada al-Qasim bin Yahya, daripada datuknya al-Hasan bin Rasyid berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Wahai

Hasan, apabila anda ditimpa kesedihan, maka janganlah anda mengadu kepada seorangpun di kalangan ahli Khilaf (penentang ahlu l-Bait a.s.) Sebaliknya sebutlah mengenainya kepada sebahagian saudara-saudara anda. Ini adalah kerana anda tidak akan hilang salah satu daripada empat sifat: Memadai dengan harta, pertolongan dengan pangkat, doa yang dimakbulkan atau mesyuarat untuk mendapatkan pendapat.

Khutbah Amir al-Mukmin A.S Mengenai Nasihat.

193. Ali bin al-Husain al-Muaddib dan lain-lain, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada Ismail bin Mihran, daripada Abdullah bin Abu al-Harith al-Hamdani, daripada Jabir, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Amir al-Mukminin a.s telah memberi khutbah, lalu berkata: Segala puji bagi Allah Yang Maha Rendah dan Yang Maha Tinggi, Yang Maha Mudarat dan Yang Maha Manfaat, Yang Maha Pemurah, Yang Maha Luas, Yang Maha Mulia pujiannya, Yang Maha Benar nama-nama-Nya, Yang Meliputi yang ghaib dan apa yang terlintas di hati.

Yang Menjadikan kematian di antara makhluk-Nya dengan penuh keadilan. Dia telah memberikan kehidupan kepada mereka secara kurniaan. Lantaran itu, Dialah yang menghidup dan mematikan serta menentukan makanan (*al-Aqwaat*) yang mana Dia memberikannya dengan keilmuan-Nya, ketentuan-Nya dan hikmah-Nya. Sesungguhnya Dialah Yang Maha Arif dan Maha Melihat dengan matahati, Dia sentiasa wujud tanpa kematian, kekal tanpa penghujungnya. Dia mengetahui apa yang ada di bumi dan apa yang ada di langit dan apa yang ada di antara kedua-duanya dan di bawah tanah.

Aku memujiNya dengan penuh pujian yang tersimpan; pujian yang diucapkan oleh para malaikat dan para nabi, pujian yang tidak terhitung bilangannya, tidak didahului oleh masa yang mana tidak pernah dipuji seorangpun seumpamanya. Aku beriman dengan-Nya dan bertawakal ke atas-Nya, aku pohon hidayah daripada-Nya, aku memadai dengan-Nya, aku pohon kebaikan dan keredaan daripada-Nya. Aku naik saksi bahawa tiada tuhan melainkan Allah Yang Satu, tiada sekutu bagi-Nya. Aku naik saksi bahawa Muhammad adalah hamba-Nya dan Rasul-Nya. Dia telah mengutusNya dengan petunjuk dan agama yang benar supaya ia terserlah di atas semua agama sekalipun dibenci oleh musyrikun, selawat dan salam ke atas Muhammad dan keluarganya.

Wahai manusia, dunia bukanlah rumah yang kekal bagi kamu. Sesungguhnya kamu padanya seperti orang musafir berpesta, lalu mereka bermalam, beristirahat dan meninggalkan tempat itu pada pagi hari. Mereka datang dan pergi tanpa tertarik kepada perkara yang telah berlalu dan tiada keinginan untuk kembali lagi. Perbaharuilah kezaman mereka untuk menghadapinya. Mereka cenderung kepada dunia tanpa persediaan sehingga datang kepada kaum yang mana tinta mereka

kekeringan tanpa mendapati khabar dan kesan daripada kebanyakan mereka. Mereka tinggal di dunia pada masa yang singkat dan bersegera kepada akhirat untuk kebangkitan mereka.

Justeru kamu memasuki rumah-rumah mereka berdukacita di atas kesan-kesan mereka yang hampir tiada lagi. Hari-hari kamu dengan diri-diri kamu bertahan. Sementara malam-malam kamu dengan roh-roh kamu berjalan. Kamu menceritakan keadaan mereka, lalu mengikuti perjalanan mereka. Justeru janganlah kamu terpedaya oleh kehidupan dunia. Ini adalah kerana kamu di dalam musafir yang panjang. Maut akan berlaku kepada kamu dan akan menunaikan angan-angan-nya, ia akan membawa kamu ke negeri pahala, balasan dan hisab.

Allah mengasihani seorang yang memerhati akan kebesaran Tuhannya, menyesal akan dosanya, melawan hawa nafsunya dan membohongi angan-angannya. Orang yang mencela hawa nafsunya dengan ikatan takwa, lalu mengikatkannya, kerana takut kepada Tuhan-Nya. Lalu dia membawanya kepada ketaatan dengan ikatannya. Dan menegahnya dari kemaksiatan dengan ikatannya, mengangkatnya ke alam akhirat pada setiap waktu akan kematiannya, selalu berfikir, berjaga malam, menjauhi dunia kerana kejemuhan, bekerja keras untuk akhiratnya, menjaga orang yang menjadikan kesabaran sebagai matlamat kejayaannya, ketakwaan sebagai persediaan kematiannya dan penawar kepada penyakit dalamannya.

Lantaran itu, dia mengambil iktibar, meninggalkan dunia dan orang ramai, dia belajar untuk memahaminya dan menutup perutnya. Sesungguhnya hatinya tenang apabila menyebut hari akhirat, membuat persediaan yang rapi, beribadat kepada Allah dengan khusyuk, air matanya berlinang, hatinya khusyuk, takut kepada Allah. Cinta dan ketakutan kepada Allah begitu besar di dalam hatinya, meredai segala perintah-Nya, lalu menzahirkannya, memadai dengan sedikit apa yang diketahui oleh mereka sebagai simpanan Allah di bumi, mempertahankan mereka daripada hamba-Nya.

Jika seorang daripada mereka bersumpah dengan nama Allah, nescaya Dia menerimanya, atau berdoa ke atas seseorang, nescaya Dia menolongnya. Dia mendengar apabila dia bermunajat kepada-Nya, Dia menyahutinya apabila dia berdoa kepada-Nya. Allah telah menjadikan syurga-Nya bagi orang yang bertakwa dan doa mereka padanya adalah sebaik-baik doa. Maha Suci Tuhan, doa mereka kepada Allah di atas apa yang Dia kurniakan kepada mereka "*Dan penutup doa mereka adalah al-Hamdulillahi Rabbil 'alamin*" Surah Yunus (10):10.

Khutbah Amir al-Mukmin A.S Supaya Bertakwa Kepada Allah Pada Hari Jumaat.

194. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Hasan bin al-Mahbub, daripada Muhammad bin al-Nu'man atau lain-lain, daripada

Abu Abdullah a.s bahawa beliau a.s telah menyebut khutbah Amir al-Mukminin a.s pada hari Jumaat:

Segala pujian bagi Allah, ahli kepujian dan tempat akhirnya pujian. Yang Memulakan dan Mereka sesuatu, Yang Paling Mulia lagi Besar, Perkasa lagi Mulia, Yang Tunggal dengan sifat takbur-Nya dan nikmat-nikmat-Nya, Perkasa dan menguasai dengan kekuasaan-Nya, mencegah dengan kekuatan-Nya, menguasai dengan kudrat-Nya, Tinggi di atas sesuatu dengan *jabarut*-Nya, terpuji dengan kurniaan-Nya dan Ihsan-Nya, bermurah hati dengan pemberian-Nya dan faedahnya, luas rezeki-Nya, meliputi nikmat-Nya. Kami memuji di atas nikmat-nikmat-Nya dengan pujian yang setanding dengan kebesaran-Nya yang memenuhi kadar nikmat-nikmat-Nya dan keagongan-Nya.

Aku naik saksi bahawa tiada tuhan melainkan Allah Yang Satu, tiada sekutu bagi-Nya, Yang Awal dan Berkuasa. Semua makhluk menunduk kepada keesaan-Nya dan ketuhanan-Nya, qadim keazalian-Nya.

Aku naik saksi bahawa Muhammad adalah hamba-Nya dan Rasul-Nya serta pilihan-Nya di kalangan makhluk-Nya. Dia telah memilihnya dengan keilmuan-Nya, membersihkannya dengan wahyu-Nya, mengamanahkannya di atas rahsia-Nya, meredainya untuk makhluk-Nya, melantiknya untuk urusan-Nya yang besar sebagai pencerahan kepada lambang agama-Nya dan manhajnya sebagai pembuka kepada wahyu-Nya dan menjadi sebab kepada rahmat-Nya. Dia telah mengutusnyanya pada masa ketiadaan para rasul, kekurangan ilmu, perselisihan agama, kesesatan dari kebenaran, kejahilan dengan Tuhan, kekafiran dengan hari Kiamat dan janji baik. Dia telah mengutusnyanya kepada semua manusia sebagai rahmat kepada alam semesta dengan kitab yang mulia.

Dia telah melebihkannya, menerangkannya, memperkuatkannya dan menjaganya dari didatangi kebatilan di semua penjuru, ia adalah daripada Yang Maha Bijaksana lagi terpuji. Dia telah memberi contoh kepada manusia dan menerangkan kepadanya ayat-ayatnya supaya mereka berfikir. Dia telah menghalalkan padanya apa yang halal dan mengharamkan padanya apa yang haram. Dia telah mensyariatkan padanya agama kepada hamba-hamba-Nya sebagai peringatan supaya tidak menjadi hujah bagi manusia ke atas Allah selepas penghantaran para rasul. Justeru beliau telah menyampaikan risalah-Nya, berjuang pada jalan-Nya dan menyembah-Nya sehingga kematian mendatanginya, selawat dan salam ke atas Muhammad dan keluarganya.

Aku mewasiatkan kamu supaya menyembah Allah dan aku mewasiatkan diriku sendiri dengan ketakwaan kepada Allah yang telah memulakan segala perkara dengan ilmu-Nya. Besok janji-Nya akan berlaku dan di tangan-Nya kemusnahannya serta kebinasaan kamu. Hari-hari kamu akan berlalu, ajal-ajal kamu akan binasa dan akan tamat tempoh kamu. Ia akan hilang daripada kita sedikit demi sedikit

seperti berlaku kepada golongan sebelum kamu. Justeru wahai hamba-hamba Allah, jadikanlah ijtihad kamu di dunia sebagai persediaan dari harinya yang pendek kepada hari akhirat yang panjang, kerana di dunia adalah tempat amal dan akhirat adalah tempat yang kekal dan balasan.

Lantaran itu, jauhilah dari dunia, kerana orang yang terpedaya adalah orang yang terpedaya dengannya. Dunia tidak akan menunaikan angan-angan orang yang mencintainya sebagaimana firman Allah di dalam Surah Yunus (10): 24 *“Sesungguhnya perumpamaan kehidupan duniawi itu, adalah seperti air (hujan) yang kami turunkan dari langit, lalu tumbuhlah dengan subur kerana air itu tanam-tanaman bumi, di antaranya ada yang dimakan oleh manusia dan binatang ternak”*. Kamu tidak akan mendapat semua yang kamu kehendaki di dunia melainkan teladan. Kamu tidak akan terasa aman melainkan ketakutan; berlakunya musibat atau perubahan nikmat atau hilangnya kesihatan serta maut di sebaliknya. Kemudian berdiri di hadapan hukuman keadilan yang mana setiap jiwa akan dibalas dengan apa yang lakukan sebagaimana firman Allah di dalam Surah al-Najm (53):31 *“Supaya Dia memberi balasan kepada orang yang berbuat jahat terhadap apa yang mereka telah kerjakan dan memberi balasan kepada orang yang berbuat baik dengan pahala yang lebih baik”*.

Justeru bertakwalah kepada Allah dan bersegeralah kepada keredaan Allah, beramal dengan ketaatan kepada-Nya, mendekatkan diri kepada-Nya bagi mendapat keredaan-Nya, kerana Dia adalah dekat dan menjawab doa. Semoga Allah menjadikan kami dan kamu di kalangan orang yang beramal dengan mencintaiNya, menjauhi kemurkaan-Nya. Kemudian sebaik-baik kisah, nasihat dan peringatan adalah pada kitab Allah sebagaimana firman Allah di dalam Surah al-A'raaf (7):204 *“Dan apabila dibacakan al-Qur'an, maka dengarlah baik-baik, dan perhatikanlah dengan tenang agar kamu mendapat rahmat”*. Aku pohon perlindungan dengan Allah daripada syaitan yang direjam. *Bismillahir Rahmanir rahim. Demi masa. Sesungguhnya manusia itu benar-benar berada di dalam kerugian, kecuali golongan yang beriman dan mengerjakan amal soleh dan nasihat menasihati supaya menepati kesabaran”* Surah al-Asr (103):1-3. *“Sesungguhnya Allah dan malaikat-malaikat-Nya berselawat untuk Nabi. Wahai golongan yang beriman, berselawatlah kamu untuk Nabi dan ucaplah salam penghormatan kepadanya”* Surah al-Ahzaab (33): 56.

Wahai Tuhanku, berselawatlah ke atas Muhammad dan keluarga Muhammad dan berkatilah ke atas Muhammad dan keluarga Muhammad. Kasihanilah Muhammad dan keluarga Muhammad, salam ke atas Muhammad dan keluarga Muhammad sebaik-baik apa yang Engkau lakukan ke atas Ibrahim dan keluarga Ibrahim, sesungguhnya Engkau Maha terpuji dan Maha Mulia. Wahai Tuhanku, berilah kepada Muhammad *al-Wasilah* (darjat), kemuliaan, kelebihan dan kedudukan

yang mulia. Wahai Tuhanku, jadilah Muhammad dan keluarganya sebesar-besar makhluk semuanya dari segi kemuliaan pada hari Kiamat, tempat yang paling hampir dan kehadiran daripada Engkau. Wahai Tuhanku, berilah kepada Muhammad tempat yang paling mulia, kesejahteraan dan syafaat Islam. Wahai Tuhanku, kaitlah kami dengannya tanpa kehinaan, dukacita, penyesalan, perubahan, Tuhan yang benar, amin.

Kemudian beliau a.s duduk seketika, kemudian berdiri dan berkata: Segala pujian kepada Allah. Ia adalah lebih berhak bagi orang yang takut kepada-Nya dan memujiNya. Ia adalah lebih baik bagi orang yang bertakwa, lebih *aula* bagi orang membesarkan-Nya dan memuji-Nya. Kami memujiNya kerana kebesaran-Nya yang mutlak, kemurahan pemberian-Nya, dan keterserlahan nikmat-nikmat-Nya, kebaikan ujian-Nya. Kami beriman dengan hidayat-Nya yang tidak pernah malap cahayanya. Kami pohon perlindungan dengan Allah daripada kejahatan setiap kesangsian dan kezaliman fitnah.

Kami pohon istighfar-Nya daripada dosa-dosa dan penjagaan-Nya daripada keaiban amalan, angan-angan yang dibenci, serangan di dalam kesusahan, bersyarikat dengan ahli syak dan reda dengan amalan golongan yang jahat di bumi tanpa kebenaran. Wahai Tuhanku, ampunilah kami, mukminin dan mukminat, yang hidup mereka dan yang mati mereka yang Engkau telah mematikan mereka di atas agama-Mu dan agama Muhammad s.a.w. Wahai Tuhanku, terimalah kebaikan mereka, lepaskanlah kejahatan mereka, masukkanlah rahmat, keampunan dan keredaan ke atas mereka.

Ampunilah mukminin dan mukminat yang masih hidup yang telah mentauhidkanMu, membenarkan Rasul-Mu, berpegang dengan agama-Mu, beramal dengan fardu-fardu-Mu, mengikuti Nabi-Mu, bersunnah dengan sunnah-Mu, menghalalkan halal-Mu, mengharamkan haram-Mu, takut kepada balasan-Mu, mengharapkan pahala-Mu, mewalikan para wali-Mu dan memusuhi musuh-musuh-Mu. Wahai Tuhanku, terimalah kebaikan mereka, ampunilah kejahatan mereka dan masukkanlah mereka ke syurga dengan rahmat-Mu bersama hamba-hamba-Mu yang soleh, Tuhan yang benar, amin.

Setiap Mukmin Ada Penjaga Dan Penggirang.

195. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada al-Hasan bin Ali al-Wasya', daripada Muhammad bin al-Fudhail, daripada Abu Hamzah berkata: Aku telah mendengar Abu Ja'far a.s berkata: Setiap mukmin ada penjaga (*haafiz*) dan penggirang (*saa'ib*). Aku berkata: Apakah itu penjaga (*al-Haafiz*)? Beliau a.s berkata: Penjaga daripada Allah yang mana mukmin menjaga *al-Wilayah* dengannya di mana dia berada. Adapun penggirang (*al-Saa'ib*), maka ia

adalah penggirang Muhammad (*basysyaarat Muhammad*) s.a.w yang mana Allah menggirangkan mukmin dengannya di mana dia berada.

Pergaulan Yang Baik.

196. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada al-Hijal, daripada Hammad, daripada al-Halabi, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Bergaullah dengan orang ramai, nescaya anda dapat memberitahu [sesuatu] kepada mereka. Dan apabila anda memberitahukan mereka [sesuatu], nescaya anda dapat mengurangkan penentangan mereka terhadap anda.

Orang Ramai Adalah Seperti Galian Emas Dan Perak.

197. Sahl, daripada Bakr bin Salih secara *marfuu'*, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Orang ramai adalah seperti galian emas dan perak. Justeru sesiapa yang mempunyai asalnya pada masa jahiliyyah, maka ia mempunyai asalnya pada masa Islam.

Hadis Mengenai Al-Zauraa' Dan Pembunuhan.

198. Sahl bin Ziyad, daripada Bakr bin Salih, daripada Muhammad bin Sinan, daripada Mu'awiyah bin Wahab berkata: Abu Abdullah a.s telah membaca beberapa bait syair Ibn Abi 'Aqab:

*Disembelih di al-Zauraa' di kalangan mereka ketika pagi
Lapan puluh ribu orang seperti disembelihnya unta-unta*

Kemudian beliau a.s berkata kepadaku: Adakah anda mengetahui di manakah al-Zauraa'? Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, mereka berkata: Ia adalah Baghdad. Beliau a.s berkata: Tidak, kemudian beliau a.s berkata: Adakah anda telah pergi ke al-Rai? Aku berkata: Ya, beliau a.s berkata: Anda telah datang ke Sauq al-Dawwab? Aku berkata: Ya, beliau a.s berkata: Adakah anda telah melihat gunung hitam di sebelah kanan jalan? Itulah al-Zauraa' yang akan dibunuh padanya lapan puluh ribu orang daripada mereka lapan puluh lelaki daripada anak polan semuanya layak untuk menjadi khalifah. Aku berkata: Siapakah yang akan membunuh mereka, aku jadikan diriku tebusan anda? Beliau a.s berkata: Mereka akan dibunuh oleh anak-anak lelaki golongan al-'Ajam.

Tafsir Mengenai Firman Allah Surah Al-Furqaan (25): 73 “Dan golongan yang apabila diberi peringatan dengan ayat-ayat Tuhan mereka, mereka tidaklah menghadapinya sebagai golongan yang tuli dan buta”

199. Ali bin Muhammad, daripada Ali bin al-'Abbas, daripada Muhammad bin Ziyad, daripada Abu Basir berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Furqaan(25): 73 *"Dan golongan yang apabila diberi peringatan dengan ayat-ayat Tuhan mereka, mereka tidaklah menghadapinya sebagai golongan yang tuli dan buta"*. Beliau a.s berkata: Mereka adalah golongan yang mendapat pencerahan hati (*mustabsyiriin*) dan mereka bukanlah golongan yang syak.

Tafsir Firman Allah Surah Al-Mursalaat (77):36 *"Dan tidak diizinkan kepada mereka minta uzur sehingga mereka (dapat) minta uzur"*

200. Daripadanya, daripada Ali, daripada Ismail bin Mihran, daripada Hammad bin Uthman berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata mengenai firman Allah di dalam Surah al-Mursalaat (77):36 *"dan tidak diizinkan kepada mereka minta uzur sehingga mereka (dapat) minta uzur"*. Beliau a.s berkata: Allah adalah lebih mulia dan lebih adil dari membiarkan keuzuran bagi hamba-Nya. Justeru Dia tidak membiarkannya meminta uzur daripada-Nya, tetapi Dia menjadikan jalan keluar untuknya. Lantaran itu, tiada keuzuran baginya.

Takwil Firman Allah Surah Al-Talaaq(65):2-3 *"Sesiapa yang bertakwa kepada Allah, nescaya Dia akan mengadakan baginya jalan keluar. Dan memberinya rezeki dari arah yang tiada disangka-sangka"*

201. Ali, daripada Ali bin al-Husain, daripada Muhammad al-Kinasi berkata: Orang yang telah mengaitkannya dengan Abu Abdullah a.s telah memberitahu kami mengenai firman-Nya di dalam Surah al-Talaaq(65):2-3 *"Sesiapa yang bertakwa kepada Allah, nescaya Dia akan mengadakan baginya jalan keluar. Dan memberinya rezeki dari arah yang tiada disangka-sangka"*. Beliau a.s berkata: Mereka itu adalah di kalangan Syi'ah kami yang lemah. Tiada di sisi mereka apa yang mereka akan membawanya kepada kami. Mereka mendengar hadis kami, mereka mengambil faedah daripada ilmu kami.

Sebahagian mereka musafir, membelanjakan harta mereka, memenatkan diri mereka sehingga mereka datang kepada kami. Lalu mereka mendengar hadis kami, kemudian memindahkannya (hadis) kepada mereka, lantaran itu, mereka menginsafi diri dengannya. Maka merekalah orang yang Allah menjadikan mereka jalan keluar dan memberi rezeki kepada mereka tanpa perhitungan. Dan mengenai firman-Nya di dalam Surah al-Ghaasyiyah (88):1 *"Sudah datangkah*

kepadamu berita (mengenai) hari pembalasan?” Beliau a.s berkata: Golongan yang menipu Imam sehingga kepada firman-Nya Surah al-Ghasyiyah(88):7 “Yang tidak menggemukkan dan tidak pula menghilangkan lapar”. Beliau a.s berkata: Tiada sesuatupun yang akan memberi manfaat kepada mereka.

Takwil Firman Allah Surah Al-Mujaadalah (58):7 “Tiada pembicaraan rahsia antara tiga orang, melainkan Dialah yang keempatnya...”

202. Daripadanya, daripada Ali bin al-Husain, daripada Ali bin Abu Hamzah, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata mengenai firman Allah di dalam Surah al-Mujaadalah (58):7 *“Tiada pembicaraan rahsia antara tiga orang, melainkan Dialah yang keempatnya. Dan tiada (pembicaraan antara) lima orang, melainkan Dialah yang keenamnya. Dan tiada (pula) pembicaraan antara (jumlah) yang kurang dari itu atau lebih banyak, melainkan Dia ada bersama mereka di manapun mereka berada. Kemudian Dia akan memberitakan kepada mereka pada hari Kiamat apa yang telah mereka kerjakan. Sesungguhnya Allah Maha Mengetahui segala sesuatu”*. Beliau a.s berkata: Ayat ini telah diturunkan kepada polan (Abu Bakr), polan (Umar), Abu ‘Ubaidah al-Jarrah, Abd al-Rahman bin ‘Auf, Salim *maula* Abu Huzaifah dan al-Mughirah bin Syu‘bah apabila mereka menulis surat di antara mereka, membuat perjanjian (*ta’aahaduu*) dan bersetuju: Sekiranya Muhammad mati, *khilafah* tidak akan terjadi pada Bani Hasyim begitu juga kenabian selama-lamanya (*la’in madhaa Muhammad la-takunu al-Khilafatu fi Bani Hasyim wa la al-Nubuwwatu abadan*).

Justeru Allah telah menurunkan ayat ini kepada mereka. Aku berkata: Firman Allah di dalam Surah al-Zukhruf (4):79-80 *“Bahkan mereka telah menetapkan satu tipudaya (jahat), maka sesungguhnya kami menetapkan pula. Apakah mereka mengira bahawa Kami tidak mendengar rahsia dan bisik-bisikan mereka? Sebenarnya (Kami mendengar) dan utusan-utusan Kami selalu mencatat di sisi mereka”*? Dua ayat ini telah diturunkan kepada mereka pada hari itu juga, Abu Abdullah a.s: Mudah-mudahan anda berpendapat bahawa ia menyerupai hari di mana surat ditulis selain daripada hari pembunuhan al-Husain a.s. Demikianlah keadaannya pada ilmu Allah yang terdahulu yang mana Dia telah memberitahu Rasulullah s.a.w mengenainya bahawa apabila surat ditulis, maka al-Husain a.s akan dibunuh dan pemerintahan terkeluar daripada Bani Hasyim. Sesungguhnya itulah apa yang telah terjadi.

Aku berkata: Firman Allah di dalam Surah al-Hujaraat (49): 9 *“Dan jika ada dua golongan dari golongan mukmin berperang, maka damaikanlah antara keduanya. Jika salah satu dari dua golongan itu berbuat aniaya terhadap golongan yang lain, maka perangilah golongan*

yang berbuat aniaya itu sehingga golongan itu kembali kepada perintah Allah; jika golongan itu telah kembali (kepada perintah Allah), maka damaikanlah antara keduanya dengan adil". Beliau a.s berkata: Dua golongan yang dimaksudkan di dalam ayat ini adalah hari Basrah dan merekalah ahli kepada ayat ini. Merekalah yang telah menentang Amir al-Mukminin a.s. Justeru maka wajiblah di atasnya memerangi mereka dan membunuh mereka sehingga mereka kembali kepada perintah Allah.

Jika mereka tidak kembali, maka wajib di atasnya menurut apa yang diturunkan Allah agar beliau a.s tidak meletakkan pedang daripada mereka sehingga mereka kembali daripada pendapat mereka, kerana mereka telah memberi baiah secara sukarela tanpa paksaan. Iaitu golongan yang berperang sebagaimana firman-Allah s.w.t. Justeru maka wajib di atas Amir al-Mukminin a.s melakukan keadilan kepada mereka apabila beliau a.s mendapat kemenangan sebagaimana telah dilakukan oleh Rasulullah s.a.w pada ahli Makkah. Sesungguhnya baginda s.a.w telah memaafkan mereka. Begitu juga Amir al-Mukminin a.s telah melakukan kepada ahli Basrah apabila beliau a.s mendapat kemenangan sebagaimana dilakukan oleh Rasulullah s.a.w kepada ahli Makkah.

Aku bertanya mengenai firman Allah di dalam Surah al-Najm (53): 53 *"Dan negeri-negeri kaum Lut yang telah dihancurkan Allah"*. Beliau a.s berkata: Mereka adalah ahli Basrah; iaitu al-Mu'tafikat. Aku bertanya mengenai firman Allah di dalam Surah al-Taubat(9): 70 *"Negeri-negeri yang telah musnah (al-Mu'tafikat) telah datang kepada mereka rasul-rasul yang membawa keterangan yang nyata"*? Beliau a.s berkata: Mereka adalah kaum nabi Lut yang telah ditelan bumi.

Umar Menghina Salman Al-Farisi Mengenai Keturunannya.

203. Ali bin Ibrahim, daripada Abdullah bin Muhammad bin Isa, daripada Safwan bin Yahya, daripada Hanan berkata: Aku telah mendengar bapaku meriwayatkan daripada Abu Ja'far a.s berkata: Salman telah duduk bersama beberapa orang Quraisy di masjid. Maka mereka mulai menyebut nasab mereka dan bermegah dengannya sehingga mereka sampai kepada Salman. Umar bin al-Khattab berkata: Beritahu kepadaku siapakah anda, siapakah bapa anda dan apakah asal usul anda?

Salman berkata: Aku adalah Salman bin Abdullah, aku dahulunya sesat, kemudian Allah telah memberiku hidayat dengan Muhammad s.a.w. Aku adalah seorang yang miskin, maka Allah telah menjadikan aku kaya dengan Muhammad s.a.w. Aku dahulunya seorang hamba, maka Allah telah memerdekakan aku dengan Muhammad s.a.w. Ini adalah nasabku dan asal usulku. Lalu Rasulullah s.a.w keluar dan

Salman sedang bercakap dengan mereka. Maka Salman berkata kepadanya: Wahai Rasulullah, aku telah berjumpa dengan mereka dan duduk bersama mereka, maka mereka mulai menyebut nasab mereka dan bermegah dengannya sehingga mereka sampai kepadaku. Umar bin al-Khattab berkata: Siapakah anda, dan apakah asal usul anda? Maka Nabi s.a.w bersabda: Apakah yang anda telah katakan kepadanya, wahai Salman? Aku berkata kepadanya: Aku adalah Salman bin Abdullah. Aku dahulu telah sesat, maka Allah telah memberi hidayat kepadaku dengan Muhammad (s.a.w). Aku adalah seorang yang miskin, maka Allah telah menjadikan aku kaya dengan Muhammad (s.a.w). Aku dahulunya seorang hamba, maka Allah telah memerdekakan aku dengan Muhammad (s.a.w).

Ini adalah nasabku dan asal usulku. Maka Rasulullah s.a.w bersabda: Wahai orang Quraisy, nasab seorang lelaki adalah agamanya, maruahnyanya adalah akhlaknya dan asal usulnya adalah akalnyanya. Allah berfirman di dalam Surah al-Hujarat (49):13 *“Wahai manusia, sesungguhnya kami menciptakan kamu dari seorang lelaki seorang perempuan dan menjadikan kamu berbangsa-bangsa dan bersuku-suku supaya kamu saling kenal mengenal. Sesungguhnya orang yang paling mulia di antara kamu di sisi Allah ialah orang yang paling bertakwa di antara kamu”*. Kemudian Nabi s.a.w bersabda kepada Salman: Tiada seorangpun di kalangan mereka itu kelebihan di atas anda melainkan dengan takwa kepada Allah. Jika takwa anda melebihi takwa mereka, maka anda adalah lebih baik daripada mereka.

Pembahagian Sama Rata Oleh Amir Al-Mukminin A.S.

204. Ali, daripada bapanya, daripada Ibn Abu ‘Umair, daripada Abd al-Rahman bin al-Hajjaj, daripada Muhammad bin Muslim, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Manakala Ali a.s dilantik khalifah, beliau a.s menaiki mimbar, lalu memuji Allah, kemudian berkata: Sesungguhnya aku, demi Allah, aku tidak akan menahan kamu daripada *fai* kamu sekalipun satu dirham selama aku mempunyai segugusan buah anggur (berkuasa) di Yathrib. Justeru hendaklah kamu sendiri membenarkannya, adakah kamu melihatku menahan diriku sendiri dan memberinya kepada kamu? Maka ‘Aqil *karrama llahu wajha-hu* berdiri dan berkata kepadanya: Demi Allah, adakah anda menjadikan diriku dan orang yang berkulit hitam di Madinah sama saja? Maka beliau a.s berkata: Duduk, di sini tiada seorangpun bercakap selain daripada anda dan apakah kelebihan anda ke atasnya melainkan (anda memeluk) Islam awal atau takwa.

Nasihat Rasulullah S.A.W Kepada Bani ‘Abd Al-Muttalib.

205. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Mahbub, daripada Ali bin Ri’ab, daripada Abu ‘Ubaidah, daripada Abu Ja’far a.s berkata: Rasulullah s.a.w telah berdiri di al-Safa dan bersabda: Wahai Bani Hasyim, wahai Bani Abd al-Muttalib, sesungguhnya aku adalah Rasulullah kepada kamu. Sesungguhnya aku mengasihani kamu. Sesungguhnya bagiku amalanku dan setiap lelaki daripada kamu amalannya, janganlah kamu berkata: Sesungguhnya Muhammad adalah daripada kami dan kami akan memasuki syurga bersamanya, tidak, demi Allah, bukanlah para waliku daripada kamu dan orang yang bukan daripada kamu melainkan golongan yang bertakwa. Sesungguhnya aku tidak mengenali kamu pada hari Kiamat kamu datang membawa dunia di atas belakang kamu dan mereka mendatangi manusia membawa akhirat. Sesungguhnya aku telah menyatakan keuzuranku kepada kamu; di antara aku dan kamu dan di antara aku dan Allah.

Mimpi Abu Abdullah A.S.

206. Beberapa orang daripada sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada bapanya, daripada al-Nadhar bin Suwaid, daripada Ibn Maskan, daripada Zararah, daripada Abu Ja’ar a.s berkata: Aku telah melihat seolah-olah aku di kemuncak gunung dan orang ramai menaikinya di setiap penjuru sehingga mereka berkumpul di atasnya pada masa yang panjang, maka orang ramai mulai terjatuh darinya pada setiap penjuru sehingga tinggal beberapa orang sahaja. Lantas mereka melakukannya sebanyak lima kali. Dan setiap kali mereka mencubanya, maka kebanyakannya terjatuh darinya hanya tinggal beberapa orang sahaja. Adapun Qais bin Abdullah bin ‘Ajalan adalah di dalam kumpulan itu. Beliau a.s berkata: Tidak tinggal selepas itu melainkan lima orang sehingga semuanya mati.

Para Malaikat Memandikan Abu Ja’far A.S Di Al-Baqi’.

207. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr, daripada Hammad bin ‘Uthman berkata: Abu Basir telah memberitahuku, berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya seorang lelaki telah berada beberapa batu dari Madinah, maka dia telah melihat di dalam mimpinya; orang berkata kepadanya: Pergilah dan lakukan solat kepada Abu Ja’far a.s. Maka sesungguhnya para malaikat memandikannya di al-Baqi’. Kemudian lelaki itu datang, maka dia mendapati Abu Ja’far a.s telah mati.

Mengenai Firman Allah Surah Ali Imran (3): 103 “Dan kamu telah berada di tepi jurang neraka, lalu Allah mneyelamatkan kamu daripadanya...”

208. Ali bin Ibrahim, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada bapanya, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah Ali Imran (3): 103 “*Dan kamu telah berada di tepi jurang neraka, lalu Allah mneyelamatkan kamu daripadanya (dengan Muhammad).* Begitulah, demi Allah, Jibrail telah menurunkannya kepada Muhammad (s.a.w).

Mengenai Firman Allah Surah Ali Imran (3):92 “Kamu sekali-kali tidak sampai kepada kebaktian”

209. Daripadanya, daripada ‘Umar bin Abd al-‘Aziz, daripada Yunus bin Zubyan, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah Ali Imran (3):92 “*Kamu sekali-kali tidak sampai kepada kebaktian (yang sempurna), sebelum kamu menafkahkan sebahagian harta yang kamu cintai*”. Begitulah ia diturunkan⁵⁶.

Penjelasan Mengenai Firman Allah Surah Al-Nisaa’ (4): 66 “Dan sesungguhnya kalau kami perintahkan kepada mereka: “Bunuhlah dirimu (terimalah Imam) atau keluarlah kamu dari kampungmu (reda kepadanya)”

210. Daripadanya, daripada bapanya, daripada Ali bin Asbat, daripada Ali bin Abu Hamzah, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata mengenai Surah al-Nisaa’ (4): 66 “*Dan sesungguhnya kalau kami perintahkan kepada mereka: “Bunuhlah dirimu (terimalah Imam) atau keluarlah kamu dari kampungmu (reda kepadanya)” nescaya mereka tidak akan melakukannya, kecuali sebahagian kecil dari mereka. Dan sesungguhnya kalau (ahli khilaf) mereka melaksanakan pelajaran yang diberikan kepada mereka, tentulah hal yang demikian itu lebih baik bagi mereka dan lebih menguatkan (iman mereka).* Dan mengenai firman-Nya di dalam Surah al-Nisaa’ (4): 65 “*kemudian mereka tidak merasa di dalam hati mereka sesuatu keberatan*

⁵⁶ Al-Suyuti, *al-Itqaan*, iii, hlm.41, meriwayatkan daripada Abdullah bin Umar, daripada bapanya Umar bin al-Khattab, dia berkata: Jangan seorang itu berkata bahawa aku telah mengambil keseluruhan al-Qur’an, apakah dia tahu keseluruhan al-Qur’an itu? Sesungguhnya sebahagian al-Qur’an telah hilang dan katakan sahaja aku telah mengambil al-Qur’an mana yang ada. Ini bererti sebahagian al-Qur’an telah hilang.

terhadap putusan yang kamu berikan (mengenai urusan wali), dan mereka menerima (ketaatan kepada Allah) dengan sepenuhnya”

Penjelasan Mengenai Firman Allah Surah Al-Nisaa’ (4):63 “Mereka itu adalah golongan yang Allah mengetahui apa yang ada di dalam hati mereka”

211. Ali bin Ibrahim, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada Abu Janadah al-Hasin bin al-Mukhariq bin Abd al-Rahman bin Warqa’ bin Habsyi bin Janadah al-Saluli sahabat Rasulullah s.a.w, daripada Abu al-Hasan yang pertama a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Nisaa’ (4):63 “Mereka itu adalah golongan yang Allah mengetahui apa yang ada di dalam hati mereka. Kerana itu berpalinglah kamu daripada mereka (kalimat kecelakaan telah mendahului ke atas mereka dan azab telah mendahului mereka) dan katakanlah kepada mereka perkataan yang yang berkesan pada jiwa mereka”

Taat Kepada Allah, Rasul Dan Uli l-Amri.

212. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abu ‘Umair, daripada Umar bin Adhinah, daripada Barid bin Mu‘awiyah berkata: Abu Ja’far a.s telah membaca Surah al-Nisaa’ (4) 59 “Wahai prang-orang yang beriman, taatilah Allah dan taatilah Rasul dan Uli al-Amri di antara kamu. Kemudian jika kamu khuatir berlainan pendapat mengenai sesuatu (khiftum tanazu’an), maka kembalilah ia kepada Allah dan Rasul dan Uli al-Amri daripada kamu”. Kemudian beliau a.s berkata: Bagaimana Dia memerintahkan supaya mentaati mereka (Rasul dan Uli al-Amri) dan pada masa yang sama memberi kelonggaran kepada mereka (orang ramai) bagi menentang Rasul dan Uli al-Amri. Sesungguhnya Dia telah berfirman sedemikian adalah kepada golongan yang diperintahkan di dalam ayat “ Taatilah Allah dan taatilah Rasul”.

Hadis Mengenai Kaum Salih A.S

213. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Hasan bin Mahbub, daripada Abu Hamzah, daripada Abu Ja’far a.s berkata: Sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah bertanya Jibrail a.s bagaimanakah kaum Salih a.s dibinasakan, maka Jibrail a.s berkata: Wahai Muhammad, sesungguhnya Salih telah diutus kepada kaumnya ketika berusia enam belas tahun. Beliau a.s tinggal bersama kaumnya sehingga seratus dua puluh tahun, tetapi mereka tidak menyahuti seruannya dengan baik. Mereka memiliki tujuh puluh berhala yang mereka sembah selain daripada Allah.

Beliau a.s berkata: Wahai Kaum, aku telah diutus kepada kamu ketika umurku enam belas tahun. Sesungguhnya aku telah sampai seratus dua puluh tahun dan aku membentangkan kepada kamu dua perkara: Jika kamu mahu, maka bertanyalah aku sehingga aku bertanya Tuhanku, maka Dia akan memberi jawapan kepada kamu mengenai apa yang kamu tanyakan kepada aku sekarang juga. Dan jika kamu mahu, aku bertanyakan kepada tuhan-tuhan kamu. Jika tuhan-tuhan kamu memberi jawapan kepada pertanyaanku, aku akan keluar daripada kamu. Sesungguhnya aku telah jemu dengan kamu dan kamu juga telah jemu dengan aku, lalu mereka berkata: Anda telah sedar, wahai Salih, maka mereka menunggu hari yang mereka akan keluar beramai-ramai mengenainya.

Kemudian mereka keluar dengan berhala-berhala mereka ke belakang mereka, lalu mereka mendekati makanan dan minuman, lalu mereka makan dan minum. Apabila selesai, maka mereka menyeru Salih sambil berkata: Wahai Salih, tanyalah, maka Salih berkata kepada berhala yang besar mereka: Apakah nama berhala ini? Mereka berkata: Polan, maka Salih berkata kepadanya: Wahai polan, jawablah, maka dia tidak menjawabnya. Maka Salih berkata: Kenapa dia tidak menjawab? Mereka berkata: Serulah yang lain?

Lalu beliau a.s menyeru semuanya dengan nama-namanya, maka tidak satupun yang menjawabnya. Lantas mereka datang kepada berhala-berhala mereka dan berkata: Kenapa kamu tidak menawab Salih? Maka ia tidak juga menjawab, mereka berkata: Jauhkan diri anda daripadanya dan tinggallah kami dan tuhan-tuhan kami seketika. Kemudian mereka menjauhkan hamparan dan pakaian mereka, lalu mereka berguling di atas tanah dan mencampakkan tanah di atas kepala mereka seraya berkata kepada berhala-berhala mereka: Jika kamu tidak menjawab Salih pada hari ini, nescaya akan terdedah keburukan kamu. Kemudian mereka menyeru Salih dan berkata: Wahai Salih, serulah kepadanya, lalu Salih a.s menyerunya, maka ia tidak juga menjawab.

Kemudian beliau a.s berkata kepada mereka: Wahai kaum, telah berlalu separuh hari, aku tidak melihat tuhan-tuhan kamu memberi jawapan kepadaku. Justeru tanyalah aku sehingga aku menyeru Tuhanku, maka Dia akan memberi jawapan kepada kamu sekarang juga. Lalu mereka melantik tujuh puluh orang lelaki di kalangan pembesar-pembesar mereka dan mereka berkata: Wahai Salih, kami akan bertanya anda, jika Tuhan anda menjawab, maka kami akan mengikut anda dan menyahuti anda dan semua orang kampung kami akan memberi baiah kepada anda. Maka Salih a.s berkata kepada mereka: Tanyalah aku apa yang kamu mahu, maka mereka berkata: Datang bersama kami ke gunung, maka Salih pergi bersama mereka.

Manakala mereka sampai di gunung, mereka berkata: Wahai Salih, serulah Tuhan anda untuk kami agar Dia mengeluarkan dari gunung ini seekor unta betina berwarna kemerahan, maka Salih a.s berkata kepada

mereka: Sesungguhnya kamu telah bertanya kepadaku perkara yang besar, Tuhanku akan menghinaku. Kemudian Salih a.s telah memohon kepada Tuhan perkara tersebut, lalu gunung itu terpecah dan hampir akal mereka melayang manakala mereka mendengarnya. Kemudian gunung itu bergerak dengan gerakan yang kuat seperti seorang perempuan di dalam kesakitan. Kemudian kepalanya (unta) telah mengejutkan mereka, kerana ia keluar ke arah mereka dari pecahan tersebut.

Kemudian keluar tengkuknya dan seluruh badannya. Kemudian dia berdiri di atas bumi. Manakala mereka melihatnya, mereka berkata: Wahai Salih, alangkah cepatnya Tuhan anda menyahuti seruan anda, serulah Tuhan anda supaya Dia mengeluarkan untu untuk kami unta muda (*fasiili-ha*), lalu beliau a.s memohon kepada Tuhannya perkara tersebut, lalu ia keluar dan berjalan di sekelilingnya. Salih a.s berkata kepada mereka: Wahai kaum, adakah masih ada lagi permintaan? Mereka berkata: Tidak, datang bersama kami kepada kaum kami, kami akan menceritakan kepada mereka apa yang kami telah melihatnya dan mereka akan beriman dengan anda. Mereka kembali tidak sampai tujuh puluh orang kepada mereka sehingga enam puluh empat daripada mereka telah murtad. Mereka berkata: Sihir dan pembohongan. Mereka yang enam berkata: Benar. Orang ramai berkata: Pembohongan dan sihir. Lalu mereka tidak mempercayainya. Kemudian seorang daripada yang enam itu pula menjadi syak, maka dialah yang telah menyembelihnya.

Kaum Thamud Dan Unta Nabi Salih A.S.

214. Ali bin Muhammad, Ali bin Muhammad, daripada Ali bin al-Abbas, daripada al-Hasan bin Abd al-Rahman, daripada Ali bin Abu Hamzah, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s, berkata: Aku telah berkata kepadanya mengenai Surah al-Qamar (54): 23-5 "*Kaum Thamud telah mendustakan ancaman-ancaman (itu). Maka mereka berkata: Bagaimana kita akan mengikut saja seorang manusia (biasa) di antara kita? Sesungguhnya kalau kita begitu benar-benar berada di dalam keadaan sesat dan gila*" Apakah wahyu itu diturunkan kepadanya di antara kita? Sebenarnya dia adalah seorang yang amat pendusta lagi sombong". Beliau a.s berkata: Ini adalah kerana mereka telah membohongi Salih a.s.

Allah tidak membinasa satu kaum sehingga Dia mengutus kepada mereka sebelum itu beberapa orang rasul, lalu mereka berhujah ke atas mereka. Justeru Allah telah mengutus Salih kepada mereka. Lalu beliau a.s menyeru mereka kepada Allah, tetapi mereka tidak menyahut

seruannya, malah menentangnya dengan angkuh dan mereka berkata: Kami sekali-kali tidak akan beriman kepada anda sehingga anda mengeluarkan untuk kami dari batu besar ini seekor unta betina. Batu besar itu, mereka membesar-besarkannya dan menyembahnya pula. Mereka menyembelih di sisinya pada setiap awal tahun dan berkumpul di sisinya, maka mereka berkata kepadanya: Jika anda menyangka bahawa anda seorang nabi dan rasul, maka serulah untuk kami Tuhan anda sehingga anda mengeluarkan untuk kami dari batu besar ini seekor unta betina sebagai kawan, maka Allah telah mengeluarkannya sebagaimana mereka telah meminta daripada-Nya.

Kemudian Allah telah menurunkan wahyu kepada Salih: Wahai Salih, katakan kepada mereka: Sesungguhnya Allah telah menjadikan satu hari untuk unta betina ini meminum air dan bagi kamu satu hari untuk meminumnya pula. Unta betina ini pada hari minumannya, dia meminum air pada hari itu sahaja. Lalu mereka memerah susunya. Justeru tiada yang tinggal sama ada yang kecil dan yang besar mereka melainkan meminum susunya pada hari itu. Apabila tiba waktu malam, pada waktu paginya mereka pergi ke tempat air, lalu mereka meminumnya pada hari itu. Sementara unta betina itu tidak meminum air pada hari itu. Mereka tinggal di dalam keadaan sedemikian beberapa ketika.

Kemudian mereka menentang Allah dengan angkuh dan berkata: Sembelih unta betina ini, dan beristirahatlah kamu daripadanya, kami tidak reda kami minum satu hari dan baginya satu hari untuk minum. Kemudian mereka berkata: Sesiapa yang akan membunuhnya kami akan memberi kepadanya ganjarannya menurut apa yang dia suka. Tiba-tiba seorang lelaki berkulit merah, anak zina yang tidak diketahui bapanya mendatangi mereka, dikenali sebagai Qidar, seorang di kalangan mereka yang celaka, lalu mereka menjadikan untuknya ganjaran. Manakala unta betina menuju kepada air, dia telah membiarkannya sehingga dia meminum air. Dan apabila unta betina itu pulang, maka dia duduk di sebelah jalannya, lalu memukulnya dengan pedang tanpa tindak balas daripada unta betina itu.

Kemudian dia memukul dengan pukulan yang lain, lalu membunuhnya. Lantas ia terjatuh ke bumi dan unta muda bersamanya melarikan diri sehingga dia menaiki gunung dan meraung sebanyak tiga kali ke langit. Kaum Salih datang, tiada seorang di kalangan mereka melainkan bersyarikat di dalam pembunuhannya. Mereka membahagi-bahagikan dagingnya di kalangan mereka. Tiada yang tinggal sama ada yang kecil dan yang besar mereka melainkan memakannya. Manakala Salih melihat keadaan sedemikian, beliau a.s mendatangi mereka dan berkata: Wahai kaum, apakah yang mendorong kamu untuk melakukan apa yang telah kamu lakukannya, kamu telah menderhakai Tuhan kamu.

Maka Allah memberitahu Salih a.s: Sesungguhnya kaum anda telah melakukan kezaliman dan membunuh unta betina yang Aku telah mengutusnyanya kepada kamu sebagai hujah ke atas mereka. Ia tidak memudaratkan mereka, malah mereka telah mendapat manfaat yang besar daripadanya. Katakanlah kepada mereka bahawa Aku mengutus ke atas kamu azab-Ku dalam masa tiga hari. Jika mereka bertaubat dan kembali, maka Aku menerima taubat mereka dan Aku menghalangnya daripada mereka. Jika mereka tidak bertaubat dan tidak kembali, maka Aku akan mengutus azab-Ku pada hari ketiga.

Lalu Salih a.s mendatangi mereka dan berkata kepada mereka: Wahai kaum, sesungguhnya aku adalah rasul Tuhan kamu kepada kamu dan Dia sedang berfirman kepada kamu: Sekiranya kamu bertaubat, kembali dan beristighfar, maka Aku mengampuni untuk kamu dan Aku menerima taubat kamu. Manakala beliau a.s berkata sedemikian, maka penentangan mereka adalah lebih buruk lagi dan mereka berkata di dalam Surah al-A'raaf (7): 77 *“Wahai Salih, datangkanlah apa yang kamu ancamkan itu kepada kami, jika kamu termasuk golongan yang diutuskan”*. Salih a.s berkata: Wahai kaum, sesungguhnya besok muka kamu akan menjadi kuning. Pada hari kedua, muka kamu akan menjadi merah dan pada hari ketiga muka kamu akan menjadi hitam.

Apabila muka mereka menjadi kuning pada hari pertama, sebahagian mereka keluar berjalan-jalan dan berkata: Apa yang dikatakan oleh Salih telah mendatangi kamu. Orang yang sombong di kalangan mereka berkata: Kami tidak mendengar kata-kata Salih dan kami tidak menerima kata-katanya sekalipun ianya besar. Manakala hari kedua, maka muka mereka menjadi merah. Sebahagian mereka keluar berjalan-jalan dan berkata kepada sebahagian mereka: Wahai kaum, sesungguhnya apa yang dikatakan oleh Salih telah datang kepada kamu.

Orang yang sombong di kalangan mereka berkata: Sekiranya kami semua binasa, kami tidak mendengar kata-kata Salih dan kami tidak akan meninggalkan tuhan-tuhan kami yang mana bapa-bapa kami menyembahnya. Mereka tidak bertaubat dan tidak kembali. Manakala hari ketiga, muka mereka menjadi hitam. Sebahagian mereka keluar berjalan-jalan dan berkata kepada sebahagian mereka: Apa yang dikatakan oleh Salih datang kepada kamu.

Orang yang sombong di kalangan mereka berkata: Apa yang dikatakan oleh Salih telah datang kepada kami. Manakala tiba separuh malam, maka Jibrail a.s datang kepada mereka, lalu dia melaung ke arah mereka dengan laungan yang mencarikkan pendengaran mereka dan hati mereka terbelah dan jantung mereka pecah. Mereka di dalam tiga hari itu telah bersedia pengapanaan mereka, kerana mereka telah mengetahui bahawa azab akan turun kepada mereka. Lalu mereka

semua mati sekelip mata sahaja termasuk yang kecil dan yang besar mereka. Kemudian Allah mengutus bersama laungan itu api dari langit ke atas mereka, lalu ia membakar mereka semua dan inilah kisah mereka.

Hadis Farwat Daripada Abu Ja'far A.S.

215. Hamid bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Muhammad al-Kandi, daripada beberapa orang sahabat kami, daripada Abban bin Uthman, daripada al-Fudhail bin al-Zubair, berkata: Farwat telah menceritakan kepadaku daripada Abu Ja'far a.s, berkata: Aku telah menyebut sesuatu kepadanya mengenai urusan mereka berdua (Abu Bakr dan Umar), maka beliau a.s berkata: Mereka telah memukul kamu di atas darah Uthman selama lapan puluh tahun sedangkan mereka mengetahui bahawa dia (Uthman) adalah seorang yang zalim (*innahu kaana zaaliman*). Maka bagaimana, wahai Farwat, apabila kamu menyebut dua berhala mereka⁵⁷ (*fa-kaifa ya Farwat idha zakar-tum sanamai-him*).

Di Manakah Kekuatan Bani Hasyim Dan Bilangan Mereka Yang Ramai?

216. Muhammad bin Yahya daripada Ahmad bin Muhammad, daripada, al-Husain daripada Sa'id daripada Ali ibn al-Nu'man daripada Abdullah bin Maskan daripada Sudair berkata: Kami telah berada di sisi Abu Ja'far a.s, maka kami telah menyebut bid'ah-bid'ah yang telah dilakukan oleh orang ramai selepas Nabi mereka s.a.w dan penghinaan mereka terhadap Amir al-Mukminin a.s. Maka seorang lelaki di kalangan mereka berkata: *Aslaha-ka llahu*, di manakah kekuatan Bani Hasyim dan bilangan mereka yang ramai? Maka Abu Ja'far a.s berkata: Ja'far dan Hamzah telah mati dan tinggal lagi dua orang lelaki yang lemah baru memeluk Islam” ‘Abbas dan ‘Aqil, mereka berdua adalah di kalangan *al-Tulaqa*⁵⁸. Demi Allah, sekiranya Ja'far dan Hamzah telah berada di hadapan mereka berdua (Abu Bakr dan Umar), nescaya mereka berdua tidak sampai kepada apa yang mereka berdua telah sampai kepadanya⁵⁹. Dan sekiranya mereka berdua (Ja'far dan Hamzah) telah menjadi saksi kepada mereka berdua (Abu Bakr dan Umar), nescaya mereka berdua memusnahkan mereka berdua (Abu Bakr dan Umar).

⁵⁷ Abu Bakr dan Umar.

⁵⁸ Orang yang baru memeluk Islam.

⁵⁹ Menjadi khalifah.

BAHAGIAN KETUJUH

Cara Rawatan Beberapa Penyakit, Peranan Hati, Jantung Dan Paru-Paru, Rawatan Penyakit Limpa, Rawatan Tali Perut, Rawatan Sakit Sendi, Rawatan Sakit Belakang Dan lain-Lain.

Cara Rawatan Beberapa Penyakit

217. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa daripada bapanya daripada Abdullah bin al-Mughirah, daripada

Ismail bin Muslim daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesiapa yang mengadu kelemahan anggotanya atau sakit kepala atau kencing tidak lancar, maka hendaklah dia meletakkan tangannya di tempat yang sakit dan berkata: Diamilah kediamanmu dengan-Nyalah tenang segala yang ada pada malam dan siang. Dan Dialah yang Maha Mendengar lagi Maha Mengetahui” (*uskun sakinata-ka bi lladhi sakana-lahu ma fi al-Laili wa al-Nahaar wa-hua al-Sami’u al-‘Aliim*).

Peranan Hati, Jantung Dan Paru-Paru.

218. Muhammad bin Yahya daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa daripada Ahmad bin Muhammad ibn Abi Nasr dan al-Hasan bin Ali bin Fadhdhal daripada Abu Jamilah daripada Abu Abdullah a.s berkata: Kecekalan adalah di hati, kasihan belas dan kekasaran di jantung. Sementara perasaan malu di paru-paru. Di dalam hadis yang lain daripada Abu Jamilah: Akal kediamannya di hati.

Rawatan Penyakit Limpa.

219. Beberapa orang daripada sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad daripada Ali bin al-Hasaan daripada Musa bin Bakr berkata: Seorang budak telah mengadu [kesakitannya] kepada Abu al-Hasan a.s, maka dia telah bertanya mengenainya. Ada orang berkata kepadanya: Ia ada kaitan dengan limpa, maka beliau a.s berkata: Berilah makan kepadanya bawang kucai (daun bawang) selama tiga hari, maka kami telah memberi makan kepadanya daun bawang, lalu darahnya berada di paras biasa, kemudian dia sembuh.

Rawatan Tali Perut.

220. Muhammad bin Yahya daripada beberapa orang, daripada Muhammad bin Isa daripada Muhammad ibn ‘Umru bin Ibrahim berkata: Aku telah bertanya Abu Ja’far a.s dan aku telah mengadu kepadanya kelemahan tali perutku, maka beliau a.s berkata: Minumlah *al-Hizaa’* dengan air sejuk, maka akupun meminumnya. Kemudian aku telah mendapati daripadanya apa yang aku suka.

Rawatan Sakit Sendi.

221. Muhammad bin Yahya daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa daripada Bakr bin Salih berkata: Aku telah mendengar Abu al-Hasan yang pertama berkata: Daripada angin yang sejuk dan panas serta kesejukan di sendi-sendi, anda mengambil segenggam halia dan segenggam buah tin yang kering, kemudian anda masukkan air dan

memasakkannya di dalam periuk yang bersih. Kemudian anda menapisnya. Setelah itu, biarkan ia sejuk. Kemudian anda meminumnya selang sehari sehingga anda menghabiskan kesemuanya.

Rawatan Sakit Belakang.

222. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada Muhammad bin Ali daripada Nuh bin Syu'aib daripada golongan yang telah menyebutnya daripada Abu al-Hasan a.s berkata: Sesiapa yang merasa sakit di belakangnya, maka hendaklah dia memanfaatkan susu segar dan madu.

Berbekam.

223. Al-Husain bin Muhammad daripada Mu'alla bin Muhammad daripada Muhammad bin Jamur daripada Hamraan berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Pada apakah orang ramai berselisih faham? Aku berkata: Mereka menyangka bahawa berbekam (*al-Hijaamah*) pada hari Selasa adalah lebih baik. Beliau a.s berkata: Apakah alasan mereka? Aku berkata: Mereka menyangka ia adalah hari darah. Maka beliau a.s berkata: Mereka adalah benar. Tetapi adalah lebih baik jika mereka tidak mengeluarkan darah dengan banyak pada hari Selasa. Tidakkah mereka mengetahui bahawa pada hari Selasa ada ketikanya jika seorang itu melakukannya, maka darahnya tidak mengalir dengan baik dan ia akan menyebabkan kematiannya atau apa yang dikehendaki Allah.

Membekam Pada Hari Selasa.

224. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad daripada Ya'qub bin Yazid daripada seorang lelaki Kufah, daripada Abu 'Urwah saudara Syu'aib atau Syu'aib al-'Aqarqufi berkata: Aku telah berjumpa dengan Abu al-Hasan yang pertama a.s ketika beliau a.s sedang membekam pada hari Selasa di dalam tahanannya. Lalu aku berkata kepadanya: Hari ini, orang ramai berkata: Sesiapa yang membekam pada hari ini, maka dia akan ditimpa penyakit kanser. Maka beliau a.s berkata: Hanya orang yang takut mengenai perkara itu adalah orang yang dikandung oleh ibunya semasa haidhnya.

Membekam Pada Hari Jumaat.

225. Muhammad bin Yahya daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Muhammad bin Ismail daripada Salih bin 'Uqbah daripada Ishaq bin 'Ammar, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Janganlah kamu membekam pada hari Jumaat ketika tergelincir matahari. Sesiapa yang

melakukannya sedemikian, maka dia akan ditimpa sesuatu. Justeru janganlah dia mencela dirinya.

Penawar Ada Empat.

226. Muhammad bin Yahya daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa daripada al-Hasan bin Ali daripada Abu Salmah, daripada Mu'tab daripada Abu Abdullah a.s berkata: Penawar ada empat: Tembakau serbuk yang dimasukkan ke dalam hidung (*al-Su'uut*), membekam (*al-Hijaamah*), batu kapur (*al-Nuurah*) dan suntikan di bawah kulit (*huqnah* atau *hypodermic*).

Rawatan Batuk.

227. Ali bin Ibrahim daripada bapanya daripada ibn Abi 'Umair daripada 'Umar bin Adhinah berkata: Seorang lelaki telah mengadu kepada Abu Abdullah a.s mengenai batuk ketika aku hadir bersamanya, maka beliau a.s berkata kepadanya: Ambillah ketika anda beristirahat sedikit gula atau seumpamanya dan menghisapnya selama satu atau dua hari. Ibn Adhinah berkata: Aku telah berjumpa dengan lelaki itu selepas itu, maka dia berkata: Aku telah melakukannya sekali sahaja sehingga batukku hilang.

Kelembapan Tubuh.

228. Muhammad bin Yahya daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa daripada Sa'id bin Jinah daripada seorang lelaki daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Musa bin Imran telah mengadu kepada Tuhannya mengenai kelembapan tubuh, lalu Allah telah memerintahkan supaya beliau a.s mengambil *al-Halilaj* (*mycroban*), *al-Balilaj* dan *al-Amlaj*. Kemudian mengisarkannya dengan madu lebah dan memakannya. Kemudian Abu Abdullah a.s berkata: Kamu menamakannya *al-Tarifal*.

Rawatan Luka Dengan Api.

229. Muhammad bin Yahya daripada Ahmad bin Muhammad daripada Muhammad Khalid daripada Muhammad bin Yahya daripada saudaranya al- 'Ala' daripada Ismail bin al-Hasan al-Mutatabbib berkata: Sesungguhnya aku adalah seorang lelaki Arab yang berpengalaman di dalam ilmu perubatan Arab, kami merawat luka dan menyelarnya dengan api? Beliau a.s berkata: Tidak mengapa. Aku berkata: Kami memberikan kepadanya racun *al-Ismhiqun* dan *al-Ghariqun*?

Beliau a.s berkata: Tidak mengapa, aku berkata: Kemungkinan dia mati? Maka beliau a.s berkata: Sekalipun dia mati, aku berkata, adakah kami memberi kepadanya *al-Nabiz* (arak)? Beliau a.s berkata: Tiada penawar pada perkara yang haram. Sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah mengadu (kesakitan), maka 'Aisyah berkata kepadanya: Anda ada penyakit radang selaput paru-paru? Maka baginda s.a.w bersabda: Aku adalah lebih mulia di sisi Allah dari mengujiku dengan penyakit radang selaput paru-paru. Kemudian baginda s.a.w memerintahkan supaya diberi minum air dari kayu gaharu.

Meminum Ubat Dan Memotong Uratnya Yang Sakit.

230. Ali bin Ibrahim daripada bapanya daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Yunus bin Ya'qub berkata: Aku telah berkata kepada Abu Abdullah a.s bahawa seorang lelaki meminum ubat dan memotong uratnya yang sakit. Kemungkinan dia memanfaatkannya atau membunuhnya? Beliau a.s berkata: Dia memotongnya dan meminumnya.

Rawatan Gusi Dan Mulut.

231. Ahmad bin Muhammad al-Kufi, daripada Ali bin al-Hasan al-Fadhdhal, daripada Muhammad bin Abd al-Hamid, daripada al-Hakam bin Miskin daripada Hamzah bin Tayyar berkata: Aku telah berada di sisi Abu al-Hasan a.s, lalu beliau a.s melihatku merintih, maka beliau a.s berkata: Apa dengan anda? Aku berkata: Gusiku, maka beliau a.s berkata: Kenapa anda tidak membekam? Maka akupun berbekam, maka gusiku menjadi tenang. Kemudian aku memberitahunya mengenainya, maka beliau a.s berkata kepadaku: Orang ramai tidak mengubati dengan sesuatu yang lebih baik daripada segumpal darah atau sesudu madu lebah (*maz'ah al-'Asal*). Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, apakah itu *maz'ah al-'Asal*? Beliau a.s berkata: Sesudu madu lebah.

Penawar Sakit Gusi.

232. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad daripada Bakr bin Salih, daripada Sulaiman ibn Ja'far al-Ja'fari berkata: Aku telah mendengar Abu al-Hasan Musa a.s berkata: Penawar penyakit gusi anda mengambil buah peria (*hanzalah*), anda membuang kulitnya, kemudian anda mengeluarkan minyaknya. Sekiranya gusinya berlubang, anda memasukkan beberapa titik minyak peria kedalamnya. Kemudian simpanlah beberapa titik di dalam kapas dan meletaknya di pangkal gusi. Pengidapnya hendaklah tidur telentang. Dia mengambil penawar ini selama tiga malam. Sekiranya gusinya tidak berlubang, tetapi berbau,

maka dititik pada telinga yang berhadapan dengan gusinya selama tiga malam dan pada setiap malam dua titik atau tiga titik, maka ia akan sembuh dengan izin Allah.

Aku telah mendengarnya berkata bagi penyakit mulut dan darah yang mengalir dari gigi serta kemerahan yang berlaku di gigi, hendaklah anda mengambil buah peria basah yang berwarna kuning. Kemudian anda mengambil tanah dan membuat lubang padanya, memasukkan pisau di dalamnya, kemudian anda membukanya dengan perlahan-lahan, lalu anda memasukkan cuka makan yang paling masam. Kemudian anda meletakkannya di atas api sehingga ia masak. Kemudian dia mengambilnya dan berkumur dengannya. Jika dia mahu meletakkan peria di dalam botol, maka dia boleh melakukannya. Dan pada setiap kali cuka itu rosak, maka kembalikannya kepada tempatnya. Dan setiap kali ia segar, maka ia adalah lebih baik baginya, *insya' Allah*.

Pandangan Mengenai Ilmu Bintang-Bintang.

233. Beberapa sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada Ibn Fadhdhal, daripada al-Hasan bin Asbat daripada Abd al-Rahman bin Siyabah berkata: Aku telah berkata kepada Abu Abdullah a.s: Aku jadikan diriku tebusan anda, Sesungguhnya orang ramai berkata bahawa bintang-bintang adalah tidak halal melihat kepadanya sedangkan ia mengagumkan aku. Jika ia merosakkan agamaku, maka aku tidak perlu kepada sesuatu yang merosakkan agamaku. Jika ia tidak merosakkan agamaku, demi Allah, aku menyukainya dan aku suka melihatnya.

Abu Abdullah a.s berkata: Ia bukanlah seperti mereka katakan. Ia tidak akan merosakkan agamamu. Kemudian beliau a.s berkata: Kamu menunggu perkara di mana banyaknya tidak boleh dicapai dan sedikitnya tiada manfaat. Adakah kamu mengira mengenai tempat naiknya matahari? Kemudian beliau a.s berkata: Adakah anda mengetahui berapa minitkah di antara al-Musytari dan Zuhrah? Aku berkata: Tidak, demi Allah, beliau a.s berkata: Adakah anda mengetahui berapa minitkah di antara al-Musytari dan bulan? Aku berkata: Tidak, beliau a.s berkata: Adakah anda mengetahui berapa minitkah di antara matahari dan tangkainya (virgonya)?

Aku berkata: Tidak, demi Allah, aku tidak pernah mendengar daripada ahli bintang seperti ini. Beliau a.s berkata: Adakah anda mengetahui berapa minitkah di antara tangkainya dan Lauh Mahfuz? Aku berkata: Tidak, aku tidak pernah mendengarnya daripada ahli bintang seperti itu. Beliau a.s berkata: Di antara kedua-duanya adalah enam puluh atau tujuh puluh minit. Abd al-Rahman menjadi bingung. Kemudian beliau a.s berkata: Wahai Abd al-Rahman, inilah kiraan apabila seorang mengiranya dan mengetahui bilangan “ruasnya” di dalam kawasannya, bilangan di sebelah kanan, kiri, di belakang dan di

hadapannya sehingga tidak tersembunyi daripadanya meskipun sebarang ruas di kawasananya.

Tiada Jangkitan, Tiada Padah (*tairah*), Tiada Kesusahan, Tiada Jahat Sangka.

234. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa daripada al-Hasan bin Mahbub berkata: Al-Nadhar bin Qirwasy al-Jamal telah memberitahu kami berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai unta yang menghidapi penyakit kulit, adakah aku mengasingkannya daripada untaku, kerana khuatir ia menjangkitinya dan binatang yang lain.

Kemungkinan ia menjadi pucat sehingga ia meminum air? Abu Abdullah a.s berkata: Seorang Badwi telah mendatangi Rasulullah s.a.w dan berkata: Wahai Rasulullah, aku mendapati kambing betina, lembu betina dan unta betina dengan harga yang murah, tetapi semuanya menghidapi penyakit kulit, maka aku benci membelinya kerana khuatir ia akan menjangkiti untaku dan kambingku? Rasulullah s.a.w bersabda kepadanya: Tiada jangkitan, tiada padah (*tairah*), tiada kesusahan, tiada jahat sangka, tiada penyakit kuning, tiada penyusuan selepas bercerai susu, tiada perasaan keakraban selepas hijrah, tiada diam sehari sehingga malam, tiada talak sebelum nikah, tiada kemerdekaan hamba sebelum milik dan tiada yatim selepas mencapai umur baligh.

Padah Terletak pada Anda.

235. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya daripada Abdullah bin al-Mughirah daripada 'Umru bin Harith berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Padah (*tairah*) adalah terletak pada anda. Jika anda memandang ringan terhadapnya, maka ia tidak memberi kesan kepada anda. Jika anda mengambil berat mengenainya, maka ia akan bertambah serius. Dan jika anda tidak menjadikannya sesuatu, maka tiada apa-apa baginya.

Penutupan Padah Adalah Tawakal.

236. Ali bin Ibrahim daripada bapanya, daripada al-Nufali al-Sukuni daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Penutupan padah adalah tawakal (*kaffaaratu al-Tairati al-Tawakkal*).

Kisah Mereka Yang Keluar Daripada Rumah Mereka Kerana Takut Mati.

237. Beberapa orang sahabat kami. Daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Mahbub, daripada Umar bin Yazid dan lain-lainnya,

daripada sebahagian daripada mereka, daripada Abu Abdullah a.s dan sebahagian mereka daripada Abu Ja'far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Baqarah (2): 243 *"Apakah kamu tidak memerhatikan golongan yang keluar dari kampung halaman mereka, sedang mereka beribu-ribu (jumlahnya), kerana takut mati; "Maka Allah berfirman kepada mereka: "Matilah kamu, kemudian Allah menghidupkan mereka". Beliau a.s berkata: Mereka adalah penghuni-penghuni salah satu bandar di Syam yang terdiri daripada tujuh puluh ribu rumah.*

Penyakit taun berlaku kepada mereka pada setiap masa. Apabila merebak taun, maka golongan kaya mereka keluar dari bandar kerana kekuatan mereka. Sementara golongan miskin mereka tinggal di bandar kerana kelemahan mereka. Kematian berlaku kebanyakannya di kalangan golongan yang tinggal di bandar dan ianya kurang berlaku kepada golongan yang telah keluar bandar. Maka golongan yang telah keluar berkata: Jika kami tinggal di bandar, nescaya kematian banyak berlaku kepada kami. Sementara golongan tinggal di bandar berkata: Jika kami keluar, nescaya kematian sedikit sahaja berlaku kepada kami.

Semua mereka bersetuju bahawa jika taun berlaku pada mereka dan merebak, maka semua mereka keluar bandar dan menjauhi dari taun kerana khuatir mereka akan mati, lalu mereka bertaburan lari ke seluruh negara menurut apa yang dikehendaki Allah. Kemudian mereka melalui satu bandar rosak di mana penghuni-penghuninya telah meninggalkannya dan mereka telah dibinasakan oleh taun, maka mereka tinggal pula di bandar tersebut. Apabila perjalanan mereka berakhir dan merasai ketenangannya, maka Allah berfirman kepada mereka di dalam Surah al-Baqarah (2): 243 *"Matilah kamu semua".*

Lalu semua mereka mati pada masa itu juga dan akhirnya mereka menjadi reput di jalan lalu lintas, kemudian mereka dikumpulkan pada satu tempat. Seorang nabi di kalangan Bani Israel telah melalui mereka bernama Hazqil. Apabila beliau a.s melihat kepada tulang-tulang mereka, lalu beliau a.s menangis dan berkata: Wahai Tuhanku, jika Engkau mahu, nescaya Engkau menghidupkan mereka sekarang juga sebagaimana Engkau telah mematikan mereka. Justeru mereka akan memakmurkan negara-Mu. Mereka akan melahirkan hamba-hamba-Mu. Mereka akan menyembah-Mu bersama golongan yang menyembah-Mu di kalangan makhluk-Mu.

Allah memberitahunya: Adakah kamu suka sedemikian? Beliau a.s berkata: Ya, wahai Tuhanku, oleh itu hiduskanlah mereka. Kemudian Allah memberitahunya supaya berkata: Perkataan tertentu. Abu Abdullah a.s berkata: Perkataan itu adalah *al-Ismu al-A'zam*. Apabila Hazqil menyebut perkataan itu, maka beliau a.s melihat kepada tulang-tulang sedang berterbangan kepada sebahagian yang lain, lalu mereka kembali hidup, melihat sesama mereka lalu bertasbih kepada Allah, bertakbir dan bertahlil kepada-Nya. Maka Hazqil a.s berkata: Aku naik

saksi bahawa sesungguhnya Allah Maha Berkuasa di atas segala sesuatu. Umar bin Yazid berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Ayat ini diturunkan kepada mereka.

Adakah Ya'qub A.S Mengetahui Bahawa Yusuf Masih Hidup?

238. Ibn Mahbub, daripada Hanan bin Sudair daripada Abu Ja'far a.s berkata: Aku berkata kepadanya: Beritahukan kepadaku mengenai kata-kata Ya'qub kepada anak-anaknya di dalam Surah Yusuf (12): 87 *"Wahai anakku, pergilah kamu, maka carilah berita mengenai Yusuf dan saudara-saudaranya"*. Adakah beliau a.s mengetahui bahawa Yusuf masih hidup sedangkan beliau a.s telah berpisah daripadanya selama dua puluh tahun. Abu Ja'far a.s berkata: Ya, aku berkata: Bagaimana beliau a.s telah mengetahuinya? Beliau a.s berkata: Nabi Ya'qub a.s telah berdoa pada waktu sahur dan memohon kepada Allah supaya Dia menurunkan malaikat maut ke atasnya, lalu malaikat maut bernama Berial turun ke atasnya, maka Berial berkata kepadanya: Apakah hajat anda, wahai Ya'qub? Beliau a.s berkata: Beritahu kepadaku mengenai roh-roh, adakah anda mencabutnya secara berkumpulan atau berasingan? Dia berkata: Malah, aku mencabutnya secara berasingan, roh demi roh. Maka beliau a.s berkata kepadanya: Beritahukan aku adakah roh Yusuf telah datang kepada anda? Dia berkata: Tidak, maka Ya'qub mengetahui bahawa sesungguhnya Yusuf masih hidup. Maka ketika itu, beliau a.s berkata kepada anak-anaknya: *"Pergilah kamu, maka carilah berita mengenai Yusuf dan saudara-saudaranya"*.

Takwil Firman Allah Surah Al-Maa'idah (5):71 *"Mereka menjadi buta dan pekak"*.

239. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa daripada al-Husain bin Sa'id daripada Muhammad bin al-Hasiin daripada Khalid bin Yazid al-Qummi daripada sebahagian daripada sahabatnya daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Maa'idah (5):71 *"Dan mereka mengira bahawa tidak akan terjadi suatu bencanapun"*, beliau a.s berkata: Ketika Nabi s.a.w berada di hadapan mereka, maka *"Mereka menjadi buta dan pekak"*. Ketika Rasulullah s.a.w mati *"kemudian Allah menerima taubat mereka"*. Ketika Amir al-Mukminin a.s berdiri, maka beliau a.s berkata: *"mereka menjadi buta dan pekak"* serta merta.

Makna Firman Allah Surah Al-Maa'idah (5): 78 *"Telah dilaknat golongan kafir dari Bani Israel dengan lisan Daud dan Isa putera Maryam"*

240. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada ibn Mahbub daripada ibn Ri'ab daripada Abu 'Ubaidah al-Haza' daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Maa'idah (5): 78 *"Telah dilaknat golongan kafir dari Bani Israel dengan lisan Daud dan Isa putera Maryam"*, beliau a.s berkata: Babi di atas lisan Daud dan kera di atas lisan Isa bin Maryam a.s.

Bacaan Firman Allah Surah Al-An'aam (6): 33 *"Kerana mereka sebenarnya bukan mendustakan kamu, tetapi golongan yang zalim itu mengingkari ayat-ayat Allah"*

241. Muhammad bin Yahya daripada Ahmad bin Muhammad, daripada al-Husain bin Sa'id, daripada al-Nadhar bin Suwaid, daripada Muhammad bin Abu Hamzah, daripada Ya'qub bin Syu'aib daripada Imran bin Mitham, daripada Abu Abdullah a.s, berkata: Seorang lelaki telah membaca ke atas Amir al-Mukminin a.s Surah al-An'aam (6): 33 *"Kerana mereka sebenarnya bukan mendustakan kamu, tetapi golongan yang zalim itu mengingkari ayat-ayat Allah"*, maka beliau a.s berkata: Ya, demi Allah, mereka telah mendustakannya dengan sebenarnya, tetapi ianya diringkankan bacaan *"La yakdhibuna-ka"*, mereka tidak datang dengan kebatilan yang mana mereka mendustakan hak anda dengannya.

Kisah Ibn Abi Sarah, Suratnya Dan Penghalalan Darahnya.

242. Abu Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Abd al-Jabbar, daripada Safwan bin Yahya daripada ibn Maskan daripada Abu Basir daripada Abu Ja'far atau Abu Abdullah a.s, berkata: Aku telah bertanya kepadanya mengenai firman Allah di dalam Surah al-An'aam (6): 93 *"dan siapakah yang lebih zalim daripada orang yang membuat kedustaan terhadap Allah atau berkata: Telah diwahyukan kepadaku", pada hal tidak diwahyukan sesuatupun kepadanya"*, beliau a.s berkata: Ayat ini telah diturunkan kepada Ibn Abi Sarah yang mana Uthman telah melantiknya sebagai gabenor di Mesir.

Dan dia adalah di kalangan orang dihalalkan darahnya oleh Rasulullah s.a.w pada hari pembukaan Makkah. Dia pernah menulis untuk Rasulullah s.a.w apabila Allah menurunkan ayat *"Inna llaha 'azizun hakiimun"* Surah al-Nisaa' (4): 56, dia menulis *"Inna llaha 'aliimun hakiim"*, Maka Rasulullah s.a.w bersabda kepadanya: Tinggallah, kerana Allah Maha Mengetahui lagi Bijaksana. Ibn Abi Sarah telah berkata kepada golongan munafik bahawa aku akan berkata daripada diriku sendiri seperti apa yang dikatakan (wahyu) oleh Muhammad (s.a.w), lantaran itu, beliau (s.a.w) tidak akan dapat menguasaiku. Lantas Allah menurunkan ayat ini mengenainya.

Takwil Firman Allah Surah Al-Baqarah (2) 193 “*Dan perangilah mereka itu, sehingga tidak ada fitnah lagi dan (sehingga) agama itu hanya untuk Allah*”

243. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada ibn Abi ‘Umair daripada Umar bin Adhinah daripada Muhammad bin Muslim berkata: Aku telah berkata kepada Abu Ja’far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Baqarah (2) 193 “*Dan perangilah mereka itu, sehingga tidak ada fitnah lagi dan (sehingga) agama itu hanya untuk Allah*”, maka beliau a.s berkata: Ayat ini belum ada takwil lagi, sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah mempermudah (*rakhkhasa*) untuk mereka kerana keperluannya dan keperluan para sahabatnya. Sekiranya takwilnya ada, baginda s.a.w tidak akan menerima daripada mereka, tetapi mereka berperang sehingga keesaan Allah dipercayai dan sehingga syirik tiada lagi.

Al-‘Abbas Dan ‘Aqil Pada Hari Badr.

244. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada ibn Abi ‘Umair, daripada Mu’awiyah ibn ‘Ammar, daripada Abu Abdullah a.s, berkata: Aku telah mendengarnya berkata mengenai firman Allah di dalam Surah al-Anfaal (8): 70 “*Wahai Nabi, katakanlah kepada tawanan-tawanan yang ada di tanganmu: “Jika Allah mengetahui ada kebaikan dalam hatimu, nescaya Dia akan memberikan kepadamu yang lebih baik dari apa yang telah diambil daripadamu dan Dia akan mengampunimu”*”, beliau a.s berkata ayat ini diturunkan mengenai ‘Abbas, ‘Aqil dan Naufal, beliau a.s berkata: Sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah melarang seorang daripada Bani Hasyim dibunuh.

Justeru mereka ditawan, maka beliau a.s mengutus Ali a.s, maka baginda s.a.w bersabda: Lihat siapakah di sini daripada Bani Hasyim. Kemudian Ali a.s melalui ‘Aqil bin Abu Talib, maka beliau a.s mengelakkan diri daripadanya. Maka ‘Aqil berkata kepadanya: Wahai anak lelaki ibu Ali, demi Allah, sesungguhnya anda telah melihat tempatku. Lantas Ali a.s kembali kepada Rasulullah s.a.w dan berkata: Abu al-Fadhl (‘Aqil) adalah di tangan polan, ini ‘Aqil di tangan polan, ini Naufal bin al-Harith di tangan polan, maka Rasulullah s.a.w berdiri sehingga berakhir kepada ‘Aqil, maka baginda s.a.w bersabda kepadanya: Wahai Abu Yazid, Abu Jahal dibunuh, maka dia berkata: Jika begitu, kamu tidak akan bertengkar di Tihamah.

Maka baginda s.a.w bersabda: Sekiranya kamu dapat menundukkan mereka, jika tidak, maka hendaklah kamu tolong menolong di kalangan kamu. Lalu baginda s.a.w di bawa kepada al-‘Abbas, maka baginda s.a.w bersabda: Tebuslah diri anda dan tebuslah

anak saudara anda. Lantas al-'Abbas berkata: Wahai Muhammad, anda meninggalkan aku meminta Quraisy melakukannya? Maka baginda s.a.w bersabda: Berilah apa yang anda telah tinggalkan di sisi Umm al-Fadhl dan anda telah berkata kepadanya: Jika sesuatu menimpaku, maka belanjalah hartaku untuk anak-anak anda dan diri anda. Maka al-'Abbas berkata kepadanya: Siapakah yang telah memberitahu anda perkara ini?

Maka baginda s.a.w bersabda: Jibrail a.s telah mendatangkiku dengannya dari sisi Allah. Maka al-'Abbas berkata: Tidak diketahui perkara ini melainkan aku dan aku naik saksi bahawa anda adalah Rasulullah. Lalu semua orang tawanan musyrikin kembali melainkan al-'Abbas, 'Aqil dan Nuafal. Lantaran itu, ayat 70 di dalam Surah al-Anfaal (8) diturunkan kepada mereka *“Wahai Nabi, katakanlah kepada tawanan-tawanan yang ada di tanganmu: “Jika Allah mengetahui ada kebaikan dalam hatimu, nescaya Dia akan memberikan kepadamu yang lebih baik dari apa yang telah diambil daripadamu dan Dia akan mengampunimu”*.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Taubah (9): 19 “Apakah (golongan) yang memberi minuman kepada golongan yang mengerjakan haji dan mengurus Masjidilharam...?”

245. Abu Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Abd al-Jabbar daripada Safwan bin Yahya daripada Ibn Maskan daripada Abu Basir, daripada Abu Ja'far atau Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Taubah (9): 19 *“Apakah (golongan) yang memberi minuman kepada golongan yang mengerjakan haji dan mengurus Masjidilharam, kamu samakan dengan golongan yang beriman kepada Allah dan hari akhirat?”* Beliau a.s berkata: Ayat ini telah diturunkan pada Hamzah, Ali, Ja'far, al-'Abbas dan Syaibah. Sesungguhnya mereka telah bermegah dengan memberi minuman dan pengurusan masjid, lalu Allah menurunkan ayat *“Apakah (golongan) yang memberi minuman kepada golongan yang mengerjakan haji dan mengurus Masjidilharam, kamu samakan dengan golongan yang beriman kepada Allah dan hari akhirat?”* Ali, Hamzah dan Ja'far selawat Allah ke atas mereka yang telah beriman kepada Allah dan hari akhirat, dan berjuang pada jalan Allah, maka mereka tidaklah sama di sisi Allah [dengan golongan lain].

Mengenai Firman Allah Surah Al-Zumar (39): 8 “Dan apabila manusia itu ditimpa kemudaratan, dia memohon (pertolongan) kepada Tuhannya”

246. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa daripada al-Hasan bin Mahbub, daripada Hisyam bin Salim daripada 'Ammar al-Sabiti berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s

mengenai firman Allah di dalam Surah al-Zumar (39): 8 *“Dan apabila manusia itu ditimpa kemudaratan, dia memohon (pertolongan) kepada Tuhannya dengan kembali kepadanya”*, beliau a.s berkata: Ayat ini telah diturunkan kepada Abu al-Fusail (Abu Bakr) bahawa Rasulullah s.a.w di sisinya adalah seorang tukang sihir. Apabila dia ditimpa kemudaratan, iaitu kesakitan, dia memohon kepada Tuhannya.

Iaitu bertaubat kepada-Nya daripada kata-katanya pada Rasulullah s.a.w apa yang dia katakan kepadanya *“Kemudian apabila Tuhan memberikan nikmat-Nya kepadanya (iaitu kesihatan), maka lupalah dia kemudaratan yang pernah dia berdoa (kepada Allah) sebelum itu”*. Iaitu dia lupa bertaubat kepada Allah mengenai apa yang dia katakan kepada Rasulullah bahawa baginda s.a.w adalah seorang tukang sihir ⁶⁰*(yaqulu fi Rasulillah inna-hu saahirun)*.

Justeru Allah berfirman *“Katakanlah: “Bersenang-senanglah dengan kekafiranmu itu sementara waktu; sesungguhnya kamu termasuk penghuni neraka”* Surah al-Zumar (39): 8. Iaitu pemerintahan anda ke atas orang ramai (*imratu-ka ‘ala al-Naasi*) adalah tanpa hak daripada Allah a.w dan daripada Rasul-Nya (s.a.w). Kemudian Abu Abdullah a.s berkata: Kemudian Dia telah menyambungkan firman-Nya kepada Ali a.s menceritakan halnya dan kelebihanannya di sisi Allah, maka Dia berfirman di dalam Surah yang sama, ayat 9 *“(Apakah kamu, wahai orang musyrik yang lebih beruntung) ataukah orang yang beribadat di waktu-waktu malam dengan sujud dan berdiri sedang ia takut kepada (azab) akhirat dan mengharapkan rahmat Tuhannya? Katakanlah: “Adakah sama golongan yang mengetahui (bahawa Muhammad adalah pesuruh Allah) dengan golongan yang tidak mengetahui? (bahawa Muhammad adalah pesuruh Allah dan sesungguhnya beliau s.a.w adalah seorang tukang sihir dan pembohong). Sesungguhnya orang yang berakallah yang dapat menerima pelajaran”*. Kemudian Abu Abdullah a.s berkata: Inilah takwilnya, wahai Ammar.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Talaaq (65):2 *“Dhawaa ‘adlin min-kum”*

247. Ali bin Ibrahim, daripada ibn Abi ‘Umair, daripada Hammad bin Uthman berkata: Aku telah membaca di sisi Abu Abdullah a.s *“Dhawaa ‘adlin min-kum”* (dua orang saksi yang adil daripada kamu) Surah al-Talaaq (65):2, maka beliau a.s berkata: *“ dhu ‘adlin min-kum”* (seorang saksi yang adil daripada kamu). Ini adalah di antara kesilapan penulis-penulis.

⁶⁰ Bukan seorang nabi.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Maa'idah (5):101 “*La tas’aluu ‘an asyyaa’ (lam tubda la-kum) in tubda la-kum tasu’-kum*”

248. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr daripada seorang lelaki daripada Abu Ja’far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Maa'idah (5):101 “*La tas’aluu ‘an asyyaa’ (lam tubda la-kum) in tubda la-kum tasu’-kum*” ertinya: *Janganlah kamu menanyakan (kepada Nabimu) (hal-hal yang tidak diterangkan kepada kamu). Jika ia diterangkan kepada kamu, nescaya akan menyusahkan kamu*”

Mengenai Firman Allah Surah Al-An'aam (6):115 “*Wa tammam kalimatu rabbi-ka*”

249. Ali bin Ibrahim, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid al-Baraqi, daripada bapanya, daripada Muhammad bin Sinan daripada Muhammad bin Marwan berkata: Abu Abdullah a.s telah membaca Surah al-An'aam (6): 115 “*Wa tammam kalimatu rabbi-ka (al-Husna) sidqan wa ‘adlan*”. Ertinya: “*Telah sempurnalah kalimat Tuhanmu sebagai kalimat (yang elok) yang benar dan adil*”, maka aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, sesungguhnya kami membacanya “*wa tammam kalimatu rabbi-ka sidqan wa ‘adlan*”, maka beliau a.s berkata: Sesungguhnya padanya perkataan “*al-Husna*”⁶¹.

Takwil Firman Allah Surah Al-Israa' (17): 4 “*Dan telah kami tetapkan terhadap Bani Israel dalam Kitab ini: Sesungguhnya bahawa kamu akan membuat kerosakan di bumi ini dua kali*”

250. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad bin al-Hasan Ibn Syamun, daripada Abdullah bin Abd al-Rahman al-Asamm, daripada Abdullah bin al-Qasim al-Batal, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Israa' (17): 4 “*Dan telah kami tetapkan terhadap Bani Israel dalam Kitab ini: Sesungguhnya bahawa kamu akan membuat kerosakan di bumi ini dua kali*”, beliau a.s berkata: Pembunuhan Ali bin Abu Talib a.s dan tikaman kepada al-Hasan a.s.

“*Dan pasti kamu akan menyombongkan diri dengan kesombongan yang besar*”, beliau a.s berkata: Pembunuhan al-Husain bin Ali a.s. “*Maka apabila datang saat hukuman bagi (kejahatan pertama dari kedua (kejahatan) itu (apabila datang pertolongan ke atas darah al-Husain, “Kami datangkan kepadamu hamba-hamba Kami yang mempunyai*

⁶¹ Perkataan *al-Husna* tidak tercatat di dalam mashaf Uthman.

kekuatan yang besar, lalu mereka bermahrajalela di kampung-kampung” (kaum yang akan dibangkitkan oleh Allah sebelum keluarnya al-Qaim a.s. Justeru mereka tidak akan meninggalkan seorang musuh keluarga Muhammad melainkan membunuhnya *“dan itulah ketetapan yang pasti terlaksana”*. Iaitu keluarnya al-Qaim a.s. *“Kemudian kami berikan kepada kamu giliran untuk mengalahkan mereka kembali”*, iaitu keluarnya al-Husain a.s dan tujuh puluh orang sahabatnya.

Mereka memakai topi besi berwarna emas dan setiap topi besi mempunyai dua muka. Mereka mendatangi orang ramai, memberitahu mereka bahawa al-Husain telah keluar sehingga golongan mukmin tidak mengesyakinya; beliau a.s bukanlah Dajjal dan bukanlah syaitan. Sementara al-Hujjah⁶² berada di hadapan mereka. Apabila makrifat tetap pada hati mukminin bahawa beliau adalah al-Husain, maka maut akan mendatangi al-Hujjah, maka orang yang akan memandinya, mengapannya dan meletakkannya di lubang kuburnya adalah al-Husain bin Ali a.s. Wasi selepas wasi.

Pengusiran Abu Dhar Ke Rabdhah Oleh Uthman.

251. Sahl, daripada Muhammad bin al-Hasan, daripada Muhammad bin Hafs al-Tamimi berkata: Abu Bakr al-Khasy'ami telah memberitahuku, berkata: Manakala Uthman mengusir Abu Dhar ke al-Rabzah, Amir al-Mukminin, 'Aqil, al-Hasan, al-Husain a.s dan 'Ammar bin Yasir r.a telah mengucap perpisahan kepadanya. Ketika perpisahan, Amir al-Mukminin a.s berkata kepadanya: Wahai Abu Dhar, sesungguhnya anda telah dimarahi kerana Allah, maka berharaplah kepada-Nya. Sesungguhnya mereka telah takut kepada anda kerana dunia mereka sedangkan anda takut kepada mereka kerana agama anda. Lantaran itu, mereka telah memindahkan anda daripada kebinasaan dan menguji anda dengan bala. Demi Allah, jika langit-langit dan bumi tidak menghasilkan sesuatu ke atas seorang hamba, kemudian dia bertakwa kepada Allah, nescaya Dia akan menjadikan jalan keluar untuknya. Tidak akan menemani anda melainkan kebenaran dan tidak akan menakutkan anda oleh kebatilan.

Kemudian 'Aqil berkata: Anda mengetahui bahawa kami mencintai anda dan kami mengetahui bahawa sesungguhnya anda mencintai kami. Sesungguhnya anda telah mempertahankan kami daripada apa yang telah dihilangkan oleh orang ramai melainkan sedikit di kalangan mereka, maka pahala anda adalah di atas Allah. Justeru anda diusir, maka pahala anda adalah di atas Allah, bertakwalah kepada Allah. Ketahuilah bahawa doa anda untuk menjauhkan bala adalah suatu kesedihan dan lambatnya afiat adalah daripada putus asa. Justeru tinggallah putus asa dan kesedihan. Cukuplah Allah sebaik-baik wakil.

⁶² Imam al-Mahdi a.s.

Kemudian al-Hasan a.s berkata: Wahai pak cik, sesungguhnya kaum ⁶³telah melakukan kepada anda apa yang anda lihat. Sesungguhnya Allah adalah pada kedudukan yang tinggi. Justeru tinggallah daripada anda ingatan kepada dunia dengan mengingati perpisahannya, kepenatan yang berlaku kepada anda adalah untuk kesenangan selepasnya dan bersabarlah sehingga anda berjumpa dengan Nabi anda dan baginda s.a.w meredai anda.

Kemudian al-Husain a.s berkata: Wahai pakcik, sesungguhnya Allah berkuasa mengubah apa yang anda sedang lihat sekarang, meskipun Dia setiap hari di dalam kesibukan. Sesungguhnya kaum telah menghalang anda akan dunia mereka dan anda telah menghalang mereka akan agama anda. Apa yang mereka telah menghalang anda tidak memberi erti apa-apa kepada anda. Sementara mereka pula tidak memerlukan apa yang anda menghalang mereka. Justeru hendaklah anda bersabar, kerana kebaikan adalah pada kesabaran dan kesabaran adalah daripada kehormatan. Tinggallah kesedihan, kerana kesedihan tidak boleh memberi apa-apa kepada anda.

Kemudian Ammar pula bercakap, maka beliau berkata: Wahai Abu Dhar, Allah akan menakutkan sesiapa yang menakutkan anda. Sesungguhnya, demi Allah, apakah yang telah menghalang manusia dari berkata benar selain kecenderungan mereka kepada dunia dan mencintainya. Sesungguhnya ketaatan adalah bersama jemaah⁶⁴ dan kekuasaan adalah bagi orang yang menang. Sesungguhnya kaum telah menyeru orang ramai kepada dunia mereka, maka mereka menyahuti seruan mereka kepadanya dan memberi agama mereka kepada mereka. Justeru mereka telah rugi di dunia dan akhirat. Itu adalah kerugian yang besar.

Kemudian Abu Dhar berkata: *'Alaikum al-Salam wa rahmatu llahi wa barakatuh*, dengan nama bapaku dan ibuku, muka-muka ini apabila aku melihat kamu, aku mengingati Rasulullah (s.a.w) dengan kamu. Aku tidak bersedih dengan Madinah sebagai tempat tinggal selain daripada kamu⁶⁵. Sesungguhnya telah menjadi keberatan kepada Uthman mengenai kehadiranaku di Madinah sebagaimana ia menjadi keberatan kepada Mu'awiyah mengenai kehadiranaku di Syam. Aku mahu Uthman mengusirku di Kufah, tetapi beliau khuatir bahawa aku akan merosakkan saudaranya dengan menggunakan orang ramai di Kufah, lalu beliau mengusirku ke negeri yang aku lihat tiada teman dan aku tidak mendengar suara. Sesungguhnya aku, demi Allah, aku tidak mahu melainkan Allah sebagai sahabat (*saahiban*) dan tidak ada bagiku bersama Allah sebarang ketakutan. Allah adalah cukup bagiku, tiada tuhan melainkan Dia, di atas-Nya aku bertawakal dan Dialah Tuhan

⁶³ Uthman dan para sahabatnya.

⁶⁴ Jemaah ahli takwa bukan jemaah ahli kebatilan.

⁶⁵ Kesedihannya kerana meninggalkan keluarga Rasulullah s.a.w.

‘Arasy Yang Besar. Selawat kepada Muhammad dan keluarganya yang baik.

Laungan Kebenaran Dan Laungan Kebatilan.

252. Abu Ali al-Asy‘ari, daripada Muhammad bin Abd al-Jabbar, daripada Ibn Fadhdhal dan al-Hijal semuanya daripada Tha‘labah, daripada Abd al-Rahman bin Muslimah al-Jariri berkata: Aku telah berkata kepada Abu Abdullah a.s: Mereka mengeji kami dan membohongi kami (*yuwabbikhuunaa wa yukadhdhbuu-naa*), kami berkata: Berlaku dua laungan yang kuat (pertengkaran).

Mereka berkata: Bagaimana kebenaran dikenali daripada kebatilan? Abu Abdullah a.s berkata: Apakah jawapan kamu kepada mereka? Aku berkata: Aku tidak memberi apa-apa jawapan kepada mereka. Beliau a.s berkata: Kamu katakan kepada mereka: Kebenaran hanya akan diakui oleh orang yang beriman dengannya sebelumnya bahawa Allah berfirman di dalam Surah Yunus (10): 35 “Katakanlah: *“Allah-lah yang menunjuki kepada kebenaran”*. Maka apakah golongan yang menunjuki kepada kebenaran itu lebih berhak diikuti atautakah orang yang tidak dapat memberi petunjuk kecuali (bila) diberi petunjuk? Mengapa kamu (berbuat demikian)? Bagaimanakah kamu mengambil keputusan?”

Dua Orang Yang Menyeru, Seorang Di Awal Pagi Dan Yang Kedua Di Akhir Siang.

253. Daripanya, daripada Muhammad, daripada Ibn Fadhdhal dan al-Hijal, daripada Daud bin Farqad berkata: Seorang lelaki daripada al-‘Ajaliyah telah mendengar hadis ini, berkata: Seorang penyeru menyeru sesungguhnya polan anak lelaki polan dan Syi‘ahnya mendapat kemenangan pada awal siang dan pada akhir siang seorang penyeru menyeru bahawa Uthman dan Syi‘ahnya mendapat kemenangan. Maka beliau berkata: Penyeru pada awal siang adalah penyeru pada akhir siang, lantas lelaki itu berkata: Apakah yang membuat kita mengetahui mana satu yang benar daripada kedua-duanya? Maka beliau berkata: Kebenaran hanya akan diakui oleh orang yang membenarkannya sebelum dia menyeru. Sesungguhnya Allah berfirman di dalam Surah Yunus (10): 35 “Katakanlah: *“Allah-lah yang menunjuki kepada kebenaran”*. Maka apakah golongan yang menunjuki kepada kebenaran itu lebih berhak diikuti atautakah orang yang tidak dapat memberi petunjuk kecuali (bila) diberi petunjuk? Mengapa kamu (berbuat demikian)? Bagaimanakah kamu mengambil keputusan?”

Akibat Perselisihan.

254. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Ishaq bin 'Ammar, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Kamu tidak melihat apa yang kamu sukai sehingga Bani polan berselisih faham di kalangan mereka. Maka apabila mereka berselisih faham, orang ramai akan tamak dan kalimat penyatuan akan berpecah, lalu al-Sufyani akan keluar.

Hadis Mengenai Jeritan.

255. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi Najran dan lain-lain, daripada Ismail bin al-Sabah berkata: Aku telah mendengar mengenai Saif bin 'Umairah berkata: Aku telah berada di sisi Ibn al-Dawaaniq, maka aku telah mendengarnya berkata: Wahai Saif, pasti bahawa seorang penyeru akan menyeru dengan nama seorang lelaki daripada anak lelaki Abu Talib, maka aku berkata: Adakah orang yang meriwayatkannya?

Maka beliau berkata: Demi yang diriku di tangan-Nya, bahawa telingaku telah mendengarnya daripadanya berkata: Pasti ada seorang penyeru yang menyeru dengan nama lelaki: Wahai Amir al-Mukminin (al-Mansur al-Dawaaniq), aku tidak pernah mendengar hadis seperti ini sebelumnya. Maka beliau berkata kepadaku: Wahai Saif, jika ia sedemikian, maka kamilah yang *aula* menjawabnya atau ia adalah salah seorang daripada anak-anak bapa saudara kami. Maka aku berkata: Anak-anak bapa saudara anda yang mana satu? Beliau berkata: Seorang lelaki daripada anak-anak Fatimah a.s. Kemudian beliau berkata: Wahai Saif, jika aku tidak mendengar Abu Ja'far Muhammad bin Ali berkata sedemikian, kemudian seluruh penduduk bumi memberitahuku mengenainya, nescaya aku tidak menerimanya daripada mereka, tetapi dia adalah Muhammad bin Ali a.s.

Kisah Abu Al-Dawaaniq Dan Raja Bani Al-'Abbas.

256. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Ali bin Abu Hamzah, daripada Abu Basir berkata: Aku telah berada bersama Abu Ja'far a.s di masjid, tiba-tiba Daud bin Ali, Sulaiman bin Khalid dan Abu Ja'far Abdullah bin Muhammad Abu al-Dawaaniq datang, lalu mereka duduk di satu sudut masjid. Maka seorang lelaki berkata kepada mereka: Ini adalah Muhammad bin Ali sedang duduk. Maka Daud bin Ali dan Sulaiman bin Khalid terus berdiri kepadanya, tetapi Abu al-Dawaaniq duduk di tempatnya sehingga mereka memberi salam kepada Abu Ja'far a.s. Maka Abu Ja'far a.s berkata kepada mereka: Apakah yang menghalang orang yang kuat kamu datang kepadaku, lalu mereka memaafkannya berada di sisinya. Maka Abu Ja'far Muhammad bin Ali a.s berkata: Demi Allah, malam dan siang akan berlalu sehingga timur dan barat dimilikinya.

Kemudian mereka akan menghormatinya dan dia akan menguasai sepenuhnya, Daud bin Ali berkata kepadanya: Pemerintahan kami sebelum pemerintahan kamu? Beliau a.s berkata: Ya, wahai Daud, sesungguhnya pemerintahan kamu sebelum pemerintahan kami, kekuasaan kamu sebelum kekuasaan kami, Daud berkata kepadanya: *Aslaha-ka llahu*, adakah baginya masa tertentu? Beliau a.s berkata: Ya, wahai Daud, demi Allah, Bani Umayyah tidak memiliki satu haripun melainkan kamu memiliki seumpamanya dan tidak setahun melainkan kamu memiliki seumpamanya. Lantaran itu, hendaklah kanak-kanak di kalangan kamu merebutkannya sebagaimana kanak-kanak merebutkan bola sepak.

Maka Daud bin Ali berdiri di sisi Abu Ja'far a.s dengan gembira, lalu beliau mahu memberitahu Abu al-Dawaaniq mengenainya. Apabila kami semua bangun, maka Abu Ja'far a.s menyeru Sulaiman bin Khalid dari belakangnya: Wahai Sulaiman bin Khalid, mereka (kaum) masih boleh mempertahankan pemerintahan mereka selama mereka tidak melakukan kepada kami darah yang haram- Beliau a.s memberi isyarat dengan tangannya pada dadanya- Apabila mereka melakukannya sedemikian itu, maka perut bumi adalah lebih baik daripada permukaannya.

Pada masa itu tiada di bumi penolong bagi mereka dan tiada di langit pembantu. Kemudian Sulaiman bin Khalid pergi, lalu beliau memberitahu Abu al-Dawaaniq. Kemudian Abu al Dawaaniq datang kepada Abu Ja'far a.s, memberi salam kepadanya, kemudian memberitahunya apa yang telah diberitahukan oleh Daud bin Ali dan Sulaiman bin Khalid kepadanya. Maka beliau berkata: Ya, wahai Abu Ja'far, pemerintahan kamu adalah sebelum pemerintahan kami dan kekuasaan kamu adalah sebelum kekuasaan kami, kekuasaan kamu adalah sukar, tiada kemudahan padanya. Baginya masa yang panjang.

Demi Allah, Bani Umayyah tidak memiliki satu hari melainkan kamu memiliki seumpamanya, dan kanak-kanak kamu akan merebutkannya apatah lagi lelaki kamu sebagaimana kanak-kanak merebutkan bola sepak, adakah anda memahaminya? Kemudian beliau a.s berkata: Kamu sentiasa di dalam pemerintahan selama kamu tidak mengenakan kami darah yang haram. Apabila kamu mengenakan kami darah tersebut, Allah memarahi kamu. Lalu pemerintahan dan kekuasaan kamu akan lenyap. Allah akan menguasai ke atas kamu seorang hamba di kalangan hamba-hamba-Nya yang bermata satu- bukan bermata satu daripada keluarga Abu Sufyan- kesudahan kamu di tangannya dan tangan-tangan para sahabatnya. Kemudian percakapan terputus.

Tinggalkan Perselisihan Faham.

257. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada al-Mufadhdhal bin Mazid, daripada Abu Abdullah as berkata: Aku telah berkata kepadanya pada hari-hari Abdullah bin Ali: Mereka telah berselisih faham di kalangan mereka, maka beliau a.s berkata: Tinggalkan itu daripada anda. Sesungguhnya kejahatan urusan mereka datang apabila terserlah kebaikan mereka.

Gerhana Matahari Dan Gerhana Bulan.

258. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr, daripada Tha'labah bin Maimun, daripada Badr bin Khalil al-Azadi berkata: Aku telah duduk di sisi Abu Ja'far a.s, maka beliau a.s berkata: Dua gerhana (*aayataani*) sebelum kedatangan al-Qaim a.s di mana ia tidak pernah berlaku semenjak Adam turun ke bumi: Matahari gerhana pada pertengahan Ramadhan dan bulan gerhana pada akhir Ramadhan. Maka seorang lelaki berkata: Wahai Anak lelaki Rasulullah, matahari gerhana pada akhir bulan Ramadhan dan bulan pada pertengahannya? Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya aku mengetahui apa yang anda katakan, tetapi gerhana matahari dan bulan adalah dua gerhana yang tidak pernah berlaku semenjak Adam a.s turun ke bumi⁶⁶.

Kelebihan Syi'ah.

259. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Abu 'Umair, daripada 'Umru bin Abu al-Miqdam berkata: Aku telah keluar sehingga berada di antara kubur Rasulullah s.a.w dan mimbarinya. Tiba-tiba beliau a.s berada bersama-sama Syi'ah, lalu memberi salam kepada mereka. Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya, demi Tuhan, aku mengasihi roh-roh kamu, justeru tolonglah aku dengan warak dan ijtihad. Ketahuilah bahawa wilayah kami tidak boleh dicapai melainkan dengan warak dan ijtihad.

Sesiapa di kalangan kamu mengimamkan seseorang, maka hendaklah dia beramal dengan amalannya. Kamu adalah Syi'ah Allah, kamu adalah penolong-penolong Allah (*antum syi'atu l-Lah wa antum Ansaru l-Lah*), kamu adalah orang terdahulu yang pertama di dunia dan orang terdahulu yang terakhir di akhirat ke syurga. Kami telah menjaminkan kamu syurga dengan jaminan Allah dan jaminan Rasulullah s.a.w. Demi Tuhan, tiada roh memasuki syurga yang lebih banyak daripada roh-roh kamu. Lantaran itu, berlumba-lumbalah bagi mendapatkan kelebihan darjatnya.

⁶⁶ Walaubagaimanapun *al-Badaa'* boleh berlaku.

Kamu adalah baik (*tayyibun*) dan perempuan-perempuan kamu adalah baik (*tayyibat*). Setiap mukminat adalah bidadari (*haura'*) dan setiap mukmin adalah *siddiq*. Amir al-Mukminin a.s berkata kepada Qanbar: Wahai Qanbar, bergembiralah, dan beritahulah mengenai kegembiraan ini, demi Tuhan, sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah mati di dalam keadaan beliau s.a.w memarahi umatnya selain daripada Syi'ah (*maata rasulullah s.a.w wa huwa 'ala ummati-hi sakhitun illa 'ala al-Syi'ah*).

Sesungguhnya setiap sesuatu ada kekuatannya, maka kekuatan Islam adalah Syi'ah (*alaa wa inna li-kulli syai'in 'izzan wa 'izzu l-Islam al-Syi'ah*). Sesungguhnya setiap sesuatu ada tiangnya, maka tiang Islam adalah Syi'ah (*alaa wa inna li-kulli syai'in da'amatan wa-da'amatu l-Islam al-Syi'ah*). Sesungguhnya setiap sesuatu ada puncaknya, maka puncak Islam adalah Syi'ah (*alaa wa-inna li-kulli syai'in dhirwatan wa-dhirwatu l-Islam al-Syi'ah*).

Sesungguhnya setiap sesuatu ada kemuliaannya, maka kemuliaan Islam adalah Syi'ah (*alaa wa-inna li-kulli syai'in syarafan wa-syarafu l-Islam al-Syi'ah*). Sesungguhnya setiap sesuatu ada tuannya, maka tuan kepada semua majlis adalah majlis Syi'ah (*alaa wa-inna li-kulli syai'in sayyidan wa-sayyidu l-Islam al-Syi'ah*). Sesungguhnya setiap sesuatu ada imamnya, maka imam bagi bumi adalah bumi yang diduduki Syi'ah (*alaa wa-inna li-kulli syai'in imaman wa-imamu l-Ardh ardhun taskunu-ha al-Syi'ah*).

Demi Tuhan, jika orang seperti kamu tidak ada di bumi ini, nescaya aku tidak melihatnya dengan senang. Demi Tuhan, jika orang seperti kamu tidak ada di bumi ini, nescaya Allah tidak memberi nikmat kepada golongan yang menentang kamu (*ahli khilafi-kum*). Mereka tidak mendapat kebaikan di dunia dan di akhirat. Setiap *nasibi* sekalipun dia bekerja keras (*kullu nasibin mujtahidin*), maka amalannya adalah sia-sia (*fa-'amalu-hu habaa'an*).

Syi'ah kami bercakap dengan cahaya Allah a.w. Adapun mereka yang menyalahi Syi'ah bercakap dengan kesalahan (*tafallutin*). Demi Tuhan, tidak seorang di kalangan Syi'ah kami yang tidur melainkan Allah mengangkat rohnya ke langit, lalu memberkatinya. Dan jika ajalnya tiba, maka Dia akan meletakkanya di gedung rahmat-Nya; di taman syurga-Nya; di bayang 'Arasy-Nya. Dan jika ajalnya belum tiba, maka Dia mengutus malaikat untuk mengembalikannya kepada jasadnya. Demi Tuhan, sesungguhnya mereka yang mengerjakan haji dan umrah di kalangan kamu adalah tetamu istimewa Allah a.w. Sesungguhnya golongan fakir kamu adalah ahli kekayaan dan golongan kaya kamu adalah ahli *qana'ah*. Sesungguhnya kamu semua adalah ahli dakwah-Nya dan ahli yang menyahuti seruan-Nya.

Hampirnya Syi'ah Dengan 'Arasy.

260. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad bin al-Hasan Ibn Syamun, daripada Abdullah bin Abd al-Rahman, daripada Abdullah bin al-Qasim, daripada 'Umru bin Abi al-Miqdam, daripada Abu Abdullah a.s seumpamannya dan beliau a.s menambah: Sesungguhnya setiap sesuatu ada jauharnya, maka jauh ar anak Adam adalah Muhammad s.a.w, kami dan Syi'ah kami adalah selepas kami. Alangkah beruntungnya Syi'ah kami, alangkah hampirnya Syi'ah kami dari 'Arasy Allah dan Syi'ah kami adalah makhluk Allah yang paling baik pada hari Kiamat.

Demi Allah, sekiranya orang ramai tidak membesar-besarkan mengenai mereka atau kemegahan memasuki mereka, nescaya para malaikat memberi salam kepada mereka secara lansung. Demi Allah, tiada seorang di kalangan Syi'ah kami membaca al-Qur'an di dalam solatnya dalam keadaan berdiri melainkan baginya setiap huruf seratus kebaikan, tiada seorang di kalangan Syi'ah kami membaca al-Qur'an di dalam solatnya dalam keadaan duduk melainkan baginya setiap huruf lima puluh kebaikan dan tiada seorang di kalangan Syi'ah kami membaca al-Qur'an di luar solatnya melainkan baginya setiap huruf sepuluh kebaikan.

Sesungguhnya orang yang diam (*al-Saamit*) di kalangan Syi'ah kami mendapat pahala orang yang membaca al-Qur'an daripada orang yang menyalahinya (*man khaalafa-hu*). Demi Allah, di atas hamparan kamu tidur, bagi kamu pahala para mujahidin. Kamu, demi Allah, di dalam solat kamu, bagi kamu pahala golongan yang berbaris (*al-Saafiin*) pada jalan-Nya. Kamu, demi Allah, orang yang difirmankan oleh Allah di dalam Surah al-Hijr (15): 47 "*Dan kami lenyapkan segala rasa dendam yang berada dalam hati mereka, sedang mereka merasa bersaudara duduk berhadap-hadapan di atas dipan-dipan*". Sesungguhnya Syi'ah kami adalah sahabat yang mempunyai empat mata: Dua mata di kepala dan dua mata di hati. Orang ramai seperti mereka juga, tetapi Allah telah membuka mata hati kamu dan membutakan mata hati mereka.

Pengaduan Abu Ja'far A.S Kepada Allah.

261. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Mansur bin Yunus, daripada 'Anbasah bin Mus'ab berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Aku mengadu kepada Allah mengenai kesunyianku, kegemparanku di kalangan ahli Madinah sehingga mereka datang, aku melihat kamu dan merasa senang dengan kamu. Mudah-mudahan taghut ini memberi izin kepadaku untuk mengambil istana di Taif, lalu aku tinggal di dalamnya dan kamu tinggal bersama-samaku. Aku

memberi jaminan kepadanya bahawa tidak akan berlaku perkara yang tidak diingini dari pihak kami.

Al-Kumait Membaca Syair Kepada Abu Abdullah A.S.

262. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad bin al-Walid, daripada Yunus bin Ya'qub berkata: Al-Kumait telah membaca syair kepada Abu Abdullah a.s, beliau berkata:

*Aku ikhlas kepada Allah, bagiku hawa nafsuku,
maka ia telah tenggelam dan panahku tidak tepat lagi.*

Maka Abu Abdullah a.s berkata: Janganlah anda berkata: "*Fa-ma aghraqa naz'an*", maka katakanlah: "*Fa-qad aghraqa naz'an*") (Maka ia telah tenggelam) "*wa-la tatisyu sihaami*" (dan panahku tidak tepat lagi).

Hadis Mengenai Farwat Daripada Abu Ja'far A.S.

263. Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Abu Daud al-Mustariqq, daripada Sufyan bin Mus'ab al-'Abdi berkata: Aku telah berjumpa dengan Abu Abdullah a.s, beliau a.s berkata: Kamu katakan kepada Ummu Farwat supaya dia datang dan mendengar apa yang telah dilakukan kepada datuknya (Muhammad bin Abu Bakr)⁶⁷. Lalu dia datang dan duduk di balik tabir. Kemudian Abu Abdullah a.s berkata: Bacalah nasyid kepada kami. Maka aku berkata:

*Farwat, hormatku dengan
air matamu yang mengalir*

Maka dia meraung, kemudian diikuti oleh wanita-wanita lain. Abu Abdullah berkata: Tutup pintu, tutup pintu. Maka ahli Madinah telah berkumpul di pintu. Kemudian Abu Abdullah a.s telah mengutus kepada mereka seorang kanak-kanak kami yang telah pengsan, lalu wanita-wanita telah meraung kesedihan.

Peristiwa Di Al-Khandaq.

264. Sahl bin Ziyad, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr, daripada Abban ibn Uthman, daripada beberapa orang sahabatnya, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Manakala Rasulullah s.a.w menggali parit (al-Khandaq), maka mereka melalui Kudyah, lalu Rasulullah s.a.w mengambil penyungkil daripada tangan Amir al-Mukminin a.s atau tangan Salman r.a, kemudian baginda s.a.w memukul dengannya satu pukulan, lantas ia terpecah kepada tiga bahagian. Maka Rasulullah

⁶⁷ Ummu Farwah binti al-Qasim bin Muhammad bin Abu Bakr.

s.a.w bersabda: Sesungguhnya Ali telah membuka pada pukulan aku ini harta kekayaan Kisra dan Qaisar. Maka salah seorang daripada mereka berdua berkata kepada sahabatnya (Abu Bakr dan Umar): Beliau (s.a.w) menjanjikan kita dengan kekayaan Kisra dan Qaisar dan salah seorang daripada kita tidak mampu melepaskan peluang ini⁶⁸.

Angin Al-Azib.

265. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Abi Yahya al-Wasiti, daripada sebahagian daripada sahabat kami, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya bagi Allah satu angin bernama al-Azib sekiranya dihantar daripadanya sebesar lubang hidung lembu jantan, nescaya ia akan memutar di antara langit dan bumi iaitu selatan.

Doa Minta Hujan.

266. Ali bin Ibrahim, daripada Salih bin al-Sanadi, daripada Ja'far bin Basyir, daripada Raziq Abi al-'Abbas, daripada Abu Abdullah a.s: Kaum telah datang kepada Rasulullah s.a.w, maka mereka berkata: Wahai Rasulullah, sesungguhnya negara kita telah kemarau beberapa tahun berturut-turut. Justeru doalah kepada Allah supaya Dia menghantar hujan kepada kami. Maka Rasulullah s.a.w telah memerintahkan supaya diadakan satu mimbar, lalu dikeluarkan mimbar untuknya. Orang ramai berkumpul, lalu Rasulullah s.a.w menaiki mimbar, berdoa dan memerintah orang ramai supaya mengaminkan doanya. Tidak berapa lama selepas itu, Jibrail turun dan berkata: Wahai Muhammad, beritahu kepada orang ramai bahawa sesungguhnya Tuhan anda telah menjanjikan mereka bahawa mereka akan dihujani pada hari tertentu dan masa tertentu.

Lalu orang ramai menunggu pada hari itu dan pada masa itu. Apabila sampai masa itu, maka Allah meniupkan angin, maka angin meniupkan awan dan awan menurunkan hujan dengan banyak sehingga beberapa orang datang kepada Rasulullah s.a.w dan berkata: Wahai Rasulullah, serulah Allah untuk kami supaya Dia menahan langit dari hujan. Kami hampir tenggelam. Orang ramai telah berkumpul dan Rasulullah s.a.w berdoa dan memerintahkan mereka supaya mengaminkan doanya. Lantas seorang daripada mereka berkata: Wahai Rasulullah, perkuatkan suara anda, kerana kami tidak dapat mendengarnya, maka baginda s.a.w bersabda: Katakanlah: *Allahumma hawaalai-na wa-la'alai-naa Allahumma subhaa fi butuun al-Audiyah wa fi*

⁶⁸ Abu Bakr dan Umar telah merampas peluang ini.

nabaati al-Syqar haithu yar'aa ahlu l-Wabar, Allahumma ij'al-ha rahmatan wa-la taj'al-ha 'azaaban).

Peranan Kilat.

267. Ja'far bin Basyir, daripada Ruzaiq, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Tidak berlaku kilat pada kegelapan malam dan siang hari melainkan ia menurunkan hujan⁶⁹.

Di Manakah Awan Berada?

268. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Husain bin Sa'id, daripada Ibn al-'Azrami secara *marfuu'* berkata: Amir al-Mukminin a.s berkata: Ditanya mengenai awan (*al-Sahaab*) di manakah dia? Beliau a.s berkata: Di atas pokok, di atas bukit-bukit pasir dan di pantai. Apabila Allah kehendaki mengirimbnya, maka Dia mengirimbkan angin, lalu ia memutarnya dan Dia mewakilkan malaikat supaya memukulnya dengan kilat, lalu ia naik. Kemudian beliau a.s membaca Surah Fatir (35):9 "*Dan Allah, Dialah yang mengirimbkan angin, lalu angin itu menggerakkan awan, maka kami halau awan itu ke satu negeri yang mati, lalu kami hidupkan bumi setelah matinya dengan hujan itu*". *Al-Ra'du* (guruh) adalah nama malaikat.

Kebenaran Lidah.

269. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abi Nasr, daripada Muthanna al-Hanat dan Muhammad bin Muslim berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Sesiapa yang benar lidahnya, maka bersihlah amalanya. Sesiapa yang baik niatnya, maka Allah akan menambahkan rezekinya. Sesiapa yang membuat baik kepada keluarganya, maka Allah akan menambahkan umurnya.

Peranan Mata, Lidah Dan Kemaluan.

270. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abi Nasr, daripada al-Hasan bin Muhammad al-Hasyimi berkata: Bapaku telah memberitahuku, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa berkata: Ja'far bin Muhammad telah memberitahuku, daripada bapanya, daripada datuknya, daripada Ali a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda bahawa Allah berfirman kepada anak Adam: Jika mata anda menarik anda

⁶⁹ Di tempat tertentu.

kepada apa yang diharamkan ke atas anda, maka ia telah menyusahkan anda. Justeru hindarilah ia dan janganlah anda melihat kepadanya. Jika lidah anda menarik anda kepada apa yang diharamkan ke atas anda, maka ia telah menyusahkan anda. Justeru hindarilah ia dan janganlah anda bercakap. Jika kemaluan anda menarik anda kepada apa yang diharamkan ke atas anda, maka ia telah menyusahkan anda. Justeru hindarilah ia dan janganlah anda melakukan perkara haram.

Tiga Orang Tidak Boleh Diharapkan Kebaikannya.

271. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ali bin Asbat, daripada Maula kepada Bani Hasyim, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Tiga orang yang tidak boleh diharapkan kebaikanannya: Orang yang tidak malu daripada keaiban, orang yang tidak takutkan Allah dengan perkara yang ghaib dan orang yang tidak bertaubat ketika beruban.

Pengertian *Al-Syarif*, *Al-Hasib* Dan *Al-Karam*.

272. Abu Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Abd al-Jabbar, daripada al-Hijal berkata: Aku telah berkata kepada Jamil bin Darraj bahawa Rasulullah s.a.w bersabda: Apabila *syarif* (seorang yang mulia) datang kepada kamu, maka mereka memuliakannya. Maka Jamil berkata: Ya, aku berkata kepadanya: Apakah itu *al-Syarif*? Beliau berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenainya, maka beliau a.s berkata: *Al-Syarif* adalah orang yang mempunyai harta. Aku berkata Apakah *al-Hasib*? Beliau berkata: Orang yang melakukan perbuatan yang baik dengan hartanya dan harta orang lain. Aku berkata: Apakah itu *al-Karam*? Beliau berkata: Takwa.

Kesedihan Wanita, Perpisahan Maut Dan Kefakiran.

273. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Naufali, daripada al-Sukuni, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Alangkah kuatnya kesedihan wanita, alangkah jauhnya perpisahan maut dan yang paling kuat daripada semuanya adalah kefakiran yang mana ia memuji sahabatnya secara berlebihan, kemudian tidak diberi sesuatu kepadanya.

Hadis Mengenai Ya'juj Dan Ma'juj.

274. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abdullah, daripada al-'Abbas bin al-'Ala', daripada Mujahid, daripada Ibn 'Abbas berkata: Amir

al-Mukminin a.s ditanya mengenai penciptaan (*al-Khalq*), maka beliau a.s berkata: Allah telah menciptakan seratus dua puluh ribu di daratan, seratus dua puluh ribu di lautan. Dan anak Adam (bani Adam) mempunyai tujuh puluh jenis. Semua manusia adalah anak Adam selain daripada Ya'juj dan Ma'juj.

Manusia Terbahagi Kepada Tiga Golongan.

275. Al-Husain bin Muhammad Ali al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada al-Hasan bin Ali al-Wasya', daripada Muthanna, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya manusia terbahagi kepada tiga golongan: Golongan pertama: Mereka daripada kami dan kami daripada mereka. Golongan kedua: Mereka menyerupai kita manusia dan berpura-pura dengan kita (*yatazayyanuuna bi-na*). Golongan ketiga: Mereka memakan sebahagian mereka akan sebahagian yang lain.

Pengertian Orang Ramai Menentang Mereka.

276. Daripadanya, daripada al-Mu'alla daripada al-Wasya', daripada Abd al-Karim bin 'Umr, daripada 'Ammar bin Marwan, daripada al-Fudhail bin Yassar berkata: Abu Ja'far a.s berkata: Apabila anda melihat orang papa dan hajat bertambah sementara orang ramai menentang sesama mereka, maka di kala itu, tunggulah urusan Allah a.w. Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, kepapaan dan hajat aku telah mengetahuinya, maka apakah penentangan orang ramai sesama mereka? Beliau a.s berkata: Seorang lelaki daripada kamu mendatangi saudaranya, lalu dia meminta hajatnya, lalu dia melihat kepadanya bukan dengan mata biasa dan bercakap kepadanya bukan dengan lidah biasa⁷⁰.

Rezeki, Akal Dan Bala.

277. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ahmaf bin Muhammad bin Khalid, daripada Muhammad bin Ali, daripada 'Abid bin Yahya, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Ali bin al-Husain, daripada bapanya, daripada datuknya berkata: Amir al-Mukminin a.s berkata: Setiap rezeki adalah secara kebodohan (*humq*), setiap larangan (*al-Hirmaan*) adalah dengan akal dan setiap bala adalah dengan kesabaran.

⁷⁰ Menghinanya.

Apa Yang Allah Telah Berikan kepadaku Adalah Lebih Baik Daripada Apa Yang Dia Telah Mengambilnya Daripadaku.

278. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad bin Abd al-Hamid al-Attar, daripada Yunus bin Ya'qub, daripada Umar saudara lelaki 'Azafir, berkata: Seorang lelaki telah membayar kepadaku enam ratus dirham atau tujuh ratus dirham untuk Abu Abdullah a.s, maka ia berada di dalam dompetku. Apabila aku sampai di al-Hafirah, dompetku telah pecah dan hilang apa yang ada di dalamnya. Aku telah bersetuju dengan gabenor Madinah mengenainya, lalu beliau berkata: Andakah yang dompet kehilangan dan hilang barang-barang di dalamnya? Aku berkata: Ya, maka beliau berkata: Apabila kami sampai di Madinah, maka datanglah kepada kami sehingga aku menggantikannya kepada anda.

Apabila aku sampai di Madinah, maka aku berjumpa dengan Abu Abdullah a.s, beliau a.s berkata: Dompet anda telah pecah dan barang-barang anda telah hilang? Aku berkata: Ya, maka beliau a.s berkata: Apa yang Allah telah berikan kepada anda itu adalah lebih baik daripada apa yang Dia telah mengambilnya daripada anda (*ma a'taa-ka llahu khairun mimma akhaza min-ka*). Sesungguhnya unta betina milik Rasulullah s.a.w telah tersesat, maka orang ramai bercakap mengenai untanya; beliau (s.a.w) menceritakan kepada kita mengenai langit, tetapi beliau (s.a.w) tidak menceritakan kepada kita mengenai unta betinanya yang hilang.

Lantas Jibrail a.s turun kepada Rasulullah s.a.w dan berkata: Wahai Muhammad, sesungguhnya unta betina anda berada di wadi tertentu...muncungnya terbelit di pokok tertentu..., lalu baginda s.a.w menaiki mimbar, memuji Allah dan bersabda: Wahai manusia, kamu telah bercakap banyak mengenai unta betinaku, sesungguhnya apa yang Allah telah berikan kepadaku adalah lebih baik daripada apa yang Dia telah mengambilnya daripadaku (*ma a'taani llahu khairun mima akhaza minni*). Sesungguhnya unta betinaku sedang berada di wadi tertentu...muncungnya terbelit di pokok tertentu.... Lantas orang ramai datang kepadanya, maka mereka mendapatinya sebagaimana dikatakan oleh Rasulullah s.a.w. Kemudian Abu Abdullah a.s berkata: Anda datanglah berjumpa dengan gabenor Madinah, dia akan menunaikan apa yang dia telah janjikan kepada anda. Sesungguhnya ia adalah suatu perkara yang mana Allah telah menyeru anda kepadanya sedang anda tidak meminta daripadanya.

Tiga Perkara Yang Dibenci Oleh Manusia.

279. Sahl, daripada Muhammad bin Abd al-Hamid, daripada Yunus, daripada Syu'aib al-Aqarqufi berkata: Aku telah berkata kepada Abu

Abdullah a.s suatu perkara yang diriwayatkan daripada Abu Dhar r.a bahawa beliau berkata: Tiga perkara yang dibenci oleh manusia, tetapi aku mencintainya. Aku mencintai maut, aku mencintai kefakiran dan aku mencintai bala? Maka Abu Abdullah a.s berkata: Ini tidaklah sebagaimana mereka memahaminya. Sesungguhnya beliau maksudkan dengan maut adalah di dalam ketaatan kepada Allah adalah lebih aku mencintai daripada hidup di dalam kemaksiatan kepada Allah, bala dalam ketaatan kepada Allah adalah lebih aku mencintai daripada kesihatan di dalam kemaksiatan kepada Allah. Kefakiran di dalam ketaatan kepada Allah adalah lebih aku mencintai daripada kekayaan di dalam kemaksiatan kepada Allah.

Aku Melihat Bani Umayyah Menaiki Mimbar-Mimbar [masjid] Dan Turun Darinya.

280. Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad bin Abd al-Hamid, daripada Yunus, daripada Ali bin Isa al-Qamat, daripada bapa saudaranya (*'ammu-hu*) berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Jibrail a.s telah turun kepada Rasulullah s.a.w sedang Rasulullah s.a.w di dalam kesedihan, maka dia berkata: Wahai Rasulullah, kenapa aku melihat anda di dalam kesedihan? Maka baginda s.a.w bersabda: Sesungguhnya aku telah melihat semalam satu mimpi. Jibrail a.s berkata: Apakah yang anda telah melihatnya? Baginda s.a.w bersabda: Aku telah melihat Bani Umayyah sedang menaiki mimbar-mimbar [masjid] dan turun darinya.

Jibrail a.s berkata: Demi Yang telah mengutus anda dengan kebenaran sebagai seorang nabi, aku tidak mengetahui sesuatupun mengenai perkara ini. Lalu dia naik ke langit. Kemudian Allah menurunkan Jibrail a.s dengan beberapa ayat al-Qur'an memberi takziah kepadanya mengenai mimpinya. Firman-Nya di dalam Surah al-Syu'araa'(26): 205-7 *"Maka bagaimana pendapatmu jika kami berikan kepada mereka nikmat hidup bertahun-tahun. Kemudian datang kepada mereka azab yang telah diancamkan kepada mereka, nescaya tidak berguna bagi mereka apa yang mereka selalu menikmatinya"*.

Dan Allah menurunkan firman-Nya di dalam Surah al-Qadar (97): 1-5 *"Sesungguhnya kami telah menurunkannya (al-Qur'an) pada malam al-Qadar. Dan tahukah kamu apakah malam al-Qadra itu? Malam al-Qadar itu lebih baik dari seribu bulan. Pada malam itu turun malaikat-malaikat dan malaikat Jibrail dengan izin Tuhannya untuk mengatur segala urusan. Malam itu (penuh) kesejahteraan sampai terbit fajar"* sebagai tamparan kepada mereka⁷¹. Dan Allah telah menjadikan malam al-Qadar untuk Rasul-Nya lebih baik daripada seribu bulan.

⁷¹ Musuh-musuh Ahlu l-Bait a.s.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Nuur (24): 63 “Maka hendaklah golongan yang menyalahi perintah-Nya takut akan ditimpa fitnah atau ditimpa azab yang pedih”

281. Daripada Muhammad bin Abd al-Hamid, daripada Yunus, daripada ‘Abd al-A’la berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Nuur (24): 63 “Maka hendaklah golongan yang menyalahi perintah-Nya takut akan ditimpa fitnah atau ditimpa azab yang pedih”. Beliau a.s berkata: Fitnah pada agamanya atau kejahatan (*jaraahat*) dan Allah tidak akan memberi pahala kepadanya.

Penyelesaian Kepada Perselisihan.

282. Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad, daripada Yunus, daripada Abd al-A’la berkata: Aku telah berkata kepada Abu Abdullah a.s bahawa Syi’ah anda telah memarahi dan membenci terhadap sebahagian yang lain, sekiranya anda dapat melihat, aku jadikan diriku tebusan anda, pada urusan mereka, maka beliau a.s berkata: Aku bercadang untuk menulis satu surat (kitab) yang mana dua orang daripada mereka tidak akan berselisih faham ke atasku. Aku berkata: Kami tidak berhajat kepadanya hari ini. Kemudian beliau a.s berkata: Ini, Marwan dan Ibn Dhar. Aku telah menyangka bahawa beliau a.s telah menghalangku perkara itu.

Aku telah berdiri di sisinya, lalu aku berjumpa dengan Ismail. Maka aku berkata: Wahai Abu Muhammad, aku telah menyebut kepada bapa anda mengenai perselisihan Syi’ahnya; permusuhan mereka di antara mereka, maka beliau a.s berkata: Aku bercadang untuk menulis surat (kitab) yang mana dua orang daripada mereka tidak akan berselisih faham ke atasku. Maka beliau a.s berkata sebagaimana kata Marwan dan Ibn Dhar. Aku berkata: Ya, beliau a.s berkata: Wahai Abd al-A’la, sesungguhnya bagi kamu ke atas kami sepertilah hak kami di atas kamu. Demi Allah, tidaklah kamu kepada kami dengan hak-hak kami lebih cepat daripada kami kepada kamu.

Kemudian beliau a.s berkata: Aku akan melihat kepadanya. Kemudian beliau a.s berkata: Wahai Abd al-A’la, tidak wajar bagi kaum apabila urusan mereka adalah satu berhadapan seorang lelaki yang mana mereka mengambil (ilmu) daripadanya, kemudian mereka berselisih faham ke atasnya dan tidak menyerahkan urusan mereka kepadanya. Wahai ‘Abd al-A’la, tidak wajar bagi mukmin yang mana saudaranya telah mendahuluinya kepada satu darjat daripada darjat-darjat syurga, lalu menariknya dari tempatnya dan tidak wajar bagi yang belum sampai darjatnya menolak orang lain. Sebaliknya dia minta supaya dikaitkan kepadanya dan memohon istighfar kepada Allah.

Penjelasan Firman Allah Surah Al-Zumar (39): 29 “Allah membuat perumpamaan (iaitu) seorang lelaki (budak) yang dimiliki oleh beberapa orang...”

283. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ibn Mahbub daripada Jamil bin Salih, daripada Abu Khalid al-Kabili, daripada Abu Ja'far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Zumar (39): 29 “Allah membuat perumpamaan (iaitu) seorang lelaki (budak) yang dimiliki oleh beberapa orang yang berserikat yang dalam perselisihan dan seorang budak yang menjadi milik penuh dari seorang lelaki (sahaja); Adakah kedua-dua budak itu sama halnya?”, berkata: Adapun lelaki yang dimiliki oleh beberapa orang yang berserikat yang dalam perselisihan adalah polan yang pertama (Abu Bakr). Golongan yang menentang (Ali a.s) telah mengumpulkan wilayahnya⁷² sedang mereka di dalam soal ini melaknati dan membebaskan diri sesama mereka⁷³.

Adapun lelaki (budak) yang menjadi milik penuh seorang lelaki adalah yang pertama (Abu Bakr) dan penyokongnya. Kemudian beliau a.s berkata: Sesungguhnya Yahudi telah berpecah selepas Musa a.s kepada tujuh puluh satu golongan. Satu golongan ke syurga sementara tujuh puluh golongan ke neraka. Golongan Nasara telah berpecah selepas Isa a.s kepada tujuh puluh dua golongan. Satu golongan ke syurga sementara tujuh puluh satu golongan ke neraka. Dan umat ini telah berpecah selepas Nabinya (s.a.w) kepada tujuh puluh tiga golongan. Tujuh puluh dua golongan ke neraka sementara satu golongan ke syurga⁷⁴. Daripada tujuh puluh tiga golongan tiga belas golongan mengaitkan wilayah kami dan kasih sayang kami. Dua belas golongan daripadanya ke neraka sementara satu golongan ke syurga. Dan enam puluh golongan daripada seluruh manusia adalah ke neraka.

Pemerintahan Batil Itu Panjang Masanya.

284. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Mahbub, daripada Abdullah bin Sinan, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Pemerintahan yang batil (*daulat al-Baatil*) itu panjang masanya dan pemerintahan yang benar (*daulat al-Haq*) pendek masanya.

Kejayaan Syi'ah.

⁷² Abu Bakr

⁷³ Umar telah melaknati Abu Bakr mengenai jawatan khalifah.

⁷⁴ Golongan yang mengikut Imam Dua Belas a.s berdasarkan kepada al-Qur'an dan Sunnah Rasulullah s.a.w.

285. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Mahbub, daripada Ya'qub al-Siraaj berkata: Aku telah berkata kepada Abu Abdullah a.s: Bilakah kejayaan Syi'ah kamu?. Beliau a.s berkata: Apabila anak-anak 'Abbas berselisih faham, kekuasaan mereka menjadi lemah. Orang lain tamak kepada mereka. Arab meninggalkan keangkuhannya. Apabila seseorang menggalakkan orang lain melakukannya, terserlahnya seorang dari Syam, datangnya seorang dari Yaman, bergerakinya al-Hasani dan keluarnya *Sahib hadha al-Amr* (Imam) dari Madinah ke Makkah dengan warisan Rasulullah s.a.w. Maka aku berkata: Apakah warisan Rasulullah (s.a.w)?

Beliau a.s berkata: Pedang Rasulullah, baju besinya, burdahnyanya (kain selimut), tongkatnya, serbannya, benderanya, kain pembalutnya (luka) dan pelanannya sehingga beliau tinggal di Makkah. Kemudian beliau mengeluarkan pedang dari sarungnya, memakai baju besi, mengibarkan bendera, burdah, serban dan memegang tongkat di tangannya. Kemudian beliau memohon izin daripada Allah untuk keterampilannya. Lantaran itu, beberapa orang *mawaalinya* muncul, maka datanglah al-Hasani. Lalu diceritakan kepadanya berita, lantas beliau keluar. Kemudian ahli Makkah menyerbunya, lalu membunuhnya. Kemudian mereka mengirinkan kepalanya ke Syam. Di kala itu zahirlah *Sahib al-Zaman*, lalu orang ramai memberi baiah kepadanya dan mengikutnya.

Allah Melaknati Abu Al-Khattab.

286. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Mahbub, daripada Malik bin 'Atiyyah, daripada beberapa sahabat Abu Abdullah a.s berkata: Abu Abdullah a.s telah keluar kepada kami di dalam keadaan marah, maka beliau a.s berkata: Sesungguhnya aku baru saja keluar untuk satu hajat, lalu seorang berkulit hitam Madinah melintasiku dan berkata: *Labbai-ka* wahai Ja'far bin Muhammad *labbai-ka*, maka aku kembali ke rumahku kerana takut kepada apa yang diucapkan kepadaku sehingga aku sujud pada tempat sujudku kepada Tuhanku dan aku menutupi mukaku dengan debu.

Aku merendahkan diriku dan membersihkan diriku dari ucapannya kepadaku. Sekiranya Isa bin Maryam melampaui apa yang telah difirmankan oleh Allah kepadanya, nescaya beliau a.s telah menjadi pekak yang mana beliau a.s tidak akan mendengar selepasnya selama-lamanya. Beliau a.s telah menjadi buta yang mana beliau a.s tidak akan melihat selepasnya selama-lamanya. Beliau a.s telah menjadi bisu yang mana beliau a.s tidak akan bercakap selepasnya selama-lamanya.

Kemudian Abu Abdullah a.s berkata: Allah melaknati Abu al-Khattab dan membunuhnya dengan besi.

Manusia Ada Tiga Jenis.

287. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Mahbub, daripada Jahm bin Abu Jahimah, daripada sebahagian daripada *mawaali* Abu al-Hasan a.s berkata: Seorang lelaki daripada Quraisy telah berada di sisi Abu al-Hasan Musa a.s, maka dia mulai menyebut Quraisy dan Arab. Lalu Abu al-Hasan berkata kepadanya: Tinggalkan ini, manusia ada tiga jenis: Arab, *Maula* dan *Ilaj* (darjah bawahan). Maka kami adalah Arab, Syi'ah kami adalah *mawaali*. Sesiapa yang tidak seumpama kami di atasnya, maka dia adalah *'ilaj*. Lelaki Quraisy itu berkata: Anda berkata sedemikian, wahai Abu al-Hasan, di manakah kemegahan Quraisy dan Arab? Abu al-Hasan a.s berkata: Ia adalah sebagaimana aku telah katakan kepada anda.

Apa Yang Akan Dilakukan Oleh Al-Qaim A.S Kepada Nawasib.

288. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Mahbub, daripada al-Ahwal, daripada Salam bin al-Mustanir berkata: Aku telah mendengar Abu Ja'far a.s berkata: Apabila al-Qaim datang, maka beliau a.s membentangkan iman ke atas setiap *nasibi* sama ada dia mempunyai iman yang sebenar atau pun tidak (*idhaa qaama al-Qaaim 'aradha al-Imaan 'alaa kulli naasibin fa-in dakhala fi-hi bi-haqiqatin*). Jika tidak, maka beliau a.s akan memenggalkan kepalanya atau dia (*nasibi*) menunaikan jizyah sebagaimana ditunaikan pada hari ini oleh ahli Dhimmah (*wa illa dharaba 'unqa-hu au yuaddia al-Jaziyyata kamaa yuaddii-haa al-Yaim ahlu al-Zimmati*). Beliau perketatkan ke atas pergerakan mereka, lalu mengeluarkan mereka dari bandar-bandar ke kampung-kampung.

Alangkah Banyaknya Percakapan Dan Alangkah Sedikitnya Amalan.

289. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Ali bin Muhammad bin Sa'id, daripada Muhammad bin Muslim bin Abu Salmah, daripada Muhammad bin Sa'id bin Ghazwaan, daripada Muhammad Ibn Bannan, daripada Abu Maryam, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Bapaku telah berkata kepadaku pada suatu hari dan di sisinya para sahabatnya: Siapakah di kalangan kamu yang baik jiwanya supaya memegang bara api di tapak tangannya sehingga ia padam?

Mereka tercengang dan menahan diri mereka dari melakukannya. Akupun berdiri dan berkata: Wahai bapaku, adakah anda menyuruhku supaya melakukannya? Maka beliau a.s berkata: Bukan anda yang aku

maksudkan, kerana anda adalah daripadaku dan aku adalah daripada anda, malah merekalah yang aku maksudkannya. Beliau a.s telah mengulanginya sebanyak tiga kali. Kemudian beliau a.s berkata: Alangkah banyaknya percakapan dan alangkah sedikitnya amalan. Sesungguhnya ahli amal itu sedikit. Sesungguhnya aku mengetahui ahli amal dan ahli percakapan semuanya.

Ini bukanlah daripada kami dengan sengaja ke atas kamu, malah kami menguji berita-berita kamu dan kami menulis *athar-athar* kamu. Kemudian Abu Maryam berkata: Demi Allah, seolah-olah bumi bergoncang kerana malu dengan apa yang dikatakan olehnya a.s sehingga aku melihat kepada seorang lelaki daripada mereka menahan dari berpeluh tanpa mengangkat dua matanya dari bumi. Manakala beliau a.s melihat mereka sedemikian, maka beliau a.s berkata: *Rahimakumu llahu*, aku tidak mahu melainkan kebaikan. Sesungguhnya syurga mempunyai beberapa darjat. Maka darjat ahli amalan tidak dapat dicapai oleh ahli percakapan dan darjat ahli percakapan tidak dapat dicapai oleh selain daripada mereka. Abu Maryam berkata: Seolah-olah mereka terlepas dari ikatan.

Syi'ah Ali Adalah Orang Yang Membenarkan Kata-Katanya Dengan Amalannya.

290. Dengan sanad-sanad ini, daripada Muhammad bin Sulaiman, daripada Ibrahim bin Abdullah al-Sufi berkata: Musa bin Bakr al-Wasiti berkata: Abu al-Hasan a.s telah berkata kepadaku: Jika aku menilai Syi'ahku, aku tidak mendapati mereka melainkan pada nama sahaja (*lau mayyaz-tu Syii'atii lam ajid-hum illa waasifatan*). Jika aku menguji mereka, nescaya aku tidak mendapati mereka melainkan di dalam keadaan murtad ⁷⁵(*la-ma wajad-tu-hum illa murtaddiin*). Jika aku memeriksa mereka dengan teliti, nescaya seorangpun tidak akan terlepas di dalam seribu (*lau tamahhas-tu-hum la-ma khalasa min al-Alafi waahidun*). Jika aku menapis mereka, nescaya tidak seorangpun daripada mereka tinggal selain daripada apa yang ada padaku, sesungguhnya mereka masih duduk di atas bangku-bangku, mereka berkata: Kami adalah Syi'ah Ali. Sesungguhnya Syi'ah Ali adalah orang yang amalannya membenarkan kata-katanya.

Kisah Kecekanan Maryam, Yusuf Dan Ayyub A.S.

291. Hamid bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Muhammad al-Kindi, daripada Ahmad Ibn al-Hasan al-Maithami daripada Abban bin Uthman, daripada Abd al-A'la *maula* keluarga Saam berkata: Aku telah

⁷⁵ Tanpa amalan.

mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Dibawa datang seorang wanita cantik pada hari Kiamat yang telah menerima fitnah kerana kecantikannya, maka dia berkata: Wahai Tuhanku, Engkau telah memperelokkan kejadianku sehingga aku telah berjumpa dengan apa yang aku telah jumpa, lalu dibawa Maryam kepadanya dan dikatakan kepadanya: Adakah anda yang lebih cantik atau ini?

Sesungguhnya kami telah memperelokkannya, tetapi beliau tidak menimbulkan fitnah. Dan dibawa datang seorang lelaki yang kacak yang telah mempersonakan kekacakannya dan berkata: Wahai Tuhanku, Engkau telah memperelokkan kejadianku sehingga aku telah berjumpa dengan wanita wanita yang aku telah jumpa. Lalu dibawa datang dengan Yusuf a.s dan dikatakan kepadanya: Anda lebih kacak atau ini? Maka kami telah memperelokkannya, tetapi beliau tidak menimbulkan fitnah. Dan dibawa datang seorang lelaki yang terkena bala disebabkan fitnah, maka beliau berkata: Wahai Tuhanku, Engkau telah menguatkan bala ke atasku sehingga aku difitnahkan. Lalu dibawa datang dengan Ayyub a.s dan dikatakan kepadanya: Adakah bala anda lebih berat atau bala ini? Sesungguhnya Ayyub a.s telah dikenakan bala, tetapi beliau a.s tidak menimbulkan fitnah.

Duduk Di Tempat Tertentu Dan Bercakap Apa Yang Kamu Mahu.

292. Dengan sanad-sanad ini, daripada Abban bin Uthman, daripada Ismail al-Basri berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Kamu duduk pada tempat tertentu, lalu kamu bercakap apa yang kamu mahu dan kamu melepaskan diri kamu daripada siapa yang kamu mahu dan mewalikan siapa yang kamu mahu? Aku berkata: Ya, maka beliau a.s berkata: Itulah kehidupan.

Allah Memberi Rahmat Kepada Orang Yang Membuatkan Kami Dicintai Oleh Orang Ramai.

293. Hamid bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Muhammad, daripada Wahib bin Hafs daripada Abu Basir berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Allah memberi rahmat kepada orang yang membuatkan kami dicintai oleh orang ramai (*rahima llahu 'abdan habbaba-naa ilaa al-Naasi*) dan tidak membuatkan kami dibenci oleh mereka (*wa lam yubghidh-naa ilai-him*). Demi Allah, sekiranya mereka meriwayatkan kebaikan percakapan kami, nescaya mereka lebih dimuliakan dan tiada seorangpun yang mampu mengaitkan sesuatu dengan mereka, tetapi seorang daripada mereka mungkin mendengar percakapan (*al-Kalimat*) tertentu, lalu dia merendah-rendahkannya⁷⁶.

⁷⁶ Dakwah kepada orang ramai dengan bijaksana.

Penjelasan Mengenai Firman Allah Surah al-Mu'minuun (23): 60 “*Dan golongan yang memberikan apa yang mereka berikan, dengan hati yang takut*”

294. Wahib daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s, berkata: Aku telah bertanya beliau a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Mu'minuun (23): 60 “*Dan golongan yang memberikan apa yang mereka berikan, dengan hati yang takut*”, maka beliau a.s berkata: Iaitu syafaat mereka dan harapan mereka. Mereka khuatir amalan mereka ditolak jika mereka tidak mentaati Allah dan mengharapkan supaya Dia menerima mereka.

Orang Yang Sesat Ada Pengikutnya.

295. Wahib bin Hafs, daripada Abu Basir berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Tiada seorang hamba yang menyeru kepada kesesatan melainkan dia akan mendapati orang yang mengikutnya.

Layanan Yang Sama.

296. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Abdullah bin al-Salt daripada seorang lelaki dari penduduk Balkh berkata: Aku telah berada bersama al-Ridha a.s di dalam perjalanannya ke Khurasan, maka beliau a.s pada suatu hari telah menyeru satu hidangan untuknya. Lalu beliau a.s mengumpulkan *mawaalinya* daripada Sudan dan lain-lain untuk makan bersamanya pada satu hidangan, maka aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, bagaimana jika anda mengasingkan satu hidangan untuk mereka? Maka beliau a.s berkata: Sesungguhnya Allah adalah Satu, ibu adalah satu, bapa adalah satu dan balasan adalah dengan amalan.

Tabiat Jisim.

297. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Sinan berkata: Aku telah mendengar Abu al-Hasan berkata: Tabiat jisim adalah empat: Di antaranya udara yang mana jiwa tidak akan hidup melainkan dengannya. Nafasnya mengeluarkan penyakit dan kotoran dari badan. Bumi yang melahirkan kekeringan dan kepanasan. Makanan yang mana melahirkan darah. Kemudian ia mengalir ke tali perut, lalu mengisarnya sehingga ia menjadi lembut. Kemudian menapisnya dan membersihkan darah, memendapkan hampas dan air, kemudian melahirkan air liur.

Pengertian Jazaaka llahu khairan.

298. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada al-Husain bin Yazid al-Naufali daripada al-Husain bin A'yan saudara Malik bin A'yan berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai kata-kata seorang lelaki kepada seorang lelaki: *Jazaaka llahu khairan*, apakah yang dimaksudkan dengannya?

Maka Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya *khairan* adalah nama sungai di syurga yang keluar dari *al-Kauthar* dan *al-Kauthar* pula keluar dari tiang 'Arasy. Di atasnya tempat tinggal para wasi dan Syi'ah mereka. Dan di atas dua tebing sungainya bidadari-bidadari yang sentiasa bertambah. Setiap kali seorang bidadari dipetik, maka bilangannya akan bertambah. Firman Allah di dalam Surah al-Rahmaan (55); 70 "*Di dalam syurga-syurga itu ada bidadari-bidadari yang baik-baik lagi cantik-cantik*". Justeru jika seorang lelaki berkata kepada sahabatnya: *Jazaaka llahu khairan*, maka apa yang dimaksudkannya adalah tempat-tempat tinggal yang disediakan oleh Allah kepada golongan yang menjadi pilihan-Nya.

Satu Sungai Dua Tebingnya Adalah Bidadari-Bidadari.

299. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Abu 'Umair, daripada al-Husain bin Uthman, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya di syurga ada satu sungai yang mana dua tebingnya adalah bidadari-bidadari yang sentiasa bertambah. Apabila mukmin melalui salah seorang daripada mereka dan dia mengagumkannya, maka dia memetikinya, lantas Allah menambahkan bilangannya.

Hadis Mengenai Kubah-Kubah (Bumbung)

300. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada al-Wasya', daripada Abdullah bin Sinan, daripada Abu Hamzah berkata: Abu Ja'far as telah berkata kepadaku: Pada suatu malam aku berada di sisinya, beliau a.s telah melihat kepada langit, lalu berkata: Wahai Abu Hamzah, ini adalah kubah bapa kita Adam a.s dan sesungguhnya Allah a.w telah menyempurnakan tiga puluh sembilan kubah padanya makhluk yang tidak pernah menderhakai Allah sekalipun sekelip mata.

Kubah Adam A.S

301. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Abu Yahya al-Wasiti, daripada 'Ajalan Abu Salih berkata: Seorang lelaki telah berjumpa dengan Abu Abdullah a.s, maka dia berkata kepadanya: Aku

jadikan diriku tebusan anda, inikah kubah Adam a.s? Beliau a.s berkata: Ya, bagi Allah kubah-kubah yang banyak. Sesungguhnya di sebalik maghrib (barat) kamu ini terdapat tiga puluh sembilan maghrib, bumi putih dipenuhi makhluk yang mana mereka mengambil daripada cahayanya. Mereka tidak pernah menderhakai Allah sekalipun sekali mata, mereka tidak mengetahui sama ada Adam telah diciptakan ataupun tidak, tetapi mereka melepaskan diri mereka (*yubri'uun*) daripada polan (Abu Bakr) dan polan (Umar).

Pelepasan Diri Daripada Takbur.

302. Ali bin Muhammad, daripada Salih bin Abu Hammad, daripada Yahya bin al-Mubarak, daripada Abdullah bin Jabalah, daripada Ishaq bin 'Ammar, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesiapa yang membaiki kasutnya, mengangkat kainnya dan membawa barang-barangnya, maka dia telah melepaskan dirinya daripada takbur.

Pelepasan Diri Daripada Kata-Kata Sahabat Abu Al-Khattab Oleh Abu Abdullah A.S.

303. Daripadanya, daripada Salih, daripada Muhammad bin Auramah, daripada Ibn Sinan, daripada al-Mufadhdhal bin Umar berkata: Aku dan al-Qasim adalah rakan kongsi, Najm bin Hatim dan Salih bin Sahl di Madinah, lalu kami berdialog mengenai ketuhanan (*al-Rabubiyah*). Sebahagian kami berkata kepada sebahagian yang lain: Apakah yang kamu lakukan dengan ini, kami adalah hampir kepadanya⁷⁷, tiada di kalangan kami *taqiyyah*, marilah kita pergi kepadanya. Demi Allah, kami belum sampai di pintu, beliau a.s telah keluar kepada kami tanpa kasut dan kain di atas bahunya. Setiap rambut di kepalanya berdiri sambil berkata: Tidak, tidak, wahai Mufadhdhal, wahai Qasim, wahai Najm, tidak, tidak, “ *Maha Suci Allah, malah mereka adalah hamba-hamba yang dimuliakan. Mereka itu tidak mendahuluiNya dengan perkataan dan mereka mengerjakan perintahNya*” Surah al-Anbiyaa' (21): 26-7.

Pembantu Iblis Bernama Tamrih.

304. Daripadanya, daripada Salih, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Abban bin Uthman, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya bagi Iblis pembantu bernama Tamrih. Apabila datang waktu malam, maka dia memenuhi [ruang] di antara timur dan barat.

⁷⁷ Abu Abdullah a.s.

Mengenai Cicak Dan Pertukaran Bentuk.

305. Daripadanya, daripada Salih, daripada al-Wasya', daripada Kiram, daripada Abdullah bin Talhah berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai cicak (*al-Wazagh*), maka beliau a.s berkata: Kotor, pertukaran bentuk telah berlaku (*rijsun wa huawa maskhun*). Apabila anda membunuhnya, maka mandilah (hadas). Kemudian beliau a.s berkata: Sesungguhnya bapaku telah duduk di dalam bilik bersamanya seorang lelaki yang sedang bercakap kepadanya, tiba-tiba seekor cicak menjelir lidahnya, maka bapaku berkata kepada lelaki itu: Adakah anda mengetahui apa yang dikatakan oleh cicak itu? Lelaki itu berkata: Aku tidak mengetahui apa yang dikatakan olehnya. Beliau a.s berkata: Cicak berkata: Demi Allah, jika kamu menyebut Uthman dengan cacian, nescaya aku akan mencaci Ali sehingga dia pergi dari sini.

Bapaku berkata: Tidak mati seorangpun daripada Bani Umayyah melainkan ditukar bentuknya kepada cicak (*laisa yamuutu min Bani Umayyati mayyitun illa musikha wazghan*). Sesungguhnya Abd al-Malik bin Marwan di saat kematiannya ditukar kepada seekor cicak (*musikha wazghan*). Aku dan anaknya berada di sisinya. Manakala mereka kehilangannya, maka ia menjadi isu yang besar kepada mereka, mereka tidak mengetahui apa yang mereka akan melakukannya. Kemudian mereka bersetuju mengambil batang kurma, lalu mereka membuatnya seperti bentuk seorang lelaki. Mereka telah melakukannya. Mereka memakaikan batang kurma itu dengan baju besi. Kemudian mereka melipatkannya pada kapannya. Tiada seorangpun yang melihatnya melainkan aku dan anak lelakinya.

Muhammad (s.a.w) Sebagai Rahmat Dan Al-Qaim A.S Sebagai Membalas Dendam.

306. Daripadanya, daripada Salih, daripada Muhammad bin Abdullah bin Mihran, daripada Abd al-Malik bin Basyir, daripada 'Uthaim bin Sulaiman, daripada Mu'awiyah bin 'Ammar, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Apabila seorang daripada kamu mengangan-angankan al-Qaim, maka hendaklah dia mengangan-angankannya di dalam sihat afiat. Sesungguhnya Allah telah mengutus Muhammad (s.a.w) sebagai rahmat dan akan mengutus al-Qaim sebagai membalas dendam (*nuqmat*).

Al-Hasan Dan Al-Husain Menyerupai Musa Bin Imran A.S.

307. Daripadanya, daripada Salih, daripada Muhammad bin Abdullah, daripada Abd al-Malik bin Basyir, daripada Abu al-Hasan yang

pertama a.s berkata: Al-Hasan a.s adalah orang yang paling menyerupai Musa bin Imran di antara kepalanya dan pusatnya. Dan sesungguhnya al-Husain a.s adalah orang yang paling menyerupai Musa bin Imran di antara pusatnya dan kakinya.

Ukuran Adam A.S.

308. Ali bin Ibrahim daripada bapanya, daripada al-Hasan bin Mahbub, daripada Muqatil bin Sulaiman berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s berapakah panjang Adam a.s ketika beliau turun ke bumi dan berapakah pula panjang Hawa? Beliau a.s berkata: Kami telah mendapati di dalam kitab Ali bin Abu Talib a.s bahawa Allah manakala menurunkan Adam dan isterinya Hawa' a.s ke bumi, maka dua kakinya di bukit al-Safa dan kepalanya di ufuk langit. Adam a.s telah mengadu kepada Allah mengenai kepanasan matahari yang mengenanya. Lalu Allah memberitahu Jibrail a.s bahawa Adam telah mengadu mengenai kepanasan matahari yang mengenainya. Lantas dia mengelipkan matanya dengan satu kelipan, maka panjangnya menjadi tujuh puluh hasta dengan ukuran lengannya. Dan dia mengelipkan Hawa' dengan satu kelipan, maka panjangnya menjadi tiga puluh lima hasta dengan ukuran lengannya.

Mengenai Seorang Lelaki Yang Bapanya Ditawan Pada Masa Jahiliyah.

309. Daripadanya, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Abu Ayyub, daripada al-Harith bin al-Mughirah berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai seorang lelaki yang mana bapanya telah ditawan pada masa Jahiliyah, tetapi dia tidak mengetahui apa yang telah berlaku kepada bapanya pada masa Jahiliyah melainkan selepas dia dilahirkan sebagai seorang hamba di dalam Islam dan dimerdekakan? Abu Abdullah a.s berkata: Hendaklah dia dinasabkan kepada bapa-bapanya yang menjadi hamba di dalam Islam. Kemudian dia dihitung daripada kabilah yang mana bapanya ditawan padanya jika bapanya terkenal pada mereka; dia mewarisi mereka atau mereka mewarisinya.

Tiga Sifat Untuk Mukmin.

310. Ibn Mahbub, daripada Abu Ayyub, daripada Abd al-Mu'min al-Ansari, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah memberi mukmin tiga sifat: Kemuliaan di dunia dan akhirat, keuntungan di dunia dan di akhirat dan kehebatan pada dada golongan yang zalim.

Tiga Kemegahan Mukmin.

311. Ibn Mahbub, daripada Abdullah bin Sinan berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Tiga kemegahan mukmin dan perhiasannya di dunia dan di akhirat: Solat pada akhir malam, putus harapannya terhadap apa yang dimiliki oleh orang ramai dan mewalikan Imam daripada keluarga Muhammad (s.a.w). Dan tiga makhluk yang paling jahat yang mana mereka diuji dengan makhluk yang paling baik: Abu Sufyan adalah seorang di kalangan mereka; dia telah memerangi Rasulullah s.a.w dan memusuhinya, Mu'awiyah telah memerangi Ali a.s dan memusuhinya dan Yazid bin Mu'awiyah *l'ana-hu llahu*; telah memerangi al-Husain bin Ali dan memusuhinya sehingga dia membunuhnya.

Tiada Kemuliaan Bagi Quraisy Dan Arab Melainkan Dengan Tawaduk.

312. Ibn Mahbub, daripada Malik bin 'Atiyyah, daripada Abu Hamzah al-Thumali, daripada Ali bin al-Husain a.s berkata: Tiada kemuliaan bagi Quraisy dan Arab melainkan dengan tawaduk, tiada kemuliaan melainkan dengan takwa, tiada amalan melainkan dengan niat, tiada ibadat melainkan dengan kefahaman. Sesungguhnya orang yang paling dimurkai Allah adalah orang yang mengikut Imam, tetapi tidak mengikut amalannya.

Hadis Mengenai Yazid Bin Mu'awiyah Laknatullah Dan Ali Bin Al-Husain A.S.

313. Ibn Mahbub, daripada Abu Ayyub, daripada Barid bin Mu'awiyah berkata: Aku telah mendengar Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya Yazid bin Mu'awiyah telah memasuki Madinah di dalam perjalanannya ke haji. Lalu dia mengutus kepada seorang lelaki Quraisy, lalu dia mendatangnya. Maka Yazid berkata kepadanya: Adakah anda mengakui bahawa anda adalah hamba kepadaku; jika aku mahu, aku menjual anda dan jika aku mahu aku menjadikan anda hambaku.

Maka lelaki itu berkata kepadanya: Demi Allah, wahai Yazid, anda bukanlah lebih mulia daripadaku pada Quraisy dari segi keturunan, bapa anda bukanlah lebih baik daripada bapaku pada masa Jahiliyah dan Islam, anda bukanlah lebih baik daripadaku dari segi agama dan anda tiada yang lebih baik daripadaku, bagaimana aku mengakui anda apa yang anda minta? Maka Yazid berkata kepadanya: Jika anda tidak mengakuiku, nescaya aku membunuh anda. Maka lelaki itu berkata kepadanya: Pembunuhanku tidaklah lebih besar dari pembunuhan al-Husain bin Ali a.s; anak lelaki Rasulullah s.a.w. Kemudian Yazid memerintahkan supaya lelaki itu dibunuh, lalu dia dibunuh.

Kemudian dia mengutus kepada Ali bin al-Husain a.s dan berkata kepadanya sebagaimana kata-katanya kepada lelaki Quraisy tadi. Maka Ali bin al-Husain a.s berkata kepadanya: Adakah anda berpendapat jika aku tidak mengakui anda bahawa anda akan membunuhku sebagaimana anda telah membunuh seorang lelaki kelmarin? Maka Yazid *la'ana-hu llahu* berkata: Ya, maka Ali bin al-Husain a.s berkata kepadanya: Sesungguhnya aku telah mengakui anda sebagai seorang hamba yang dipaksa, maka jika anda mahu, maka anda tahanlah dan jika anda mahu, maka anda juallah. Yazid *la'ana-hu llahu* telah berkata kepadanya: Adalah lebih baik bagi anda bahawa aku menjaga darah anda, kerana ia tidak akan mengurangkan anda dari kemuliaan anda.

Nasibi Dan Zaidi Adalah Sama.

314. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Ali bin Muhammad bin Sa'id, daripada Muhammad bin Salim bin Abu Salmah, daripada Muhammad bin Sa'id daripada Ghazwan berkata: Abdullah bin al-Mughirah telah memberitahuku berkata: Aku telah berkata kepada Abu al-Hasan a.s: Sesungguhnya bagiku dua orang jiran, seorang daripadanya *nasibi* dan seorang lagi adalah *zaidi*, aku pasti akan bergaul dengan mereka, maka siapakah yang aku akan bergaul? Maka beliau a.s berkata: Mereka berdua adalah sama (*humaa sayyaan*), sesiapa yang telah membohongi satu ayat daripada Kitab Allah, maka sesungguhnya dia telah meninggalkan Islam di belakangnya dan dialah pembohong kepada semua al-Qur'an, para nabi dan para rasul. Kemudian beliau a.s berkata: Sesungguhnya *nasibi* ini menentang anda (*nasaba la-ka*) dan *zaidi* ini menentang kami (*nasaba la-na*).

BAHAGIAN KELAPAN

Sesiapa Yang Menghadiri Majlis Seorang Imam Dicela, Ibadat Tidak Diterima Melainkan Mengakui Wilayah Mereka A.S, Allah Tidak Menerima Ibadat Haji Melainkan Daripada Kamu Dan Lain-lain.

Sesiapa Yang Menghadiri Majlis Seorang Imam Dicela.

315. Muhammad bin Sa'id berkata: Al-Qasim bin 'Urwah telah memberitahuku daripada 'Ubaid bin Zararah, daripada bapanya, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesiapa yang menghadiri majlis seorang Imam daripada para Imam dicela sedangkan dia mampu mengatasinya (*man qa'ada fi majlisin yusabbu fii-hi imam min al-A'immati*), tetapi dia tidak melakukannya (*yaqdiru 'ala al-Intisaaq*), maka Allah akan memakaikannya pakaian kehinaan di dunia dan akan mengazabkannya di akhirat (*albasa-hu llahu a.w al-Dhulla fi al-Dunya wa 'azzaba-hu fii al-Akhirati*) serta menarik balik kebaikan makrifat kami daripadanya (*wa salaba-hu saalah ma manna bi-hi 'alai-hi min ma'rifati-naa*).

Ibadat Tidak Diterima Melainkan Mengakui Wilayah Mereka A.S.

316. Abu Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Abd al-Jabbar, daripada Ibn Fadhdhal daripada Ibrahim anak saudara lelaki kepada

Abu Syabl berkata: Abu Abdullah a.s mulai berkata kepadaku: Kamu telah mencintai kami sedangkan orang ramai telah membenci kami. Kamu telah membenarkan kami sedangkan orang ramai telah membohongi kami. Kamu telah mengadakan silaturahmi dengan kami sedangkan orang ramai memandang sepi kepada kami. Justeru Allah menjadikan kehidupan kamu kehidupan kami, kematian kamu kematian kami.

Demi Allah, antara lelaki dan ketenangan yang akan didapatinya adalah apabila nyawanya sampai ke tempat ini-Beliau a.s telah memberi isyarat dengan tangannya kepada halkumnya. Kemudian beliau a.s mengulangnya. Beliau a.s tidak reda sehingga beliau a.s bersumpah kepadaku dan berkata: Demi Allah, tiada tuhan melainkan Dia bahawa bapaku Muhammad bin Ali a.s telah memberitahuku mengenai perkara itu, wahai Abu Syabl, tidakkah kamu reda bahawa kamu mengerjakan solat dan mereka mengerjakan solat, maka Dia menerima solat kamu dan tidak menerima solat mereka.

Tidakkah kamu reda bahawa kamu menunaikan zakat dan mereka menunaikan zakat, maka Dia menerima zakat kamu dan menolak zakat mereka. Tidakkah kamu reda bahawa kamu mengerjakan haji dan mereka mengerjakan haji, maka Allah menerima haji kamu dan tidak menerima haji mereka. Demi Allah, solat tidak akan diterima melainkan daripada kamu (*ma tuqbalu al-salatu illa min-kum*), zakat tidak akan diterima melainkan daripada kamu (*wala al-zakaatu illa min-kum*), haji tidak akan diterima melainkan daripada kamu (*wala al-Hajj illa min-kum*).

Maka bertakwalah kamu kepada Allah, kerana kamu di dalam gencatan senjata (*hudnah*) dan tunailah amanah. Apabila orang ramai dinilai, maka setiap kaum mengikut hawa nafsu mereka, tetapi kamu mengikut kebenaran selama kamu mentaati kami. Tidakkah para hakim, pemerintah dan golongan yang mempunyai masalah daripada mereka? Aku berkata: Ya, beliau a.s berkata: Kamu tidak mampu mengikut semua manusia, kerana mereka mengambil (pendapat) di sana sini sedangkan kamu mengambil (hukum) daripada Allah. Sesungguhnya Allah telah memilih daripada hamba-hamba-Nya Muhammad (s.a.w), maka kamu telah memilih orang yang telah dipilih oleh Allah. Bertakwalah kepada Allah, tunailah amanah kepada yang berkulit hitam atau yang berkulit putih sama ada dia seorang dari Haruriyyah⁷⁸ atau seorang dari Syam⁷⁹.

Riwayat Yang Sama.

⁷⁸ Seorang Khawarij.

⁷⁹ Penyokong Bani Umayyah.

317. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Ibrahim bin Saudara lelaki Abu Syabl, daripada Abu Abdullah a.s [meriwayatkan] seumpamanya.

Allah Tidak Menerima Ibadat Haji Melainkan Daripada Kamu.

318. Sahl bin Ziyad, daripada Muhammad bin Sinan, daripada Hammad bin Abu Talhah daripada Mu'adh bin Kathir berkata: Aku telah melihat kepada al-Mauqif dan orang ramai bertambah padanya, maka aku mendekati Abu Abdullah a.s. dan berkata kepadanya: Sesungguhnya ahli al-Mauqif adalah ramai. Lalu Abu Abdullah a.s mengalihkan pandangannya ke arah mereka sambil berkata: Buih yang didatangi ombak dari setiap tempat, tidak, demi Allah, haji hanya untuk kamu (*la, wa llahi, ma al-Hajj illa la-kum*), tidak, demi Allah, Allah tidak akan menerima haji melainkan daripada kamu (*la, wa llahi, ma yataqabbalu llahu illa min-kum*).

Hadis Mengenai Ummu Khalid, Abu Basir Dan Kathir Al-Nuwa.

319. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada al-Hasan Ibn Ali al-Wasya', daripada Abban bin Uthman, daripada Abu Basir berkata: Aku telah duduk di sisi Abu Abdullah a.s, tiba-tiba Ummu Khalid yang telah didahului oleh Yusuf bin Umar, meminta izin kepada Abu Abdullah a.s. Maka beliau a.s berkata: Adakah anda mahu mendengar percakapannya? Maka aku berkata: Ya, maka beliau a.s berkata: Sekarang aku izinnya masuk. Abu Abdullah a.s telah menjemput aku duduk bersamanya di atas bangku. Kemudian Ummu khalid masuk. Kemudian dia bercakap, tiba-tiba dia seorang wanita yang pandai bercakap, lalu dia bertanya Abu Abdullah a.s mengenai mereka berdua (Abu Bakr dan Umar), maka beliau a.s berkata kepadanya: Anda mahu mewalikan mereka berdua?

Ummu Khalid berkata: Aku akan berkata kepada Tuhanku apabila aku berjumpa dengan-Nya bahawa sesungguhnya anda telah menyuruhku mewalikan mereka berdua. Beliau a.s berkata: Ya, Ummu Khalid berkata: Sesungguhnya orang yang bersama anda di atas bangku menyuruhku supaya melepaskan diriku (*al-Baraa'ah*) daripada mereka berdua dan Kathir al-Nuwa menyuruhku supaya mewalikan mereka berdua, maka mana satu yang lebih baik dan lebih anda sukai? Beliau a.s berkata: Ini, demi Allah, lebih aku sukai daripada Kathir al-Nuwa dan para sahabatnya, sesungguhnya orang ini berhujah dan berkata: "*Sesiapa yang tidak memutuskan menurut apa yang diturunkan Allah, maka mereka itu adalah golongan yang kafir*" "*Sesiapa yang tidak memutuskan menurut apa yang diturunkan Allah, maka mereka itu adalah golongan yang zalim*" "*Sesiapa yang tidak memutuskan menurut apa yang*

diturunkan Allah, maka mereka itu adalah golongan yang fasik” Surah al-Maa’dah (5): 44, 45, 47.

Hadis Mengenai Fatimah A.S Semasa Ali A.S Dipaksa keluar Dari Rumahnya.

320. Daripadanya, daripada al-Mu’alla, daripada al-Hasan, daripada Abban, daripada Abu Hasyim berkata: Apabila Ali a.s dikeluarkan, Fatimah a.s keluar di dalam keadaan meletakkan baju Rasulullah s.a.w di atas kepalanya, memegang dua tangan dua anak lelaki sambil berkata: Apakah kaitan aku dan anda, wahai Abu Bakr, anda mahu menjadikan dua anak lelakiku yatim dan aku seorang janda, demi Allah, jika ia bukan suatu kejahatan, nescaya aku menguraikan rambutku dan aku melaung kepada Tuhanku. Maka seorang lelaki daripada mereka berkata: Anda tidak mahu ke tahap ini, kemudian aku memegang tangannya, lalu aku pergi dengannya.

Kekeramatan Fatimah A.S.

321. Abban, daripada Ali bin Abd al-‘Aziz, daripada Abd al-Hamid al-Taa’i, daripada Abu Ja’far a.s berkata: Demi Allah, jika beliau a.s (Fatimah a.s) menguraikan rambutnya, nescaya mereka semuanya mati.

Kedudukan Anak Zina Terhenti Di Atas Amalannya.

322. Abban, daripada Abu Ya’fur berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya anak zina jika dia melakukan kebaikan akan dibalas dengan kebaikan dan jika dia melakukan kejahatan akan dibalas dengan kejahatan.

Marwan Dan Bapanya Dipanggil Dengan Cicak (Al-Wazagh).

323. Abban, daripada Abd al-Rahman bin Abi Abdullah berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w telah keluar dari biliknya sementara Marwan dan bapanya sedang mencuri dengar percakapannya, maka beliau a.s berkata: Cicak anak lelaki cicak (*al-Wazagh ibn al-Wazagh*). Abu Abdullah a.s berkata: Semenjak hari itu, mereka melihat bahawa cicak mendengar percakapan [manusia].

Hadis ‘Aisyah Bersama Rasulullah S.A.W Mengenai Marwan.

324. Abban, daripada Zararah berkata: Aku telah mendengar Abu Ja’far a.s berkata: Manakala Marwan dilahirkan, maka mereka membentangkannya kepada Rasulullah s.a.w supaya berdoa untuknya.

Lalu mereka mengirimkannya kepada 'Aisyah supaya baginda s.a.w berdoakan untuknya. Manakala beliau mendekatkannya kepada baginda s.a.w, maka baginda s.a.w bersabda: Kamu keluarkan dariku cicak anak lelaki cicak, Zararah berkata: Aku tidak mengetahui selain dari beliau a.s berkata: *La'ana-hu llahu*.

Bani Umayyah Lebih Rapat Perhubungan Kekeluargaan Daripada Anda.

325. Abban, daripada Abd al-Rahman bin Abi Abdullah, daripada Abu al-'Abbas al-Makki berkata: Aku telah mendengar Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya Umar telah berjumpa dengan Amir al-Mukminin a.s, maka beliau berkata: Anda yang membaca ayat "*Siapa di antara kamu yang gila*" Surah al-Qalam(68): 6, menyindirku dan sahabatku?⁸⁰ Beliau a.s berkata: Kenapa tidak, aku akan memberitahu anda mengenai ayat yang telah diturunkan kepada Bani Umayyah di dalam Surah Muhammad (47): 22 "*Maka apakah kiranya jika kamu berkuasa kamu akan membuat kerosakan di muka bumi dan memutuskan hubungan kekeluargaan?*". Umar berkata: Anda telah berbohong, Bani Umayyah lebih rapat hubungan kekeluargaan (*ausalu li-al-Rahim*) daripada anda, tetapi anda telah enggan selain dari permusuhan kepada Bani Taim, 'Adi dan Bani Umayyah⁸¹.

Air Yang Hampir Kepada 'Arasy.

326. Ali bin Ibrahim, daripada Harun bin Muslim, daripada Mas'adah bin Sadaqah daripada Abu Abdullah a.s berkata: Ali a.s telah berkata mengenai hujan pertama turun sehingga membasahi kepalanya, janggutnya dan pakaiannya. Ada orang berkata kepadanya: Wahai Amir al-Mukminin a.s, baldi, baldi (untuk menakung air), maka beliau a.s berkata: Ini adalah air yang hampir kepada 'Arasy.

Kemudian beliau a.s berkata: Sesungguhnya di bawah 'Arasy terdapat lautan padanya air yang menumbuhkan rezeki kepada binatang. Apabila Allah kehendaki menumbuhkannya kepada siapa yang Dia mahu, maka bagi mereka rahmat daripada-Nya untuk mereka. Kemudian Allah memberi wahyu kepada air, lalu ia menghujani apa yang Dia kehendaki dari langit ke langit sehingga ke langit dunia.

Kemudian ia mencampakkannya kepada awan dan awan menapiskannya. Lalu Allah memberi wahyu kepada angin supaya mengisarkannya dan mencairkannya. Kemudian ia membawanya kepada tempat-tempat tertentu, lalu menurunkan hujan ke atas mereka dengan

⁸⁰ Abu Bakr

⁸¹ Ahlu s-Sunnah wa l-Jama'ah mencintai Bani Umayyah daripada Bani Hasyim.

mencurah-curah menurut perintah-Nya. Tiada setitik hujan yang turun melainkan malaikat bersamanya sehingga dia meletakkannya pada tempatnya. Dan tiada setitik hujan yang turun dari langit melainkan dengan bilangan tertentu dan berat tertentu melainkan hujan pada hari Taufan pada masa Nabi Nuh a.s, kerana air hujan turun dengan mencurah-curah tanpa berat tertentu dan bilangan tertentu.

Abu Abdullah a.s telah menceritakan kepadaku: Bapaku a.s telah berkata kepadaku: Amir al-Mukminin a.s berkata: Rasulullah s.a.w berkata: Sesungguhnya Allah a.w telah menjadikan awan sebagai penapis kepada hujan, ia mengalirkan kesejukan sehingga ia menjadi air supaya ia tidak memudaratkan sesuatu yang ditimpanya. Kesejukan dan petir yang kamu lihat itu adalah dendam daripada Allah a.w dan ia akan menimpa siapa yang Dia kehendaki daripada hamba-hamba-Nya. Kemudian beliau a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Janganlah kamu membuat isyarat kepada hujan dan anak bulan (*al-Hilal*), kerana Allah tidak menyukainya.

Janganlah Memperbesarkan Dukacita Anda.

327. Daripada beberapa orang sahabat, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ali bin Asbat secara *marfuu'* berkata: Amir al-Mukminin a.s telah menulis kepada 'Abbas: *Amma ba'du*, adapun kemudian daripada itu, maka sesungguhnya seorang itu bergembira selama dia tidak luput sesuatu. Dan mendukacitakannya apa yang menyimpannya sekalipun dia bekerja keras. Justeru kegembiraan anda adalah amalan salih yang anda kemukakan. Dukacita anda adalah sebaliknya. Tinggalkan apa yang luput daripada anda, janganlah memperbesarkan dukacita anda ke atasnya dan apa yang telah menimpa anda daripadanya. Justeru janganlah anda terlalu bergembira, dan hendaklah rancangan anda selepas itu adalah kematian. *Wa al-Salam*.

Kelebihan Syi'ah Dan Nasihat Abu Abdullah A.S.

328. Sahl bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Ali, daripada Kiram daripada Abu al-Samit daripada Abu Abdullah a.s berkata: Aku dan Abu Ja'far a.s telah melalui sekumpulan Syi'ah di antara kubur dan mimbar Rasulullah s.a.w, maka aku telah berkata kepada Abu Ja'far a.s: Syi'ah anda dan *mawaali* anda, aku jadikan diriku tebusan anda, beliau a.s berkata: Di manakah mereka? Maka aku berkata: Aku melihat mereka di antara kubur dan mimbar. Beliau a.s berkata: Pergilah denganku kepada mereka, lalu beliau a.s pergi dan memberi salam kepada mereka. Kemudian beliau a.s berkata: Demi Allah, sesungguhnya aku mencintai bau-bauan kamu dan roh-roh kamu, maka tolonglah aku dengan warak dan ijtihad. Sesungguhnya tidak akan dicapai apa yang ada di sisi Allah

melainkan dengan warak dan ijtihad. Apabila kamu mengimamkan seorang, maka hendaklah kamu mengikutinya. Sesungguhnya, demi Allah, kamu adalah di atas agamaku, agama bapa-bapaku Ibrahim dan Ismail, sekalipun mereka itu di atas agama mereka, maka tolonglah perkara ini dengan warak dan ijtihad.

Apabila Al-Qaim Datang Tiada Perantaraan Di Antaranya Dan Syi'ahnya.

329. Abu Ali al-Asy'ari, daripada al-Hasan bin Ali al-Kufi, daripada al-'Abbas bin 'Aamir, daripada al-Rabi' bin Muhammad al-Musalli, daripada Abu Rabi' al-Syami berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya apabila al-Qaim datang, maka Allah menyambungkan untuk Syi'ah kami pada pendengaran mereka dan penglihatan mereka sehingga tidak ada di antara mereka dan al-Qaim perantaraan; beliau bercakap kepada mereka, lalu mereka mendengarnya dan melihat kepadanya sedangkan beliau berada di tempatnya.

Istikharah Dengan Penuh Keredaan.

330. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Uthman bin Isa, daripada Harun bin Kharijah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesiapa yang melakukan *istikharah* kepada Allah di dalam keadaan reda mengenai apa yang dilakukan oleh Allah kepadanya, maka Allah menjelaskan kepadanya secara putus⁸².

Pertanyaan Mengenai Kemuliaan, Maruah dan Akal.

331. Sahl bin Ziyad, daripada Daud bin Mihran, daripada Ali bin Ismail al-Maithami, daripada seorang lelaki, daripada Juwairiyah bin Mashar berkata: Aku telah berada di belakang Amir al-Mukminin a.s, maka beliau a.s berkata: Wahai Juwairiyah, mereka yang bodoh itu tidak binasa melainkan dengan memukul kasut di belakang mereka, apakah yang membuat anda datang kemari? Aku berkata: Aku datang untuk bertanya anda tiga perkara: Mengenai kemuliaan, maruah dan akal. Beliau a.s berkata: Adapun kemuliaan (*al-Syaraf*) adalah orang yang dimuliakan oleh penguasa. Adapun maruah adalah pembaikan di dalam kehidupan. Adapun akal, maka sesiapa yang bertakwa kepada Allah, maka dia seorang yang berakal.

Mengenai Suhu Kepanasan Matahari Dan Bulan.

⁸² Dia mendapat gambaran yang jelas daripada Allah.

332. Sahl bin Ziyad, daripada Ali bin Hasaan, daripada Ali bin Abu al-Nuwaar, daripada Muhammad bin Muslim berkata: Aku telah berkata kepada Abu Ja'far a.s: Aku jadikan diriku tebusan anda, apakah sebab matahari lebih panas daripada bulan? Beliau a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menciptakan matahari daripada cahaya api dan air yang ditapis dan disusun sehingga tujuh lapis. Kemudian Dia memakaikannya dengan pakaian daripada api, lalu ia menjadi lebih panas daripada bulan, aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, dan bulan? Beliau a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menciptakan bulan daripada sinaran cahaya api dan air yang ditapis dan disusun sehingga tujuh lapis, kemudian Dia memakaikannya dengan pakaian daripada air, lalu bulan menjadi lebih sejuk daripada matahari.

Sesiapa Mempunyai Hakikat Yang Tetap, Tidak Akan Berdiri Di Atas Subhat.

333. Daripada beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada para sahabat kami daripada Muhammad bin al-Haitham, daripada Zaid bin Abu al-Hasan berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Sesiapa yang mempunyai kakikat yang tetap, tidak akan berdiri di atas subhat yang luntur sehingga dia mengetahui matlamat. Dia meminta penjelasan daripada orang yang bercakap mengenai pewaris, apakah sebab kamu jahil apa yang kamu ingkar dan apakah sebab kamu mengetahui apa yang kamu fikir jika kamu mukminin.

Kebenaran Akan Mengalahkan Kebatilan.

334. Daripadanya, daripada bapanya, daripada Yunus bin Abd al-Rahman secara *marfuu'* berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Kebatilan tidak berdiri di samping kebenaran melainkan kebenaran mengalahkannya sebagaimana firman Allah di dalam Surah al-Anbiyaa' (21):18 "*Sebenarnya kami melontarkan yang hak kepada yang batil lalu yang hak itu menghancurkannya, maka dengan sertamerta yang batil itu lenyap*".

Setiap Sebab, Nasab, Kerabat, Teman Setia, Bid'ah, Syuhbhat Akan Terputus Melainkan Apa Yang Ditetapkan Oleh Al-Qur'an.

335. Daripada bapanya secara *mursal* berkata: Abu Ja'far a.s berkata: Janganlah kamu mengambil selain daripada Allah sebagai teman setia, maka kamu tidak menjadi mukminin. Sesungguhnya setiap sebab, nasab, kerabat, teman setia, bid'ah, subhat akan terputus lagi

malap sebagaimana malapnya debu di atas batu licin apabila hujan lebat melainkan apa yang ditetapkan oleh al-Qur'an.

Kami Adalah Punca Segala Kebaikan.

336. Ali bin Muhammad bin Abdullah, daripada Ibrahim bin Ishaq, daripada Abdullah Ibn Hammad, daripada Ibn Maskan, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Kami adalah punca segala kebaikan (*nahnu aslu kulli khair*) dan daripada cabang-cabang kami setiap kebaikan. Di antara kebaikan adalah tauhid, solat, puasa, menahan marah, memaafi orang yang melakukan kejahatan kepadanya, kasihan belas kepada fakir, menghormati jiran, mengakui kelebihan keluarganya. Sebaliknya musuh kami adalah punca segala kejahatan (*'aduwwu-na aslu kulli syarrin*). Dan daripada cabang-cabang mereka segala kejahatan dan perkara mungkar. Di antaranya pembohongan, kebakhilan, mengumpat, putus silaturahim, makan riba, makan harta anak-anak yatim tanpa hak, melampaui hudud yang diperintahkan Allah, melakukan kejahatan zahir dan batin, zina, muncuri dan keburukan lain. Justeru berbohonglah orang yang menyangka bahawa dia bersama kami sedangkan dia bergantung kepada cabang-cabang selain daripada kami (*fa-kadhiba man za'ama anna-hu ma'anaa wa huwa muta'alliqun bi-furuu'i ghairi-naa*).

Memadailah Apa Yang Dikurniakan Allah Kepada Anda.

337. Daripadanya, dan daripada orang lain, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada Uthman Ibn Isa, daripada Khalid bin Najih, daripada Abu Abdullah a.s berkata kepada seorang lelaki: Memadailah apa yang dikurniakan Allah kepada anda. Janganlah anda melihat kepada orang selain daripada anda, janganlah anda berangan-angan apa yang anda tidak dapat mencapainya, kerana sesiapa yang bersifat memadai apa yang ada akan kenyang. Sesiapa yang tidak memadai apa yang ada tidak akan kenyang. Dan ambillah bahagian anda daripada akhirat.

Abu Abdullah a.s berkata: Perkara yang paling memberi manfaat kepada seseorang adalah cepat mengetahui keaiban dirinya daripada orang lain. Dan perkara yang paling parah adalah menyembunyikan kefakiran. Perkara yang paling sedikit dukacitanya adalah memberi nasihat kepada orang yang tidak menerimanya. Berjiran dengan orang yang tamak dan orang yang berputus asa. Janganlah anda cepat marah dan bersifat tertutup. Rendahlah diri anda dengan anggapan bahawa orang yang lebih tinggi dan mempunyai kelebihan daripada anda akan menyalahi anda. Sesungguhnya anda telah mengakui kelebihanannya supaya anda tidak menyalahinya. Sesiapa yang tidak mengetahui

kelebihan seseorang, maka dia adalah seorang yang kagum dengan pendapatnya sahaja.

Memadai Apa Yang Ada.

338. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad dan Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Hisyam bin Salim berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata kepada Hamraan bin A'yan: Lihatlah kepada orang yang di bawah anda dari segi kemampuan dan janganlah anda melihat kepada orang di atas anda dari segi kemampuan, kerana ia akan membuat anda merasa cukup dengan apa yang dikurniakan kepada anda serta anda berhak penambahan daripada Tuhan anda. Ketahuilah bahawa amalan sedikit yang berterusan di atas keyakinan itu adalah lebih baik di sisi Allah daripada amalan banyak yang bukan di atas keyakinan. Ketahuilah sesungguhnya tiada kewarakan yang lebih bermanfaat daripada *qanaa'ah* yang sedikit yang akan diberi ganjaran dan tiada kejahatan yang lebih merosakkan daripada meninggi diri.

Pengertian Al-Naas, Asybaah Al-Naas Dan Al-Nisnaas.

339. Ibn Mahbub, daripada Abdullah bin Ghalib, daripada bapanya, daripada Sa'id al-Musayyab berkata: Aku telah mendengar Ali bin al-Husain a.s berkata bahawa seorang lelaki telah datang kepada Amir al-Mukminin a.s, lalu berkata: Beritahuku jika anda seorang alim mengenai *al-Naas* (manusia), *asybaah al-Naas* (orang yang menyerupai manusia) dan mengenai *al-Nisnaas*? Maka Amir al-Mukminin a.s berkata: Wahai Husain, berilah jawapan kepada lelaki ini.

Al-Husain a.s berkata: Adapun kata-kata anda: Beritahuku mengenai *al-Naas*, maka kamilah *al-Naas* sebagaimana firman Allah di dalam Surah al-Baqarah (2):199 "*Kemudian bertolaklah kamu dari tempat bertolaknya golongan banyak (al-Naas)*", maka Rasulullah s.a.w adalah *al-Naas* (orang banyak) di dalam ayat tersebut. Adapun kata-kata anda mengenai *asybaah al-Naas*, maka merekalah Syi'ah kami, merekalah *mawaali* kami dan mereka daripada kami. Justeru Ibrahim a.s berkata: "*Maka sesiapa yang mengikutiku, maka sesungguhnya orang itu termasuk golonganku*" Surah Ibrahim (14): 36. Adapun kata-kata anda mengenai *al-Nisnaas*, maka mereka adalah orang ramai (*al-Sawaad al-A'zam*). Beliau a.s telah memberi isyarat dengan tangannya kepada kumpulan orang ramai. Kemudian beliau a.s berkata: "*Mereka itu tidak lain hanyalah seperti binatang ternak, bahkan mereka lebih sesat jalannya (dari binatang ternak itu)*". Surah al-Furqaan (25): 44.

Soalan Sudair Kepada Abu Ja'far A.S Mengenai Abu Bakr Dan Umar.

340. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Hannan bin Sudair dan Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muhammad bin Ismail, daripada Hannan bin Sudair, daripada bapanya berkata: Aku telah bertanya Abu Ja'far a.s mengenai mereka berdua (Abu Bakr dan Umar)? Maka beliau a.s berkata: Wahai Abu al-Fadhl, demi Allah, tiada seorang yang mati daripada kami melainkan dia memarahi ke atas mereka berdua (*wa llahi, ma maata min-naa mayyitun qat illa saakhitan 'alai-himaa*) dan tiada seorang daripada kami pada hari ini melainkan memarahi ke atas mereka berdua yang mana orang tua kami berwasiat kepada yang kecil kami.

Sesungguhnya mereka berdua telah menzalimi kami akan hak kami (*inna-humaa zalama-naa haqqa-naa*), menegah kami akan *fai'* kami. Mereka berdua adalah orang pertama yang menaiki tengkuk-tengkuk kami (*kaanaa auwalu man rakiba a'naaqa-naa*), membuka arus air ke atas kami di dalam Islam yang mana ia tidak boleh ditutup kembali (*bathaqaa 'alai-na bathqan fi al-Islam la yaskuru abadan*) sehingga datang al-Qaim atau seorang daripada kami bercakap. Kemudian beliau a.s berkata: Demi Allah, jika al-Qaim datang atau jurucakap kami bercakap, nescaya beliau akan menzahirkan urusan mereka berdua⁸³ yang tersembunyi dan akan menyembunyikan urusan mereka berdua yang zahir. Demi Allah, tiada bala dan peristiwa yang berlaku kepada kami Ahlu al-Bait melainkan mereka berdualah telah meletakkan asasnya. Justeru tu, laknat Allah, laknat para malaikat dan laknat semua manusia ke atas mereka berdua.

Manusia Selepas Nabi S.A.W Telah Murtad Melainkan Tiga Orang.

341. Hanan, daripada bapanya, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya manusia adalah ahli riddah (murtad) selepas Nabi (s.a.w) melainkan tiga, maka aku berkata: Siapakah yang tiga itu? Maka beliau a.s berkata: Al-Miqdad bin al-Aswad, Abu Dhar al-Ghifari dan Salman al-Farisi *rahmatu llahi wa abarakatuhu alai-him*. Kemudian orang ramai diketahui (kembali kepada Islam) selepas itu⁸⁴.

⁸³ Abu Bakr dan Umar.

⁸⁴ Al-Bukhari, *Sahih*, viii, hlm. 378-385 (*Bab fi al-Haud*) hadis no.578, 584, 585, 586, 587, 590 meriwayatkan bahawa para sahabat Nabi s.a.w telah murtad selepas kematiannya. Nabi s.a.w bersabda: Wahai Tuhanku! Sesungguhnya mereka adalah para sahabatku (*ashaabi*). Dijawab: Sesungguhnya anda tidak mengetahui bid'ah-bid'ah (*ahdathuu*) yang dilakukan oleh mereka selepas anda. Sesungguhnya mereka telah menjadi murtad ke belakang". Hanya hadis no. 587 meriwayatkan bahawa "Hanya sedikit daripada mereka terselamat seperti unta yang terpisah daripada pengembalanya" Ini disebabkan mereka telah mengubah sunnah Rasulullah s.a.w. Lihat juga, Muslim, *Sahih*, iv, hlm.1793-6

Beliau a.s berkata: Mereka itulah yang menghadapi segala kesusahan dan enggan memberi bai'ah [kepada Abu Bakr] sehingga mereka mendatangi Amir al-Mukminin a.s yang dipaksa, lalu beliau a.s memberi bai'ah [kepada Abu Bakr]. Firman Allah di dalam Surah Ali Imran (3): 144 *"Muhammad itu tidak lain hanyalah seorang rasul, sungguh telah berlalu sebelumnya beberapa orang rasul. Apakah jika dia wafat atau dibunuh kamu berbalik ke belakang, maka ia tidak dapat mendatangkan mudharat kepada Allah sedikitpun; dan Allah akan memberi balasan kepada orang yang bersyukur"*.

Sabda Rasulullah S.A.W Pada Hari Pembukaan Makkah.

342. Hanan, daripada bapanya, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Rasulullah s.a.w telah menaiki mimbar [masjid] pada hari pembukaan Makkah bersabda: Sesungguhnya Allah telah menghilangkan daripada kamu keangkuhan dan kemegahan Jahiliyah dengan moyang-moyang mereka. Sesungguhnya kamu daripada Adam dan Adam daripada tanah, sesungguhnya sebaik-baik hamba Allah adalah hamba yang bertakwa kepada-Nya. Sesungguhnya bahasa Arab bukan bab bapa (*waalid*), malah ia adalah lidah yang bercakap. Sesiapa yang mengabaikan amalannya, maka dia tidak akan sampai darjatnya. Sesungguhnya setiap darah pada masa Jahiliyah adalah di bawah tapak kakiku ini sehingga hari Kiamat.

Mengenai Taubat Anak-Anak Ya'qub Dan Mereka Bukan Semuanya Nabi.

343. Hanan, daripada bapanya, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Aku telah berkata kepadanya: Tidakkah anak-anak lelaki Ya'qub para nabi? Beliau a.s berkata: Tidak, tetapi mereka adalah keturunan (*asbaat*) anak-anak para nabi, mereka tidak meninggal dunia melainkan mereka bahagia, bertaubat dan mengingati apa yang mereka telah lakukan, tetapi dua orang syeikh (Abu Bakr dan Umar) telah meninggal dunia tanpa bertaubat dan tanpa mengingati apa yang mereka berdua lakukan kepada Amir al-Mukminin a.s (*faaraqaa al-Dunya wa lam yatuubaa wa lam yatazakkaraa maa sana'aa bi-amir al-Mu'minin a.s*), maka di atas mereka berdua laknat Allah, laknat para malaikat dan laknat seluruh manusia (*fa-'alai-himaa la'natu llahi wa al-Malaa'ikati wa al-Naasi ajma'in*).

(*Kitab al-Fadhaa'il*) hadis no.26, 28, 29, 31 dan 32. Hadis no. 26 meriwayatkan "kerana kamu tidak mengetahui apa yang telah dilakukan oleh mereka (sahabat) selepas anda meninggalkan mereka. Maka aku bersabda: Terjauh, terjauh daripada (rahmat) mereka yang telah mengubah (*baddala*) sunnahku selepasku"

Hadis Mengenai Semut Dan Nabi Sulaiman A.S

344. Hanan, daripada Abu al-Khattab, daripada al-'Abd al-Salih a.s⁸⁵ berkata: Sesungguhnya orang ramai telah ditimpa kemarau yang panjang pada masa Sulaiman bin Daud a.s, lalu mereka mengadu kepadanya dan meminta beliau a.s berdoa supaya turun hujan, maka beliau a.s berkata kepada mereka: Apabila solat pagi dilakukan, maka urusan akan menyusul. Apabila beliau a.s mengerjakan solat pagi, maka beliau a.s pun pergi dan merekapun pergi. Tiba-tiba pada pertengahan jalan terserempak dengan seekor semut sedang mengangkat tangannya ke langit dan dua kakinya di bumi berdoa: Wahai Tuhanku, Sesungguhnya kami adalah di kalangan makhluk-Mu, kami tidak terlepas daripada rezeki-Mu. Oleh itu, janganlah Engkau membinasakan kami dengan dosa-dosa anak Adam. Maka Sulaiman a.s berkata: Kembalilah kamu semua, hujan akan diturunkan ke atas kita dengan doa orang lain. Lalu hujan turun pada tahun itu lebih lebat daripada tahun-tahun sebelumnya.

Allah Mempunyai Hamba-Hamba Yang Dirahmati Dan dilaknati.

345. Beberapa sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Musa bin Ja'far daripada 'Umr bin Sa'id, daripada Khalf bin Isa, daripada Abu al-Mada'ini, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya bagi Allah hamba-hamba yang hidup senang bersama orang ramai. Mereka di dalam ibadat kepada-Nya sepertilah kedudukan titisan air hujan. Dan bagi Allah hamba-hamba yang dilaknati yang orang ramai tidak hidup bersama mereka dan mereka pula tidak hidup bersama orang ramai. Mereka di dalam ibadat kepada-Nya sepertilah kedudukan belalang yang hinggap di atas segala sesuatu.

Bersabar Di Dalam Negara Yang Batil.

346. Al-Husain bin Muhammad dan Muhammad bin Yahya daripada Muhammad bin Salim Ibn Abi Salmah, daripada al-Hasan bin Syadhan al-Wasiti berkata: Aku telah menulis surat kepada Abu al-Hasan al-Ridha a.s mengadu mengenai sikap dingin Ahli Wasid terhadapku dan kumpulam Uthmaniyyah yang menyakitiku. Lalu beliau a.s menulis dengan khatnya: Sesungguhnya Allah telah mengambil perjanjian (*al-Miithaaq*) para wali-Nya supaya bersabar di dalam negara batil. Justeru bersabarlah bagi hukuman Tuhan anda. Jika datang penghulu segala makhluk, nescaya mereka berkata: "*Aduhai celakalah kami! Siapakah*

⁸⁵ Khidir a.s.

yang membangkitkan kami dari tempat (tidur) kami? Inilah yang dijanjikan Yang Maha Pemurah dan benarlah para rasul-Nya” Surah Yaasin(36): 52.

Kelebihan Makrifatullah.

347. Muhammad bin Sali bin Abu Salmah, daripada Ahmad bin al-Riyan, daripada bapanya, daripada Jamil bin Darraaj, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sekiranya manusia mengetahui kelebihan makrifat Allah, nescaya mereka tidak memanjangkan mata mereka kepada kesenangan kehidupan di dunia yang Allah kurniakan kepada musuh-musuh-Nya. Dunia di sisi mereka adalah lebih kecil dari apa yang mereka pijak dengan kaki mereka, nescaya mereka menikmati kelebihan makrifat Allah, bersedap-sedap dengan kelazatan orang yang sentiasa di taman-taman syurga bersama para wali Allah.

Mengenai Kejadian Nyamuk.

348. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin ‘Ais, daripada Sa‘id bin Jinah, daripada sebahagian sahabat kami, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Allah tidak menciptakan makhluk yang lebih kecil daripada nyamuk⁸⁶ [sebagai perumpamaan] meskipun kunang-kunang adalah lebih kecil daripada nyamuk, tetapi kami menamakannya kelip-kelip. Bentuknya seperti gajah, tetapi ia mempunyai dua sayap.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Anfaal (8): 24 “Wahai golongan yang beriman, penuhilah seruan Allah dan seruan Rasul”

349. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Muhammad bin Khalid dan al-Husain bin Sa‘id, daripada al-Nadhar bin Suwaid, daripada Yahya al-Halabi, daripada Abdullah bin Maskan, daripada Zaid bin al-Walid al-Khasy‘ami, daripada Abu Rabi‘ al-Syami berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Anfaal (8): 24 “Wahai golongan yang beriman, penuhilah seruan Allah dan seruan Rasul apabila Rasul menyeru kamu kepada suatu yang memberi kehidupan kepada kamu”. Beliau a.s berkata: Ayat ini diturunkan mengenai wilayah Ali a.s.

Aku telah bertanya kepadanya mengenai firman Allah di dalam Surah al-An‘aam (6): 59 “dan tiada sehelai daun yang gugur melainkan Dia mengetahuinya dan tidak jatuh sebutir bijipun dalam kegelapan bumi dan tidak sesuatu yang basah atau yang kering, melainkan tertulis di dalam

⁸⁶ Surah al-Baqarah(2):26 “Sesungguhnya Allah tiada segan membuat perumpamaan berupa nyamuk atau yang lebih rendah daripada itu”

kitab yang nyata". Abu Abdullah a.s berkata: Daun (*al-Waraqah*) itu adalah keguguran. Sebutir biji (*al-habbat*) adalah anak. Kegelapan malam (*zulumaat al-Ardh*) adalah rahim-rahim wanita (*al-Arhaam*). Yang basah (*ratbin*) adalah apa yang boleh menghidupkan manusia. Dan apa yang kering (*yaabis*) apa yang dia terima. Semuanya di dalam *imam mubin*⁸⁷.

Aku telah bertanya kepadanya mengenai firman Allah di dalam Surah al-Ruum (30): 42 "*Katakanlah: "Adakanlah perjalanan di muka bumi dan perhatikanlah bagaimana kesudahan golongan yang dahulu"*". Beliau a.s berkata: Apa yang dimaksudkan dengannya ialah: Perhatikanlah di dalam al-Qur'an, maka kamu akan mengetahui bagaimanakah kesudahan golongan yang dahulu dan apa yang ia ceritakan kepada kamu mengenainya.

Aku bertanya kepadanya mengenai firman Allah di dalam Surah al-Saafaat (37): 137-8 "*Sesungguhnya kamu benar-benar akan melalui mereka di waktu pagi dan di waktu malam. Maka apakah kamu tidak memikirkan?"*. Beliau a.s berkata: Kamu benar-benar melalui mereka di dalam al-Qur'an, apabila kamu membaca al-Qur'an. Justeru bacalah apa yang telah diceritakan oleh Allah kepada kamu mengenai cerita mereka.

Hormatilah Diri Anda Dan Jauhilah Daripada Pelaku Bid'ah.

350. Daripadanya, daripada Ibn Maskan, daripada seorang lelaki ahli al-Jabl tanpa menamakannya berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Hormatilah diri anda sendiri dan jauhilah daripada pelaku bid'ah, tiada janji untuknya, tiada amanah, tiada pelepasan dan tiada perjanjian setia dengannya. Berhati-hatilah sekalipun dia seorang yang paling anda percaya kepadanya, kerana manusia adalah musuh segala nikmat.

Kamu Tidak Mampu Melakukan Keadilan Sekalipun Beberapa Ketika.

351. Yahya al-Halabi, daripada Abu al-Mustahall, daripada Sulaiman bin Khalid berkata: Abu Abdullah a.s telah bertanyaku, lalu beliau a.s berkata: Apakah yang membawa kamu kepada tempat yang kamu telah meletakkan Zaid? Aku berkata: Tiga perkara: Pertama, sedikit orang yang bersama kami; iaitu lapan orang. Kedua, kami khuatir kegiatan kami didedahkan pada waktu pagi berikutnya. Ketiga, beliau pernah tidur di tempat tersebut, maka beliau a.s berkata: Berapa jauh ke Furat dari tempat kamu meletakkannya padanya? Aku berkata: Sejauh lontaran batu. Beliau a.s berkata: *Subhana llaH*, kenapa kamu tidak menutupnya dengan besi dan mencampakkannya ke Furat, ia adalah lebih baik.

⁸⁷ Imam Mubin adalah Amir al-Mukminin Ali a.s.

Maka aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, tidak, kami tidak mampu melakukannya. Beliau a.s berkata: Di atas dasar apakah kamu telah keluar bersama Zaid? Aku berkata: Mukminin, maka beliau a.s berkata: Siapakah musuh kamu? Aku berkata: Golongan kafir, maka beliau a.s berkata: Sesungguhnya aku dapati di dalam kitab Allah *“Apabila kamu bertemu dengan golongan kafir (di medan perang) maka pacunglah batang leher mereka. Sehingga kamu telah mengalahkan mereka, maka tawanlah mereka dan setelah itu kamu boleh membebaskan mereka atau menerima tebusan sehingga perang berhenti”* Surah Muhammad (47): 4. Maka kamu telah mula meninggalkan orang yang kamu tawan, *Subhana llah*, kamu tidak mampu melakukan keadilan sekalipun beberapa ketika.

Penyerahan Tugas Menemui Umat Kepada Para Imam A.S.

352. Yahya al-Halabi, daripada Harun bin Kharijah, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah a.w telah memaafi Nabi kami bertemu dengan umatnya sebagaimana para nabi lain bertemu dengan umat-umat mereka, kemudian beliau s.a.w telah menyerahkan perkara itu kepada kami (*wa ja ‘ala dhalika ‘alai-naa*)⁸⁸.

Perang Terhadap Rasulullah S.A.W Lebih Jahat Atau Perang Terhadap Ali A.S Lebih Jahat?

353. Yahya, daripada Abdullah bin Maskan, daripada Dharis berkata: Orang ramai telah bertengkar di sisi Abu Ja‘far a.s, maka sebahagian mereka berkata: Perang terhadap Ali adalah lebih jahat daripada perang terhadap Rasulullah s.a.w (*harbu ‘Ali syarrun min harb ‘ala rasulillah s.a.w*). Sebahagian yang lain berkata: Perang terhadap Rasulullah s.a.w adalah lebih jahat daripada perang terhadap Ali a.s (*harb rasulullah s.a.w syarrun min harb ‘Ali a.s*). Abu Ja‘far a.s telah mendengar pertenggaran mereka, lalu berkata: Apakah yang kamu kata? Mereka berkata: *Aslaha-ka llahu*, kami telah bertengkar mengenai perang terhadap Rasulullah s.a.w dan perang terhadap Ali a.s, maka sebahagian kami berkata: Perang terhadap Ali a.s adalah lebih jahat daripada perang terhadap Rasulullah s.a.w.

Sebahagian kami berkata: Perang terhadap Rasulullah s.a.w adalah lebih jahat daripada perang terhadap Ali a.s. Maka Abu Ja‘far a.s berkata: Tidak, malah perang terhadap Ali a.s adalah lebih jahat daripada perang terhadap Rasulullah (s.a.w), maka aku berkata kepadanya: Aku jadikan diriku tebusan anda, adakah perang terhadap

⁸⁸ Rasulullah s.a.w telah menyerahkan tugas itu kepada para Imam Ahlu l-Bait a.s selepasnya.

Ali lebih jahat daripada perang terhadap Rasulullah s.a.w? Beliau a.s berkata: Ya, aku akan memberitahu anda mengenainya, sesungguhnya perang terhadap Rasulullah (s.a.w) dilakukan oleh mereka yang tidak mengakui Islam (*inna harb rasulillah s.a.w lam yuqirru bi al-Islam*) dan sesungguhnya perang terhadap Ali a.s dilakukan oleh mereka yang telah mengakui Islam, kemudian mereka mengingkarinya (*inna harb 'Ali a.s aqarruu bi al-Islam thumma jahaduu-hu*)⁸⁹.

Mengenai Firman Allah Surah al-Anbiyaa' (21): 84 “Dan kami kembalikan keluarganya kepadanya dan kami lipat gandakan bilangan mereka”

354. Yahya bin Imran, daripada Harun bin Kharijah, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Anbiyaa' (21): 84 “*Dan kami kembalikan keluarganya kepadanya dan kami lipat gandakan bilangan mereka*”, aku berkata: Anak-anaknya bagaimana dibawa datang bersama mereka? Beliau a.s berkata: Allah telah menghidupkan untuknya anak-anaknya yang telah mati sebelum itu dengan ajal-ajal mereka seperti golongan yang telah mati pada hari itu.

Mengenai Firman Allah Surah Yunus (10): 27 “Seakan-akan muka mereka ditutupi dengan kepingan-kepingan malam yang gelap gelita”

355. Yahya bin al-Halabi, daripada al-Muthanna, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah Yunus (10): 27 “*Seakan-akan muka mereka ditutupi dengan kepingan-kepingan malam yang gelap gelita*”, beliau a.s berkata: Jika anda melihat ke dalam rumah, maka ia bertambah gelap pada waktu malam dari di luarnya. Begitu pula mereka bertambah hitam.

Semua Manusia Binas Melainkan Tiga Orang.

356. Al-Husain bin Muhammad, daripada al-Mu'alla bin Muhammad, daripada al-Wasya', daripada Abban bin Uthman, daripada al-Harith bin al-Mughirah berkata: Aku telah mendengar Abd al-Malik bin A'yan sedang bertanya Abu Abdullah a.s sehingga beliau berkata: Jikalau begitu, maka binasalah manusia (*halaka al-Naasu idhan*), Abu Abdullah a.s berkata: Ya, wahai Ibn A'yan, maka binasalah semua

⁸⁹ Penentang-penentang terhadap Ali a.s di dalam peperangan Jamal dan Siffin yang terdiri di kalangan para sahabat dan Tabi'in adalah lebih buruk daripada penentang-penentang terhadap Rasulullah s.a.w. Justeru mereka dilaknati oleh Allah, Rasul-Nya para malaikat-Nya.

manusia (*fa-halaka al-Naasu ajma'uun*). Aku berkata: Mereka di timur dan mereka di barat? Beliau a.s berkata: Sesungguhnya ia telah dibuka dengan kesesatan, demi Allah, mereka telah binasa melainkan tiga orang⁹⁰ (*inna-haa futihat bi-dhalaal ayyi wa llahi la-halaku illaa thalaathatan*).

Hakikat Keimanan.

357. Muhammad bin Yahya, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Ishaq bin Yazid, daripada Mihran, daripada Abban bin Taghlab dan beberapa orang daripada mereka telah berkata: Kami telah duduk di sisi Abu Abdullah a.s, maka beliau a.s berkata: Seorang hamba tidak berhak mendapat hakikat iman sehingga maut lebih dicintai olehnya daripada hidup, sakit lebih dicintai olehnya daripada sihat, kefakiran lebih dicintai olehnya daripada kekayaan, kamu begitulah hendaknya. Mereka berkata: Tidak, demi Allah, Allah telah menjadikan kami tebusan anda. Perasaan putus asa telah berlaku pada hati mereka. Apabila beliau a.s melihat keadaan mereka sedemikian, lalu beliau a.s berkata: Adakah seorang daripada kamu bergembira jika ia dipanjangkan umur mengikut kadar tertentu, kemudian dia mati bukan di dalam keadaan ini atau dia mati di dalam keadaan ini? ⁹¹

Mereka berkata: Malah dia mati di atas keadaan ini sekarang juga, maka beliau a.s berkata: Aku melihat maut lebih dicintai oleh kamu daripada hidup. Kemudian beliau a.s berkata: Adakah seorang daripada kamu bergembira jika dia hidup tidak ditimpa mana-mana penyakit dan kesakitan sehingga dia mati bukan di dalam keadaan ini? Mereka berkata: Tidak, wahai anak lelaki Rasulullah, maka beliau a.s berkata: Maka aku melihat sakit adalah lebih dicintai oleh kamu daripada sihat. Kemudian beliau a.s berkata: Adakah seorang daripada kamu bergembira jika dapat memiliki dunia sedangkan dia mati bukan di dalam keadaan ini? Mereka berkata: Tidak, wahai anak lelaki

⁹⁰ Al-Bukhari, *Sahih*, viii, hlm. 378-385 (*Bab fi al-Haud*) hadis no.578, 584, 585, 586, 587, 590 meriwayatkan bahawa para sahabat Nabi s.a.w telah murtad selepas kematiannya. Nabi s.a.w bersabda: Wahai Tuhanku! Sesungguhnya mereka adalah para sahabatku (*ashaabi*). Dijawab: Sesungguhnya anda tidak mengetahui bid'ah-bid'ah (*ahdathuu*) yang dilakukan oleh mereka selepas anda. Sesungguhnya mereka telah menjadi murtad ke belakang". Hanya hadis no. 587 meriwayatkan bahawa "Hanya sedikit daripada mereka terselamat seperti unta yang terpisah daripada pengembalanya" Ini disebabkan mereka telah mengubah sunnah Rasulullah s.a.w. Lihat juga, Muslim, *Sahih*, iv, hlm.1793-6 (*Kitab al-Fadhaa'il*) hadis no.26, 28, 29, 31 dan 32. Hadis no. 26 meriwayatkan "kerana kamu tidak mengetahui apa yang telah dilakukan oleh mereka (sahabat) selepas anda meninggalkan mereka. Maka aku bersabda: Terjauh, terjauh daripada (rahmat) mereka yang telah mengubah (*baddala*) sunnahku selepasku"

⁹¹ Mati di dalam keadaan mencintai Ahlu l-Bait a.s.

Rasulullah, maka beliau a.s berkata: Maka aku melihat kefakiran lebih dicintai oleh kamu daripada kekayaan⁹².

Jika Anda Menyalahiku Di Dalam Amalanmu, Maka Besok Janganlah Kamu Bermalam Bersamaku Di Rumahku.

358. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada al-Hasan bin Ali, daripada Hammad al-Laham, daripada Abu Abdullah a.s bahawa bapanya berkata: Wahai anak lelakiku, sesungguhnya jika anda menyalahiku di dalam amalanmu, maka besok janganlah kamu bermalam bersamaku di rumahku. Kemudian beliau a.s berkata: Allah enggan satu kaum melantik satu kaum yang menyalahi mereka di dalam amalan mereka, bermalam bersama mereka pada hari Kiamat, tidak sekali-kali, demi Tuhan Ka'bah.

Hanya Kami Dan Syi'ah Kami Yang Beragama Dengan Agama Ibrahim A.S.

359. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada al-Wisya', daripada Muhammad bin al-Fudhail, daripada Abu Hamzah berkata: Aku telah mendengar Abu Ja'far a.s berkata: Tidak seorangpun yang beragama dengan agama Ibrahim a.s melainkan kami dan Syi'ah kami. Tiada petunjuk orang yang mendapat petunjuk daripada umat ini melainkan dengan kami, tiada kesesatan orang yang telah sesat daripada umat ini melainkan dengan kami⁹³.

Allah Lebih Mulia Dari Membuatkan Hamba-Nya Bersusah Hati.

360. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Ali bin 'Atiyyah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Aku telah berada di sisinya, seorang lelaki telah bertanya beliau a.s mengenai seorang lelaki yang membuatnya marah, adakah Allah mengambil kira perbuatannya? Maka beliau a.s berkata: Allah lebih mulia dari melakukannya ke atas hamba-Nya. Dan pada naskhah Abu al-Hasan yang pertama a.s tertulis: Allah lebih mulia dari membuat hamba-Nya bersusah hati.

Amalan Umat Dibentangkan Kepada Rasulullah S.A.W.

⁹² Pengikut Ahlu l-Bait a.s sentiasa disisih, diusir, dipenjara dan dibunuh di sepanjang zaman.

⁹³ Mereka menentang Ahlu l-Bait a.s.

361. Ali, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Muhammad bin Abu Hamzah dan orang lain, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Sesungguhnya bagi kamu di dalam masa hidupku kebaikan dan di dalam kematianku kebaikan. Ada orang bertanya: Wahai Rasulullah, adapun kehidupan anda kami telah mengetahuinya, apakah bagi kami di dalam kematian anda? Maka baginda s.a.w bersabda: Adapun pada masa hidupku, maka sesungguhnya Allah berfirman *"Dan Allah sekali-kali tidak akan mengazab mereka, sedang kamu berada di antara mereka"* Surah al-Anfaal (8): 33. Adapun pada kematianku, maka amalan kamu akan dibentangkan kepadaku, maka aku akan memohon ampun untuk kamu.

Orang Yang Menuntut Bukan Haknya Adalah Pembohong.

362. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Hisyam bin Salim berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya orang yang menuntut bukan haknya di dalam urusan ini (*khilafah*) adalah pembohong sehingga syaitan perlu untuk membohonginya⁹⁴.

Kedatangan Ali Bin Al-Husain Untuk Menziarah Al-Husain A.S.

363. Ali bin Muhammad, daripada Salih bin Abi Hammad, daripada Ali bin Abi al-Hikam, daripada Malik bin 'Atiyyah, daripada Abu Hamzah berkata: Sesungguhnya pertama kali aku mengenali Ali bin al-Husain a.s manakala aku melihat seorang lelaki memasuki dari pintu al-Fail, lalu dia mengerjakan solat empat rakaat. Maka aku mengikutinya sehingga dia mendatangi Bi'r al-Rukat iaitu berdekatan rumah Salih bin Ali. Tiba-tiba aku terserempak dengan dua ekor unta betina yang ditambah bersamanya oleh seorang budak hitam, maka aku berkata kepadanya: Siapakah ini? Dia berkata: Ini adalah Ali bin al-Husain a.s. Aku mendekatinya, lantas aku memberi salam kepadanya dan berkata kepadanya: Apakah yang membuat anda datang di negeri⁹⁵ di mana bapa anda⁹⁶ dan datuk anda dibunuh? Maka beliau a.s berkata: Aku telah menziarahi bapaku dan aku mengerjakan solat di masjid ini. Kemudian beliau a.s berkata: Inilah bahagian mukanya a.s.

⁹⁴ Ini bererti syaitan mengetahui bahawa hanya para Imam a.s yang paling layak untuk memimpin umat Muhammad sebagaimana ia terserlah pada hari Ghadir Khum.

⁹⁵ Di Iraq.

⁹⁶ Al-Husain bin Ali a.s.

Turunnya Firman Allah Surah Al-Israa' (17): 33 “Dan sesiapa dibunuh secara zalim”

364. Daripadanya, daripada Salih, daripada al-Hijal, daripada beberapa sahabatnya, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Aku telah bertanya kepadanya mengenai firman Allah di dalam Surah al-Israa' (17): 33 “*Dan sesiapa dibunuh secara zalim, maka sesungguhnya Kami telah memberi kekuasaan kepada ahli warisnya, tetapi janganlah ahli waris melampaui batas di dalam pembunuhan*”, beliau a.s berkata: Ayat ini di turunkan mengenai al-Husain bin Ali a.s. Sekiranya seluruh penduduk bumi terbunuh kerananya, maka ia bukanlah melampaui batas di dalam pembunuhan⁹⁷.

Kisah Ikan Paus.

365. Daripadanya, daripada Salih, daripada beberapa sahabatnya, daripada Abd al-Samad bin Basyir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya ikan paus yang membawa bumi telah merahsiakan pada dirinya bahawa sesungguhnya dia membawa bumi dengan kekuatannya, lalu Allah mengutus kepadanya seekor ikan paus yang lebih pendek daripada sejengkal, kemudian memasuki ke dalam lubang hidungnya, lalu ia tidak sedarkan diri selama empat puluh hari. Kemudian Allah telah mengasihannya dan merahmatinya, lalu ikan paus kecil keluar. Apabila Allah mahu bumi bergegar, Dia mengutus ikan paus kecil itu kepada ikan paus yang besar. Maka apabila dia melihatnya, ia merasa terancam, lalu ia menggegarkan bumi⁹⁸.

Gegaran Bumi.

366. Daripadanya, daripada salih, daripada Muhammad bin Sinan, daripada Ibn Maskan, daripada Abu Bakr al-Hadhrami, daripada Tamim bin Hatim berkata: Kami telah berada bersama Amir al-Mukminin a.s, maka bumi telah bergegar, lalu beliau a.s menggerakkan tangannya memberi inspirasi kepadanya dan berkata: Diamlah, apakah terjadi kepada anda. Kemudian beliau a.s berpaling kepada kami dan berkata: Jika ia sebagaimana difirmankan oleh Allah, nescaya ia menyahutiku, tetapi ia bukanlah begitu.

Sesiapa Mencintai Kamu Sebagai Penganut Syi'ah, Akan Masuk Syurga.

⁹⁷ Kerana al-Husain a.s di atas kebenaran.

⁹⁸ Hadis dha'if.

367. Abu Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Abd al-Jabbar, daripada Safwan bin Yahya, daripada Abu al-Yasa', daripada Abu Syabl Safwan berkata: Aku tidak mengetahui selain aku telah mendengar daripada Abu Syabl berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Sesiapa yang mencintai kamu sebagai penganut Syi'ah (*man ahabba-kum 'alaa maa antum 'alai-hi*), akan masuk syurga sekalipun dia tidak berkata sebagaimana kamu berkata (*dakhala al-Jannata wa in-lam yaqul kamaa taquuluun*)⁹⁹.

Khutbah Amir Al-Mukminin A.S Selepas Peperangan Jamal.

368. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Hasan bin Mahbub, daripada Muhammad bin al-Nu'man Abu Ja'far al-Ahwal, daripada Salam bin al-Mustanir, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya Amir al-Mukminin a.s telah berkata: Apabila selesai kisah di antaranya dan di antara Talhah, al-Zubair dan 'Aisyah di Basrah, lalu beliau a.s menaiki mimbar, memuji Allah dan berselawat kepada Rasulullah s.a.w:

Wahai manusia, sesungguhnya dunia adalah manis lagi menarik, memfitnahkan manusia dengan berbagai syahwat dan menghiasi mereka dengan perkara yang cepat. Demi Allah, ia akan memperdayakan orang yang mengangan-angankannya, meninggalkan orang yang mengharapkannya, mewariskan penyesalan dan dukacita kepada mereka disebabkan perlumbaan, hasad dan kezaliman mereka terhadap ahli agama, permusuhan dan keangkuhan. Demi Allah, mereka tidak dapat hidup di dalam nikmat Allah di dunia tanpa ketakwaan dan kesyukuran kepada-Nya. Allah akan menghilangkan nikmat tersebut daripada mereka jika mereka mengabaikannya tanpa sebarang usaha dan kesyukuran. Sesungguhnya Allah berfirman di dalam Surah al-Ra'd (13):11 "*Sesungguhnya Allah tidak merobah keadaan sesuatu kaum sehingga mereka merobah keadaan yang ada pada diri mereka sendiri. Dan apabila Allah menghendaki keburukan terhadap sesuatu kaum, maka tiada yang dapat menolaknya; dan sekali-kali tiada pelindung bagi mereka selain Dia*".

Sekiranya ahli maksiat apabila mereka khuatir kehilangan nikmat Allah, akibat pembalasan-Nya, maka mereka yakin bahawa itu semuanya daripada Allah kerana perbuatan mereka sendiri, lalu mereka bertaubat, takut kepada Allah dengan keikhlasan niat mereka dan pengakuan terhadap dosa-dosa mereka serta kejahatan mereka, nescaya Dia memaafkan mereka daripada segala dosa dan mengembalikan

⁹⁹ Pencinta kepada pengikut Ahlu l-Bait a.s akan ke syurga Insya' Allah.

nikmat kepada mereka. Kemudian Dia mengembalikan kepada mereka segala urusan dan nikmat yang hilang.

Justeru bertakwalah kepada Allah, wahai manusia dengan sebenar-benar takwa, lahirilah perasaan takut kepada Allah, perkuatkan keyakinan, bertaubatlah kepada-Nya daripada keburukan godaan syaitan; memerangi Uli al-Amr dan ahli ilmu selepas Rasulullah s.a.w, bersepakat di dalam memecah-belahkan jemaah¹⁰⁰ dan mengeruhkan hubungan silaturahim. Sesungguhnya Allah berfirman di dalam Surah al-Syuura (42): 25 *“Dan Dialah yang menerima taubat dari hamba-hamba-Nya dan memaafi kesalahan-kesalahan dan mengetahui apa yang kamu kerjakan”*.

Kesederhanaan Amir Al-Mukminin A.S.

369. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Ali bin Uthman berkata: Abu Abdullah al-Mada’ini telah memberitahuku, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menciptakan satu bintang di langit ke tujuh, maka Dia telah menciptakannya daripada air yang sejuk dan enam bintang yang berjalan (*al-Jaariyaat*) daripada air yang panas. Iaitu bintang para nabi dan para wasi. Iaitu bintang Amir al-Mukminin a.s. Dia memerintahkan supaya ia keluar dari dunia, dan zuhud padanya. Dia memerintahkan supaya ia [tidur] bertilamkan tanah, berbantakan batu, memakai pakaian yang kasar, memakan makanan yang paling sederhana. Allah tidak menciptakan satu bintang yang lebih hampir kepada-Nya daripadanya.

Takbir Mimpi Ali Al-Ridha A.S

370. Al-Husain bin Ahmad bin Hilal, daripada Yasir al-Khadim berkata: Aku telah berkata kepada Abu al-Hasan al-Ridha a.s bahawa aku telah melihat dalam tidurku seolah-olah satu sangkar mempunyai tujuh belas kaca. Tiba-tiba sangkar itu terjatuh, lalu kaca-kaca itu pecah, maka beliau a.s berkata: Jika mimpi anda benar, maka seorang lelaki daripada keluargaku akan keluar memiliki tujuh belas hari, kemudian dia mati. Maka Muhammad bin Ibrahim di Kufah telah keluar bersama Abu al-Saraaya, lalu dia tinggal selama tujuh belas hari, kemudian dia mati.

Sekiranya Harun Mengambil Seurat Rambutku Dari Kepalaku, Maka Aku Bukan Serorang Imam.

¹⁰⁰ Ahli kebenaran sekalipun sedikit.

371. Daripadanya, daripada Ahmad bin Hilal, daripada Muhammad bin Sinan berkata: Aku telah berkata kepada Abu al-Hasan al-Ridha a.s pada masa pemerintahan Harun bahawa sesungguhnya anda telah memasyhurkan diri anda di dalam urusan *khilafah* dan anda menduduki majlis bapa anda sedangkan pedang Harun mengeluarkan darah, maka beliau a.s berkata: Sabda Rasulullah s.a.w telah menarikku kepada perkara ini: Sekiranya Abu Jahl mengambil seurat rambutku dari kepalaku, maka saksikanlah bahawa aku bukanlah seorang nabi dan aku berkata kepada kamu bahawa sekiranya Harun mengambil seurat rambutku dari kepalaku, maka saksikanlah bahawa sesungguhnya aku bukanlah seorang imam.

Kisah Hamba Perempuan Al-Zubair; Salasilah Umar Dan Kisah Lelaki Al-‘Aqili.

372. Daripadanya, daripada Ahmad, daripada Zar‘ah, daripada Samamaa‘ah berkata: Seorang lelaki daripada anak-anak Umar bin al-Khattab telah mengganggu seorang hamba perempuan milik seorang lelaki Bani ‘Aqil, maka dia berkata kepada pemiliknya: Ini Umari (anak lelaki Umar) telah menyakitiku. Lalu dia berkata kepada hamba perempuannya: Serang dia dan memasukkanya di ruang depan rumah, lalu dia melakukannya.

Maka pemiliknya mengikat Umari dan membunuhnya. Kemudian dia mencampakkannya di jalan. Lalu pengikut pengikut Abu Bakr, Umar dan Uthman berhimpun dan berkata: Sahabat kami tiada tandingan, justeru kami tidak akan membunuh dengannya selain daripada Ja‘far bin Muhammad. Sahabat kami tidak dibunuh oleh seorangpun selain daripadanya. Abu Abdullah a.s telah pergi menuju Qaba, maka aku telah berjumpa dengannya [memberitahunya] mengenai perhimpunan mereka terhadapnya.

Beliau a.s berkata: Tinggalkan mereka. Manakala beliau a.s datang dan mereka melihatnya, maka mereka melompat ke atasnya sambil berkata: Tiada orang lain yang telah membunuh sahabat kami selain daripada anda dan kami tidak akan membunuh orang lain selain daripada anda. Abu Abdullah a.s berkata: Hendaklah sekumpulan daripada kamu yang bercakap denganku, lalu yang lain menjauhkan diri daripadanya. Kemudian beliau a.s memegang tangan mereka dan memasukkan mereka ke masjid. Kemudian mereka keluar dan berkata: Syeikh kita Abu Abdullah Ja‘far bin Muhammad, semoga Allah melindunginya, tidak melakukan perkara seperti ini dan beliau pula tidak menyuruh orang lain melakukannya, lalu mereka pulang.

Sammaa‘ah berkata: Aku telah pergi bersamanya dan berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, alangkah cepatnya keredaan mereka dari kemarahan mereka, beliau a.s berkata: Ya, aku telah menyeru mereka, aku berkata: Tahan diri kamu semua, jika tidak aku akan mengeluarkan

sahifah, aku berkata: Apakah itu sahifah, Allah telah menjadikan diriku tebusan anda? Beliau a.s berkata: Sesungguhnya ibu al-Khattab¹⁰¹ adalah hamba perempuan kepada al-Zubair bin Abd al-Muttalib. Maka Nufail telah melakukan hubungan seks dengannya[tanpa nikah], lalu dia hamil (*fa-ahbala-ha*). Kemudian al-Zubair telah mencari Nufail¹⁰², lalu dia melarikan diri ke Taif. Al Zubair telah mengikutinya, lalu Bani Thaqif telah melihatnya dan berkata: Wahai Abu Abdullah (al-Zubair), apakah anda buat di sini? Al-Zubair berkata: Hamba perempuanku telah dinodai oleh Nufail kamu (*satara bi-haa Nufailu-kum*).

Kemudian Nufail telah melarikan diri daripadanya ke Syam. Lalu al-Zubair keluar di dalam perniagaannya ke Syam dan berjumpa dengan raja al-Daumah, maka beliau berkata: Wahai Abu Abdullah, aku berhajat kepada anda, maka al-Zubair berkata: Apakah hajat anda itu, wahai raja? Beliau berkata: Seorang lelaki daripada keluarga anda di mana anda telah mengambil anak lelakinya, mahu anda mengembalikannya kepadanya.

Al-Zubair berkata: Hendaklah dia menzahirkan dirinya sehingga aku mengenalinya. Pada keesokan harinya, al-Zubair datang berjumpa dengan raja al-Daumah. Apabila raja itu melihatnya, beliau ketawa, maka al-Zubair berkata: Apakah yang membuat anda ketawa, wahai raja? Beliau berkata: Aku tidak menyangka bahawa lelaki ini dilahirkan oleh seorang perempuan Arab (*waladat-hu 'arabiyyatun*). Apabila dia melihat anda masuk, dia tidak dapat mengawal dirinya. Maka al-Zubair berkata: Apabila anda datang ke Makkah, maka aku akan menunaikan hajat anda.

Apabila al-Zubair datang, beliau melibatkan semua suku Quraisy supaya al-Zubair memberi kepadanya anak lelakinya (Nufail), tetapi beliau enggan. Kemudian beliau telah melibatkan Abd al-Muttalib, maka Abd al-Muttalib berkata: Aku tiada urusan dengannya. Tidakkah kamu mengetahui apakah dia telah lakukan kepada anak lelakiku polan, kamu pergi sendiri kepadanya. Lalu mereka datang kepadanya dan bercakap dengannya. Al-Zubair berkata kepada mereka: Sesungguhnya syaitan mempunyai kerajaan (*daulah*), dan anak lelaki ini adalah anak lelaki syaitan¹⁰³. Aku tidak percaya bahawa dia akan menjadi pemimpin kami, tetapi kamu masukkan dari pintu masjid kepadaku supaya aku membuat untuknya satu besi dan aku menggariskan di mukanya beberapa tulisan. Aku akan menulis di atasnya dan di atas anak lelakinya supaya dia tidak ke depan di dalam mana-mana majlis dan tidak akan membuat perancangan jahat ke atas anak-anak kami dan tidak memukul kami dengan anak panah. Lalu mereka melakukannya.

¹⁰¹ Umar bin al-Khattab.

¹⁰² Datuk Umar.

¹⁰³ Umar bin al-Khattab.

Kemudian al-Zubair telah menggariskan mukanya dengan besi dan menulis di atasnya satu surat (kitab).

Dan surat itu berada di sisi kami, maka Abu Abdullah a.s berkata kepada mereka: Jika kamu bertahan dan jika tidak, aku akan mengeluarkan surat tersebut dan padanya keburukan kamu, maka tahanlah diri kamu [dari menyerangku]. Dan seorang *maula* milik Rasulullah (s.a.w) tidak meninggalkan pewaris, lalu anak-anak al- 'Abbas bertengkar dengan Abu Abdullah a.s mengenainya. Hisyam bin Abd al-Malik telah mengerjakan haji pada tahun yang sama, lalu beliau duduk bersama mereka.

Kemudian Daud bin Ali berkata: *Al-Walaa'* adalah untuk kami dan Abu Abdullah a.s berkata: Malah, *al-Walaa'* adalah untukku. Daud bin Ali berkata: Sesungguhnya bapa anda telah memerangi Mu'awiyah, maka beliau a.s berkata: Jika bapa aku telah memerangi Mu'awiyah, maka sesungguhnya bahagian bapa anda padanya lebih baik, kemudian dia suka mengkhianatinya dan berkata: Demi Allah, aku akan menguasai anda besok secara menyeluruh. Daud bin Ali berkata kepadanya: Percakapan anda ini adalah lebih hina daripada tahi lembu di wadi al-Azraq.

Beliau a.s berkata: Ia adalah wadi di mana anda dan bapa anda tiada hak ke atasnya. Hisyam berkata: Besok aku akan duduk bersama kamu. Keesokannya Abu Abdullah a.s keluar dengan surat (kitab) di dalam kotak dan Hisyam duduk bersama mereka. Kemudian Abu Abdullah a.s meletakkan surat di hadapannya. Apabila beliau a.s mahu membacanya, beliau a.s berkata: Kamu seru untukku Jundal al-Khuza'ai dan 'Akasyah al-Dhamiri. Mereka berdua adalah dua orang syeikh yang sempat mendapati zaman Jahiliyah.

Maka beliau a.s mencampakkan surat itu kepada mereka berdua sambil berkata: Adakah anda mengetahui tulisan-tulisan ini (khat-khat ini)? Mereka berdua berkata: Ya, ini adalah tulisan al-'As bin Umayyah. Ini adalah tulisan polan dan polan untuk polan daripada Quraisy. Ini adalah tulisan Harb bin Umayyah. Maka Hisyam berkata: Wahai Abu Abdullah, aku berpendapat tulisan datuk-datuk kami di sisi kamu? Maka beliau a.s berkata: Ya, maka Hisyam berkata Aku telah menunaikan *walaa'* aku kepada anda. Maka beliau keluar sambil berkata:

*Sekiranya jarum jam kembali maka kami akan
mengembalikannya kepadanya
Dan kasut untuknya sudah disediakan*

Aku berkata: Apakah itu surat (kitab), aku jadikan diriku tebusan anda? Beliau a.s berkata: Sesungguhnya Naathilah¹⁰⁴ adalah seorang hamba perempuan kepada ibu al-Zubair, Abu Talib dan Abdullah. Abd

¹⁰⁴ Ibu al-Khattab dikenali juga dengan nama Sahhaak.

al-Muttalib telah mengambilnya, tetapi polan (Nufail) telah menghamilkannya tanpa nikah, maka al-Zubair telah berkata kepada Nufail: Hamba perempuan ini (ibu al-Khattab) kami telah mewarisinya daripada ibu kami dan anak lelaki anda ini (al-Khattab) adalah hamba kami (*'abdun la-naa*)¹⁰⁵. Lalu beliau telah melibatkan semua suku Quraisy dan berkata: Aku menerima permintaan anda dengan syarat bahawa anak lelaki anda ini tidak ditonjolkan di dalam mana-mana majlis dan dia tidak akan memukul kami dengan anak panahnya. Kemudian al-Zubair telah menulis ke atasnya satu surat dan telah menjadi saksi ke atasnya. Maka ini adalah suratnya.

Golongan Kanan Adalah Syi'ah Ali A.S.

373. Al-Husain bin Muhammad, daripada Muhammad bin Ahmad al-Hindiyyu, daripada Mu'awiyah Ibn Hakim, daripada beberapa orang sahabatnya, daripada 'Anbasah bin Bijad, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Waqi'ah (56) 91-2 "*Dan adapun jika dia termasuk golongan kanan, maka keselamatan bagimu kerana kamu dari golongan kanan*". Beliau a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda kepada Ali a.s: Mereka adalah Syi'ah anda, justeru anak-anak anda terselamat dari pembunuhan mereka.

Ali Memberi Bai'ah Kepada Rasulullah (S.A.W) Di Atas Kesusahan Dan Kesenangan.

374. Muhammad bin Yahya telah memberitahu kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Hasan bin Ali, daripada

¹⁰⁵ Diriwayatkan daripada Imam Ja'far al-Sadiq a.s bahawa beliau a.s berkata: Sahhaak adalah hamba perempuan kepada 'Abd al-Muttalib. Dia adalah seorang yang cantik, penternak unta kepada Abd al-Muttalib, berasal dari Habsyah. Dia telah cenderung untuk berkahwin. Maka Nufail melihatnya di tempat ternakan unta, telah jatuh cinta kepadanya, lalu melakukan hubungan seks (zina) dengannya. Kemudian dia melahirkan al-Khattab. Apabila al-Khattab mencapai usia baligh, dia melihat kepada ibunya Sahhaak, lalu dia terpesona dengan kecantikannya, kemudian melakukan hubungan seks dengannya. Akhirnya dia telah melahirkan Hantamah, ibu Umar. Apabila Sahhaak melahirkannya, dia membalutnya di dalam kain bulu dan membuangnya di jalan Makkah. Kemudian Hisyam bin al-Mughirah mengambilnya dan membawanya ke rumah. Maka dia telah memeliharanya, dan menamakannya Hantamah. Lihat Al-Allamah al-Majlisi, *Bihar al-Anwar*, iii, hlm. 99, Beirut, 1993.

Safwan, daripada Muhammad bin Ziyad bin Isa, daripada al-Husain bin Mus'ab, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Amir al-Mukminin a.s berkata: Aku telah memberi bai'ah kepada Rasulullah (s.a.w) di atas kesusahan dan kesenangan, kelapangan dan kesulitan sehingga Islam membesar dan menebal. Beliau a.s berkata: Ali a.s telah membuat perjanjian ke atas mereka supaya mereka mempertahankan Muhammad dan zuriatnya sebagaimana mereka mempertahankan diri mereka sendiri dan zuriat-zuriat mereka. Oleh itu, aku mengenakan perjanjian itu ke atas mereka, maka berjayalah orang yang berjaya dan binasalah orang yang binasa.

Hadis Mengenai Kaum Al-Dharih.

375. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Abu Yahya al-Wasiti, daripada beberapa orang sahabatnya, daripada Abu Abdullah a.s berkata bahawa sesungguhnya di sebalik Yaman itu ada sebuah wadi yang dikenali dengan wadi Barhut. Wadi itu tidak dapat dilintasi melainkan oleh ular-ular hitam dan burung-burung hantu. Pada wadi itu terdapat satu perigi dikenali dengan Balhut yang dipenuhi dengan roh-roh musyrikin, mereka diberi minum air nanah.

Di belakang wadi itu terdapat kaum yang dikenali dengan al-Dharih. Manakala Allah mengutus Muhammad s.a.w, seekor lembu jantan mereka meraung kepada mereka dan memukul dengan ekornya, maka ia menyeru mereka: Wahai keluarga al-Dharih,- dengan suara yang fasih-Seorang lelaki di Tihamah telah datang menyeru kepada syahadah tiada tuhan melainkan Allah. Mereka berkata: Kenapa Allah membuat lembu jantan ini bercakap? Maka ia menyeru mereka pada kali kedua, lalu mereka berazam untuk membina bahtera, maka mereka membinanya.

Tujuh orang daripada mereka menaikinya dan mereka membawa bekalan, Allah tidak mencampakkan sesuatu di hati mereka. Kemudian mereka mengangkat layarnya dan melabuhkannya di laut. Bahtera itu terus berlayar sehingga terdampar di Jiddah. Lalu mereka mendatangi Nabi (s.a.w), maka Nabi (s.a.w) bersabda: Kamu ahli al-Dharih di mana seekor lembu jantan menyeru kamu? Mereka berkata: Ya, mereka berkata: Bentangkan kepada kami, wahai Rasulullah, agama dan kitab, lalu Rasulullah (s.a.w) membentangkan kepada mereka agama, kitab, sunah, fardu dan syariat sebagaimana datang daripada Allah. Kemudian baginda s.a.w telah melantik seorang lelaki daripada Bani Hasyim ke atas mereka. Tiada perselisihan berlaku di kalangan mereka sehingga sekarang.

Hadis Mengenai Israk Dan Pemberitahuan Rasulullah S.A.W Mengenai Syam Kepada Mereka.

376. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr, daripada Abban bin Uthman, daripada Hadid, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Apabila Allah memperjalankan Rasulullah s.a.w di suatu malam (*usria*), maka pada pagi keesokannya baginda s.a.w telah berada di hadapan mereka, duduk dan bercakap kepada mereka mengenainya. Mereka berkata: Ceritakan kepada kami Bait al-Maqdis. Lalu baginda s.a.w menceritakannya kepada mereka. Kesamaran telah berlaku kepada baginda s.a.w kerana baginda s.a.w telah memasukinya pada waktu malam.

Lalu Jibrail a.s mendatangnya dan berkata: Lihatlah dari sini, lalu baginda s.a.w melihat ke Bait al-Maqdis. Maka baginda s.a.w menceritakannya sedang baginda s.a.w melihat kepadanya. Kemudian baginda s.a.w memberitahu mereka mengenai kafilah mereka di antara mereka dan Syam. Kemudian baginda s.a.w bersabda: Ini adalah kafilah Bani polan telah tiba ketika matahari naik dan didahului oleh unta jantan warna biru atau merah. Quraisy telah mengutus seorang lelaki di atas kuda untuk mengembalikannya. Dia sampai ketika matahari naik. Qurtat bin 'Abd 'Umru berkata: Alangkah dukacitanya aku tidak menjadi sebatang pohon kurma untuk anda ketika anda menyangka bahawa anda telah datang ke Bait al-Maqdis dan anda telah kembali pada malamnya.

Hadis Mengenai Hijrah Dan Kisah Abu Bakr Bersama Rasulullah S.A.W. Di Gua.

377. Hamid bin Ziyad, daripada Muhammad bin Ayyub, daripada Ali bin Asbat, daripada al-Hakam bin Miskin, daripada Yusuf bin Sahaib, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Aku telah mendengar Abu Ja'far a.s berkata bahawa sesungguhnya Rasulullah s.a.w mulai berkata kepada Abu Bakr di gua (*al-Ghaar*): Bawa bertenang, kerana Allah bersama kami, tetapi dia masih tidak tenang. Manakala Rasulullah s.a.w melihat keadaannya, maka baginda s.a.w bersabda kepadanya: Anda mahu aku memperlihatkan para sahabatku daripada kaum Ansar kepada anda di dalam majlis mereka sedang bercakap-cakap dan aku memperlihatkan Ja'far dan para sahabatnya sedang berlayar? Dia berkata: Ya, lalu Rasulullah s.a.w menyapu dengan tangannya ke atas mukanya, lalu dia dapat melihat kepada kaum Ansar sedang bercakap-cakap dan melihat kepada Ja'far r.a dan para sahabatnya sedang berlayar, lalu Abu Bakr merahsiakan (*adhmara*) di hatinya pada masa itu juga bahawa Nabi s.a.w adalah seorang tukang sihir (*inna-hu saahirun*)¹⁰⁶.

¹⁰⁶ Abu Bakr tidak percaya bahawa Rasulullah s.a.w sebagai seorang nabi.

Hadis Mengenai Suraaqah Bin Malik Dan Niat Jahatnya Kepada Rasulullah S.A.W.

378. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Mu'awiyah Ibn 'Ammar, daripada Abu Abdullah a.s bahawa Rasulullah (s.a.w) apabila keluar dari gua menuju Madinah. Quraisy telah menawar seratus unta kepada mereka yang dapat menagkapnya. Suraaqah bin Malik bin Jasy'am telah keluar mencarinya. Lalu dia bertemu dengan Rasulullah s.a.w, maka baginda s.a.w bersabda: Wahai Tuhanku, lindungilah aku daripada kejahatan Suraaqah dengan cara yang Engkau kehendaki, lantas kudanya tenggelam di dalam tanah dan kakinya berlipat. Suraaqah berkata: Wahai Muhammad, sesungguhnya aku telah mengetahui bahawa apa yang telah menimpa kudaku datangnya dari pihak anda.

Justeru berdoa kepada Allah supaya Dia melepaskan kudaku, aku bersumpah jika kebbaikanku tidak menimpa anda, maka kejahatanku juga tidak akan menimpa anda. Kemudian Rasulullah s.a.w berdoa kepada Allah, lalu Allah melepaskan kudanya. Maka Suraaqah kembali mencari Rasulullah s.a.w sehingga dia melakukannya sebanyak tiga kali. Setiap kali berlaku, Rasulullah s.a.w berdoa, lalu bumi menelan kudanya. Manakala Dia melepaskan kudanya pada kali ketiga, dia berkata: Wahai Muhammad, ini adalah unta betinaku di hadapan anda. Padanya budakku. Jika anda berhajat kepada belakangnya (menaikinya) atau susunya, maka ambillah daripadanya. Ini adalah anak panah dari kotakku sebagai tanda dan aku sedang pulang, aku mengulangi permintaanku. Maka baginda s.a.w bersabda: Kami tidak perlu kepada apa yang ada di sisi anda.

Kedatangan Al-Mahdi A.S Adalah Satu Kepastian.

379. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Abi Najran, daripada Muhammad bin Sinan, daripada Abu al-Jarud, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Kamu tidak melihat orang yang kamu sedang menunggunya¹⁰⁷ sehingga kamu menjadi seperti biri-biri yang lesu. Tiada kemuliaan bagi kamu untuk mencapainya dan tiada sandaran yang kamu dapat menyandarkan urusan kamu.

Biri-Biri Yang Lesu.

380. D daripadanya, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Ibn Sinan, daripada Abu al-Jarud berkata: Aku telah berkata kepada Ali bin al-

¹⁰⁷ Imam al-Mahdi a.s.

Hakam: Apakah biri-biri yang lesu? Beliau berkata: Yang sama tanpa perbezaan.

Pujian Kepada Zaid Bin Ali Bin Al-Husain A.S.

381. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Safwan bin Yahya, daripada 'Ais Ibn al-Qasim berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Hendaklah kamu bertakwa kepada Allah Yang Tunggal tanpa sekutu bagi-Nya dan lihatlah kepada diri kamu, demi Allah, sesungguhnya seorang lelaki yang memiliki kambing dan padanya penjaganya apabila dia mendapati seorang lelaki yang lebih mengetahui mengenai kambingnya daripadanya, maka dia akan mengeluarkannya padanya dan memasukkan lelaki yang lebih mengetahui mengenai kambingnya padanya.

Demi Allah, jika seorang daripada kamu mempunyai dua jiwa di mana dia memerangi dengan satu jiwa di dalam tindakannya, kemudian yang lain tinggal begitu sahaja, maka dia akan melakukan apa yang terserlah baginya, tetapi dia mempunyai hanya satu jiwa, apabila ia pergi, demi Allah, taubat pergi bersamanya. Justeru kamu adalah lebih berhak untuk memilih diri kamu. Jika seorang datang daripada kami, maka lihatlah di atas dasar apakah kamu keluar [menentang penguasa].

Janganlah kamu berkata bahawa Zaid telah keluar, kerana Zaid adalah seorang yang alim dan benar. Beliau tidak menyeru kamu kepada dirinya, tetapi beliau telah menyeru kamu kepada keredaan keluarga Muhammad a.s. Jika ia terserlah, nescaya beliau menyeru kamu kepadanya. Sesungguhnya beliau telah keluar kepada penguasa bagi menentangnya. Orang yang keluar (*al-Khaarij*) daripada kami pada hari ini di atas dasar apakah dia menyeru kepada keredaan keluarga Muhammad a.s. Kami menjadikan kamu saksi bahawa kami tidak meredainya [orang yang keluar]; dia menderhakai kami pada hari ini, tiada seorangpun bersamanya. Apabila kelayakan yang lebih wajar bersama orang yang telah dipersetujui oleh Bani Fatimah, demi Allah, maka sahabat kamu adalah orang dipersetujui olehnya. Apabila [datang] bulan Rajab, maka terimalah di atas nama Allah. Jika kamu ingin menanggungkannya kepada Sya'ban, maka itu tidak mengapa. Jika kamu ingin berpuasa bersama keluarga kamu, maka itu adalah lebih baik. Dan cukuplah bagi kamu dengan al-Sufyaani¹⁰⁸ sebagai tanda.

Keluar Bersama Al-Qaim A.S.

382. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Hammad bin Isa, daripada Ruba'i secara *marfuu'*, daripada Ali bin al-Husain a.s berkata: Demi Allah, seorang daripada kami tidak akan keluar [menentang

¹⁰⁸ Penentang Ahlu l-Bait a.s.

penguasa] sebelum keluarnya al-Qaim a.s melainkan dia seperti anak burung yang telah terbang dari sangkarnya sebelum dua sayapnya kuat, lalu kanak-kanak akan mengambilnya dan mensia-siakkannya¹⁰⁹.

Berada Di Rumah Sebelum Keluarnya Al-Sufyaani.

383. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Uthman bin Isa, daripada Bakr bin Muhammad, daripada Sudair berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Wahai Sudair, tinggallah di rumah anda selama ada malam dan siang. Apabila sampai berita kepada anda bahawa al-Sufyaani telah keluar, maka datanglah kepada kami sekalipun dengan berjalan kaki.

Rawatan Demam.

384. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Kamil bin Muhammad, daripada Muhammad bin Ibrahim al-Ja'fi berkata: Bapaku telah memberitahuku: Aku telah berjumpa dengan Abu Abdullah a.s, maka beliau a.s berkata: Kenapa aku melihat anda muram? Aku berkata: Sesungguhnya aku demam, maka beliau a.s berkata: Apakah yang menghalang anda daripada perkara yang baik; ambil gula, kemudian masukkan ke dalam air, kemudian hisaplah pada waktu petang. Maka akupun melakukannya dan demam hilang daripadaku.

Rawatan Sakit Badan

385. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada al-Hasan bin Ali bin al-Nu'man, daripada beberapa orang sahabat kami berkata: Aku telah mengadu kepada Abu Abdullah a.s mengenai kesakitan, maka beliau a.s berkata: Apabila anda beristirahat di tempat tidur anda, maka makanlah beberapa ketul gula. Maka Aku telah melakukannya dan aku telah sembuh. Kemudian aku telah memberitahu kepada seorang tabib yang masyhur di tempat kami mengenainya, maka beliau berkata: Dari manakah Abu Abdullah a.s mengetahui perkara ini, ini adalah khazanah ilmu kami atau beliau a.s mempunyai beberapa buku yang tepat di dalam perkara ini.

Rawatan Demam Panas.

386. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ja'far bin Yahya al-Khazaa'i, daripada al-Husain bin al-Hasan, daripada

¹⁰⁹ Tidak boleh melakukan sebarang penentangan tanpa persediaan yang secukupnya.

'Aasim bin Yunus, daripada seorang lelaki, daripada Abu Abdullah a.s berkata kepada seorang lelaki: Dengan apakah kamu mengubati pesakit demam kamu? Lelaki itu berkata: *Aslaha-ka llahu*, dengan ubat-ubat yang pahit seperti jadam dan seumpamanya. Maka Abu Abdullah a.s berkata: Maha Suci Allah Yang Berkuasa menyembuhkan dengan perkara yang pahit, maka Dia berkuasa menyembuhkan dengan perkara yang manis.

Kemudian beliau a.s berkata: Apabila seorang daripada kamu terkena demam, maka hendaklah dia mengambil bekas yang bersih dan memasukkan gula ke dalamnya. Kemudian dia membaca beberapa ayat al-Qur'an dan meletakkannya di bawah bintang di atasnya besi. Keesokannya masukkan air ke atasnya dan mengacaukannya dengan tangannya, kemudian meminumnya. Pada malam kedua tambahkan gula yang lain. Demikianlah dilakukan pada malam ketiga.

Kelebihan *Bismillah*.

387. Ahmad bin Muhammad al-Kufi, daripada Ali bin al-Hasan bin Ali, daripada Abd al-Rahman bin Abu Najran, daripada Harun daripada Abu Abdullah a.s berkata: Beliau a.s telah berkata kepadaku: Mereka telah menyembunyikan *Bismillahir Rahmanir Rahim*, maka ia adalah sebaik-baik nama, demi Allah, mereka telah menyembunyikannya. Sesungguhnya Rasulullah s.a.w apabila baginda s.a.w memasuki rumahnya dan Quraisy berkumpul di hadapannya, baginda s.a.w menyaringkan *Bismillahir Rahmanir Rahim* dan mengangkat suaranya dengannya. Lantas Quraisy bertempieran lari. Lalu Allah menurunkan firman-Nya di dalam Surah al-Israa' (17): 46 "*Dan apabila kamu menyebut Tuhanmu saja di dalam al-Qur'an, nescaya mereka berpaling ke belakang kerana bencinya*".

Dengan Rasulullah S.A.W Mereka Terselamat.

388. Daripadanya, daripada Abd al-Rahman bin Abu Najran, daripada Abu Harun al-Makfuf, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Abu Abdullah a.s apabila disebut Rasulullah s.a.w, beliau a.s berkata: Dengan bapaku, ibuku, kaumku dan keluargaku, [aku] merasa hairan kepada Arab: Kenapa tidak membawa kami di atas kepalanya sedangkan Allah berfirman di dalam Surah Ali Imraan (3): 103 "*Dan kamu telah berada di tepi jurang neraka, lalu Allah menyelamatkan kamu daripadanya*". Iaitu dengan Rasulullah s.a.w mereka telah terselamat.

Mengenai Firman Allah Surah Ali Imraan (3): 26 "*Katakanlah: Wahai Tuhan yang mempunyai kerajaan. Engkau berikan kerajaan kepada siapa yang Engkau kehendaki*"

389. Daripadanya, daripada Ibrahim bin Abu Bakr bin Abu Samak, daripada Daud bin Furqad, daripada Abd al-A'la *maula* keluarga Syam berkata bahawa aku berkata kepadanya: *“Katakanlah: Wahai Tuhan yang mempunyai kerajaan. Engkau berikan kerajaan kepada siapa yang Engkau kehendaki dan Engkau cabut kerajaan dari orang yang Engkau kehendaki”*. Surah Ali Imraan (3): 26. Tidakkah Allah telah berikan kerajaan kepada Bani Umayyah? Beliau a.s berkata: Ia bukan sebagaimana anda katakan. Sesungguhnya Allah telah memberikan kerajaan kepada kami, tetapi ia diambil oleh Bani Umayyah seperti kedudukan seorang lelaki yang memiliki kain, tetapi ia diambil oleh orang lain. Justeru ia bukanlah milik orang yang telah mengambilnya.

Mengenai Firman Allah Surah al-Hadid (57):17 “Ketahuilah olehmu bahawa Allah menghidupkan bumi sesudah matinya”

390. Muhammad bin Ahmad bin al-Salt, daripada Abdullah bin al-Salt, daripada Yunus, daripada al-Mufadhdhal Ibn Salih, daripada Muhammad al-Halabi bahawa beliau telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Hadid (57):17 *“Ketahuilah olehmu bahawa Allah menghidupkan bumi sesudah matinya”*. Beliau a.s berkata: Keadilan selepas kezaliman.

Mengenai Pedang Dhu Al-Fiqar.

391. Muhamamad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin Muhammad bin Athim, daripada Safwan bin Yahya berkata: Aku telah bertanya Abu al-Hasan al-Ridha a.s mengenai *Dhu Al-Fiqar*, pedang Rasulullah s.a.w, maka beliau a.s berkata: Jibrail a.s telah menurunkannya dari langit dan bulatannya dibuat daripada perak.

Hadis Mengenai Nuh A.S Pada Hari Kiamat, Penyaksian Ja'far Bin Abu Talib Dan Hamzah Kepada Para Nabi S.A.

392. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muhammad bin Khalid, daripada al-Qasim bin Muhammad, daripada Jamil bin Salih, daripada Yusuf bin Abu Sa'id berkata: Aku telah berada di sisi Abu Abdullah pada suatu hari, maka beliau a.s berkata kepadaku: Apabila tiba hari Kiamat, Allah akan menghimpunkan semua makhluk. Nuh a.s adalah orang yang pertama di panggil dan dikatakan kepadanya: Adakah anda telah menyampaikan [risalah]? Beliau a.s berkata: Ya, dan dikatakan kepadanya: Siapakah yang akan menjadi saksi kepada anda? Maka beliau a.s berkata: Muhammad bin Abdullah s.a.w.

Lalu Nuh a.s keluar dan diikuti oleh orang ramai sehingga beliau a.s datang kepada Muhammad (s.a.w) yang berada di atas bukit pasir bersama Ali a.s. iaitu sebagaimana firman Allah di dalam Surah al-Mulk (67): 27 “*Ketika mereka melihat azab sudah dekat, muka golongan kafir itu menjadi muram*”. Maka Nuh berkata kepada Muhammad (s.a.w): Wahai Muhammad, sesungguhnya Allah telah bertanyaku adakah engkau telah menyampaikan? Maka aku berkata: Ya, maka Dia berfirman: Siapakah yang menjadi saksi kepada engkau? Aku berkata: Muhammad (s.a.w), maka baginda s.a.w bersabda: Wahai Ja'far, wahai Hamzah, pergi dan saksilah untuknya bahawa beliau telah menyampaikan risalahnya. Abu Abdullah a.s berkata: Ja'far dan Hamzah kedua-duanya menjadi saksi kepada para nabi a.s mengenai risalah yang mereka telah sampaikan. Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, maka Ali a.s di mana dia? Beliau a.s berkata: Ali a.s adalah lebih besar kedudukannya daripada itu.

Rasulullah S.A.W Membahagikan Masanya Dengan Saksama.

393. Muhammad bin Yahya telah memberitahuku daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Umar bin Abd al-'Aziz, daripada Jamil, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w telah membahagikan masanya dengan saksama di antara para sahabatnya. Baginda s.a.w telah melihat kepada itu dan ini dengan saksama.

Rasulullah S.A.W Tidak Pernah Bercakap Kepada Orang Ramai Melebihi Akal Mereka.

394. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Fadhdhal, daripada sebahagian sahabatnya berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w tidak pernah bercakap kepada orang ramai melebihi akal mereka. Rasulullah s.a.w bersabda: Kami para nabi diperintahkan supaya bercakap kepada orang ramai mengikut kemampuan akal mereka.

Anda Berpegang Kepada Agama Allah Dengan Mentaati Kami.

395 Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad dan beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Mahbub, daripada Malik bin 'Atiyyah berkata: Aku telah berkata kepada Abu Abdullah a.s: Aku adalah seorang lelaki dari Bajilah, aku beragama dengan agama Allah bahawa sesungguhnya kamu adalah *mawali*. Aku telah ditanya oleh orang yang tidak mengenaliku, maka dia berkata kepadaku: Siapakah lelaki itu?

Maka aku berkata kepadanya: Aku adalah seorang lelaki Arab, kemudian dari Bajilah, adakah aku berdosa di dalam perkara ini tanpa mengatakan bahawa aku *maula* kepada Bani Hasyim? Abu Abdullah a.s berkata: Tidak, tidakkah hati anda dan hawa nafsu anda menyimpulkan bahawa anda daripada *mawaali* kami? Aku berkata: Ya, demi Allah, anda tidak boleh berkata: Aku adalah daripada Arab, kerana anda bukanlah seorang Arab dari segi keturunan, pemberian dan bilangan. Anda adalah saudara pada agama. Dan apa yang meliputi agama bahawa anda berpegang kepada agama Allah dengan mentaati kami, mengambil agama daripada kami, daripada *mawaali* kami, daripada kami dan kepada kami.

Syi'ah Kami Adalah *Hawaari* Kami. Sekiranya Anda Memukul Batang Hidung Pencita-Pencinta Kami Dengan Pedang, Nescaya Mereka Tidak Memarahi Kami.

396. Ibn Mahbub telah memberitahu kami, daripada Abu Yahya Kaukab al-Damm, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya *hawaari* Isa adalah Syi'ahnya dan Syi'ah kami adalah *hawaari* kami. *Hawaari* Isa bukanlah lebih mentaatinya daripada *hawaari* kami kepada kami. Sesungguhnya Isa a.s berkata kepada *hawariyyin*: “*Siapakah yang akan menjadi penolong-penolongku kepada Allah. Para hawariyyin berkata: Kamilah penolong-penolong kepada Allah*”. Surah Ali Imraan (3): 52. Tidak, mereka tidak menolongnya dan mereka tidak memerangi Yahudi kerananya.

Tetapi Syi'ah kami, demi Allah, semenjak Allah mematikan Rasul-Nya sentiasa menolong kami, berperang kerana kami. Mereka dibakar, disiksa, diusir di seluruh negara, semoga Allah memberi balasan kebaikan kepada mereka kerana menolong kami. Amir al-Mukminin a.s berkata: Sekiranya anda memukul batang hidung pencita-pencinta kami dengan pedang, nescaya mereka tidak memarahi kami (*lau dharab-ta khaisyuma muhibbii-naa bi al-Saif maa abghadhuu-naa*), dan demi Allah, sekiranya anda mendekati golongan yang memarahi kami dan memberi harta kepada mereka, nescaya mereka tidak mencintai kami (*wa wa llahi lau adnai-ta ilaa mubghidhii-naa wa hathau-ta la-hum mina l-Maal maa ahabbuu-naa*).

Mengenai Firman Allah Surah al-Ruum (30):2-5 “Telah dikalahkan bangsa rumawi, di negeri yang terdekat dan mereka sesudah di kalahkan itu akan menang”

397. Ibn Mahbub, daripada Jamil bin Salih, daripada Abu 'Ubaidah berkata: Aku telah bertanya Abu Ja'far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Ruum (30):2-5 “*Telah dikalahkan bangsa Rumawi, di*

negeri yang terdekat dan mereka sesudah dikalahkan itu akan menang. Dalam beberapa tahun lagi. Dan bagi Allah-lah urusan sebelum dan sesudah dan di hari itu bergembiralah golongan yang beriman. Kerana pertolongan Allah. Dia menolong siapa yang dikehendaki-Nya”, beliau a.s berkata: Wahai Abu ‘Ubaidah, sesungguhnya ayat ini ada takwilnya di mana tidak akan diketahuinya melainkan Allah dan *al-Raasikhuun* di dalam ilmu daripada keluarga Muhammad s.a.w.

Sesungguhnya Rasulullah s.a.w manakala berhijrah ke Madinah dan menzahirkan Islam, baginda s.a.w telah menulis surat kepada raja Rom dan mengutus dengannya seorang utusan menyerunya kepada Islam. Baginda s.a.w juga telah menulis surat kepada raja Farsi menyerunya kepada Islam dan mengutus kepadanya seorang utusan. Raja Rom menghormati surat Rasulullah s.a.w dan memuliakan utusannya. Sementara raja Farsi, maka beliau telah memandang ringan surat Rasulullah s.a.w, mengoyakkannya dan memandang remeh utusannya. Raja Farsi pada masa itu sedang memerangi raja Rom.

Muslimun mahu supaya raja Rom dapat mengalahkan raja Farsi, tetapi apabila raja Farsi dapat mengalahkan raja Rom, lantas golongan Islam membencinya, lalu Allah menurunkan firman-Nya di dalam Surah al-Ruum (30):2-5 *“Telah dikalahkan bangsa Rumawi di negeri yang terdekat”* (Iaitu ia dikalahkan oleh raja Farsi). *“di negeri yang terdekat”* Iaitu Syam dan sekitarnya. *“dan mereka (Iaitu Farsi) sesudah di kalahkan (Rom) itu akan menang* (Iaitu mereka akan dikalahkan oleh muslimun). *“Dalam beberapa tahun lagi. Dan bagi Allah-lah urusan sebelum dan sesudah dan di hari itu bergembiralah golongan yang beriman. Kerana pertolongan Allah. Dia menolong siapa yang dikehendaki-Nya”*.

Apabila muslimun memerangi Farsi dan membukanya, maka muslimun bergembira dengan pertolongan Allah. Aku berkata: Tidakkah Allah berfirman *“ Dalam beberapa tahun”*, tetapi telah berlalu beberapa tahun yang banyak pada masa Rasulullah s.a.w, dan pada masa pemerintahan Abu Bakr. Sesungguhnya muslimun dapat mengalahkan Farsi pada masa pemerintahan Umar. Maka beliau a.s berkata: Tidakkah aku berkata kepada kamu bahawa ayat ini ada takwilnya dan tafsirannya.

Wahai Abu ‘Ubaidah, sesungguhnya al-Qur’an ada nasikh dan mansuh. Tidakkah anda mendengar firman Allah *“Dan bagi Allah-lah urusan sebelum dan sesudah dan di hari itu”*? Iaitu kembali kepada kehendak-Nya untuk menangguhkan apa yang Dia telah kemukakannya dan mendahulukan apa yang Dia telah menangguhkannya di dalam firman-Nya sehingga kepada hari yang telah ditetapkan bagi menurunkan kemenangan ke atas mukminin. Justeru firman-Nya *“Pada hari itu mukminun akan bergembira”* dengan pertolongan_Nya *“Dia*

menolong siapa yang Dikehendaki-Nya). Iaitu pada hari yang ditetapkan dengan pertolongan-Nya.

BAHAGIAN KESEMBILAN

Penolakan Terhadap Sangkaan Umum Bahawa *Khilafah* Abu Bakr Berlaku Secara Ijmak, Sujud Abu Abdullah A.S, Keadilan Memanjangkan Umur Dan Lain-Lain.

Penolakan Terhadap Sangkaan Umum Bahawa *Khilafah* Abu Bakr Berlaku Secara Ijmak.

398. Ibn Mahbub, daripada 'Umru bin Abi al-Miqdam, daripada bapanya berkata: Aku telah berkata kepada Abu Ja'far a.s: Pada umumnya orang ramai menyangka bahawa baiah Abu Bakr yang dihadiri ramai itu adalah suatu keredaan daripada Allah dan ia tidak membawa fitnah kepada umat Muhammad selepasnya? Abu Ja'far a.s berkata: Atau mereka tidak membaca Kitab Allah atau Allah tidak berfirman "*Muhammad itu tidak lain hanyalah seorang rasul, sungguh telah berlalu sebelumnya beberapa orang rasul. Apakah jika dia wafat atau dibunuh kamu berbalik ke belakang (murtad)? Sesiapa yang berbalik ke belakang, maka dia tidak dapat mendatangkan mudharat kepada Allah sedikitpun; dan Allah akan memberi balasan kepada golongan yang bersyukur*" Surah Ali Imran (3): 144.

Maka aku berkata kepadanya: Sesungguhnya mereka mentafsirkannya dengan cara yang lain, maka beliau a.s berkata: Tidakkah Allah telah menceritakan mengenai umat-umat sebelum mereka bahawa mereka telah berselisih selepas mereka didatangi keterangan sebagaimana Dia berfirman di dalam Surah al-Baqarah (2): 253 "*Dan kami berikan kepada Isa putera Maryam beberapa mukjizat serta kami perkuat dia dengan Ruh al-Qudus. Dan kalau Allah menghendaki, nescaya tidaklah berbunuh-bunuhan orang (yang datang) sesudah rasul-rasul itu, sesudah datang kepada mereka beberapa macam keterangan, akan tetapi mereka berselisih, maka ada di antara mereka yang beriman dan ada (pula) di antara mereka yang kafir. Seandainya Allah menghendaki, tidaklah mereka berbunuh-bunuhan. Akan tetapi Allah*

berbuat apa yang dikehendaki-Nya”. Ini juga menunjukkan bahawa para sahabat Muhammad (s.a.w) telah berselisih selepasnya. Maka ada di antara mereka yang beriman dan ada di antara mereka pula yang kafir¹¹⁰.

Sujud Abu Abdullah A.S.

399. Daripadanya, daripada Hisyam bin Salim, daripada ‘Abd al-Hamid bin Abi al-‘Alaa’ berkata: Aku telah memasuki Masjid al-Haram, maka aku telah melihat *maula* kepada Abu Abdullah a.s. Lalu aku datang kepadanya untuk bertanya mengenai Abu Abdullah a.s. Tiba-tiba aku mendapati Abu Abdullah a.s sedang sujud (*saa’jidan*). Aku telah menungguinya agak lama, lalu beliau a.s memanjangkan sujudnya ke atasku.

Maka aku mengerjakan solat beberapa rakaat dan aku selesai sedangkan beliau a.s masih sujud. Aku bertanya *maulanya* bilakah beliau a.s telah sujud? Dia berkata: Sebelum anda datang kepada kami. Manakala beliau a.s mendengar percakapanku, maka beliau a.s mengangkat kepalanya, kemudian berkata: Wahai Abu Muhammad, dekatkan anda kepadaku, lalu aku mendekatinya dan memberi salam kepadanya. Maka beliau a.s telah mendengar suara di belakangnya, lalu berkata: Apakah suara yang tinggi ini?

Aku berkata: Mereka itu adalah kaum Murjiah, Qadariyah dan Muktaizilah. Beliau a.s berkata: Mereka mahu aku, justeru datanglah bersamaku. Maka akupun datang bersamanya. Manakala mereka melihatnya, lantas mereka berdiri di hadapannya, maka beliau a.s berkata kepada mereka: Tahan diri kamu daripadaku dan janganlah kamu menyakitiku. Kamu bentangkan aku kepada penguasa, maka aku tidak akan memarahi kamu. Kemudian beliau a.s telah memegang tanganku dengan meninggalkan mereka dan pergi.

Apabila beliau a.s keluar dari Masjid, beliau a.s berkata kepadaku: Wahai Abu Muhammad, demi Allah, sekiranya Iblis telah sujud kepada Allah selepas maksiat dan takbur sepanjang umur dunia, nescaya sujudnya tidak memanfaatkannya dan Allah tidak menerimanya selama dia tidak sujud kepada Adam a.s sebagaimana diperintahkan oleh Allah supaya dia sujud kepadanya. Begitu juga umat yang derhaka lagi memfitnahkan ini selepas nabinya (s.a.w) dan selepas meninggalkan Imam yang telah dilantik oleh nabi mereka (s.a.w) untuk mereka. Justeru Allah sekali-kali tidak akan menerima amalan mereka (*fa-lan yaqbalahu la-hum a’maala-hum*).

Allah sekali-kali tidak akan mengangkat kebaikan mereka (*wa lan yarfa’u la-hum hasanatan*) sehingga mereka mendatangi Allah a.w

¹¹⁰ Sahabat Rasulullah s.a.w ada yang muslim dan ada yang kafir.

menurut apa yang diperintahkan oleh Tuhan mereka, mewalikan Imam yang mana mereka diperintahkan supaya mewalikannya, memasuki pintu yang mana Allah dan Rasul-Nya telah membukanya untuk mereka. Wahai Abu Muhammad, sesungguhnya Allah telah memfardukan umat Muhammad dengan lima fardu: Solat, zakat, puasa, haji dan wilayah kami. Maka Dia telah memberi *rukhsah* (kesenangan) pada empat perkara, tetapi Dia tidak memberi *rukhsah* kepada seorangpun daripada muslimin di dalam meninggalkan wilayah kami, tidak, demi Allah, tidak ada *rukhsah* padanya.

Keadilan Memanjangkan Umur.

400. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada Uthman bin Isa, daripada Abu Ishak al-Jurjani, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah a.w telah menjadikan bagi orang yang mempunyai kekuasaan ajal dan masa tertentu; malam, hari, tahun dan bulan. Sekiranya mereka berlaku adil kepada orang ramai, maka Allah memerintahkan malaikat yang menjaga falak supaya melambatkan pengurusannya. Lantaran itu, hari, malam, tahun dan bulan mereka menjadi panjang. Sekiranya mereka melakukan kezaliman kepada manusia, maka Allah memerintahkan malaikat yang menjaga falak supaya mempercepatkan pengurusannya. Lantaran itu, malam, hari, tahun dan bulan mereka menjadi pendek. Maka Allah menunaikan untuk mereka dengan bilangan malam dan bulan.

Dari Manakah Angin Bertiup?

401. Abu Ali al-Asy'ari, daripada beberapa orang sahabat kami, daripada Muhammad bin al-Fudhail, daripada al-'Azrami berkata: Aku telah berada bersama Abu Abdullah a.s di dalam sebuah bilik, tiba-tiba seorang lelaki bertengkar dengan seorang lelaki dan salah seorang daripada mereka berkata kepada sahabatnya: Demi Allah, anda tidak mengetahui dari manakah angin bertiup, manakala dia mengatakannya beberapa kali kepada sahabatnya, maka Abu Abdullah a.s berkata: Adakah anda mengetahui dari manakah angin bertiup?

Dia berkata: Tidak, tetapi aku hanya mendengar orang ramai berkata. Maka aku berkata kepada Abu Abdullah a.s: Aku jadikan diriku tebusan anda, dari manakah angin bertiup? Maka beliau a.s berkata: Sesungguhnya angin terpenjara di bawah sudut Syam. Apabila Allah kehendaki mengeluarkan sesuatu daripadanya, maka Dia mengeluarkannya dari selatan, maka dari selatanlah ia bertiup. Jika Dia mahu dari utara, maka dari utaralah ia bertiup. Jika Dia mahu dari barat, maka dari baratlah ia bertiup. Dan jika Dia mahu dari timur, maka dari timurlah ia bertiup. Kemudian beliau a.s berkata: Di antara

tandanya bahawa anda melihat sudut ini sentiasa bergerak pada musim sejuk, panas, malam dan siang.

Tiada Makhluk Yang Lebih Ramai Daripada Malaikat.

402. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad dan Ali bin Ibrahim, daripada Ibn Mahbub, daripada Daud al-Raqiy, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Tiada makhluk yang lebih ramai daripada malaikat. Sesungguhnya malaikat turun pada setiap malam dari langit sebanyak tujuh puluh ribu malaikat, lalu mereka melakukan tawaf di al-Bait al-Haram pada malam dan siang.

Malaikat Ada Tiga Jenis.

403. Ibn Mahbub telah memberitahu kami, daripada Abdullah bin Talhah berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Malaikat mempunyai tiga jenis: Satu jenis mempunyai dua sayap, satu jenis mempunyai tiga sayap dan satu jenis mempunyai empat sayap.

Di Dalam Syurga Terdapat Satu Sungai Di Mana Jibrail A.S Menyelam Padanya Setiap Pagi.

404. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Mu'awiyah bin Maisarah, daripada al-Hakam bin 'Utaibah, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya di dalam syurga terdapat satu sungai di mana Jibrail a.s menyelam padanya pada setiap pagi. Kemudian ia keluar daripadanya, lalu mengeringkan bulunya. Kemudian Allah menciptakan daripada setiap titisan air yang keluar daripadanya satu malaikat yang lain pula.

Lima Ratus Tahun Perjalanan Burung.

405. Daripadanya, daripada beberapa orang sahabatnya, daripada Ziyad al-Qandi, daripada Darst bin Abu Mansur, daripada seorang lelaki, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya bagi Allah malaikat di antara lubang telinganya (malaikat) kepada tengkuknya lima ratus tahun perjalanan burung.

Ayam Jantan.

406. Al-Husain bin Muhammad, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada al-Wisyaa', daripada Muhammad bin al-Fudhail, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya bagi Allah ayam jantan (*diikan*) yang dua kakinya di bumi ketujuh, tengkuknya menegak di bawah 'Arasy dan

dua sayapnya di udara. Apabila separuh malam atau satu pertiga malam, ia memukul dengan sayapnya dan melaung “ *Maha Suci lagi Kudus, Tuhan kami Adalah Allah, Raja Yang Benar, tiada tuhan selain daripada-Nya. Tuhan malaikat dan Roh*”. Kemudian ayam betina pula memukul dengan sayapnya dan berkokok.

Pengambilan Darah.

407. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Hijal, daripada Tha'labah bin Maimun, daripada 'Ammar al-Sabitiy berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Apakah pendapat orang sebelum kamu mengenai pengambilan darah (*al-Hijaamah*)? Aku berkata: Mereka menyangka bahawa tanpa makanan adalah lebih baik daripada makanan. Beliau a.s berkata: Tidak, dengan makanan adalah lebih baik bagi saraf dan ia menguatkan badan.

Pengambilan Darah, Bacaan Ayat Kursi Dan Bersedekah.

408. Daripadanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Abd al-Rahman bin al-Hajaj, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Bacalah ayat al-Kursi dan ambillah darah pada hari yang anda kehendaki. Kemudian bersedekah dan keluar pada hari mana anda kehendaki.

Ubat Yang Menggoncangkan Penyakit.

409. Muhammad bin Yahya, daripada Muhammad bin al-Hasan, daripada Mu'awiyah bin Hakim berkata: Aku telah mendengar Uthman bin al-Ahwak berkata: Aku telah mendengar Abu al-Hasan a.s berkata: Tiada suatu ubatpun melainkan ia menggoncangkan penyakit dan tiada suatuupun pada badan yang lebih bermanfaat dari menahan tangan melainkan apabila ia perlu kepadanya.

Demam Keluar Pada Tiga Perkara.

410. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muhammad bin Khalid secara *marfu'* kepada Abu Abdullah a.s berkata: Demam keluar pada tiga perkara: Pada peluh, perut dan muntah.

Debu Adalah Ke Atas Orang Yang Meniupkannya.

411. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada Muhammad bin Ali, daripada Hafs bin 'Aasim, daripada Saif al-Tammar, daripada Abu al-Murahhaf, daripada Abu Ja'afar a.s berkata: Debu adalah ke atas orang yang meniupkannya,

binasalah golongan yang gopoh (*al-Mahaadhiir*). Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, apakah itu *al-Mahaadhiir*? Beliau a.s berkata: Golongan yang gopoh. Mereka itu tidak mahu melainkan dibentangkan [sesuatu] kepada mereka.

Kemudian beliau a.s berkata: Wahai Abu al-Murahhaf! Sesungguhnya mereka tidak mahu kamu di Majhafah melainkan Allah membentangkan kepada mereka dengan suatu perkara yang menyibukkan mereka. Kemudian Abu Ja'far a.s membuat garisan di tanah, kemudian beliau a.s berkata: Wahai Abu al-Murahhaf, maka aku berkata: *Labbai-ka*, beliau a.s berkata: Adakah anda fikir kaum yang telah menahan diri mereka kerana Allah bahawa Allah tidak menjadikan kemenangan (*farajan*) untuk mereka? Ya, demi Allah, Allah akan menjadikan kemenangan untuk mereka [dengan cepat].

Surat Abu Muslim Al-Maruzi Kepada Abu Abdullah A.S.

412. Muhammad bin Yahya, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Abd al-Rahman bin Abu Hasyim, daripada al-Fadhl al-Katib berkata: Aku telah berada di sisi Abu Abdullah a.s, tiba-tiba surat Abu Muslim mendatangnya, maka beliau a.s berkata: Surat anda tidak perlu jawapan. Keluarlah anda daripada kami. Lalu sebahagian kami berjalan. Beliau a.s berkata: Apakah yang membuat kamu berjalan, wahai Fadhl, sesungguhnya Allah tidak gopoh dengan kegopohan hamba-hamba-Nya. Memindahkan gunung dari tempatnya itu adalah lebih mudah dari memindahkan kerajaan yang belum sampai ajalnya. Kemudian beliau a.s berkata: Sesungguhnya polan bin polan sehingga sampai ketujuh daripada anak lelaki polan, aku berkata: Apakah tanda di antara kami dan anda, aku jadikan diriku tebusan anda? Beliau a.s berkata: Bumi akan terus begini sehingga keluar al-Sufyaani. Apabila al-Sufyaani keluar, maka sahutilah seruan kami- Beliau a.s berkata sedemikian sebanyak tiga kali-laitu suatu kepastian.

Iblis Bukanlah Daripada Malaikat.

413. Abu Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Abd al-Jabbar, daripada Ali bin Hadid, daripada Jamil bin Darraj berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai Iblis. Adakah ia daripada malaikat atau ia mengikuti sesuatu perintah langit? Beliau a.s berkata: Iblis bukanlah daripada malaikat dan ia tidak mengikuti sesuatu dari perintah langit dan tiada kemuliaan baginya. Kemudian aku mendatangi al-Tayyar, lalu aku memberitahunya apa yang aku telah mendengarnya, tetapi dia mengingkarinya dan berkata: Bagaimana ia bukan daripada malaikat?

Sedangkan Allah berfirman di dalam Surah al-Baqarah (2): 34 *“Dan (ingat) lah ketika kami berfirman kepada para malaikat “sujudlah kamu kepada Adam” maka sujudlah mereka kecuali Iblis”*. Kemudian al-Tayyar berjumpa dengan Abu Abdullah a.s dan bertanya kepadanya dan aku berada di sisinya, maka beliau berkata kepadanya: Aku jadikan diriku tebusan anda mengenai firman Allah *“Wahai golongan yang beriman”* untuk mukminin, adakah ia termasuk juga kaum munafik? Beliau a.s berkata: Ya, termasuk di dalam ayat semua munafik dan golongan yang sesat serta setiap orang yang mengakui dakwah Islam secara zahir.

Jadikanlah Setiap Solatku Untuk Anda.

414. Daripadanya, daripada Ali bin Hadid, daripada Marazim, daripada Abu Abdullah a.s bahawa seorang lelaki telah datang kepada Rasulullah s.a.w, berkata: Wahai Rasulullah, aku mengerjakan solat, maka jadilah sebahagian solatku untuk anda, maka baginda s.a.w bersabda: Itu adalah baik bagi anda, maka dia berkata: Wahai Rasulullah, jadilah separuh solatku untuk anda, maka baginda s.a.w bersabda: Maka itu adalah lebih baik bagi anda, maka dia berkata: Wahai Rasulullah, aku mengerjakan solat, maka jadilah setiap solatku untuk anda.

Maka baginda s.a.w bersabda: Jika begitu Allah mencukupi anda apa yang anda ingin daripada urusan dunia dan akhirat anda. Kemudian Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah membebaskan (*kallafa*) Rasulullah s.a.w apa yang tidak dibebankan kepada makhluk lain sebelumnya dan selepasnya. Kemudian beliau a.s membaca firman Allah di dalam Surah al-Nisaa' (4) 84 *“Maka berperanglah kamu pada jalan Allah, tidaklah kamu dibebani melainkan dengan kewajiban kamu sendiri”*. Kemudian beliau a.s berkata: Dijadikan selawat ke atas Rasulullah s.a.w sepuluh pahala sebagaimana firman Allah di dalam Surah al-An'aam(6):160 *“Sesiapa yang membawa amal yang baik, maka baginya (pahala) sepuluh kali lipat amalnya”*

Aku Hairan Dengan Orang Yang Berjaya Bagaimana Dia Berjaya.

415. Daripadanya, daripada Ali bin Hadid, daripada Mansur bin Ruh, daripada Fudhail al-Saa'igh berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Kamu, demi Allah, cahaya pada kegelapan bumi, demi Allah, sesungguhnya penghuni langit sedang melihat kepada kamu pada kegelapan bumi sebagaimana kamu melihat kepada planet yang bersinar di langit. Sebahagian mereka berkata kepada sebahagian yang lain: Wahai polan, hairan bagaimana dia mendapati perkara ini. Iaitu kata-kata bapaku a.s: Demi Allah, aku tidak hairan dengan orang yang binasa bagaimana dia binasa, tetapi aku hairan dengan orang yang

berjaya bagaimana dia berjaya (*wa llahi ma a'jabu mimman halaka kaifa halaka wa laakin a'jabu mimman najaa kaifa najaa*).

Sesiapa Musafir Atau Bernikah.

416. Daripada beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin Asbat, daripada Ibrahim bin Muhammad bin Hamraan, daripada bapanya, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesiapa yang musafir atau bernikah sedangkan bulan pada 'Aqrab, maka dia tidak akan melihat kebaikan.

Wahai Tuhanku, Laknatilah Al-Murjiah.

417. Daripadanya, daripada Ibn Fadhdhal, daripada 'Abiis bin Hasyim, daripada 'Abd al-Karim Ibn 'Umru, daripada al-Hakam bin Muhammad bin al-Qasim bahawa beliau telah mendengar Abdullah bin 'Ata' berkata: Abu Ja'far a.s berkata: Berdirilah, lengkapkan keldai dan baghal dengan pelananya, lalu aku melengkapkan kedua-duanya. Aku telah kemukakan kepadanya baghal. Aku fikir beliau a.s lebih menyukainya, maka beliau a.s berkata: Siapakah yang telah memerintahkan anda mengemukakan kepadaku baghal ini?

Aku berkata: Aku telah memilihnya untuk anda, beliau a.s berkata: Aku telah memerintahkan anda supaya anda memilihnya untukku. Kemudian beliau a.s berkata bahawa beliau a.s lebih suka menaik keldai. Lalu aku kemukakan kepadanya keldai dan aku telah memegangnya supaya beliau a.s menaikinya, lalu beliau a.s menaikinya dan berkata: Segala puji bagi Allah yang telah memberi petunjuk kepada kami dengan Islam. Dia telah mengajar kami al-Qur'an, mengurniakan ke atas kami Muhammad s.a.w. Segala puji bagi Allah yang telah menundukkan semua ini bagi kami padahal kami sebelumnya tidak mampu menguasainya.

Sesungguhnya kepada Tuhan kami, kami kembali dan segala puji bagi Allah Tuhan semesta alam. Keldai itu berjalan, maka akupun berjalan sehingga kami telah sampai pada satu tempat yang lain, maka aku berkata kepadanya: Solat, aku jadikan diriku tebusan anda, beliau a.s berkata: Ini adalah wadi al-Namlah (semut), tidak dilakukan solat padanya (*la yusalla fi-hi*) sehingga kami telah sampai pada satu tempat yang lain pula, maka aku telah berkata kepadanya sedemikian, maka beliau a.s berkata: Ini adalah bumi Maalihah (masin), tidak dilakukan solat padanya sehingga beliau a.s turun sendiri pada satu tempat dan berkata kepadaku: Anda mahu mengerjakan solat? Aku berkata: Solat ini dinamakan oleh orang Iraq dengan solat *al-Zawaal*.

Beliau a.s berkata: Adapun mereka yang mengerjakan solat ini adalah Syi'ah Ali bin Abu Talib. Iaitu solat *al-Awwabiin*. Kemudian beliau

a.s mengerjakan solat, lalu akupun mengerjakannya. Kemudian aku memegang keldai untuknya, lalu beliau a.s menaikinya. Beliau a.s telah berkata sebagaimana beliau a.s telah berkata pada mulanya. Kemudian beliau a.s berkata: Wahai Tuhanku, laknatilah al-Murjiah, kerana sesungguhnya mereka adalah musuh-musuh kami di dunia dan di akhirat, maka aku berkata kepadanya: Kenapa anda menyebut, aku jadikan diriku tebusan anda, al-Murjiah? Maka beliau a.s berkata: Mereka itu telah terlintas di hatiku.

Hadis Mengenai Abu Lahab Dan Hasrat Musyrikin Membunuh Rasulullah S.A.W.

418. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ibn Abi 'Umair dan Ali bin Ibrahim daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada al-Husain bin Abu Hamzah daripada Abu Abdullah a.s berkata: Manakala Quraisy mahu membunuh Nabi (s.a.w), maka mereka berkata: Bagaimana kita dengan Abu Lahab? Ummu Jamil berkata: Aku menjamin kamu mengenainya, aku akan berkata kepadanya bahawa sesungguhnya aku suka anda duduk di rumah, kami akan memasak. Pada keesokannya, musyrikin telah bersedia untuk membunuh Nabi (s.a.w).

Sementara Abu Lahab dan isterinya sedang minum. Abu Talib telah menyeru Ali a.s, maka beliau berkata kepadanya: Wahai anak lelakiku, pergilah kepada bapa saudara anda Abu Lahab dan minta supaya dia membuka pintu. Jika dia membuka pintu untuk anda, maka masuklah. Jika dia tidak membukanya untuk anda, maka anda tolak pintu itu dan pecahkannya, kemudian masuklah berjumpa dengannya. Apabila anda memasukinya, maka katakanlah kepadanya bahawa bapaku berkata kepada anda bahawa sesungguhnya isteri bapa saudaranya telah menentukannya [supaya Nabi s.a.w dibunuh] pada kaumnya dan beliau s.a.w bukanlah seorang yang hina.

Kemudian Amir al-Mukminin a.s telah pergi dan mendapati pintu rumahnya tertutup. Lalu beliau a.s meminta supaya ia dibuka, tetapi Abu Lahab tidak membukanya, lalu beliau a.s menolak pintu dan memecahkannya. Kemudian beliau a.s memasukinya. Apabila Abu Lahab melihatnya, maka dia berkata kepadanya: Apakah yang anda lakukan, wahai anak saudaraku? Maka beliau a.s berkata: Sesungguhnya bapaku berkata kepada anda: Sesungguhnya isteri bapa saudaranya telah menentukannya [supaya dibunuh] pada kaumnya, maka beliau s.a.w bukanlah seorang yang hina. Abu Lahab berkata kepadanya: Memang benar kata bapa anda, apakah itu, wahai anak saudaraku?

Maka beliau a.s berkata kepadanya: Anak saudara lelaki anda akan dibunuh, anda sedang makan dan minum. Lantas dia melompat dan mengambil pedangnya, lalu Ummu Jamil bergantung kepadanya. Dia

mengangkat tangannya dan menampar mukanya, lalu matanya tercedera, kemudian dia mati. Abu Lahab keluar membawa pedangnya. Manakala Quraisy melihatnya, mereka mengetahui kemarahan pada mukanya, mereka berkata: Apakah telah terjadi pada anda? Maka dia berkata: Aku memberi bai'ah kepada kamu kerana anak saudara lelakiku (Nabi s.a.w). Kemudian kamu mahu membunuhnya, demi Al-Laata dan al-'Uzza bahawa aku berangan-angan untuk menjadi muslim. Kemudian kamu tunggulah apa yang aku akan lakukan. Lantas mereka meminta maaf kepadanya dan terus pulang.

Hadis Mengenai Iblis Pada Hari Badr.

419. Daripadanya, daripada Abban, daripada Zararah, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Iblis pada hari Badr mengurangkan muslimin pada pandangan golongan kafir dan memperbanyakkan golongan kafir pada pandangan muslimin. Lantas Jibrail a.s menghunuskan pedang kepada Iblis, lalu dia melarikan diri daripadanya sambil berkata: Wahai Jibrail, sesungguhnya aku ditangguhkan sehingga dia terjatuh di dalam laut, Zararah berkata: Aku berkata kepada Abu Ja'far a.s: Kenapakah dia takut sedangkan dia ditangguhkan, maka beliau a.s berkata: Dia takut sebahagian daripada anak-anak jarinya akan dipotong.

Peperangan Al-Ahzab.

420. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr, daripada Hisyam bin Salim, daripada Abban bin Uthman, daripada orang yang memberitahunya, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w telah berdiri di atas tanah tinggi di atasnya masjid al-Fath di dalam peperangan al-Ahzab pada malam yang gelap lagi sejuk, lalu baginda s.a.w bersabda: Sesiapa yang pergi, kemudian pulang dengan berita mereka (Quraisy) baginya syurga? Tidak ada seorangpun yang berdiri.

Kemudian baginda s.a.w mengulangnya, maka tiada seorangpun yang berdiri. Maka Abu Abdullah a.s menggali dengan tangannya, dan berkata: Apakah yang mereka mahu?! Mereka mahu perkara yang lebih baik daripada syurga? Kemudian baginda s.a.w bersabda: Siapakah ini? Maka dia berkata: Huzaifah, maka baginda s.a.w bersabda: Tidakkah anda mendengar percakapanku semenjak semalam dan anda masih tidak bercakap? Maka Huzaifah berdiri dan berkata: Kesejukan dan kemudahan, Allah telah menjadikan aku tebusan anda, telah menghalangku dari menyahuti seruan anda, maka Rasulullah s.a.w bersabda: Pergilah sehingga anda mendengar percakapan mereka dan anda kembali kepadaku dengan membawa berita mereka.

Apabila dia pergi, maka baginda s.a.w berdoa: Wahai Tuhanku, jagalah dia di hadapannya, di belakangnya, di kanannya dan dikirinya

sehingga Engkau mengembalikannya dan baginda s.a.w bersabda kepadanya: Wahai Huzaifah, janganlah anda memberitahu sesuatu sehingga anda kembali kepadaku. Kemudian Huzaifah mengambil pedangnya, dan batang panahnya.

Huzaifah berkata: Akupun keluar dan tiada lagi padaku kemudahan dan kesejukan. Lalu aku melintasi pintu al-Khandaq. Manakala Huzaifah menujunya, maka baginda s.a.w berdiri dan berdoa: Wahai Yang Menyahuti seruan golongan yang berdukacita dan wahai Yang Menyahuti seruan golongan yang terpaksa, dedahlah dukacitaku dan penderitaanku, sesungguhnya Engkau melihat keadaanku dan keadaan para sahabatku, lalu Jibrail a.s turun dan berkata: Wahai Rasulullah s.a.w, sesungguhnya Allah telah mendengar kata-kata anda dan doa anda.

Sesungguhnya Dia telah memperkenankan doa anda dan Dia mempertahankan anda daripada musuh anda. Lalu baginda s.a.w melutut, mengangkat dua tangannya dan membuka dua matanya, kemudian bersabda: Terima kasih, terima kasih di atas rahmat Engkau kepadaku dan para sahabatku. Kemudian Allah mengutus ke atas mereka angin dari langit dunia yang mengandung anak-anak batu dan angin dari langit keempat yang mengandung batu. Huzaifah berkata: Akupun keluar, tiba-tiba aku di hadapan cahaya api mereka (kaum), lalu tentera Allah yang pertama; iaitu angin yang mengandung batu, memadamkan api mereka dan mencampakkankan lembing-lembing mereka sehingga keadaan mereka tidak tenteram.

Kemudian Huzaifah telah berada di hadapan dua lelaki musyrikin, tiba-tiba Iblis berdiri di dalam bentuk seorang lelaki yang ditaati di kalangan musyrikin dan berkata: Wahai manusia, sesungguhnya kamu telah bermalam di medan tukang sihir lagi pembohong ini. Sesungguhnya urusannya tidak akan terlepas daripada kamu. Ia bukan sebarangan. Sesungguhnya telah binasa semua perkara. Justeru pulanglah dan setiap orang daripada kamu hendaklah melihat kepada orang di sebaliknya. Huzaifah berkata: Aku telah melihat di kananku, lalu aku memukul tanganku, maka aku berkata: Siapakah anda?

Maka dia berkata: Mu'awiyah. Kemudian aku berkata kepada orang yang di kiriku: Siapakah anda? Maka dia berkata: Suhail bin 'Umr, Huzaifah berkata: Tentera Allah yang lebih besar datang, lantas Abu Sufyan bergegas kepada binatang tunggangannya. Kemudian dia melaung kepada Quraisy supaya menyelamatkan diri mereka. Talhah al-Azadi berkata: Sesungguhnya Muhammad telah menambahkan kamu dengan perkara yang lebih jahat lagi. Kemudian dia pergi kepada binatang tunggangannya sambil melaung kepada Bani Asyja' supaya menyelamatkan diri mereka. 'Uyainah bin Hasan, al-Harth bin 'Auf al-Mazni dan al-Aqra' bin Habis telah melakukan perkara yang sama. Beberapa kumpulan (al-Ahzab) telah pulang. Kemudian Huzaifah telah

kembali kepada Rasulullah s.a.w dan memberitahu berita tersebut kepadanya. Abu Abdullah a.s berkata: Ia seolah-olah hari Kiamat.

Tempat Masjid Kufah Yang Pertama, Rumah Nabi Nuh A.S, Bahteranya, Dakwahnya Kepada Kaumnya, Kelebihan Masjid Kufah Dan Sembahyang Padanya.

421. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Hisyam al-Kharasaani, daripada al-Mufadhdhal bin Umar berkata: Aku telah berada di sisi Abu Abdullah a.s di Kufah beberapa hari, beliau a.s telah datang kepada Abu al-'Abbas. Manakala kami sampai di al-Kanaasah, beliau a.s berkata: Di sinilah bapa saudaraku Zaid r.h disula, kemudian beliau a.s pergi sehingga sampai kepada Taq al-Ziyaatin, iaitu di akhir al-Saraajin, kemudian beliau a.s turun dan berkata: Turunlah, kerana ini adalah tempat masjid Kufah pertama yang telah digariskan oleh Adam a.s dan aku tidak suka memasukinya di dalam keadaan menaiki binatang tunggangan.

Aku berkata: Siapakah yang telah mengubahnya daripada garisan asalnya? Beliau a.s berkata: Adapun pertama adalah Taufan pada zaman Nuh a.s. Kemudian ia telah diubah oleh para sahabat Kisraa, Nu'man dan lain-lain selepas Ziyad bin Abu Sufyan. Aku berkata: Kufah dan masjidnya telah ada pada zaman Nuh a.s, maka beliau a.s berkata kepadaku: Ya, wahai Mufadhdhal, rumah Nuh dan kaumnya adalah pada sebuah kampung berhampiran al-Furat di sebelah barat Kufah. Beliau a.s berkata bahawa Nuh a.s adalah seorang tukang kayu. Kemudian Allah telah menjadikannya seorang nabi. Dan Nuh a.s adalah orang pertama membuat bahtera yang dapat berlayar di atas air. Nuh a.s telah tinggal bersama kaumnya selama sembilan ratus lima puluh tahun menyeru mereka kepada Allah, tetapi mereka telah mengejeknya.

Apabila Nuh a.s melihat mereka sedemikian, maka beliau a.s berdoa ke atas mereka dengan berkata di dalam Surah Nuh (71): 26-7 "*Ya Tuhanku, janganlah Engkau biarkan seorangpun di antara golongan kafir itu tinggal di atas bumi. Sesungguhnya jika Engkau biarkan mereka tinggal, nescaya mereka akan menyesat hamba-hamba-Mu dan mereka tidak akan melahirkan selain anak yang berbuat maksiat lagi sangat kafir*", lalu Allah menurunkan wahyu kepada Nuh a.s supaya membuat bahtera yang besar dan segera melakukannya. Kemudian Nuh a.s telah membuat bahteranya di masjid Kufah dengan tangannya, beliau a.s mendapatkan kayunya selepas itu sehingga selesai daripadanya.

Al-Mufadhdhal berkata bahawa percakapan Abu Abdullah a.s terputus ketika tergelincirnya matahari. Maka Abu Abdullah a.s berdiri, lalu mengerjakan solat Zuhur dan Asar. Kemudian beliau a.s pulang dari masjid, lalu berpaling ke kirinya dan memberi isyarat kepada Dar al-Daarayaini, iaitu Dar Ibn Hakim di Furat hari ini. Kemudian beliau a.s

berkata kepadaku: Berhala-berhala Kaum Nuh a.s (Yaghus, Ya'uq dan Nasran) telah disembah di sini. Kemudian beliau a.s pergi dengan menaiki binatang tunggangannya. Maka aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, berapa lamakan Nuh a.s membuat bahteranya sehingga siap? Beliau a.s berkata: Selama dua *daur* (pusingan), aku berkata: Berapakah dua *al-Daur* itu? Beliau a.s berkata: Lapan puluh tahun.

Aku berkata: Orang ramai mengetakan bahawa beliau a.s telah membuat bahteranya selama lima ratus tahun, maka beliau a.s berkata: Tidak, bagaimana Allah berfirman “ *Dan kami wahyukan*”. Aku berkata: Beritahuku mengenai firman-Nya di dalam Surah al-Mu'minuun (23): 27 “*maka apabila perintah Kami datang dan Tannur telah memancarkan air*”, maka di manakah tempatnya? Bagimanakah ia?

Abu Abdullah a.s berkata: *Tannur* (dapur roti) adalah di rumah seorang tua mukminah di belakang kiblat sebelah kanan masjid, maka aku berkata kepadanya: Tempat itu adalah Bab al-Fail sekarang. Kemudian aku berkata: Kenapakah keluar air dari Tannur itu? Beliau a.s berkata: Ya, sesungguhnya Allah suka memperlihatkan kepada kaum Nuh satu bukti. Kemudian Allah menurunkan ke atas mereka hujan yang banyak sehingga melimpahi sungai Furat, lalu Allah menenggelamkan mereka dan menyelamatkan Nuh serta mereka yang berada di dalam bahteranya.

Aku berkata kepadanya: Berapa lamakah Nuh telah tinggal di dalam bahteranya sehingga air surut dan mereka keluar daripadanya? Beliau a.s berkata: Mereka telah tinggal di dalamnya selama tujuh hari dan tujuh malam dan telah mengelilingi al-Bait [Baitullah?] selama tujuh hari. Kemudian ia tersadai di al-Judi, iaitu Furat Kufah. Aku berkata kepadanya: Sesungguhnya masjid Kufah itu lama? Beliau a.s berkata: Ya, ia adalah tempat solat para nabi a.s dan Rasulullah s.a.w telah mengerjakan solat padanya ketika Allah memperjalankannya ke langit, maka Jibrail a.s telah berkata kepadanya: Wahai Muhammad, ini adalah masjid bapa anda Adam a.s dan tempat solat para nabi a.s, turunlah dan kerjakanlah solat padanya. Lalu baginda s.a.w turun dan mengerjakan solat padanya. Kemudian Jibrail a.s telah menaiki langit dengannya.

Berita Nuh A.S Dan Bahteranya.

422. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr, daripada Abban bin Uthman, daripada Abu Hamzah al-Thumali, daripada Abu Razin al-Asadi, daripada Amir al-Mukminin a.s bahawa sesungguhnya beliau a.s berkata: Sesungguhnya Nuh apabila selesai dari bahteranya, maka janjinya di antaranya dan Tuhannya adalah membinasakan kaumnya supaya air memancar daripada Tannur, maka ia telah memancar. Maka isterinya berkata:

Sesungguhnya Tannur telah memancarkan airnya. Lalu beliau a.s menutupnya rapat-rapat.

Maka air telah bertambah, lalu beliau a.s memasukkan orang yang mahu masuk dan mengeluarkan orang yang mahu keluar [daripada bahteranya]. Kemudian beliau a.s datang kepada penutupnya, lalu mencabutkannya. Allah berfirman di dalam Surah al-Qamar (54): 11-13 *“Maka kami bukakan pintu-pintu langit dengan (menurunkan) air yang tercurah. Dan Kami jadikan bumi memancarkan mata-air- mata air, maka bertemulah air-air itu untuk satu urusan yang sungguh telah ditetapkan. Dan Kami angkut Nuh ke atas (bahtera) yang terbuat dari papan dan paku”*, Amir al-mukminin a.s berkata: Nuh a.s telah mengukir bahteranya di tengah masjid kamu. Dan sesungguhnya beliau a.s telah mengurangkannya kepada tujuh ratus hasta daripada hastanya.

Isteri Nuh A.S Telah Datang Ketika Beliau A.S Sedang Membuat Bahteranya.

423. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada al-Hasan bin Ali, daripada beberapa sahabatnya, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Isteri Nuh a.s telah datang ketika beliau a.s sedang membuat bahteranya. Maka dia berkata kepada Nuh a.s: Sesungguhnya air telah keluar daripada Tannur, lalu beliau a.s segera datang kepadanya sehingga beliau a.s menambah beberapa lapisan [tanah] di atasnya dan menutupkannya dengan penyekatnya. Lalu air meninggi, manakala beliau a.s selesai daripada bahteranya, beliau a.s datang kepada penutupnya, kemudian memecahkannya dan lapisan [tanah] itu terbuka, lalu air memancar.

Syariat Nuh A.S.

424. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr, daripada Abban bin Uthman, daripada Ismail al-Jafi, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Syariat Nuh a.s adalah menyembah Allah dengan tauhid, ikhlas dan menentang syirik. Iaitu suatu fitrah semula jadi manusia dan Allah telah mengambil perjanjian-Nya ke atas Nuh a.s, ke atas para nabi a.s supaya mereka menyembah Allah, mereka tidak mengsyirikkan-Nya dengan sesuatu. Dia telah memerintahkan dengan solat, *amr ma'ruf nahyu mungkar*, halal dan haram. Dia tidak memfardukan ke atasnya hukum hudud dan hukum pusaka. Ini adalah syariatnya. Maka Nuh a.s telah tinggal bersama mereka selama sembilan ratus lima puluh tahun, menyeru mereka secara rahsia dan terang-terangan.

Manakala mereka enggan dan menjadi degil, maka beliau a.s berkata: *“bahawasanya aku adalah orang yang dikalahkan. Oleh itu*

menangkanlah (aku)” Surah al-Qamar (54): 10. Maka Allah mewahyukan kepada Nuh a.s di dalam Surah Hud (11): 36 *“Bahawasanya tidak sekali-kali akan beriman di antara kaummu, kecuali orang yang telah beriman, kerana itu janganlah kamu bersedih hati mengenai apa yang mereka selalu kerjakan”*. Lantaran itu, Nuh a.s berkata di dalam Surah Nuh (71): 27 *“Dan mereka tidak akan melahirkan selain anak yang berbuat maksiat lagi sangat kafir”*. Kemudian Allah mewahyukan kepadanya supaya membuat bahtera di dalam Surah Hud (11): 37.

Kaum Nuh A.S Mentertawakannya.

425. Daripadanya, daripada bapanya dan Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada al-Hasan bin Ali daripada ‘Umar bin Abban, daripada Ismail bin Ja’fi, daripada Abu Ja’far a.s berkata: Sesungguhnya Nuh a.s apabila beliau a.s menanam biji kurma, maka kaumnya datang, lalu mengejeknya dan berkata: Beliau telah menghabiskan masanya sebagai petani/peladang sehingga apabila pohon kurma menjadi panjang dan besar, beliau memotongnya dan mengukirnya. Mereka berkata: Beliau telah menghabiskan masa sebagai tukang kayu, kemudian beliau membuat bahtera. Mereka mentertawakannya dan mengejeknya seraya berkata: Beliau telah menghabiskan masanya sebagai pelaut di pelusuk bumi sehingga beliau selesai daripadanya.

Saiz Bahtera Nuh A.S.

426. Ali, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada al-Hasan bin Salih al-Thauri, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Panjang bahtera Nuh a.s adalah seribu dua ratus hasta dan lebarnya lapan ratus hasta. Panjangnya ke langit lapan puluh hasta. Luasnya di antara al-Safa dan al-Marwah. Ia telah mengelilingi al-Bait [Baitullah?] sebanyak tujuh kali. Kemudian mendarat di atas al-Judi.

Muatan Di Dalam Bahtera Nuh A.S.

427. Muhammad bin Abu Abdullah, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Muhammad bin Sinan, daripada Ismail al-Ja’fi dan Abd al-Karim bin ‘Umru dan Abd al-Hamid bin Abu al-Dailam, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Nuh a.s telah membawa di dalam bahteranya lapan binatang yang berpasangan sebagaimana disebut di dalam Surah al-An’aam (6): 143-144 *“(iaitu) lapan binatang yang berpasangan, sepasang dari domba dan sepasang dari kambing. Katakanlah; Apakah dua yang jantan diharamkan ataukah dua yang betina, ataukah yang ada dalam kandungan dua betinanya? Terangkanlah kepadaku dengan*

berdasarkan pengetahuan jika kamu memang golongan yang benar. Dan sepasang dari unta dan sepasang dari lembu”.

Di antara domba yang berpasangan adalah yang dipelihara oleh manusia dan pasangan domba yang lain adalah jenis liar tinggal di gunung, dihalalkan pemburuannya. Dan sepasang dari kambing adalah yang dipelihara oleh manusia. Sementara pasangannya yang lain adalah kijang yang tinggal di hutan atau padang pasir. Di antara pasangan unta adalah jenis al-Najaati dan al-‘Araab. Di antara lembu yang berpasangan adalah yang dipelihara oleh manusia dan pasangan yang lain adalah lembu liar. Dan setiap burung yang jinak dan burung yang liar. Kemudian ditenggelamkan bumi.

Air Naik Di Atas Setiap Gunung [Setinggi] Lima Belas Hasta.

428. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hakam, daripada beberapa sahabat kami, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Air telah naik di atas setiap gunung [setinggi] lima belas hasta.

Umur Nuh A.S Dan Malaikat Maut.

429. Daripada beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hakam, daripada beberapa orang sahabat kami, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Nuh a.s telah hidup selama dua ribu tiga ratus (2300) tahun. Lapan ratus lima puluh (850) tahun sebelum beliau diutuskan sebagai rasul. Sembilan ratus lima puluh (950) tahun pada kaumnya menyeru mereka. Lima ratus (500) tahun selepas beliau a.s turun dari bahteranya, surut airnya dan tinggal di beberapa tempat bersama anak-anaknya.

Kemudian malaikat maut datang kepadanya ketika beliau a.s berada di waktu matahari panas terik dan berkata: Salam di atas anda, lalu Nuh a.s menjawab salamnya dan berkata: Apakah yang membuat anda datang, wahai malaikat maut? Dia berkata: Aku datang untuk mengambil nyawa anda, Nuh a.s berkata: Tinggalkan aku sehingga aku masuk dari kepanasan matahari kepada bayangnya (*al-Zill*), maka Jibrail a.s berkata: Ya, maka beliau a.s telah berpindah, kemudian beliau a.s berkata: Wahai malaikat maut, setiap apa yang telah berlalu kepadaku di dunia sepertilah aku berpindah dari kepanasan matahari kepada bayangnya. Justeru laksanakanlah sebagaimana anda diperintahkan dengannya. Lalu Jibrail a.s mengambil rohnya a.s.

Nuh A.S Dan Wasinya.

430. Muhammad bin Abu Abdullah, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Muhammad bin Sinan, daripada Ismail bin Jabir dan Abd al-Karim bin 'Umrū dan Abd al-Hamid bin Abu al-Dailam, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Nuh a.s telah hidup selepas Taufan selama lima ratus tahun. Kemudian Jibrail a.s mendatangnya dan berkata: Wahai Nuh, sesungguhnya kenabian anda telah selesai dan hari-hari anda sudah sempurna, maka lihatlah kepada nama akbar (*al-Isim al-Akbar*), warisan ilmu, *aathar* ilmu kenabian yang ada bersama anda, maka berilah kepada anak lelaki anda Saam, kerana sesungguhnya Aku tidak akan meninggalkan bumi melainkan padanya seorang alim yang mana ketaatan kepada-Ku akan diketahui dengannya.

Hidayat-Ku dikenali dengannya. Kejayaan akan terjadi di antara kematian nabi dan pengutusan nabi yang lain. Aku tidak akan meninggalkan manusia tanpa hujah untuk-Ku, penyeru kepada-Ku, penunjuk kepada jalan-Ku.

Arif dengan perintah-Ku. Sesungguhnya Aku telah menetapkan bahawa Aku akan menjadikan setiap kaum seorang penunjuk di mana golongan yang bahagia mendapat hidayah dengannya. Dan ia akan menjadi hujah-Ku ke atas golongan yang celaka. Kemudian Nuh a.s memberi nama akbar, warisan ilmu dan *aathar* kenabian kepada Saam. Adapun Haam dan Yaafis tidak mempunyai ilmu yang berguna untuk dimanfaatkannya. Kemudian Nuh a.s telah memberi khabar gembira kepada mereka dengan Hud a.s dan memerintahkan mereka supaya mengikutnya. Nuh a.s telah memerintahkan mereka supaya membuka wasiat pada setiap tahun dan merenung padanya. Ia akan menjadi hari perayaan untuk mereka.

Tiga Saham Untuk Ahlu l-Bait A.S, Anak-Anak Perempuan Sundal-Menahan Diri Daripada Mereka (*Al-Mukhalifiin*) Adalah Lebih Baik.

431. Ali bin Muhammad, daripada Ali bin 'Abbas, daripada al-Hasan bin Abd al-Rahman, daripada 'Asim bin Hamid, daripada Abu Hamzah, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Aku telah berkata kepadanya bahawa sebahagian sahabat kami mereka-reka dan menuduh orang yang menyalahi mereka (*man khaalafa-hum*)? Beliau a.s berkata kepadaku: Menahan diri daripada mereka adalah lebih baik, kemudian beliau a.s berkata: Demi Allah, wahai Abu Hamzah, sesungguhnya orang ramai semuanya merupakan anak-anak (lelaki) perempuan "sundal" selain daripada Syi'ah kami ¹¹¹(*inna al-Naas kulla-hum aulaadu baghaaya maa khala syi'ati-naa*).

¹¹¹ Syaitan bersyariat di dalam persetubuhan manusia di dalam firman Allah Surah al-Israa' (17): "*Dan bersyariatlah dengan mereka pada harta dan anak-anak*". Abu Basir telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai ayat tersebut, maka

Aku berkata: Bagaimanakah jalan keluar bagiku daripada perkara ini? Beliau a.s berkata: Wahai Abu Hamzah, kitab Allah yang diturunkan membuktikannya bahawa Allah telah menjadikan untuk kami Ahlu l-Bait tiga saham pada semua *al-Fai'*, kemudian Dia berfirman di dalam Surah al-Anfaal (8): 41 "*Ketahuilah, sesungguhnya apa saja yang dapat kamu peroleh sebagai rampasan perang, maka sesungguhnya seperlima untuk Allah, Rasul, kerabat Rasul, anak-anak yatim dan ibnussabil*". Maka kamilah *ashaab al-Khums* dan *al-Fai'*.

Dan sesungguhnya kami telah mengharamkannya ke atas semua manusia selain daripada Syi'ah kami. Demi Allah, wahai Abu Hamzah, tiada bumi yang dibuka, tiada khums yang diambil, lalu digunakan di atas sesuatu daripadanya melainkan ia adalah haram di atas orang yang mengambilnya sama ada ia merupakan kemenangan atau harta. Seandainya seorang lelaki daripada mereka memberi tebusan semua hartanya dan menuntut kejayaan untuk dirinya (*inna al-Rajula min-hum la-yaftadi maala-hu wa yatlubu al-Najaata li-nafsi-hi fa-laa yasilu ilaa syai'in min dhalika*), maka dia tidak akan mencapai matlamatnya. Sesungguhnya mereka telah mengeluarkan kami dan Syi'ah kami daripada hak kami tersebut tanpa sebarang keuzuran, hak dan hujah.

Aku berkata kepadanya mengenai firman Allah di dalam Surah al-Taubah (9): 52 "*Katakanlah: "Tidak ada yang kamu tunggu-tunggu bagi kami, kecuali salah satu daripada dua kebaikan"*", beliau a.s berkata:

beliau a.s berkata: Sesungguhnya syaitan datang sehingga dia duduk di atas perempuan sebagaimana duduknya seorang lelaki di atasnya, dia melakukan sebagaimana dilakukan oleh lelaki dan dia berkahwin sebagaimana lelaki berkahwin. Di dalam riwayat yang lain: Syaitan mengeluarkan air mani sebagaimana lelaki mengeluarkannya. Aku berkata: Bagaimana cara untuk mengetahuinya? Beliau a.s berkata: Dengan kecintaan kepada kami dan kebencian kepada kami (*bi-hubbi-naa wa baghdhi-naa*). Sesiapa yang mencintai kami, maka dia adalah daripada mani manusia (*fa-man ahabba-naa kaana min nutfati al-'Abd*) dan sesiapa yang benci kepada kami, maka dia adalah daripada mani syaitan (*man abghadha-naa kaana nutfata al-Syaitan*). Kemudian Abu Abdullah a.s menjelaskan mengenai percampuran mani manusia dengan mani syaitan apabila ia berlaku. Maka beliau a.s berkata: Kemungkinan dia dijadikan daripada salah satu daripada air mani tersebut atau dia dijadikan daripada kedua-duanya (*bab al-Qaul 'anda al-Baah wa maa ya'simu min musyarikati al-Syaitan*) hadis no.2, no. 5 dan no.6, *al-Furu' min al-Kafi*, v, hlm. 502-3. Justeru anak-anak (lelaki) perempuan sundal, menurut Abu Abdullah a.s, adalah anak-anak yang dilahirkan oleh perempuan yang telah ditiduri oleh lelaki (manusia) tanpa nikah menurut syarak atau dia ditiduri oleh suaminya yang sah, tetapi syaitan menidurinya bersama-sama suaminya tanpa pengetahuan isteri dan suaminya, lalu percampuran mani suami, syaitan dan isteri berlaku. Kemudian ia dikandung oleh isteri (sundal) sehingga melahirkan anak. Dan anak ini akan membenci Ahlu l-Bait Rasulullah s.a.w.

sama ada kematian di dalam mentaati Allah atau mendapati Imam dan kami menunggu bersama mereka sekalipun kami di dalam kesusahan. Mengenai firman-Nya *“Bahawa Allah akan menimpakan kepadamu azab dari sisi-Nya”*, beliau a.s berkata: Iaitu pertukaran bentuk manusia kepada binatang (*al-Mashh*). Mengenai firman-Nya *“Atau dengan tangan kami”*, beliau a.s berkata: Iaitu pembunuhan. Allah berfirman *“Tunggulah, sesungguhnya kami menunggu-nunggu bersamamu”*. Iaitu menunggu berlakunya bala terhadap musuh-musuh mereka.

Takwil Ayat-Ayat Mengenai Keluarnya Al-Qaim A.S.

432. Dengan sanad-sanad ini, daripada Abu Ja'far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Saad (38): 86-7 *“Katakanlah (wahai Muhammad): ‘Aku tidak meminta upah sedikitpun kepadamu atasnya; dan aku bukanlah termasuk golongan yang mengada-ngadakan. Ia tidak lain hanyalah peringatan bagi semesta alam’*, beliau a.s berkata: Dia adalah Amir al-Mukminin a.s. *“Dan sesungguhnya kamu akan mengetahui beritanya setelah beberapa waktu”*. Surah al-Saad (38):88. Beliau a.s berkata: Ketika keluarnya al-Qaim a.s.

Mengenai firman Allah di dalam Surah Hud (11):110 *“Sesungguhnya Kami telah memberikan Kitab kepada Musa, lalu diperselisihkan mengenai Kitab itu”*, beliau a.s berkata: Mereka telah berselisih sebagaimana berselisihnya umat ini mengenai Kitab dan mereka akan berselisih mengenai Kitab yang ada bersama al-Qaim a.s yang akan membawanya kepada mereka sehingga orang ramai mengingkarinya, lalu beliau a.s mengemukakan mereka, lalu menggalkkan kepala mereka (*fa-yuqaddimu-hum fa-yadhribu a'naaqa-hum*).

Adapun mengenai firman Allah di dalam Surah al-Syuura (42): 21 *“Sekiranya tiada ketetapan yang menentukan, tentulah mereka telah dibinasakan. Sesungguhnya golongan yang zalim itu akan memperoleh azab yang amat pedih”*, beliau a.s berkata: Sekiranya perjanjian daripada Allah tidak mendahului mereka, nescaya al-Qaim a.s tidak akan mengekalkan seorangpun daripada mereka. Mengenai firman Allah di dalam Surah al-Ma'aarij (70): 26 *“Dan golongan yang mempercayai hari pembalasan”*, beliau a.s berkata: Keluarnya al-Qaim a.s. Mengenai firman Allah di dalam Surah al-An'aam (6): 23 *“Demi Allah, Tuhan kami, tiadalah kami mempersekutukan Allah”*, beliau a.s berkata: Mereka maksudkan dengan wilayah Ali a.s. Dan mengenai firman Allah di dalam Surah al-Israa' (17):81 *“Dan katakanlah: ‘Yang benar telah datang dan yang batil telah lenyap’*, beliau a.s berkata: Apabila al-Qaim a.s datang, akan hancurlah kerajaan yang batil.

Syaitan Tidak Menguasai Agama Mukmin.

433. Daripadanya, daripada Ali bin al-Husain, daripada Mansur bin Yunus, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Aku telah berkata kepadanya: Mengenai firman Allah di dalam Surah al-Nahl (16): 98 *“Apabila kamu membaca al-Qur’an hendaklah kamu meminta perlindungan kepada Allah dari syaitan yang terkutuk. Sesungguhnya syaitan itu tidak ada kekuasaannya atas golongan yang beriman dan bertawakal kepada Tuhannya”*, maka beliau a.s berkata: Wahai Abu Muhammad, ia akan menguasai, demi Allah, mukmin di badannya, tetapi dia tidak menguasainya di atas agamanya. Sesungguhnya Allah telah menguasai di atas Ayyub a.s, lalu Dia menghalang syaitan dari menguasainya.

Lantaran itu, syaitan tidak menguasai agamanya. Kadangkala ia menguasai ke atas badan-badan mukminin, tetapi ia tidak menguasai di atas agama mereka. Aku berkata: Mengenai firman Allah di dalam Surah al-Nahli (16):100 *“Sesungguhnya kuasanya (syaitan) hanyalah atas golongan yang mengambilnya jadi pemimpin dan di atas golongan yang mempersekutukannya dengan Allah”*, beliau a.s berkata: Mereka melakukan syirik dengan Allah, justeru syaitan menguasai badan dan agama mereka.

Abu Ja’far A.S Menyamakan Amalan Tawaf Mereka Dengan Amalan Jahiliyah Dan Takwil Beberapa Ayat Serta Pentafsirannya.

434. Daripadanya, daripada Ali bin al-Hasan, daripada al-Mansur daripada Huraiz bin Abdullah, daripada al-Fudhail berkata: Aku telah memasuki Masjid Haram dengan Abu Ja’far a.s di mana beliau a.s berpegang kepadaku, lalu beliau a.s telah melihat kepada orang ramai sedang kami berada di Bab Bani Syaibah, maka beliau a.s berkata: Wahai Fudhail, begitulah mereka telah melakukan tawaf pada zaman Jahiliyah, mereka tidak mengetahui hak dan mereka tidak pula beragama dengan mana-mana agama.

Wahai Fudhail, lihatlah kepada mereka yang terjungkel di atas muka mereka Allah melaknati mereka. Kemudian beliau a.s telah membaca Surah al-Mulk (67): 22 *“Maka apakah orang yang berjalan terjungkel di atas mukanya itu lebih banyak mendapat petunjuk ataukah orang yang berjalan tegap di atas jalan yang lurus?”. Iaitu, demi Allah, Ali a.s dan para wasi a.s. Kemudian beliau a.s membaca Surah al-Mulik (67): 27 “Ketika mereka melihatnya secara dekat, muka golongan kafir itu menjadi muram. Dan katakan (kepada mereka) inilah yang dahulunya kamu selalu meminta-mintanya”*.

Amir al-Mukminin a.s, wahai Fudhail, tidak dinamakan dengan nama ini selain daripada Ali a.s melainkan dia seorang pembohong. Demi Allah, wahai Fudhail, orang yang selain daripada kamu tidak

mengerjakan haji dengan sebenar. Allah tidak mengampuni dosa-dosa melainkan untuk kamu. Dia tidak akan menerima [ampun] melainkan daripada kamu. Sesungguhnya kamu adalah orang yang dimaksudkan di dalam ayat ini Surah al-Nisaa' (4): 31 *"Jika kamu menjauhi dosa-dosa besar di antara dosa-dosa yang dilarang, nescaya Kami hapus kesalahan-kesalahanmu dan Kami masukkan kamu ke tempat yang mulia"*.

Wahai Fudhail, tidakkah kamu reda mendirikan solat, menunaikan zakat, menahan lidah kamu dan kamu memasuki syurga, kemudian beliau a.s membaca Surah al-Nisaa' (4): 77 *"Tidakkah kamu perhatikan golongan yang dikatakan kepada mereka: Tahanlah tanganmu, dirilah solat dan tunaikanlah zakat"*. Kamulah, demi Allah, orang yang dimaksudkan di dalam ayat ini.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Baqarah (2): 205 *"Dan apabila ia berpaling, ia berjalan di bumi untuk mengadakan kerosakan padanya dan merosakkan tanam-tanaman dan binatang ternak"*

435. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Mahbub, daripada Muhammad bin Salman al-Azadi, daripada Abu al-Jarud, daripada Abu Ishaq, daripada Amir al-Mukminin a.s mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2): 205 *"Dan apabila ia berpaling, ia berjalan di bumi untuk mengadakan kerosakan padanya dan merosakkan tanam-tanaman dan binatang ternak [dengan kezalimannya dan kejahatan tingkahlakunya] dan Allah tidak menyukai kebinasaan"*.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Baqarah (2): 257 *"Dan golongan yang kafir, maka para wali mereka adalah al-Tawaaghiit"*

436. Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Mahbub, daripada Ibn Ri'ab, daripada Hamraan bin A'yan, daripada Abu Ja'far a.s mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2): 257 *"Dan golongan yang kafir, maka para wali mereka adalah al-Tawaaghiit"*¹¹².

Mengenai Firman Allah Surah Al-Baqarah (2): 255 *"Kepunyaan-Nya apa yang di langit dan di bumi [Dan di antara keduanya dan apa yang tersembunyi di bawahnya]"*

437. Ali bin Ibrahim, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muhammad bin Kahlid, daripada Muhammad bin Sinan daripada Abu Jarir al-Qummi-Muhammad bin 'Ubaidillah dan di dalam tulisan yang lain ditulis Abdullah daripada Abu al-Hasan a.s mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2): 255 *"Kepunyaan-Nya apa yang di langit dan di*

¹¹² Di dalam mashaf Uthman disebut *al-Taaghuut*, bukan *al-Tawaaghiit*.

bumi [Dan di antara keduanya dan apa yang tersembunyi di bawahnya, mengetahui perkara yang ghaib dan yang nyata Yang Maha Pemurah lagi Maha Mengasihani]. Siapakah yang dapat memberi syafaat di sisi Allah tanpa izin-Nya?

Mengenai Firman Allah Surah Al-Baqarah (2):255 “Dan mereka tidak mengetahui apa-apa mengenai ilmu Allah melainkan apa yang dikehendaki-Nya”

438. Muhammad bin Khalid, daripada Hamzah bin ‘Ubaid, daripada Ismail bin ‘Ubbad, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2):255 (*wa la yuhituuna bi-syai’in mim ‘ilmi-hi illa bi-maa syaa’a*) “Dan mereka tidak mengetahui apa-apa mengenai ilmu Allah melainkan apa yang dikehendaki-Nya” dan akhirnya [*wa hua al-‘Aliyyu al- ‘Aziim*] “dan Allah Maha Tinggi lagi maha Besar”. *Al-Hamdu li-llahi rabbi l ‘aalamiin* dan dua ayat adalah selepasnya.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Baqarah (2): 214 “Wa zalzaluu [thumma zalzaluu] sehingga yaquulu al-Rasuul”.

439. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Husain Ibn Saif, daripada saudara lelakinya, daripada bapanya, daripada Abu Bakr bin Muhammad berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s membaca Surah al-Baqarah (2): 214 “*Wa zalzaluu [thumma zalzaluu]* sehingga *yaquulu al-Rasuul*.”

Mengenai Firman Allah Surah Al-Baqarah (2) 102 “Dan mereka mengikuti apa yang dibacakan oleh syaitan-syaitan” Dan Firman Allah Surah al-Baqarah (2): 211 “Tanyalah kepada Bani Israel: “Berapa banyaknya tanda-tanda yang nyata yang telah kami berikan kepada mereka”

440. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ali bin Isbat, daripada Ali bin Abu Hamzah, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah Surah al-Baqarah (2) 102 “*Dan mereka mengikuti apa yang dibacakan oleh syaitan-syaitan [bi-wilayati al-Syayaatiin]* “dengan mewalikan syaitan-syaitan” pada masa kerajaan Sulaiman”.

Dan beliau a.s membaca Surah al-Baqarah (2): 211 “*Tanyalah kepada Bani Israel: “Berapa banyaknya tanda-tanda yang nyata yang telah kami berikan kepada mereka [Di kalangan mereka ada yang telah percaya dan di kalangan mereka ada yang telah ingkar dan di kalangan mereka ada yang telah mengakui dan di kalangan mereka ada yang telah*

menukarkannya]. Dan sesiapa yang menukar nikmat Allah setelah datang nikmat itu kepadanya, maka sesungguhnya Allah sangat keras siksa-Nya”

Menahan Dari Memakan Kurma Semasa Sakit.

441. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Abd al-Rahman Ibn Hammad, daripada Muhammad bin Ishaq, daripada Muhammad bin al-Faidh berkata: Aku telah berkata kepada Abu Abdullah a.s: Pesakit kami disuruh oleh pengamal perubatan supaya mengawal makan (*hamiyyah*), maka beliau a.s berkata: Tetapi kami Ahlu l-Bait, kami tidak mengawal makanan melainkan daripada kurma, dan kami mengubatnya dengan epal dan air sejuk, aku berkata: Kenapa kamu menahan dari memakan kurma semasa sakit? Beliau a.s berkata: Kerana Nabi s.a.w telah menahan Ali a.s dari memakan kurma pada masa sakitnya.

Pengawalan makanan.

442. Daripada Ibn Mahbub, daripada Ibn Ri'ab, daripada al-Halabi berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Pengawalan makanan [tertentu] kepada pesakit tidak bermanfaat selepas tujuh hari.

Perjalanan Bagi Pesakit.

443. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Abu Yahya al-Wasiti, daripada beberapa orang sahabat kami berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya perjalanan bagi pesakit [tertentu] akan kembali sakit semula.

Perjalanan Bagi Pesakit Adalah Suatu Pembalikan.

444. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Abu Yahya al-Wasiti, daripada sebahagian sahabat kami berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya perjalanan bagi pesakit adalah suatu pembalikan [sepatutnya dia beristirahat], sesungguhnya bapaku a.s apabila beliau a.s jatuh sakit, beliau a.s berada di dalam selimutnya; beliau a.s telah membawa selimut bersama ketika mengambil wuduk. Justeru beliau a.s berkata: Sesungguhnya perjalanan bagi pesakit adalah suatu pembalikan.

Takbir Mimpi.

445. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abu 'Umair, daripada Ibn Udhinah bahawa seorang lelaki telah berjumpa dengan Abu Abdullah a.s, maka dia berkata: Aku telah melihat di dalam mimpi

seolah-olah matahari menaiki kepalaku dan bukan di atas seluruh badanku, maka beliau a.s berkata: Anda akan mendapati suatu perkara yang besar, cahaya yang bersinar dan agama yang menyeluruh. Jika ia telah menutupi seluruh anggota anda, nescaya anda telah tenggelam padanya, tetapi ia hanya menutupi kepala anda sahaja.

Tidakkah anda membaca firman Allah di dalam Surah al-An'aam (6) 78 *"Kemudian tatkala dia melihat matahari terbit, maka dia berkata: Inilah Tuhanku, ini yang lebih besar, tatkala matahari itu telah terbenam"*, maka Ibrahim a. s telah melepaskan diri daripadanya, aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, mereka berkata: Sesungguhnya matahari itu khalifah atau raja? Beliau a.s berkata: Aku tidak terfikir anda akan mendapati *khilafah*, bapa-bapa dan datuk-datuk anda tidak ada yang menjadi raja. Manakah *khilafah* atau kerajaan yang lebih besar daripada agama dan cahaya yang mana anda berharap dengannya anda akan memasuki syurga, sesungguhnya mereka telah tersilap. Aku berkata: Anda memang benar, aku telah jadikan diriku tebusan anda.

Biji-Bijian Melimpah Dengan Banyak.

446. Daripadanya, daripada seorang lelaki telah melihat di dalam mimpinya seolah-olah matahari menaiki dua kakinya bukan di atas badannya, maka beliau a.s berkata: Apa yang di dapati daripada tumbuh-tumbuhan bumi yang terdiri daripada biji-bijian gandum atau kurma yang terpijak dengan kedua kakinya dan ia melimpah dengan banyak, maka ia adalah halal melainkan ia didapati dengan usaha yang keras sebagaimana telah dilakukan oleh Adam a.s.

Ilmu Abu Hanifah Mengenai Takbir Mimpi Dan Kesalahannya.

447. Ali, daripada bapanya, daripada al-Hasan bin Ali, daripada Abu Ja'far al-Sa'igh daripada Muhammad bin Muslim berkata: Aku telah berjumpa dengan Abu Abdullah a.s dan di sisinya Abu Hanifah, maka aku telah berkata kepadanya: Aku jadikan diriku tebusan anda, aku telah melihat sebuah mimpi yang aneh, lalu beliau a.s berkata kepadaku: Wahai Ibn Muslim, kemukakanlah, kerana orang yang alim mengenainya sedang duduk dan beliau a.s telah memberi isyarat dengan tangannya kepada Abu Hanifah.

Aku berkata: Aku telah melihat seolah-olah aku telah memasuki rumahku, tiba-tiba isteriku telah keluar menentangku, lalu dia memecahkan papan dan melontarkannya ke atasku. Aku telah terasa aneh dengan mimpiku ini, maka Abu Hanifah berkata: Anda adalah seorang selalu berselisih dan bertengkar mengenai harta pusaka isteri anda. Selepas usaha yang keras anda akan mendapati hajat anda daripadanya Insya' Allah. Maka Abu Abdullah a.s berkata: Anda

memang tepat (*asab-ta*), demi Allah, wahai Abu Hanifah, kemudian Abu Hanifah keluar dari sisinya, maka aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, aku benci takwil mimpi lelaki *nasibi* ini (Abu Hanifah)¹¹³.

Abu Abdullah a.s berkata: Wahai Ibn Muslim, Allah tidak akan membuat anda menjadi buruk, takwil mimpi mereka tidak sama dengan takwil mimpi kami dan takwil mimpi kami tidak sama dengan takwil mimpi mereka. Dan takwil mimpi yang sebenar bukanlah sebagaimana ditakwilkan olehnya. Aku berkata kepadanya: Aku jadikan diriku tebusan anda, maka kata-kata anda: Anda memang tepat dan anda bersumpah ke atasnya sedangkan dia bersalah? Beliau a.s berkata: Ya, aku telah bersumpah ke atasnya bahawa dia telah menepati kesalahan (*asaaba al-Khata*). Aku berkata kepadanya apakah takwilnya? Beliau a.s berkata: Wahai Ibn Muslim, anda akan bernikah secara mut'ah dan akan diketahui oleh isteri anda.

Lantas dia akan mengoyakkan di hadapan anda pakaian yang baru, kerana kulit adalah pakaian hati, maka Ibn Muslim berkata: Demi Allah, tempoh di antara takwil mimpinya dan kesahihannya adalah pada pagi Jumaat. Iaitu pada pagi Jumaat aku sedang duduk di pintu, tiba-tiba seorang hamba perempuan telah melintasiku, maka dia telah menarik perhatianku. Aku telah memerintahkan seorang hamba lelakiku supaya membawanya ke rumahku, lalu aku melakukan nikah mut'ah¹¹⁴ dengannya. Isteriku telah menyedari mengenai keadaanku dengan

¹¹³ Abu Hanifah adalah seorang *nasibi*.

¹¹⁴ Mengikut Satu riwayat Umar pernah melakukan nikah mut'ah begitu juga anaknya Abdullah dan para sahabat yang lain. Apabila dia menjadi khalifah, dia mengharamkannya. Umar Juga diriwayatkan bahawa dia telah melakukan hubungan seks di luar tabi'i dengan isterinya (*anal sex*). Pada suatu hari dia datang kepada Rasulullah s.a.w dengan tergesa-gesa sambil berkata: Wahai Rasulullah! Aku telah binasa, Maka Rasulullah s.a.w bertanya kepadanya: Apakah yang telah membinasakan anda? Umar menjawab: Semalam aku telah melakukan seks dengan isteriku melalui duburnya (Aku telah "meliwat" isteriku). Maka Rasulullah s.a.w tidak memberi apa-apa jawapan kepadanya. Kemudian turun firman Allah di dalam Surah al-Baqarah (2): 223 "*Isteri-isterimu adalah (seperti) tanah tempat bercocok tanam, maka datangilah tanah tempat bercocok- tanammu itu di mana saja kamu kehendaki*" Lihat al Turmudhi, *Jaami' al-Turmudhi*, ii, hlm 382 (bab Tafsir ayat al-Harth (2:223). Al-Suyuti, *al-Durr al-Manthur*, I, hlm. 264 ayat al-Harth (2:223). Ini bererti Kelakuan seks Umar di luar tabi'i dengan isterinya melalui duburnya itu tidak membinasakannya, malah ia adalah *mubaah*.. Lantaran itu, tidak hairanlah, jika Imam Malik telah melakukan persetubuhan dengan isterinya melalui duburnya ("meliwat" isterinya). Pada suatu hari Sahil telah bertanya Imam Malik mengenai persetubuhan dengan isteri melalui duburnya adakah ia dibenarkan? Imam Malik berkata: Aku baru saja membersihkan kemaluanku daripadanya (Aku telah meliwat isteriku dan aku baru saja membersihkan kotorannya dari kemaluanku). Lihat al-Qurtubi, *Jaami' al-Ahkaam*, I,352 ayat al-Harth (2:223).

hamba perempuan itu, lalu dia memasuki rumah, lantas hamba perempuan itu menghala ke pintu dan aku masih tinggal di dalamnya, lalu isteriku mengoyakkan pakaian yang baru di hadapanku yang mana aku pernah memakainya pada hari-hari perayaan.

Musa al-Zuwwar al-'Atar telah datang kepada Abu Abdullah a.s, maka dia berkata kepadanya: Wahai anak lelaki Rasulullah, aku telah bermimpi dengan satu mimpi yang menakutkan aku, aku telah melihat iparku mati dan dia telah memelukku. Aku khuatir bahawa ajalku telah hampir. Maka beliau a.s berkata: Wahai Musa, anda meramal maut siang dan malam, kerana ia akan menemui kamu dan pelukan orang yang telah mati terhadap orang yang hidup memanjangkan umur orang yang masih hidup, maka apakah nama ipar anda? Dia berkata: Al-Husain, maka beliau a.s berkata: Sesungguhnya mimpi anda menunjukkan anda akan dipanjangkan umur dan ziarah anda terhadap Abu Abdullah a.s, kerana setiap orang yang berpeluk dinamakan al-Husain akan menziarahinya Insya' Allah.

Bilakah Pembukaan Dan Kejayaan?

448. Ismail bin Abdullah al-Qurasyi berkata: Seorang lelaki telah mendatangi Abu Abdullah a.s dan berkata: Wahai anak lelaki Rasulullah, aku telah melihat di dalam mimpiku seolah-olah aku sedang keluar dari bandar Kufah pada suatu tempat yang aku mengetahuinya. Ia berbentuk kayu atau seorang lelaki yang diukir daripada kayu di atas kuda daripada kayu sedang mengangkat pedangnya, aku sedang menyaksikannya di dalam keadaan takut yang amat sangat, maka beliau a.s berkata kepadanya: Anda seorang lelaki yang mahu membunuh seorang lelaki di dalam kehidupannya.

Justeru bertakwalah kepada Allah yang telah menciptakan anda, kemudian Dia mematikan anda. Lelaki itu berkata: Aku naik saksi bahawa sesungguhnya anda telah dikurniakan ilmu dan anda telah mengambilnya dari tempatnya. Aku akan memberitahu anda mengenai apa yang anda telah jelaskan kepadaku bahawa seorang lelaki daripada jiranku telah datang kepadaku dan membentangkan kepadaku ladangnya, maka aku telah faham bahawa aku akan memilikinya dengan mengurangkan nilainya yang banyak (*bi-waksin kathir*) manakala aku telah mengetahui bahawa tiada orang lain yang menuntutnya selain daripadaku.

Maka Abu Abdullah a.s berkata: Sahabat anda mewalikan kami dan melepaskan dirinya daripada musuh kami? Dia berkata: Ya, wahai anak lelaki Rasulullah, dia adalah seorang yang baik hati, berpegang teguh kepada agama dan aku bertaubat kepada Allah dan anda dari cadangan dan niatku. Beritahuku, wahai anak lelaki Rasulullah, sekiranya dia seorang *nasibi* adakah halal bagiku membunuhnya? Maka beliau a.s berkata: Tunailah amanah kepada orang yang telah memberi amanah

kepada anda dan menghendaki nasihat daripada anda sekalipun kepada pembunuh al-Husain a.s.

Kamu Adalah Tiang-Tiang Bumi Dan Penjaga-Penjaganya.

449. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Husain bin Sa'id, daripada Fadhdhal bin Ayub, daripada Saif bin 'Umairah, daripada Abu Bakr al-Hadhrami, daripada Abd al-Malik bin A'yan berkata: Aku telah berdiri di sisi Abu Ja'far a.s, lalu aku berpegang kepada tanganku, maka aku menangis, lalu beliau a.s berkata: Kenapa anda menangis? Aku berkata: Aku harap aku akan mendapati urusan ini (*khilafah*) dan padaku kekuatan, maka beliau a.s berkata: Adakah kamu reda bahawa musuh kamu membunuh sesama mereka dan kamu aman di rumah-rumah kamu, dan jika ia berlaku, seorang lelaki di kalangan kamu akan diberi kekuatan empat puluh lelaki, lalu dijadikan hati kamu seperti besi. Jika gunung ini dicampak, nescaya ia akan mencabutnya dan kamu pula adalah tiang-tiang bumi dan penjaga-penjaganya.

Bergembiralah Dengan Kemenangan.

450. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muhammad bin Ali, daripada Abd al-Rahman bin Abu Hasyim, daripada Sufyan al-Jariri, daripada Abu Maryam al-Ansari daripada Harun bin 'Antarah, daripada bapanya berkata: Aku telah mendengar Amir al-Mukminin a.s beberapa kali berkata sambil memasukkan anak-anak jarinya ke dalam sebahagiannya, kemudian beliau a.s berkata: Bergembiralah dengan kemenangan, nescaya kamu akan merasai kesempitan dalam kehidupan, kamu rasailah kesempitan dalam kehidupan, nescaya kamu akan merasai kemenangan. Kemudian beliau a.s berkata: Binasalah golongan yang gopoh, berjayalah golongan yang mendekatkan diri kepada Allah dan menetapkan "batu-batu kecil di atas pasak" mereka. Aku bersumpah dengan Allah dengan sumpahan yang benar bahawa sesungguhnya selepas dukacita itu akan berlaku suatu pembukaan yang aneh (*fathan 'ajaban*).

Ramalan Ali A.S Mengenai Peristiwa Yang Akan Berlaku.

451. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Ali bin 'Uqbah, daripada bapanya, daripada Maisar, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Wahai Maisar, berapakah jarak di antara kamu dan Qurqisia? Aku berkata: Ia berdekatan dengan tebing Furat, maka beliau a.s berkata: Suatu peristiwa akan berlaku padanya di mana ia tidak pernah berlaku semenjak Allah menciptakan langit dan bumi dan tidak akan berlaku seumpamanya selama adanya langit dan bumi bahawa satu hidangan

untuk burung dapat mengenyangkan binatang-binatang buas di bumi dan burung-burung di langit. Qais akan binasa padanya dan tiada yang akan menuntutnya. Maisar berkata: Lebih seorang perawi yang meriwayatkannya dan di dalam riwayat yang lain: Seorang penyeru menyeru: Datanglah kepada daging-daging mereka yang zalim (*hallimuu ilaa luhuum al-Jabbaariin*).

Bendera Al-Qaim A.S.

452. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada al-Husain bin Sa'id, daripada Hammad Ibn Isa, daripada al-Husain bin al-Mukhtar, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Setiap bendera [*imamah*] diangkat sebelum datangnya al-Qaim, maka pemiliknya adalah taghut yang menyembah selain daripada Allah.

Pembunuhan Akan Berlaku Pada Ahlu l-Bait A.S Daripada Quraisy.

453. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Hisyam Ibn Salim, daripada Syihab bin 'Abd Rabbi-hi, berkata: Abu Abdullah a.s berkata kepadaku: Wahai Syihab, banyak pembunuhan berlaku pada Ahlu l-Bait daripada Quraisy sehingga seorang lelaki daripada mereka menuntut *khilafah*, tetapi dia enggan. Kemudian beliau a.s berkata: Wahai Syihab, janganlah anda berkata: Sesungguhnya aku maksudkan anak-anak bapa saudara mereka, Syihab berkata: Aku naik saksi bahawa beliau a.s telah maksudkan mereka.

Sebab Ali A.S Merahsiakan Urusannya Dan Kemurtadan Orang ramai Selepas Nabi S.A.W.

454. Hamid bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Muhammad al-Kindi, daripada beberapa orang sahabat, daripada Abban bin Uthman, daripada al-Fudhail, daripada Zararah, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya orang ramai manakala mereka melakukan apa yang mereka telah melakukannya (*lammaa sana'uu maa sana'uu*) iaitu ketika mereka memberi baiah kepada Abu Bakr, Amir al-Mukminin a.s tidak menghalang dari menyeru untuk dirinya selain dari melihat kepada orang ramai dan khuatir mereka akan murtad daripada Islam, lalu mereka menyembah berhala dan tidak mengucap tiada tuhan melainkan Allah dan Muhammad adalah pesuruh Allah (s.a.w).

Beliau a.s lebih suka mengakui apa yang mereka telah melakukannya daripada mereka menjadi murtad daripada Islam seluruhnya (*wa kaana al-ahabbu ilai-hi an yaqirra-hum 'alaa maa sana'uu min an yartadduu 'an jamii 'al-Islam*). Sesungguhnya binasalah golongan

yang telah melakukannya. Adapun orang yang yang tidak melakukannya, tetapi mengikut orang ramai tanpa ilmu dan tanpa permusuhan kepada Amir al-Mukminin a.s, maka ia tidak mengkafirkannya dan tidak mengeluarkannya daripada Islam. Justeru Ali a.s telah merahsiakan urusannya dan memberi baiah secara terpaksa disebabkan beliau a.s tidak mendapati penolong-penolong (*lam yajid a'waanan*).

Kemurtadan Orang Ramai Selepas Rasulullah S.A.W.

455. Muhammad bin Yahya telah memberitahu kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Husain bin Sa'id daripada Ali bin al-Nu'man, daripada Abu Abdullah bin Maskan, daripada Abd al-Rahim al-Qasir berkata: Aku telah berkata kepada Abu Ja'far a.s: Sesungguhnya orang ramai menjadi takut apabila kami berkata: Sesungguhnya orang ramai telah murtad ¹¹⁵(*Inna al-Naas artadduu*), maka beliau a.s berkata: Wahai Abd al-Rahim, sesungguhnya orang ramai telah kembali selepas kematian Rasulullah (s.a.w) kepada ahli Jahiliyah (*inna al-Naas 'aadduu ba'da maa qubidha Rasulullah (s.a.w) ahl jahiliyyati*). Sesungguhnya golongan Ansar telah menjauhkan diri mereka, tetapi mereka tidak menjauhkan diri mereka dengan baik, mereka mula memberi baiah kepada Sa'd. Mereka melagukan irama Jahiliyah: "Wahai Sa'd, andalah yang diharap-harapkan, syair anda yang penuh dengan keperwiraan dan bintang anda yang terserlah".

Perubahan Orang Ramai Selepas Rasulullah S.A.W Seperti Pengikut Harun Dan Pengikut Lembu Jantan.

456. Hamid bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Muhammad al-Kindi, daripada beberapa orang sahabatnya, daripada Abban bin Uthman, daripada Abu Ja'far al-Ahwal dan al-Fudhail bin Yasar, daripada Zakaria

¹¹⁵ Al-Bukhari, *Sahih*, viii, hlm. 378-385 (*Bab fi al-Haud*) hadis no.578, 584, 585, 586, 587, 590 meriwayatkan bahawa para sahabat Nabi s.a.w telah murtad selepas kematiannya. Nabi s.a.w bersabda: Wahai Tuhanku! Sesungguhnya mereka adalah para sahabatku (*ashaabi*). Dijawab: Sesungguhnya anda tidak mengetahui bid'ah-bid'ah (*ahdathuu*) yang dilakukan oleh mereka selepas anda. Sesungguhnya mereka telah menjadi murtad ke belakang". Hanya hadis no. 587 meriwayatkan bahawa "Hanya sedikit daripada mereka terselamat seperti unta yang terpisah daripada pengembalanya" Ini disebabkan mereka telah mengubah sunnah Rasulullah s.a.w. Lihat juga, Muslim, *Sahih*, iv, hlm.1793-6 (*Kitab al-Fadha'il*) hadis no.26, 28, 29, 31 dan 32. Hadis no. 26 meriwayatkan "kerana kamu tidak mengetahui apa yang telah dilakukan oleh mereka (sahabat) selepas anda meninggalkan mereka. Maka aku bersabda: Terjauh, terjauh daripada (rahmat) mereka yang telah mengubah (*baddala*) sunnahku selepasku.

al-Naqadh, daripada Abu Ja'far a.s, berkata: Aku telah mendengarnya berkata: Orang ramai telah berubah selepas Rasulullah (s.a.w) seperti kedudukan orang yang telah mengikuti Harun¹¹⁶ a.s dan orang yang telah mengikuti lembu jantan¹¹⁷ (*al-Naasu saaru ba'da Rasulillah (s.a.w) bi-manzilati man ittaba'a Harun a.s wa-man ittaba'a al-'jl*).

Abu Bakr telah menyeru [*khilafah*], maka Ali a.s telah enggan melainkan al-Qur'an. Umar telah menyeru [*khilafah*], maka Ali a.s telah enggan melainkan al-Qur'an. Dan Uthman telah menyeru [*khilafah*], maka Ali a.s telah enggan melainkan al-Qur'an. Sesungguhnya tiada seorang yang menyeru sehingga keluar Dajjal melainkan dia akan mendapati orang yang memberi baiah kepadanya. Sesiapa yang mengangkat bendera kesesatan, maka pemiliknya atau tuannya adalah taghut.

Hadis Mengenai Islamnya Abu Dhar R.A.

457. Abu 'Ali al Asy'ari, daripada Muhammad bin Abd al-Jabbar, daripada Abdullah bin Muhammad, daripada Salmah al-Lu'Lu'i, daripada seorang lelaki, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Aku akan memberitahu kamu bagaimanakah Islamnya Salman dan Abu Dhar, maka lelaki itu telah berkata dan tersilap: Adapun Islam Salman, maka anda telah mengetahuinya. Lantaran itu, beritahuku mengenai Islamnya Abu Dhar, maka beliau a.s berkata: Sesungguhnya Abu Dhar berada di suatu tempat bernama Butn Murr. Beliau adalah seorang penternak kambingnya sendiri. Tiba-tiba seekor serigala datang di sebelah kanan kambingnya, lalu beliau mengusirnya dengan tongkatnya.

Kemudian serigala itu datang kembali di sebelah kiri kambingnya, lalu beliau mengusirnya. Kemudian Abu Dhar berkata kepada serigala itu: Aku tidak pernah melihat serigala yang lebih buruk dan yang lebih jahat daripada anda. Maka serigala berkata kepadanya: Ahli Makkah adalah lebih jahat daripadaku. Allah telah mengutus kepada mereka seorang nabi, tetapi mereka telah membohonginya dan mencacinya, lalu ia terdengar oleh telinga Abu Dhar. Maka beliau telah memberitahu isterinya: Lengkapkan bekalanku, peralatanku dan tongkatku, kemudian beliau keluar dengan berjalan kaki menuju Makkah bagi mengetahui [kebenaran] berita serigala sehingga beliau telah sampai di Makkah dan memasukinya pada masa yang panas terik. Beliau amat penat, lalu mendarangi telaga Zamzam.

¹¹⁶ Orang yang mengikut Ali a.s kerana Ali adalah Harun a.s umat ini.

¹¹⁷ Orang yang mengikut Abu Bakr kerana Abu Bakr adalah *al-'Ajal* (lembu jantan) umat ini. Pada asalnya lembu jantan ini disembah dan dipuja oleh pengikut-pengikut yang tidak setia kepada Musa dan Harun a.s. Demikianlah dengan pengikut-pengikut Abu Bakr yang memujanya, tidak setia kepada Nabi Muhammad s.a.w dan Ali a.s.

Beliau terlalu dahaga, lalu beliau mengambil timba untuk mencedok air, tiba-tiba susu keluar, lalu beliau berkata pada dirinya: Ini, demi Allah, menunjukkan apa yang telah diberitahu oleh serigala dan kedatanganku kepadanya adalah benar. Beliau telah meminum air dan datang kepada salah satu sudut masjid yang dipenuhi oleh beberapa orang Quraisy, lalu beliau duduk bersama mereka. Beliau telah melihat mereka sedang menyebut Nabi (s.a.w) dan mencacinya sebagaimana telah diberitahukan oleh serigala. Mereka terus mencaci Nabi (s.a.w) sehingga datang Abu Talib pada waktu petang. Apabila mereka melihatnya, maka sebahagian mereka berkata kepada sebahagian yang lain: Tahan lidah kamu, bapa saudaranya telah datang. Lantas mereka menahan lidah mereka.

Abu Talib terus bercakap dengan mereka sehingga pada akhir siang. Kemudian beliau meninggalkan tempat itu, maka akupun mengikutinya, lalu beliau berpaling kepadaku, maka beliau berkata: Sebutkan hajat anda, maka aku berkata: Ini nabi diutuskan kepada kamu? Abu Talib berkata: Apakah yang anda akan lakukan dengannya? Aku berkata: Aku akan beriman dengannya dan membenarkannya. Aku akan membentangkan ke atasnya diriku. Beliau tidak memerintahkan aku dengan sesuatu perkara melainkan aku mentaatinya. Abu Talib berkata: Anda akan melakukannya?

Aku berkata: Ya, beliau berkata: Datang besok pada masa ini kepadaku sehingga aku membawa anda kepadanya. Abu Dhar berkata: Aku telah bermalam di masjid pada malam itu sehingga pada keesokannya aku telah duduk bersama mereka. Mereka sentiasa menyebut nabi dan mencacinya sehingga datang Abu Talib. Apabila mereka melihatnya, maka sebahagian mereka berkata kepada sebahagian yang lain: Tahan diri kamu, bapa saudaranya telah datang. Abu Talib terus bercakap dengan mereka sehingga beliau telah meninggalkan tempat itu, lalu aku mengikutinya. Aku telah memberi salam kepadanya, maka beliau berkata: Sebutkan hajat anda? Maka aku telah berkata: Seorang nabi telah diutuskan kepada kamu. Beliau berkata: Apakah yang anda akan lakukan dengannya? Aku berkata: Aku akan beriman dengannya dan membenarkannya.

Aku akan membentangkan ke atasnya diriku dan beliau s.a.w tidak akan memerintahku dengan sesuatu perkara melainkan aku mentaatinya. Abu Talib berkata: Anda akan melakukannya? Aku berkata: Ya, beliau berkata: Marilah bersamaku, maka akupun mengikutinya, lalu beliau membawaku kepada sebuah rumah di mana padanya Hamzah r.a, maka aku memberi salam kepadanya dan akupun terus duduk, beliau berkata kepadaku: Apakah hajat anda kepadanya? Aku akan beriman dengannya, membenarkannya dan aku akan membentangkan ke atasnya diriku.

Beliau s.a.w tidak akan memerintahkan aku dengan sesuatu perkara melainkan aku mentaatinya. Lalu beliau berkata: Anda naik

saksi bahawa tiada tuhan melainkan Allah dan sesungguhnya Muhammad adalah pesuruh-Nya. Akupun mengucap dua kalimah syahadat. Kemudian Hamzah r.a telah membawaku ke rumah Ja'far r.a. Aku telah memberi salam kepadanya dan aku terus duduk, maka Ja'far a.s berkata kepadaku: Apakah hajat anda? Aku berkata: Nabi ini diutuskan pada kamu, maka beliau berkata: Apakah hajat anda kepadanya?

Aku berkata: Aku akan beriman dengannya, membenarkannya dan membentangkan ke atasnya diriku, beliau s.a.w tidak memerintahku dengan sesuatu perkara melainkan aku mentaatinya. Beliau berkata: Anda naik saksi bahawa tiada tuhan melainkan Allah Yang Satu, tiada sekutu bagi-Nya. Dan sesungguhnya Muhammad adalah hamba-Nya dan Rasul-Nya. Akupun mengucap dua kalimat syahadat, kemudian beliau telah membawaku ke sebuah rumah di mana Ali a.s berada di dalamnya. Aku telah memberi salam kepadanya dan aku terus duduk. Maka Ali a.s berkata: Apakah hajat anda? Aku berkata: Ini nabi diutuskan pada kamu. Beliau a.s berkata: Apakah hajat anda kepadanya?

Aku berkata: Aku akan beriman dengannya, membenarkannya dan membentangkan ke atasnya diriku dan beliau s.a.w tidak akan memerintahku dengan sesuatu perkara melainkan aku mentaatinya. Maka beliau berkata: Anda naik saksi bahawa tiada tuhan melainkan Allah dan sesungguhnya Muhammad adalah pesuruh Allah. Aku telah mengucap dua kalimat syahadat, lalu beliau membawaku ke sebuah rumah padanya Rasulullah s.a.w. Aku telah memberi salam kepadanya dan aku terus duduk. Rasulullah s.a.w bersabda kepadaku: Apakah hajat anda? Aku berkata: Seorang nabi yang diutuskan pada kamu. Beliau s.a.w bersabda: Apakah hajat anda kepadanya? Aku berkata: Aku berkata: Aku akan beriman dengannya, membenarkannya dan membentangkan ke atasnya diriku dan beliau s.a.w tidak akan memerintahku dengan sesuatu perkara melainkan aku mentaatinya. Maka beliau bersabda: Anda naik saksi bahawa tiada tuhan melainkan Allah dan sesungguhnya Muhammad adalah pesuruh Allah.

Maka Rasulullah s.a.w telah bersabda kepadaku: Wahai Abu Dhar, pulanglah ke negeri anda, maka anda akan mendapati sepupu anda telah mati dan tiada baginya pewaris selain daripada anda. Maka ambillah hartanya dan tinggallah bersama keluarga anda sehingga urusan kami terserlah. Kemudian Abu Dhar pulang, lalu beliau mengambil harta dan tinggal di sisi keluarganya sehingga urusan Rasulullah s.a.w terserlah. Abu Abdullah a.s berkata: Ini adalah hadis mengenai Abu Dhar dan keislamannya. Adapun hadis mengenai Salman, maka anda telah mendengarnya. Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, beritahuku mengenai hadis Salman, maka beliau a.s berkata: Sesungguhnya anda telah mendengarnya, beliau a.s tidak memberitahunya kerana adabnya yang buruk.

Hadis Mengenai Keislaman Thamaamah Bin Athaal.

458. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr, daripada Abban bin Uthman, daripada Zararah, daripada Abu Ja'far a.s bahawa Thamaamah bin Athaal telah ditawan oleh pasukan berkuda Rasulullah s.a.w. Rasulullah s.a.w bersabda: Wahai Tuhanku, dapatkan Thamaamah untukku.

Maka Rasulullah s.a.w bersabda kepadanya: Aku memberi tiga pilihan kepada anda: Aku membunuh anda, maka dia berkata: Jika begitu, pembunuhan anda adalah perkara yang besar atau aku meminta anda membayar tebusan, maka dia berkata: Anda akan mendapatiku mahal atau aku memberi keamanan kepada anda, maka dia berkata: Anda akan mendapatiku seorang yang bersyukur, beliau s.a.w bersabda: Sesungguhnya aku memberi kebebasan kepada anda, maka dia berkata: Sesungguhnya aku naik saksi bahawa tiada tuhan melainkan Allah dan sesungguhnya Muhammad adalah pesuruh-Nya. Sesungguhnya, demi Allah, aku telah mengetahui bahawa anda adalah Rasulullah manakala aku melihat anda dan aku tidak mengucapkan syahadah selama aku masih di dalam tawanan.

Kelahiran Nabi S.A.W, Berakhirnya Kenabian Bani Israel Dan Kisah Yahudi.

459. Daripadanya, daripada bapanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Abban, daripada Abu Basir, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Manakala nabi (s.a.w) dilahirkan, seorang lelaki daripada ahli Kitab telah datang kepada sekumpulan Quraisy padanya Hisyam bin al-Mughirah, al-Walid bin al-Mughirah, al-'Aas bin Hisyam, Abu Wajzah bin Abu 'Umru bin 'Umayyah dan 'Utbah bin Rabi'ah, maka dia berkata: Adakah seorang bayi pada kamu dilahirkan semalam? Mereka berkata: Tidak, dia berkata: Jika begitu, seorang bayi telah dilahirkan di Palestine bernama Ahmad mempunyai tanda kehitaman [di tubuhnya].

Ahli Kitab dan Yahudi akan binasa di tangannya. Dia telah mendahului kamu, demi Allah, wahai Quraisy, pergilah dan bertanyalah, kemudian mereka memberitahu bahawa seorang bayi telah dilahirkan bagi Abdullah bin Abd al-Muttalib, lalu mereka mencari Abdullah bin Abd al-Muttalib dan berjumpa dengannya. Mereka berkata: Sesungguhnya seorang bayi, demi Allah, telah dilahirkan pada kami. Ahli Kitab berkata: Sebelum aku berkata kepada kamu atau selepas aku telah berkata kepada kamu? Mereka berkata: Sebelum anda berkata kepada kami. Dia berkata: Marilah kita pergi kepadanya sehingga kita melihatnya. Kemudian mereka telah pergi sehingga mereka mendatangi ibunya dan berkata: Keluarkan anak lelaki anda sehingga kami melihatnya.

Ibunya berkata: Sesungguhnya anak lelakiku, demi Allah, telah dilahirkan tidak sebagaimana bayi-bayi lain dilahirkan. Sesungguhnya dia telah menongkat ke tanah dengan dua tangannya dan mengangkat kepalanya ke langit, lalu melihat kepadanya. Kemudian cahaya telah keluar daripadanya sehingga aku melihat sejauh-jauh mataku memandang, maka aku telah mendengar suara (*haatifan*) di udara berkata: Sesungguhnya anda telah melahirkan penghulu umat. Apabila anda melahirkannya, maka katakanlah: Aku melindunginya dengan Yang Satu daripada kejahatan setiap pendengki dan namakannya Muhammad. Lelaki ahli Kitab itu berkata kepada ibunya: Keluarkannya, lalu ibunya mengeluarkannya.

Kemudian lelaki itu melihatnya, membalik-balikkannya dan melihat kepada tanda di antara dua ketiakanya, lantas dia tidak sedarkan diri. Maka mereka telah mengambil bayi itu daripadanya, lalu memberinya kepada ibunya dan berkata: Allah memberkati anda padanya. Manakala mereka telah keluar, dia sedar kembali, lantas mereka berkata kepadanya: Apa telah terjadi kepada anda, dan aduhai anda? Dia berkata: Kenabian Bani Israel telah hilang sehingga hari Kiamat. Ini, demi Allah, akan menghilangkan mereka. Maka Quraisy telah bergembira dengan berita itu. Manakala dia melihat mereka bergembira, dia berkata: Sesungguhnya kamu telah bergembira, demi Allah, dia akan menyerang kamu dengan serangan (*satwatan*) di mana penduduk timur dan barat akan bercakap-cakap mengenainya. Abu Sufyan berkata: Dia akan menyerang di tempatnya sendiri.

Hadis Mengenai Kelahiran (*Wiladah*) Nabi S.A.W Dan Kelahiran Wasinya.

460. Hamid bin Ziyad, daripada Muhammad bin Ayyub, daripada Muhammad bin Ziyad, daripada Asbat bin Salim, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Apabila Aminah binti Wahab hampir bersalin kepada Nabi s.a.w, Fatimah binti al-Asad, isteri Abu Talib, telah mendatangnya. Beliau sentiasa berada bersamanya sehingga Aminah melahirkan Nabi s.a.w. Salah seorang daripada mereka berdua berkata kepada yang lain: Adakah anda melihat apa yang aku lihat? Maka beliau berkata: Apakah yang anda lihat? Beliau berkata: Ini cahaya telah bersinar di antara timur dan barat.

Manakala mereka berdua di dalam keadaan sedemikian, tiba-tiba Abu Talib datang dan berkata kepada mereka berdua: Apakah yang mengagumkan kamu berdua? Lalu Fatimah memberitahunya mengenai cahaya yang dilihatnya, maka Abu Talib berkata kepadanya: Anda mahu jika aku memberi khabar gembira kepada anda? Fatimah berkata: Ya, maka Abu Talib berkata: Sesungguhnya anda akan melahirkan seorang

anak lelaki yang akan menjadi wasi (Ali a.s) kepada anak lelaki ini (*inna-ki satalidiina ghulaaman yakuunu wasiyya haadhaa al-Mauluud*).

Mengenai Firman Allah Surah Al-Hadid (57): 11 “Siapakah yang mahu meminjamkan kepada Allah pinjaman yang baik”

461. Muhammad bin Ahmad, daripada Abdullah bin al-Salt, daripada Yunus dan daripada Abd al-‘Aziz al-Muhtadi, daripada seorang lelaki, daripada Abu al-Hasan al-Madhi a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Hadid (57): 11 “*Siapakah yang mahu meminjamkan kepada Allah pinjaman yang baik, maka Allah akan melipat-gandakan pinjaman itu untuknya dan dia akan memperoleh pahala yang banyak*”, beliau a.s berkata: Perhubungan Imam di dalam kerajaan yang fasiq.

Allah Di Sisi Sangkaan Hamba-Nya.

462. Yunus, daripada Sinan bin Tarif berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Sepatutnya mukmin takut kepada Allah dengan ketakutan seolah-olah dia berada di tepi neraka dan dia berharap kepada-Nya dengan harapan seolah-olah dia adalah daripada ahli syurga. Kemudian beliau a.s berkata: Sesungguhnya Allah adalah di sisi sangkaan hamba-Nya, jika sangkaannya baik, maka ia adalah baik dan jika sangkaannya jahat, maka ia adalah jahat.

Bilangan Sahabat Dalam Musafir.

463. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Sinan, daripada Ismail bin Jabir berkata: Aku telah berada di sisi Abu Abdullah a.s di Makkah, tiba-tiba seorang utusan dari Madinah telah mendatangnya, maka beliau a.s berkata: Siapakah yang telah menemani anda? Dia berkata: Aku tidak ditemani sesiapaupun, maka Abu Abdullah a.s berkata kepadanya: Jika aku telah mendahului (menemani) anda, dapatkah aku memperbaiki adab anda? Kemudian beliau a.s berkata: Seorang sahabat adalah syaitan, dua orang sahabat adalah dua syaitan, tiga dan empat sahabat adalah teman-teman (*rufaqa*’).

Sahabat Yang Dicintai Oleh Allah Adalah Empat.

464. Daripadanya, daripada Ahmad, daripada al-Husain bin Saif, daripada saudaranya Ali, daripada bapanya berkata: Muhammad bin al-Muthanna telah memberitahuku, berkata: Seorang lelaki daripada Bani Naufal bin Abd al-Muttalib telah memberitahuku, berkata: Abu Ja’far Muhammad bin Ali a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Sahabat

yang dicintai oleh Allah adalah empat. Jika sahabat pada satu kaum itu melebihi tujuh orang, maka akan berlaku banyak kesilapan mereka.

Musafir Seorang Diri.

465. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada bapanya daripada mereka yang telah menyebutnya, daripada Abu al-Hasan Musa a.s, daripada bapanya, daripada datuknya a.s mengenai wasiat Rasulullah s.a.w kepada Ali a.s: Janganlah anda keluar musafir seorang diri, kerana syaitan adalah bersamanya, jauhilah, wahai Ali, sesungguhnya seorang lelaki apabila dia musafir seorang diri, maka dia akan menjadi tidak ketentuan. Dua orang juga tiada ketentuan. Sementara tiga orang adalah wajar.

Kelengkapan Musafir.

466. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Qasim bin Muhammad dan Ali bin Muhammad al-Qaasaani, daripada Sulaiman bin Daud, daripada Hammad bin Isa, daripada Abu Abdullah a.s berkata mengenai wasiat Luqman kepada anak lelakinya: Wahai anakku, musafirlah dengan pedang anda, kasut anda, serban anda, khemah anda, minuman anda, jarum anda, benang anda, alat penebuk lubang anda. Sediakan bersama anda ubat-ubatan yang memanfaatkan anda dan orang yang bersama anda. Sentiasa bermuafakat dengan sahabat anda melainkan pada kemaksiatan kepada Allah.

Bekalan Musafir Yang Mencukupi.

467. Ali, daripada bapanya, daripada al-Naufali, daripada al-Sukuni, daripada Abu Abdullah a.s daripada bapa-bapa mereka berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Di antara kemuliaan seorang lelaki bahawa bekalannya mencukupi dan baik apabila dia keluar musafir.

Persediaan Makanan Yang Baik.

468. Ali, daripada bapanya, daripada Ibn Abi'Umair, daripada Abdullah bin Sinan, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Ali bin al-Husain a.s apabila musafir ke haji dan umrah, beliau telah menyediakan makanan yang baik seperti buah badam, gula, gandum dan gula-gula.

BAHAGIAN KESEPULUH

**Allah Menguasai Di Dunia Musuh-Nya Ke Atas Wali-Nya,
Sesungguhnya Bagi Allah Malaikat Yang Meluruhkan Dosa-Dosa
Daripada Belakang-Belakang Syi'ah Kami Dan Lain-Lain.**

Allah Menguasai Di Dunia Musuh-Nya Ke Atas Wali-Nya.

469. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada al-Walid bin Sabih, daripada Abu Abdullah a.s bahawa sesungguhnya beliau berkata: Aku telah berjumpa dengannya pada suatu hari, lalu beliau a.s telah mencampakkan kain kepadaku dan berkata: Wahai Walid, kembalikannya kepada orang yang melipatkannya, lalu akupun berdiri di hadapannya.

Maka Abu Abdullah a.s berkata: Mudah-mudahan Allah memberi rahmat kepada al-Mu'alla bin Khanis, maka aku telah menyangka bahawa beliau a.s telah menyamakan pendirianku di hadapannya seperti pendirian al-Mu'alla di hadapannya. Kemudian beliau a.s berkata: Oh dunia, oh dunia, sesungguhnya dunia adalah tempat ujian. Allah menguasai musuh-Nya di atas wali-Nya dan sesungguhnya selepasnya tempat tidak seperti ini lagi, maka aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, di manakan tempat itu? Maka beliau a.s berkata: Di sini dan beliau a.s telah memberi isyarat dengan tangannya ke tanah.

Sesungguhnya Bagi Allah Malaikat Yang Meluruhkan Dosa-Dosa Daripada Belakang-Belakang Syi'ah Kami.

470. Muhammad bin Ahmad, daripada Abdullah bin al-Salt, daripada Yunus daripada orang yang telah menyebutnya, daripada Abu Basir berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Wahai Abu Muhammad, sesungguhnya bagi Allah malaikat yang meluruhkan dosa-dosa daripada belakang-belakang Syi'ah kami sebagaimana angin meluruhkan daun daripada pokok pada masa luruhnya sebagaimana firman Allah di dalam Surah al-Syuura (42):5 *"Malaikat-malaikat bertasbih serta memuji Tuhan-Nya dan memohonkan ampun bagi golongan yang ada di bumi"*, beliau a.s berkata: Demi Allah, Dia tidak maksudkan dengan ayat ini selain daripada kamu.

Mengenai Firman Allah Di Dalam Surah Al-Zumar (39): 45 *"Dan apabila hanya nama Allah saja yang disebut, kesallah hati golongan yang tidak beriman kepada kehidupan akhirat"*

471. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada 'Umar bin Adhinah, daripada Zararah berkata: Abu al-Khattab telah memberitahuku di dalam keadaan yang amat baik bahawa beliau berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Zumar (39): 45 *"Dan apabila hanya nama Allah saja yang disebut, kesallah hati golongan yang tidak beriman kepada kehidupan akhirat"*, maka beliau a.s berkata: *"Dan apabila hanya nama Allah saja yang disebut"* (dengan mentaati keluarga Muhammad dengan perintah

Allah) *“kesallah hati golongan yang tidak beriman kepada kehidupan akhirat dan apabila nama golongan selain daripada Allah yang disebut, tiba-tiba mereka bergirang hati”*

Taubat Adam A.S.

472. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi ‘Umair, daripada Ibrahim, daripada Kathir bin Kalthamah, daripada salah seorang daripada mereka berdua a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Baqarah (2): 37 *“Kemudian Adam menerima beberapa kalimat dari Tuhan-Nya”*, beliau a.s berkata: Tiada tuhan melainkan Engkau, Maha Suci Engkau. Wahai Tuhanku, dengan kepujian Engkau aku telah melakukan kejahatan dan aku telah menzalimi diriku. Justeru ampunilah aku dan Engkau adalah sebaik-baik Pengampun.

Tiada tuhan melainkan Engkau, Maha Suci Engkau, dengan kepujian Engkau aku telah menzalimi diriku, maka ampunilah aku dan Engkau adalah Maha Penyayang. Tiada tuhan melainkan Engkau, Maha Suci Engkau, Wahai Tuhanku, dengan kepujian Engkau aku telah melakukan kejahatan dan aku telah menzalimi diriku, maka ampunilah aku, sesungguhnya Engkau Maha Menerima taubat dan Maha Mengasihani. Di dalam riwayat yang lain beliau a.s berkata: Adam telah memohon kepada Tuhan-Nya dengan hak Muhammad, Ali, al-Hasan, al-Husain dan Fatimah a.s.

Ibrahim A.S Melihat Kerajaan Langit Dan Bumi.

473. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa dan Ali bin Ibrahim daripada bapanya, daripada Ibn Abi ‘Umair, daripada Abi Ayyub al-Kharraz, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Manakala Ibrahim a.s telah melihat kerajaan langit dan bumi (*malakuut*), maka beliau a.s telah berpaling dan melihat seorang lelaki sedang berzina. Lalu beliau a.s berdoa ke atasnya, maka dia terus mati. Kemudian beliau a.s melihat lelaki lain sedang berzina, lalu beliau a.s berdoa ke atasnya, maka dia terus mati sehingga beliau a.s melihat tiga orang lelaki, maka beliau a.s berdoa ke atas mereka, lalu mereka semua mati.

Maka Allah telah mewayhukan kepadanya: Wahai Ibrahim, sesungguhnya doa engkau dimakbulkan. Justeru janganlah engkau berdoa ke atas hamba-hamba-Ku, kerana sesungguhnya jika Aku mahu, Aku tidak menciptakan mereka. Sesungguhnya Aku menciptakan makhluk-Ku di atas tiga jenis: Seorang hamba yang menyembah-Ku tanpa melakukan sebarang syirik dengan-Ku, maka Aku akan memberinya pahala. Seorang hamba yang menyembah selain daripada-Ku, maka dia tidak akan terlepas daripada-Ku. Dan seorang hamba yang

menyembah selain daripada-Ku, tetapi Aku mengeluarkan daripada salbinya orang yang menyembah-Ku. Kemudian Ibrahim a.s berpaling, maka beliau a.s melihat satu bangkai di tepi pantai sebahagiannya di dalam air dan sebahagian yang lain di daratan. Binatang buas laut datang, lalu memakan bahagian bangkai yang berada di air.

Kemudian binatang buas laut itu kembali, lalu bertengkar dan memakan sesama mereka. Kemudian binatang buas daratan datang, lalu memakan bahagian yang berada di daratan. Kemudian mereka bertengkar dan memakan sesama mereka. Ibrahim a.s telah menjadi hairan terhadap apa yang telah dilihatnya dan berkata di dalam Surah al-Baqarah (2):260 *“Wahai Tuhanku, perlihatkanlah kepadaku bagaimana Engkau menghidupkan golongan mati”* Ibrahim a.s berkata: Bagaimana Engkau mengeluarkan keturunan yang memakan sebahagian akan sebahagian yang lain?

Allah berfirman: *“Apakah kamu belum percaya? Ibrahim menjawab: “Aku telah percaya, akan tetapi agar bertambah tetap hatiku”* Iaitu sehingga aku melihat ini sebagaimana aku telah melihat semua perkara. Allah berfirman: *“Ambillah empat ekor burung, lalu jinakkanlah burung-burung itu kepadamu, kemudian letakkanlah tiap-tiap seekor daripadanya atas tiap-tiap bukit. Lalu beliau a.s memotongnya dan mencampurkannya sebagaimana bercampurnya bangkai ini pada binatang-binatang buas yang memakan sebahagian yang lain. Kemudian beliau a.s mencampurkannya “Kemudian letakkanlah tiap-tiap seekor daripadanya atas tiap-tiap bukit. Sesudah itu pergillah dia, nescaya dia akan datang kepada kamu dengan segera”.* Manakala beliau a.s telah menyeru burung-burung itu, maka mereka menyahut seruannya. Dan bilangan bukit adalah sepuluh.

Sebab Panas Dan Sejuk.

474. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Malik bin ‘Atiyyah, daripada Sulaiman bin Khalid berkata: Aku telah bertanya mengenai panas dan sejuk daripada apakah ia dijadikan? Maka beliau a.s berkata: Wahai Abu Ayyub, sesungguhnya Marikh adalah planet panas dan Zuhul adalah planet sejuk. Apabila planet Marikh meninggi, maka planet Zuhul menurun. Itu berlaku pada musim bunga (*rabi’*) selama tiga bulan sehingga Marikh sampai ke kemuncaknya dan Zuhul akan berada pada darjat yang paling bawah. Justeru suhu kepanasan akan bertambah. Dan apabila pada akhir musim panas dan pada awal musim sejuk, planet Zuhul mulai meninggi dan planet Marikh mulai menurun.

Kedua-duanya sentiasa begitu. Manakala planet Zuhul meninggi pada satu darjah, maka planet Marikh menurun pada satu darjah sehingga planet Marikh turun serendah-rendahnya. Sementara planet

Zuhal meninggi setinggi-tingginya. Justeru ia menunjukkan awal musim sejuk dan akhir musim panas. Lantaran itu, kesejukan berlaku. Setiap kali planet ini naik, maka planet lain menurun begitulah seterusnya. Apabila pada musim panas berlaku kesejukan, maka perbuatan itu disebabkan oleh bulan. Dan apabila pada musim sejuk berlaku kepanasan, maka perbuatan itu disebabkan oleh matahari. Ini adalah suatu takdir daripada Yang Maha Perkasa lagi Maha mengetahui dan aku hanya seorang hamba Tuhan alam semesta.

Sesiapa Yang Mencintai Ali A.S.

475. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ja'far bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Abdullah bin Maimun al-Fadah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Wahai Ali, sesiapa yang mencintai anda, kemudian dia mati, maka dia telah menunaikan ajalnya. Dan sesiapa yang telah mencintai anda dan tidak mati, maka dia menunggu [ajalnya]. Tiada matahari yang naik dan turun melainkan dengan rezeki dan iman.

Akan Datang Kepada Umatku Zaman Di Mana Dalam Mereka Buruk Dan Luar Mereka Adalah Baik.

476. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Naufali, daripada al-Sukuni, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Akan datang kepada umatku zaman di mana dalam mereka buruk dan luar mereka adalah baik, kerana tamak kepada dunia; mereka tidak mahu dengan apa di sisi Allah Tuhan mereka. Agama mereka adalah riyak, tiada perasaan takut kepada azab-Nya. Lantas mereka menyeru kepada-Nya seperti doa orang yang sedang tenggelam, lalu Dia tidak menerima doa mereka.

Hadis Mengenai Fakih Dan Ulama.

477. Daripadanya, daripada bapanya, daripada al-Naufali, daripada al-Sukuni, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Amir al-Mukminin a.s berkata: Para fakih dan para ulama apabila sebahagian mereka menulis kepada sebahagian yang lain, maka mereka menulis dengan tiga dan tiada yang ke empat: Sesiapa yang cita-citanya untuk akhirat, maka Allah mencukupinya dengan cita-cita dunia. Sesiapa yang telah memperbaiki dalaman dirinya, maka Allah akan memperbaiki luarannya. Dan sesiapa yang memperbaiki di antaranya dan di antara Allah, maka Allah memperbaiki di antaranya dan di antara manusia.

Rintihan Abu Dhar.

478. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada Ali bin Asbat, daripada Sa'dan bin Muslim, daripada sebahagian sahabat kami, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Seorang lelaki di Madinah telah memasuki masjid Rasulullah s.a.w, lalu beliau berkata: Wahai Tuhanku, temanilah ketakutanku, hubungilah aku ketika keseorangan dan kurnialah kepadaku seorang teman yang soleh. Tiba-tiba seorang lelaki di masjid al-Aqsa telah memberi salam kepadanya dan berkata kepadanya: Siapakah anda, wahai hamba Allah?

Maka beliau menjawab: Aku adalah Abu Dhar. Lantas lelaki itu berkata: Allah akbar, Allah akbar. Abu Dhar berkata: Kenapakah anda bertakbir, wahai hamba Allah? Sesungguhnya aku telah memasuki masjid, maka aku telah berdoa kepda Allah supaya Dia menemani ketakutanku, menghubungi ketika aku keseorangan dan kurniakan kepadaku seorang teman yang soleh. Abu Dhar berkata: Aku adalah lebih berhak takbir daripada anda sekiranya anda temanku, kerana aku telah mendengar Rasulullah s.a.w bersabda: Aku dan anda adalah di atas satu terusan pada hari Kiamat sehingga manusia selesai daripada hisab, berdirilah, wahai hamba Allah, kerana sesungguhnya penguasa telah melarang anda duduk bersamaku.

Akan Datang Kepada Manusia Satu Zaman Al-Qur'an Hanya Tulisan Sahaja.

479. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Naufali, daripada al-Sukuni, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Amir al-Mukminin a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Akan datang kepada manusia satu zaman di mana al-Qur'an hanya tulisan sahaja yang tinggal (*saya'ti 'ala al-Naasi zamaanun laa yabqaa min al-Qur'an illaa rasmu-hu*), Islam hanya tinggal nama sahaja iaitu mereka hanya menamakannya dengan Islam sedangkan mereka jauh daripadanya (*wa min al-Islam illaa ismu-hu yusammauna bi-hi wa-hum ab'adu al-Naasi min-hu*). Masjid mereka membangun, tetapi rosak daripada petunjuk (*masaajidu-hum 'aamiratun wa hiya kharaab min al-Hudaa*). Para fakih pada masa itu adalah sejahat-jahat fakih di bawah bayang langit, daripada mereka datangnya fitnah dan kepada mereka fitnah kembali (*fugahaa' dhalika al-Zamaan syarru fugahaa' tahta zilli al-Samaa' min-hum kharajat al-Fitnatu wa ilai-him ta'uudu*).

Kami Ahlu l-Bait Mewarisi Kemaafan Daripada Keluarga Ya'qub Dan Kesyukuran Daripada Keluarga Daud.

480. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada Ali bin Asbat, daripada Muhammad bin al-Husain bin Yazid berkata: Aku telah mendengar al-Ridha a.s di Khurasan

berkata: Sesungguhnya kami Ahlu l-Bait telah mewarisi kemaafan daripada keluarga Ya'qub, kesyukuran daripada keluarga Daud- Beliau telah menyangka perkataan lain yang dilupai Muhammad- maka aku telah berkata kepadanya: Mudah-mudahan beliau berkata: Kami telah mewarisi kesabaran daripada keluarga Ayyub? Maka beliau berkata: Sepatutnya begitu.

Ali bin Asbat berkata: Sesungguhnya aku telah berkata sedemikian kerana aku telah mendengar Ya'qub bin Yaqtin sedang memberitahu mengenai sebahagian perawi-perawinya berkata: Manakala Abu Ja'far al-Mansur datang ke Madinah pada tahun Muhammad dan Ibrahim dibunuh iaitu dua anak lelaki Abdullah bin al-Hasan, lalu beliau berpaling kepada bapa saudaranya Isa bin Ali, maka beliau berkata kepadanya: Wahai Abu al-'Abbas, sesungguhnya Amir al-Mukminin telah berpendapat bahawa pokok di Madinah harus dipotong, dicerederakan matanya dan dijadikan pangkalnya ke bawah, maka beliau berkata kepadanya: Wahai Amir al-Mukminin, ini adalah sepupu anda Ja'far bin Muhammad hadir bersama.

Justeru utuslah kepadanya dan bertanyalah kepadanya mengenai perkara ini. Kemudian beliau telah mengutus kepadanya, lalu Isa telah memberitahu kepadanya, maka beliau a.s datang dan berkata kepadanya: Wahai Amir al-Mukminin, sesungguhnya Daud a.s dikurniakan [dengan kerajaan], lalu beliau bersyukur. Ayyub diuji dengan bala, lalu beliau telah bersabar. Dan Yusuf a.s telah memaafi selepas beliau berkuasa. Justeru maafilah, kerana anda adalah daripada keturunan mereka.

Tafsir Firman Allah Surah Al-Baqarah (2): 89 “*Padahal sebelumnya mereka biasa memohon untuk mendapat kemenangan atas golongan kafir*”

481. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Husain bin Sa'id daripada al-Nadhar bin Suwaid, daripada Zar'ah bin Muhammad, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Baqarah (2): 89 “*Padahal sebelumnya mereka biasa memohon untuk mendapat kemenangan atas golongan kafir*”, maka beliau a.s berkata: Golongan Yahudi mendapati pada kitab mereka bahawa seorang yang berhijrah bernama Muhammad (s.a.w) adalah di antara 'Air dan Uhud. Lantaran itu, mereka telah keluar mencari tempat tersebut, lalu mereka melalui sebuah gunung bernama Haddad, mereka berkata: Haddad dan Uhud adalah sama, maka mereka telah berpecah di sisinya. Sebahagian mereka bermalam di Taima', sebahagian mereka di Fadak dan sebahagian lain di Khaibar. Kemudian sebahagian mereka yang berada di Taima' telah merindui sebahagian saudara-saudara mereka.

Lalu seorang badwi daripada Qais telah melalui mereka, lantas mereka berkumpul di sekelilingnya, dia berkata kepada mereka: Urusan kamu adalah di antara 'Air dan Uhud, maka mereka berkata kepadanya: Apabila anda melalui di antara 'Air dan Uhud, maka anda minta izin daripada kedua-duanya. Manakala dia berada di tengah-tengah bumi Madinah, dia berkata kepada mereka: Itu adalah 'Air dan itu adalah Uhud. Kemudian mereka telah turun daripada belakang untanya dan mereka berkata: Sesungguhnya kami telah menepati sasaran kami. Justeru itu kami tidak berhajat kepada unta anda. Pergilah ke mana anda mahu.

Kemudian mereka telah menulis kepada saudara-saudara mereka di Fadak dan Khaibar: Sesungguhnya kami telah mendapati tempat itu dan datanglah kepada kami, lalu mereka menulis kepada mereka: Kami telah mendirikan rumah-rumah kami di sini, kami telah mengambil harta-harta dan kami tidaklah dekat daripada kamu. Jika begitu, apakah yang membuat kami bersegera kepada kamu. Justeru ambillah harta dari bumi Madinah. Apabila harta-harta mereka menjadi banyak, maka Tubba' menyerang mereka dan mereka pula mempertahankannya. Mereka memberi kurma dan gandum kepada para sahabat Tubba' yang lemah pada waktu malam, lalu Tubba' berkata kepada mereka: Aku telah hidup dengan aman di negara kamu dan akan menetap di sini bersama kamu, maka mereka berkata kepadanya: Tempat ini bukan untuk anda, kerana ia adalah tempat hijrah seorang nabi dan ia bukanlah untuk orang lain, maka Tubba' berkata kepada mereka: Aku tinggalkan kepada kamu keluargaku yang akan menolongnya dan membantunya.

Lalu Tubba' meninggalkan dua kabilah Aus dan Khazraj. Apabila mereka bertambah ramai, maka mereka mengambil harta golongan Yahudi dan Yahudi berkata kepada mereka: Jika Muhammad diutuskan, maka beliau akan mengeluarkan kamu daripada rumah-rumah kamu dan harta-harta kami. Manakala Allah mengutus Muhammad (s.a.w), maka golongan Ansar beriman dengannya. Sementara golongan Yahudi mengingkarinya sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Baqarah (2): 89 *"padahal sebelumnya mereka biasa memohon untuk mendapat kemenangan atas golongan kafir, maka setelah datang kepada mereka apa yang mereka telah ketahui, lalu mereka ingkar kepadanya. Maka laknat Allah-lah atas golongan yang ingkar itu"*

Mengenai Firman Allah Surah Al-Baqarah (2): 89 *"Padahal sebelumnya mereka biasa memohon untuk mendapat kemenangan atas golongan kafir"*

482. Ali bi Ibrahim, daripada bapanya, daripada Safwan bin Yahya, daripada Ishaq bin 'Ammar berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah mengenai firman Allah di dalam Surah al-Baqarah (2): 89 *"Padahal*

sebelumnya mereka biasa memohon untuk mendapat kemenangan atas golongan kafir, maka setelah datang kepada mereka apa yang mereka telah ketahui, lalu mereka ingkar kepadanya. Maka laknat Allah-lah atas golongan yang ingkar itu”, beliau a.s berkata: Kaum di antara Muhammad dan Isa s.a.w. Mereka telah memberi amaran kepada penyembah-penyembah berhala dengan kedatangan Nabi (s.a.w), mereka berkata: Seorang nabi akan keluar, maka beliau akan memecahkan berhala-berhala kamu dan beliau pasti akan melakukannya. Manakala Rasulullah s.a.w keluar, maka mereka mengingkarinya.

Lima Tanda Sebelum Datangnya Al-Qaim A.S.

483. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Abu Ayyub al-Khazaz, daripada Umar bin Hanzalah berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Lima alamat sebelum datangnya al-Qaim: Laungan (*al-Saihat*), al-Sufyani, gempa bumi, pembunuhan al-Nafs al-Zakiyyah dan al-Yamani. Aku berkata: Aku jadikan diriku tebusan anda, jika seorang daripada Ahlu l-Bait anda keluar sebelum alamat ini, adakah kami keluar bersamanya? Beliau a.s berkata: Tidak, pada keesokannya aku telah membaca Surah al-Syu'araa' (26):4 *“Jika kami kehendaki, nescaya Kami menurunkan kepada mereka mukjizat dari langit, maka sentiasa tengkuk-tengkuk mereka tunduk kepadanya”*, maka aku berkata kepadanya: Adakah ia suatu laungan? Beliau a.s berkata: Jika tengkuk-tengkuk musuh Allah tunduk.

Di Antara Alamat Al-Qaim A.S.

484. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Abi Jamilah, daripada Muhammad bin Ali al-Halabi berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Bani 'Abbas telah berselisih mengenai penentuan masa, seruan dan keluarnya al-Qaim secara penentuan. Aku berkata: Bagaimanakah seruan? Beliau a.s berkata: Seorang penyeru dari langit menyeru pada awal siang: Sesungguhnya Ali dan Syi'ahnyalah yang mendapat kemenangan, beliau a.s berkata: Seorang penyeru menyeru pada akhir siang: Sesungguhnya Uthman dan Syi'ahnyalah yang mendapat kemenangan.

Dialog Abu Ja'far A.S Dengan Qatadah Al-Da'aamah Dan Tafsir Firman Allah Di Dalam Surah Ibrahim (14): 37 “Dan jadilah sebahagian manusia cenderung kepada mereka”

485. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada bapanya, daripada Muhammad bin Sinan, daripada Zaid bin Syahham berkata: Qatadah bin Da'aamah telah berjumpa dengan Abu Ja'far a.s, maka beliau a.s berkata: Wahai Qatadah, anda adalah fakih ahli Basrah? Maka beliau berkata: Begitulah apa yang mereka sangka. Lalu Abu Ja'far a.s berkata: Berita telah sampai kepadaku bahawa anda mentafsirkan al-Qur'an?

Qatadah berkata kepadanya: Ya, maka Abu Ja'far a.s berkata kepadanya: Dengan ilmu anda mentafsirkannya atau dengan kejahilan? Beliau berkata: Beliau tidak mengetahuinya. Maka Abu Ja'far a.s berkata kepadanya: Jika anda mentafsirkannya dengan ilmu, maka anda adalah anda dan aku akan bertanya anda? Qatadah berkata: Tanyalah, maka beliau a.s berkata: Beritahuku mengenai firman Allah di dalam Surah al-Saba' (34): 18 *"Dan kami tetapkan antara negeri-negeri itu perjalanan. Berjalanlah kamu di kota-kota itu pada malam dan siang hari dengan aman"*.

Qatadah berkata: Ia dimaksudkan kepada orang yang telah keluar daripada rumahnya dengan bekalan halal, kenderaan dan makanan halal menuju Baitullah di dalam keadaan aman sehingga dia pulang kepada keluarganya. Abu Ja'far a.s berkata: Aku menyeru anda dengan nama Allah, wahai Qatadah, adakah anda mengetahui kadang kala seorang lelaki keluar daripada rumahnya dengan bekalan halal, kenderaan dan makanan halal menuju Baitullah, tetapi dia dirompak, lalu hilanglah nafkahnya dan dia juga dipukul dengan pukulan yang mencederakannya? Qatadah berkata: Wahai Tuhanku, ya, maka Abu Ja'far a.s berkata: Aduhai anda, wahai Qatadah, jika anda telah mentafsirkan al-Qur'an menurut pendapat anda, maka binasalah anda dan anda telah membinasakan orang lain. Jika anda telah mengambilnya daripada lelaki tertentu, maka anda telah binasa dan membinasakan orang lain pula.

Aduhai anda, wahai Qatadah, ayat itu dimaksudkan kepada orang yang telah keluar daripada rumahnya dengan bekalan, kenderaan dan makanan halal menuju Baitullah di dalam keadaan mengetahui hak kami, hatinya cenderung kepada kami sebagaimana firman Allah di dalam Surah Ibrahim (14): 37 *"Dan jadilah sebahagian manusia cenderung kepada mereka"*, maka Dia tidak maksudkan Baitullah, lantaran itu Dia tidak berfirman "kepadanya" sebaliknya *"kepada mereka"*. Justeru maka kamilah, demi Allah, dakwah Ibrahim a.s di mana sesiapa yang hatinya cenderung kepada kami, maka hajinya diterima. Jika tidak, maka hajinya ditolak, wahai Qatadah, jikalau ia sedemikian, maka dia aman daripada azab jahanam pada hari Kiamat, Qatadah berkata: Tentu sekali, demi Allah, aku tidak mentafsirkannya melainkan sedemikian, maka Abu Ja'far a.s berkata: Aduhai anda, wahai

Qatadah, sesungguhnya al-Qur'an diketahui oleh orang yang diucapkan kepadanya.

Sifat Neraka Jahanam.

486. Ali bin Ibrahim, daripada Muhammad bin Isa, daripada Yunus, daripada Mufadhdhal bin Salih, daripada Jabir, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Nabi s.a.w bersabda: Jibrail a.s telah memberitahuku sesungguhnya Allah tiada tuhan selain daripada-Nya. Apabila semua makhluk diberhentikan (wukuf), Dia mengumpulkan golongan yang terdahulu dan golongan yang terkemudian, lalu dibawa datang dengan neraka Jahanam yang dipandu oleh seribu tali. Setiap tali dipegang oleh seratus ribu malaikat yang kasar dan bagi neraka jahanam segala pekikan dan laungan. Sesungguhnya ia memekik dengan kuat.

Jika Allah tidak menanggukannya kepada hari Hisab, nescaya ia membinasakan semua. Kemudian keluar daripadanya tengkuk yang meliputi semua makhluk sama ada yang baik dan yang jahat mereka. Allah tidak menciptakan seorang hamba daripada hamba-hamba-Nya sama ada malaikat atau nabi melainkan dia menyeru wahai Tuhanku, diriku, diriku sedangkan anda berkata: Wahai Tuhanku, umatku, umatku. Kemudian diletakkan di atasnya titian yang lebih halus daripada rambut dan lebih tajam daripada pedang di atasnya tiga jambatan: Pertama: Amanah dan rahmat. Kedua: Solat. Ketiga: Di atasnya Tuhan alam semesta, tiada tuhan selain daripada-Nya. Mereka dipaksa berjalan di atasnya (*sirat*), maka rahmat dan amanah menahan mereka dan jika mereka terselamat daripadanya, maka solat menahan mereka.

Jika mereka terselamat daripadanya, maka dia akan berakhir kepada Tuhan alam semesta sebagaimana firman Allah di dalam Surah (89): 14 "*Sesungguhnya Tuhanmu benar-benar mengawasi*". Dan manusia di atas Titian tergantung sama ada tergelincir kaki atau tetap kaki mereka. Para malaikat di sisinya menyeru: Wahai Yang Maha Mulia, wahai Yang Pemaaf, maafilah. Manusia di dalam keadaan huru hara seperti kupu-kupu. Apabila seorang berjaya, maka ia adalah dengan rahmat Allah, dia melihat kepadanya (neraka) dan berkata: Segala puji bagi Allah yang telah menyelamatkan aku daripada anda (neraka) selepas putus asa dengan kelebihan-Nya dan limpah kurnia-Nya sesungguhnya Tuhan kami amat mengampuni.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Baqarah (2): 148 "*Maka berlumbalumbalah kamu (di dalam membuat) kebaikan. Di mana saja kamu berada pasti Allah akan mengumpulkan kamu sekalian*"

487. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi Umar, daripada Mansur bin Yunus, daripada Ismail bin Jabir, daripada Abu

Khalid, daripada Abu Ja'far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Baqarah (2): 148 *"Maka berlumba-lumbalah kamu (di dalam membuat) kebaikan. Di mana saja kamu berada pasti Allah akan mengumpulkan kamu sekalian"*, beliau a.s berkata: Kebaikan (*al-Khairaat*) adalah *al-Wilayah* dan firman-nya *"Di mana saja kamu berada pasti Allah akan mengumpulkan kamu sekalian"*. Iaitu para sahabat al-Qaim seramai tiga ratus tiga belas orang lelaki, beliau a.s berkata: Mereka itu, demi Allah, umat yang terbilang, mereka berkumpul di dalam satu masa seperti angin di musim panas.

Perjalanan Untuk Kebaikan.

488. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muhammad bin Ismail Ibn Bazi', daripada Munzir bin Ja'far daripada Hisyim bin Salim berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Berjalanlah kamu walaupun di dalam keadaan sejuk? Aku berkata: Kami takut daripada binatang yang melata, maka beliau a.s berkata: Jika sesuatu menimpa kamu, maka ia adalah lebih baik sedangkan kamu terjamin.

Bumi Dilipat Pada Waktu Malam.

489. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Naufali, daripada al-Sukuni, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Hendaklah kamu musafir pada waktu malam, kerana bumi dilipat pada waktu malam.

Dilipatkan Bumi Sebagaimana Dilipatkan Kain.

490. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada Ismail Ibn Mihran, daripada Saif bin 'Umairah, daripada Basyir al-Nabal, daripada Hamran bin A'yan berkata: Aku telah berkata kepada Abu Ja'far a.s: Orang ramai berkata: Bumi dilipatkan untuk kita pada waktu malam bagaimana ia dilipatkan? Beliau a.s berkata: Dilipatkan bumi begini, kemudian beliau a.s melipatkan kainnya.

Bumi Dilipatkan Pada Akhir Malam.

491. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Hammad bin Uthman, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Bumi dilipatkan pada akhir malam.

Kematian Nabi S.A.W Pada Hari Isnin.

492. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada Uthman bin Isa, daripada Abu Ayyub al-Khazaz berkata: Kami telah mahu keluar, lalu kami datang untuk memberi salam kepada Abu Abdullah a.s, maka beliau a.s berkata: Seolah-olah kamu mahu keberkatan hari Isnin? Maka kami berkata: Ya, maka beliau a.s berkata: Manakah hari yang lebih besar ramalan jahat daripada hari Isnin; hari Nabi kita telah meninggalkan kita dan diangkatkan wahyu daripada kita. Justeru janganlah kamu keluar [pada hari Isnin] dan keluarlah pada hari Selasa¹¹⁸.

Lima Ramalan Jahat Bagi Orang Musafir Di Dalam Perjalanannya

493. Daripadanya, daripada Bakr bin Salih, daripada Sulaiman al-Ja'fari, daripada Abu al-Hasan Musa a.s berkata: Ramalan jahat bagi orang musafir di dalam perjalanannya lima perkara: Gagak berkicau di sebelah kanannya, mengembang ekornya, serigala yang menyalak pada muka lelaki, lalu meninggi dan merendahkan ekornya sebanyak tiga kali. Kijang yang melintas dari kanan ke kiri, burung hantu yang berkicau, perempuan yang berambut kelabu atau keldai betina melintasinya. Sesiapa yang khuatir pada dirinya daripada perkara-perkara tersebut, maka hendaklah dia berkata: Aku berpegang dengan Engkau, wahai Tuhanku, daripada kejahatan yang aku dapati pada diriku, beliau a.s berkata: Maka dia akan terpelihara daripada perkara-perkara tersebut.

Akhlak Dan Keilmuan.

494. Muhammad bin Yahya, daripada Salmah bin al-Khattab, daripada Abdullah, daripada Muhammad bin Sinan, daripada Abdullah bin al-Qasim, daripada 'Umru bin Abi al-Miqdam berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah menghiaskan Syi'ah kami dengan lemah lembut dan menutupkan mereka dengan ilmu kerana keilmuan-Nya mengenai mereka sebelum Dia menciptakan Adam a.s.

Orang Yang Mencintai Kamu Akan Masuk Syurga, Orang Yang Membenci Kamu Akan Masuk Neraka Dan Buku Catatan Amal Kamu Dipenuhi Pahala Tanpa Amal.

495. Abu Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin Abd al-Jabbar dan beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ibn Fadhdhal, daripada Tha'labah bin Maimun, daripada Umar bin Abban, daripada al-Sabah bin Siyabah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya seorang lelaki mencintai kamu dan dia tidak mengetahui

¹¹⁸ Larangan bukan wajib, ia merupakan pilihan.

apa yang kamu katakan (*inna al-Rajula la-yuhibbu-kum wa-maa yadrii maa taquuluun*), maka Allah akan memasukkannya ke syurga (*fa-yadkhulu-hu llahu 'azza wa-jalla al-Jannata*). Dan sesungguhnya seorang lelaki memarahi kamu dan dia tidak mengetahui apa yang kamu katakan (*wa inna al-Rajula la-yabghadhu-kum wa maa yadrii maa taquuluun*), maka Allah memasukkannya ke neraka (*fa-yadkhulu-hu llahu al-Jannata*).

Sesungguhnya seorang lelaki daripada kamu akan dipenuhi buku catatan amalanya tanpa amal (*wa inna al-Rajula min-kum la-tamla'a sahifatu-hu min ghairi 'amalin*), aku berkata: Bagaimana ia berlaku? Beliau a.s berkata: Dia melalui mereka (kaum) yang mengumpatkan kita, maka apabila mereka melihatnya, mereka berkata sesama mereka: Tahan diri anda, kerana lelaki ini adalah daripada Syi'ah mereka dan seorang lelaki daripada Syi'ah kita melalui mereka, maka mereka mengumpatkannya dan bercakap-cakap mengenainya, justeru Allah akan menulis untuknya kebaikan-kebaikan sehingga memenuhi buku catatan amalanya tanpa dia melakukan sebarang amalan (*hatta yamla' sahifatu-hu min ghairi 'amalin*)¹¹⁹.

Galakan Ziarah Dan Membuat Perjanjian.

496. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada bapanya, daripada Abi al-Jahm, daripada Abi Khadijah berkata: Abu Abdullah a.s telah berkata kepadaku: Berapakah di antara anda dan Basrah? Aku berkata: Mengikut jalan air lima hari apabila angin baik dan mengikut jalan darat lapan hari, maka beliau a.s berkata: Alangkah lebih dekat daripada ini; kamu ziarah-menziarahi dan membuat perjanjian di antara kamu, kerana pada hari Kiamat setiap orang akan membawa saksi yang akan memberi saksi untuknya mengenai agamanya dan beliau a.s berkata: Sesungguhnya seorang muslim apabila melihat saudaranya adalah suatu penghidupan kepada agamanya apabila dia menyebut Allah.

Hanya Orang Yang Mempunyai Kemuliaan Dan Galian Baik Mencintai Kami.

497. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Hammad bin Isa, daripada Ruba'i daripada Abu Abdullah a.s berkata: Demi Allah, tidak akan mencintai kami sama ada Arab atau bukan Arab melainkan *ahlu buyuutaat* (isi rumah), kemuliaan dan galian [yang baik]. Begitu juga

¹¹⁹ Mendapat pahala kerana berpegang kepada mazhab Ahlu l-bait a.s dan kerana umpatan mereka terhadapnya. Ia bukan bererti bahawa Syi'ah tidak perlu mengerjakan solat, puasa, haji dan sebagainya.

tidak akan memarahi kami daripada mereka melainkan oleh setiap [orang yang mempunyai] kotoran yang melekat.

Khabar Tabut Bani Israel.

498. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muhammad bin Khalid dan al-Husain bin Sa'id, daripada al-Nadhar bin Suwaid, daripada Yahya al-Halabi, daripada Harun bin Kharijah, daripada Abu Basir, daripada Abu Ja'far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Baqarah (2): 247 *"Sesungguhnya Allah telah mengangkat Talut menjadi rajamu"* Mereka menjawab: *"Bagaimana Talut memerintah kami, padahal kami lebih berhak mengendalikan pemerintahan daripadanya"*, beliau a.s berkata: Beliau bukanlah daripada keturunan nabi dan bukan daripada keturunan raja *"Sesungguhnya Allah telah memilihnya menjadi rajamu"* dan berkata: *"Sesungguhnya tanda ia akan menjadi raja, ialah kembalinya Tabut kepadamu, di dalamnya terdapat ketenangan dari Tuhanmu dan sisa dari peninggalan keluarga Musa dan keluarga Harun, Tabut itu dibawa oleh malaikat"* Surah al-Baqarah (2): 248.

Dan Allah berfirman di dalam surah yang sama ayat 249 *"Sesungguhnya Allah akan menguji kamu dengan satu sungai. Maka siapa di antara kamu yang meminum airnya, bukanlah ia pengikutku. Dan sesiapa yang tidak meminumnya, kecuali menceduk seceduk tangan, maka ia adalah pengikutku, justeru mereka telah meminumnya melainkan tiga ratus tiga belas orang lelaki. Di kalangan mereka orang yang telah menceduk seceduk tangan dan di kalangan mereka orang yang tidak meminumnya. Apabila mereka melakukannya, maka berkatalah orang yang telah menceduk "Tak ada kesanggupan kami pada hari ini untuk melawan Jalut dan tenteranya". Dan berkata orang yang tidak meminumnya "Berapa banyak terjadi golongan yang sedikit dapat mengalahkan golongan yang banyak dengan izin Allah. Dan Allah berserta golongan yang sabar".* Surah al-Baqarah (2): 249.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Baqarah (2): 248 *"Sesungguhnya tanda dia akan menjadi raja, ialah kembalinya Tabut kepadamu"*

499. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada al-Husain bin Sa'id, daripada Fadhdhlah bin Ayyub, daripada Yahya al-Halabi, daripada Abdullah bin Sulaiman, daripada Abu Ja'far a.s bahawa sesungguhnya beliau a.s telah membaca Surah al-Baqarah (2): 248 *"Sesungguhnya tanda dia akan menjadi raja, ialah kembalinya Tabut kepadamu, di dalamnya terdapat ketenangan dari Tuhanmu dan sisa dari peninggalan keluarga Musa dan keluarga Harun, Tabut itu dibawa oleh*

malaikat” Beliau a.s berkata: Ia membawanya di dalam bentuk Surah al-Baqarah.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Baqarah (2):248 “Sesungguhnya tanda ia akan menjadi raja, ialah kembalinya Tabut kepadamu”

500. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Hammad bin Isa, daripada Huraiz daripada orang yang telah memberitahunya, daripada Abu Ja’far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Baqarah (2):248 “*Sesungguhnya tanda ia akan menjadi raja, ialah kembalinya Tabut kepadamu, di dalamnya terdapat ketenangan dari Tuhanmu dan sisa dari peninggalan keluarga Musa dan keluarga Harun, Tabut itu dibawa oleh malaikat*”, beliau a.s berkata: Batu-batu Loh padanya ilmu dan hikmat.

Al-Hasan Dan Al-Husain Kedua-duanya Adalah Anak Lelaki Rasulullah S.A.W.

501. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada al-Hasan Ibn Zarif, daripada Abd al-Samad bin Basyir, daripada Abi al-Jarud, daripada Abu Ja’far a.s: Wahai Abu Jarud, apakah alasan mereka berkata kepada anda mengenai al-Hasan dan al-Husain a.s? Aku berkata: Mereka telah mengingkari kami bahawa mereka berdua adalah anak lelaki Rasulullah (s.a.w). Beliau a.s berkata: Di atas alasan apakah kamu berhujah menentang mereka? Aku berkata: Kami telah berhujah menentang mereka dengan firman Allah di dalam Surah al-An’aam (6): 84 “*dan kepada sebahagian daripada keturunannya (Nuh) iaitu Daud, Sulaiman, Ayyub, Yusuf, Musa dan Harun. Demikianlah kami memberi balasan kepada orang yang berbuat baik, dan Zakaria, Yahya, Isa*”, maka Dia telah menjadikan Isa bin Maryam daripada zuriat Nuh a.s.

Beliau a.s berkata: Di atas alasan apakah mereka telah berkata kepada kamu? Aku berkata: Mereka telah berkata: Kadang-kadang anak lelaki kepada anak perempuan adalah daripada anak, tetapi dia bukanlah anak salbi. Beliau a.s berkata: Di atas alasan apakah kamu telah berhujah menentang mereka? Aku berkata: Kami telah berhujah menentang mereka dengan firman Allah kepada Rasulullah s.a.w di dalam Surah Ali Imran(3): 61 “*Katakanlah kepadanya: “Marilah kita memanggil anak-anak lelaki kami dan anak anak lelaki kamu. Perempuan-perempuan kami dan perempuan-perempuan kamu, diri kami dan diri kamu*”. Beliau a.s berkata: Di atas alasan apakah mereka berkata?

Aku berkata: Mereka berkata: Kadang-kadang di dalam percakapan Arab ia dimaksudkan anak lelaki orang lain (*abnaa’ rajulin*) dan yang lain pula berkata: Anak-anak lelaki kami (*abnaa’u-naa*). Abu Ja’far a.s berkata: Wahai Abu Jarud, aku akan memberi jawapan kepada anda

daripada kitab Allah bahawa mereka berdua adalah daripada salbi Rasulullah s.a.w yang mana tidak akan menolaknya melainkan orang kafir. Aku berkata: Di manakah itu, aku jadikan diriku tebusan anda? Beliau a.s berkata sebagaimana firman Allah di dalam Surah al-Nisaa' (4): 23 "*Diharamkan ke atas kamu (mengahwini) ibu-ibumu, anak-anakmu yang perempuan, saudara- saudaramu yang perempuan*" sehingga firman-Nya "*Isteri-isteri anak kandungmu (menantu)*", maka tanyalah mereka, wahai Abu Jarud, adakah halal bagi Rasulullah s.a.w mengahwini isteri-isteri anak kandungnya al-Hasan dan al-Husain? Jika mereka berkata: Ya, maka mereka telah berbohong lagi jahat dan jika mereka berkata: Tidak, maka mereka berdua adalah anak lelakinya dari salbinya.

Peperangan Uhud Dan Kisah Golongan Yang Lari.

502. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin al-Hakam, daripada al-Husain Abi al-'Alaa' al-Khafaaf, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Apabila orang ramai telah lari dari Nabi s.a.w pada peperangan Uhud, maka baginda s.a.w berpaling kepada mereka dengan mukanya sambil berkata: Aku adalah Muhammad, aku adalah Rasulullah, aku tidak dibunuh dan aku belum lagi mati, lalu polan (Abu Bakr) dan polan (Umar) berpaling kepadanya dan berkata: Sekarang dia (Muhammad) mengejek kita dan kita telah kalah (*al-Aan yaskhuru bi-naa wa-qad hazam-naa*).

Ali (a.s) dan Samak bin Khursyah Abu Dujanah telah berada bersama Nabi (s.a.w), maka Nabi s.a.w telah memanggil Abu Dujanah dan bersabda: Wahai Abu Dujanah, Pulanglah dan anda terlepas dari baiah anda. Adapun Ali, maka aku adalah dia dan dia adalah aku, maka diapun bergerak dan duduk di hadapan Nabi (s.a.w) lalu menangis sambil berkata: Tidak, demi Allah, tidak, aku telah menjadikan diriku terlepas dari baiahku. Sesungguhnya aku telah memberi baiah kepada anda, maka kepada siapakah lagi aku akan tuju, wahai Rasulullah (s.a.w), kepada isteri yang akan mati atau kepada anak lelaki yang akan mati atau rumah yang akan rosak, harta yang akan binasa dan ajal yang semakin hampir. Maka Nabi s.a.w meninggalkannya berperang sehingga dia dicerderakan. Apabila dia terjatuh, maka Ali a.s telah membawanya kepada Nabi s.a.w dan meletakkannya di sisinya dan berkata: Wahai Rasulullah, adakah aku telah menunaikan baiahku?

Baginda s.a.w bersabda: Ya, Nabi s.a.w telah berkata kepadanya dengan baik. Orang ramai telah menyerang Nabi s.a.w di sebelah kanan, maka Ali a.s telah menentang mereka. Apabila beliau a.s melakukannya, maka mereka mulai menyerang di sebelah kanan Nabi s.a.w. Ali a.s mempertahankannya sehingga pedangnya terputus tiga. Kemudian beliau a.s datang kepada Nabi s.a.w, lalu mencampakkannya di

hadapannya sambil berkata: Ini adalah pedangku telah terpatah, maka pada hari itu Nabi s.a.w telah memberi pedang Dhu l-Fiqar kepadanya. Manakala Nabi s.a.w telah melihat dua betis Ali a.s bergoncang kerana banyak berperang, lalu baginda s.a.w mengangkat kepalanya ke langit di dalam keadaan menangis sambil bersabda: Wahai Tuhanku, Engkau telah berjanji kepadaku bahawa Engkau akan menzahirkan agama Engkau jika Engkau kehendaki.

Engkau boleh melakukannya. Lantas Ali a.s datang kepada Nabi s.a.w dan berkata: Wahai Rasulullah, aku sedang mendengar suara yang kuat dan aku mendengar *Aqdim Haizum* (majulah, wahai Haizum) dan apabila aku berniat untuk memukul seseorang, maka dia jatuh mati sebelum aku memukulnya? Maka baginda s.a.w bersabda: Ini adalah Jibrail, Mikail dan Israfil di dalam kumpulan para malaikat. Kemudian Jibrail a.s datang, lalu dia berdiri di sisi Rasulullah s.a.w dan berkata: Wahai Muhammad, ini adalah sebagai satu kegembiraan, maka baginda s.a.w bersabda: Sesungguhnya Ali adalah daripadaku dan aku daripada Ali, maka Jibrail berkata: Aku adalah daripada kamu berdua (*inna 'Aliyyan min-ni wa-anaa min-hu fa-qaala Jibrail: Wa anaa minku-maa*).

Kemudian orang ramai melarikan diri, maka Rasulullah s.a.w bersabda kepada Ali a.s: Wahai Ali, pergilah dengan pedang anda sehingga anda menentang mereka. Jika anda melihat mereka telah lemah dan mereka menjauhi kuda, maka mereka akan menuju Makkah. Dan jika anda melihat mereka menunggang kuda dan mereka telah lemah, maka mereka akan menuju Madinah. Kemudian Ali a.s telah mendatangi mereka yang berada di dalam keadaan lemah, maka Abu Sufyan berkata kepada Ali a.s: Wahai Ali, apakah yang anda mahu, kami sedang menuju Makkah, justeru pulanglah kepada sahabat anda. Lantas Jibrail a.s mengikuti mereka. Manakala mereka mendengar deringan kasut kudanya (Jibrail a.s), mereka bersungguh-sungguh di dalam perjalanan mereka, Jibrail a.s sedang mengikuti mereka. Apabila mereka musafir, mereka berkata: Ini adalah askar Muhammad sudah sampai.

Maka Abu Sufyan telah memasuki Makkah, lalu berita tersebar, kemudian orang ramai memasuki Makkah dan berkata: Kami telah melihat askar Muhammad yang sedang di dahului oleh seorang penglima di atas seekor kuda berwarna putih kuning sedang menjejaki mereka dari belakang. Maka penduduk Makkah mulai mencaci Abu Sufyan. Nabi s.a.w telah bertolak dan bendera adalah bersama Ali a.s di hadapannya. Apabila beliau a.s menghampiri 'Aqabah dengan benderanya, orang ramai telah melihatnya, lalu Ali a.s menyeru: Wahai manusia, ini adalah Muhammad masih tidak mati dan belum dibunuh. Maka berkatalah orang yang telah berkata (Abu Bakr dan Umar): "Sekarang dia (Muhammad) mengejek kita dan kita telah kalah" (*al-Aan yaskhuru binnaa wa-qad hazam-naa*): Ini adalah Ali dan bendera di tangannya

sehingga Nabi (s.a.w) menyerang mereka, dan perempuan-perempuan Ansar di pintu-pintu rumah mereka.

Bagi lelaki mereka keluar minta berlindung kepadanya. Perempuan-perempuan Ansar telah mencalar-calarkan muka-muka, menghuraikan rambut-rambut, mendedahkan ubun-ubun, menarik-carikkan poket, mengharamkan semua kabilah kepada Nabi s.a.w. Tetapi apabila mereka melihatnya, maka beliau (s.a.w) berkata baik kepada mereka. Beliau (s.a.w) telah memerintahkan mereka supaya menutup aurat, memasuki rumah-rumah mereka dan berkata: Sesungguhnya Allah telah berjanji kepadaku bahawa Dia akan menzahirkan agama-Nya di atas semua agama dan Allah telah menurunkan ke atas Muhammad firman-Nya di dalam Surah Ali Imraan (3): 144 *“Muhammad itu tidak lain hanyalah seorang rasul, sesungguhnya telah berlalu sebelumnya beberapa orang rasul. Apakah jika dia wafat atau dibunuh kamu berbalik ke belakang (murtad)? Sesiapa yang berbalik ke belakang, maka dia tidak akan mendatangkan mudharat kepada Allah sedikitpun; dan Allah akan memberi balasan kepada golongan yang bersyukur”*

Pejanjian Al-Hudaibiyah.

503. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi ‘Umair dan lain-lainnya, daripada Mu‘awiyah bin ‘Ammar, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Semasa Rasulullah s.a.w menuju peperangan al-Hudaibiyah, baginda s.a.w telah keluar pada bulan Dhu al-Qa‘idah. Semasa baginda s.a.w telah sampai ke tempat memulakan ihram, mereka melakukan ihram (*ahramuu*) dan memakai senjata.

Apabila sampai berita kepadanya bahawa musyrikin telah mengutus Khalid bin al-Walid bagi menolaknya, maka baginda s.a.w bersabda: Dapatkan aku seorang lelaki yang akan mengambilku bukan melalui jalan ini, lalu dibawa datang seorang lelaki dari Mazinah atau dari Juhainah, maka baginda s.a.w telah bertanya kepadanya, tetapi dia tidak bersetuju, maka baginda s.a.w bersabda: Dapatkan aku seorang lelaki selain daripadanya, lalu dibawa datang seorang lelaki lain sama ada dari Mazinah atau dari Juhainah, maka baginda s.a.w telah menyebutnya kepadanya, lalu dia telah mengambilnya bersamanya sehingga sampai di ‘Aqabah.

Baginda s.a.w bersabda: Sesiapa yang menaikinya, maka Allah akan mengampuninya sebagaimana Dia telah mengampuni Bani Israel, maka Dia telah berfirman kepada mereka di dalam Surah al-A‘raaf (7): 161 *“Dan masukilah pintu gerbangnya sambil membongkok, nescaya kami mengampuni kesalahan-kesalahan kamu”*. Maka kaum Ansar: Al-Aus dan al-Khazraj telah memulakannya. Bilangan mereka seribu lapan ratus orang. Apabila mereka turun di al-Hudaibiyah, tiba-tiba seorang perempuan bersama anak lelakinya di atas al-Qalib, maka anak

lelakinya telah melarikan diri, tetapi apabila dia pasti bahawa dia adalah Rasulullah s.a.w, maka baginda s.a.w telah memerintahkannya, lalu dia memberi satu baldi air kepadanya.

Maka Rasulullah s.a.w telah mengambilnya, meminumnya dan membasuhkan mukanya. Kemudian dia telah mengambil baldinya, lalu mengembalikannya ke perigi beberapa ketika. Kemudian Rasulullah s.a.w telah keluar, lalu musyrikin mengutus Abban bin Sa'id kepadanya dengan seekor kuda di sampingnya. Kemudian mereka mengutus al-Halis, lalu dia melihat unta sedang memakan sebahagiannya, lalu dia pulang tanpa mendatangi Rasulullah s.a.w dan berkata kepada Abu Sufyan: Wahai Abu Sufyan, kami tidak membuat perjanjian dengan kamu supaya kamu memulangkan unta dari tempatnya. Maka Abu Sufyan berkata: Diam, anda hanyalah seorang badwi, lalu dia berkata: Demi Allah, anda akan memisahkan diri anda dari Muhammad dan apa yang dia mahu atau aku akan tinggal berseorangan di Habsyah?

Dia berkata: Diam sehingga kami mengambil perjanjian daripada Muhammad. Kemudian mereka mengutus kepadanya 'Urwah bin Mas'ud yang telah datang kepada Quraisy mengenai kaum yang telah dikenakan tindakan oleh al-Mughirah bin Syu'bah bahawa dia telah keluar bersama mereka dari Taif. Mereka adalah peniaga-peniaga, maka dia telah membunuh mereka. Kemudian dia telah datang kepada Rasulullah s.a.w dengan harta-harta mereka, maka Rasulullah s.a.w telah enggan menerimanya dan bersabda: Ini adalah suatu penipuan dan kami tidak berhajat kepadanya. Kemudian mereka telah mengutus kepada Rasulullah s.a.w, maka mereka telah berkata: Wahai Rasulullah, ini adalah 'Urwah bin Mas'ud dan dia telah datang kepada kamu, dia membesar-besarkan unta-untanya, beliau s.a.w bersabda: Laksanakanlah, maka merekapun melaksanakannya.

Dia berkata: Wahai Muhammad, kenapakah kamu datang?

Baginda s.a.w bersabda: Aku datang, kerana melakukan tawaf di Ka'bah dan berjalan di antara Safa dan Marwah. Aku akan menyembelih unta ini dan aku akan tinggalkan dagingnya kepada kamu.

Dia berkata: Tidak, demi al-Laata dan al-'Uzza, aku tidak pernah melihat orang seperti anda menolak apa yang aku telah bawa kepadanya. Sesungguhnya kaum anda menyebutkan anda, Allah dan silaturahim, anda memasuki negeri mereka tanpa keizinan mereka, anda memutuskan silaturahim mereka dan anda melakukan permusuhan ke atas mereka.

Rasulullah s.a.w bersabda: Aku tidak akan melakukannya sehingga aku memasukinya.

'Urwah bin Mas'ud ketika bercakap-cakap dengan Rasulullah s.a.w, sambil memegang janggutnya dan al-Mughirah berdiri di kepalanya, lalu dia memukulnya dengan tangannya.

'Urwah berkata: Siapakah ini, wahai Muhammad, beliau s.a.w bersabda: Ini adalah anak saudara anda al-Mughirah.

Dia berkata: Wahai penipu, demi Allah, aku tidak datang melainkan untuk membasuh kotoran anda. Kemudian dia pulang kepada mereka dan berkata kepada Abu Sufyan dan sahabatnya: Tidak, aku tidak pernah melihat orang seperti Muhammad menolak apa yang dibawa kepadanya, maka utuslah kepadanya Suhail bin 'Umru dan Haubatab bin 'Abd al-'Aza. Lantas Rasulullah s.a.w memerintahkan mereka, lalu terserlah kepenatan pada muka-muka mereka, maka mereka berdua berkata: Kamu datang berjumpa siapa?

Rasulullah s.a.w bersabda: Aku datang untuk melakukan tawaf, berjalan di antara Safa dan Marwah, aku akan menyembelih unta dan aku akan tinggalkan di antara kamu dan dagingnya.

Mereka berdua berkata: Kaum anda menyeru anda dengan nama Allah dan silaturahmi supaya anda tidak memasuki negeri mereka tanpa keizinan mereka, memutus silaturahmi mereka dan melakukan permusuhan ke atas mereka. Maka Rasulullah s.a.w telah menolak permintaan mereka berdua melainkan memasukinya.

Rasulullah s.a.w mahu mengutus Umar, tetapi Umar berkata: Wahai Rasulullah, sesungguhnya keluargaku sedikit dan sesungguhnya aku pada mereka sebagaimana anda mengetahuinya, tetapi aku menunjukkan anda kepada Uthman bin 'Affan¹²⁰. Maka Rasulullah s.a.w telah mengutus kepadanya dan bersabda: Pergilah kepada kaum anda yang mukminin, berilah khabar gembira kepada mereka sebagaimana dijanjikan oleh Tuhanku untuk pembukaan Makkah. Apabila Uthman bertolak, dia berjumpa Abban bin Sa'id, tetapi dia terlambat turun dari untanya, lalu Uthman memegang dua tangannya.

Kemudian Uthman pun masuk, lalu memberitahu mereka. Pertengkaran telah berlaku, Suhail bin 'Umru telah duduk di sisi Rasulullah s.a.w, Uthman telah duduk di kem askar musyrikin. Rasulullah s.a.w telah memberi baiah kepada muslimin dan memukul salah satu tangannya di atas yang lain untuk Uthman, muslimin berkata: Alangkah beruntungnya Uthman, dia telah melakukan tawaf di Ka'bah, berjalan di antara Safa dan Marwah serta melakukan tahlil, maka Rasulullah s.a.w bersabda: Dia belum lagi melakukannya. Manakala datangnya Uthman, Rasulullah s.a.w bersabda kepadanya: Adakah anda telah melakukan tawaf di Ka'bah? Dia berkata: Aku tidak akan melakukan tawaf di Ka'bah sedangkan Rasulullah (s.a.w) belum melakukannya. Kemudian dia menyebut kisah dan apa yang telah berlaku.

Rasulullah s.a.w telah bersabda kepada Ali a.s: Tulis *Bismillahir Rahmanir Rahim*.

¹²⁰ Umar tidak mematuhi Rasulullah s.a.w sehingga dia mencadangkan orang lain bagi menjalankan urusan Rasulullah s.a.w.

Suhail berkata: Aku tidak tahu apakah itu *al-Rahman al-Rahim* melainkan aku menyangka ini adalah di al-Yamamah, tetapi tulislah sebagaimana kami menulis dengan nama *Allahumma*.

Beliau s.a.w bersabda: Tulis: Ini adalah apa yang dilaksanakan oleh Rasulullah ke atas Suhail bin 'Umru.

Suhail berkata: Di atas apakah kami memerangi anda, wahai Muhammad?!

Beliau s.a.w bersabda: Aku adalah Rasulullah dan aku adalah Muhammad bin Abdullah.

Maka orang ramai berkata: Anda adalah Rasulullah.

Beliau s.a.w bersabda: Tulislah, lalu dia menulis: Ini adalah apa yang dilaksanakan oleh Muhammad bin Abdullah.

Orang ramai berkata: Anda adalah Rasulullah bahawa sesiapa daripada kami datang kepada kamu, maka kamu memulangkannya kepada kami. Rasulullah tidak memaksa [sesiapapun] mengenai agamanya dan sesiapa daripada kamu yang datang kepada kami, maka kami tidak memulangkannya kepada kamu.

Rasulullah s.a.w bersabda: Kami tidak berhajat kepada mereka dan Allah disembah pada [masyarakat] kamu secara terang-terangan bukan secara rahsia lagi sekalipun mereka mengadakan gencatan senjata di dalam perjalanan dari Madinah ke Makkah, tetapi persoalan yang lebih besar keberkatannya adalah Islam hampir menguasai penduduk Makkah.

Maka Suhail bin 'Umru telah memukul di atas bahu anak lelaki Abu Jundal, dia berkata: Perkara yang pertama kita telah mengalahkannya.

Rasulullah s.a.w bersabda: Anda tidak mengalahkan kami di atas sesuatupun?

Dia berkata: Wahai Muhammad, anda bukanlah penipu?

Dia telah pergi dengan Abu Jundal dan berkata: Wahai Rasulullah, anda akan menolak aku kepadanya?

Beliau s.a.w bersabda: Aku tidak mensyaratkan untuk anda. Kemudian beliau s.a.w bersabda: Wahai Tuhanku, Jadilah jalan keluar untuk Abu Jundal.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Nisaa' (4):90 “Atau golongan yang datang kepada kamu sedang hati mereka merasa keberatan untuk memerangi kamu dan memerangi kaumnya”

504. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr, daripada Abban daripada al-Fadhl Abi 'Abbas, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Nisaa' (4):90 “Atau golongan yang datang kepada kamu sedang hati mereka merasa keberatan untuk memerangi kamu dan memerangi kaumnya”, beliau a.s berkata: Ayat ini diturunkan kepada Bani Mudlaj,

kerana mereka telah datang kepada Rasulullah (s.a.w) dan berkata: Sesungguhnya hati kami keberatan untuk mengakui bahawa anda adalah Rasulullah, maka kami bukanlah bersama anda dan bukanlah bersama kaum kami menentang anda. Aku berkata: Bagaimanakah tindakan Rasulullah (s.a.w) terhadap mereka? Beliau a.s berkata: Beliau s.a.w menyeru mereka jika mereka menyahuti seruannya dan jika tidak, beliau s.a.w memerangi mereka.

Hadis Mengenai Tetamu Ibrahim Dan Pembinaan Kaum Lut A.S.

505. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ibn fadhhal, daripada Daud bin Abi Yazid iaitu Furqad, daripada Abu Yazid al-Himar, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Allah telah mengutus empat malaikat untuk membinasakan kaum Lut: Jibrail, Mikail, Israfil dan Karubiil a.s. Mereka telah melalui Ibrahim a.s dengan memakai serban, memberi salam kepadanya, tetapi Ibrahim a.s tidak mengenali mereka, hanya melihat mereka di dalam keadaan yang baik, maka Ibrahim a.s berkata: Aku sahaja yang melayani mereka, menjadi tuan tetamu, lalu beliau a.s memanggil untuk mereka seekor lembu jantan yang gemuk sehingga masak. Kemudian beliau mendekatkannya kepada mereka. Manakala beliau a.s meletakkannya di hadapan mereka *"Maka tatkala dilihatnya tangan mereka tidak menjamahnya, Ibrahim memandang aneh perbuatan mereka dan merasa takut kepada mereka"* Surah Hud (11): 70.

Manakala Jibrail a.s melihat ketakutannya, lalu dia mengalihkan serbannya daripada mukanya dan kepalanya, lantas Ibrahim a.s berkata: Anda dia? Jibrail a.s berkata: Ya, dan perempuannya Sarah telah melaluinya, maka dia telah memberi khabar gembira kepadanya dengan Ishaq dan selepas Ishaq adalah Ya'qub. Maka Sarah berkata: Apakah firman Allah? Mereka menjawabnya sebagaimana di dalam al-Qur'an. Kemudian Ibrahim a.s berkata kepada mereka: Apakah tujuan kedatangan kamu?

Mereka berkata kepadanya: Untuk membinasakan kaum Lut, maka Ibrahim a.s berkata kepada mereka: Sekiranya pada mereka seratus mukminin adakah kamu akan membinasakan mereka? Jibrail a.s berkata: Tidak, Ibrahim a.s berkata: Sekiranya pada mereka lima puluh? Jibrail a.s berkata: Tidak, Ibrahim a.s berkata: Sekiranya pada mereka tiga puluh? Jibrail a.s berkata: Tidak, Ibrahim a.s berkata: Sekiranya pada mereka dua puluh? Jibrail a.s berkata: Tidak, Ibrahim a.s berkata: Sekiranya pada mereka sepuluh? Jibrail a.s berkata: Tidak, Ibrahim a.s berkata: Sekiranya pada mereka lima? Jibrail a.s berkata: Tidak, Ibrahim a.s berkata: Sekiranya pada mereka seorang?

Jibrail a.s berkata: Tidak, Ibrahim a.s berkata: Sesungguhnya pada mereka adalah Lut, mereka berkata: Kami lebih mengetahui mengenai

siapakah padanya, kami akan menyelamatkannya dan keluarganya selain daripada isterinya yang ingkar. Kemudian mereka telah pergi, al-Hasan al-Askari Abu Muhammad berkata: Aku tidak mengetahui kata-kata itu selain Ibrahim a.s telah meminta supaya mereka tinggal bersama sebagaimana firman Allah di dalam Surah Hud (11): 74 “*diapun bersoaljawab dengan (malaikat) Kami mengenai kaum Lut*”. Kemudian mereka telah mendatangi Lut di ladangnya di pinggir bandar, memberi salam kepadanya di dalam keadaan memakai serban.

Manakala Lut a.s melihat mereka di dalam keadaan yang tampan, memakai serban putih dan kain putih, maka Lut a.s berkata: Rumah, maka mereka berkata: Ya, lalu Lut a.s mendahului mereka dan mereka berjalan di belakangnya. Lut a.s telah menyesal, kerana menjemput mereka ke rumah dan berkata: Apakah anda telah lakukan, aku membawa datang kaumku kepada mereka sedangkan aku mengetahui mereka. Kemudian Lut a.s telah berpaling kepada mereka dan berkata: Sesungguhnya kamu mendatangi sejahat-jahat makhluk Allah, Jibrail a.s berkata: Kami tidak tergesa-gesa ke atas mereka sehingga dia memberi tiga syahadat (penyaksian), maka Jibrail a.s berkata: Ini adalah satu syahadat, kemudian Lut a.s berjalan beberapa ketika dan berpaling kepada mereka sambil berkata: Sesungguhnya kamu mendatangi sejahat-jahat makhluk Allah, maka Jibrail a.s berkata: Ini adalah syahadat kedua.

Kemudian Lut a.s pergi dan apabila beliau a.s telah sampai di pintu bandar, beliau a.s berpaling kepada mereka dan berkata: Sesungguhnya kamu mendatangi kepada sejahat-jahat makhluk Allah, maka Jibrail a.s berkata: Ini adalah shahadat yang ketiga. Kemudian Lut a.s masuk, maka mereka telah masuk bersama. Manakala perempuannya telah melihat mereka di dalam keadaan yang tampan, maka diapun naik ke tingkat atas, lalu jatuh pengsan, tetapi mereka (kaumnya) tidak mendengarnya, maka dia telah mengeluarkan asap. Apabila mereka melihat asap, maka mereka mulai bergegas ke pintu untuk memasukinya. Maka dia telah turun kepada mereka sambil berkata: Di sisi Lut ada satu kaum yang mana aku tidak pernah melihat orang yang lebih tampan daripada mereka¹²¹. Lalu mereka datang ke pintu rumah untuk memasukinya.

Manakala Lut a.s melihat mereka, maka beliau a.s berdiri di hadapan mereka sambil berkata: “*Wahai kaum, takutlah kamu kepada Allah dan janganlah kamu menghinaku mengenai tetamuku, tidakkah di kalangan kamu seorang lelaki yang cerdik*”, maka Lut a.s berkata: “*Mereka itu adalah puteri-puteriku, mereka adalah lebih suci untuk kamu*”, maka Lut a.s telah menyeru mereka kepada yang halal, tetapi mereka berkata: “*Sesungguhnya kamu telah tahu bahawa kami tidak mempunyai*

¹²¹ Isteri nabi Lut tidak mentaati Nabi Lut a.s.

keinginan terhadap puteri-puterimu; dan sesungguhnya kamu tentu mengetahui apa yang sebenarnya kami kehendaki. Lut berkata: “Seandainya aku ada mempunyai kekuatan (untuk menolakmu) atau kalau aku dapat berlindung kepada keluarga yang kuat” Surah Hud (11):78-80, maka Jibrail a.s berkata: Jika Lut mengetahui mana-mana kekuatan untuknya.

Kemudian mereka berkumpul di sisinya sehingga mereka memasuki rumahnya. Lantas Jibrail a.s melaung: Wahai Lut, biarkan mereka masuk. Manakala mereka masuk, maka Jibrail a.s menggerakkan anak tangannya ke arah mereka, lantas mata mereka hilang penglihatan. Iaitu firman Allah “*Lalu kami butakan mata mereka*” Surah al-Qamar (54):37. Kemudian Jibrail a.s menyeru dan berkata: “*Wahai Lut, sesungguhnya kami adalah utusan-utusan Tuhanmu, sekali-kali mereka tidak akan dapat mengganggu kamu, sebab itu pergilah dengan membawa keluarga dan pengikut-pengikut kamu di akhir malam*” Surah Hud (11): 81.

Jibrail a.s berkata: Sesungguhnya kami diutus supaya membinasakan mereka, maka Lut a.s berkata: Wahai Jibrail, percepatkanlah, maka Jibrail a.s berkata: “*Sesungguhnya saat jatuhnya azab kepada mereka ialah pada waktu subuh; bukankah waktu subuh itu sudah dekat?*” Surah Hud (11): 81.

Jibrail a.s telah memerintahkan Lut a.s supaya membawa pengikut-pengikutnya kecuali isterinya. Kemudian Jibrail a.s telah mencabutnya dengan dua sayapnya daripada tujuh bumi, kemudian mengangkatnya sehingga penghuni langit dunia mendengar salakan anjing dan kokokan ayam jantan. Kemudian dia telah membalikkannya, menghujani ke atasnya dan golongan di sekeliling bandar dengan batu daripada *sijil*.

Apa Yang Dilakukan Oleh Al-Hasan Bin Ali A.S Adalah Untuk Kebaikan Umat ini.

506. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muhammad bin Sinan, daripada Abi al-Sabah bin ‘Abd al-Hamid, daripada Muhammad bin Muslim, daripada Abu Ja’far a.s berkata: Demi Allah, apa yang telah dilakukan oleh al-Hasan bin Ali a.s adalah untuk kebaikan umat ini selama matahari meneranginya, demi Allah, ayat ini telah diturunkan “*Tidakkah kamu perhatikan kepada golongan yang dikatakan kepada mereka: “tahanlah tanganmu (dari berperang), dirikanlah sembahyang dan tunaikanlah zakat”*. Surah al-Nisaa’ (4): 77.

Sesungguhnya ayat ini adalah mentaati imam dan menuntut peperangan. Manakala peperangan diwajibkan ke atas mereka bersama al-Husain a.s, mereka berkata: “*Wahai Tuhanku, mengapa Engkau mewajibkan peperangan ke atas kami? Mengapa tidak Engkau*

tanggihkan kepada kami sampai kepada beberapa waktu” Surah al-Nisaa’, (4): 77, nescaya kami menyahuti seruan Engkau dan kami mengikuti para rasul. Mereka mahu ia ditanggihkan kepada al-Qaim a.s.

Hadis Mengenai Soalan Mu’alla Bin Khanis Mengenai Bintang-Bintang.

507. Muhammad bin Yahya, daripada Salmah bin al-Khattab dan beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Ali bin al-Hasaan, daripada Ali bin ‘Atiyyah al-Ziyaat, daripada Mu’alla bin Khanis berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai bintang-bintang dan haknya? Maka beliau a.s berkata: Ya, sesungguhnya Allah telah mengutus al-Musytari ke bumi di dalam bentuk seorang lelaki, lalu dia telah mengambil seorang lelaki bukan Arab dan mengajarnya ilmu bintang-bintang sehingga dia menyangka bahawa dia telah baligh, kemudian dia berkata kepadanya: Lihatlah, di manakah al-Musytari? Maka lelaki itu berkata: Aku tidak melihatnya di planet dan aku tidak tahu di manakah dia?

Maka dia menjauhinya dan mengambil seorang lelaki dari India, lalu dia mengajarnya ilmu bintang-bintang sehingga dia menyangka bahawa dia telah baligh dan berkata: Lihatlah kepada al-Musytari di manakah dia? Maka dia berkata: Sesungguhnya kiraanku bahawa anda adalah al-Musytari, lalu dia bertempik dengan satu tempikan, lalu mati. Justeru ilmunya diwarisi oleh ahlinya. Maka ilmu [bintang-bintang] adalah di sana¹²².

Kepakaran Ilmu Bintang.

508. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi ‘Umair, daripada Jamil bin Salih, daripada orang yang telah memberitahunya, daripada Abu Abdullah a.s, berkata: Beliau a.s ditanya mengenai ilmu bintang-bintang, maka beliau a.s berkata: Tidak diketahui akan ilmu bintang-bintang melainkan oleh ahlu bait daripada Arab dan ahlu bait daripada India.

Pembunuhan Al-Sufyaani Adalah Di Antara Alamat Al-Qaim A.S.

509. Hamid bin Ziyad, daripada Abi al-‘Abbas ‘Ubaidillah bin Ahmad al-Dahqan, daripada Ali bin al-Hasan al-Tatari, daripada Muhammad bin Ziyad biya’ al-Sabiri, daripada Abban, daripada Sabah bin Siyabah daripada al-Mu’alla bin Khanis berkata: Aku telah membawa surat ‘Abd al-Salam bin Na’aim, Sudair dan lain-lain kepada Abu Abdullah a.s

¹²² Hadis dhaif.

ketika zahirnya draf sebelum zahirnya anak lelaki al-'Abbas bahawa sesungguhnya kami telah meramalkan bahawa urusan *khilafah* akan berpindah kepada anda, apa pendapat anda? Beliau a.s terus mencampakkan surat-surat itu ke tanah, kemudian berkata: Tidak, tidak, aku bukanlah imam kepada mereka kerana mereka mengetahui bahawa imam akan membunuh al-Sufyani.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Nuur (24): 36 “*Di rumah-rumah yang diperintahkan untuk dimuliakan*”

510. Abban, daripada Abu Basir berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Nuur (24): 36 “*Di rumah-rumah yang diperintahkan untuk dimuliakan*”, beliau a.s berkata: Iaitu rumah-rumah Nabi s.a.w.

Baju Besi Rasulullah S.A.W.

511. Abban, daripada Yahya bin Abi al- 'Alaa' berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Baju besi Rasulullah s.a.w mempunyai keistimewaannya baginya dua siri berbentuk daun di hadapannya dan dua siri berbentuk daun pada belakangnya dan berkata: Ali a.s telah memakainya pada peperangan Jamal.

Tali Hijau Dari Langit.

512. Abban, daripada Ya'qub bin Syu'aib, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Ali a.s telah mengikat perutnya pada peperangan Jamal dengan tali hijau yang telah dibawa turun oleh Jibrail a.s dari langit. Rasulullah s.a.w pernah mengikat perutnya apabila beliau a.s memakai baju besi.

Aku Telah Kembali Kepada Tuhanku Yang Pertama.

513. Abban, daripada al-Fudhail bin Yassar, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Sesungguhnya Uthman telah berkata kepada al-Miqdad: Demi Allah, anda akan menamatkannya atau aku akan mengembalikan anda kepada tuhan anda yang pertama¹²³. Apabila kematian menghampiri al-Miqdad, maka beliau berkata kepada 'Ammar: Sampaikan kepada Uthman mengenaiku bahawa sesungguhnya aku telah kembali kepada Tuhanku Yang Pertama¹²⁴.

Di Atasku Agama Anda Semuanya.

¹²³ Berhala-berhala. Kata-kata Uthman menunjukkan bahawa dia bukanlah seorang mukmin.

¹²⁴ Allah s.w.t

514. Abban, daripada Fudhail dan 'Ubaid daripada Abu Abdullah a.s berkata: Apabila kematian hampir kepada Muhammad bin Usamah, Bani Hasyim datang kepadanya dan beliau berkata kepada mereka: Sesungguhnya kamu telah mengetahui kerabatku dan kedudukanku daripada kamu dan di atasku agamaku, maka aku suka kamu menjaminnya untukku. Lalu Ali bin al-Husain a.s berkata: Demi Allah, satu pertiga agama anda di atasku. Kemudian beliau diam, maka merkapun diam. Ali bin al-Husain a.s berkata: Di atasku agama anda semuanya. Kemudian beliau a.s berkata: Tidak ada halangan bagiku untuk menjaminnya pada mula lagi selain dari tidak mahu mereka berkata: Kami telah mendahuluinya.

Pengaduan Unta Betina Rasulullah S.A.W.

515. Abban, daripada Abu Basir daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w apabila turun dari unta betinanya, beliau a.s menggantung tali kekangnya di atasnya. Kemudian beliau a.s berkata: Seorang lelaki akan memberi sedikit [makanan] kepadanya dan lelaki lain pula akan melakukan perkara yang sama, justeru dia (unta betina) sentiasa terasa kenyang. Beliau a.s berkata: Dia telah memasukkan kepalanya di tempat persembunyian Samurah bin Jundab, kemudian beliau mengambil tombak dan memukulnya di atas kepalanya, lalu mencederakannya. Lantas dia keluar kepada Nabi s.a.w dan mengadu kepadanya.

Maryam Telah Mengandung Isa A.S Selama Sembilan Jam.

516. Abban, daripada seorang lelaki, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Maryam a.s telah mengandung Isa a.s selama sembilan jam, setiap jam adalah sebulan.

Hari Ini Adalah Bagi Malam Yang Lalu.

517. Abban, daripada Umar bin Yazid berkata: Aku telah berkata kepada Abu Abdullah a.s bahawa golongan al-Mughiriyyah telah menyangka hari ini adalah untuk malam yang akan datang? Beliau a.s berkata: Mereka telah berbohong, hari ini adalah bagi malam yang lalu. Sesungguhnya penduduk Batn Nakhlah apabila mereka melihat anak bulan, mereka berkata: Sesungguhnya telah masuk bulan haram.

Syi'ah Adalah Mereka Yang Istimewa Dan Ikhlas Kepada Kami Ahlu I-Bait.

518. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin Salar bin Abi 'Umrah, daripada Abi Maryam al-Thaqafi, daripada 'Ammar bin Yasir berkata: Ketika aku berada di sisi Rasulullah s.a.w, tiba-tiba Rasulullah s.a.w bersabda: Sesungguhnya Syi'ah adalah mereka yang istimewa dan ikhlas kepada kami Ahlu l-Bait, lantas Umar berkata: Wahai Rasulullah, perkenalkan mereka kepada kami sehingga kami mengenali mereka, maka Rasulullah s.a.w bersabda: Aku tidak bersabda kepada kamu melainkan aku mahu memberitahu kepada kamu.

Kemudian Rasulullah s.a.w bersabda: Aku adalah penunjuk (*al-Dalil*) kepada Allah, Ali adalah kemenangan agama dan menaranya adalah Ahlu l-Bait, merekalah lampu-lampu yang mana cahaya diambil daripada mereka, maka Umar berkata: Sesiapa yang mana hatinya tidak bersetuju dengan ini? Maka Rasulullah s.a.w bersabda: Hati tidak diletak di tempat itu melainkan untuk bersetuju (*li-yuwaafiq*) atau menyalahi (*li-yukhaalifa*). Justeru sesiapa yang mana hatinya bersetuju dengan kami Ahlu l-Bait akan berjaya (*kaana naajian*) dan sesiapa yang mana hatinya menyalahi kami Ahlu l-Bait akan binasa (*kaana haalikan*)¹²⁵.

Kamu Telah Bermusuhan Dengan Keluarga Kamu Kerana Kami.

519. Ahmad, daripada Ali bin al-Hakam, daripada al-Qutaibah al-A'syaa, berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Kamu telah bermusuhan dengan bapa-bapa, anak-anak dan pasangan-pasangan kamu (*al-Azwaaj*) kerana kami. Justeru pahala kamu adalah di atas Allah a.w. Kamu lebih berhajat [kepada pertolongan kami] apabila nyawa telah sampai ke halkum.

Ali Adalah Manusia Yang Paling Aula Selepas Rasulullah (s.a.w).

520. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada al-Hasan bin Ali, daripada Daud Ibn Sulaiman al-Himar daripada Sa'id bin Yasar berkata: Kami telah meminta izin daripada Abu Abdullah a.s, aku, al-Harith bin al-Mughirah al-Nasri dan Mansur al-Saiqal telah datang ke rumah Tahir *maulanya*, lalu kami mengerjakan solat Asar. Kemudian kami telah pergi kepadanya, maka kami telah mendapatinya berpegang di katil dekat dengan tanah. Maka kamipun telah duduk di kelilingnya. Kemudian beliau a.s duduk.

¹²⁵ Berpegang kepada Ahlu l-Bait a.s adalah perkara yang tidak dapat dielakkan jika seorang itu mahu kejayaan di akhirat.

Kemudian beliau a.s meluruskan dua kakinya sehingga beliau a.s meletakkan dua kakinya di atas tanah, kemudian beliau a.s berkata: Segala puji bagi Allah yang mana manusia pergi ke kanan dan ke kiri, golongan Murjiah, golongan Khawarij dan golongan Qadariyyah. Kamu menamakan diri kamu dengan golongan Turaabiyyah. Kemudian beliau a.s berkata dengan sumpahnya: Demi Allah, tiada dia melainkan Allah Yang Tunggal, tiada syirik bagi-Nya, Rasul-Nya, keluarganya (a.s) dan Syi'ah mereka, Allah memuliakan mereka, adapun selain daripada itu, adalah tidak [benar]. Ali, demi Allah, adalah manusia yang paling *aula* selepas Rasulullah (s.a.w)-Beliau a.s telah berkata sedemikian sebanyak tiga kali.

Kelebihan Keluarga Muhammad S.A.W.

521. Daripadanya, daripada Ahmad, daripada Ali bin al-Mastaurid al-Nakha'i, daripada orang yang telah memberitahunya, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya para malaikat di langit dunia melihat kepada yang pertama (Abu Bakr), yang kedua (Umar) dan yang ketiga (Uthman) sedang mereka menyebut kelebihan keluarga Muhammad a.s, maka mereka berkata: Tidakkah kamu melihat kepada mereka yang mempunyai bilangan yang sedikit sedangkan mereka pula mempunyai bilangan yang ramai, menceritakan kelebihan keluarga Muhammad a.s. Golongan malaikat yang lain pula berkata: Itu adalah kelebihan Allah, Dia mengurniakannya kepada sesiapa yang Dia kehendaki dan Allah mempunyai kelebihan yang besar.

Janganlah Kamu Membebaskan Syi'ah Kami.

522. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Umar bin Hanzalah, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Wahai Umar, janganlah kamu membebaskan Syi'ah kami, berlembutlah dengan mereka kerana orang ramai tidak dapat memikul apa yang kamu pikul (*laa tahmiluu 'alaa syi'ati-naa wa irfaquu bi-him fa-inna al-Naasa laa yahtamiluuna maa tahmiluun*).

Mengenai Firman Allah Surah Fussilat (41):29 “Wahai Tuhan kami perlihatkanlah kepada kami dua jenis orang yang telah menyesatkan kami”

523. Muhammad bin Ahmad al-Qummi, daripada Abdullah bin al-Salt, daripada Yunus bin Abd al-Rahman daripada Abdullah bin Sinan, daripada Husain bin Jamal, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah Fussilat (41):29 “Wahai Tuhan kami perlihatkanlah kepada kami dua jenis orang yang telah menyesatkan kami (*iaitu*)

Sebahagian daripada jin dan manusia agar kami letakkan keduanya di bawah telapak kaki kami supaya kedua jenis itu menjadi golongan yang hina", beliau a.s berkata: Mereka berdua (Abu Bakr dan Umar). Kemudian beliau a.s berkata: Polan (Umar) adalah syaitan.

Mengenai Firman Allah Surah Fussilat (41): 29 “Wahai Tuhan kami perlihatkanlah kepada kami dua jenis orang yang telah menyesatkan kami”

524. Yunus, daripada Surat bin Kulaib daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah Fussilat (41):29 “Wahai Tuhan kami perlihatkanlah kepada kami dua jenis orang yang telah menyesatkan kami (iaitu) Sebahagian daripada jin dan manusia agar kami letakkan keduanya di bawah telapak kaki kami supaya kedua jenis itu menjadi golongan yang hina”, beliau a.s berkata: Wahai Surah, mereka berdua (Abu Bakr dan Umar)-Beliau a.s telah berkata sedemikian sebanyak tiga kali-Demi Allah, wahai Surat, sesungguhnya kami adalah penyimpan ilmu Allah di langit dan sesungguhnya kami adalah penyimpan ilmu Allah di bumi.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Nisaa’ (4):108 “Ketika pada suatu malam mereka menetapkan keputusan rahsia yang Allah tidak reda”

525. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Husain Ibn Sa’id, daripada Sulaiman al-Jafari berkata: Aku telah mendengar Abu al-Hasan a.s berkata mengenai firman Allah di dalam Surah al-Nisaa’ (4):108 “Ketika pada suatu malam mereka menetapkan keputusan rahsia yang Allah tidak reda”, beliau a.s berkata: Iaitu polan (Abu Bakr), polan (Umar) dan Abu ‘Ubaidah bin al-Jarrah.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Nisaa’ (4): 63 “Mereka itu adalah golongan yang Allah mengetahui apa yang di dalam hati mereka”

526. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya dan Muhammad bin Ismail, dan daripada orang lain, daripada Mansur bin Yunus, daripada Ibn Adhinah, daripada Abdullah al-Najjaasyi berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata mengenai firman Allah di dalam Surah al-Nisaa’ (4): 63 “Mereka itu adalah golongan yang Allah mengetahui apa yang di dalam hati mereka. Kerana itu berpalinglah kamu daripada mereka, berilah mereka pelajaran dan katakanlah kepada mereka perkataan yang berkesan pada jiwa mereka”. Iaitu, demi Allah, polan (Abu Bakr) dan polan (Umar). “Dan kami tidak mengutus seorang rasul, melainkan untuk ditaati dengan izin Allah. Sesungguhnya jikalau mereka

menzalimi diri mereka datang kepadamu, lalu memohon ampun kepada Allah dan Rasulullah memohon ampun untuk mereka, tentulah mereka mendapati Allah Maha Penerima Tobat lagi Maha Penyayang” Surah al-Nisaa’ (4): 64.

Iaitu, demi Allah, Nabi s.a.w dan Ali a.s dari apa yang mereka telah lakukan. Iaitu jikalau mereka mendatangi anda, wahai Ali, maka mereka memohon ampun daripada Allah dari apa yang mereka telah lakukan dan Rasul s.a.w pula mengampuni mereka, nescaya mereka mendapati Allah menerima taubat mereka. *“Maka demi Tuhanmu, mereka tidak beriman hingga mereka menjadikan kamu hakim terhadap perkara yang mereka perselisihkan”,* Abu Abdullah a.s berkata: Dia adalah Ali a.s. *“Kemudian mereka tidak merasa dalam hati mereka sesuatu keberatan terhadap keputusan yang kamu berikan”* (di atas lidah anda, wahai Rasulullah, iaitu apa yang dimaksudkan dengannya ialah wilayah Ali) *“Dan mereka menerima dengan sepenuhnya”* untuk Ali a.s.

Mimpi Mengikut Takwil.

527. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Mu‘ammar bin Khalad berkata: Aku telah mendengar Abu al-Hasan a.s berkata: Mungkin anda telah melihat [sesuatu] di dalam mimpi anda, maka takwillah mimpi anda kerana mimpi mengikut takwil anda.

Takbir Mimpi Kepada Kebaikan.

528. Daripadanya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Fadhdhal, daripada al-Hasan bin Jaham berkata: Aku telah mendengar Abu al-Hasan a.s berkata: Mimpi mengikut takwil anda, maka aku telah berkata kepadanya: Sesungguhnya mimpi menjadi raja merupakan mimpi-mimpi yang kosong. Abu al-Hasan a.s berkata: Sesungguhnya seorang perempuan telah bermimpi pada masa Rasulullah s.a.w bahawa tiang rumahnya telah pecah, lalu dia telah mendatangi Rasulullah s.a.w dan menceritakan kepadanya mimpinya. Maka Nabi s.a.w bersabda: Suami anda akan pulang di dalam keadaan baik. Suaminya telah hilang, kemudian dia kembali sebagaimana disabdakan oleh Rasulullah s.a.w. Kemudian suaminya telah hilang pada kali kedua, lalu perempuan itu melihat di dalam mimpinya seolah-olah tiang rumahnya telah pecah, lalu dia mendatangi Rasulullah s.a.w, memberitahu kepadanya mengenai mimpinya, maka baginda s.a.w bersabda: Suami anda akan pulang di dalam keadaan baik.

Kemudian suaminya pulang sebagaimana disabdakan oleh Nabi s.a.w. Kemudian suaminya telah hilang pada kali yang ketiga. Maka dia telah melihat di dalam mimpinya bahawa sesungguhnya tiang rumahnya

telah pecah, lalu dia berjumpa dengan seorang lelaki yang susah, lalu dia memberitahu kepadanya mengenai mimpinya, maka lelaki itu telah memberitahunya keburukan: Suami anda akan mati. Berita ini telah sampai kepada Nabi s.a.w, maka baginda s.a.w bersabda: Kenapa tidak dia mentakbir kepadanya kebaikan.

Takbir Mimpi.

529. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad dan Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Mahbub, daripada Abdullah bin Ghalib, daripada Jabir bin Yazid, daripada Abu Ja'far a.s bahawa sesungguhnya Rasulullah s.a.w bersabda: Sesungguhnya mimpi seorang mukmin merupakan jarak di antara langit dan bumi di atas tuannya sehingga dia mentakbirkannya untuk dirinya atau dia mentakbirkannya untuknya seumpamanya. Apabila ia ditakbirkannya, maka janganlah kamu memberitahunya kepada sesiapaupun melainkan kepada orang yang berakal.

Mimpi Boleh Diceritakan Kepada Mukmin.

530. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muhammad bin Khalid, daripada al-Qasim bin 'Urwah, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Mimpi tidak boleh diceritakan melainkan kepada mukmin yang bersih daripada perasaan hasad dan kezaliman.

Hadis Mengenai Dhu Al-Namirah.

531. Hamid bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Muhammad al-Kindi, daripada Ahmad bin al-Hasan al-Maithami, daripada Abban bin Uthman, daripada seorang lelaki, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Pada masa Rasulullah ada seorang lelaki yang bernama Dhu al-Namirah. Dia adalah seorang yang paling hodoh. Dia dinamakan dengan Dhu al-Namirah adalah kerana kehodohnya. Dia telah mendatangi Nabi s.a.w dan berkata: Wahai Rasulullah, beritahuku apakah yang Allah telah fardukan ke atasku?

Maka Rasulullah s.a.w bersabda kepadanya: Dia telah memfardukan ke atas anda tujuh belas rakaat sehari semalam, puasa bulan Ramadan apabila anda mendapatinya, haji apabila anda mampu melakukannya dan zakat, lalu baginda s.a.w telah menghuraikannya kepadanya. Dia berkata: Demi Yang telah mengutus anda sebagai seorang Nabi, aku tidak mahu menambah sedikitpun di atas apa yang Dia telah fardukan ke atasku, maka Nabi s.a.w bersabda kepadanya: Kenapakah wahai Dhu al-Namirah?

Maka dia berkata: Sebagaimana Dia telah menciptakan aku seorang yang hodoh. Lalu Jibrail a.s turun ke atas Nabi s.a.w, maka dia berkata: Wahai Rasulullah, sesungguhnya Tuhan anda telah memerintahkan anda supaya menyampaikan salam-Nya kepada Dhu al-Namirah dan anda berkata kepadanya: Tuhan anda berkata kepada anda: Adakah anda reda bahawa Aku akan mengumpulkan engkau sekacak Jibrail a.s pada hari Kiamat? Maka Rasulullah s.a.w bersabda kepadanya: Wahai Dhu al-Namirah, ini adalah Jibrail a.s memerintahkan aku supaya menyampaikan salam dan Tuhan anda berfirman: Adakah anda reda bahawa Aku akan mengumpulkan engkau sekacak Jibrail a.s pada hari Kiamat? Maka Dhu al-Namirah berkata: Sesungguhnya aku telah reda, wahai Tuhanku, dengan kemulian Engkau, aku akan menambahkan [perintah] Engkau sehingga Engkau reda.

Hadis Tentag Orang Yang Dihidupkan Oleh Isa A.S

532. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Hasan bin Mahbub, daripada Abi Jamilah, daripada Abban bin Taghlab dan lain-lain, daripada Abu Abdullah a.s bahawa beliau a.s telah ditanya adakah Isa bin Maryam telah menghidupkan seorang selepas kematiannya sehingga baginya makanan, rezeki, masa dan anak? Maka beliau a.s berkata: Ya, sesungguhnya baginya sahabat dan saudara di dalam agama Allah. Isa a.s telah melaluinya, dan melawatnya. Sesungguhnya Isa a.s telah menghilangkan diri daripadanya. Kemudian beliau a.s datang kembali dan memberi salam kepadanya, lalu ibunya keluar kepadanya, maka Isa a.s telah bertanya kepadanya mengenainya. Ibunya berkata: Dia telah mati, wahai Rasulullah, maka beliau a.s berkata: Adakah anda suka melihatnya? Dia berkata: Ya, maka beliau a.s berkata kepadanya: Besok aku akan datang kepada anda sehingga aku menghidupkannya untuk anda dengan izin Allah. Apabila tiba keesokannya, maka beliau a.s datang kepadanya dan berkata: Datang bersamaku ke kuburnya, maka mereka berduapun pergi sehingga mereka sampai di kuburnya. Lalu Isa a.s berdiri di atasnya. Kemudian beliau a.s berdoa kepada Allah, lalu kuburnya terbuka dan anak lelakinya keluar di dalam keadaan hidup.

Manakala ibunya melihatnya dan Isa a.s melihat ibunya menangis, maka beliau a.s mengasihani mereka berdua dan berkata kepadanya: Adakah anda mahu tinggal bersama ibu anda di dunia? Maka dia berkata: Wahai Nabi Allah, adakah dengan makan, rezeki dan masa atau tanpa makan, tanpa rezeki dan tanpa masa? Maka Isa a.s berkata kepadanya: Dengan makan, rezeki, masa dan umur anda adalah dua puluh tahun. Anda akan bernikah dan mendapat seorang cahaya mata, maka dia berkata: Jikalau begitu, ya, lalu beliau a.s menolaknya kepada ibunya. Kemudian dia telah hidup selama dua puluh tahun, berkahwin dan mempunyai seorang anak lelaki.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Hajj (22): 25 “Dan siapa yang bermaksud di dalamnya melakukan kejahatan secara zalim”

533. Ibn Mahbub, daripada Abu Walad dan lain-lainnya di kalangan sahabat kami, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Hajj (22): 25 “*Dan siapa yang bermaksud di dalamnya melakukan kejahatan secara zalim, nescaya akan Kami rasakan kepadanya sebahagian siksa yang pedih*”, beliau a.s berkata: Sesiapa yang telah menyembah padanya selain daripada Allah a.w atau mewalikan padanya selain daripada para wali Allah, maka dia adalah pelaku kejahatan secara zalim (*mulhid bi-zulmin*) dan Allah akan merasakannya sebahagian daripada siksa yang pedih.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Hajj (22): 40 “Golongan yang telah diusir dari kampung halaman mereka tanpa alasan yang benar, kecuali kerana mereka berkata: “Tuhan kami hanyalah Allah”

534. Ibn Mahbub, daripada Abu Ja'far al-Ahwal, daripada Salam al-Mustanir, daripada Abu Ja'far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Hajj (22): 40 “*Golongan yang telah diusir dari kampung halaman mereka tanpa alasan yang benar, kecuali kerana mereka berkata: “Tuhan kami hanyalah Allah”*”, beliau a.s berkata: Ayat ini diturunkan kepada Rasulullah s.a.w, Ali, Hamzah, Ja'far dan telah berlaku kepada al-Husain secara umum.

Mengenai Firman Allah Surah Al-Maidah (5): 109 “Hari di waktu Allah mengumpulkan para rasul, lalu Allah bertanya: “Apa jawaban kaummu terhadapmu?”

535. Ibn Mahbub, daripada Hisyam bin Salim, daripada Barid al-Kinasi berkata: Aku telah bertanya Abu Ja'far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Maidah (5): 109 “*Hari di waktu Allah mengumpulkan para rasul, lalu Allah bertanya: “Apa jawaban kaummu terhadapmu? Para rasul menjawab: Tidak ada pengetahuan kami*”, beliau a.s berkata: Takwilnya: Apakah kamu telah menjawab mengenai para wasi kamu yang kamu telah melantik mereka di atas umat-umat kamu? Mereka berkata: Tidak kami mengetahui apa yang mereka telah lakukan selepas kami.

Hadis Mengenai Islamnya Ali A.S

536. Ibn Mahbub, daripada Hisyam bin Salim, daripada Abu Hamzah daripada Sa'id bin al-Musayyab berkata: Aku telah bertanya Ali bin al-Husain a.s mengenai berapakah umur Ali bin Abu Talib ketika beliau a.s memeluk Islam? Maka beliau a.s berkata: Atau beliau pernah

kafir. Sesungguhnya Ali a.s ketika Allah mengutus Rasul-Nya (s.a.w) berumur sepuluh tahun dan beliau a.s tidak pernah kafir. Beliau a.s telah beriman kepada Allah dan Rasul-Nya (s.a.w), mendahului orang lain beriman kepada Allah, Rasul-Nya dan solat selama tiga tahun.

Solat yang pertama dilakukan oleh Ali a.s bersama Rasulullah s.a.w adalah solat Zuhur sebanyak dua rakaat. Demikianlah Allah fardukan ke atas orang yang telah memeluk Islam di Makkah dua rakaat dua rakaat. Rasulullah s.a.w pernah mengerjakan solat di Makkah dua rakaat dan Ali a.s mengerjakan solat bersamanya di Makkah sebanyak dua rakaat selama sepuluh tahun sehingga Rasulullah s.a.w berhijrah ke Madinah. Baginda s.a.w telah melantik Ali a.s di dalam beberapa perkara yang tidak dilakukan oleh orang lain selain daripadanya. Rasulullah s.a.w telah keluar dari Makkah pada hari pertama daripada bulan Rabi' al-Awwal; iaitu pada hari Khamis tiga belas tahun kerasulannya.

Baginda s.a.w telah datang ke Madinah [perjalanan] selama dua belas malam pada bulan Rabi' al-Awwal ketika matahari condong. Baginda s.a.w telah singgah di Qaba, mengerjakan solat Zuhur dua rakaat, solat Asar dua rakaat. Kemudian baginda s.a.w terus bermalam di sana menunggu Ali a.s mengerjakan solat yang lima sebanyak dua rakaat dua rakaat. Baginda s.a.w telah bermalam di sisi 'Umru bin 'Auf dan bermukim di sisi mereka beberapa hari, mereka berkata: Adakah anda mahu tinggal bersama kami, maka kami akan mengambil rumah dan masjid untuk anda? Baginda s.a.w bersabda: Tidak, sesungguhnya aku sedang menunggu Ali bin Abu Talib.

Aku telah memerintahkannya supaya datang kepadaku dan aku tidak akan menetap di mana-mana tempat tinggal sehingga Ali datang dan aku tidak akan gopoh insyaa' Allah. Kemudian Ali a.s datang sedang Nabi s.a.w berada di rumah 'Umru bin 'Auf, lalu beliau a.s bermalam bersamanya. Kemudian Rasulullah s.a.w apabila Ali a.s datang, baginda s.a.w berpindah dari Qaba kepada Bani Salim bin 'Auf dan Ali a.s bersamanya pada hari Jumaat ketika matahari naik menggariskan sebuah masjid untuk mereka dan menetapkan kiblatnya. Kemudian baginda s.a.w telah mengerjakan solat Jumaat bersama mereka padanya sebanyak dua rakaat dan memberi dua khutbah. Kemudian baginda s.a.w telah pergi ke Madinah menaiki unta betina yang dinaikinya sebelumnya dan Ali a.s tidak berpisah dengannya.

Nabi s.a.w tidak melalui kabilah-kabilah Ansar melainkan mereka datang kepadanya memintanya supaya bermalam bersama mereka, maka baginda s.a.w bersabda kepada mereka: Beri laluan kepada unta betina kerana ia diperintah. Maka unta betina itu pun berjalan dan Rasulullah s.a.w meletakkan tali kekang di atasnya sehingga ia berhenti di pintu masjid Rasulullah s.a.w sekarang, lalu ia berdiri di sisinya dan meletakkan kepalanya di tanah, lalu baginda s.a.w turun dan Abu Ayyub datang dengan segera menyambutnya dan memasukkannya ke rumahnya. Rasulullah s.a.w dan Ali a.s telah bermalam bersama

sehingga dibina sebuah masjid untuk Rasulullah s.a.w, beberapa rumah untuknya dan rumah Ali a.s. Kemudian mereka berdua telah berpindah ke rumah-rumah mereka masing-masing.

Sa'îd bin al-Musayyab telah berkata kepada Ali bin al-Husain a.s: Aku jadikan diriku tebusan anda, Abu Bakr bersama Rasulullah s.a.w ketika baginda s.a.w datang ke Madinah, maka di manakah beliau telah berpisah dengannya? Beliau a.s berkata: Sesungguhnya Abu Bakr manakala Rasulullah s.a.w datang ke Qaba, maka baginda s.a.w telah tinggal bersama mereka menunggu Ali a.s, maka Abu Bakr berkata kepadanya: Datanglah bersama kami ke Madinah kerana kaum Ansar telah bergembira menyambut kedatangan anda.

Justeru datanglah bersama kami dan janganlah anda berdiri di sini menunggu Ali sehingga sebulan. Rasulullah s.a.w berkata kepadanya: Tidak sekali-kali, aku tidak akan meninggalkannya, aku tidak pergi sehingga datangnya sepupuku dan saudaraku pada Allah dan orang yang paling aku kasihi di dalam keluargaku. Beliau telah menjaga aku dengan dirinya daripada musyrikin. Ali bin al-Husain a.s berkata: Abu Bakr ketika itu menjadi marah dan hasad terhadap Ali a.s bermula dan permusuhan pertama terhadap Rasulullah s.a.w terserlah mengenai Ali a.s. Ia adalah perselisihan pertama terhadap Rasulullah s.a.w. Abu Bakr pergi ke Madinah dengan meninggalkan Nabi s.a.w di Qaba menunggu Ali a.s¹²⁶.

Aku telah berkata kepada Ali bin al-Husain a.s: Bilakah Rasulullah s.a.w mengahwinkan Fatimah dengan Ali a.s, maka beliau a.s berkata: Di Madinah setahun selepas Hijrah dan Fatimah a.s pada masa itu berumur sembilan tahun. Ali bin al-Husain a.s berkata: Hanya Fatimah a.s yang telah dilahirkan oleh Khadijah di atas fitrah Islam daripada Rasulullah s.a.w. Khadijah telah mati setahun sebelum hijrah dan Abu Talib telah mati setahun selepas kematian Khadijah. Apabila keduanya tidak ada, maka Rasulullah s.a.w tidak suka tinggal di Makkah. Baginda s.a.w amat berdukacita, lalu mengadu kepada Jibrail a.s mengenai perkara tersebut.

Lalu Allah mewahyukan kepadanya: Keluarlah dari negeri yang zalim penduduknya dan berpindahlah ke Madinah. Anda tidak ada penolong di Makkah pada hari ini dan tingkatlah penentangan terhadap musyrikin. Pada ketika itu Rasulullah s.a.w menuju ke Madinah, maka aku berkata kepadanya: Bilakah difardukan solat ke atas muslimin sebagaimana mereka pada hari ini?

Maka beliau a.s berkata: Di Madinah ketika dakwah terserlah, Islam telah kuat dan Allah telah mewajibkan jihad ke atas muslimin. Rasulullah s.a.w telah menambahkan di dalam solat tujuh rakaat; solat Zuhur dua rakaat, solat Asar dua rakaat, solat Maghrib satu rakaat,

¹²⁶ Sepatutnya Abu Bakr tidak meninggalkan Rasulullah s.a.w yang sedang menunggu kedatangan Ali a.s dari Makkah.

solat Isyak dua rakaat dan baginda s.a.w telah memperakui solat Subuh seperti difardukan kerana malaikat siang segera turun dari langit disebabkan malaikat malam segera naik ke langit. Malaikat malam dan malaikat siang menyaksikan solat Subuh bersama Rasulullah s.a.w. Lantaran itu, Allah berfirman di dalam Surah al-Israa' (17): 78 *"Sesungguhnya solat Subuh itu disaksikan (oleh malaikat)"*.

Menahan Lidah Kamu Daripada Mereka.

537. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Hisyam bin Salim, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Perkara yang paling mudah orang ramai meredai kamu adalah menahan lidah kamu daripada mereka.

Aku Tidak Akan Bersahabat Dengan Mereka.

538. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa dan Abu al-Asy'ari, daripada Muhammad bin 'Abd al-Jabbar, daripada Ali bin Hadid, daripada Jamil bin Darraaj, daripada Zararah berkata: Abu Jafar a.s telah berada di Masjid Haram, lalu menyebut Bani Umayyah dan kerajaan mereka, lantas sebahagian sahabatnya berkata kepadanya: Kami berharap agar anda bersahabat dengan mereka sekiranya Allah menzahirkan urusan ini [*khilafah*] di tangan anda, maka beliau a.s berkata: Aku tidak akan bersahabat dengan mereka, aku tidak suka bahawa aku menjadi sahabat mereka. Sesungguhnya para sahabat mereka adalah anak-anak zina (*innaa ashaaba-hum aulaad al-Zina*). Sesungguhnya Allah tidak menciptakan tahun-tahun dan hari-hari semenjak Dia menciptakan langit dan bumi yang lebih pendek daripada tahun-tahun dan hari-hari mereka. Sesungguhnya Allah akan memerintahkan malaikat supaya melipatkannya dengan satu lipatan.

Anak-Anak Al-Mirdaas.

539. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Hammad bin Uthman, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Sesiapa yang mendekati anak-anak al-Mirdaas¹²⁷, maka mereka mengkafirkannya, sesiapa yang menjauhi mereka, maka mereka membuatnya fakir. Sesiapa yang menentang mereka, maka mereka membunuhnya. Sesiapa yang berlindung dengan mereka, maka mereka

¹²⁷ Nama sindiran kepada Bani al-'Abbas atau pemerintah yang zalim.

menghinanya. Sesiapa yang lari daripada mereka, maka mereka mendapatinya sehingga tumbangny kerajaan mereka.

Khalid Bin Sinan A.S, Anak Perempuannya Dan Keingkar Kaumnya.

540. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya dan Ahmad bin Muhammad al-Kufi, daripada Ali bin 'Umru bin Aiman, daripada Muhsin bin Ahmad bin Mu'adh, daripada Abban bin Uthman, daripada Basyir al-Nabaal, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Manakala Rasulullah s.a.w duduk, tiba-tiba seorang perempuan telah mendatangnya, lalu beliau a.s mengucapkan selamat datang kepadanya, memegang tangannya dan menyuruhnya duduk. Kemudian baginda s.a.w bersabda: Ini adalah anak perempuan nabi yang telah dihilangkan oleh kaumnya.

Nabi Khalid bin Sinan telah menyeru mereka, tetapi mereka enggan beriman sehingga api yang dikenali dengan api al-Hadathan mendatangi mereka pada setiap tahun, lalu ia memakan sebahagian mereka. Api itu keluar pada hari tertentu, maka Khalid bin Sinan berkata kepada mereka: Jika aku menolaknya daripada kamu, kamu akan beriman? Mereka berkata: Ya, lalu api itu datang dan beliau a.s menyambutnya dengan kainnya.

Kemudian beliau a.s menolaknya dan mengikutinya sehingga ia memasuki guanya. Lalu beliau a.s memasukinya bersamanya (api) sedangkan mereka duduk di pintu gua. Mereka berpendapat bahawa beliau a.s tidak akan keluar, kemudian beliau a.s keluar sambil berkata: Ini, ini dan setiap ini adalah daripada ini, maka Bani 'Abas telah menyangka bahawa aku tidak akan keluar dan dahiku sedang berpeluh. Kemudian beliau a.s berkata: Kamu beriman kepadaku?

Mereka berkata: Tidak, beliau a.s berkata: Aku akan mati pada hari tertentu, maka apabila aku mati, kafanlah aku. Sekumpulan keldai akan didahului oleh seekor keldai liar akan datang sehingga ia berdiri di atas kuburku. Justeru galilah kuburku kembali dan tanyalah aku apa yang kamu mahu. Manakala beliau a.s mati, mereka mengapankannya dan pada hari itu datanglah keldai tersebut, kemudian mereka datang kerana ingin menggali kuburnya, maka mereka berkata: Kamu tidak beriman kepadanya pada masa hidupnya, maka bagaimana kamu beriman kepadanya selepas kematiannya. Jika kamu menggali kembali kuburnya, maka ia menjadi celaan ke atas kamu. Justeru tinggallah, maka merekapun meninggalkannya.

Orang Yang Pertama Memberi Baiah Kepada Abu Bakr.

541. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Hammad bin Isa, daripada Ibrahim Ibn 'Umran al-Yamaani, daripada Sulaim bin Qais al-Hilali berkata: Aku telah mendengar Salman al-Farisi berkata: Apabila

Rasulullah s.a.w telah mati dan orang ramai telah melakukan apa yang mereka telah melakukannya, maka Abu Bakr, Umar dan Abu 'Ubaidah al-Jarrah telah bertengkar dengan golongan Ansar, lalu mereka bertengkar dengan hujah Ali a.s. Mereka berkata: Wahai golongan Ansar, Quraisy lebih berhak dengan urusan ini daripada kamu, kerana Rasulullah (s.a.w) adalah daripada Quraisy dan Muhajirin adalah daripada mereka.

Sesungguhnya Allah telah memulakan dengan mereka di dalam Kitab-Nya dan melebihkan mereka. Rasulullah (s.a.w) telah bersabda: Para imam itu adalah daripada Quraisy. Salman r.a berkata: Maka aku telah mendatangi Ali a.s ketika itu beliau a.s sedang memandikan Rasulullah (s.a.w), lalu aku memberitahunya mengenai apa yang dilakukan oleh orang ramai dan aku berkata: Sesungguhnya Abu Bakr sekarang berada di atas mimbar Rasulullah (s.a.w), demi Allah, beliau tidak reda mereka memberi baiah kepadanya dengan satu tangan. Sesungguhnya mereka memberi baiah kepadanya dengan dua tangan; kanan dan kirinya. Maka Ali a.s telah berkata kepadaku: Wahai Salman, adakah anda mengetahui siapakah orang pertama yang telah memberi baiah kepadanya di atas mimbar Rasulullah (s.a.w)?

Aku berkata: Aku tidak mengetahuinya, melainkan aku telah melihat di perkarangan Bani Saa'idah ketika golongan Ansar bertengkar bahawa orang pertama yang telah memberi baiah kepadanya adalah Basyir bin Sa'd dan Abu 'Ubaidah bin al-Jarrah, kemudian 'Umar, kemudian Saalim. Ali a.s berkata: Aku bukanlah bertanya anda mengenai ini, tetapi tahukah anda bahawa orang pertama yang telah memberi baiah kepadanya ketika beliau menaiki mimbar Rasulullah (s.a.w)?

Aku berkata: Tidak, tetapi aku telah melihat seorang syeikh tua yang bertongkat, di antara dua matanya kesan kehitaman sujud, adalah orang pertama yang telah menaiki kepadanya di dalam keadaan menangis sambil berkata: Segala puji bagi Allah yang belum mematiku di dunia sehingga aku melihat anda pada tempat ini, hুলurkan tangan anda, lalu beliau (Abu Bakr) mengulurkan tangannya, kemudian dia memberi baiah kepadanya. Kemudian diapun turun, lalu keluar dari masjid, Ali a.s berkata: Adakah anda mengetahui siapakah dia? Aku berkata: Tidak, kata-katanya menyakitiku seolah-olah beliau a.s bergembira dengan kematian Nabi s.a.w, lalu beliau a.s berkata: Itu adalah Iblis yang terkutuk (*la'ana-hu llah*). Sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah memberitahuku bahawa Iblis dan para sahabatnya telah menyaksikan perlantikan aku oleh Rasulullah s.a.w kepada semua manusia di Ghadir Khum dengan perintah Allah.

Rasulullah s.a.w telah memberitahu mereka bahawa aku adalah orang yang paling layak (*aula*) dengan mereka daripada mereka sendiri dan baginda s.a.w telah memerintahkan mereka supaya orang yang hadir memberitahu orang yang tidak hadir, maka Iblis dan para

sahabatnya berkata: Sesungguhnya umat ini umat yang dirahmati dan terpelihara. Justeru tidak ada jalan bagi kami ke atas mereka. Sesungguhnya mereka telah mengetahui imam mereka selepas nabi mereka. Maka Iblis (*la'anahu llahu*) telah pergi dengan dukacita dan Rasulullah (s.a.w) telah memberitahuku bahawa jika baginda s.a.w mati, sesungguhnya manusia akan memberi bai'ah kepada Abu Bakr di perkarangan Bani Saa'idah selepas mereka bertengkar.

Kemudian mereka akan mendatangi masjid, kemudian orang pertama yang akan memberi bai'ah kepadanya di atas mimbar adalah Iblis *la'anahu llahu* di dalam bentuk seorang lelaki tua (syekh) yang mempunyai tanda kehitaman sujud berkata sedemikian, kemudian dia akan keluar, lalu dia mengumpulkan syaitan-syaitannya dan iblis-iblisnya mendengus dan berundur ke belakang seraya berkata: Tidak, kamu telah menyangka bahawa aku tidak ada jalan ke atas mereka, maka bagaimana kamu telah melihat apa yang aku telah lakukan kepada mereka sehingga mereka meninggalkan perintah Allah dan ketaatan kepada-Nya serta apa yang diperintahkan oleh Rasulullah (s.a.w).

BAHAGIAN KESEBELAS

Hadis Mengenai Iblis Pada Hari Al-Ghadir, Bani Taim (Abu Bakr), Bani ‘Adi (Umar) Dan Bani Umayyah Sedang Menaiki Mimbarku Ini, Jikalau Tidak Kerana Kata-Kata Orang ramai Dan Lain-Lain.

Hadis Mengenai Iblis Pada Hari Al-Ghadir.

542. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Sulaiman, daripada Abdullah bin Muhammad al-Yamaani, daripada Masma‘ bin al-Hajjaj, daripada Sabah al-Haza’, daripada Sabah al-Mazni, daripada Jabir, daripada Abu Ja‘far a.s berkata: Apabila Rasulullah s.a.w mengambil tangan Ali a.s di Ghadir Khum, maka Iblis telah melaung kepada tenteranya dengan laungan yang kuat sehingga tidak seorangpun yang tinggal sama ada di darat atau di laut melainkan mendatanginya, maka mereka berkata: Wahai tuan dan *maula*, kami tidak pernah mendengar laungan yang kuat dan menakutkan daripada anda seperti ini? Iblis berkata kepada mereka: Nabi ini telah melakukan satu perbuatan jika ia sempurna, maka dia tidak akan menderhakai Allah selama-lamanya.

Mereka berkata: Wahai tuan kami, anda telah berada bersama Adam. Manakala golongan munafik berkata: Sesungguhnya dia (nabi) bertutur menurut hawa nafsunya, maka salah seorang daripada mereka berdua (Abu Bakr / Umar) berkata kepada sahabatnya: Anda melihat dua matanya berpusing seolah-olah dia seorang yang gila, maka orang yang mereka maksudkannya adalah Rasulullah s.a.w. Iblis telah melaung dengan gembira (*sarakha Iblisu sarkhatan bi-tarabin*), lalu dia mengumpulkan para walinya dan berkata: Tidakkah kamu mengetahui bahawa aku telah berada bersama Adam pada masa dahulu?

Mereka berkata: Ya, dia berkata: Adam telah mengingkari janjinya, tetapi dia tidak mengingkari Tuhannya (*naqadha al-‘Ahd wa-lam yakfur bi-al-Rabb*). Sedangkan mereka telah mengingkari janji mereka dan mengingkari Rasul (*wa-haulaa’ naqadhuu al- Ahd wa-kafaruu bi- al-*

Rasul). Manakala Rasulullah s.a.w mati, maka orang ramai telah melantik selain daripada Ali a.s, justeru Iblis telah memakai mahkota kerajaan, menaiki mimbar, menduduki di atas kerusinya, mengumpulkan unta-untanya dan tentera-tenteranya, kemudian berkata kepada mereka: Bergembiralah, kerana Allah tidak ditaati sehingga datangnya seorang imam.

Lalu Abu Ja'far a.s membaca Surah al-Saba' (34): 20 *"Dan sesungguhnya Iblis telah dapat membuktikan kebenaran sangkaannya terhadap mereka, lalu mereka mengikutinya, kecuali sebahagian golongan yang beriman"*. Abu Ja'far a.s berkata: Takwil ayat ini adalah manakala Rasulullah s.a.w mati. Sangkaan adalah daripada Iblis ketika mereka berkata kepada Rasulullah (s.a.w): Sesungguhnya dia (s.a.w) bertutur menurut hawa nafsunya, maka Iblis membuktikan kebenaran sangkaannya, lalu mereka mengikutinya.

Bani Taim (Abu Bakr), Bani 'Adi (Umar) Dan Bani Umayyah Sedang Menaiki Mimbarku Ini, Mereka Menolak Orang Ramai Daripada Islam Ke Belakang.

543. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin Hadid, daripada Jamil bin Darraj, daripada Zararah, daripada salah seorang daripada mereka berdua a.s berkata: Rasulullah s.a.w pada suatu pagi berdukacita? Maka Ali a.s berkata kepadanya: Aku melihat anda berdukacita? Maka beliau s.a.w bersabda: Bagaimana aku tidak berdukacita bahawa sesungguhnya aku telah melihat di dalam mimpiku bahawa Bani Taim (Abu Bakr), Bani 'Adi (Umar) dan Bani Umayyah sedang menaiki mimbarku ini, mereka menolak orang ramai daripada Islam ke belakang¹²⁸, maka aku berkata: Wahai Tuhanku, pada masa hidupku atau selepas kematianku? Maka Dia berfirman: Selepas kematian anda.

Jikaulah Tidak Kerana Kata-Kata Orang Ramai, Nescaya Nabi S.A.W Memenggalkan Kepala Kebanyakan Sahabatnya.

544. Jamil, daripada Zararah, daripada salah seorang daripada mereka berdua a.s berkata: Rasulullah s.a.w bersabda: Jikaulah aku tidak benci orang berkata: Sesungguhnya Muhammad telah minta pertolongan dengan mereka (kaum) sehingga beliau (s.a.w) menang menentang musuhnya, kemudian beliau (s.a.w) membunuh mereka pula, nescaya aku banyak memenggalkan kepala-kepala mereka¹²⁹.

¹²⁸ Jika Abu Bakr, Umar dan Mu'awiyah telah menolak Islam ke belakang menurut hadis tersebut, maka pengikut-pengikut mereka pun sama. Justeru mereka juga membuat Rasulullah s.a.w berdukacita.

¹²⁹ Memenggalkan kepala-kepala sahabatnya, kerana dosa dan nifak mereka.

Orang Yang Meninggalkan Rawatan Orang Yang Terluka Adalah Sekutu Kepada Orang Yang Melukakannya.

545. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Abdullah bin al-Dahqan, daripada Abdullah bin al-Qasim, daripada Ibn Abi Najran, daripada Abban bin Taghlab, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Al-Masih a.s berkata: Sesungguhnya orang yang meninggalkan rawatan orang yang terluka adalah sekutu kepada orang yang melukakannya. Kerana orang yang melukakannya mahu merosakkan orang yang terluka dan orang yang menolak untuk mengubatnya tidak mahu memperelokkannya. Justeru dia mahu merosakkannya secara terpaksa. Justeru janganlah kamu memberitahu mengenai hikmat selain daripada ahlinya, maka kamu menjadi jahil dan janganlah kamu menghalang ahlinya, maka kamu akan berdosa. Hendaklah seorang daripada kamu seperti seorang tabib yang mengubat[seseorang] sekiranya dia melihat peluang untuk mengubatnya, jika tidak, maka tahanlah diri anda.

Reda, Kesyukuran Dan Sangkaan Baik Terhadap Allah.

546. Sahl, daripada Ubaidillah, daripada Ahmad bin Umar berkata: Aku telah berjumpa dengan Abu al-Hasan al-Ridha a.s, aku dan Husain bin Thaubar bin Abu Fakhitah, maka aku telah berkata kepadanya: Aku jadikan diriku tebusan anda, sesungguhnya kami dikurniakan rezeki yang banyak dan kesenangan hidup, tiba-tiba keadaan telah berubah, lalu aku berdoa kepada Allah supaya mengembalikannya kepada kami. Beliau a.s berkata: Kenapa kamu mahu menjadi raja? Adakah anda lebih senang menjadi seorang yang bersih sedangkan anda menyalahi hakikat anda yang sebenar?

Aku berkata: Tidak, demi Allah, ia tidak menyenangkan aku jika aku mempunyai dunia yang penuh dengan emas dan perak sedangkan aku menyalahi hakikatku yang sebenar. Beliau a.s berkata: Sesiapa yang hidup senang, maka hendaklah dia bersyukur kepada Allah, sesungguhnya Allah berfirman di dalam Surah Ibrahim (14): 7 *“Sesungguhnya jika kamu bersyukur, maka Kami akan menambah (nikmat) kepadamu”*. Dan Allah berfirman di dalam Surah Saba’ (34): 13 *“Bekerjalah hai keluarga Daud untuk bersyukur (kepada Allah). Dan sedikit sekali dari hamba-hambaKu yang berterima kasih”*.

Perelokkanlah sangkaan kamu kepada Allah, kerana Abu Abdullah a.s berkata: Sesiapa yang elok sangkaannya dengan Allah, maka Allah akan mengikut sangkaannya. Sesiapa yang meredai rezeki yang sedikit, maka Allah menerima amalannya yang sedikit. Sesiapa yang meredai rezeki yang halal, maka ringanlah bekalannya dan keluarganya bergembira bersamanya. Kemudian Allah memperlihatkan kepadanya

penyakit dunia dan penawarnya, kemudian mengeluarkannya di dalam keadaan selamat ke negeri yang aman sejahtera.

Kemudian beliau a.s berkata: Apakah Ibn Qiyama telah melakukannya? Aku berkata: Demi Allah, dia berjumpa dengan kami secara baik. Maka beliau a.s berkata: Apakah yang menghalangnya dari melakukannya, kemudian beliau a.s telah membaca Surah al-Taubah (9): 110 *“Bangunan-bangunan yang mereka dirikan itu sentiasa menjadi pangkal keraguan dalam hati mereka, kecuali bila hati mereka itu telah hancur”*. Kemudian beliau a.s berkata: Adakah anda tahu kenapakah Ibn Qiyama menjadi tercengang?

Aku berkata: Tidak, beliau berkata: Sesungguhnya beliau telah mengikut Abu al-Hasan a.s, lalu beliau mendatanginya di sebelah kanan dan kirinya, menuju masjid Nabi s.a.w. Maka Abu al-Hasan a.s berpaling kepadanya dan berkata: Apakah yang anda mahu- Allah membuatkan anda tercengang. Kemudian beliau berkata: Apakah pendapat anda sekiranya Musa telah kembali kepada mereka, dan mereka berkata: Jika anda melantiknya (Harun), nescaya kami mengikutinya” Adakah pendapat mereka lebih tepat atau orang yang berkata: *“Kami tetap menyembah patung anak lembu ini, hingga Musa kembali kepada kami”*? Surah Taha (20):91.

Aku berkata: Tidak, malah orang yang berkata: Jika anda melantiknya untuk kami, maka kami mengikutinya. Maka beliau a.s berkata: Dari sinilah datangnya Ibn Qiyama dan orang yang sependapat dengannya. Ibn al-Sarraj berkata: Sesungguhnya Ibn Qiyama telah mengakui kematian Abu al-Hasan a.s. Justeru beliau telah berwasiat ketika kematiannya dan berkata: Semua peninggalanku sehingga bajuku di tengkukku ini adalah untuk pewaris Abu al-Hasan a.s dan beliau tidak berkata ianya untuk Abu al-Hasan a.s. Ini adalah pengakuannya, tetapi apakah yang boleh memanfaatkannya daripada itu dan daripada apa yang dikatakannya. Kemudian beliau telah menahan dirinya dari berucap.

Nasihat Luqman Kepada Anaknya.

547. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Qasim bin Muhammad, daripada Sulaiman bin Daud al-Munqiri, daripada Hammad, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Luqman telah berkata kepada anak lelakinya: Apabila anda bermusafir dengan mereka, maka perbanyakkanlah perbincangan anda dengan mereka di dalam urusan anda dan urusan mereka dan perbanyakkanlah senyuman pada muka-muka mereka.

Jadilah anda seorang yang pemurah mengenai bekalan anda. Apabila mereka menyeru anda, maka sahutilah seruan mereka. Apabila mereka minta pertolongan anda, maka tolonglah mereka dan menangilah

mereka dengan tiga perkara: Diam yang lama, banyak bersolat dan kemurahan hati sama ada kenderaan, harta atau bekalan anda. Apabila mereka minta anda menjadi saksi di atas perkara yang benar, maka berilah penyaksian anda. Berilah pendapat anda kepada mereka apabila mereka berbincang dengan anda dan gunalah segala kebijakan anda di dalam perbincangan. Apabila anda melihat sahabat anda berjalan, maka berjalanlah bersama mereka. Apabila anda melihat sahabat anda bekerja, maka bekerjalah bersama mereka. Apabila mereka bersedekah dan memberi pinjaman, maka berilah bersama mereka dan dengarlah kepada orang yang lebih tua daripada anda.

Apabila mereka memerintahkan anda dengan satu perkara dan meminta anda, maka katakanlah: Ya, dan janganlah anda berkata: Tidak, apabila anda menjadi tercengang di dalam perjalanan anda, maka bermalamlah. Dan apabila anda menjadi syak di dalam tujuan, maka berhentilah. Apabila anda melihat seorang lelaki yang meragukan di petjalan, kemungkinan dia seorang pengintip kepada pencuri-pencuri atau dia adalah syaitan yang membuatkan anda tercengang. Berwaspadalah jika dua lelaki yang anda jumpa di jalan melainkan anda melihat apa yang aku tidak lihat, kerana seorang yang berakal apabila dia melihat sesuatu dengan mata hatinya, nescaya dia mengetahui kebenarannya dan orang yang hadir melihat apa yang tidak dilihat oleh orang yang tidak hadir. Wahai anak lelakiku, apabila datang waktu solat, maka janganlah anda menangguhkannya kerana sesuatu, tunailah dan beristirahatlah daripadanya, kerana ia adalah agama.

Kerjaklanlah solat berjemaah sekalipun di dalam kesusahan. Apabila anda mendekati rumah, maka turunlah dari binatang kenderaan anda di atas tanah yang tinggi dan berumput. Apabila anda turun, maka kerjalah solat dua rakaat sebelum anda duduk. Apabila anda mahu menunaikan hajat, maka jauhilah tempat lapang. Apabila anda musafir, maka kerjalah solat dua rakaat dan ucaplah selamat tinggal kepada tanah yang anda kerjakan solat di atasnya, berilah salam kepadanya dan penghuninya. Kerana setiap tanah ada penghuninya di kalangan malaikat. Jika anda mampu, janganlah anda makan sehingga anda bersedekah, maka lakukanlah. Hendaklah anda membaca Kitab Allah selama anda menunggang, bertasbihlah jika anda bekerja, berdoalah jika anda tidak melakukan apa-apa. Jauhilah anda berjalan pada awal malam, berjalanlah pada waktu separuh malam sehingga ke akhir malam. Jauhilah anda mengangkat suara di dalam perjalanan anda.

Dialog Abu Ja'far A.S Dengan Abdullah Bin Nafi'.

548. Beberapa orang sahabat kami, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada al-Husain Ibn Yazid al-Naufali, daripada Ali bin Daud al-Ya'qubi, daripada Isa bin Abdullah al-'Alawi berkata: Al-Usaidi dan Muhammad bin Mubasyir telah memberitahuku

bahawa Abdullah bin Nafi' al-Arzaq berkata: Sekiranya aku telah mengetahui bahawa di antara dua pelusuk dunia ada seorang yang mana binatang tunggangannya akan menyampaikan aku kepadanya, ingin berdialog denganku bahawa Ali telah membunuh ahli Nahrwan tanpa menzalimi mereka, nescaya aku datang kepadanya. Ada orang berkata kepadanya: Anaknya bagaimana? Dia berkata: Adakah orang alim di kalangan anak-anaknya? Ada orang berkata kepadanya: Ini adalah kejahilan anda yang pertama, mereka tidak ada yang alim?!

Dia berkata: Siapakah orang alim mereka pada hari ini? Ada orang berkata: Muhammad bin Ali bin al-Husain bin Ali a.s. Lalu dia dan para sahabatnya bertolak ke Madinah dan meminta izin untuk berjumpa dengan Abu Ja'far a.s, ada orang berkata kepadanya: Ini adalah Abdullah bin Nafi', maka beliau a.s berkata: Apakah dia akan lakukan kepadaku sedangkan dia telah melepaskan dirinya daripadaku dan bapaku pada awal-awal lagi¹³⁰? Abu Basir berkata kepadanya: Aku telah menjadikan diriku tebusan anda, lelaki ini menyangka bahawa sekiranya dia telah mengetahui bahawa di antara dua pelusuk dunia ada seorang yang mana binatang tunggangannya akan menyampaikannya kepadanya, ingin berdialog dengannya bahawa Ali a.s telah membunuh ahli Nahrwan tanpa menzalimi mereka, nescaya dia datang kepadanya.

Maka Abu Ja'far a.s telah berkata kepadanya: Adakah anda fikir dia mendatangkiku untuk berdialog? Abu Basir berkata: Ya, maka beliau a.s berkata: Wahai budak, keluar dan katakanlah kepadanya: Besok, datanglah kepada kami. Pada keesokannya Abu Ja'far a.s mengutus kepada semua anak-anak orang Muhajirin dan Ansar, lalu mengumpulkan mereka, kemudian beliau a.s keluar kepada orang ramai memakai dua kain yang cantik dan berkata: Segala puji bagi Allah yang menentukan tempat, mengetahui bagaimana dan menetapkan di mana. Segala puji bagi Allah yang tidak mengantuk dan tidak tidur, bagi-Nya apa yang ada di langit dan apa yang ada di bumi. Aku naik saksi bahawa tiada tuhan melainkan Allah dan aku naik saksi bahawa Muhammad adalah hamba-Nya dan Rasul-Nya, Dia telah memilihnya dan memberi hidayah kepadanya ke jalan yang lurus.

Segala puji bagi Allah yang telah memuliakan kami dengan kenabiannya dan menentukan kami dengan wilayahnya. Wahai Anak-anak lelaki orang Muhajirin dan Ansar, sesiapa yang mengetahui mengenai kelebihan (*manaaqib*) Ali bin Abu Talib a.s, maka hendaklah dia berdiri dan bercakap. Maka orang ramaipun berdiri, lalu mereka menceritakan mengenai kelebihan Ali a.s—Abdullah bin Nafi' berkata: Akupun mengetahui *manaaqib* ini, tetapi kekufuran telah berlaku kepada Ali selepas *tahkim*- sehingga mereka berakhir kepada hadis Khaibar "Aku akan memberi bendera besok kepada seorang lelaki yang

¹³⁰ Dia tidak memberi baiah kepadanya dan kepada bapanya a.s.

mencintai Allah dan Rasul-Nya, Allah dan Rasul-Nya pula mencintainya, berpusing, tetapi tidak lari, dia tidak kembali sehingga Allah membuka [negeri] dengan dua tangannya (Ali a.s). Abu Ja'far a.s berkata: Apakah pendapat anda mengenai hadis ini?

Maka dia berkata: Hadis ini adalah benar, tanpa syak lagi, tetapi kekufuran telah berlaku selepas itu (*ahdatha al-Kufra ba'da*), maka Abu Ja'far a.s berkata: Ibu anda telah berdukacita kerana anda, beritahuku mengenai Allah, adakah Dia mencintai Ali bin Abu Talib pada hari di mana Dia telah mencintainya bahawa Dia mengetahui bahawa Ali akan membunuh ahli Nahrawan atau Dia tidak mengetahui? Dia berkata: Jika aku berkata: Tidak, nescaya aku telah kafir. Kemudian beliau a.s berkata: Allah telah mencintainya supaya beliau melakukan ketaatan atau kemaksiatan? Dia berkata: Supaya beliau melakukan ketaatan. Maka Abu Ja'far a.s berkata kepadanya: Berdirilah sebagai seorang yang dikalahkan. Maka Abdullah bin Nafi' pun berdiri sambil berkata: "*Hingga jelas bagimu benang putih dari benang hitam, iaitu fajar*" Surah al-Baqarah (2): 187.

Pendapat Abu Abdullah Mengenai Ilmu Bintang.

549. Ahmad bin Muhammad dan Ali bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hasan al-Taimi, daripada Muhammad bin al-Khattab al-Wasiti, daripada Hammad al-Azadi, daripada Hisyam al-Khafaf berkata; Abu Abdullah a.s telah berkata kepadaku: Bagaimana pandangan anda mengenai bintang-bintang? Aku berkata: Aku tidak dapati di Iraq orang yang lebih mengetahui mengenai bintang-bintang selain daripadaku. Maka Abu Abdullah a.s berkata: Bagaimanakah perjalanan planet di sisi kamu? Maka aku telah mengambil songkok dari kepalaku, lalu aku memusingkannya.

Beliau a.s berkata: Jikaulah perkara itu sebagaimana pendapat anda bagaimana dengan planet-planet al-Na'asy, al-Jiddi dan al-Firqadiin, mereka tidak melihat "mereka" berpusing satu hari di dalam satu masa ke arah kiblat? Aku berkata: Ini, demi Allah, perkara yang aku tidak mengetahuinya dan aku tidak pernah mendengar daripada ahli Hisab menyebutnya. Kemudian beliau a.s berkata kepadaku: Berapakah jarak al-Sakinah daripada planet Zuhrah sebagai sebahagian pada cahayanya?

Aku berkata: Ini, demi Allah, satu bintang yang aku tidak pernah mendengar bersamanya dan aku tidak mendengar seorangpun menyebutnya. Beliau a.s berkata: *Subhanallah*, maka kamu telah membuang satu bintang yang penting bagaimana kamu membuat perkiraan?! Kemudian beliau a.s berkata: Berapakah jarak Zuhrah daripada bulan sebagai sebahagian daripada cahayanya? Aku berkata: Ini perkara yang tidak diketahui akannya melainkan Allah. Kemudian

beliau a.s berkata: Berapakah jarak bulan sebagai sebahagian daripada matahari pada cahayanya?

Aku berkata: Aku tidak mengetahuinya. Beliau a.s berkata: Anda memang benar. Kemudian beliau a.s berkata: Apakah gerakan dua askar yang bertempur, lalu mengira sahabatnya yang menang dan yang seorang lagi mengira sahabatnya yang menang. Kemudian kedua-duanya bertempur, lalu salah seorang dapat mengalahkan yang seorang lagi, maka di manakah kemalangan? Aku berkata: Tidak, demi Allah, aku tidak mengetahuinya. Beliau a.s berkata: Anda memang benar, sesungguhnya asal hisab adalah benar, tetapi tidak diketahui perkara tersebut melainkan orang yang mengetahui asal asul semua kejadian.

Khutbah Amir Al-Mukmin A.S Mengenai Hak Wali Dan Hak Rakyat.

550. Ali bin al-Hasan al-Muaddib, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid dan Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hasan al-Taimi, daripada Ismail bin Mihran berkata: Abdullah bin al-Harith telah memberitahuku daripada Jabir, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Amir al-Mukminin a.s telah berkhotbah kepada orang ramai di Siffin, beliau a.s telah memuji Allah dan berselawat ke atas Nabi s.a.w, kemudian berkata: *Amma ba'du*, adapun kemudian daripada itu, sesungguhnya Allah telah menjadikan hak aku ke atas kamu untuk mengurus urusan kamu dan kedudukanku yang telah dikurniakan oleh Allah daripada kamu, hak kamu ke atasku sepertilah hak aku ke atas kamu.

Hak adalah suatu perkara yang paling cantik untuk diceritakan, tetapi sukar untuk dilaksanakannya. Allah akan melaksanakannya jika seorang itu tidak melaksanakannya dengan keadilan-Nya. Tetapi Dia telah menjadikan hak-Nya ke atas hamba-hamba-Nya supaya mentaatinya, kemudian dikurniakan ganjaran kepada mereka sebagai kemurahan daripada-Nya. Kemudian Dia memfardukan hak-hak tertentu ke atas sebahagian manusia. Maka hak yang paling besar adalah hak wali ke atas rakyatnya dan hak rakyat ke atas wali merupakan satu fardu yang diwajibkan oleh Allah. Ia merupakan peraturan yang mengukuhkan agama mereka.

Kebaikan rakyat tidak terjamin melainkan dengan kebaikan pemimpin-pemimpin (*al-Wulaat*) dan tiada kebaikan bagi pemimpin-pemimpin melainkan dengan ketegasan rakyat. Lantaran itu, apabila rakyat menunaikan haknya terhadap wali dan wali pula menunaikan haknya terhadap rakyat, maka kebenaran akan terserlah, mantaplah peraturan agama, zaman menjadi baik, kehidupan menjadi senang, kerajaan akan kekal lebih lama. Justeru musuh-musuh akan berputus asa. Apabila rakyat mengalahkan wali mereka dan wali menzalimi rakyat, maka persatuan akan pecah, terserlah kezaliman, berlaku penyelewengan di dalam agama, lalu sunnah ditinggalkan. Kemudian hawa nafsu dipatuhi, banyak berlaku perkara yang menyakitkan jiwa,

hukum had dibekukan, golongan yang baik dihina, golongan yang jahat dihormati, negara dirosakkan dan perkara-perkara yang menjadi larangan Allah di sisi Hamba-hamba-Nya dimuliakan.

Marilah, wahai manusia, kepada saling tolong-menolong bagi mentaati Allah, melaksanakan keadilan-Nya, menunaikan janji-Nya dan hak-Nya. Tiada perkara yang amat dihajati oleh hamba-hamba selain daripada menasihatinya (pemimpin) dan memberi pertolongan yang baik kepadanya, kerana tiada seorangpun, sekalipun dia amat menjaga keredaan Allah dan ijtihadnya di dalam amal, akan sampai kepada hakikat yang dikurniakan Allah kepada ahlinya, tetapi sudah menjadi kewajiban hak-hak Allah ke atas hamba-hamba-Nya menasihati mereka dan membantu mereka untuk mendirikan kebenaran pada mereka. Kemudian tiada seorang meskipun kedudukannya besar di dalam kebenaran terlepas dari dibantu mengenai haknya. Justeru tiada seorangpun yang terlepas dari dibantu. Golongan yang mempunyai nikmat adalah lebih berhajat kepada pertolongan dan semuanya berhajat kepada Allah.

Seorang lelaki di dalam kemnya telah memberi jawapan kepadanya, tidak diketahui siapakah dia; tidak pernah dilihat di dalam kem tenteranya sebelum dan selepasnya. Beliau telah memuji Allah kerana telah menguji mereka dan mengurniakan hak-nya ke atas mereka dan melakukan ikrar di dalam semua perkara. Kemudian beliau berkata: Anda adalah amir kami dan kami adalah rakyat anda. Dengan andalah Allah telah mengeluarkan kami daripada kehinaan. Dengan kemuliaan anda Dia telah membebaskan hamba-hamba-Nya daripada belenggu. Justeru teruslah memimpin kami, kerana anda adalah orang yang bercakap benar, hakim yang telus, raja yang adil, kami tidak menghalalkan sesuatu pun kemaksiatan anda, kami tidak membandingkan ilmu anda dengan ilmu orang lain dan kelebihan anda adalah besar di jiwa kami.

Amir al-Mukminin a.s menjawab: Adalah menjadi hak orang yang membesarkan Allah pada dirinya dan memuliakan-Nya di hatinya merasa rendah diri di sisi-Nya. Begitulah hak orang yang mana nikmat Allah besar ke atasnya, ihsan-Nya mencurah kepadanya, kerana nikmat Allah ke atas seseorang tidak diperbesarkan melainkan bertambah besar hak Allah ke atasnya. Sesungguhnya sesiapa yang meringankan hak para wali di sisi manusia yang baik, maka mereka akan disangka mencintai kemegahan dan urusan mereka pula di letakkan di atas keangkuhan.

Sesungguhnya aku benci sangkaan kamu bahawa aku menyukai penghargaan dan pujian. Aku bersyukur kepada Allah, aku bukanlah begitu. Sekiranya aku suka dikatakan sedemikian, nescaya aku meninggalkannya kerana merendahkan diri kepada Allah dari mengambil apa yang aku berhak dengannya daripada kebesaran dan keangkuhan. Kemungkinan orang ramai melakukan pujian selepas

ujian, justeru janganlah kamu memujiku dengan pujian yang cantik untuk mengeluarkan diriku daripada Allah. Sebaliknya hendaklah kamu melaksanakan hak-hak yang mana aku belum melaksanakannya dan fardu-fardu yang mesti dilaksanakannya. Janganlah kamu bercakap kepadaku sebagaimana bercakapnya penguasa-penguasa yang zalim (*al-Jabaabirah*), janganlah kamu menjaga aku sebagaimana dilakukan di sisi golongan yang gopoh.

Janganlah kamu bergaul denganku secara berpura-pura (*al-Musaana'ah*), janganlah kamu terasa berat untuk memberitahuku mengenai apa yang dikatakan kepadaku atau terasa rimas kerana kemulianku sedangkan ia tidak layak bagiku. Sesiapa yang terasa berat untuk diberitahu kebenaran kepadanya atau keadilan dibentangkan kepadanya, maka beramal dengan kedua-duanya adalah lebih berat (*man istathqala al-Haqqa an yuqaala la-hu au al-'Adla an yu 'radha 'alai-hi kaana al-'Amalu bi-himaa athqalu 'ali-hi*).

Justeru janganlah kamu menahan dari mengatakan perkataan yang benar atau mesyuarat dengan keadilan. Kerana aku bukanlah- satu kelebihan- untuk melakukan kesilapan dan aku tidak terlepas daripadanya melainkan Allah menjaga diriku apa yang layak untukku. Sesungguhnya aku dan kamu adalah hamba-hamba milik Tuhan, tiada Tuhan selain daripada-Nya. Dia memiliki kita dan apa yang kita miliki. Dia telah mengeluarkan kita dari apa yang kita telah berada padanya kepada apa yang selayaknya. Maka Dia telah menukarkan kita selepas kesesatan dengan petunjuk dan Dia telah memberi kita penglihatan selepas buta.

Maka lelaki itu menjawab: Anda adalah ahli (layak) apa yang aku telah katakan, demi Allah, malah demi Allah, lebih dari apa yang aku telah katakan. Lantaran itu, ujian-Nya di sisi kami apa yang tidak boleh dingkari. Sesungguhnya Allah telah membawa anda untuk menjaga kami dan mewalikan anda untuk pengurusan kami. Justeru anda telah menjadi bendera kami yang mana kami mendapat petunjuk dengannya, imam kami yang kami ikuti, urusan anda semuanya bijak, kata-kata anda semuanya bersopan santun. Sesungguhnya kami merasa tenang dengan anda di dalam kehidupan [kami], hati kami bergembira dengan anda.

Akal kami terecengang dengan kelebihan anda, kami tidak berkata kepada anda: Wahai imam yang soleh, adalah kerana tidak mahu membersihkan diri anda (*tazkiatan la-ka*) sahaja, tidak melebihi sasaran pada memujikan anda. Kami tidak mempunyai celaan kepada keyakinan anda atau penipuan pada agama anda, kerana kami khuatir anda akan melakukan nikmat Allah secara terpaksa atau keangkuhan memasuki anda, tetapi kami berkata kepada anda apa yang telah kami katakan kerana mendekatkan diri kepada Allah dengan kemuliaan anda dan kesyukuran terhadap kebesaran urusan anda. Justeru renunglah

kepada diri anda dan diri kami, cintailah perintah Allah di atas diri anda dan di atas kami. Kami mematuhi apa yang anda perintah di samping itu ia memanfaatkan kami.

Maka Amir al-Mukmin a.s menjawab:

Aku minta anda menjadi saksi di sisi Allah ke atas diriku kerana kelimuan kamu mengenai perlantikanku bagi melaksanakan urusan kamu sedikit hari lagi. Dia akan mengumpulkan aku dan kamu di Mauqif di hadapan-Nya dan akan bertanya apa yang kita telah kerjakannya. Kemudian sebahagian kita akan memberi penyaksian kepada sebahagian yang lain. Justeru janganlah kamu memberi penyaksian pada hari ini menyalahi apa yang kamu saksikan besok, kerana Allah tidak dapat ditutupi oleh sesuatu dan tidak boleh berlaku di sisi-Nya melainkan dengan kelapangan dada di dalam segala perkara.

Kemudian lelaki itu telah menjawabnya dan dikatakan: Lelaki itu tidak kelihatan selepas jawapannya kepada Amir al-Mukminin a.s. Dadanya telah menjadi sesak, tangisannya memotong ucapannya, kesedihannya memecahkan suaranya kerana membesarkan bahaya yang dihadapinya:

Beliau telah memuji Allah, kemudian mengadu kepada-Nya mengenai bahaya yang besar dan penghinaan yang dihadapi pada zamannya dan pemerintahannya. Kemudian beliau kemukakan masalah tersebut kepada Allah supaya memberi pemerhatian ke atasnya dan mempertahankannya, maka beliau berkata: Wahai Tuhan Semua hamba, wahai yang menenangkan semua negeri, di mana nilai kata-kata kami daripada kelebihan Engkau, di mana kesudahan kata-kata kami untuk menceritakan perbuatan Engkau, di manakah kami akan menyampaikan hakikat kebaikan pujian Engkau atau menghitung ujian Engkau yang baik.

Bagaimana, tidakkah dengan anda nikmat-nikmat Allah telah berlalu di atas kami, di atas tangan andalah telah bersambung sebab-sebab kebaikan kepada kami, tidakkah ia menjadi suatu kelazatan bagi orang yang merendahkan diri dan bagi penderhaka-penderhaka yang ingkar sebagai saudara-saudara? Siapakah lagi selain daripada Ahlu Bait anda. Dengan andalah, Allah telah mengeluarkan kami daripada ketakutan bahaya? Atau dengan siapakah lagi yang dapat menyelamatkan kami daripada dukacita?

Dan dengan siapakah lagi? Melainkan dengan kamu yang mana Allah telah menzahirkan mercu tanda agama kami, memperbaiki apa yang telah rosak daripada agama kami sehingga terserlah sebutan kami selepas kezaliman, tenang mata kami selepas kesusahan, manakala anda menyumbangkan tenaga anda dengan ihsan kepada kami, anda menunaikan kepada kami apa yang anda telah janjikan. Anda adalah

saksi kepada orang yang tidak hadir di kalangan kami dan Dia telah meninggalkan Ahlu Bait untuk kami. Anda adalah kemuliaan kepada golongan yang lemah kami dan fakir-fakir kami. Anda adalah tiang kepada pembesar-pembesar kami. Keadilan anda mengumpulkan kami dalam semua perkara dan meluaskan kepada kami di dalam kebenaran. Anda adalah teman kepada kami apabila kami melihat anda dan merasa tenang apabila kami menyebutkan anda. Lantaran itu, manakah lagi kebaikan yang anda belum melakukannya?

Manakah perkara baik yang anda belum kerjakan? Jikalau tidak ada perkara yang kami khawatirkan ke atas anda, nescaya kami kemukakan diri-diri kami, anak-anak lelaki kami kepada anda dan kami melakukan apa sahaja untuk mempertahankan anda dari orang yang menentang anda, tetapi ia adalah satu kuasa [ketetapan] yang tidak boleh diubah, kemuliaan yang tidak boleh digoncang dan Tuhan yang tidak boleh dikalahkan agar Dia mengurniakan nikmat-Nya kepada kami dengan kesihatan anda, mengasihani kami dengan kehadiran anda, mengasihani kami dengan menyelamatkan kami daripada keadaan anda kepada keselamatan anda untuk kami, kehadiran anda di hadapan kami. Kami akan mengucap syukur kepada Allah di atas perkara tersebut.

Kami akan membahagikan harta-harta kami sebagai sedekah, hamba-hamba kami dimerdekakan. Kami akan menzahirkan tawaduk pada diri kami. Kami akan menumpukan kepada segala urusan kami. Jika Dia memasukkan mereka bersama anda ke syurga, maka anda tidak dituduh mengenai ketetapan-Nya, tidak ditolak daripada anda akan ujian-Nya. Hati kami bersatu mengenai pilihan-Nya terhadap anda. Tetapi kami menangis tanpa mana-mana dosa kerana kemuliaan kuasa ini kembali menjadi hina. Justeru kami mengadu kepada-Nya, tiada tandingan yang kami harap-harapkan.

Khutbah Amir Al-Mukminin A.S Mengenai Hukum Islam.

551. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya dan Muhammad bin Ali, daripada Ismail bin Mihran dan Ahmad bin Muhammad bin Ahmad, daripada Ali bin al-Hasan al-Taimi dan Ali bin al-Husain, daripada Ahmad bin Muhammad bin Khalid, daripada Ismail bin Mihran, daripada al-Mundhir bin Jifar, daripada al-Hakam bin Zahir, daripada Abdullah bin Jarir al-'Abdi, daripada al-Asbagh bin Nabatah berkata: Abdullah bin Umar, anak lelaki Abu Bakr dan Sa'd bin Abi Waqqas telah mendatangi Amir al-Mukminin a.s meminta daripadanya supaya memberi kelebihan kepada mereka, lalu beliau a.s menaiki mimbar dan orang ramai cenderung kepadanya dan berkata:

Segala puji bagi Allah, puncak kemuliaan, tidak dicapai oleh sifat-sifat, tidak dihadkan oleh bahasa-bahasa, tidak diketahui dengan

tujuan-tujuan. Aku naik saksi bahawa tiada tuhan melainkan Allah Yang Tunggal tiada sekutu bagi-Nya dan sesungguhnya Muhammad adalah Rasulullah s.a.w, nabi petunjuk, tempat takwa dan Rasul Tuhan Yang Maha Tinggi. Beliau s.a.w datang dengan kebenaran, memberi peringatan dengan al-Qur'an yang bercahaya, dalil yang terang sebagaimana berlalunya para rasul sebelumnya.

Amma ba'du, adapun kemudian daripada itu, wahai manusia, janganlah mereka berkata bahawa dunia telah membanjiri mereka, lalu mereka mengambil tanah-tanah menjadi milik mereka, menggali sungai-sungai, menunggang kuda-kuda yang mahal, memakai pakaian yang lembut, maka semuanya memalukan mereka sekiranya Yang Maha Pengampun tidak mengampuni mereka.

Jikalau Engkau menghalang mereka, nescaya mereka tidak boleh mengharuminya dan tidak boleh mendapat apa yang sepatutnya, lalu mereka berkata: Anak lelaki Abu Talib telah menzalimi kami, menghalang kami, menahan hak-hak kami. Justeru Allah akan menolong mereka yang mengadap kiblat kami, memakan binatang sembelihan kami, beriman dengan nabi kami, memberi penyaksian kami, memasuki agama kami. Oleh itu, kami akan melaksanakan ke atas mereka hukum dan hudud Islam. Tiada kelebihan seorang ke atas seorang yang lain melainkan dengan takwa.

Sesungguhnya bagi golongan yang bertakwa di sisi Allah adalah sebaik-baik pahala dan sebaik-baik balasan. Apa yang ada di sisi Allah itu adalah lebih baik bagi golongan yang baik. Perhatilah, [wahai] ahli agama Allah, apa yang kamu lakukan pada Kitab Allah, kamu meninggalkannya di sisi Rasulullah s.a.w, kamu telah berjuang dengannya pada zat Allah, adakah dengan nasab atau dengan amalan atau ketaatan atau kezuhudan? Bersegeralah kepada peningkatan martabat kamu sebagaimana diperintahkan Allah.

Pembinaan yang tidak akan dimusnahkan, peninggalan yang tidak akan dihapuskan di mana Dia telah menyeru kamu kepadanya. Dia telah menjadikan pahala di sisi-Nya untuk kamu. Justeru sempurnakanlah nikmat-nikmat Allah dengan penyerahan diri kepada *qada'*-Nya, bersyukur kepada nikmat-nikmat-Nya. Oleh itu, sesiapa yang tidak meredainya, maka dia bukanlah daripada kami dan bukan lah dia kepada kami. Sesungguhnya seorang hakim akan menghukum dengan hukum Allah tanpa perasaan takut dan merekalah golongan yang mendapat kebahagiaan.

Kemudian beliau a.s berkata: Sesungguhnya aku telah menyeksa kamu dengan cemetiku yang mana aku mencela dengannya keluargaku. Justeru janganlah kamu peduli, aku telah memukul kamu dengan cemetiku kerana aku melaksanakan hudud Tuhanku, tetapi kamulah yang tidak menjaganya, adakah kamu mahu supaya aku memukul kamu dengan pedangku. Sesungguhnya aku mengetahui apa yang kamu mahu, tetapi aku tidak akan membeli kebaikan kamu dengan kerosakan

diriku (*wa-laakin laa asytarii salaha-kum bi-fasaadi nafsi*), malah Allah akan menguasai ke atas kamu satu kaum yang akan menuntut bela untukku daripada kamu; bukan dunia yang kamu bersedap-sedap dengannya menjadi milik kamu dan bukan pula akhirat yang kamu akan mendapat nikmat. Alangkah jauhnya [nikmat] bagi penghuni-penghuni neraka.

Hadis Mengenai Anak Lelaki Seorang Alim Bersama Jirannya Dan Pembahagian Zaman Kepada Tiga.

552. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa dan Abu Ali al-Asy'ari, daripada Muhammad bin 'Abd al-Jabbar, daripada Ali bin Hadid, daripada Jamil, daripada Zararah, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Hamraan telah bertanya kepadanya, maka beliau berkata: Allah telah menjadikan aku tebusan anda, Jikalau anda memberitahu kami bilakah urusan ini (*khilafah*), nescaya kami bergembira dengannya?

Maka beliau a.s berkata: Wahai Hamraan, sesungguhnya anda mempunyai para sahabat, saudara-saudara dan kenalan-kenalan, sesungguhnya seorang lelaki di kalangan para ulama terdahulu, mempunyai seorang anak lelaki yang tidak mahu keilmuan bapanya dan dia tidak bertanya sesuatupun kepadanya. Tetapi jirannya telah mendatangnya, bertanya kepadanya dan mengambil ilmu daripadanya. Apabila lelaki itu hampir mati, dia telah menyeru anak lelakinya dan berkata: Wahai anak lelakiku, sesungguhnya anda tidak mahu keilmuanku dan anda tidak bertanya sesuatupun kepadaku, tetapi aku mempunyai seorang jiran yang selalu mendatangkiku dan bertanya kepadaku, mengambil [ilmu] daripadaku dan menghafaz [sesuatu] daripadaku.

Sekiranya anda berhajat kepada sesuatu, maka datanglah kepadanya. Dia telah memperkenalkan kepadanya jirannya. Kemudian lelaki itu telah meninggal dunia dan anak lelakinya masih hidup. Seorang raja pada zaman itu telah bermimpi, lalu beliau bertanya mengenai lelaki itu, lalu diberitahu kepadanya: Lelaki itu telah mati. Raja itu berkata: Adakah dia telah meninggalkan anak lelaki? Ada orang berkata kepadanya: Ya, dia telah meninggalkan seorang anak lelaki. Raja berkata: Bawakan dia kepadaku, lalu diutus kepadanya supaya mendatangi raja. Maka budak itu berkata: Demi Allah, aku tidak mengetahui kenapakah raja memanggilku mengadap, aku tidak mempunyai ilmu.

Sekiranya beliau bertanyaku mengenai sesuatu perkara, nescaya terbongkarlah keburukanku, dia teringat kepada wasiat bapanya, lalu dia mendatangi lelaki yang telah mengambil ilmu daripada bapanya dan berkata kepadanya: Sesungguhnya raja telah mengutus kepadaku bertanyaku, dan aku tidak mengetahui kenapakah beliau telah

mengutus kepadaku. Sesungguhnya bapaku telah memerintahkan aku supaya mendatangi anda jika aku berhajat kepada sesuatu. Maka lelaki itu berkata: Aku mengetahui kenapakah beliau telah mengutus kepada anda. Sekiranya aku memberitahu anda, maka ganjarannya nanti akan dibahagi dua antara anda dan aku. Dia berkata: Ya, lalu lelaki itu minta supaya budak itu bersumpah dan meminta kepercayaan daripadanya bahawa dia akan menunaikannya. Lalu budak itu memberi jaminan kepadanya, maka dia berkata: Raja mahu bertanya anda mengenai mimpi yang dilihatnya; pada zaman apakah ini?

Maka katakanlah kepadanya: Ini adalah zaman serigala. Budak itu mendatangi raja, maka raja berkata kepadanya: Adakah anda mengetahui kenapakah aku telah mengutus kepada anda? Dia berkata: Anda telah mengutus kepadaku kerana anda mahu bertanya kepadaku mengenai mimpi yang anda telah melihatnya; zaman apakah ini? Raja berkata kepadanya: Anda memang benar, lantaran itu, beritahuku zaman apakah ini? Dia berkata kepadanya: Zaman serigala, maka beliau telah memerintahkan supaya dikurniakan hadiah kepadanya, lalu dia menerimanya dan pulang ke rumahnya, tetapi dia enggan menunaikannya kepada sahabatnya dan berkata: Mudah-mudahan aku tidak memberi harta ini kepadanya, aku tidak memakannya sehingga dia binasa. Mudah-mudahan aku tidak berhajat kepadanya dan aku tidak akan ditanya lagi soalan seperti ini. Dia di dalam keadaan sedemikian sehingga dikehendaki Allah.

Kemudian raja telah bermimpi pada kali kedua, lalu beliau telah mengutus kepadanya menyerunya, maka dia telah menyesal di atas apa yang dilakukannya dan berkata: Demi Allah, aku tidak ada ilmu untuk dibawakan kepadanya. Aku tidak tahu bagaimana aku akan lakukan kepada sahabatku, aku telah menipunya dan aku tidak menunaikan janjiku. Kemudian dia berkata: Meskipun begitu, aku akan mendatangnya, aku akan meminta maaf daripadanya, aku akan bersumpah untuknya. Mudah-mudahan dia akan memberitahuku, maka dia mendatangnya dan berkata kepadanya: Aku telah melakukan apa yang aku telah lakukan, aku tidak menunaikan perjanjian di antara aku dan anda dan telah habis apa yang ada di tanganku.

Sesungguhnya aku telah berhajat kepada anda, aku menyeru anda dengan nama Allah, supaya anda tidak menghinaku lagi, aku mempercayai anda bahawa jika aku mendapat ganjaran nanti, aku akan membahagikannya di antara aku dan anda. Sesungguhnya raja telah mengutus kepadaku dan aku tidak mengetahui apakah beliau akan bertanya, maka lelaki itu berkata: Raja mahu bertanya anda mengenai mimpi yang dilihatnya; zaman apakah ini? Maka katakan kepadanya: Ini adalah zaman biri-biri. Lalu dia mendatangi raja, maka raja berkata: Kenapakah aku mengutus kepada anda?

Maka dia berkata: Anda telah melihat satu mimpi, anda mahu bertanya zaman apakah ini? Raja berkata kepadanya: Anda memang

benar, lantaran itu, beritahuku zaman apakah ini? Dia berkata: Ini adalah zaman biri-biri, lalu beliau memerintahkan supaya dikurniakan hadiah kepadanya. Maka dia menerimanya dan pulang ke rumahnya. Kemudian dia merenung kembali pendapatnya sama ada mahu menunaikan janjinya terhadap sahabatnya ataupun tidak. Dia telah bercadang untuk melaksanakannya pada satu masa dan tidak mahu melaksanakannya pada masa yang lain pula. Kemudian dia berkata: Mudah-mudahan aku tidak berhajat kepadanya selepas kali ini selamalamanya. Lalu dia membuat keputusan untuk menipu dan tidak menunaikan janji. Dia di dalam keadaan sedemikian sehingga dikehendaki Allah.

Kemudian raja telah melihat satu mimpi pada kali ketiga, lalu beliau mengutus kepadanya. Maka dia telah menyesal di atas apa yang dilakukan kepada perjanjian di antaranya dan sahabatnya dan berkata selepas penipuan kali kedua: Bagaimana aku akan melakukannya sedangkan aku tidak mempunyai ilmu, kemudian dia membuat keputusan untuk mendatangi lelaki itu, lalu dia mendatangnya dan merayu kepadanya dengan nama Allah serta meminta supaya dia memberitahunya bahawa pada kali ini dia akan menunaikan janjinya dan meminta supaya dia mempercayainya, maka dia berkata: Janganlah anda meninggalkan aku di dalam keadaan seperti ini, sesungguhnya aku tidak akan kembali kepada penipuan, aku akan menunaikan janjiku kepada anda, maka dia berkata: Raja memanggil anda kerana bertanya anda mengenai mimpi yang dilihatnya iaitu zaman apakah ini, apabila beliau bertanya anda, maka beritahulah kepadanya bahawa zaman ini adalah zaman neraca (*al-Mizaaan*).

Kemudian dia mendatangi raja, maka raja berkata kepadanya: Kenapakah aku mengutus kepada anda? Dia berkata: Anda telah melihat satu mimpi dan anda mahu bertanya aku mengenai zaman apakah ini, maka raja berkata: Anda memang benar, lantaran itu, beritahuku zaman apakah ini? Dia berkata: Ini adalah zaman neraca, maka beliau memerintahkan supaya hadiah dikurniakan kepadanya, lalu dia menerimanya dan terus pergi kepada lelaki itu.

Kemudian dia meletakkannya di hadapannya sambil berkata: Aku telah mendatangi anda kerana mengemukakan kepada anda apa yang beliau kurniakan kepadaku, maka bahagikanlah. Orang alim itu berkata: Zaman pertama adalah zaman serigala dan anda adalah di kalangan serigala. Zaman kedua adalah zaman biri-biri, dia bercadang untuk melakukannya tetapi dia tidak melakukannya. Begitulah anda telah bercadang untuk melakukannya, tetapi anda tidak melakukannya. Zaman ini adalah zaman neraca dan anda menunaikan janji anda padanya, ambillah harta anda, aku tidak berhajat kepadanya, lalu orang alim itu memulangkannya kepadanya.

Aku Telah Mewarisi Mashaf Ibrahim, Musa Dan Isa Daripada Bapa-Bapaku A.S.

553. Ahmad bin Muhammad bin Ahmad al-Kufi, daripada Ali bin al-Hasan al-Taimi, daripada Ali bin Asbat, daripada Ali bin Ja'far berkata: Mu'tab dan lain-lain telah memberitahuku, berkata: Abdullah bin al-Hasan telah mengutus kepada Abu Abdullah a.s bahawa Abu Muhammad berkata kepada anda: Aku lebih berani dan lebih pemurah daripada anda dan aku lebih alim daripada anda, maka beliau a.s berkata kepada utusannya: Adapun keberanian, maka demi Allah, anda tidak ada pendirian sehingga diketahui sifat pengecut anda daripada keberanian anda.

Adapun kemurahan, maka ia mengambil sesuatu dari pihaknya dan meletakkannya pada haknya. Adapun ilmu, maka bapa anda Ali bin Abu Talib a.s telah memerdekakan seribu hamba, maka namakan lima daripada mereka sedangkan anda seorang yang alim? Utusan itu telah kembali kepadanya dan memberitahunya. Kemudian dia kembali kepadanya lagi dan berkata: Dia berkata kepada anda bahawa anda adalah seorang lelaki *suhufiyyun*, maka Abu Abdullah a.s berkata kepadanya: Katakan kepadanya: Ya, iaitu mashaf Ibrahim, Musa dan Isa yang mana aku telah mewarisinya daripada bapa-bapaku a.s.

Mengenai Firman Allah Surah Yunus (10): 2 “*Dan gembiralah golongan yang beriman bahawa mereka mempunyai [seorang yang] kedudukan yang tinggi di sisi Tuhan mereka*”

554. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Hammad bin Isa, daripada Ibrahim Ibn Umar al-Yamaani, daripada orang yang telah menyebutnya, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah Yunus (10): 2 “*Dan gembiralah golongan yang beriman bahawa mereka mempunyai [seorang yang] kedudukan yang tinggi di sisi Tuhan mereka*”, beliau a.s berkata: Dia adalah Rasulullah (s.a.w).

Khabar Mengenai Mikraj Dan Israk.

555. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Abdullah bin Yahya al-Kahili, daripada Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah Yunus (10): 101 “*Tidaklah bermanfaat tanda kekuasaan Allah dan rasul-rasul yang memberi peringatan bagi golongan yang tidak beriman*”, beliau a.s berkata: Manakala Rasulullah s.a.w diperjalankan pada malam Israk, maka Jibrail a.s telah mendatangnya dengan seekor buraq, lalu beliau s.a.w menaikinya.

Kemudian beliau s.a.w telah mendatangi Bait al-Maqdis dan berjumpa saudara-saudaranya daripada para nabi a.s. Kemudian beliau a.s kembali, lalu memberitahu kepada para sahabatnya: Sesungguhnya aku telah mendatangi Bait al-Maqdis dan aku pulang pada malam itu juga. Sesungguhnya Jibrail telah mendatangi aku dengan seekor buraq, lalu aku menaikinya.

Buktinya aku telah melalui unta Abu Sufyan di atas air milik Bani polan. Sesungguhnya mereka telah kehilangan seekor unta yang berwarna merah milik mereka. Maka mereka telah bercadang untuk mencarinya. Sebahagian daripada mereka berkata kepada sebahagian yang lain bahawa sesungguhnya beliau s.a.w telah datang ke Syam menaiki binatang tunggangan dengan cepat, tetapi kamu telah datang di Syam dan mengetahuinya, oleh itu, bertanyalah kepadanya mengenai pasar-pasarnya, pintu-pintunya dan peniaga-peniaganya, maka mereka telah berkata: Wahai Rasulullah, bagaimanakah Syam dan bagaimanakah pasar-pasarnya? Rasulullah s.a.w apabila ditanya mengenai sesuatu perkara yang beliau s.a.w tidak mengetahuinya, beliau s.a.w kelihatan susah hati sehingga ternampak di mukanya.

Manakala keadaan berlaku sedemikian, tiba-tiba Jibrail a.s mendatangnya dan berkata: Wahai Rasulullah, ini adalah Syam, sesungguhnya aku telah mengangkatnya untuk anda, maka Rasulullah s.a.w bersabda: Di manakah orang yang bertanya mengenai Syam? Mereka berkata kepadanya: Polan dan polan, maka Rasulullah s.a.w memberi jawapan kepada mereka pada setiap apa yang dikemukakan kepadanya. Hanya sedikit sahaja yang telah beriman kepadanya. Iaitu sebagaimana firman Allah di dalam Surah Yunus (10): 101 *“Tidaklah bermanfaat tanda kekuasaan Allah dan rasul-rasul yang memberi peringatan bagi golongan yang tidak beriman”*. Kemudian Abu Abdullah a.s berkata: Kami pohon perlindungan dengan Allah dari tidak beriman kepada Allah dan rasul-Nya, kami telah beriman kepada Allah dan Rasul-Nya s.a.w.

Pujian Terhadap Syi'ah.

556. Ahmad bin Muhammad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hasan al-Taimi, daripada Muhammad bin Abdullah, daripada Zararah, daripada Muhammad bin al-Fudhail, daripada Abu Hamzah berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Apabila seorang mukmin berkata kepada saudaranya “ah” (*uffin*), maka dia terkeluar daripada wilayahnya. Dan apabila dia berkata: Anda adalah musuhku, maka kafirlah salah seorang daripada mereka, kerana Allah tidak akan menerima amalan daripada seorang yang mencela mukmin, bukan menasihatinya. Dia tidak menerima amalan daripada mukmin yang menyembunyikan kejahatan di hatinya terhadap mukmin.

Sekiranya didedahkan kepada manusia, nescaya mereka melihat pertalian di antara Allah dan mukmin, mereka merendah diri sesama mereka, urusan mereka dipermudahkan, ketaatan sesama mereka terserlah. Sekiranya mereka melihat kepada amalan mereka yang ditolak oleh Allah, nescaya mereka berkata: Allah tidak menerima amalan daripada sesiapa pun. Aku telah mendengar beliau a.s berkata kepada seorang lelaki Syi'ah: Kamu adalah baik dan perempuan kamu adalah baik. Setiap mukminah adalah bidadari dan setiap mukmin adalah sahabat.

Aku telah mendengarnya berkata: Syi'ah kami adalah makhluk yang paling hampir kepada 'Arasy Allah pada hari Kiamat selepas kami (*Syi'atu-naa aqrabu al-Khalqi min 'Arsyi llahi ba'da-naa*). Tiada seorang daripada Syi'ah kami yang mendirikan sembahyang secara berjemaah melainkan dikelilingi oleh malaikat yang berdoa untuknya seramai bilangan orang yang menentanginya (*man khaalafa-hu*) sehingga dia selesai daripada sembahyangnya. Sesungguhnya orang yang berpuasa di kalangan kamu akan bergembira di taman-taman syurga sedang malaikat berdoa untuknya sehingga dia membuka puasanya (*iftaar*). Dan aku telah mendengarnya berkata: Kamu adalah ahli kehormat Allah dengan salam-Nya, ahli kecintaan Allah dengan rahmat-Nya, ahli taufik Allah dengan jagaan-Nya dan ahli dakwah Allah dengan ketaatan kepada-Nya.

Tidak ada hisab di atas kamu, tidak ada perasaan takut dan dukacita, kamu adalah untuk syurga dan syurga adalah untuk kamu. Nama-nama kamu di sisi kami adalah baik (*saalihuun*) dan kamu adalah orang yang melakukan kebaikan. Kamu adalah ahli keredaan Allah dengan reda-Nya terhadap kamu. Para malaikat adalah saudara-saudara kamu di dalam kebaikan. Apabila kamu berjihad, maka kamu disahuti, apabila kamu lalai, maka kamu diberi peringatan. Kamu adalah sebaik-baik makhluk, rumah-rumah kamu adalah syurga bagi kamu, kubur-kubur kamu adalah syurga bagi kamu, untuk syurga kamu diciptakan, pada syurga nikmat-nikmat kamu dan kepada syurga kamu akan memasukinya.

Apa Yang Mengagumkan Ja'far Bin Abu Talib Di Habsyah.

557. Ahmad bin Muhammad bin Ahmad, daripada Muhammad bin Ahmad al-Nahadi, daripada Muhammad bin al-Walid, daripada Abban bin Uthman, daripada al-Fudhail, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Rasulullah s.a. bersabda kepada Ja'far r.a ketika beliau pulang dari Habsyah: Apakah perkara yang mengagumkan anda yang pernah anda melihatnya?

Beliau berkata: Aku telah melihat seorang perempuan Habsyah melintasi [ku] di atas kepalanya bakul, lalu seorang lelaki telah

melintasinya. Kemudian lelaki itu menghimpitkannya dan menolaknya, lalu bakul terjatuh daripada kepalanya, maka diapun duduk. Kemudian dia berkata: Neraka wail untuk anda daripada penjaga hari agama (Ali a.s) apabila dia duduk di atas kerusi, menuntut bela ke atas orang yang zalim untuk orang yang dizalimi. Maka Rasulullah (s.a.w) telah merasa kagum dengannya.

Khabar Aazar, Namrud Dan Kelahiran Ibrahim A.S.

558. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Hisyam bin Salim, daripada Abu Ayyub al-Khazaz, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s: Sesungguhnya Aazar¹³¹ bapa Ibrahim a.s adalah ahli nujum kepada Namrud, tetapi dia tidak melakukannya melainkan dengan perintahnya. Pada suatu malam dia telah melihat kepada bintang-bintang, maka dia berkata kepada Namrud: Sesungguhnya aku telah melihat dengan hairan. Namrud berkata: Apakah dia? Dia berkata: Aku telah melihat di dalam mimpi bahawa seorang bayi akan dilahirkan di bumi kita, maka kebinasaan kita di tangannya. Lalu dia menjadi hairan dengan perkara tersebut dan berkata: Adakah perempuan yang telah mengandungkannya?

Dia berkata: Tidak, lalu dia telah memisahkan di antara perempuan dan lelaki sehingga tiada seorang perempuanpun di bandar yang terkecuali daripadanya. Kemudian Aazar telah melakukan persetubuhan dengan isterinya, lalu isterinya mengandungkan Ibrahim a.s. Aazar telah menyangka Ibrahim adalah sahabatnya pada masa akan datang. Dia telah mengutus kepada semua perempuan di semua kabilah pada masa itu supaya tidak mengandungkan bayi melainkan diketahuinya. Kemudian Allah telah menukarkan kandungan ibu Ibrahim a.s dari rahim ke arah belakang. Maka mereka berkata: Kami tidak melihat sesuatupun di perutnya. Aazar telah diberitahu bahawa Ibrahim a.s akan dibakar, tetapi dia tidak diberitahu bahawa Allah akan menyelamatkannya.

Manakala ibu Ibrahim melahirkan Ibrahim, maka Aazar mahu membawanya kepada Namrud supaya dibunuhnya. Isterinya berkata: Janganlah anda membawa anak lelaki anda kepada Namrud, nescaya dia akan membunuhnya, biarlah aku membawanya ke gua agar aku meletakkannya di situ sehingga ajalnya tiba. Justeru bukanlah anda yang membunuh anak lelaki anda. Maka dia berkata kepadanya: Laksanakanlah, lalu dia membawanya ke gua dan menyusunnya. Kemudian dia meletakkan di pintu gua itu satu batu besar, kemudian diapun kembali ke rumahnya.

¹³¹ Menurut satu riwayat bahawa Aazar bukanlah bapa kandung Ibrahim a.s, dia adalah bapa saudaranya yang kemudian mengahwini ibunya. Bapa kandungnya bernama Taarih.

Allah telah menjadikan rezekinya pada ibu jarinya, maka beliau mulai menghisapnya, lalu ia mengeluarkan susunya. Proses pembesaran Ibrahim a.s berbeza dengan orang lain; satu harinya menyamai satu minggu, satu minggunya menyamai satu bulan orang lain, satu bulannya menyamai satu tahun orang lain. Beliau di dalam keadaan sedemikian sehingga dikehendaki Allah. Kemudian ibunya berkata kepada bapanya: Jika anda izinkan aku pergi kepada kanak-kanak itu, necaya aku pergi, dia berkata: Pegilah, lalu ibunya pergi, tiba-tiba dia mendapati Ibrahim a.s yang mana dua matanya bersinar seperti lampu. Kemudian dia mengambilnya dan meletakkannya di dadanya, kemudian menyusukannya dan pulang ke rumahnya.

Aazar telah bertanya kepadanya mengenainya, maka dia berkata: Aku telah menyembunyikannya di tanah, dia keluar ketika berhajat, dia pergi kepada Ibrahim a.s dan menyusukannya. Pada suatu hari apabila ibunya mahu pulang, Ibrahim a.s memegang di tepi kainnya, maka ibunya berkata: Apa terjadi kepada anda? Ibrahim berkata: Bawalah aku bersama anda, ibunya berkata: Sehingga aku meminta kebenaran bapa anda. Ibu Ibrahim a.s telah mendatangi Aazar, lalu dia memberitahu ceritanya kepadanya, maka dia berkata: Bawalah dia kepadaku sehingga aku biarkan dia duduk di atas jalan dan apabila saudara-saudaranya datang, dia masuk bersama mereka, lalu dia tidak akan dikenali. Saudara-saudara Ibrahim a.s membuat berhala dan membawanya ke pasar-pasar, lalu menjualnya.

Kemudian ibunya mendatangnya dan membawanya sehingga meletakkannya di atas jalan, saudara-saudaranya melaluinya, lalu Ibrahim a.s telah masuk bersama mereka. Apabila bapanya melihatnya, lantas dia mencintainya, lalu beliau di dalam keadaan sedemikian sehingga Allah kehendaki. Manakala saudara-saudaranya pada suatu hari membuat berhala-berhala, maka Ibrahim mengambil beliung¹³² dan kayu, lalu beliau menaruhkannya daripada satu berhala yang mana mereka belum pernah melihat seumpamanya sebelumnya. Aazar telah berkata kepada ibunya: Aku berharap nasib [kita] lebih baik dengan berkat anak lelaki anda.

Manakala mereka di dalam keadaan sedemikian, tiba-tiba Ibrahim telah mengambil beliung dan memecahkan berhala yang beliau telah membuatnya, lalu bapanya terkejut daripada perbuatannya itu, maka dia berkata kepadanya: Kenapa anda telah melakukannya? Ibrahim a.s berkata kepadanya: Apakah yang kamu buat dengannya? Maka Aazar berkata: Kami menyembahnya, maka Ibrahim a.s berkata kepadanya "Adakah kamu sembah apa yang kamu buat"? Maka Aazar berkata kepada: Inilah orang yang akan memusnahkan kerajaan kita di tangannya.

¹³² Kapak yang matanya melintang

Dialog Ibrahim A.S Dengan Namrud Dan Berita Mengenai Api Yang Mana Mereka Menyalakannya Untuk Ibrahim A.S.

559. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abu Nasr, daripada Abban bin Uthman, daripada Hajr, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Ibrahim a.s telah menyalahi kaumnya dan menghina tuhan-tuhan mereka sehingga beliau a.s berjumpa dengan Namrud dan berdialog dengannya, maka Ibrahim a.s berkata: *"Tuhanku ialah Yang menghidupkan dan mematikan"* Namrud berkata: *"Aku menghidupkan dan mematikan"* Ibrahim a.s berkata: *Sesungguhnya Allah menerbitkan matahari dari timur, maka terbitlah dia dari barat, lalu terdiamlah orang kafir itu; dan Allah tidak memberi petunjuk kepada golongan yang zalim*" Surah al-Baqarah (2): 258.

Abu Ja'far a.s berkata: Ibrahim a.s telah menghina tuhan-tuhan mereka di dalam firman Allah Surah al-Safaat (37): 88-9 *"Lalu ia memandang sekali pandang kepada bintang-bintang. Kemudian ia berkata: "Sesungguhnya aku sakit".* Abu Ja'far a.s berkata: Demi Allah, beliau a.s bukanlah sakit dan bukanlah pula berbohong. Apabila mereka menghadiri perayaan mereka, maka Ibrahim a.s memasuki rumah berhala mereka dengan beliung, lalu memecahkannya melainkan yang besar mereka dan meletakkan beliung pada tengkuknya.

Kemudian mereka kembali kepada berhala mereka dan melihat apa yang telah dilakukan oleh Ibrahim a.s sambil berkata: Tidak, tidak seorompokpun yang berani memecahkannya selain daripada pemuda yang menghina mereka dan melepaskan diri daripadanya. Maka mereka tidak mendapati pembunuhannya yang lebih besar daripada api¹³³. Lalu kayu api dikumpulkan untuknya. Namrud dan tenteranya datang dan dibina untuknya sebuah binaan tinggi agar dia dapat melihat kepada Ibrahim a.s bagaimana api membakarnya. Kemudian Ibrahim a. s diletakkan di atas pelontar, maka bumi berkata: Wahai Tuhanku, tiada seorang di atasku yang menyembah Engkau selain daripadanya, adakah dia akan dibakar dengan api? Tuhan berfirman: Sekiranya dia berdoa kepada-Ku, nescaya Aku menjaganya.

Abban telah menyebutnya daripada Muhammad bin Marwan, daripada orang yang telah meriwayatkannya daripada Abu Ja'far a.s bahawa doa Ibrahim a.s pada hari itu *"Ya ahad, (ya ahad, ya samad), ya samad, ya man lam yalid wa lam yuulad wa lam yaku llahu kufwan ahadun"*. Kemudian Ibrahim a.s berkata: *Tawakkal-tu 'Ala llahi*, maka Tuhan berfirman: *Aku menjaganya* dan berfirman: *"Wahai api menjadi dinginlah dan menjadi keselamatan bagi Ibrahim"* Surah al-Anbiyaa' (21): 69. Lalu Ibrahim a.s menggigil akibat kesejukan sehingga Allah berfirman *"Dan menjadi keselamatan bagi Ibrahim"*. Kemudian Jibrail a.s

¹³³ Di bakar.

turun, lalu duduk bersama Ibrahim a.s dan bercakap dengannya di dalam api. Namrud berkata: Sesiapa yang mengambil tuhan, maka hendaklah dia mengambil tuhan seperti Tuhan Ibrahim. Seorang pembesar mereka pula berkata: Aku berharap kepada api supaya tidak membakarnya. Kemudian dilontarkan api kepadanya sehingga membakarnya. Kemudian Ibrahim, Lut a.s dan Sarah berpindah ke Syam dengan aman.

Ibrahim A.S Dilahirkan Di Kutha Riba, Pengusiran Ibrahim A.S Dari Negaranya, Berita Ibrahim A.S Dengan Namrud Dan Kisah Saarah.

560. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya dan beberapa orang sahabatnya, daripada Sahl Ibn Ziyad, daripada Hasan bin Mahbub, daripada Ibrahim bin Abi Ziyad al-Karkhi berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Sesungguhnya Ibrahim a.s dilahirkan di Kutha Riba dan bapanya adalah di kalangan penduduknya. Begitu juga dengan ibu Ibrahim dan Ibu Lut. Sementara Sarah dan Warqah/ Ruqiyah adalah bersaudara. Mereka berdua adalah anak perempuan kepada Laahij.

Laahij adalah seorang nabi dan bukan seorang rasul. Ibrahim a.s pada masa mudanya telah berada di atas fitrah sehingga Allah telah memberinya petunjuk kepada agama-Nya dan memilihnya. Sesungguhnya Ibrahim a.s telah mengahwini Sarah anak perempuan Laahij; iaitu anak perempuan ibu saudaranya sebelah ibunya. Sarah merupakan teman seperjalanannya di bumi yang luas. Dia telah memberi kepada Ibrahim a.s apa yang dimilikinya.

Ibrahim a.s telah melaksanakan tugasannya sehingga binatang ternakan membiak dan tanaman membesar sehingga tidak ada di bumi Kutha Riba seorang lelaki yang lebih baik keadaan daripadanya. Sesungguhnya Ibrahim a.s manakala memecahkan berhala-berhala, maka Namrud telah memerintahkannya supaya melakukan perbuatan yang baik untuknya, mengumpulkan kayu api untuknya dan menyalakan api padanya. Kemudian dia telah mencampakkan Ibrahim a.s ke dalam api supaya ia membakarnya. Kemudian mereka telah menjauhinya sehingga ia terpadam. Kemudian mereka hampir tercengang apabila mereka mendapati Ibrahim a.s selamat daripada ikatannya.

Maka beritanya diberitahu kepada Namrud, lalu dia memerintahkan supaya membuang Ibrahim a.s dari negaranya dan menghalangnya keluar bersama binatang ternakannya dan hartanya. Lantaran itu, Ibrahim a.s berdialog dengan mereka sambil berkata: Jika kamu mengambil binatang ternakanku dan hartaku, maka hak aku ke atas kamu agar kamu memberi ganti rugi terhadap umur yang aku telah habiskan di negara kamu. Kemudian mereka berdialog dengan kadi

Namrud, lalu dia memerintahkan Ibrahim a.s supaya menyerahkan kepada mereka semua yang beliau a.s telah perolehi di negara mereka.

Dan dia telah memerintahkan kepada para sahabat Namrud supaya membayar ganti rugi kepada Ibrahim a.s semenjak beliau a.s tinggal di negara itu. Kemudian diberitahu kepada Namrud, lalu dia memerintahkan supaya mereka memberi laluan kepadanya, binatang ternakannya dan hartanya, malah mereka harus mengeluarkannya dari negaranya. Namrud berkata: Jika dia tinggal di negara kamu, nescaya dia merosakkan agama kamu dan memudaratkan tuhan-tuhan kamu, lalu mereka mengeluarkan Ibrahim dan Lut a.s bersama dari negara mereka ke Syam. Maka Ibrahim, Lut dan Sarah keluar, maka Ibrahim a.s berkata: *“Sesungguhnya aku pergi mengadap kepada Tuhanku dan Dia akan memberi petunjuk kepadaku”* Iaitu Bait al-Maqdis. Surah al-Safaat (37): 99.

Ibrahim a.s telah membawa bersamanya binatang ternakannya, hartanya dan membuat satu tabut¹³⁴ dan meletakkan Sarah di dalamnya, lalu beliau a.s menutupnya, kerana cemburu kepadanya. Beliau a.s telah pergi meninggalkan raja Namrud, kemudian berhadapan dengan raja Qibti yang dikenali dengan nama ‘Ararah. Lalu beliau a.s melalui seorang pemungut cukai kepada raja tersebut. Kemudian pemungut cukai itu mahu melihat apa yang ada di dalam tabut. Pemungut cukai itu berkata kepada Ibrahim a.s: Bukalah tabut ini sehingga kami melihat apa yang ada di dalamnya, maka Ibrahim a.s berkata kepadanya: Katalah apa yang anda mahu mengenainya daripada emas dan perak sehingga kami memberi sepuluh peratus tanpa anda membukakannya, tetapi dia enggan menerimanya melainkan dia membukanya. Lantas Ibrahim a.s menjadi marah, kerana pembukaannya.

Manakala Sarah ternampak, maka terserlah kecantikannya, maka pemungut cukai itu berkata: Apakah hubungan perempuan ini daripada anda? Ibrahim a.s berkata: Dia adalah isteriku (*Kariimati*) dan sepupuku. Pemungut cukai itu berkata kepadanya: Apakah yang membuat anda menyembunyikannya di dalam tabut ini? Ibrahim a.s berkata: Cemburu kepadanya supaya tiada seorangpun dapat melihatnya, pemungut cukai itu berkata: Aku tidak akan membenarkan anda pergi sehingga aku memberitahu raja mengenai keadaannya dan keadaan anda. Kemudian dia mengutus seorang lelaki kepada raja, lalu dia memberitahunya. Lantas raja mengutus seorang utusan di pihaknya supaya mereka membawa tabut kepadanya, lalu mereka membawanya, maka Ibrahim a.s berkata: Aku tidak akan meninggalkan tabut sehingga rohku berpisah daripada tubuhku.

¹³⁴ Kotak empat persegi.

Lalu mereka memberitahu raja mengenai perkara tersebut, maka raja mengutus supaya mereka membawa Ibrahim a.s dan tabut bersama mereka. Kemudian mereka telah membawa Ibrahim a.s dan tabut serta barang-barang bersamanya sehingga beliau a.s berjumpa dengan raja, maka raja berkata kepadanya: Bukalah tabut, maka Ibrahim a.s berkata: Wahai raja, di dalamnya isteriku (*hurmati*) dan sepupuku, aku akan menebus pembukaannya dengan semua yang ada bersamaku. Lantas raja memarahi Ibrahim a.s supaya membukakannya. Manakala dia melihat Sarah, maka dia tidak dapat mengawal perasaannya, lalu menghulurkan tangannya kepadanya. Lantas Ibrahim a.s menentanginya dengan mukanya daripadanya, kerana cemburu kepadanya sambil berkata: Wahai Tuhanku, tahanlah tangannya daripada isteriku dan sepupuku, lantas tangannya tidak sampai kepada isterinya dan tidak terdaya mengembalikannya seperti keadaan sebelumnya, maka raja berkata kepadanya: Sesungguhnya Tuhan anda yang membuat aku jadi begini?

Maka Ibrahim a.s berkata: Ya, sesungguhnya Tuhanku cemburu, membenci perkara yang haram dan Dialah yang menghalang anda di antara apa yang anda mahu daripada perkara yang haram, maka raja berkata kepadanya: Serulah Tuhan anda supaya Dia mengembalikan kepadaku tanganku, jika Dia menyahuti seruan anda, maka aku tidak mengganggunya lagi. Maka Ibrahim a.s berkata: Wahai Tuhanku, kembalikan kepadanya daya tangannya kerana dia akan menahan dirinya daripada isteriku. Kemudian Allah mengembalikannya kepadanya. Maka raja melihat kepadanya, kemudian menghulurkan tangannya terhadapnya, lalu Ibrahim membantahnya, kerana cemburu kepadanya dan berkata: Wahai Tuhanku, tahanlah tangannya daripadanya (isterinya), lantas tangannya menjadi kering dan tidak sampai kepadanya. Raja berkata kepada Ibrahim a.s: Sesungguhnya Tuhan anda cemburu, anda juga cemburu.

Lantaran itu, berdoalah kepada Tuhan anda supaya Dia mengembalikan tanganku kepadaku. Jika Dia mengembalikannya kepadaku, nescaya aku tidak akan mengulanginya lagi. Maka Ibrahim a.s berkata kepadanya: Aku meminta kepada-Nya perkara tersebut dengan syarat jika anda dikembalikan daya tangan anda kepada anda, maka anda tidak meminta aku supaya berdoa kepada-Nya lagi. Raja berkata: Ya, maka Ibrahim a.s berkata: Sekiranya ia benar, maka kembalilah daya tangannya kepadanya. Maka daya tangannya kembali kepadanya. Manakala raja melihat cemburuannya dan bukti pada tangannya, lalu dia menghormati Ibrahim a.s, takut kepadanya dan berkata kepadanya: Sesungguhnya anda telah selamat dari ganguanku terhadapnya, maka pergilah bila anda mahu, tetapi aku ada hajat kepada anda, maka Ibrahim a.s berkata: Apakah hajat anda?

Raja berkata: Aku suka jika anda membenarkan aku berkhidmat kepadanya melalui seorang hamba perempuan berbangsa Qibti yang

cantik dan berakal menjadi khadam kepadanya. Lalu Ibrahim a.s membenarkannya, kemudian raja memanggilnya dan memberikannya kepada Sarah; iaitu Hajar ibu Ismail a.s. Kemudian Ibrahim a.s berjalan dengan membawa apa yang ada bersamanya. Sementara raja keluar bersamanya berjalan di belakang Ibrahim a.s, kerana menghormati Ibrahim a.s, lalu Allah menurunkan wahyu kepadanya supaya berdiri dan tidak berjalan di hadapan orang zalim yang berkuasa sedang dia berjalan di belakang anda. Tetapi jadilah dia di hadapan anda, berjalanlah di belakangnya, hormatilah dia, kerana dia berkuasa. Pasti di bumi ada pemerintah sama ada dia seorang yang baik atau seorang yang jahat.

Maka Ibrahim a.s terus berdiri dan berkata kepada raja: Pergilah, sesungguhnya Tuhanku telah mewahyukan kepadaku sekarang supaya aku menghormati anda dan mengemukakan anda di hadapanku dan aku akan berjalan di belakang anda sebagai kehormatan kepada anda, maka raja berkata: Dia telah mewahyukan anda dengan ini? Ibrahim a.s berkata: Ya, maka raja berkata kepadanya: Aku naik saksi bahawa sesungguhnya Tuhan anda lembut, mulia dan sesungguhnya anda mahu aku memasuki agama anda.

Kemudian raja mengucapkan selamat jalan kepadanya, lalu Ibrahim a.s berjalan menuju Syam yang terjauh dan meninggalkan Lut a.s di Syam yang terdekat. Kemudian apabila Ibrahim a.s terlewat mendapat anak, maka beliau a.s berkata kepada Sarah: Jika anda mahu, nescaya anda jualkan Hajar kepadaku. Mudah-mudahan Allah mengurniakan kami anak daripadanya, maka ia akan menjadi peninggalan kami. Kemudian Ibrahim a.s membeli Hajar daripada Sarah, lalu beliau a.s menidurinya (*fa-waqa'a 'lai-ha*), Kemudian dia melahirkan Ismail a.s.

Mengenai Hajr Bin Za'idah, 'Aamir Bin Jadha'ah Dan Al-Mufadhdhal Bin 'Umar.

561. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya dan Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada al-Husain bin Sa'id, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada al-Husain bin Ahmad al-Munqari, daripada Yunus bin Zibyan berkata: Aku telah berkata kepada Abu Abdullah a.s: Kenapa anda tidak melarang dua lelaki ini daripada lelaki ini? Maka beliau a.s berkata: Siapakah lelaki ini dan siapakah dua lelaki itu? Aku berkata: Kenapakah anda tidak melarang Hajr bin Zaidah dan 'Aamir bin Jazaa'ah daripada al-Mufadhdhal bin 'Umar, maka beliau a.s berkata: Wahai Yunus, sesungguhnya aku telah meminta mereka berdua supaya menahan diri mereka daripadanya.

Tetapi mereka berdua tidak menahan diri mereka daripadanya dan tidak melakukannya, maka aku telah memanggil mereka berdua, aku telah meminta mereka berdua, aku telah menulis kepada mereka berdua, malah aku telah menjadikan hajat aku kepada mereka berdua,

tetapi mereka berdua tidak menahan diri daripadanya, lantaran itu, Allah tidak mengampuni mereka berdua, demi Allah, Kathir 'Izzah adalah lebih benar di dalam kasih sayangnya daripada mereka berdua yang mana mereka berdua berpura-pura kasih kepadaku. Dia berkata:

*Tidakkah anda menyangka dengan perkara yang ghaib
Tidakkah aku mencintainya
Jika begitu, aku tidak dihormati oleh karimnya
Demi Allah, jika mereka berdua mencintaiku, nescaya
mereka berdua mencintai orang yang aku cintai.*

Aku Bukanlah Imam Melainkan Bagi Orang Yang Telah Mentaati Aku.

562. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin al-Nu'man, daripada al-Qasim rakan al-Mufadhdhal, dia adalah seorang yang benar berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Di perkarangan masjid, mereka memasyhurkan kami dan memasyhurkan diri mereka, mereka bukanlah daripada kami dan kami bukanlah daripada mereka, aku cuba menyembunyikan diriku, tetapi mereka mencabuli tabirku, maka Allah mencabuli tabir-tabir mereka. Mereka berkata: Imam, demi Allah, aku bukanlah imam melainkan bagi orang yang telah mentaati aku. Adapun orang yang telah menderhakai aku, maka aku bukanlah imam baginya, kenapa mereka memaparkan namaku?! Kenapa mereka tidak menahan namaku daripada mulut-mulut mereka, demi Allah, Allah tidak akan mengumpulkan aku dan mereka di dalam satu tempat.

Syair-Syair Talib Bin Abu Talib.

563. Muhammad bin Yahya, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada Safwan, daripada Dhuraih, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Manakala Quraisy keluar ke Badr dan mereka mengeluarkan Bani 'Abd al-Muttalib bersama mereka, lalu Talib bin Abu Talib keluar dan bermalam sedang mereka mengajukan syair-syair mereka. Talib bin Abu Talib berkata:

*Wahai Tuhanku, sama ada mereka memerangi dengan Talib
Di tempat ini
Di tempat ini orang yang menang berperang
Menjadikan apa yang dirampas bukan perampasnya
Dia telah menjadikan orang yang dikalahkan bukanlah
pemenang.*

Maka Quraisy berkata: Lelaki ini akan mengalahkan kita, justeru kembalikannya [ke tempatnya]. Di dalam satu riwayat yang lain daripada Abu Abdullah a.s bahawa dia (Talib) telah memeluk Islam.

BAHAGIAN KEDUA BELAS

Khutbah Fatimah A.S, Khabar Rasulullah S.A.W Mengenai Pembunuhan Ja'far R.A, Bilangan Mereka Yang Dibunuh Ali A.S Di Hunain, Bentuk Buraq Dan Lain-Lain.

Khutbah Fatimah A.S.

564. Hamid bin Ziyad, daripada al-Hasan bin Muhammad al-Kindi, daripada Ahmad bin al-Hasan al-Maithami daripada Abban bin Uthman, daripada Muhammad bin al-Mufadhdhal berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Fatimah a.s telah datang ke Masjid, beliau a.s memberi khutbah mengenai Nabi s.a.w berkata:

*Sesungguhnya selepas anda berita dan peristiwa
Jika anda menyaksikannya, nescaya tidak banyaklah
Khutbah
Sesungguhnya kami telah kehilangan anda sebagaimana
hilangnya bumi kepada untanya
Kaum anda telah menipu, maka saksilah mereka janganlah
anda menghilangkan diri*

Khabar Rasulullah S.A.W Mengenai Pembunuhan Ja'far R.A.

565. Abban, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Manakala Rasulullah s.a.w berada di Masjid, tiba-tiba direndahkan kepadanya suara yang tinggi dan diangkatkan kepadanya suara yang rendah sehingga beliau s.a.w melihat kepada Ja'far r.a yang sedang memerangi golongan kafir, berkata: Beliau telah dibunuh, maka Rasulullah s.a.w bersabda: Ja'far telah dibunuh dan kesesakan telah berlaku pada perutnya.

Bilangan Mereka Yang dibunuh Ali A.S Di Hunain.

566. Hamid bin Ziyad, daripada 'Ubaidillah bin Ahmad al-Dahqan, daripada Ali bin al-Hasan al-Tatari, daripada Muhammad bin Ziyad Biya' al-Saabiri, daripada 'Ajalan Abi Salih berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata: Ali bin Abu Talib a.s telah membunuh dengan tangannya pada peperangan Hunain seramai empat puluh orang.

Bentuk Buraq Yang Dinaiki Oleh Rasulullah S.A.W.

567. Abban, daripada Abdullah bin 'Ata', daripada Abu Ja'far a.s berkata: Jibrail a.s telah mendatangi Rasulullah s.a.w dengan buraq yang lebih kecil daripada baghal dan lebih besar daripada keldai, mempunyai dua telinga, dua mata dan langkahnya sejauh pandangan matanya. Apabila sampai ke gunung, dia memendekkan dua tangannya dan memanjangkan dua kakinya. Apabila dia turun, maka dua tangannya memanjang dan dua kakinya pula memendek. Ia mempunyai dua sayap di belakang.

Penjelasan Mengenai Bacaan Firman Allah Surah Al-Taubah (9): 118 “ Dan terhadap tiga orang yang ditangguhkan”

568. Ali bin Ibrahim, daripada Salih bin al-Sanadi, daripada Ja'far bin Basyir daripada Fa'idh Ibn al-Mukhtar berkata: Abu Abdullah a.s berkata: Bagaimana anda membaca *wa 'alaa al-Ladhiina khullifuu* “*Dan terhadap tiga orang yang ditangguhkan*” Surah al-Taubah (9): 118, beliau a.s berkata: Jika mereka ditangguhkan (*khullifuu*)¹³⁵, nescaya mereka masih di dalam taat, tetapi mereka *khaalafuu* (telah menyalahi). Iaitu Uthman dan dua orang sahabatnya. Demi Allah, mereka tidak pernah mendengar suara [peperangan] secara langsung melainkan mereka berkata: Kami telah datang, maka Allah telah menguasai ketakutan ke atas mereka sehingga keesokannya.

Penjelasan Mengenai Firman Allah Surah Al-Taubah (9):112 “*Taa’ibuun al- ‘Aabiduun*”

569. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Ali bin Abi Hamzah daripada Abu Basir, daripada Abu Ja'far a.s, berkata: Adakah anda telah membaca *al-Taa’ibuun al- ‘Aabiduun*? Maka beliau a.s berkata: Tidak, aku membaca *al-Taa’ibiin al-‘Aabidiin* ¹³⁶sehingga ke akhir ayat Surah al-Taubah (9):112. Ditanya mengenai sebabnya, maka beliau a.s berkata “*Sesungguhnya Allah telah membeli dari golongan yang beriman yang bertaubat yang beribadat...*” Surah al-Taubah (9): 111.

Penjelasan Mengenai Firman Allah Surah Al-Taubah (9):128 “*Sesungguhnya telah datang kepada [kami] seorang rasul dari kaum [kami] sendiri*”

570. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Yahya bin al-Mubarak, daripada Abdullah bin al-Jabalah, daripada Ishaq bin ‘Ammar, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Beginilah Allah telah menurunkan ayat “*La-qad jaa’-naa rasuulun min anfusi-naa ‘azizun ‘alai-hi maa ‘anatta-naa hariisun ‘alai-naa bi l-mu’miniin ra’uufun rahiim*”¹³⁷. Surah al-Taubah (9):128 “*Sesungguhnya telah datang kepada [kami] seorang rasul dari kaum [kami] sendiri, berat*

¹³⁵ Abu Abdullah a.s membaca *khaalafuu* bukan *khullifuu*.

¹³⁶ Abu Abdullah a.s telah membaca *al-Taa’ibiin al-‘Aabidiin* sebagai ‘*ataf* kepada *al-Mu’miniin* di dalam Surah al-Taubah(9):111.

¹³⁷ Ahmad bin Hanbal, *al-Musnad*, I, hlm. 394, al-Turmudhi, *Sahih*, v, hlm 191 menyatakan bahawa Surah al-Dhaariyaat (51): 58 telah diubah dari teks asalnya “*Innii anaa al-Razzaaq*” kepada “*Inna llaha huwa al-Razzaaq*”, iaitu teks sekarang.

*terasa olehnya penderitaan [kami], sangat menginginkan bagi [kami], amat belas kasihan lagi penyayang terhadap golongan yang mukmin*¹³⁸

Penjelasan Mengenai Firman Allah Surah Al-Taubah (9): 40 “Maka Allah menurunkan ketenangan-Nya kepada [Rasul-Nya] dan membantunya dengan tentera yang kamu tidak melihatnya”

571. Muhammad, daripada Ahmad, daripada Ibn Fadhdhal daripada al-Ridha a.s “*fa-anzala lluhu sakiinata-hu ‘alaa rasuli-hi wa ayyada-hu bi-junuudin lam tarau-haa*” “Maka Allah menurunkan ketenangan-Nya kepada [Rasul-Nya] dan membantunya dengan tentera yang kamu tidak melihatnya”. Surah al-Taubah (9): 40. Aku berkata: Benarkah begitu? Beliau a.s berkata: Begitulah kami membacanya dan begitulah ia diturunkan¹³⁹.

Penjelasan Mengenai Firman Allah Surah Hud (11): 12 “Maka boleh jadi kamu hendak meninggalkan sebahagian dari apa diwahyukan kepadamu dan sempit kerananya dadamu”

572. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Muhammad bin Khalid dan al-Husain bin Sa’id, daripada al-Nadhar bin Suwaid, daripada Yahya al-Halabi, daripada Ibn Maskan, daripada Ammar bin Suwaid berkata: Aku telah mendengar Abu Abdullah a.s berkata mengenai firman Allah di dalam Surah Hud (11): 12 “Maka boleh jadi kamu hendak meninggalkan sebahagian dari apa diwahyukan kepadamu dan sempit kerananya dadamu, kerana khuatir bahawa mereka akan mengatakan: Mengapa tidak diturunkan kepadanya perbendaharaan atau datang bersama-sama dengan dia seorang malaikat”

Sesungguhnya Rasulullah s.a.w manakala diturunkan daging bakar (*qadiid*), beliau s.a.w berkata kepada Ali a.s: Wahai Ali, sesungguhnya aku telah meminta Tuhanku supaya mewalikan di antara anda dan aku, lalu Dia melakukannya. Aku telah meminta Tuhanku supaya mempersaudarakan di antara aku dan anda, maka Dia melakukannya. Aku telah meminta Tuhanku supaya menjadikan anda wasiku, maka Dia melakukannya.

Maka dua orang lelaki daripada Quraisy (Abu Bakr dan Umar) berkata: Demi Allah, segantang kurma di dalam bungkusan buruk itu lebih kami cintai dari apa yang diminta oleh Muhammad kepada Tuhan-

¹³⁸ Abu Abdullah a.s telah membaca ayat di atas sedemikian. Justeru perbezaannya adalah pada perkataan *naa* (kami). Sementara mashaf Uthman menyebut *kum* (kamu).

¹³⁹ Abu Abdullah a.s membaca ‘*alaa rasuli-hi* sementara mashaf Uthman hanya membaca ‘*alai-hi* (rasul).

Nya (*wa llahi, la-Saa'un min tamarin fi syanni baalin ahabbu ilai-naa mimmaa sa'ala Muhammadun rabba-hu*). Kenapakah dia tidak meminta seorang malaikat kepada Tuhan-Nya yang akan membantunya ke atas musuhnya atau perbendaharaan yang dapat melepaskannya dari kemiskinan (*fa-halaa saala rabba-hu malikan ya 'dhu-du-hu 'alaa 'aduwwi-hi au kanzan yastaghni-bi-hi 'an faaqati-hi*). Demi Allah, dia (Muhammad) tidak menyeru-Nya kepada kebenaran dan kepada kebatilan melainkan Dia menyahutinya (*wa llahi, maa da'aa-hu ilaa haqqin wa laa baatilin illaa ajaaba-hu ilai-hi*). Lantas Allah menurunkan Surah Hud (11): 12. kepada Rasul s.a.w.

Penjelasan Mengenai Firman Allah Surah Hud (9): 118-19 “*Jikalau Tuhanmu menghendaki, tentu Dia menjadikan manusia umat yang satu*”

573. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Abdullah bin Sinan berkata: Ditanya Abu Abdullah a.s mengenai Surah Hud (9): 118-19 “*Jikalau Tuhanmu menghendaki, tentu Dia menjadikan manusia umat yang satu, tetapi mereka sentiasa berselisih pendapat kecuali golongan yang diberi rahmat oleh Tuhanmu*”, maka beliau a.s berkata: Mereka pada mulanya umat yang satu, maka Allah mengutus para nabi sebagai hujah ke atas mereka.

Penjelasan Mengenai Firman Allah Surah al-Syuura (42): 23 “*Dan siapa yang mengerjakan kebaikan akan Kami tambahkan baginya kebaikan pada kebaikannya itu*”

574. Ali bin Muhammad, daripada Ali bin al-'Abbas, daripada Ali bin Hammad, daripada 'Umru bin Syamar daripada Jabir, daripada Abu Ja'far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah al-Syuura (42): 23 “*Dan siapa yang mengerjakan kebaikan akan Kami tambahkan baginya kebaikan pada kebaikannya itu*”, beliau a.s berkata: Sesiapa yang mewalikan para wasi daripada keluarga Muhammad dan mengikuti *athar-athar* mereka, maka Dia akan menambahkan untuknya [pahala] wilayah golongan yang terdahulu di kalangan para nabi dan mukminin sehingga wilayah mereka sampai kepada Adam a.s sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Qasas (28): 84 “*Barangsipa yang datang dengan kebaikan, maka baginya (pahala) yang lebih baik daripada kebaikannya itu*”, maka Dia akan memasukkannya ke syurga sebagaimana Firman-Nya di dalam Surah Saba' (34): 47 “*Katakanlah: “Upah apapun yang aku minta kepadamu, maka itu untuk kamu”*”.

Beliau a.s menerangkan bahawa Pahala kasih sayang (*al-Mawaddah*) yang mana Aku tidak meminta kepadamu selainnya, maka

ia adalah untuk kamu; kamu dapat petunjuk dengannya dan kamu akan terselamat daripada azab pada hari Kiamat. Dia telah berfirman kepada musuh-musuh Allah sebagai wali-wali syaitan; ahli pembohongan dan ingkar di dalam Surah al-Saad (38): 86 *“Katakanlah: ‘Aku tidak meminta upah sedikitpun kepadamu atas dakwahku; dan bukanlah aku termasuk golongan yang mengada-ngadakan’*, beliau a.s berkata: Orang yang mengada-ngadakan (*mutakallifan*) sekiranya aku meminta kepada kamu apa yang kamu bukan ahlinya, maka golongan munafik berkata kepada sebahagian mereka: Tidakkah Muhammad telah cukup memaksa kami selama dua puluh tahun sehingga beliau mahu membawa keluarganya di atas tengkuk kami (*ammaa yakfi Muhammadan an yakuuna qahnaa ‘isyriin sanatan hatta yuriida an yahmila ahla baita-hi ‘alaa riqaba-naa*), lalu mereka berkata: Allah tidak menurunkan ayat ini.

Ia adalah suatu yang direka-rekakannya [oleh Muhammad]; Muhammad mahu mengangkat keluarganya di atas tengkuk kami¹⁴⁰. Sekiranya Muhammad terbunuh atau dia mati, nescaya kami akan mencabutkannya (*al-Wialayah wa al-Mawaddah*) daripada keluarganya. Kemudian kami tidak akan menyerahkannya kembali kepada mereka selama-lamanya. Sesungguhnya Allah mahu memberitahu kepada Nabi-Nya (s.a.w) apa yang mereka sembunyikan di dalam hati mereka, maka Dia berfirman di dalam Surah al-Syuura (42): 24 *“Bahkan mereka mengatakan: ‘Dia (Muhammad) telah mengada-ngadakan dusta terhadap Allah’.* Maka jika Allah menghendaki, nescaya Dia mengunci mati hatimu”, beliau a.s menjelaskan: Jika Aku mahu, nescaya Aku menahankan wahyu daripada kamu.

Justeru anda tidak dapat melebihi-lebihkan keluarga anda, apatah lagi kasih sayang kepada mereka. Sesungguhnya Allah berfirman *“Dan Allah menghapuskan yang batil dan membenarkan yang hak dengan kalimat-kalimat-Nya”* (Dia berkata benar mengenai keluarga anda mengenai wilayah. Sesungguhnya Dia Maha Mengetahui apa yang tersirat di hati mereka”. Beliau a.s berkata: Permusuhan yang terdapat di dalam hati mereka terhadap keluarga anda adalah selepas anda sebagaimana di dalam Surah al-Anbiyaa’ (21): 3 *“Dan mereka yang zalim itu merahsiakan pembicaraan mereka: ‘Orang ini tidak lain hanyalah seorang manusia (jua) seperti kamu, maka apakah kamu menerima sihir itu, padahal kamu menyaksikannya’.*

Mengenai firman Allah di dalam Surah al-Najm (53): 1 *“Demi bintang ketika terbenam”*, beliau a.s berkata: Dia telah bersumpah dengan kematian Muhammad apabila beliau s.a.w dimatikan. *“Kawanmu (Muhammad) tidak sesat”* (dengan melebihi-lebihkan keluarganya) *“dan tidak pula keliru, dan tidaklah yang diucapkannya itu menurut kemahuan*

¹⁴⁰ Menguasai kami.

hawa nafsunya”, beliau a.s berkata: Muhammad tidak bercakap mengenai kelebihan keluarganya mengikut hawa nafsunya sebagaimana firman Allah “*Ucapannya itu tidak lain hanyalah wahyu yang diwahyukan*”. Dan Allah telah berfirman kepada Muhammad (s.a.w) di dalam Surah al-An’aam (6): 58 “*Katakanlah: “Kalau sekiranya ada padaku apa yang kamu minta supaya disegerakan keadaannya, tentu telah diselesaikan Allah urusan yang ada antara aku dan kamu*”, beliau a.s berkata: Sekiranya aku diperintahkan supaya memberitahu kamu apa yang kamu sembunyikan di dalam hati kamu, iaitu supaya disegerakan kematianku, nescaya kamu akan menzalimi keluargaku selepasku. Maka kamu seperti mereka yang telah difirmankan Allah di dalam Surah al-Baqarah (2): 17 “*Perumpamaan mereka adalah seperti orang yang menyalakan api, maka setelah api itu menerangi sekelilingnya*”.

Beliau a.s berkata: Bumi diterangi dengan cahaya Muhammad begitu juga matahari diterangi dengan cahaya Muhammad. Maka Allah telah membuat perumpamaan Muhammad dengan matahari dan wasi umpama bulan di dalam firman-Nya Surah Yunus (10): 5 “*Dialah yang telah menjadikan matahari bersinar dan bulan bercahaya*” dan firman-Nya di dalam Surah Yaasiin (36): 37 “*Dan satu tanda (kekuasaan Allah yang besar) bagi mereka adalah malam; kami tanggalkan siang dari malam itu, maka dengan serta merta mereka berada di dalam kegelapan*”. Dan firman-Nya di dalam Surah al-Baqarah (2): 17 “*Allah hilangkan cahaya mereka dan membiarkan mereka dalam kegelapan, tidak dapat melihat*”.

Iaitu dengan kematian Muhammad (s.a.w) dan zahir kegelapan, maka mereka tidak dapat melihat kelebihan keluarganya (*ahli baiti-hi*) sebagaimana Firman-Nya di dalam Surah al-A’raaf (7): 198 “*Dan jika kamu sekalian menyeru mereka untuk memberi petunjuk, nescaya mereka tidak dapat mendengarnya. Dan kamu melihat mereka itu memandang kepadamu padahal ia tidak melihat*”. Kemudian bahawa sesungguhnya Rasulullah s.a.w telah meletakkan ilmu yang berada di sisinya kepada wasinya, iaitu firman Allah di dalam Surah al-Nuur (24):35 “*Allah cahaya langit dan bumi*”. Dia berkata: Akulah Penunjuk langit dan bumi. Perumpamaan ilmu yang aku telah kurniakannya adalah cahaya-Ku yang menjadi petunjuk seperti sebuah lubang yang tak tembus dan di dalamnya ada pelita besar.

Al-Misykaat (lubang yang tidak tembus) itu adalah hati Muhammad (s.a.w). *Al-Misbaah* (pelita) adalah cahaya yang ada padanya ilmu. Dan firman-Nya “*Pelita itu di dalam kaca*” Dia berfirman bahawa sesungguhnya Aku ingin mematikan anda, maka jadilah apa yang ada di sisi anda untuk wasi sebagaimana pelita di dalam kaca “*seakan-akan bintang seperti mutiara*”, maka Dia telah memberitahu mereka akan

kelebihan wasi *“yang dinyalakan dari minyak dari pohon yang banyak berkatnya”*.

Oleh itu, asal pohon yang berkat itu adalah Ibrahim a.s iaitu sebagaimana firman Allah di dalam Surah Hud (11): 73 *“Rahmat Allah dan keberkatan-Nya dicurahkan ke atas kamu, wahai Ahlu l-Bait. Sesungguhnya Allah Maha Terpuji lagi Maha Pemurah”*. Iaitu sebagaimana firman Allah di dalam Surah Ali Imraan (3): 33-4 *“Sesungguhnya Allah telah memilih Adam, Nuh, keluarga Ibrahim dan keluarga Imraan melebihi segala umat (di masa mereka masing-masing). Iaitu satu keturunan yang sebahagiannya dari yang lain. Dan Allah Maha Mendengar lagi Maha Mengetahui”* *“Tidak di sebelah timur dan tidak pula di sebelah barat”*.

Dia berfirman bahawa kamu bukanlah orang Yahudi, justeru itu kamu mengerjakan solat ke arah barat (maghrib) dan bukan orang Nasrani, justeru kamu tidak mengerjakan solat ke arah timur (masyriq). Sesungguhnya kamu adalah di atas agama Ibrahim a.s sebagaimana firman Allah di dalam Surah Ali Imraan (3): 67 *“Ibrahim bukan seorang Yahudi dan bukan pula seorang Nasrani, akan tetapi dia adalah seorang yang lurus lagi menyerahkan diri (kepada Allah) dan sekali-kali bukanlah dia dari golongan golongan yang musyrik”*. Firman-Nya di dalam Surah al-Nuur (24): 35 *“Yang minyaknya hampir-hampir menerangi, walaupun tidak disentuh api. Cahaya di atas cahaya, Allah membimbing kepada cahaya-Nya siapa yang dia kehendaki”*

Dia berfirman bahawa umpama anak-anak lelaki yang dilahirkan daripada kamu adalah seperti minyak yang diperah daripada zaitun *“yang minyaknya hampir-hampir menerangi, walaupun tidak disentuh api. Cahaya di atas cahaya, Allah membimbing kepada cahaya-Nya siapa yang dia kehendaki”*. Beliau a.s berkata: Hampir-hampir mereka bercakap mengenai kenabian jikalau malaikat tidak diturunkan ke atas mereka¹⁴¹ (*yakaaduuna an yatakallamuu bi al-Nubuwwati wa lau lam yanzil ‘alaihim malakun*).

Penjelasan Mengenai Firman Allah Surah Fussilat (41): 53 *“Kami akan memperlihatkan kepada mereka tanda-tanda (kekuasaan) Kami di segenap penjuru dan pada diri mereka sendiri”*

575. Abu Ali al-Asy‘ari, daripada Muhammad bin ‘Abd al-Jabbar, daripada al-Hasan bin Ali, daripada Ali bin Abu Hamzah, daripada Abu Basir, daripada Abu Abdullah a.s, berkata: Aku telah bertanya Abu Abdullah a.s mengenai firman Allah di dalam Surah Fussilat (41): 53 *“Kami akan memperlihatkan kepada mereka tanda-tanda (kekuasaan) Kami di segenap penjuru dan pada diri mereka sendiri, sehingga jelaslah*

¹⁴¹ Ia menunjukkan kelebihan para Imam Ahlum l-Bait a.s

bagi mereka bahawa ia adalah benar”, beliau a.s berkata: Dia akan memperlihatkan mereka pada diri mereka mengenai pertukaran bentuk badan (*al-Maskh*)¹⁴² mereka dan akan memperlihatkan kepada mereka tanda-tanda yang bermengenaian ke atas mereka. Lantaran itu, mereka akan melihat kekuasaan Allah pada diri mereka dan pada segenap penjuru, maka aku berkata kepadanya: “*Sehingga jelaslah bagi mereka bahawa ia adalah benar*”, beliau a.s berkata: Kedatangan Imam al-Mahdi itu adalah kebenaran (*al-Haq*) di sisi Allah, makhluk pasti akan melihatnya.

Ribaat Mereka A.S Adalah Sepanjang Masa.

576. Muhammad bin Yahya dan al-Husain bin Muhammad, daripada Ja'far bin Muhammad, daripada 'Ubbad bin Ya'qub, daripada Ahmad bin Ismail, daripada 'Umru bin Kisan, daripada Abu Abdullah al-Ja'fi berkata: Abu Ja'far Muhammad bin Ali a.s telah berkata kepadaku: Berapakah *al-Ribaat*¹⁴³ di sisi kamu? Aku berkata: Empat puluh orang, tetapi beliau a.s berkata: Bilangan penempatan tentera kami (*ribaatu-naa*) adalah sepanjang masa (umum)¹⁴⁴. Justeru sesiapa yang mempunyai kaitan dengan kami walaupun dengan seekor binatang, maka baginya [pahala] seberat timbangannya dan dua kali ganda pahala apa yang ada di sisinya. Sesiapa yang ada kaitan senjata dengan kami¹⁴⁵, maka baginya [pahala] seberat timbangannya.

Janganlah kamu merasa sedih dengan satu kali, dua kali, tiga kali dan empat kali [ujian] kerana umpama kami dan kamu adalah seperti seorang nabi pada Bani Israel di mana Allah telah mewahyukan kepadanya: Serulah kaum anda berperang, kerana Aku akan menolong anda, lalu beliau mengumpulkan mereka dari puncak-puncak gunung dan lain-lain, kemudian beliau pergi bersama mereka, tetapi mereka tidak memukul dengan pedang dan tidak melontar dengan lembing sehingga mereka kalah.

Kemudian Allah mewahyukan kepadanya: Serulah kaum anda berperang, kerana Aku akan menolong anda kemudian beliau pergi bersama mereka, tetapi mereka tidak memukul dengan pedang dan tidak melontar dengan lembing sehingga mereka kalah. Kemudian Allah mewahyukan kepadanya: Serulah kaum anda berperang, kerana Aku akan menolong anda, lalu beliau menyeru mereka, maka mereka berkata: Anda telah menjanjikan kami kemenangan, tetapi kami tidak

¹⁴² Iaitu pertukaran bentuk manusia kepada bentuk binatang sebagai suatu azab ke atas mereka.

¹⁴³ Bilangan penempatan tentera.

¹⁴⁴ Tidak terhad kepada bilangan tertentu.

¹⁴⁵ Berkhidmat di dalam peperangan.

pun menang. Kemudian Allah mewahyukan kepadanya supaya mereka memilih di antara peperangan dan api neraka, maka beliau berkata: Peperangan itu adalah lebih baik daripada api, lalu beliau menyeru mereka, lalu tiga ratus tiga belas orang seramai bilangan ahli Badr telah menyahuti seruannya. Kemudian beliau telah pergi bersama mereka, tetapi mereka tidak memukul dengan pedang, tidak melontar dengan lembing sehingga Allah memberi kemenangan untuk mereka.

Rasulullah (S.A.W) Tidak Mengubati Selesema (*zukaam*).

577. Beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Bakr bin Salih dan al-Naufali dan lain-lain, mereka mengangkatnya kepada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah (s.a.w) tidak mengubati selesema (*zukaam*) dan berkata: Setiap orang mempunyai urat penyakit kusta (*juzaam*) dan apabila ia menghadapi selesema, maka ia (selesema) akan menghilangkannya (kusta).

Selesema Adalah Tentera Allah.

578. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ibn Abu 'Umair daripada Hisyam bin Salim, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Rasulullah (s.a.w) bersabda: Selesema (*zukaam*) adalah tentera daripada tentera-tentera Allah di mana Dia mengutusnyanya ke atas penyakit, lalu menghilangkannya.

Anak Adam Mempunyai Dua Urat.

579. Muhammad bin Yahya, daripada Musa bin al-Hasan, daripada Muhammad bin 'Abd al-Hamid dengan sanad-sanadnya dikaitkan kepada Abu Abdullah a.s secara *marfuu'* berkata: Rasulullah (s.a.w) bersabda: Tidak ada seorang anak Adam melainkan dia mempunyai dua urat; satu urat di kepalanya yang mencetuskan penyakit kusta dan satu urat lagi di tubuhnya yang mencetuskan kanser. Apabila urat di kepalanya bergoncang, maka Allah menguasai ke atasnya selesema sehingga penyakit yang ada padanya mengalir. Apabila urat di tubuhnya bergoncang, maka Allah menguasai ke atasnya bisul-bisul sehingga penyakit yang ada padanya mengalir. Justeru apabila seorang daripada kamu menghadapi selesema dan bisul-bisul, maka hendaklah dia memuji Allah supaya menyembuhkan penyakitnya. Beliau s.a.w bersabda: Selesema adalah terasa berat di kepala.

Tiga Ramuan Untuk Rawatan Mata.

580. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ibn Mahbub, daripada seorang lelaki berkata: Seorang lelaki yang mengadu mengenai dua matanya telah berjumpa dengan Abu Abdullah a.s, maka beliau a.s berkata kepadanya: Di manakah anda boleh dapatkan tiga perkara: Kayu gaharu (*aloe*), kapur barus dan jadam? Maka lelaki itu melakukannya, kemudian dua matanya sembuh.

Rawatan Mata.

581. Daripadanya, daripada Ahmad, daripada Ibn Mahbub, daripada Jamil bin Salih berkata: Aku telah berkata kepada Abu Abdullah a.s bahawa kami mempunyai seorang anak perempuan yang melihat planet seperti benda kecil, maka beliau berkata: Ya, dia melihatnya seperti biji-bijian, aku berkata bahawa penglihatannya agak lemah, kemudian beliau a.s berkata: Celakkan dia dengan kayu gaharu, jadam dan kapur barus beberapa kali, lantaran itu, kamipun melakukannya dengannya, maka ia memanfaatkannya.

Kisah Abu Abdullah A.S Dengan Abu Ja'far Al-Dawaaniq Dan Kisah Nabi Bani Israel.

582. Daripadanya, daripada Ahmad, daripada Daud bin Muhammad, daripada Muhammad bin al-Faidh, daripada Abu Abdullah a.s berkata: Aku telah berada di sisi Abu Ja'far al-Dawaaniq, lalu dibawakan kepadanya satu peta, maka beliau telah melihat kepadanya. Kemudian beliau telah mengeluarkan sesuatu daripadanya dan berkata: Wahai Abu Abdullah, adakah anda mengetahui apakah ini? Aku berkata: Apakah itu? Beliau berkata: Ini adalah benda yang dibawa dari Tanjah, Afrika, lalu aku berkata: Apakah dia?

Beliau berkata: Gunung di sana mengeluarkan beberapa titisan [air] di dalam setahun, kemudian ia membeku, ia adalah baik bagi orang yang mengidap sakit mata mencelak dengannya, maka ia akan sembuh dengan izin Allah. Aku berkata: Ya, aku mengetahuinya, jika anda mahu, aku akan memberitahu anda mengenai namanya dan keadaannya? Tetapi beliau tidak bertanya mengenai namanya, beliau berkata: Apakah keadaannya? Maka aku berkata: Ini adalah gunung yang telah dinaiki oleh seorang nabi daripada para nabi Bani Israel yang telah melarikan diri daripada kaumnya, beliau telah menyembah Allah di atasnya. Kemudian kaumnya mengetahuinya, lalu mereka membunuhnya di dalam keadaan dia sedang menangis. Ini adalah titisan air matanya dari satu segi dan dari satu segi yang lain terdapat satu mata air yang lain keluar daripada air tersebut di waktu malam dan siang.

Celak Abu Ja'far A.S.

583. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abi 'Umair, daripada Sulaim *maula* Ali bin Yaqtin bahawa dua matanya menghadapi kesakitan, maka Abu al-Hasan a.s telah menulis surat kepadanya berkata: Apakah yang menghalang anda daripada celak Abu Ja'far a.s; iaitu sebahagian daripada kapur barus, kayu gaharu yang dilumatkan dan ditapis dengan ukuran haba, kemudian dicelakkan daripadanya sebagaimana mencelak daripada antimoni dalam masa sebulan, maka ia akan menghilangkan penyakit di kepala dan mengeluarkannya daripada badan. Kemudian dia telah mencelak dengannya, justeru dia tidak mengadu mengenai dua matanya sehingga dia mati.

Hadis Mengenai Seorang 'Abid.

584. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa, daripada Ali bin al-Hakam, daripada Muhammad bin Sinan, daripada orang yang telah memberitahunya daripada Abu Abdullah a.s berkata: Iblis telah mendengus terhadap seorang ahli ibadah ('*abid*) Bani Israel yang tidak pernah melakukan sesuatu daripada urusan dunia. Maka tentera-tenteranya berkumpul kepadanya, dia berkata: Siapakah yang akan pergi kepada polan sebagai wakil aku? Sebahagian mereka berkata: Aku adalah untuknya, maka dia berkata: Dari manakah anda akan mendatangnya?

Dia berkata: Dari sudut perempuan. Dia berkata: Anda bukanlah untuknya, dia tidak akan melakukannya. Ada di kalangan mereka berkata kepadanya: Aku untuknya, maka dia berkata kepadanya: Dari manakah anda akan mendatangnya? Dia berkata: Dari sudut minuman keras (arak) dan kelazatan. Maka dia berkata: Anda bukanlah untuknya, kerana minuman keras dan kelazatan bukan untuknya. Ada yang lain pula berkata: Aku adalah untuknya, maka dia berkata: Dari manakah anda akan mendatangnya? Dia berkata: Dari sudut kebaikan, maka dia berkata: Pergilah kepadanya, maka anda adalah ahlinya. Kemudian dia pergi ke tempat lelaki ahli ibadat itu, mengerjakan solat di sisinya. Lelaki itu tidur, tetapi syaitan tidak tidur, lelaki itu beristirahat, tetapi syaitan tidak beristirahat. Maka lelaki itu berpaling kepadanya merasa dirinya kecil dan memperkecil amalannya, maka lelaki itu berkata: Wahai hamba Allah, dengan apakah yang membuat anda mampu mengerjakan solat?¹⁴⁶

Syaitan¹⁴⁷ itu tidak menjawabnya, kemudian lelaki itu mengulangnya lagi, syaitan tidak menjawabnya, kemudian lelaki itu mengulangnya lagi, maka syaitan berkata: Wahai hamba Allah, sesungguhnya aku telah melakukan dosa dan aku sekarang bertaubat

¹⁴⁶ Tanpa berhenti.

¹⁴⁷ Menyamar sebagai seorang lelaki yang kuat ibadat.

kepada-Nya. Apabila aku mengingat dosaku, maka aku mampu mengerjakan solat. Lalu lelaki itu berkata: Beritahuku mengenai dosa anda sehingga aku melakukannya dan aku akan bertaubat. Apabila aku melakukannya, maka aku mampu mengerjakan solat [sepanjang masa]? Syaitan berkata: Pergilah ke bandar, maka tanyalah seorang pelacur (*fulaanah al-Baghiyyah*), kemudian berilah kepadanya dua dirham dan berseronoklah dengannya.

Lelaki itu berkata: Di manakah aku akan dapat dua dirham, aku tidak mengetahui apakah dua dirham itu, lantas syaitan mengambil dua dirham di bawah tapak kakinya dan memberikannya kepadanya. Kemudian lelaki itu berdiri dan pergi ke bandar dengan jubahnya bertanya rumah pelacur itu. Maka orang ramai telah menunjukkan jalan kepadanya, kerana mereka menyangka bahawa dia datang untuk memberi nasihat kepadanya. Kemudian dia datang kepadanya, lalu mencampakkan dua dirham kepada perempuan itu dan berkata: Berdirilah, maka dia pun berdiri, lalu memasuki rumahnya dan berkata kepada lelaki itu: Masuklah sambil berkata: Anda telah mendatangi ku di dalam keadaan di mana orang yang berjubah tidak mendatangi orang sepertiku ini. Lantaran itu, beritahuku mengenai cerita anda, lalu lelaki itu memberitahunya, maka dia berkata kepadanya: Wahai hamba Allah, sesungguhnya meninggalkan dosa itu lebih senang daripada bertaubat dan bukan semua orang yang bertaubat diterima.

Dan ini pasti syaitan yang telah menyamar kepada anda. Pulanglah, sesungguhnya anda tidak akan melihat sesuatu. Kemudian dia pulang dan pada malam itu juga perempuan itu mati. Tiba-tiba tertulis di pintunya: Hadirlah kepada perempuan itu, kerana dia adalah di kalangan ahli syurga. Orang ramai telah meragukannya, lalu mereka membiarkan mayat itu selama tiga hari tanpa mengapankannya. Justeru Allah mewahyukan kepada seorang nabi Bani Israel yang mana hanya diketahui oleh Musa bin Imraan a.s: Datangilah polanah (perempuan) itu, kerjalah solat ke atasnya. Perintahkan orang ramai supaya mengerjakan solat ke atasnya. Sesungguhnya Aku telah mengampuni dosanya dan dia berhak syurga kerana menegah hambaku polan dari melakukan kemaksiatan terhadap-Ku.

Hadis Mengenai Seorang ‘Abid, Isterinya Dan Peminta Sedekah.

585. Ahmad bin Muhammad bin Ahmad, daripada Ali bin al-Hasan, daripada Muhammad bin Abdullah bin Zararah, daripada Muhammad Ibn al-Fudhail, daripada Abu Hamzah, daripada Abu Ja'far a.s berkata bahawa terdapat seorang lelaki ‘*abid* di kalangan Bani Israel yang tidak bekerja, tetapi agak bernasib baik. Maka isterinya telah membelanjakan untuknya sehingga tidak ada lagi yang tinggal di sisinya. Mereka telah lapar untuk beberapa hari, lalu isterinya memberikan kepadanya kain

yang diperbuat daripada bulu dan berkata kepadanya: Ini sahaja yang aku miliki, pergilah, juallah dan belilah sesuatu untuk kita makan.

Diapun pergi, tetapi dia mendapati kedai telah ditutup, pembeli-pembeli telah bangun dan pulang, maka dia berkata: Kenapa tidak aku mengambil air ini, berwuduk, mencurahkan air ke atasku, kemudian aku pulang. Kemudian dia datang ke laut, tiba-tiba dia bertemu dengan seorang nelayan yang telah mencampakkan jalanya dan mengeluarkannya, maka dia mendapati seekor ikan buruk yang telah berada di jalanya sehingga busuk, maka dia berkata: Juallah kepadaku ikan ini dan aku akan memberikan kepada anda kain bulu ini di mana anda boleh memanfaatkannya untuk jala anda. Dia berkata: Ya, maka dia mengambil ikan dan memberikan kain bulu kepadanya. Kemudian dia pulang dengan ikan ke rumahnya, lalu memberitahu isterinya mengenai berita itu. Isterinya mengambil ikan itu untuk dipotong. Apabila dia membelahnya, terserlah mutiara di perutnya, lalu dia memanggil suaminya dan memperlihatkankannya kepadanya.

Lantas dia mengambilnya dan pergi ke kedai, lalu dia menjualnya dengan dua puluh ribu dinar. Kemudian dia pulang ke rumahnya dengan harta dan menyimpannya. Tiba-tiba seorang peminta sedekah mengetuk pintu rumahnya dan berkata: Wahai tuan rumah, bersedekahlah kepada orang miskin, nescaya Allah memberi rahmat kepada kamu. Maka lelaki itu berkata: Masuklah, lalu diapun masuk, maka dia berkata kepadanya: Ambillah salah satu daripada dua karung itu, lalu diapun mengambilnya dan pergi.

Maka isterinya berkata kepadanya: *Subhanallah!* Manakala kita baru senang, tiba-tiba separuh daripada kesenangan kita telah habis. Tidak lama selepas itu, tiba-tiba seorang telah mengetuk pintu rumahnya, maka lelaki itu berkata kepadanya: Masuklah, maka diapun masuk, maka dia meletakkan karung pada tempatnya, kemudian berkata: Makanlah dengan riang hati, sesungguhnya aku adalah malaikat Tuhan anda, sesungguhnya Tuhan anda mahu menguji anda, maka Dia mendapati anda seorang yang bersyukur.

Khutbah Amir Al-Mukmin A.S Di Dhi Waqqar.

586. Ahmad bin Muhammad, daripada Sa'ad bin al-Munzir bin Muhammad, daripada bapanya, daripada datuknya, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada bapanya, daripada datuknya, daripada bapanya berkata: Amir al-Mukminin a.s telah memberi khutbah di suatu tempat bernama Dhi Waqqar¹⁴⁸. Beliau a.s telah memuji Allah, kemudian berkata:

¹⁴⁸ Khutbah ini telah diriwayatkan juga melalui sanad-sanad yang lain.

Amma ba'du. Adapun kemudian daripada itu, sesungguhnya Allah telah mengutus Muhammad (s.a.w) dengan kebenaran supaya mengeluarkan hamba-hamba-Nya dari menyembah hamba-hamba-Nya kepada menyembah-Nya. Daripada janji-janji hamba-hamba-Nya kepada janji-janji-Nya, daripada ketaatan kepada hamba-hamba-Nya kepada ketaatan kepada-Nya, daripada wilayah hamba-hamba-Nya kepada wilayah-Nya, memberi khabar gembira dan peringatan serta menyeru kepada Allah dengan izin-Nya, dalam keadaan terang dan bersinar yang meliputi hukum-hukum yang telah diterangkan agar hamba-hamba-Nya mengetahui akan Tuhan mereka manakala mereka jahil mengenai-Nya, hendaklah mereka mengakui-Nya manakala mereka mengingkari-Nya, hendaklah mereka menetapkan-Nya selepas mereka mengingkari-Nya. Maka Allah telah terserlah kepada mereka di dalam Kitab-Nya tanpa mereka melihat-Nya, lantaran itu Dia memperlihatkan kepada mereka sifat lemah-lembut-Nya dan kemaafan-Nya serta kekuasaan-Nya.

Dia telah menakutkan mereka dengan kekuasaan-Nya, bagaimana Dia telah menciptakan bukti-bukti, bagaimana Dia menghapuskan dosa-dosa daripada penderhaka-penderhaka, bagaimana Dia membalas dendam, bagaimana Dia memberi rezeki dan petunjuk, memperlihatkan kepada mereka kebijakan-Nya, bagaimana Dia menghukum, bersabar sehingga Dia mendengar apa yang Dia mendengar dan melihatnya. Allah telah mengutus Muhammad (s.a.w) untuk semua perkara tersebut. Kemudian akan datang ke atas kamu satu zaman di mana kebenaran menjadi perkara yang paling dirahsiakan dan kebatilan lebih terserlah, pembohongan terhadap Allah dan Rasul-Nya (s.a.w) lebih menonjol.

Tidak ada barang yang lebih laris pada mereka pada zaman itu selain daripada Kitab (al-Qur'an) apabila dibaca dengan betul, tiada barang yang lebih mahal untuk dijual dan tiada yang lebih mahal daripada Kitab apabila diubah daripada tempatnya ¹⁴⁹(*idha hurriifa 'an mawaadhi'i-hi*). Tidak ada perkara yang paling dibenci oleh semua peringkat selain dari melakukan perkara yang baik dan tidak ada perkara yang terkenal selain daripada kemungkaran, bukanlah kejahatan yang diingkari dan tidak ada balasan yang lebih daripada petunjuk ketika kesesatan. Pada zaman itu, Kitab (al-Qur'an) ditinggalkannya, dilupai penghafazannya sehingga hawa nafsu menguasai mereka yang mana mereka mewarisinya daripada bapa-bapa mereka. Mereka telah mengubah al-Qur'an secara pembohongan¹⁵⁰ (*wa 'amiluu bi-tahriif al-Kitaab kidhban*), lalu menjualnya dengan harga yang

¹⁴⁹ Diubah atau ditafsirkan menurut penguasa.

¹⁵⁰ Al-Bukhari di dalam *Sahihnya*, vi, hlm. 210 menyatakan bahawa Surah al-Lail (92): 3 telah ditambah perkataan "*Maa khalaqa*". Justeru ayat yang asal ialah "*wa al-Dhakari wa al-Unthaa*", tanpa "*Maa khalaqa*". Hadis ini diriwayatkan oleh Abu al-Dardaa', kemudian ia dicatat oleh Muslim, *Sahih*, 1, hlm. 565; al-Turmudhi, *Sahih*, v, hlm.191.

murah sekalipun mereka dianggap zuhud (*fa-baa'uu-hu bi l-Bakhs wa kaanuu fi-hi min al-Zaahidiin*). Kitab dan ahli Kitab¹⁵¹ pada zaman itu kedua-duanya menjadi buruan dan sahabat yang akrab yang menuju satu haluan di mana kedua-duanya tidak boleh dilindungi¹⁵².

Justeru Kitab dan ahli Kitab berada di kalangan orang ramai, tetapi mereka pada hakikatnya tidaklah bersama mereka, kerana kesesatan tidak menyetujui petunjuk sekalipun kedua-duanya berhimpun. Mereka telah bersetuju untuk perpecahan, lalu mereka berpecah daripada jemaah¹⁵³. Sesungguhnya orang yang mengurus urusan mereka dan urusan agama mereka adalah orang yang melakukan kelicikan, kemungkaran, rasuah dan pembunuhan seolah-olah merekalah pemimpin-pemimpin Kitab sedangkan Kitab bukanlah imam mereka.

Kebenaran yang tinggal di sisi mereka hanyalah pada nama sahaja, mereka mengenali Kitab hanya pada tulisan khat sahaja. Apabila seorang yang masuk mendengar hukum al-Quran, maka dia tidak dapat menyakinkan orang yang duduk sehingga dia keluar daripada agama berpindah daripada agama raja kepada agama raja yang lain, daripada wilayah raja kepada wilayah raja yang lain, daripada ketaatan kepada raja kepada ketaatan kepada raja yang lain, daripada janji-janji raja kepada janji-janji raja yang lain. Maka Allah menguji mereka secara perlahan-lahan tanpa mereka mengetahuinya.

Sesungguhnya "tipudaya" adalah kuat dengan cita-cita dan harapan sehingga mereka melahirkan anak-anak mereka di dalam kemaksiatan, mereka telah terlibat dengan kezaliman sehingga al-Quran tidak memberi pengertian apa-apa kepada mereka, lantas mereka tinggal di dalam kesesatan, lalu mereka beragama dengan agama selain daripada agama Allah.

Masjid-masjid mereka membangun daripada kesesatan, rosak daripada petunjuk. Qari-qari dan ahli jawatan kuasa masjid adalah serugi-rugi makhluk Allah. Daripada merekalah berlakunya kesesatan dan kepada merekalah ia kembali. Justeru kehadiran di masjid-masjid mereka dan pergi kepadanya adalah kufur dengan Allah Yang Maha Besar melainkan orang yang pergi kepadanya mengetahui kesesatan mereka (*fa-hudhuuru masaajidi-him wa al-Masyyu ilai-haa kufrun bi llahi l-'Aziim illaa man masyaa ilai-haa wa hua 'aarifun bi-dhalaali-him*). Lantaran itu, masjid-masjid yang dibina oleh mereka adalah sebagai kerosakan daripada petunjuk, membangun daripada kesesatan. Sunnah Allah ditukarkan, hudud-Nya dicemari. Mereka tidak menyeru kepada petunjuk, tidak membahagi-bahagikan *al-Fai'*, tidak menunaikan

¹⁵¹ Guru-guru al-Qur'an yang sedemikian rupa.

¹⁵² Mereka tidak boleh dipercayai lagi, kerana menjual agama dengan dunia.

¹⁵³ Jemaah ahli kebenaran sekalipun sedikit.

tugasan diri, mereka mendakwa orang yang mati di kalangan mereka sebagai syahid.

Sesungguhnya mereka mendatangi Allah dengan pembohongan, keingkaran, mencukupi dengan kejahilan¹⁵⁴. Mereka tidaklah seperti golongan yang soleh, kerana mereka menamakan kebenaran mereka ke atas Allah sebagai pembohongan dan mereka menjadikan balasan yang jahat untuk kebaikan¹⁵⁵. Lantaran itu Allah telah mengutus kepada kamu seorang rasul di kalangan kamu yang mengambil berat ke atas kamu dan mengasihani akan golongan mukminin. Dia telah menurunkan Kitab ke atasnya yang tidak didatangi oleh sebarang kebatilan di depannya dan di belakangnya, turun daripada Yang Maha Bijaksana, al-Qur'an yang berbahasa Arab tanpa keraguan bagi memberi peringatan kepada orang yang hidup dan membenarkan hujah kepada golongan yang kafir.

Justeru janganlah angan-angan kamu melalaikan kamu dan ajal kamu yang panjang [melupakan akhirat]. Sesungguhnya telah binasa orang yang sebelum kamu yang mempunyai angan-angan dan umur panjang sehingga sampai masa yang ditetapkan, lalu keuzuran dan taubat tidak diterima lagi. Dan tempatnya digantikan dengan azab dan dendam. Sesungguhnya Allah telah menyampaikan kepada kamu dengan janji, menerangkannya kepada kamu, mengajarkan kamu sunnah, menghuraikan kepada kamu segala manhaj bagi menghilangkan sebarang alasan.

Justeru sesiapa yang berpegang kepada firman-Nya sebagai petunjuk, maka Dia akan menunjukannya kepada apa yang lebih baik. Sesungguhnya jiran Allah adalah aman dan terjaga sementara musuh-Nya merasa takut dan terpedaya. Lantaran itu, banyaklah berzikir kepada Allah dan takutlah kepada-Nya dengan takwa, dekatilah diri kepada-Nya dengan ketaatan, kerana Dia adalah dekat dan menyahuti seruan sebagaimana firman-Nya di dalam Surah al-Baqarah (2): 186 *“Dan apabila hamba-hamba-Ku bertanya kepadamu mengenai Aku, maka bahawasanya Aku adalah dekat. Aku mengabulkan permohonan orang yang mendoa apabila dia berdoa kepada-Ku, maka hendaklah mereka itu memenuhi (segala perintah) Ku. Dan hendaklah mereka beriman kepada-Ku, agar mereka selalu berada dalam kebenaran”*. Lantaran itu, sahutilah seruan-Nya, berimanlah kepada-Nya, hormatilah Allah dengan sepenuhnya.

Golongan yang mengetahui kebesaran Allah, hendaklah mereka bertawaduk kepada-Nya. Oleh itu, janganlah mereka mengingkari diri mereka selepas mencapai had makrifat dan janganlah mereka tersesat

¹⁵⁴ Tidak mahu mencari kebenaran.

¹⁵⁵ Mereka memahami suatu perkara secara terbalik; mereka menganggap bahawa golongan mukmin di sisi Allah dan Rasul-Nya adalah kafir dan golongan yang kafir di sisi Allah dan Rasul-Nya adalah mukmin.

daripada petunjuk. Justeru janganlah kamu lari daripada kebenaran seperti larinya orang yang sihat daripada orang yang berkudis atau orang yang mempunyai penyakit. Ketahuilah bahawa sesungguhnya kamu tidak akan mengetahui kebijakan (*al-Rusyd*) sehingga kamu mengetahui orang yang meninggalkannya. Janganlah kamu mengambil perjanjian Kitab sehingga kamu mengetahui apa yang bermengenai dengannya.

Janganlah kamu berpegang kepadanya sehinggalah kamu mengetahui orang yang telah meninggalkannya. Janganlah kamu membaca Kitab dengan bacaan yang sebenar sehingga kamu mengetahui orang yang telah mengubahnya (*alladhi haraafa-hu*)¹⁵⁶. Kamu tidak akan mengetahui kesesatan sehingga kamu mengetahui petunjuk. Kamu tidak akan mengetahui takwa sehingga kamu mengetahui orang yang melanggarnya. Apabila kamu mengetahui semuanya ini, maka kamu akan mengetahui bid'ah-bid'ah dan kecuaiian. Kamu telah melihat pembohongan ke atas Allah, ke atas Rasul-Nya, pengubahan (*tahriif*) kepada Kitab-Nya. Kamu telah melihat bagaimana Allah memberi petunjukNya, dan janganlah kamu gusar mengenai mereka yang tidak mengetahuinya.

Sesungguhnya ilmu al-Qur'an tidak diketahui melainkan oleh orang yang telah merasai cita rasanya. Lantaran itu, kejahilan diketahui dengan ilmu, diperlihatkan dengannya apa yang tertutup, didengari dengannya apa yang pekak. Dengannya ilmu yang lalu diketahui, dihidupkan dengannya selepas seorang itu mati. Allah telah menetapkan kebaikan dan menghapuskan dengannya kejahatan sehingga keredaan Allah dicapai. Lantaran itu, tuntutlah perkara tersebut di sisi ahlinya secara khusus, kerana mereka adalah cahaya istimewa, para imam yang diikuti. Merekalah yang menghidupkan ilmu dan mematikan kejahilan, merekalah yang memberitahu kamu akan hukum mereka daripada ilmu mereka, diam mereka daripada percakapan mereka.

Zahir mereka daripada batin mereka. Mereka tidak akan menyalahi agama dan mereka tidak berselisih mengenainya. Maka dia¹⁵⁷ di kalangan mereka sebagai saksi yang benar, pendiam, bercakap. Justeru mereka adalah saksi kebenaran, pemberita yang benar. Mereka tidak menyalahi kebenaran dan berselisih mengenainya. Sesungguhnya telah berlalu hukum Allah yang benar pada mereka sebagai peringatan kepada golongan yang mahu mengingatnya. Fikirlah kebenaran apabila kamu mendengarnya dengan fikiran yang terbuka (*rational*) dan janganlah

¹⁵⁶ Al-Suyuti, *al-Itqaan*, ii, hlm. 82 meriwayatkan bahawa 'Aisyah menyatakan bahawa Surah al-Ahzab (33): 56, pada masa Nabi s.a.w adalah lebih panjang, iaitu dibaca " *wa 'ala lladhiinaa yusalluuna al-Sufuuf al-Uwa*" selepas "*inna llaha wa malaikata-hu yusalluunaa 'alaa al-Nabi...*" 'Aisyah berkata: Iaitu sebelum Uthman mengubah mashaf-mashaf.

¹⁵⁷ Seorang imam di kalangan para Imam Ahlu l-Bait a.s

kamu memikirkannya dengan akal yang tertutup¹⁵⁸. Kerana perawi-perawi Kitab¹⁵⁹ adalah ramai dan orang yang menggunakan akalnya adalah sedikit, semoga Allah menolong kamu.

Fasiq, *Faqir* Dan Pendosa.

587. Daripada beberapa orang sahabat kami, daripada Sahl bin Ziyad, daripada Umar bin Ali, daripada Muhammad bin Umar, daripada Ibn Adhinah berkata: Aku telah mendengar Umar bin Yazid berkata: Ma'ruuf bin Kharbuudh telah memberitahuku daripada Ali bin al-Husain a.s bahawa sesungguhnya beliau a.s berkata: Orang yang sentiasa melakukan [maksiat] adalah fasiq, orang yang sentiasa bertengkar adalah *faqir* (jahat) dan orang yang banyak percakapannya selain daripada zat Allah adalah pendosa (*aathiman*).

Apabila Ibrahim A.S Melihat Janggutnya.

588. Muhammad bin Yahya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Isa dan Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ahmad bin Muhammad bin Abi Nasr, daripada Abban bin Uthman daripada al-Hasan bin 'Ammarah, daripada Na'aim al-Qadha'i, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Apabila Ibrahim a.s melihat janggutnya pada waktu pagi, lalu beliau a.s berkata: Segala puji bagi Allah Tuhan alam semesta yang telah menyampaikan aku ke tahap ini; aku tidak pernah menderhakai Allah walaupun sekelip mata.

Hadis Mengenai Malaikat Maut Dan Khabar Gembira Untuk Ibrahim A.S.

589. Abban bin Uthman, daripada Muhammad bin Marwan, daripada orang yang telah meriwayatkannya, daripada Abu Ja'far a.s berkata: Manakala Allah mengambil Ibrahim a.s sebagai *khaliilan* (teman), maka malaikat maut telah mendatangnya di dalam bentuk seorang muda yang berkulit putih di atasnya dua kain putih dan di kepalanya sedang mengeluarkan air dan minyak. Lalu Ibrahim a.s memasuki rumahnya. Beliau a.s telah menyambutnya di luar rumah. Ibrahim a.s adalah seorang yang paling cemburu.

Apabila beliau a.s keluar rumah, beliau a.s menutup pintunya dan mengambil anak kuncinya bersamanya¹⁶⁰. Kemudian beliau a.s kembali, lalu membukanya, tiba-tiba seorang lelaki yang tampan berdiri, lalu memegang tangannya dan berkata: Wahai hamba Allah, siapakah yang

¹⁵⁸ Secara hafazan sahaja.

¹⁵⁹ Al-Qur'an dan Hadis.

¹⁶⁰ Mengunci Sarah di dalamnya.

telah memasukkan anda ke rumahku? Maka dia berkata: Tuannya yang telah memasukkan aku ke rumahnya, maka beliau a.s berkata: Tuannya adalah lebih berhak dengannya daripada aku, maka siapakah anda? Dia berkata: Akulah malaikat maut, lantas Ibrahim a.s terkejut dan berkata: Anda datang kepadaku untuk mengambil nyawaku? Dia berkata: Tidak, tetapi Allah telah mengambil seorang hamba sebagai *khaliil*. Justeru aku datang untuk memberitahunya mengenai khabar gembira, Ibrahim a.s berkata: Siapakah dia? Dia berkata: Anda, lalu beliau a.s masuk berjumpa dengan Sarah dan berkata kepadanya: Sesungguhnya Allah telah mengambil aku sebagai seorang *khaliilan*.

Hadis Mengenai Malaikat Maut Dan Ibrahim A.S

590. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada Ibn Abu 'Umair, daripada Sulaim al-Faraa' daripada orang yang telah menyebutnya, daripada Abu Abdullah a.s seumpamanya selain daripada beliau a.s berkata di dalam hadisnya: Sesungguhnya malaikat manakala dia berkata: Tuannya telah memasukkan aku di dalamnya, maka Ibrahim a.s telah mengetahui bahawa dia adalah malaikat maut, maka beliau a.s berkata kepadanya: Siapakah yang telah menurunkan anda? Dia berkata: Aku datang untuk memberitahu seorang lelaki bahawa sesungguhnya Allah telah mengambilnya sebagai *khaliil*, maka Ibrahim a.s berkata: Siapakah lelaki itu? Maka malaikat maut berkata kepadanya: Apakah anda mahu daripadanya? Ibrahim a.s berkata kepadanya: Aku akan berkhidmat kepadanya sepanjang hidupku, maka malaikat maut berkata kepadanya: Andalah dia.

Hadis Mengenai Ibrahim A.S Dan Seorang 'Abid.

591. Ali bin Ibrahim, daripada bapanya, daripada al-Hasan bin Mahbub, daripada Malik bin 'Atiyyah daripada Abi Hamzah al-Thumaali, daripada Abu Ja'far a.s bahawa Ibrahim a.s telah keluar pada suatu hari dengan untanya, lalu beliau a.s melalui di suatu tempat, tiba-tiba seorang lelaki sedang sembahyang, maka Ibrahim a.s berdiri dan mengaguminya. Beliau a.s duduk sambil menungguinya selesai sembahyang.

Manakala dia sembahyang agak lama, maka Ibrahim a.s menggerakkannya dengan tangannya dan berkata kepadanya: Sesungguhnya aku ada hajat, lalu lelaki itu memendekkan sembahyangnya, maka Ibrahim a.s duduk dan berkata kepadanya: Kepada siapakah anda sembahyang? Maka dia berkata: Kepada Tuhan Ibrahim, maka Ibrahim a.s berkata kepadanya: Siapakah Tuhan Ibrahim? Dia berkata: Dialah yang telah menciptakan anda dan menciptakan aku, maka Ibrahim a.s berkata kepadanya: Aku

mengagumi anda, aku suka mempersaudarakan anda kerana Allah. Di manakah rumah anda jika aku mahu menziarah anda dan berjumpa dengan anda? Lelaki itu berkata kepadanya: Rumahku di balik laut ini dan musala aku adalah di tempat ini jika anda mahu berjumpa dengan aku insyaa' Allah.

Lelaki itu berkata kepada Ibrahim a.s: Adakah anda ada hajat? Ibrahim a.s berkata: Ya, maka dia berkata: Apakah dia? Anda menyeru Allah dan aku akan mengaminkan doa anda, aku berdoa dan anda mengaminkan doaku, maka lelaki itu berkata: Untuk apakah kita menyeru Allah? Maka Ibrahim a.s berkata: Untuk golongan mukmin yang berdosa. Lelaki itu berkata: Tidak, maka Ibrahim a.s berkata: Kenapa? Maka lelaki itu berkata: Sesungguhnya aku telah menyeru Allah semenjak tiga tahun, tetapi aku tidak melihat jawapan-Nya sehingga pada masa ini. Justeru aku merasa malu kepada Allah untuk berdoa kepada-Nya sehingga aku mengetahui bahawa Dia telah menyahuti doaku.

Ibrahim a.s berkata: Kenapa anda telah berdoa kepada-Nya, maka lelaki itu berkata kepadanya: Sesungguhnya aku di musala aku ini, pada suatu hari, tiba-tiba seorang budak yang warak melaluiku, cahaya bersinar daripada dahinya, dia mempunyai beberapa ekor lembu dan di belakangnya beberapa ekor kambing yang mengikutinya dengan teratur, ia mengagumkan aku, maka aku berkata kepadanya: Wahai budak, siapakah pemilik lembu dan kambing ini? Maka dia berkata: Pemiliknya adalah Ibrahim, aku berkata: Siapakah anda? Maka dia berkata: Aku adalah Ismail bin Ibrahim, *khaliil al-Rahmaan*.

Lalu aku berdoa kepada Allah dan memohon kepada-Nya supaya menemukan aku dengan *khaliil*-Nya Ibrahim, maka Ibrahim a.s berkata kepadanya: Akulah Ibrahim *khaliil al-Rahmaan* dan budak itu adalah anak lelakiku, maka lelaki itu berkata pada masa itu juga: Segala puji bagi Allah kerana menyahuti seruanku, kemudian lelaki itu mengucupya dan memeluknya, kemudian dia berkata: Adapun sekarang, maka berdirilah dan berdoa sehingga aku mengaminkan doa anda, lalu Ibrahim a.s berdoa untuk mukminin dan mukminat serta semua pelaku dosa daripada hari itu dengan keampunan dan keredaan, lelaki itu telah mengaminkan doanya.

Abu Ja'far a.s berkata: Doa Ibrahim a.s meliputi mukminin dan mukminat daripada Syi'ah kami.

Kata-Kata Ali Bin Al-Husain A.S.

592. Ali bin Muhammad, daripada beberapa orang sahabatnya secara *marfuu'* berkata: Ali bin al-Husain a.s apabila membaca Surah al-Nahl (16): 18 “*Dan jika kamu menghitung-hitung nikmat Allah, nescaya kamu tidak dapat menentukan jumlahnya*” beliau a.s berkata:

Subhanallah kerana Dia tidak menjadikan pada seorang untuk mengetahui semua nikmat-Nya melainkan secara *taqsiir* sebagaimana Dia tidak menjadikan pada seorang untuk mengetahui nikmat-Nya secara menyeluruh, kerana dia mengetahui bahawa ia tidak dapat dicapai olehnya.

Lalu Dia bersyukur kepada golongan yang arif yang hanya mengetahui makrifat-Nya secara *taqsiir*, kemudian Dia menjadikan makrifat mereka secara *taqsiir* itu sebagai terima kasih kepada-Nya sebagaimana Dia telah mengetahui bahawa golongan yang alim juga tidak akan mencapainya, justeru Dia telah menjadikannya suatu iman sebagai tanda daripada-Nya bahawa Dia telah memberi peluang kepada hamba-hamba-Nya [untuk mengenalinya], lantaran itu mereka tidak melampauinya. Sesungguhnya seorang hamba tidak akan mencapai hakikat ibadat kepadanya di dalam erti kata yang sebenar¹⁶¹. Maha Tinggi bagi Allah Tuhan semesta alam.

Tidak Seorang Keluar Menentang Hisyam Melainkan Dia Membunuhnya.

593. Muhammad bin Yahya, daripada Muhammad bin al-Husain, daripada ‘Abd al-Rahman bin Abu Hasyim, daripada ‘Anbasah bin Bijad al-‘Abid, daripada Jabir, daripada Abu Ja’far a.s berkata: Kami telah berada di sisinya dan mereka telah menyebut Sultan Bani Umayyah, maka Abu Ja’far a.s berkata: Tidak seorang keluar menentang Hisyam melainkan dia membunuhnya, kemudian beliau a.s telah menyebut kerajaannya selama dua puluh tahun, lalu kami terkejut, maka beliau a.s berkata: Apakah gerangan kamu jika Allah kehendaki menghancurkan kekuasaan mereka, maka Dia memerintahkan malaikat supaya mempercepatkan perjalanan falak, lalu Dia menetapkan apa yang Dia mahu? Maka kami telah berkata kepada Zaid dengan kata-kata ini, maka beliau berkata: Sesungguhnya aku telah menyaksikan Hisyam bahawa Rasulullah (s.a.w) sedang dicaci di sisinya (Hisyam), tetapi beliau tidak mengingkarinya dan tidak mengubahkannya. Demi Allah, sekiranya tidak ada orang lain melainkan aku dan anak lelakiku, nescaya aku keluar menentangnyanya¹⁶².

Khabar Muhammad Bin Abdullah Bin Al-Hasan Bin Ali A.S.

594. Dengan sanad-sanad ini, daripada ‘Anbasah, daripada Mu’alla bin Khanis berkata: Aku telah berada di sisi Abu Abdullah a.s, tiba-tiba Muhammad bin Abdullah datang, lalu beliau memberi salam, kemudian

¹⁶¹ Hanya golongan tertentu sahaja.

¹⁶² Ini bererti bahawa jika Rasulullah s.a.w dan keluarganya dicaci, maka para hadirin yang mampu hendaklah mempertahankan maruah mereka a.s.

beliau pergi. Kemudian Abu Abdullah a.s telah berlinang dua matanya, maka aku berkata kepadanya: Aku telah melihat anda melakukan kepadanya perkara yang mana anda tidak pernah melakukannya? Beliau a.s berkata: Aku telah mengasihannya, kerana beliau mengaitkan kepada dirinya perkara yang bukan haknya¹⁶³, aku tidak mendapatinya di dalam kitab Ali a.s bahawa beliau di kalangan khalifah-khalifah umat ini atau di kalangan raja-raja.

Apakah Pengertian Al-Fataa?

595. Ali bin Ibrahim secara *marfuu'* berkata: Abu Abdullah a.s berkata kepada seorang lelaki: Apakah pengertian *al-Fataa* (pemuda) di sisi kamu? Pemuda itu memberi jawapan kepadanya¹⁶⁴, maka beliau a.s berkata: Tidak, *al-Fataa al-Mu'min* (pemuda adalah mukmin), sesungguhnya Ashaab al-Kahf adalah syeikh-syeikh (orang tua), lalu Allah menamakan mereka *fityah* (pemuda) dengan iman mereka.

Tafsir Firman Allah Surah Sabaa' (34): 19 "Mereka berkata: "Ya Tuhan kami, jauhkanlah jarak perjalanan kami"

596. Muhammad, daripada Ahmad bin Muhammad, daripada Ibn Mahbub, daripada Jamil bin Salih, daripada Sudair berkata: Seorang lelaki telah bertanya Abu Ja'far a.s mengenai firman Allah di dalam Surah Sabaa' (34): 19 "Mereka berkata: "Ya Tuhan kami, jauhkanlah jarak perjalanan kami", maka beliau a.s berkata: Mereka adalah golongan yang mempunyai kampung-kampung yang menghubungkan di antara satu sama lain, sebahagian mereka melihat kepada sebahagian yang lain dan mereka telah mengubah apa yang ada pada diri mereka¹⁶⁵.

Lalu Allah menghantar ke atas mereka banjir yang besar, kemudian ia menenggelamkan kampung-kampung mereka, merosakkan rumah-rumah mereka serta menghilangkan harta-harta mereka. Kemudian Dia menukarkan taman-taman mereka yang banyak kepada dua taman sahaja. Satu taman mengeluarkan makanan yang "berduri" dan satu taman mengeluarkan bunga teratai. Kemudian Allah telah berfirman di dalam Surah Sabaa' (34): 17 "Demikianlah kami memberi balasan kepada mereka kerana kekafiran mereka. Dan kami tidak menjalankan azab melainkan kepada golongan yang sangat kafir".

Sifat-Sifat Ahlu l-Bait A.S.

¹⁶³ Menuntut jawatan khalifah.

¹⁶⁴ Mengikut pengertian *al-Fataa* dari segi bahasa.

¹⁶⁵ Tidak bersyukur kepada nikmat Allah.

597. Al-Husain bin Muhammad al-Asy'ari, daripada Mu'alla bin Muhammad, daripada al-Wasyaa' daripada Abu Basir, daripada Ahmad bin Umar berkata: Abu Ja'far a.s telah berkata setelah didatangi oleh seorang lelaki yang berkata kepadanya: Sesungguhnya kamu Ahlu Bait rahmat yang dikhususkan oleh Allah dengannya, maka beliau a.s berkata kepadanya: Begitu juga kami dan segala puji bagi Allah bahawa kami tidak memasukkan seorang di dalam kesesatan dan kami tidak mengeluarkan seorang daripada petunjuk¹⁶⁶. Sesungguhnya dunia tidak akan berlalu sehingga Allah mengutus seorang lelaki daripada kami Ahlu l-Bait yang beramal dengan Kitab Allah yang mana beliau tidak akan melihat pada kamu perkara yang mungkar melainkan beliau mengingkarinya.

BIBLIOGRAFI

- Ahmad bin Hanbal, *al-Musnad*, Beirut, 1382 H.
 al-Baihaqi, *al-Sunan al-Kubra*, Baghdad, 1959.
 al-Baladhuri, *Ansab al-Asyraf*, Tunis, 1384 H.
 al-Bukhari, *Sahih*, Beirut, 1377 H.
 al-Darimi, *al-Sunan*, Cairo, 1385 H.
 al-Dhahabi, *al-Talkhis*, Cairo, 1969.

¹⁶⁶ Kedatangan Imam al-Mahdi adalah satu kepastian.

-
- _____, *Mizan al-I'tidal*, Cairo, 1978.
- al-Fadhl bin Syadhan al-Naisaburi, *al-Idhah*, Beirut, 1990.
- Fakhr al-Din al-Razi, *Mafatih al-Ghaib*, Cairo, 1382H.
- al-Haithami, *Majma' al-Zawa'id*, Baghdad, 1378 H.
- al-Hakim, *al-Mustadrak Baina al-Sahihaini*, Cairo, 1969.
- Al-Kasyi, *al-Rijal*, Baghdad, 1389 H.
- Ibn 'Abd al-Birr, *al-Isti'ab fi Ma'rifah al-Sahabah*, Cairo, 1365 H.
- Ibn 'Abd Rabbih, *Iqd al-Farid*, Tunis, 1378 H.
- Ibn Abu al-Hadid, *Syarh Nahj al-Balaghah*, Baghdad, 1382 H.
- Ibn al-Athir al-Jazari, *Usd al-Ghabah*, Baghdad, 1969.
- Ibn Athir, *al-Kamil fi al-Tarikh*, Cairo, 1956.
- al-Kanji al-Syafi'i, *Kifayah al-Talib*, Teheran, 1378 H.
- al-Kulaini, *Usuul al-Kaafi*, Beirut 1405 H.
- _____, *Raudhat al-Kaafi*, Beirut, 1405 H.
- al-Khatib al-Baghdadi, *Tarikh Baghdad*, Baghdad, 1959.
- Ibn al-Nadim, *al-Fihris*, Baghdad, 1391H.
- Ibn 'Asakir, *Mukhtasar Tarikh Dimasyq*, 1386 H.
- Ibn Hajr al-'Asqalani, *al-Isabah fi Ma'rifah al-Sahabah*, Beirut, 1953.
- _____, *Fath al-Bari*, Cairo, 1965.
- _____, *Tahdhib al-Tahdhib*, Hyderabad, 1328 H.
- Ibn Hajr al-Makki, *al-S.a.wa'iq al-Muhriqah*, Baghdad, 1374 H.
- al-Halabi, *al-Sirah al-Halabiyah*, Beirut, 1987.
- Ibn Hazm al-Andalusi, *al-Muhalla*, Beirut, 1401 H.
- Ibn Hisyam, *Sirah Ibn Hisyam*, Beirut, 1987.
- Ibn Kathir, *al-Tafsir*, Cairo, 1958.
- _____, *al-Bidayah wa al-Nihayah*, Cairo, 1365 H.
- Ibn Majah, *al-Sunan*, Baghdad, 1367 H.
- al-Majlisi, Muhammad al-Baqir, *Bihar al-Anwar*, Beirut 1993.

-
- Malik bin Anas, *al-Muwatta'*, Tunis, 1972.
- Muhibb al-Din al-Tabari, *Dhakha'ir al-'Uqba*, Tunis, 1376 H.
- _____, *al-Riyad al-Nadira*, Cairo, 1389 H.
- Muhsin al-Amini, *al-Ghadiir fi al-Kitab wa al-Sunnah wa al-Adab*, Beirut, 1967.
- Muslim, *Sahih*, Cairo, 1967.
- al-Muttaqi al-Hindi, *Kanz al-'Ummal*, Hyderabad, 1374 H.
- al-Nasa'i, *al-Khasaa'is*, Beirut, 1959.
- _____, *al-Sunan*, Cairo, 1958.
- al-Qunduzi al-Hanafi, *Yanabi' al-Mawaddah*, Baghdad, 1395 H.
- al-Qurtubi, *al-Jaami' li Ahkaam al-Qur'an*, Cairo, 1381 H
- al-Saduq , *al-Amali* , al-Najaf, 1389 H
- _____, *Ma'ani al-Akhbar*, al-Najaf , 1391 H
- al-Salih al-Hanafi , *al-Kaukab al-Durriyy*, Tunis, 1367 H.
- Sibt Ibn al-Jauzi, *Tadhkirah al-Khawwas*, Cairo, 1381 H.
- al-Syablanji al-Syafi'i, *Nur al-Absar*, Cairo, 1367 H.
- al-Syarif al-Radhi, *Nahj al-Balaghagh*, Beirut, 1984.
- Al-Suyuti, *al-Durr al-Manthur*, Cairo, 1961.
- _____, *Tarikh al-Khulafa'*, Cairo, 1368
- _____, *al-Itqaan fi 'Ulum al-Qur'an*, Cairo, 1387
- Al-Tabari, *Tarikh*, Beirut, 1958
- al-Turmudhi, *Sahih*, Cairo, 1382
- _____, *Jaami al-Turmudhi'*, Cairo, 1380
- al-Ya'qubi, *Tarikh*, Beirut, 1379 H.

INDEKS

A

Abban,79, 233, 242, 304, 317, 322,330
 Abdullah bin ‘Abbas,84
 Abdullah bin Abu Ya‘fur, 315
 33, 41,74, 88, 98, 100, 112,119,132, 156,
 299, 213, 256, 389, 390, 397, 409, 432
 Abu Bakr, 22 ,30 ,33, 82,83,93,148,202
 Abu Basir,18, 23, 24,79,97,121,219,233
 Abu Ja‘far al-Baqir, 34, 80, 247,250,267
 Abu Hamzah al-Thumali,308,331,313,
 314,316, 318, 322, 323,347,349, 368
 Abu Hanifah,105,121,128,129,153,209
 Abu al-Hasan Musa, 21 ,38, 65,70,71,72,
 104,218, 234, 267,315,320,348,361, 384
 Abu al-Hasan al-Ridha, 30,32,36,101,
 103,104,118, 238, 297,306,36
 Ahlu l-Bait,17, 23, 25,48,72, 81,82,100,
 106,122,130,142,147,160,210,256,265,
 281,283,285
 Ali bin Abu Talib,9,17,22,31,44,68,73,7
 88, 93, 95, 96,113,138,142,154,179,241
 Al-Asbagh bin Nabatah,308,311,312,335,
 342, 343

B

Baiah, 22, 28, 82 , 87,117,166,199,200,207,
 214,218
 Baligh,117,298
 Bani Hasyim,17,88,117,166,199,200,207,
 214,218

C

240,246,256,282,309,336,354
 Celaan,213,239,247,384
 Cinta,306,307,323,334,334,343,368,385

D

dhalul,160
 dhimmah,28
 Dimasyq,155,280
 Daud al-Raqiy,59,64,65,254

F

al-Fadhl bin Ibrahim,100
 al-Fadhl bin Rabi‘,70
 al-Fadhl bin Syadhan,409
 al-Fadhl bin Yunus,384
 al-Farazdaq,162,202,211
 farsi,18,178, 295, 306, 382
 Fadak,202,203,211

G

gabenor,17,176,193,286,297

H

Habtar,345
 Hamraan bin A‘yan,216,249
 297,307,315,327,341,360
 Harun al-Rasyid,65,70,112
 al-Hasan bin Ali,304,311,321
 al-Husain bin Ali,103,210,228,

385
 Hudhaifah,19

I	N
Ibn Di'bin, 162, 163, 163, 171, 174 Imamah, 109, 286, 295	Najmah, 217, 218
J	P
Jabir bin Abdullah, 16, 73, 74, 220, 231 244, 330 Jammaz, 309	penyelewengan, 17, 70
K	Q
Khalid bin al-Walid, 205, 206 Karbala', 87, 96, 196, 241 Kathir al-Nuwa, 144, 238, 326 334, 353 Khidir, 159, 261, 284, 285, 296 317, 359 Kufah, 221, 222, 227, 246, 281 297, 312, 333, 335, 355, 373 Khuzaimah bin Thabit, 75, 76	al-Qaim, 21, 31, 35, 187, 188, 229 281, 282, 296, 359, 362, 370, 373
L	R
Luqman, 107, 110, 270, 375, 385 Laknat, 42, 66, 86, 90, 100, 109, 123, 134	Rusyaid al-Hajari, 17, 20, 87, 91
M	S
Madinah, 27, 63, 74, 81, 94, 99, 102, 183, 206, 281 Makkah, 60, 99, 103, 116, 117, 132, 135, 140, 198, 290, 304, 324, 355 Malik bin al-Harith bin al-Asytar al-Nakh'i, 93, 95, 157 al-Makmun, 114, 115, 116, 117 mashaf, 30, 55, 195, 196, 231, 238, 291, 303, 313 al-Miqdad bin al-Aswad, 16, 17, 18, 21, 23, 25, 113, 238, 244 al-Mirzaban bin Imran, 82, 103 Mitham bin Yahya al-Tammar, 17, 73, 87, 88 Muhammad bin Abu Bakr, 17, 20, 73, 82, 83, 93, Muhammad bin Muslim al-Thaqafi, 21, 53, 61, 62, 63, 73, 222, 224	Salman al-Farisi, 16, 17, 21, 23, 25 73, 75, 113, 206, 215, 228, 237, 244
T	U
taqiyyah, 32 Turki, 233, 280, 288	Umar bin al-Khattab, 94, 129, 176 Ummu Salamah, 130, 135, 136 Uthman bin 'Affan, 144
W	Z
wasiat, 40, 46, 102, 149, 190, 321	Zaid bin Sauhan, 87, 92, 95 Zakaria bin Adam, 101, 103 Zararah bin A'yan, 83, 222, 297 324, 331, 345, 349 Zuraiq, 345

